

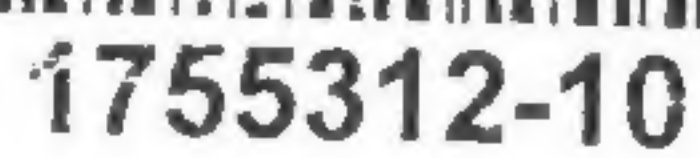

A standard 1D barcode with vertical black bars of varying widths on a white background. The number 1 385601 153856 is printed in black, bold, sans-serif font directly above the barcode.

S 42 A 167

C.2

OFR

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

S 42 A 167

296.311.5

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

ST. N. B. S. N.

דיני קדיש וברכו

למי שאינו יוכל להתפלל עם הצבור

סי' אקאצו ליסודיירי אלגונה אוקאסייון דינו' פודיר איר אה איל ק' ק' אין אורה די שחרית או מנחה או ערבית טאנטו קיאיסטי אין קאזה או פור קאמינוסיפור מאר או פור טיירא או אלגונה קונטומאך או זאריטו: איקיו פודיירי דיזיר איסטאס טדים תפלות קון לניין פור פודיר דיזיר קדיש: קון אמן יהא שמיה רבא: קון ברכו אי קרושה דירה איסטו קיאיסטה אין לוגו אין לה אורה קיאיס די דיזיר לה תפלה אי אנסוי אין מנחה אי ערבית אסיגון יאה איסטא אסיניאלאדו:

מי שמאחר לזא לצית הכנסת ולא שמע חלי קדיש קודם זכרו זשחרית יאמר זה זחול אחד רחום וחנון וזשצת וי"ט אחר תפלת שצע. וקודם שיאמר זה יאמר צפה זלא:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו:

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי: ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאור הוד והדר לבשת: להוי שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה היא:

אמר רבי יהושע בן לוי כל העונה אמן יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא בכל כחו קודעין לו גזר דינו שנאמר בפרוע פרעות בישראל בהתגבר עם ברכו יי: מה פעם בפרוע פרעות משום דברכו את יי:

אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים אל תקרא שומר אמונים אלא שאומרים אמונים:

שחרית

מי שלא שמע צרכו דשחרית יאמר זה צחול אחר רחום וחנון וצנצת וי"ט
אחר תפלת שצע.

זה אומר אני במקום ברכו דשחרית:

בפרוע פרעות בישראל בהתגב עם ברכו יי: קומו ברכו את
יי אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך
ומרומם על כל ברכה ותהלה: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: אמר רבי עקיבא
בכל יום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית ואומר יי מלך
יי מלך יי מלך לעולם ועד עד שמגיע לברכו וכשמגיע לברכו חיה
אחת ששמה ישראל חקוק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע
ואומרת בקול דם ברכו אר"י המברך וכל גרורי מעלה עוניו.
ברוך יי המברך לעולם ועד:

צמקום קדושה דשחרית יאמר זה צחול אחר רחום וחנון וצנצת וי"ט אחר
תפלת שצע:

זה אומר אני במקום קדושה דשחרית:

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי
מקדשכם: שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים
לאחר בשמים יבסה פניו ובשמים יבסרה רגליו ובשמים יעופף:
וקרא זה יי ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו:
ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה: פשעלה משרה
למרום מצא פת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו: וכת אחת אומרת ברוך כבוד יי ממקומו: וכלם עונים
בפה אחד ואומרים ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

צמקום קדיש שלם יאמר:

ועתה יגדל נא כבתוב לעיל עד ברכו יי ואחר כך יאמר:
זה אומר אני במקום קדיש שלם:

אמר רבי יהושע בן גדיא כל מי שעונה אמן בעולם הזה וזכר
ועונה אמן לעולם הבא שבאמר ברוך יי לעולם אמן ואמן
אמן בעולם הזה ואמן לעולם הבא:

צמנחה

ומנחה במקום חצי קדיש יאמר :

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה :

ויעתה וגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר והתגדלתי
והתקדשתי ונודעתני לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי :
ברכי בפשי את יי אלהי גדלת מאור הוד והדר לבשת : להוי
שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא
די לה היא :

הניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך והגיע זמן
המנחה ונכנסתי לחרבה אחת מחרבות ירושלים להתפלל
בא אליהו זכור לטוב ושמר לי על חפתח אמר לי מה קול שמעת
בחרבה זו אמרתי שמעתי בת קול שמנהמת פיונה ואומרת אוי
שהחרבתי את ביתי ושורפתי את היכלי והגלית את בני לבין
אומות העולם אמר לי בכל יום ויום אומרת כך וכך וישאאל נכנסין
לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואומרים אמן יהא שמה רבא מברך
לעלם ולעלמי עלמאי הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר
אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך ומה לו לאב שהגלה את
בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם :

אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו
לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר
אמונים אל תקרא שומר אמונים אלא שאומרים אמינים :

למנחה במקום קדושה יאמר ולא תחללו וכו' כמו שכתוב למעלה ואחר כך
יאמר :

זה אומר אני במקום קדושה של מנחה :

אמרו עליו על סגדלפון שהוא גבוה יותר מחביריו מהלך חמשה
מאות שנה ועומר אחורי מרפבה וקושר כתרים לקונו
ומשביע את הפתר ועולה ויושב בראש אדוניו ובשעה שיוצא
הפתר כל חילי מרום גדתתין ומזדעזעין וחיזות דוממות ומתנהמות
בארי באותה שעה עוזבין ואומרים קדוש קדוש קדוש יי צבאות
מלא כל הארץ כבודו : ובשעה שמגיע לכסא מתגלגלין גלגלי
הכסא ומתרעשין אדני שרפרף וכל רקיעין אוהזתן חלחלה
ובשעה

שחרית

וּבְשָׁעָה שֶׁהוּא עוֹבֵר עַל כִּסְאוֹ כָּל חֲלִי מְרוֹם וּבִתְרֵי הַכְּבוֹד שֶׁלוֹ
סוֹתְחִין פִּיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: בֹּא וְרֵאָה בְּמָה
גִּדְּלָתוֹ וּשְׁבָחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְשָׁעָה שֶׁמִּגִּיעַ הַבֵּתֶר לְרֹאשׁוֹ
מִחֲזִיק עֲצָמוֹ לִקְבֹּל הַבֵּתֶר מֵעַבְדָּיו וְכָל חֵיוֹת וְשׂוֹרְפִים וְגִלְגָּלִי
הַמְּרַכֵּב וְכִסֵּא הַכְּבוֹד וְחֲלִי מַעְלָה וּמַטָּה מִתְגַּבֵּלִין וּמִתְגַּבְּרִין
וּמִתְגַּאֲזִין וְנוֹתְנִים הוֹד וְהָדָר וּמְמַלִּיכִים כָּלֶם בְּפֶה אֶחָד וְאוֹמְרִים
יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

לַעֲרֻזַּת צַמְקוֹס צִדְנו יֵאמֶר זֶה צִחֹל מִיד אֶחָד וְהוּא רַחוּם וְנִשְׁנָת וי"ע
לפני תפלת ערצית:

זֶה אוֹמֵר אֲנִי בַּמָּקוֹם בְּרַבּוֹ שֶׁל עֶרְבִית:

חַיָּה אַחַת יֵשׁ בְּדַקִּיעַ כְּשֶׁהוּא יוֹם אֶת אֶמֶת בְּמַצָּחָה וַיִּוָּדְעִין
הַמַּלְאָכִים שֶׁהוּא יוֹם וּלְעֶרֶב אֶמוּנָה בְּמַצָּחָה וַיִּוָּדְעִין שֶׁהוּא
לַיְלָה וּבְכָל פֶּעַם אוֹמְרֵת בְּרַבּוֹ אֵת יי הַמְּבָרֵךְ וְכָל גִּדְּוֵי מַעְלָה
עוֹנִין בְּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

הנהגת הבוקר

תיך כשנעור משנתו יטול ידיו ויסימם זה אלל זה ויגזיהם למעלה ואומר:
שאו ידיכם קדש וברכו אתה': ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי:

אים צואינו די אב'ונטלר לאס מאנוס חין אלטו

וקודם הניגוז תכף אחר הנטילה יתחיל לצדק:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על נטילת ידים:

כל היום כשעושה לרכיו צין גדולים צין קטנים יצדק:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר יצר את האדם
בחכמה וברא בו נקבים נקבים. חלולים חלולים. גלוי
וידוע לפני כסא כבודך שאתם יסתם אחר מהם. או אם יפתח
אחר מהם. אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת. (כי אם על
ידי נפלאותיך ורפואתך): ברוך אתה יהוה רופא כל בשר
ומפליא לעשות:

זרכת עלית קטן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מצות ציצית:

ומנהג עוז להולכים צתמים להסמך לזרכת אשר ילך צלי הפסק כלל
אלוה נשמה עד ואני אברכם והמשכים קודם אור היום חינו
אומר הנותן לשכוי בינה רק אחד שיאור היום: כשיואל מפתח ציתו יניח
יד ימין על המזוזה ויאמר:

י' שמרי י' צלי על יד ימיני: י' ישמר צאתי ובאי לחיים ולשלום
מעלת ועד עולם: שדי ישמרני מיצר הרע. מכל צרה וצוקה אמן:
ואומר קריאת שמע עד ובשעריך: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה:
ג'ס צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג'ס י'
צבאות אשרי אדם בטח בה: ג'ס י' הושיעה המלך יעגנו ביום
קראנו: ג'ס אבא י' הושיעה נא: אבא י' הצליחה נא: ג'ס מגדל
עז שם י' בו ירוץ צדיק ונשגב:

וצטת לא יאמר כל זה אלא: זכור את יום השבת לקדשו:

כשהולך לציון הכנסת יאמר:

הריני מומן דגלי להלוק לעבודת בוראי לבית הכנסת של
אברהם

הנהגת הבוקר

אברָהם אָבינו סָבא קַדִּישָׁא. לִיחַדָּא שְׁמִיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וְשְׂכִינְתִּיה בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: וְאַחַר כֵּן יֹאמַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹר שְׁמִיחִי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְהוָה גִּלָּה:

יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בָּךְ אָנִי בּוֹטָח. שְׁתַּצִּילֵנִי מִכָּל פְּגָעִים דְּעִיִּם
הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה אָמֵן סְלָה: גִּדְּעָה גִדְּעָה לְדַעַת
אֶת יְיָ:

קוֹדֶם שִׁכְנָם לְצִית הַכְּנֶסֶת נָדִיךְ לְהַזְכִּיר מֵאֵל לְהַדְלֹת עַלְמֵנוּ יִדָּא
וְאַחַר לִיכְנָם צְהִיכַל מַלְכוּתָא דְּעוֹלָם, וְיִשְׁתַּחֲוֶה וְיֹאמַר צְכוּנָה
גְּדוּלָה:

מָה טָבוּ אֱהֲלֶיהָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיהָ יִשְׂרָאֵל: וְאָנִי בְּרַב חֲסִדָּהּ אָבֹא
בֵּיתָהּ. בְּזִכְוֹת אֲבֹרָהֶם שְׁנִקְרָא אִישׁ הַחֲסִד. אֲשִׁתַּחֲוֶה אֶל
הַיָּבֵל קְדוּשָׁהּ. בְּזִכְוֹת יִצְחָק שְׁנִקְרָא עַל גִּבִּי הַמְּזִבֵּחַ בְּמָקוֹם קְדוּשָׁה
בְּיִרְאָתָהּ. בְּזִכְוֹת יַעֲקֹב שְׁנִקְרָא מָה נִזְרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה. וּבְזִכְוֹתָם
אָבֹא לְהַתְּפִלָּל לְפָנֶיהָ. וְתִקְבַּל תְּפִלָּתִי בְּרָצוֹן. וְאָנִי תְּפִלָּתִי לָךְ יְיָ
עַתָּה רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב חֲסִדָּהּ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת וְשִׁעָה: לֵב טָהוֹר בְּרָא
לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי פִי וְהַגִּיזוֹן
לְבִי לְפָנֶיהָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם צְכוּת שֶׁלֹּא אֲצִיחַ לְהַתְּפִלָּל לְפָנֶיךָ וּצְכוּתִי תִקְבַּל
תְּפִלָּתִי. וְיַעֲשֶׂה כְתֹר לְדַאשְׁךָ עַל יְדֵי מ"ט שֶׁר הַפְּנִיִּים:

וְאַחֲרָיִךְ יֹאמַר מִזְמוֹר אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ צְלוֹת הַמִּנְחָה וְיִסַּב צְמִקוֹמוֹ וְיֹאמַר
אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁב צִיתךָ וְכוּלִּי:

כָּל מִי שֶׁרוֹאֶה אֶת הַמִּנְחָה צָכַל יוֹם. וּמִכּוּוֹן צֶה. מַעֲלָה עַלִּיו הַכְּחוּצָה
כְּאִילוֹ הַדְּלִיקָה. וּמוֹצֵט לֹא שֶׁהוּא צֶן הַעוֹלָם הַזֶּה. וְכָל הַאֲמוּנָה
לְמַנְלָח צְלוֹת הַמִּנְחָה לֹא יִקְרָה לֹא שׁוֹם מִקְרָה דַּע וְיִלְלַח צְמַעְשִׁיו:

וְיֹאמַר אַחֲרָיִךְ צָכַל נִשְׁכַּר וְנִדְכָה:

מִי אֲנִי שֶׁאֲצִיחַ לְהַתְּפִלָּל לְפָנֶי הַקְּדוֹשׁ צְרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא.
וְאֲנִי אִישׁ חַוְעָא. וְהַכְּעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגְּדוֹל צְמַעְשִׁי הַדְּעִים. וְאֲנִי צְשָׁר וְדָם
עַמִּד וְאַפֶּר. וְאִינִי כְּדֹאִי וְדֹאִי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל כְּמַה פְּעַמִּי צָכַל יוֹם. אֲוִי לִי.
אִיךְ אֲשֶׁא פְּנִי לְעַמּוּד לְפָנֶי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ צְרוּךְ הוּא. עֵילַת כָּל
הָעֵילוֹת וְסִיצַת כָּל הַסִּיצוֹת. אֲלֹא מִפְּנֵי רַחֲמֵינוּ וְחֲסִדֵּינוּ הַמְּדוּצִי שֶׁהוּא מִרְחַם
עַל צְרוּיּוֹתָיו. וְדוֹלָה צְתִפְלוֹת וְצְתִחְנוּכִים שֶׁל עֲצָדִיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קְרוֹצַה' לְכָל
קוֹדְמֵינוּ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּהוּ צְחִמָּה: רַחוּם יִרְאֵנוּ יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֵתִם יִשְׁמַע
וְיִשְׁעֵם: שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךָ כָּל צְשָׁר יִצְוָאוּ:

אדון הכל
שויתי יאהרונהי לנגדי

תמיד

היה. הוה. יהיה.

למן צחב נגי נו תמו מור שיר

דע לפני מי אחזה עומד

ברכנו אלהים ואלהינו

ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים

יודך עמים אלהים יודך עמים

ישמחו וירננו לאמים כי משפט עמים מישור וראים בארץ

יודך עמים אלהים יודך עמים

לעצרת בארץ דרכך בכל גוים

צדקתך יתנו וברכנו ואלהינו

תמים היתה שם יי אלהינו

ס"ת

צום

גמטריא

קול ממון

ס"ת

הנם

גמטריא

ארני הלל

תנחם סלה:

כי עמד מקור חיים באורך נראה אור:

הנהגת הבקר ברבת טלית גדול:

לשם יחוד קצ"ה ושכינתיה צדחילו ורחימו ליחדא שס י"ה צו"ה ציחודא
שלים צסס כל ישראל הנה אנכי צא להתעטף גופי צטלית של
ציצית כדי לקיים מצות צודאי ככתוב צתורה ועשו להם ציצית על כנפי
צגדיהם לצורותם וכתבו על ציצית הכנף פתיל תכלת. וכסס שאני מתעטף
גופי צציצית כך תתעטף נשמתי ורמ"ח ואזרי ושס"ה גידי צאור הציצית
העולה תרי"ג וכסס שאני מתכסה צטלית צע"ה כך אזהה לחלוקה דרצון
ולטלית פאה לע"ה צצ"ג ע עליון. וע"י מצות ציצית תכלל נפשי רוחי
ונשמתי ותפלתי מן החילונים. והטלית יפרוש כנפיו על הס ויגילם
כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף. וצכן אני צאתי להוסיף קדושה צעליונים
ולטהר העונות וכל הפנימות שעשיתי צעיני וצידי וצנופי צע"ה. וצכן
יהי דלון מלפניך יי אלהינו ואלהי מצותינו שתהא חסודה מצות עטיפת
הטלית לפני הקצ"ה כאילו קיימתיה צכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה
ותרי"ג מצות התלוים צה אמן סלה. ויהי נעם ה' אלהינו עלינו וכו'.

צשעת צדיקת הציצית קודם הצדקה יאמר:

ברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עוטה אור
בשלמה נוטה שמים כיריעה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להתעטף בציצית: ואח"כ יאמר

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיק יחסיון: ירויון מורשן
ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור:
משוך חסדך ליורעך וצדקתך לישרי לב:

תפלה קודם הנחת חפילין

לשם יחוד קודש צ"ה ושכינתיה צדחילו ורחימו ודחילו ליחדא
שס י"ה צו"ה ציחודא שלים צסס כל ישראל. הדי אני מניח
תפילין כאשר צונו ה' אלהי להניח פרשיות קדש לי כל צבור. והיה כי
יציאך. שמע. והיה אם שמוע. כנגד המוח והלצ. לידע ולהורות
ולהלל צכל יום. שהוא אל. הוא היוצר. הוא הצורא. והולאנו ממלכים.
והרג צבוריהם. ואותנו הניל צכח שמותיו הקדושים הויה אהיה ארגי
הרמזים צתפילין והוא אחד ומיוחד צתכלית האחדות. ולו הכח והמעלה
לעשות צעולמות כדלנו. והנני משעצד לו לצי ומוחי ורוחי ונשמתני.
והנה אני מקבל עלי עול מלכותו. ועול מצותיו לעוצרו צכל לצדי
וצכל נפשי וצכל מאודי:

ובכן יהי דלון מלפניך ה' אלהי שתהא חסודה מצות תפילין לפני
הקצ"ה כאילו קיימתיה צכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג
מצות התלוים צה אמן סלה: ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה
ידינו בוננו:

הנהגת הבקר

ו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
להביח תפילין: ואחר הנחתן יאמר:

זמחכמתך אל עליון תאציל עלי. ומבינתך הבינני. ובחסדך תגדיל עלי.
ובגבורתך תצמית אויבי וקמי. ושמן הטוב והטהור תריק על שבעה
קני מגורה. להשפיע טובך לבריותיך. פותח את יריך ומשביע לכל הי רצון:
צטעה שכורך שלשה כדיות על אלצע יאמר:

וארשתיך לי לעולם: וארשתיך לי בצדק ובנושפט ובחסד וברחמים:
וארשתיך לי באמונה וידעת יי:

ואם הפסיק צדיצור צין תפילין של יד לתפילין של ראש יצדך:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
על מצות תפילין:

וצטת שאין מביחין תפילין אחד לציסת טלית גדול יאמר. מה יקר חסדך
אלהים הנ' ל' ד' פעמים וכו':

תפלה נאה לאומרה קודם התפלו' והלימודים כל שאינו יודע לכוין צסודות
הסיינים ויחסצ לו כאלו מכוין הדצדים לשרשם:

רבוננו של עולם אתה יודע כי צסר אכחנו ואין צנוולא צסוס צדיה כח
להסיג ולכוין מעלתך וגדולתך כמו שנאמר גדול אדוננו ודצ כח

ולגדולתו אין מספר: גם אם היינו יודעים לירוף שמותיך הקדושים וכוונת
בל תפלה ותפלה לפי זמנה. וכוונת כל צדכה וצדכ' שצתוך כל תפל' ותפל'.

וכוונת כל למוד ולימוד צפני עלמו. וכוונת מעשה המלות על כל מלוא צפני
עלמה. וצכל הזיווגים ויחודי מדות הקדושו' העליונות הראוי לצא על

ידיה'. וכל שכן כי צסר אכחנו ולא צינת אדם צנו ואין אנו יודעים הכוונות
האלה. לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אצותינו שיהא חסוד ומקוצל

ומדולה לפניך תפלת (שחרית) (מוסף) (מנחה) (ערצית) שאתפלל לפניך
היום וצכל יום ויום. וצכל לימוד שאלמוד היום. וצכל מלוא שפעשה היו'.

ויעלו לפניך להיות עעדה לראשך. עם שאר התפלות ולימודי' ומעשה המלוא'
של צניך היודעים והמציינים כל כוונות שמותיך הקדושים הראויים לכל תפל'

ולכל למוד ולכל מלוא. המעלים יחוד וזיווג מדות העליונו' וקדושה מעלה
מעלה צכל העולמות אמן כן יהי רצון: ויהי נעם ה' אלהינו עלינו וכו'.

פסוקים מסובלים לכמה צצרי' על דרך עשר ספידו'. ועוד להיות דגיל צהם:
יומם ילוא ה' חסדו וצלילה שירה עמי תפלה לאל חיי

ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים צצצ חסדך ענני צאמת ישעך
דרשתי נא ה' וענני ומכל מגורותי הצילני

דקעה אלי אצנך מהר' הצילני היה לי לצור מעוז לצית מלודות להושיעני
אלהים להצילני ה' לעזרתי חושך

צאתה יהוה (אלהים) אדני עשה איתי למען שמך כי טוצ חסדך הצילני
אתה האל עושה פלא הודעת צעמים עוזך

וישיעם למען שמו להודיע את בגורתך
דקנה אל ישועתי אצטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי ליסועה

אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושך

בקשה

בקשות

בקשה נאה ע"ד הסוד שנוהגים בא"י לאומרה בעת עלות עמוד השחר. והשם הגדול ב"ה בראשה:

י' דוד נפש אב הרחמן	משיך עבדך את רצונך
ירין עבדך כמו איל	ישתחוו מול הדרך
כי יערב לו ירדותך	מנופת צוף וכל טעם
ה' דוד נאח זיו העולם	נפשי חולת אהבתך
אנא אל נא רפא נא לה	בהראות לה נועם זיוך
אז תתחזק ותתרפא	והיתה לך שפחת עולם
י' תיק יהמו רחמיה	וחוסה על עם אהובך
כי זה כמה נכסוף נכסף	לראות בתפארת עורך
אנא אלי חמדת לבי	חושה נא ולא תתעלם
ה' גלה נא ופרוש חביב	עלי את סבת שלומך
תאיר ארץ מבבורך	נגילה ונשמחה בך
מהר אהוב כי בא מועד	וחגגנו בימי עולם

יהוה חגגנו לה קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בערת צרר: קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך זרח: כי הגה בחשך יבסה ארץ וערפל לאומים ועליך זרח יהוה וכבודו עליך יראה:

פתיחה

שעריך בדפני יה פתחה. ולרל שואל לפניה יה סלחה: לה תבוא תפילתי ושועי. מקום כבש ועשרון ומנחה: שעריך מאור עיני רצה ושמור. לשוני. ואם אשגרה לפניה יה סלחה: שעריך הרימותי לה לבי ועיני. נטה און וגם עין פקחה: שעריך שמע קולי ושועתי הקשיבה. ותפילתי מקום קרבן לקחה: שעריך עגרה קולי ושועתי וביבי. ועינה על עם נכאה פקחה: שעריך ראה כי נכנעה רוחי בקרבי. ונשמתי מאד דלה ושחה: שעריך רחום וחנון לפניה חטאנו. סלח לנו ושלח לנו הרוחה: שעריך חום ורחם על פליטת אריאל. והוציאם מצרה לרוחה: שעריך מקום מקדש מכון מאז עולמים. ושם נעלה ונדארה בשמחה: שעריך ישיבם יה על ארמיתם ומכונם. והשביבם בהשקט

בקשות

בְּהִשְׁקֵט וּבְבִטְחָהּ : שְׁעָרֶיךָ מִחָה עֵוֹן וּפְשָׁעֵי וְגַם חַטָּאת . וּדְוָנִינוּ
בְּרַחֲמֶיךָ יְהִי סִלְחָהּ : שְׁעָרֶיךָ לָךְ עֵינֵי וְתַחֲנוּנֵי יְהוָה . הוֹצִיאֵנוּ
מִצָּדָה לְרוּחָהּ : שְׁעָרֶיךָ אֲדוֹן עוֹלָם לָךְ תָּמִיד אֶקְוֶה . יְשׁוּעָתְךָ
לְעַם עֲנִי שְׁלַחָהּ : שְׁעָרֶיךָ בְּנֵה אוֹלָם וּמְלוֹךְ לְעַד לְעוֹלָם . וְאֹדְךָ
עַל הַר צִיּוֹן זְרַחָהּ : שְׁעָרֶיךָ יִדְגְּלוּ שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ וְעָרֶץ . וַיֹּאמְרוּ לָךְ
יְהוָה הַמְּמַלְכָהּ : שְׁעָרֶיךָ פָּתַח שְׁעַר לְקַבֵּל הַתְּחִנָּה . וְהַשְׁמִיעֵנוּ
קוֹל שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָהּ : שְׁעָרֶיךָ

זֶה הַשְׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ : אֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וְתִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה :
אֲבֹן מִאֲסוֹ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פָּנֶיךָ : מֵאֵת יְהוָה הִיתָה זֹאת הִיא
נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ : זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ :

כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמִטָּה . יַעֲרֹן וְגִידוֹן כָּלֶם כְּאַחֵר יְהוָה אַחֵר
וְשִׁמוֹ אַחֵר : יַעֲרֹן שְׁלֹשִׁים וּשְׁתֵּים נְתִיבוֹת שְׁבִילֶךָ . וְכָל
מִבֵּין סוֹדֶם יִסְפְּרוּ אֵת גְּדֻלָּתְךָ . וְהֵם יִבְרֹוּ כִּי הַכֹּל שְׁלֶךָ . וְאַתָּה
הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְּיוֹחָד : יַעֲרֹן לְכַבּוֹת בְּחֻשְׁבֵּם עוֹלָם בְּנוֹי . יִמְצְאוּ
כָּל יֵשׁ בְּלִתֶּךָ שְׁנוֹי . בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּל מְנוֹי . כָּלֶם נִתְּנוּ
מְרוּעָה אַחֵר : יַעֲרֹן מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לָךְ סִימָן . צִפּוֹן וְיָם
וְקָדֶם וְתִימָן . שִׁחַק וְתִבֵּל לָךְ עַד גִּיאָמָן . מְזֹה אַחֵר וּמְזֹה אַחֵר :
יַעֲרֹן הַכֹּל מִמָּה גִזְבֵּר זְכוּר . אַתָּה תַעֲמֹד וְהֵם יִאֲבֹדוּ אֲבוֹד .
לִבָּן כָּל יִצּוֹר יִתֵּן לָךְ כְּבוֹד . כִּי מִרְאֵשׁ וְעַד סוֹף הֵלֵא אָב אַחֵר :
יַעֲרֹן

וּבְתוֹרַתְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כְּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה אַחֵר : וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבַבְךָ כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אִשָּׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי וְגוֹמ'

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ . בְּטָרֶם כָּל יִצִּיר נִבְרָא : לֵעַת בְּעֶשְׂרֵה
בְּחִפְצוֹ כָּל אֲזֵי מֶלֶךְ . שְׁמוֹ נִקְרָא : וְאַחֲרֵי כָלֹת הַכֹּל .
לִבְרוֹ יִמְלוֹךְ נִזְרָא : וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּא . וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה :
וְהוּא אַחֵר וְאֵין שְׁנִי . לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחֲבִידָהּ : וְהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרוֹן . לְכָל חוֹמֶר וּלְכָל צוּרָה : כָּלִי רִאשִׁית כָּלִי תְּכֵלִית . וְלִי
הָעִזִּי וְהַמְּשֻׁדָּה : כָּלִי עֶרְךָ כָּלִי רִמְיוֹן . כָּלִי שְׁנוֹי וְהַתְּמוּדָה : כָּלִי
חֲבוֹר כָּלִי פִירוֹד . גְּדוֹל כַּחַ וְהַגְּבוּרָה : וְהוּא אֵלֵי וְחִי גּוֹאֲלִי .
וְצוֹר

בקשות

וְצוּר חֲבָלִי בַיּוֹם צָרָה: וְהוּא נָסִי וּמְנוּסִי. מִנֶּת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא:
וְהוּא רוֹפֵא וְהוּא מְרַפָּא. וְהוּא צוֹפֶה וְהוּא עֹזֶרָה: בִּידוֹ אֶפְקִיד
רוּחִי. בָּעֵת אִישָׁן וְאֶעֱיֶדָה: וְעַם רוּחִי גֹוִיתִי. אֲדַכֵּי לִי וְלֹא אֵיֶדָא:
בְּמִקְרָשׁוֹ תִּגַּל נַפְשִׁי. מְשִׁיחֵנוּ יִשְׁלַח מִהֲרָה: וְאִזְ נָשִׁיר בְּבִירַת
קִרְשֵׁי אָמֵן אָמֵן. שֵׁם הַנּוֹרָא:

אֲשֶׁר בִּידוֹ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר אִישׁ: בִּידְךָ אֶפְקִיד רוּחִי
פְּרִיתָה אוֹתִי יְהוָה אֵל אֱמֶת: יְהוָה לִי לֹא אֵיֶדָא מֶה יַעֲשֶׂה
לִי אָדָם: יְהוָה לִי בְעֹזִרִי וְאֲנִי אֲדַאָה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה
מִבְּטוֹחַ בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבְּטוֹחַ בְּנָדִיבִים: כָּל גּוֹיִם
סָבְבוּנִי בְשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְשֵׁם יְהוָה, כִּי
אֲמִילָם: סָבְבוּנִי כְּרַבָּדִים הָעֹכְוִ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם:
דַּחַה דְּחִיתָנִי לְנֶפֶל וְיְהוָה עֲזָרָנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וְיִהְיִ לִי לִישׁוּעָה:
קוֹל דְּרָה וְיִשׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: יִמִּין יְהוָה
רוֹמְמָה יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: לֹא אֲמוֹת כִּי אֶחֱיָה וְאֶסְפֹּד מַעֲשֶׂה יְהוָה:
אֲבָרַךְ אֶת שֵׁם יְהוָה. הַפֹּעֵלִם מְכָל גִּמְצָא: וְאֶקְנֶה חֲסִדוֹ כָּל יְמֵי.
עַל כָּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה: בָּתֵּן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. לְזִכְוֹתֵנוּ
דְּרָה: (בשבת יאמר בָּתֵּן לָנוּ אֶת הַשִּׁבְת. לְהַתְעַבֵּג בּוֹ וּלְדִיצָה (נ"א
לְהַחֲיוֹתֵנוּ דְּרָה). יְמִינָה גָבַר עָלֵינוּ. תַּצִּילָנוּ מִכָּל צָרָה. שְׁמָה
יִגְדַּל לְעֵינֵינוּ. עַל כָּל מֶלֶךְ דָּם וְנִשְׂאָ). וּמִרֹב כָּל חַטְאֵתֵינוּ.
גִּתְנָנוּ לְמַשִּׁיסָה. מְשָׁלוּ בָנוּ אֵיבֵינוּ. הֵן לְרִיב הֵן לְמִצָּה: שִׁבְרוּ כָּל
עֲצָמוֹתֵינוּ. פִּקְנָה הַרְצוּצָה: וְהֵאֵל בְּרֹב חֲסִדֵּיו. פָּנִיו לַעֲמֹד נִשְׂאָ:
וּבְטוֹבוֹ יִשְׁלַח לָנוּ. מְשִׁיחֵנוּ בְּמִרוּצָה: עֲמֹד אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא. לְקַיִם
אֶת הַמִּשְׁאָ:

לְמַעַנְךָ וְלֹא לָנוּ וּלְשִׁכְבֵי מַעַרְה. בָּנָה נָא צָבִי תַפְאֲרָה. יְרוּשָׁלַיִם
הַיְקָרָה. בְּזִכְוֹת תּוֹרָה הַיְשָׁרָה. דְּבָרוֹת עֲשָׂרָה. סוֹדְךָ
גִּלָּה לְגַלְמוּדָה. תִּגְלָגָה בְּנוֹת יְהוּדָה בְּזִכְוֹת תּוֹרָה חֲמוּדָה. עֵינִים
מֵאֵידָה. שְׁלַח לִי גּוֹאֵל מִנַּחִם. אֲבָלִי צִיּוֹן תִּנַּחֵם. אֶתְרָה תִּקּוּם
תִּרְחֵם. וּתְכוּזֵן עֲפָרָה: עַד מָתִי תִשְׁכַּח בְּנִיָּה. וְעִירָת סְגוּלָתְךָ.
שְׁתוֹ כּוֹס מִיֶּדֶךָ. וְגַם מִצּוֹ שְׁמָרָה: בְּאוֹיְבֵי עֲשֶׂה נְקָמָה. כִּי קָמוּ
עַל בֵּיד דְּרָמָה. כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן הָאִמָּה עִם בֶּן הַגְּבִירָה: הַשִּׁיבָנוּ
וְנִשׁוּבָה. תוֹךְ עִיר צִיּוֹן הָעֲלוּבָה. וְנִהְיָה בְּעָלֵי תִשׁוּבָה. לֵב טָהוֹר
לִי בְּרָא. שְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ. עִם אֱלֹהֵינוּ נִבְיָאָנוּ כִּי הוּא יֵאִיר עֵינֵינוּ.

וּבִשְׁר

וַיִּבְשֹׁד בַּטּוֹרָה: אֲזִי יֵרָאוּ עֵינֵינוּ. וְגַם יִשְׁמַח לִבֵּנוּ. בְּבִגְדֵי בִירָה
מִקֶּדְשֵׁנוּ. וְשֵׁם נִדְלִיק הַמְנוּרָה:

אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: שויתי יהוה
לנגדי תמיד כי מוימיני בל אמוט: לבן שמח לבי ויגל כבודי
אף בשדי ישכן לבטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך
לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל
יעקב ישמח ישראל:

יגדל אלהים חי וישתבח. במצא ואין עת אל מציאותו. אחד
ואין יחיד ביחודו. בעלם וגם אין סוף לאחיותו: אין לו
דמות הגוף ואיבו גוף. לא בערוף אליו קדושתו: קדמון לכל דבר
אשר גברא. ראשון ואין ראשית לראשיתו: חנו אדון עולם לכל
נוצר: יורה גרלתו ומלכותו: שפע נבואתו נתנו אל אנשי סגלתו
ותפארתו: לא קם בישראל כמשה עוד. נביא ומביט את תמונתו:
תורת אמת נתן לעמו אל. על יד נביאו באמן ביתו. לא יחליף
האל ולא ימיר. דתו לעולמים לזולתו: צופה ויורע סתרינו. מביט
לסוף דבר בקדמותו: גומל לאיש חסיד במפעלו. נותן לרשע רע
ברשעתו: ישלח לקץ ימין משיחנו. לפדות מחבי קין ישוערתו:
מתים יחיה אל ברוב חסדו ברופא עדי עד שם תהלתו:

אלה שלש עשרה לעקרים. הן הם יסוד דת אל ותורתו:

ברוך יהוה כי שמע קול תחנוני יהוה עזי ומגיני בו בטח לבי
ונעזרתני ויעלוז לבי ומשירי אהורנו: יהוה עוז למו ומעוז
ישועות משיחו הוא: הושיעה את עמך וברך את נחלתה ורעים
ונשאים עד העולם:

ואומרים למנצח בנגינות מזמור שיר

סליחות

ויש חסידים ואנשי מעשה שנוהגים לומר קודם הברכות אלו התחנונים:
שבת יהודה ברוחק ובצער. הישאג אריה ביער: מקוים ישועתך
אבות ובנים. העניים והאביונים: עמוד בפרץ כל נהירה
לשחוק. למה יהוה תעמוד ברחוק: יונתה עד שערי מות הגיעת.
יושב הכרובים הופיעה: הבה לנו עזרת מצר. היר יהוה תקצר:

חדש

סליחות

חַדָּשׁ יְמֵינוּ בְּגִלוּת יִשְׁשׁן. עוֹדָה לָמָּה תִּישָׁן : זְכוּר בְּנִיָּה בְּאֶרֶץ לֹא
לָהֶם. וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם : קֶזֶן הַנִּחָתִים גִּלָּה לְגִלְמוּדָהּ. יִשְׁמַח
הַר צִיּוֹן תְּגַלְגֶּלָה בְּנוֹת יְהוּדָה : שׁוּעֵתֵנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמֵיָם .
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים :

כֹּל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' :

יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשֻׁבָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה : יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁרֵי אָדָם בִּטָּח בָּךְ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגִבֵנוּ בְּיוֹם
קִרְאָנוּ : כִּי לֹא עַל צְדָקֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים : אֲדָנִי שְׁמָעָה. אֲדָנִי סִלָּחָה . אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה .
וַעֲשֵׂה אֵל תַּאֲחֵר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ :
הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָרָם : וַיַּעֲבֹד יְהוָה עַל
פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְהוָה. יְהוָה. אֵל א . רַחוּם ב . וְחַנוּן ג . אֶרֶךְ ד .
אֲפִים ה . וְרַב חֶסֶד ו . וְאַמֶּת ז . יֵצֵר חֶסֶד ח . לְאֵלִפִּים ט . נָשָׂא
עֶזְרָא י . וּפָשַׁע יֵא . וְחַטָּאת יב . וְנִקְהָ יג . וְסִלָּחָתָ לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ
וְנִחַלְתָּנוּ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תִּפְלִתֵנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתַּחֲתֵנוּ. שְׂאִין אָנוּ עֲצֵי פָנִים וְקָשִׁי עֵרֶף לֹאֵמַר לְפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנִיחָנוּ וְלֹא חַטָּאתֵנוּ. אֲבָל
חַטָּאתֵנוּ אֲנִיחָנוּ וְאֲבוֹתֵנוּ : אֲשַׁמְנוּ בְּגִדֵּנוּ. גִּזְלָנוּ. הִבְדָּנוּ דוֹפִי .
הִעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָרָנוּ. חֲמִסָּנוּ. טָפְלָנוּ שִׁקָּר. יַעֲצָנוּ עֲצוֹת
רָעוֹת. בּוֹבְנוּ. לָצָנוּ. מִרְדָּנוּ. נֶאֱצָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לִשְׁוֹא וּלְשִׁקָּר .
סָרְדָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעֵנוּ. צָרְדָנוּ. קָשִׁינוּ עֵרֶף. רִשְׁעֵנוּ. שִׁחַתָּנוּ .
תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ וְתַעֲתָעֵנוּ. וְסָרְדָנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא עֲלֵינוּ כִּי אָמַרְתָּ עֲשׂוּתָ
וְאֲנִיחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

אֵל אֶרֶךְ אֲפִים אַתָּה וְכַעַל הַרְחֲמִים. גְּדוּלַת רַחֲמֶיךָ וְחֶסְדֶּיךָ הוֹרֵעַת
לְעֵנִי מִקָּרָם. וְכֵן כָּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ : וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב
עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְשֵׁם נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא. יְהוָה. יְהוָה. אֵל א . רַחוּם ב .
וְחַנוּן ג . אֶרֶךְ ד . אֲפִים ה . וְרַב חֶסֶד ו . וְאַמֶּת ז .
יֵצֵר חֶסֶד ח . לְאֵלִפִּים ט . נָשָׂא עֶזְרָא י . וּפָשַׁע יֵא . וְחַטָּאת יב .
וְנִקְהָ יג : וְסִלָּחָתָ לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ :

שׁוֹמֵר

סליחות

ט

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל.
האומרים בכל יום שמע ישראל:

שומר גוי אחר. שמור שארית גוי אחר. ואל יאבד גוי אחר.
האומרים בכל יום שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחר.

שומר גוי קרוש. שמור שארית גוי קרוש. ואל יאבד גוי קרוש.
האומרים בכל יום קרוש. קרוש. קרוש:

שומר גוי רבא. שמור שארית גוי רבא. ואל יאבד גוי רבא.
האומרים בכל יום אמן יהא שמיה רבא:

ואומר קריש תתקבל ואח"כ שיר המעלות ממעמקים:

בקשות

תפלה ובקשה לתענית ערב ראש חודש:

שמע קולי אשר ישמע בקולות. והאל המקבל התפללות:
והעושה בלי חקר גדולות. ונפלאות והנורא עלילות:
והחכם והקים לעולם. והגבור עלי כל היכולות: והרחום והחנון
והטוב. והחסיד והמרה מחילות: אשר ענה לאברהם ויצחק.
וישראל למלאות כל שאלות: והעונה בבית כלא ליוסף. ומבור
העלה לגדולות: והעונה במצרים לעמו. והוציאם לחרות
מסבלות: והעונה בים ויעבירם. וטבע אויביהם תוך מצולות:
והעונה בהר סיני למשה. ובשרתו בטובתו בגאולות. והעונה
לאהרן בקטורת. וגם פנחס עניתו בפלילות: והעונה יהושע
ועלי. וגם חנה בהתחננה במלות: והעונה שמואל בתשועות.
והעונה עלי משגד לחלות: והעונה שלמה רב שלומות. וגם
דוד אשר שר לך במעלות: והעונה לאליהו בכדמל. ואש ירדה
ואכלה מאכלות: והעונה בישע לאלישע. וחזקיה עניתו בתעלות:
והעונה בלב הים ליונה. והוצאתו לאורות מאפלות: והעונה
חנניה ועזריה. ומישאל בהצלות להפלות: והעונה לרגיאל ברחמי
ומלאך חלצהו משחלות: והעונה למרדכי ואסתר. והפכת
יגונותם לגילות: והעונה במו עזר לעזרא. וחשמונים עניתם
בפילות: והעונה בתוך מעגל לחובי. בעת נשבע בשמה רב
פעולות: והעונה לכל צדיק וחסיד. אשר היה בכל דור בקהלות:
והעונה אגיות ים בסערות. והעונה למתענה במחלות: והעונה
להולכים

בקשות

להולכים בשימון. והעונה אסירים בכבלות: והעונה לכל צועק
וקורא. וכל באים לפניך לחלוצות:

ענה עני שפל כל השפלים. ושא חטאו מקבל התפלות:
והארה נא ברחמיה שנותניו. וצוה כל שאלותיו למלאות:
ותחשוב כל תפלותיו קטורת. לפניך בקרבנות ועולות: והאל
המקבל התפלות. שמע קולי אשר ישמע בקולות:

סימן אני יצחק

אלי אלי אלי אלי למה עזבתנו. שמתנו בשביה. וביר אויב
נטשתנו. חגנו צוריה. אזעק לך מבור תחתיה: חנונו יס.
נפלאות עשית. לאבותינו במצרים. אותם תבית. עד מאד
בפלי בפלים: חנונו יס.

יס סוף בקעת. להעביר את בניה. ובירה חזקה טבעת. את
אויבה: חנונו יס.

יורדי הים ראו. את גבורתה. עתה נטשתנו. ביר מחריב
ביתה: חנונו יס.

צללו בעופרת. במים אדירים. ישראל עברו. דגלים דגלים:
חנונו יס.

חמול על עמה. ועל עם נחלתה. ופרה גאומיה. בעבור הוד
עברה: חנונו יס.

קולי שמעה. ועל עמה הופיע. ושלח לנו משיח. בעבור כבוד
שמה: חנונו יס.

סימן שבת חוק

שמעה תפילתי יהוה. לשועתי הט אגיה. אבא בגבורות יהוה.
תעוז ידה וימינה: שמע

בוזח לבות אל וכליות. צרפה כליותי ולבי. הבט בי עיני
תליות. לעבור על פשעי וחובי: שמע

תבין לבי באמונתה. גל עיני בתורתה. בצר ראיתי את המערתה.
שמעתי תפלתה: שמע

יראו עיני שבות ציון. ציץ קדש וכתונת תשבץ. מקדש בנוי
ואפדיון. וגפוצות יהודה תקבץ: שמע

חזק בנה הולך ודגל. ובנה ציון החרבה. אז יאמר תמיד
יתגדל. ויתקדש שמייה רבא: שמע

אראה

בקשות

אני אברהם שמואל לן

אֶרְאֶה יוֹמִי הוּא מִתְדַחֵק . וְהַפּוֹעֲלִים עֲצֵלִים . וּבַעַל הַבִּיּוֹר
דוֹחֵק . הַשׁוֹכֵר אֶת הַפּוֹעֲלִים :

בְּתוֹן בִּי יִצְרִי אֲבוֹרִי . מִתְגַּבֵּר כְּאִשׁ אוֹכֵלֶת . אוֹי לִי מִיִּצְרִי וְיִצְרִי
שְׂנִים אוֹחִזִים בְּטָלֹת :

יִצְרִי גּוֹזֵר אֶקְשִׁיב קוֹלוֹ . וְיִצְרִי מִזְהִיר לִי אֲזַהְרוֹת . מֶה יַעֲשֶׂה
אִישׁ אֲשֶׁר אֱלֹה לֹו . שְׁנֵי דְיִינֵי גְזֵרוֹת :

אִשׁ אֲוִיר מִים אֲדָמָה . כָּלֶם בִּיִּצְרִי דְבוֹקִים . אַרְבַּע יְסוּדֵי בְּ
הֶמָּה . אַרְבַּע אֲבוֹת נְזִיקִין :

בְּרֵאוֹתִי נֶפֶשׁ כְּסוּתָה . תְּהִיָּה מְדָה בְּאַחֲרִיתָהּ . בִּי הִיא אַחֵר
יִצְרִי הַלֵּכָה . נַעֲרָה שְׁנֵת־פֶּתָתָה :

רְצֵתִי לָקוּם בְּהַשְׁכָּמָה . יִצְרִי יַעֲצֵנִי עֲצוֹת . תִּישָׁן עַל מִטָּה נְעִימָה .
תְּפִלַּת הַשַּׁחַר עַד חֲצוֹת :

הַזְכֵּחַתִּי עַל רוּעַ בְּאֵמוֹ . וְהוּא בְּתוֹכְחַתִּי יָקוּץ . הוֹמָמַתִּי לִפְנֵי
כְּמוֹ . מִי שֶׁאֲחֹז קוֹרְדִיקוּס :

מוֹל יִצְרִי אֵין אֲנִי יָכוֹל . בְּרוֹב טַעֲנוֹת וּמַלִּין . אֶקְרָא בְּתוֹרַת אֵל
בִּי כָל . בְּתִבִּי הַקֶּדֶשׁ מִצִּילִין :

שְׁמַעְתִּי וְתַרְגְּזוּ בְּטָנִי . בָּעֵת עַל לִבִּי אָעִיר . יוֹם יִטְרוֹף נֶפְשִׁי
שְׁטָנִי . הַכּוֹנֵם צֹאן לְדִיר :

מֶר לִי בִי אֵין יְדִי לֵאל . מְצוֹק יִצְרִי רֹאשׁ פְּתָנִים . מֶה אַעֲשֶׂה בִּי
יָקוּם אֵל . הַשׁוֹכֵר אֶת הָאוֹמְנִים :

אֲזַכֵּר לִילִי וְיוֹמִי . אֲשִׁים יוֹם מִיתָה לִפְנֵי . בִּי לֹא בְּמַהֲרָה הוּא
חוֹטֵא מִי . שְׁמַתוֹ מוֹטֵל לִפְנֵי :

אֱלֹה עֲצוֹתִי מְאִסְתִּים . לְדַוּוֹף אַחֵר הַמּוֹתְרוֹת . יוֹעֵץ קַח חֲזָקָה
הַכְּתִים . בּוֹרוֹת שִׁיחִין וּמַעֲרוֹת :

לֹא אֶבְחַר דִּירָה תַּחְתּוֹנָה . מַעֵץ וְאֶבֶן בְּגוֹיָה . אֶקְנֶה בֵּירוֹת דִּירָה
עֲלִיוֹנָה . תְּבִיט וְהַעֲלִיָּה :

לִבִּי אָעִיר מִתְנוּמוֹת . אֲשַׁחַר אֵל וְלֹא אֵלִין . בִּי שׁוֹחֲרֵי עוֹלָמוֹת .
יֵשׁ נוֹחֲלִין וּמִנְחָלִין :

נֶפְשִׁי וְלִבִּי שְׁנִיָּהֶם . דְּרָשׁוּ לֵאלֹהִים בְּתַשׁוּבָה . וַיֹּאמְרוּ כָל יִשְׂרָאֵל
יֵשׁ לָהֶם . חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא :

בקשות

סימן אני אברהם חזק

אם פגע בך האי מנוול. חיש וזכור לו יום המות. יום תשובו.
משכנות עול. ארץ חשך וצלמות: רוב מצות לה בנוס.
אל יבטיחה בן אנוש. שהשואל לה בית בנוס: יום
נצב שטן לרגלים. חרב חדה בידים. אדם יראה לעינים. חמרת
מלה מלאכי מות: יום

יראה הבית אש אכלו. מאש מלבושיו ומעילו. מלא עינים על
כלו. ולו הבין כלי מות: יום

אז ירעד רעד בראותו. בוס פניו באדחתו. רוצה לברוח מאתו.
ולסור ממזקשי מות: יום

בכל מקום אשר יברח. השטן אצלו יארח. אז בקול מר צועק
יצרח. אפפוני חבלי מות: יום

רוחו ומסור וגופתו. בראות כי אברהם תקותו. לא יועיל עוז
וממשלתו. אין שלטון ביום המות: יום

הן דגין לו שבעה דיגין. חולפין עליו שבעה עידגין. דין שאחר
מות דגין. מוצא אני מר ממות: יום

מכה יפה איש ליצרו. כל זה יזכור ביום גברו. יום שיאכל בפי
עורו. יאכל בדיו בכור מות: יום

חזק ברת כי היא סתרה. לא בהון כי אינו עזרה. לא יועיל הון
ביום עברה. וצדקה תציל ממות: יום

מה לה יצרי תמיד תרהפני. ולאויב לה כל יום תחשבני: מה לה
יום ליום תטמון חנם פח יקושים. עד אשר תוף פח מזקשך
תלכדני: מה לה צר ואויב לי אתה מנעורי. תחרזק עלי שן
ותשטמני: מה לה חשבה בפשי לגטות אחריה. כי כצל ירה מצר
תצדני: מה לה קדמו עיני לבבות באשמורות. כי בעב סבורת
ותרהפני: מה לה אם אדמה כי תהיה לי לעזרה. וביום צרה
אקרא ותעגני: מה לה צוף רבש אמרי נועם חכה לי. הן בחכה
עד דפה תמשכני: מה לה

אודה אל כי דליתני. וכאב את בן רציתני. ותעל משחת
חיי. הן במשפט יסרתני. אבל חנם רפאתני חיים נתת
שקני: לה צור גואלי. אעיר מהללי כי מכל חולי אתה מצילי.
אהלל יום וליל מחולל כל בשירים גהרדים. ואדים קול בשבח
מפליא

בקשות

יא

מפליא לעשות. ומהלל רופא כל בשור: יאזר לי במצוא תעלה.
 לבדה בעלה גומל לחייבים טובות. כי חסדים לרב תרבה. ואש
 חם מאש תבכה. מים לא יוכלו לכבות: לך צור שומם הייתי
 על ערש דוי. ואני פחדש לא אשמע שירים ושירות. אני אשור
 בלי גבל. בהבל ולא בפבל. וגם ידי לא אסורות: לך רפאתני
 מאש יבער. רטפש בשרי מנוער. ותוציאני לרויה. הוצאתני
 מבית פלא. אודה כי עשית פלא. אל מלך הזנה ויהיה: לך צור
 אשרי איש עיניו בראשו. יזכור גמולי קרושו. ויבין אליו רעיונו
 בכל יום בזרא חדשות. ולמתים מחזיר נפשות. לכל איש יחזיר
 פקדונו: לך צור לו פי מלא שירה בים. ובהמון גליו ודביו.
 לא אספיק להללה אל עליון. מבטן גוחי אעיר שיחי כפי כחי.
 אמנם לא כפי גדלה: לך צור

אלהי עוז תהלתי. רפאתני וארפא.
 ותן מרפא למחלתי. לבל אמות ואספה. חלתי
 לך אודה בעודי חי. בתוך רעי וגם אחי.
 וארבה מהלל שיח. בקול ערב וגיב יפה. חלתי
 ישועתך תבואני. ועל רגלי תקימני. חלתי
 בשובי עוד אלי בני. לטובתך אני צופה. חלתי
 קשוב כי רב כאב לבי. פאש בוער בתוך קרבי.
 ולא בותרה נשמה בי. וכחי הוא מאד רפה. חלתי
 יהי נא חסדך עלי. לסמכני במעגלי.
 וכל ימי וגם לילי. אהללה בנזעם פה. חלתי
 מחה פשעי כמו ענן. בצל יושב שדי יתלונן.
 ואראה ואתבונן. מקור ספיר וגם ישפה. חלתי
 קדמו עיני אשמורות. אל נאזר בגבורות: חל נחזר העונה לך
 בקראו. מרומם על כל מעלה. בשמים הכין כסאו.
 ומלכותו בכל משלה: חל נחזר קמתי שמח לשבח. בחצרות בית
 תפלתי. ותשבחות לנצח. בתורתך היא שיחתי: חל נחזר מור
 גדלו הליכותיה. הרובב בשמי השמים. ושירות רוממותיה.
 הפעלם מכל עינים: חל נחזר בפשי אותה ולבי. לספר נפלאותיה.
 בפי ולשוני וגיבי. לשיח באמרתך: חל נחזר לפניה צור הגיוני.
 יעלו לרום חביון. טוב להודות ליי. ולומר לשם עליון: חל נחזר

חשתי

בקשות

חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהֵּמְתִּי בַּחֲנוּמוֹת. וְלִבִּית אֵל הִנֵּה קָמְתִי בְּזַמְמוֹת.
 לִפְנֵי פִי פָצִיתִי. לֹא כִי קִנְיָה קִוִּיתִי יְהוָה: יִרְאַת רַעֲוִי
 וְאִימָה יָבֹא בִי. נִפְלָה עָלַי תִּרְהַמָּה בְּחֻבִּי. אֵךְ בָּמוֹ פִּי אֶתְחַנֵּן.
 לֹאֵל אֲוִלִי יִחַנֵּן יְהוָה: יֵה יוֹדֵעַ מִסְתָּרֵי שְׁמִרְנִי. מֵאֲזִין כָּל אֲמָרֵי
 עֲנִנִי. מִחֲטָאֵי טְהַרְנִי. לֵךְ אֲנִי רַפְּאֵנִי יְהוָה: מַה בָּצַע כִּי אֶתְנַפֵּל
 בַּגִּידָה. אִם אוֹסִיף צוּר לַחֲלֹל אֲמַרְיָה. הֶעֱלָה מִרְפָּא לְצִירִי. זָכַרְנִי
 וּפָקַדְנִי יְהוָה:

עַל מִשְׁכְּבִי בַּלִּילוֹת. אֲוִיתִי בְּמִיטֵב רַחֲשֵׁי. לְהוֹדוֹת בְּנוֹעַם קוֹלוֹת
 אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי: עַל מִשְׁכְּבִי יוֹשֵׁב שָׁחַק וּבּוֹרָא כָּל.
 הָאֵל הָעוֹנָה בַּצָּר. יִרְעֵתִי כִּי תוֹכַל כָּל. וְכִי יִדָּה לֹא תִקְצָר.
 וּלְהוֹשִׁיעַ אֵין מַעְצָר. הָאֵל הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת. וְשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת.
 אֵלֶיךָ צָמְאָה נִפְשִׁי. עַל מִשְׁכְּבִי עֵינֵי תָמִיד אֵל יְהוָה. כִּי הוּא
 מִרְשֶׁת רַגְלִי יוֹצִיא. וְאִשָּׁא אֶת פָּנָי. יִרְפָּא שְׁבָרִי וּמַחְצִי. אֲמַר לִי
 מַחְסִי. מִמֶּתְעוֹלָל עֲלִילוֹת. אֶתָּה מֵאִיר אִפְלוֹת. אוֹצִיאָה מִמִּסְגָּר
 נִפְשִׁי: עַל מִשְׁכְּבִי קִשֶׁת נָתַתָּ בְּעֵנֶן. לְאוֹת וּלְזִכּוֹר בְּרִירָת. בֵּן
 תִּשְׁמִים פָּרוֹ רַעֲנָן. עֲמָה שֵׁם וּשְׂאֵרִית. מִגִּיר מִרְאשִׁית אַחֲרִירָת.
 תִּתְּבַרַךְ בְּמִקְהֵלוֹת. וְשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת. הִצִּילָה מִיָּד נִפְשִׁי: עַל
 מִשְׁכְּבִי בָּנִים בְּשִׁמְךָ קִרְאוּ. בְּמַעְמָר הַבֶּקֶר. אֵל נִנְה בִּיתָה קָמוֹ
 בָּאוּ. יוֹצֵר אוֹר כְּלִי חֶקֶר. חֲנוּן וְרַחוּם כָּל חוֹקֵר. יוֹם לְיוֹם
 וּבִלְיֹלוֹת. יַחֲדָתִי בְּמִצּוֹלוֹת. אֵל אֵל קוֹתָה נִפְשִׁי: עַל מִשְׁכְּבִי
 שֶׁחַר לְהוֹדוֹת לָךְ קָמְתִי. וּמְרוֹב עוֹנִי נִכְלַמְתִּי. הִנֵּה שְׁבָרִי בָּה
 שְׁמָתִי. כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי: הִנֵּה מַה בָּצַע כִּי תִרְיַנֵּנִי.
 וְעַל רוֹב עוֹנֵי תַעֲוִינֵנִי. חֲנִנִי יִתְּנָה חֲנִנִי. וְסִלַּח לְכָל אֲשֶׁר אֲשַׁמְתִּי:
 הִנֵּה שְׁרִי גָלוֹי בַּגִּידָה. אֶת אֲשֶׁר הֵעוּה עֲבָדָה. זָכַרְתִּי רוֹב חֲסָדֶיךָ.
 עַל כֵּן לְשִׁמְךָ קָבַמְתִּי: הִנֵּה הֵן בָּה שְׁמָתִי תִקְוֹתִי. זָכַרְתִּיךָ בְּרוֹב
 חֲדוּרָתִי. צָעֲקָתִי עַל מַעֲוֹתִי. וּבִנְהַמַּת יָם צָהַמְתִּי. הִנֵּה שִׁמְךָ
 עֵינִים דְּאִבּוֹנִי. וַיֵּאִיר אֶפִּילַת אֲשׁוֹנִי. וַיַּעֲרֹב זָכָרָה עַל לְשׁוֹנִי. כָּמוֹ
 בּוֹפֶת צוּפִים טַעַמְתִּי: הִנֵּה

כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי וְאַחֲרֵי הַדָּרְעִי סַעֲקָתִי עַל יָדֶךָ בְּשִׁמְתִי וְגַם
 נִכְלַמְתִּי כִּי נִשְׁאֵתִי חֲדַפְתָּ נְעוּדִי. הֵבֵן יִקְוֶה לִי אֶפְרַיִם אִם
 יִלְדֵי שְׁעִשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דִבְרֵי בּוֹ זָכַר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי
 לֹא רַחֵם אֶרְחַמֶּנּוּ גַּם יְהוָה:

שחר	אבקשך
שחר	אעריך לפניך
שחר	לפני גדולתך
שחר	פי עינך תראה
שחר	מה זה אשר יוכל
שחר	לעשות ומה כחי
שחר	הנה לה תיטב
שחר	אודה בעוד תחיה

הללו יה אודה יהודה בכל לבב בסוד ישירים ועדה: גדלים מעשי
יהודה דרושים לכל חפציהם: הוד והדר פעלו וצדקתו
עמדת לעד:

יקרה חמודה	ארץ הקדושה
תקרא דרושה	לתודה ותעודה
הוסר יסודתך	באמצע העולם
נצב לעמתך	משמים סולם
כי את הנבחרת	מורה בשלמותך
ואבן הראשה	פנה מיוקרת
תבל רב יקרה	דמה על גבולי
ובספיר עפרך	בפז לא יסלת
ומאירת עינים	גם מחכים אורך
בלבבות חרושה	בת ירושלם
המקדש הנורא	המוריה מעונה
וארון התודה	לבסא שכיבה
ושולחן הפנים	ועבודה טהורה
מופח נחושה	לבפר עונים
ואורים ותומים	מקום הגבוהה
באה ממרומים	והאש הנורא
אין עורף הדירה	בארצות העמים
לעמו ירושה	ברוך שבתך
לבני ישראל	סנהדרי גדולה
אצל ההרואל	בחצי העגולה

בקשות

תוכך אשרי חלקה
מאבות שלשה
עינים תבכינה
ידיים תרדנה
חמדתה לחרם
במלונה במקשה
בתוך עם סגולה
תפארת ותהלה
את רבת המהומה
מכורה נטושה
שירי ערקה
אל אהבהקה
אדון המתנשא
בדיאה חדשה
עניה סוערה
לעולם גבירה
לאורך ילכו
יחד איש ואשה

עין דאחה אל
ארץ החשוקה
לבבות יבאבו
דמעות ישאבו
יען כי נתנוה
בספה בכרם
את רבת ברכות
בך יופי ומלכות
מאז הם בגולה
באשה שוממה
מארבע הפאות
עיניהם תלויות
עד יקים חרבותיה
ואותך יעשה
הומיה באבל
עוד תהי בתבל
לשם ולתפארת
ובכן יתברכו

צקטה ותוכחה נלה של הרז כמוהר"ר דוד פלדו נר"ו. לחן לומצרי
ליון קי עי לו קונטיינים:

בטן מלא סיר נפוח
חל להיות גבור בארץ
מסרחן טפה גלמה
במלה על כל הארץ
מי יודע אם בישר
חיש תבחר מן הארץ
לך מנגד בן מנוח
הלך דרך כל הארץ
מה יקר ממך קהלת
כי נשא אותו הארץ
בשתי ילי זתים געמו

אחיה בן אדם גם רוח
על מה לבך בטוח
זכור תזכור ראשיתה
איה תשית עלי בפכה
אם קניית הון ועשר
אף כי לך שעת הבושה
אם גופך רב כביר כח
כי גם הוא סופו זנוח
אם חכמתך נגדלת
אף גם זאת לא לו תועלת
אם בניה מה עצמו

פָּתַח פֶּתָאוֹם הֵם יִסְתָּמוּ.
 לֹא תִהְיֶה רַעְתָּךְ מִזִּיחַ.
 גַּם לִבִּל עוֹשֶׂה שְׁלִיחַ.
 לֹא תִרְבֶּה לְהִיּוֹת כּוֹרֵעַ.
 וּלְכָל עֵת אוֹהֵב הָרֵעַ.
 לֹא תִקּוֹם לֹא תִטּוֹר פֶּשַׁע.
 אִף סִבַּת עֲבוּב קִין יִשַׁע.
 לֹא תִשְׁמַע דְּבָרֵי צִלְמוֹת.
 כִּי יוֹבִילָךְ בֵּית עֲזָמוֹת.
 עַד מָתִי בַּפֶּשַׁךְ נִרְדָּמַת.
 עַל יַד זֶר חָרֵב נוֹקֶמֶת.
 עַד תִּטְהַר מִצֵּאת סָחִי.
 עֵת צֵאתְךָ אֶל בֵּית הַשְּׁחִי.
 עַד בֹּא בֵּית מִלְאֲכֵי שֹׁבֵר.
 לְרוֹן דִּין חֲבוּט הַקֶּבֶר.
 עַד בִּטְנֶךָ הִגָּה נִבְקַעַת.
 וּבְמוֹ מַחֲט דִין תּוֹלַעַת.
 אֲהַבְתָּ כָּל דְּבָרֵי בָלַע.
 אוֹיֵי בַּפֶּשַׁךְ תּוֹךְ כֶּף הַקֶּלַע.
 תִּפְתָּח עֲרוֹךְ כּוֹר בְּלוּעַ.
 שֵׁם תֵּשֵׁב מִכָּה נִגּוּעַ.
 לִימֵי קָדֶם שָׂא עֵינַיִם.
 כּוֹס פּוֹרְעָנוֹת שִׁבְעָתַיִם.
 תָּשׁוּב תִּרְאֶה מִשְׁפַּט צָדֵק.
 אִף הוֹמֵם אִף צֶמַח חֶרֶק.
 אֵיכָה תִּקַּח פֹּה שׁוֹם טַעַם.
 שָׁמוֹר לָךְ אֶת הוֹלֵם פַּעַם.
 הָרֹךְ שֶׁקָּר חֲסֹר בַּעַר.
 הוֹם לֹאֵל כִּי יִפְתַּח שַׁעַר.
 אֲשֶׁרִיָּה אִם לֵב תִּכְנִיעַ.
 הוֹר וְדוֹר מִהֵר תוֹשִׁיעַ.

עַל חֲטָא תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ:
 כִּי הַצּוֹר עֲלִיּוֹן מִשְׁגִּיחַ.
 אִף בְּרוֹמֶשׁ עַל הָאֶרֶץ:
 כִּי כָּל הַמּוֹסִיף גּוֹרֵעַ.
 לְהִיּוֹת גּוֹי אַחֵר בְּאֶרֶץ:
 כִּי בִינְךָ בֵּין מוֹת פֶּשַׁע.
 רַעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ:
 הוּא שָׁטָן הוּא מִלְאֲכֵי מוֹת.
 שַׁחַת מִתַּחַת לָאֶרֶץ:
 הַבֵּט יוֹם תִּהְיֶה שׁוֹמֶמֶת.
 הַחַוִּי יוֹשֵׁב הָאֶרֶץ:
 שִׁבְעָה עֶידָנִין מִדְּחִי.
 בֶּךָ נִגְעֵי אָדָם בְּאֶרֶץ:
 שׁוֹטֵי אִשׁ סָבִיב כָּל עֶבֶר.
 עֵין רָאָה בַּבְּנוֹת הָאֶרֶץ:
 תִּשְׁתָּה בּוֹם חֲמָה קִבַּעַת.
 שָׁרִץ שׁוֹרֵץ עַל הָאֶרֶץ:
 עַל כֵּן תִּנְפֹץ אֶל סָלַע.
 נָע וָנָד תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ:
 תִּשְׁבֵּר כֹּר עַל מִבּוּעַ.
 אִשׁ לֹהֵט מִקְצוֹי אֶרֶץ:
 עַל כָּל עוֹשֵׂי רָשָׁעִים.
 וַיִּמָּחוּ מִנִּי הָאֶרֶץ:
 גִּלְגּוּלִים לִבְנוֹת כָּל בֶּרֶק.
 עוֹף-כֶּנֶף כָּל חֵיתוֹ אֶרֶץ:
 אַחֵר כִּי עֲבָרָה וַזַּעַם.
 עֲזוּב מִשְׁמֵנִי הָאֶרֶץ:
 וַתִּחַדֵּשׁ בַּפֶּשַׁךְ כִּנְעֹר.
 פֶּתַח טוֹב מִקְדָּמִי אֶרֶץ:
 רוֹם עַל לְשַׁחֲקִים תִּרְקִיעַ.
 מֵאֲרִבַּע כְּנָפוֹת הָאֶרֶץ:

בקשות

פיוט נאה

אודה לאל לבב חוקר . פרנחך ככבי בקר . אודה שימולב על
הנשמה . לשם שבו ואחלמה . ואודה כאור החמה .
שבעתים כאור בקר . אודה מבסא כבוד חוצבה . לגור בארץ
ערבה . להצילה מלחבה . ולהאירה לפנות בקר . אודה עוררת
גא פי בכל לילה . נשמתכם עולה למעלה . לתרת דין חשבון
מפעלה . ליוצר ערב ובקר . אודה ימצאנה מטונפת . מעונות
ובתוספת . כמו שפחה נחרפת . תמיד בבקר בבקר . אודה הנאמן
בפקדונו . יחזירנה לו ברכונו . איש לא גוע בעונו . ויהי ערב
ויהי בקר . אודה והחיו העניה . יחידה תמה ונקיה . ואשר נפשו
לא חיה . איך יזכה לאור חבקר . אודה גועם יהיה לחזור .
נזכה ובגוים הזאת . בשמחות תחת רגזור . בקר תשמע קולי
בקר : אודה :

יוצר פחכמה . רוחי בקרבי אלהי נשמה שנתת בי אתה האל
עשה פלא וגסים אשרי שבך חוסה . מושיע חוסים .
פי בשכני תשום . בינה ובלבי : אלהי רופא החולים . פוקח
עורים . מגביה שפלים . מתיר אסורים . משפיל ומרים . רפא
גא כאבי : אלהי הרם על כל רמים . זוקק פפופים . מלביש
ערומים מעיל יחפים . תן פח ליעפים . ופרם משבי : אלהי
מבסא כבדך . אתה בראתה . צורי לבדך : אתה יצרתה . אתה
נפחתה . לקימה פי : אלהי קרב שנת פדור . מן השמים .
הוציאני מעבדות . רוקע ארץ על מים . יחיינו מיומים . ויביט
עצבי : אלהי טהור עינים . אזור בגבורה . יושב שמים . עושה
תפארה . המציא בפרה . וסלח גא חובי : אלהי נעים בכל גוי .
אדיר בקרושה . לא עשני גוי . ולא עשני אשה . ימהר יחישא .
ידוש לעלבי : אלהי זכר טוב זכרני מלכי . לא עשני עבר .
עשה כל צרכי . יגיה חשכי . ויאר נתיבי : אלהי זכור רחמיה .
הנותן בינה . חן גא לאומיה . מעביר שנה . צורי עד אגא .
תקשיב את גיבי . אלהי קדוש ישראל . גומל חסדים . מביא
הגואל . יגאל עבדים . דחם גרועים . צורי ואבי : אלהי

שובי נפשי למנוחיי . כי יהוה גמל עליי : שובי יקרה מיקר
 יוצרך לקוחה . קומי כי לא זאת המנוחה . האורח רב
 קחי ארוכה . עת לעשות חפץ עושיי : שובי אני תושב ככל
 אבותי . בצל עובר ימי ושנותי . אם לא עכשיו אמרי מתי .
 תפדה משחת חייכי : שובי ואם תהיה יוצרך דורשת . ומטומאתך
 מתקדשת . קרבו אל תיראי מגשת ויקרבו מעשיי : שובי דורכת
 עזו עולמך . אל יבטיחוך שקרי עלומך . קצר יומך ורחוק מקומך
 דעי מר . תאמרי לארונכי : שובי הלחזות בנועם יהוה צמיר .
 ולבקש פניו עולמית . שובי שובי חשולמית . אל בית אביך
 בנעודיכי : שובי

בקשה נאה וחשובה לאונירה קודם כל תפלה

אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הצליחה נא : אנא יהוה
 ענני ביום קראנו : יהוה אלהי ישראל שליט בעלינו
 ומושל בתחתונים מציל עני מחזק ממו ונני ואביון מגוולו .
 שמע נא אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על עבדך
 השמים . והושיעני בחסדך והשלף אימה ופחד ומהומה וחלחלה
 ותדרמה ושגעון ועוררן מזיק או שר או רוח רע או כשוף או דבר
 רע שיאונח עלי וגעור ביה ביצרא דעבדה שלא יעבירני על דעת
 קוני ויהיה שמך הגדול עמי יבשו המה ולא אני יחתו המה ולא
 אני ויגסו מנגדי תמיד כדכתיב קומה יהוה ויפצו איביו ויגסו
 משנאיה מפניה . ובבקשה ממך אלהי צורי שיקדמוני מלאכיה
 להיות אתי ותבגס תפלתי לפניך ולפני כסא כבודך ותסלח ותמחול
 ותכפר על כל חטאתי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויותי ושפשעתי
 לפניך בין בבונה בין שלא בבונה . ותפתח נא לי שערי ופתחי
 החכמה והבינה והתורה והמצורה . שערי החן והחסד והרחמים
 והשלום והבריות והעשר והשכלה והצלחה והטהרה ופרישות
 ונקיות ודיוח ורחבה והנחה ושלום ויהיו עסקי מבזרכים ודרכי
 מוצלחים ודברי נשמעים ואמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם
 ויהיו הכל מאמצים כחי ולא יהיו לי צרים . ויגסו מנגדי ככל
 המעיקים המעבבים ומטרידים אותי מעבודת יהוה . עניות וחולי
 פחד דאגה וסבבה כל נגע כל מחלה אמנם אני מתפלל בתחנה
 ובקשה

פזמוני מה"ר דוד פארוז וצויקל

ובקשה שימתן לי ולירעי חכמה גבורה עשר וכבוד וחיים. כרי שנקים
עצמנו במעשים טובים אמן. ועוד אני מתחנן לפני כסא כבודך
למלאות חפצי ולהצילני ממצר הרע ומעין הרע ומפגע רע ומעת
רע ומלשון הרע מדבר מחרב מתחת רעה ומרעב וממיתה משונה
וממיתה רעה ומעונשי גהינם ומבושה וחרפה וכלימה. ויחיו פני
צהובות בהלכות ומצחילות בחכמות ואימתי מוטלת על הקריות
ושם טוב יבנם ויצא עמי ותורתך תהיה משתמרת בלבי ומתקיימת
בירי ושגורה בפי. והכשירני בעולם הזה ותקנני לעולם הבא.
והכן כליותי בשתי מעינות הנזכרות דברי תורה ופקח עין שכלי
לראות סודות צפונות. וסיעני לסדר תלמודי ולהפיק רצוני בתלמוד
תורה והורני את אשר אעשה למען אמצא דרך החיים והצילני
משגיאות וממכשול ומדבר שקר ותביא על ירי יושר אמת וגבורה
ותאריך ימי בטוב התורה ושנותי בפעמים לשמר ולעשות מצות
וחקים גם בנים ילכו לאור חי העולמים ומהר קץ הגאולה למען
כבוד שמך הגדול הגבור והנורא אמן סלה ועד:

זמר גאה לשבת ד"ת ו' מרגאן ודוד פארוז:

הארץ על ימים.	יה צר עולם עליון.
הכל ששת ימים.	ולבנון אפריון.
בשביעי לשלומים.	ומלאכתו אז נחה.
אל חי העולמים:	יום שבת ומנוחה.
הבקר אור לקנות.	יד תפתח בששי.
הפרשה לענות.	ובתרגום גם רש"י.
בגיל ובפעמים.	הכן כל מרקחה.
אל חי העולמים:	יום שבת ומנוחה.
צפרנים תטול.	מהר וגלח שער.
צדים רעים תקטול.	פן תסתכן תבער.
לכבוד שבת תמים:	תטבול בבלי שכחת.
הרוח ונשמה.	יאר נפשך לפנים.
דע ולבוש בחכמה.	ארבעה ולבנים:
יסוד וקמו דמים:	גא הוצא מלתחה.

אל שלחן בצפון.
 לבית טוב תצפון.
 יוצק הוד גדתחה.
 מנחת ערב תשמור.
 פה תפתח במזמור.
 הבו קולות שבחה.
 אור רב שלהבת יה.
 יגדל למשוש קריה.
 יה על עמך זרחה.
 שמור ערבית נאדר.
 בכל הוד גם הדר.
 מעין שבע כחה.
 קדוש היום עולה.
 הן עב תגמור לה לה.
 בחדם מוליד ריחה.
 ולכבוד ליל שבת.
 עם אשה בן גם בת.
 ובמשאת וארוחה.
 צדק תהיה אתך.
 עת דודים הן עתך.
 יפקוד נוה שמחה.
 יום קדש בו נוסף.
 תור מקרא ובמוסף.
 ונטלתני רוחא.
 תוף קרושא רבא.
 קול דודי הגה בא.
 יורד עז מבטחה.
 דת נתן אל נוצר.
 זרע חורש קוצר.
 גם בורר לטבחה.
 ובריקוד ובלישה.
 גוון חרבז קשה.

אור נד נכחו ידרים.
 המטה לזכרים.
 מצות מים חמים: יום
 צא השרה מעלה.
 צפה לקראת פלה.
 באי חמדת ימים: יום
 הקוצים נסתרים.
 האורות מזהירים.
 ובאורים ובתומים: יום
 על צלמו כדמותו.
 ויכלו עדותו.
 חסד וברחמים: יום
 דעה בינה השכל.
 על שלחן בזה תאכל.
 זה לחם במרומים: יום
 הבן בשר דגים.
 תרבה כל תענוגים.
 ובמשתה מטעמים: יום
 אם תרים קול רנה.
 תפרח פשושנה.
 בנים ומחובמים: יום
 שחרית העם מודים.
 במקום בינה דודים.
 מקיפים ופנימים: יום
 וסעודת עתיקא.
 מציץ בי בתשוקה.
 ובסודות געלמים: יום
 למלאכות טל יורה.
 עמור או רש זורה.
 טוחן הן לו דמים: יום
 חיב אף האופה.
 גם המלבן נספה.

פזמונים

<p> ולצובע אימים: יום מיסד עושה גרים. פוצע תמרודים. מתיר עם קרדומים: יום הצר גם השוחט. המפשיט גם בו חטא. שרטוט כלם מומים: יום בוהב דו אותיות. מוחק לתחתיות. מצא את הימים: יום בם תולדות הרבה. ושבות גם בן תאבה. הזהר בתחומים: יום כי זו היא עת רצון. הרחק אנשי לצון. עובר ארחות ימים: יום יום יום יהיו גבון. גם מן חבלי יבון. ויעיר שם לשלמים: יום יד שם טוב מקנים. זכור שמור הינים. ולעולמי עולמים: יום בזכות שומר שבת. שפע אלפים בת. ותשלם בחומים: יום </p>	<p> רוח נוסין נמחה. דין קשה לטוה. אורג גם לו מרה. קושר ירד שוחה. התופר או קרע. יכלו בפגע רע. עבוד כי בו מלחה. ומחק או חתך. תדרוך בהם קשתך. כי נפשו פסוחה. הרי אלו אבות. כלם הם תועבות. גם לא תרבה שיקה. קום אחר שתישן. חדש פרח שושן. כי רעוא די מצחא. טוב שלש הסעודות. מגוג מלפידות. לגרולה ולמשחה. נועם סבת שלום. תזפה מאל עולם. גחלה בבלי קרחה. חזק מהר גואל. חורק על ישראל. גם יגון ואנחה. </p>
---	--

שיר חדש לימי הנוכה מספר תקפו של גם ותקנת חז"ל בענין הנרות
בגולה ובנסתר ובו בתים כמנין י"א ע"ס ה"ב לחן ארוממך
ה' של הרב כמוהר"ר דוד פאדו:

אשיר בא לירידי שירה חדשה. נוקם נקמתנו גם חרבנו קשר.
יה רבון עולם פועל נוראות. על הנפים על הנפלאות:
דברי הצומות אז בלהן גם זעון. ויהי בימי נחש וראש עם יון.
דימה אבר גוי אחר מקל פאות: על

הוא אנטיוכוס רע בער גם נבל. אמר למשנה צר בגרים מבולבל.
 ישנו עם אחר יושב על בסאות: על
 הקה גרר למלחמה אין חמלה. ונבטל שבת ראש חדש גם מילה.
 הנה בשלשתן נאמר בהן אות: על
 צוה לאיש רשע אויב ניקנור. עיר קדש תכה אף תגע בצינור.
 כל עמה השמר שים למחוראות: על
 קם שונא עם חיל גבור רב בחול. צר על עיר שלם הפך קדש
 לחול. הביא בם חזיר הרבה חמאות: על
 בהן גדול יוחנן בן מתתיהו. קנא לאלהיו קנאת שלהבת יח.
 בסתר חגר חרב לקנאות: על
 עמר בהן צדק שער החיצון. בקש לבוא ברשות אם היא עיר
 רצון נכנס לפני צר מלא מוראות: על
 דבר הטמא על השחור עתק. אתה הוא המורד על מלכות תרתק.
 השיב לו ארון כפר לשגיאות: על
 גאם בן הבליעל קח דבר אחר. ושחוט במזבח אם אתה בוזר.
 לשלום מלכותי תעל לגבוהות: על
 אמר הצדיק יראתי ברערה. פן יודיעו דבר זה אל העררה. צו
 לחיילות בלן מוצאות: על
 בתפלתו נשא עיניו למרום. חזק צור ידי על הרע אפרום. תבע
 תוך בטנו חרב במלואות: על
 יצא מן הקדש עם כל ישראל. נלחמו בעמים עם כח ואל. עשו
 בם משפט למות תוצאות: על
 אז בלב נמאס למאר חררה אפו. שלח עם כבה עם בגרים רב
 קצפו. לרדוף עד חרמה יונת אלם הלאות: על
 הרג רבים גזר האותור שבור. ענו ירע קדש מצות לא נעבור.
 לא גטוש תורת אבות ואמהות: על
 אלמנה מלה בן לשמונה ימים. עלתה על החומה עם חתן דמים
 ותפול לארץ מתו בתלאות: על
 נוערו בסתר לשבות במערה. הרגישו גוים עשו בם תבערה.
 לקדשת השם סבלו משואות: על
 קמו כהני יה בחמשה אחים. עשו בם כלה פקוצים בסוחים.
 ופליטים שכו בהרות בהות: על

פזמונים

חזר אויב שנית בעם אין מספר • הרבה הכעסות פי לבריתי הפר •
פרץ במקדש טמא כל תאות: על

ובכל מקום אבל גדול ליהודים • צום ובכי מספר שוק ואפר דודים •
על רגלים • פילים פרשים רבואות: על

פסו בגדי נקם פהגים לפני • מתתיה עם בניו כל בית חשמונאי •
מי כמוכה באלים יהוה בפלאות: על

לא נותר שריר ופליט כי אל שער • סר אבר הזר מלכות יון •
הרשעה • תם צר אלפים גם צרי מאות: על

למדינת הים מלך עלה קרת • הכל קודים לו אזי סור לך הבזרת •
סופו דניאל רמו בנבואות: על

נצחו אראלים שוב באו המקדש • תודות לאל הלל שרו שיר •
חדש • בגדור הפרצות ולטהר טמאות: על

שמן לא נמצא רק פך קטן נחתם • פי הכל נטמא על יד גוי זר •
נעתם • שיעור ליל אחר עיניהם רואות: על

ושמונת ימים הדליקו מערכה • פי שם צנה בו ארון את הפרכה •
ער יוכל העם זית זך הבאות: על

לכן קבל עליו עם זה גוי שליו • עשות ימים פי כם חנו כה בסליו •
שמחה גם משתה הלל מקראות: על

על פתחי בתינו נר מצוה כל ליל • הדור מצוה גוססין ובמו בית •
הלל • על בן באורים גלגל לנגהות: על

הזר מלכות יסרו נצח יביט יוצר • אם תדליק עת רגל בשוק אל •
נוצר • מפחל תשתה לברכות באות: על

גדות אלה קדש פרסומי ניסא • כל תשמיש אסור בם אפילו גרסא •
ושכרם בנים רבנים בצבאות: על

מי שעשה נסים בא בזמן הזה • יוציא מגלות מר עמו כל רעה •
ישלח הגואל בורא לרסואות: על

שיר מלא וגדוש קול המרבה לספר תקפו של נס ע"פי מאמרי ומדרשי •
רו"ל לשורר ביום פורים טוב להודות לה' לחן אימפישאר קירו •
קונטאר של הרב כמוה"ר דוד פאדו:

אלי צור ישועתי	למה עובדתי
אודה בגלותי	אף כי עבדתי

מצר שמרתני. אב מלך עוזר. בזמן המן הממזר. בקש השמידנו.
גם להכריחנו:

בימי אחשורוש רב. מבוש וער הזר.

בשנת שלש בעקרב. צוה בי יגור.

כל שריו יעמוד. חיל פרס מדי. חשב בי האל שרי עזבנו סלה.
עוד לא נגאלה:

גם מאה ושמונים יום. הראה הון ועשר:

בי הוא נודא ואיום. לו שעת הבושר.

ריק ובלי שום ישר גאה במגדול. שם בגדי כהן גדול. ציץ ומעיל.
כותרת. ליקר ולתפארת:

דת נתן בכל שושן. על כל עם קבוע.

הרבות אביר בשן. משתה כל שבוע.

כל זרע זרוע. מיני מגדים. שתו ושכרו דודים. בן יסר המלך.
על כל רב והלך:

הזר מלכות מטות זהב. חור ברפס ותכלת.

איש ואיש באשר אהב. הכן מאכלת.

מרגלית אילת. רצפת בהט ושש. ולית דין צדיק בשש. שמחר.
תקוממנה. ששון תשלמנה.

והשקות כדת תורה. אין אוגם כל גבר.

ישראל נקרא נקרא. חיש כל בני עבר.

להם שור ושבר. בזבחי מתים. בי שם אדם נחתים. מרדכי צווח.
חדלו בית מרוח:

זר יעץ להכשילם. הוא בן המרתא.

הסבן (ל' למלך סוכנת) נא עמו ושלים. יבואו מרתה.

עם בני עולתה. קובה של זונות. והרבות משתה יונות. בי אז.
שברו. גם ברית יפרו:

חלל יהודה קרשו. שתו יין נסך.

בכלי שרת תשמישו. את קשות הנסך.

חמר מלא מסך. עובר משפיות. ועם נשים נכריות. עשור.
המזמרתה. על ארץ עיפתה:

טוב לב המלך טפש. עם קרואי עצר.

ברברי גיאוף פשפש. להבעיר היצר:

פזמונים

גִּזְרֵי תִבְאָה גָּצֵר • וְשִׁתִּי עֲרוּמָה • נִמְשְׁלָה לְבַהֲמָה • לְהִרְאוֹת הַיּוֹפִי •
כִּי אֵין בָּהּ שׁוֹם הַיּוֹפִי :

יּוֹם שַׁבָּת קָדָשׁ הָיָה • חָשׁ שָׂרִים אֵלֶיהָ •
הָיָה עֲגָלָה יְפִיפִיָּה • מִהָרִי וְצִאָה •
הַעֲזָה פָּנֶיהָ • וַתֹּאמֶר לֹא לֹא • פָּתִי זֶה אָבֵר שְׂכָלוֹ • בֵּית מֶלֶךְ אֲנֹכִי •
נִפְשִׁי זֶה תַּחֲשׁוּכִי :

כִּי מִלֶּאֱדָן שָׁם לָהּ זָנָב • פָּרַח בָּהּ צִרְעַת •
שְׁלָחָה לוֹ עֶבֶד גָּנָב • שָׁבוֹר רֹאשׁ הִלְעַת •
שׁוֹתָה כּוֹס קִבְעָרַת • וְהוּא פָּלְכִי • אֵינִי רוֹמָה לְאָבִי • בִּלְשַׁצֵּר אֵין
חֶלֶף • שׁוֹתָה לְמוֹל אֶלְפָּה :

לֵהֵב אֵשׁ בּוֹ בָּעֲרָה • גִּזְרֵי וְנִשְׁחָטָה •
עֲרוּמָה בְּתַבְעָרָה • בּוֹ בַּיּוֹם נִשְׁפָּטָה :
תִּהְיֶה מִטָּה מִטָּה • וְכִגְמוֹל יָדָה • כִּי בֵּן בְּבָנוֹת יְהוּדָה • הַיְחָדָה •
מִשְׁתַּמֶּשֶׁת • בְּשַׁבָּת כּוֹבֶשֶׁת :

מִיָּהר לְגִבְעָה וְגִיָּא • צִיר סוֹבֵב נוֹסֵעַ •
כָּל בֵּית יִפָּה אֶל הַגִּי • הַמֶּלֶךְ רִבֵּעַ •
לוֹ יִמָּצֵא מִרְגָּע • תִּמְוִרַת וְשִׁתִּי • בֵּן יָמִין הוּא אִישׁ עֵתִי • מִרְדְּכִי
זוֹרֵחַ • אוֹמֵן לְיָדָה :

נוֹפֵף סִפִּיר יְהִלּוֹם • זִיו כְּצִהָרִים •
חֵן חֵן לָהּ מֵאֵל עִילּוֹם • רַחֵם רַחֲמָתִים •
עַל כָּל שְׁבַעֲתִים • חֶסֶד מִצָּאָה • אֶהְבֶּתוּ נִפְלְאָה • הַמֶּלֶךְ כָּל לַיִל •
עִם בֵּית אֲבִיחִיל :

סוֹר שְׁתֵּי חֲכָמֵי דוֹרִים • כִּי לֹא נִטְמָאת צָדֵק •
בְּרַמּוֹתָה מִפֶּת שָׂרִים • שׁוֹכֶבֶת עִם חָדָק •
לְבָלִי יִמָּצֵא בָּדָק • בְּגֵן הַדָּסָרָה • כִּי לֹא תִשָּׂאֵר פְּרָסָרָה • בִּקְדָשׁ
חֲלִילָה • הָרַע בּוֹ הַפִּילָה :

עֲטָרַת מַלְכוּת גִּתָּן • בְּרֹאשָׁה לְצָבִי •
הַרְבֵּה מִיָּהר וּמִתָּן • אָמַר לָהּ תִשָּׁבִי •
עֵינֶיךָ הִסְבִּי • מֵהַ פְּרוּף טַעֲמָךְ • הַגִּידִי לִי אֵת עֲמָךְ • הִיא לֹא בֵּן
עֲשׂוֹתָה • כִּי מוֹר כֶּף צִוְּתָה :

פָּנֶי עֶרֶף סְרִיסִים • בְּגִי בְּלִיעֵל •
שְׁנֵי שָׂרֵי חֲמָסִים • לְהַמִּית לְבַעַל •

בסתר סף רעל. נועצו יחדו. עברתם לא כן בדיו. כי צדיק
שומע. ספר בהצנע:

צדים גתלו על עץ. כי העיוז מצח.
נמצא סם מות רועין. אשר הבו רצח.
ונכתב לנצח דין איש אמונות. בספר הזכרונות. כי לא ישבח.
זכות איש פקח:

קדון רשעים הרים. אחשורוש אפע.
יכרעו כל השרים. לפני המן אפע.
גם עשר ושפע. והוא אב המון. כי מצא גנאי מטמון. פטרה
וברקת. לו שעה שוחקת:

ואיש בית דין הוא מור דרור. לא כרע לו בדרך.
צלם על לבו לצרור. זאת עבודת פרך.
עומד על אם דרך. לא קם ולא זע. יהודי קדש גזע. אומר עברי
אתה. מקדם קדמתה:

שם על לב אדור נחש. וימלא זעם.
להכרית כל עם זו רחש. ברוגז ורעם.
פטיש הולם פעם. הפיל פור דרדר. נפל שבעה באדר. כי בו מת
רבנו. מגן בעדנו:

תחי נפשו ארון. נאם למלך עדין.
ישנו עם אחר זרון. מפזר באדין.
וטמא בשרץ. רשות אבקש. להשבית פח ומוקש. אין בו שום
תועלת. כאלה נובלת:

סדר תשרי

מת אחפזין אף כי מורא. כי מלכם פורע.
ישן הוא אין לו בידה. ענה הפושע.
אנכי טובע. יוד אלה בבר. לגנזיה הן אשבר. לשרש הגפן. אבא
מלך תפן:

שם בסיל את טבעתו. על יד שמיר שית.
לעשות בקשתו. לשמיר כרם זית.
מחוצ ומבית. פאוב בעיניו. ולהכרית כל סנסיניו. נתין לה בספה.
שים עליו בפה:

פזמונים

רצים שלח רחופים. עמים התעדרו.
 על ישראל רודפים. אשר בי מדרו.
 חזקו אל תפחדו. גם נשים וטף. בפשם בהם תתעטף. כל ואבי
 ערב. הרגו לפי חרב:
 קול נהי בקל רחוב. עיר שושן נבוכה.
 מצא מקום בעל חוב. בתשובה נסמוכה.
 נצעק מי כמזכה. באלים אל חי. הסבת קול נאנחי. איכה ינתשו.
 זרים ירטשו:
 צדיק יסור אב המון. קרע בגדי שפר.
 ובמספר בן טבדימון. לבש שק ואפר.
 צועק אנא תפר. חותם טיט קרע. לא יצילח המן הרע. פתח שערי
 רמע. קול תפלות שמע:
 פרסה אסתר נדה. מאד נתחלחלה.
 על דברת צרת הודה. בלבבה נבהלה.
 לכבודו חמלה. שלחה בגדים. ולא קבל מרבדים. להתך שלחה.
 על מה זה צוחה:
 עת צרה ליעקב. בן יאיר ענהו.
 שם כל מישור לעקוב. צר אשר קרהו.
 בנים משבר באו. מצאו רזון. זו לך שער חפזון. לפני מלך
 גושי. על עמך תדרושי:
 סוף למות כל אשר בא. השיבה יראתי.
 לא אוכל זו תועבה. אני לא נקראתי.
 אזי לי כי נדמיתי. שמעי קול אישך. אל תדמי בנפשך. המלט
 הרמונה. ועמך צלמונה:
 בא רוח והצלה. הן אל כביר כח.
 ממקום אחר יפלא. אסיר פקח קוץ.
 ליונה מנוח. ואף תאברי. ולארץ תררי.
 לכן קומי אודי. דברי תנצורי:
 מה יפוי פעמי דלים. המלכה צונחת.
 לך בנוס כל אמללים. בתשובה נצחת.
 גם טובה תזכחת. וצומו עלי. שלש ימי ולילי.
 כי לא פדת מעל. אבדתי הבעל:

לא נמנע מהתענות. גם יום צאת מסביל.
 תחנונות גם קול ענות. צום ובכי ואכל.
 יום שלישי נבל. סר אלון בכות. ותלבש אסתר מלכות. חוט
 חסד פניה. ושכינה עליה:
 בראות מלך את אסתר. בחרצר עומדת.
 נכנס בו חבה יתר. בראות מה נכבדת.
 חן חסד אופרת. הושיט לה שרביט. ובעיניו היה מביט. ברה
 באחלמה. והיא לו רוחמה:
 יונתי מחמד עיני. בלה לבבתיני.
 מה בקשתך ערני. קולך השמיעני.
 ותעש האמיני. עד חצי שמי. אבל לא בית הלחמי. המלכה
 השיבה. ברצונך הטיבה:
 טוב לכת אל בית משתה. אפשר הבינותי.
 אתה והמן תאתה. כי בבה זמותי.
 ריזם החלותי. קבל אמרי. אתה אלוף נעורי. ובלב פח
 הטמינה. על המן הכינה:
 חיש מהר ברצון מלכה. בית משתה אולו.
 אמרי לבונה זכה. כי כל לא יחדלו.
 אמרה כי יובלו. גם ביום מחר. אל המשתה כי תבחר. שם
 תעש לו גת. לגלות משפחת:
 זר יהיר ביום תהוא. בטוב לב שמח.
 אך באשר עיניו ראו. מרדכי בוטח.
 בלתי ישוחח. נמלא אף חימה. וגם להבל דמה. כל כבודו
 אפר. אם לא יכרע שפר:
 ויבא כל אוהביו. וגם אשתו ורש.
 ויספר כל מכאוביו. עשרו חשוב פרש.
 יעשוהו חרש. עשות עץ נקלה. ועליו יחיה תולה. ברשות מלך
 אשל. כל צדתו ישל:
 החריב ליטול קורה. דירה אין פמזה.
 היא מבית הבחירה. חמשים גבוהה.
 ועצת אלוה. לעולם תקום. כי הוא עם כל היקום. סופם פה
 ינמורו. בשלח יעבורו:

פזמונים

בן דיני האל קמא.

גזרה נגדעה.

בלילה נדר שינה.

תפלה נשמעה.

דקיעים בקעה. בדים קרבן. תינוקות של בית רבן. בנדיים

צעקו. בחמים דפקו:

גם שינת אחשוורוש.

גזרה הלכה.

ספר זכרונות דרוש.

זכר צדיק ככה.

מעצמה נהפכה. נקראת קול ברור. כי שמישי בן ארור. ממנה

בורח. סוגר הן פותח:

בו נמצא כי מור הציל.

המלך מן עשק.

מה נעשה לאציל.

שאל בכל חשק.

כי זוכה לנשק. עגו כל גבר. לא נעשה דבר. לא לחבת זית.

דן משנאת שית:

אז שאל מי בחצור.

הוא אבי אספתא.

בא לדרוש לתלות נוצר.

בת אל הרמיה.

נפל בו אימתה. בבואו לפנים. עלה כלו קמשונים. בראות פני

זעם. לו בסתר רעם:

אתה המן אנני.

הב עצה חזק.

לאיש חפצי בו שגיא.

מה נעשה שובר.

שם בלבו נבר. הא פשיטא לי. כי הלא נשא דגלי. ולמי חוץ

ממני. זה אור בעדני:

בשפתיו נוקש שונא.

וידבר יביאו.

לבוש מלכות לא ישנה.

וגם סוס יוציאו.

ובתר יגביהו. בליל על ראשו. על יד שר להלבישו. וברחוב

יקראו. בן מלך צנהו:

גרש לין יצא מדון.

אדון גתן אומר.

בן משפט להיות גדון.

מדרבי בתומר.

בן גזרתי אומר. צא ועשה בן. מעפר ירום מסבן. אל תאחר

רגע. פן יקרף פגע:

דק גבן או תבלול.

אור עיניו נעצמו.

השיב לא אדע מסלול.

דרכים בעלמו.

צעדיו בסתמו. אמר מי הוא זה. הלא יהודי נבזה. דה אדון

איבכה. גזרה נחמכה:

הצבי מלך אדיר. אל תשגבהו.
 תן לו אוכל למכביר. אך לא תעלהו.
 טוב לי כי תמנהו. שור משנה תחתתי. גם על כל ארמנותי. הע
 כי הוא ערבו (ל' חויז). אויבי ירגבו:
 ופני מלך ברגזו. השיבו מהרה.
 אל תמנע גדולה זו. וגזרה לא אפרה.
 ובו אתפארה. כי הוא אוהבי. ולו אתן כל טובי. המן בעגלא.
 רוע ואל תחדלה:
 זע חדר הלך גבל. בית אוצר פתוח.
 בשל כח הספל. לב גחר מפוח.
 מלבוש רב זרוח. לקח מן ארגזו. וגם הסוס שפרגזו. אל צדיק
 הגיע. וגאווה הכניע:
 חסין עם כל תלמידיו. שם מפשט מחומר.
 בצום שק תחת מדיו. עוסק ברין עומר.
 גיען ויאכיר. באיל ערוג. רשע זה בא להרוג. בני חיש עופפו
 פן פה תשרפו:
 טגוף זה היה עומר. עד התפלל אומץ.
 שאל מה אתה לומר. אמר מצות קומץ.
 השיב לו החומץ. ווי לי ביש גדא. קומץ זה ירו הדא. דחה בגי
 רשף. רבוא כפר כסף:
 ימוש שק מעל גופך. קום לבוש תכלת.
 גור דין מלך הפך. נתן לך ממשלת.
 צדקתך מצלת. גאם חוק לא לאפר. רק ארחץ ואסתפר. כי ככה
 יאתה. טרם בוא לשכתה:
 כל אומן ובית מרחץ. אסתר הסגירתו.
 צר עצמו גלח רחץ. רוח בעתתו.
 רעד אחזתו. אמר לו רשע. זכור גא ואל תפשע. כי ספר היית.
 למה זה גאית:
 הל גופי מצום צלמון. לרבו בבי אין כח.
 כסף המן באגמון. בארץ שטוח.
 דרך בו בשמות. אמר צר ימח. בנפול אויב אל תשמח. עם
 עמלק אינימו. תדרוך במותימו:
 ובעיר

פזמונים

ובעיר קורא סילון.

חפץ מלך בכה.

בתו בער החלון.

בת עינה נהפכה.

חיש מהר שפכה. דוד מלא צוּאה. נשא עיניו וראה. לארץ

נשמטה. והיא לא נמלטה:

דוק נשא צדיק עינו.

ארוממה אני.

מי במכה אל קנוא.

אב כי דליתני.

תאמא עזרתני. כל העם מודים. מקים מעפר דודים. גם אסתור

נשמחת. מודה ומשבחת:

פנה צדיק אל שקו.

וצר מסדרונה.

אכל על מות בת חיקו.

חפוי פרשדונה.

בבכי אילונה (לי לנה). ענתה אשתו. וגם חכמי בריתו. אם מיהור

גבר. תפול עד לקבר:

אז למשתה לו חפה.

סריסים הבהילו.

המלך והמלכה.

בטוב לב הצהילו.

סודיו ישבילו. השמיעי קולך. מה תבקשי מבעלך. אז אסתור

עמדה. על עמה פקדה:

רחם עלי ועמי.

כי נמכרנו רצח.

שאל מלך מי ומי.

אשר העיו מצח.

הוא יאבר לנצח. אמרה אויב. הרע מתחייב. בלה נחרצת.

קללה נמרצת:

דוב בחימה בוערת.

יצא אל גן גדר.

שם מלאכי השרת.

קוצצים כל מגד.

אמרו גם זה בגד. כי המן צוה. ארמון ראה ערוה. על מטח

הגבה. כי אסתור עליה:

ויאמר לו חרבונה.

כי נחם על פדן.

עץ לתלות איש אמונה.

עשה זה השדן.

אמר מלך חרץ. תלוהו עליו. כרוע מעלליו. חלל רע תפולה.

ביגון שאולה:

באבוד רשע רפה.

שככה כל קצה.

על בית צר צדיק מנה.

לא ישאר שצה.

להעביר רצה. און ומרמה. בקשה אסתור עצמה. איככה יאבדו.

עמי ישמרו:

בַּחֲתִי לָכֶם רִשְׁיוֹן • פִּי אֲתֶם תִּכְתּוּבוּ •
 עַל כָּל אֲבִילֵי צִיּוֹן • בִּטְבַּעְתִּי רוּבוֹ •
 בִּי יִחַדּוּ יֶאֱרֹבוּ • עֲמֹד עַל נַפְשָׁם • כָּל הַבָּא לְהַרְגִּישָׁם • בַּחֲרֵב
 יִחְבּוּלוּ • לִשְׁמִיר לֹא יִחְמֹלוּ •
 רוֹכְבֵי רָכָשׁ רָצוּ • וְהָדַת נִתְּנָה •
 לְעֹבְרִים מָה נִמְלָצוּ • לִשְׁמֹר עַת בּוֹאֶנָּה •
 עַל צַד תֵּאֱמָנָה • מְרֹדְכִי יֵצֵא • לִפְנֵי מֶלֶךְ חֵן מֵצֵא • תִּכְרִיךְ בּוֹן
 אֲדָרֶת • וּבְזוֹהַר עֲטָרֶת •
 בְּשׁוֹשֶׁן תָּלוּ סוּסֵי • דִּלְפוֹן פִּרְשֵׁנֶתָא •
 אֲדִירָתָא אֲרִיסֵי • פֹּרְתָא אֶסְפָּתָא •
 פִּרְמִשְׁתָּא וַיִּזְתָּא • וְעַם אֲדִלְיָא • וְאֲדִירֵי תַחְתָּנָה • כָּלֵם נָתְלוּ יַחַד •
 בְּאֵימָה וּפְחָד •
 יוֹם הַשְׁלֵשָׁה עָשָׂר • לְאֲדָר הַחֹדֶשׁ •
 נִקְהָלוּ בְּלֵב יִשְׂרָאֵל • כָּל זֶרַע הַקֹּדֶשׁ •
 הִשְׁמִירוּ לַגֹּדֶשׁ • וְשִׁפּוֹךְ דָּם לְרוּב • בְּכָל הַגּוֹיִם חָרוּב • בַּחֲרֵב
 נִגְרְזוּ • וְשָׁלָלָם לֹא בָזוּ •
 יוֹם מִחֲרַת אֲשׁוּרֵי • בּוֹנֵנוּ גַם נָחוּ •
 וּבְשׁוֹשֶׁן יוֹם אַחֲרֵי • עַל כָּלֵם נִצְחוּ •
 כָּל צָרוֹת נִשְׁכָּחוּ • מִשְׁתָּה וְשִׁמְחָה • הִיחָדָה הַרוּחָה • שׁוּבֵי
 לְמִנוּחֵיכִי • צוּר גָּמַל עָלֵיכִי •
 עַל כֵּן כָּל הַפְּרִזִּים • בְּיוֹם יָד יִגְדִּילוּ •
 וְלֵאלֹהֵי מַעֲוִיִּים • הוֹד הָדָר יִגְדִּילוּ •
 וּמִנּוֹת יוֹבִילוּ • אָכּוּל מִשְׁמָנִים • מִתְּנוֹת לְאַבְיוֹנִים • שְׁתִּיָּה יִמְתִּיקוּ •
 וְרָצוֹן יִפְּיָקוּ •
 קָרִיאת הַמְּגִלָּה • עַל הַכָּל יִנְצֹרוּ •
 בְּאַגָּרַת פֶּשֶׁטוֹ לָהּ • עוֹלָמוֹת יֵאֹזְרוּ •
 כְּמוֹתָם יִשְׁמֹרוּ • כָּל הַמוֹקְפִים • עַל כֵּס יָהּ הֵם שׁוֹאֲפִים • מִיָּמֹת
 יְהוֹשֻׁעַ • לְטַעַם יְדוּעַ •
 כְּפוֹרִים מַעֲוֹת כְּמָה • לְכָל פּוֹשֵׁט הָבָה •
 רוּחָא לְבִסּוּמֵי • בּוֹ בְּיוֹם נִחְשָׁבָה •
 עַד בִּי דַעַת שָׁבָה • בֵּין אֲרוּר הָמָן • לְכָרוּךְ יִסּוּר גִּסְמָן • כָּל לִשָּׁם
 שְׁמִים • לְזִכּוֹת עַל כַּפִּים •

פזמונים

חזק צור מי שפרע . מראשונים בלו .
 על אחרונים תרע . ובזוי יקלו .
 ברושים ירעלו . מחלוף בליל . ובית מקדש תכליל . אסוף
 גלותנו . ושלח משיחנו :

חזמל טוב גזמל צורי אל תסתור ממני . ובמצוק עזרתה אשאל יה
 עבני . מתי אלי לעם בל . תפדה ושמך יתגדל . וארוחה
 מיגוני שמחני : מתי יר עונים בי גברה הלמוני . גם רוב חרפתם
 שברה לבות המוני . ואשכחה קול נגינות . וקינות חלף רגבות . הן
 שודרי הביאוני בכור עוני : מתי יושב שחקים יה אל תרף ידך .
 מהשמיר אויבך מורטי ידך . גולה בצר בלו בבור . עול מצואדו
 יה שבור . מרשעים פצני חלצני : מתי מארבע פנפות הארץ
 קבץ ארץ פזורי עמה ואל גורת ההדום יהיה נזודי . חונן וגבן
 פליטי . וגל שארית מעוטי יה אל מעוני . שובני שם תנחני : מתי

אבוא ברוב חסדך . פניה לבקר . ואודה נפלאותיה . באשמורת
 הבקר : לה אל גאור בגבורות . לשמך אהלל . אמרוותיה
 טהורות . בקהל עם אהלל . בריתה לא אהלל . אל מואם בשקר :
 ואודה לעם בין סירים נזר . חושה כחסדך . הצילה מיד שודר :
 ותן לי מהודך . הראנו נא חסדך . אלי עד אין חקר . ואודה אל
 עוזו נקראת . בפי כל יודעיה . על רמים בעלית . חבש לרודשיה
 ומששון ישעה הואל לי לגומר : ואודה הרימה גם גבורות .
 בשמיע ישועות . ופדה בגים פזורות . ובנות מזועזעות . כי אתה
 אל העות . לשמך אומר : ואודה :

אעירה שחר לבקשה . אף רוחי בקרבי אשחרה . בכל יום
 אברכה : בפשי אניתיה והן לבי . ובשירי יודך בקד
 עזר כי נשמתי אהללה : ישאו פי ולשוני לה שירה . בבואי לביתה
 בית הבחירה . בכל כחי איחדה : המלתה וטובה יסד עלי . ובפר
 על רוע מעללי . ועל עם אשר יעבדה : ירה נא תמגד בם קמי
 לארץ ואודה בכל ימי . ממרחקים אופדה : יהי נא חסדך לנחמני .
 ולחם חקי הטריפני . ובזמיר אריעה אומרה : מלא משאלותי
 בעזרי חי . ונפשי בשובי למנוחי . תעלה בסתר כנפיה :

קָבַל תַּפְּלָתִי שֶׁל בֶּקֶר. הָאֵל חוֹקֵר: עֵינֵי תַמִּיד אֵל יְהוָה. כִּפְר פֶּל
חֲטָאת נְעוּרֵי. וְזָכַר פֶּל זְכוֹת אֲבוֹתַי. הָאֵל חוֹקֵר: נֶאֱקֶת
עֵנִי וְאַבְיוֹן. וְגַם צַעֲקַת עִיר צִיּוֹן. בְּרַחֲמִים יִשׁוּב יְרוּן. הָאֵל חוֹקֵר:
מִבְּטָחִי בִיהוָה הֵייתִי. וְגַם לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי. לָךְ לֵילָה יוֹם הֵייתִי.
הָאֵל חוֹקֵר. יָבֹא מְשִׁיחַ הַגּוֹאֵל. עֲמוּ אֱלֹהֵינוּ וּמִיכָאֵל. בְּיָמֵינוּ יָבֹא
הַגּוֹאֵל. הָאֵל חוֹקֵר:

קָמָתִי לְהַלֵּל לְשֵׁם הָאֵל הַנִּכְבָּד. שְׁיָצֵר כָּל וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת.
וְאֶמַּר לוֹ. בְּעוֹד בִּי הָלוֹ. מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִית: וְחֲזַמְרִ
בְּרֵאשִׁית כָּל בָּרָא אֶת הַשָּׁמַיִם. אֵשׁ וְאֵוִיר הָאָרֶץ וְהַמַּיִם. וְאֶמַּר
יְהִי אוֹר. וַיְהִי אוֹר. בֶּקֶר וְצֹהָרִים: וְחֲזַמְרִ וְגַם בָּרָא אֶת שְׁנֵי
הַמְּאוֹרִים. לְאוֹר עוֹלָם וּלְתוֹעֵלָתוֹ הֵם מְאִירִים. וְאֶמַּר לַחַיּוֹת.
בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת. טְמֵאִים גַּם טְהוֹרִים: וְחֲזַמְרִ דְּגִים וְעוֹסוֹת וְכָל
דָּמַשׁ הָאָרֶץ וְגַם יָצַר אָדָם בְּצֶלֶם וּבְחֶכְמָה. וְהַמְשִׁילוֹ. עָלֵי כָלוֹ.
תּוֹלָה אָרֶץ עַל בְּלִימָה: וְחֲזַמְרִ וּבַשְּׁבִיעִי שָׁבַת מְכַל מְלֹאכְתּוֹ. אֲשֶׁר
עָשָׂה לַחַיּוֹת הַכֹּל מִמְּשַׁלְתּוֹ. וּבִרְכוּ וְדַמְלִיכוּ. מְכַל יוֹם וַיְבָרֶךְ אוֹתוֹ:
וְחֲזַמְרִ שָׁבַת וְדִינִין נָתַן לָנוּ בְּמִדָּה. וּבִהַר סִינֵי הִנְחִילָנוּ הַתּוֹרָה.
וְשָׁבַת לְשִׁמּוֹר. זְכוֹר וְשִׁמּוֹר. אֶמַּר לְאוֹמָה טְהוֹרָה: וְחֲזַמְרִ וְגַם אֶסוֹר
לַעֲשׂוֹת בּוֹ מְלָאכָה. וְהָעוֹשֶׂה אֵין רוּאָה בָּהּ בְּרָכָה. וְהַמְּלָאכּוֹת.
הַמָּה עֲרוּכּוֹת. כֹּדֶת וְכִהְלָכָה: וְחֲזַמְרִ אֲרֻבַּעִים מְלָאכּוֹת חֶסֶד אַחַת
מִסְפָּדָם. בְּאֲשֶׁר צָוָה וְאֶמַּר נִשְׂא וְרָם. וְהַמְקַל. הוּא יִסְקַל. בִּי
מִיתָתוֹ הוּא גָרָם: וְחֲזַמְרִ לְקִרְאוֹ עוֹנֵג אֶמַּר הַנְּבִיא יִשְׁעִיה. בְּלָבוֹשׁ
נֶאֱהָ וּבִמְאֻכָּל וּשְׁתֵּיהָ. וְעוֹנֵג נִפְשׁוֹת. פִּירוֹשׁ וְדַרְשׁוֹת. לְלִמּוֹד תּוֹרָה
נִקְיָה: וְחֲזַמְרִ וּבְזִכּוֹתָהּ תִּנְצֹרְנוּ כְּבָבַת. וְאַחַר מוֹת תִּצְיָלָנוּ מִלִּבַּת.
לְהַתְּעִידֵן. בְּגֵן עֵדֶן. עוֹלָם שְׁכָלוֹ שָׁבַת:

אחר לשבת ומועד

יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שָׁבַת מְנוּחָה: צִוִּית פְּקוּדִים
בְּמַעֲמַר סִינֵי. שָׁבַת וּמוֹעֲדִים. לְשִׁמּוֹר בְּכָל שְׁנֵי. לַעֲרוֹךְ
לְפָנֵי. מִשְׁאֵת וְאַרוּחָה. שָׁבַת מְנוּחָה: יוֹם זֶה חֲמִדַּת הַלְּבָבוֹת.
לְאוֹמָה שְׁבוּרָה. לְנַפְשׁוֹת נִכְאָבוֹת. נִשְׁמָה יִתְרָה. לְנַפֶּשׁ מִצִּירָה.
יָסִיד אֲנָחָה. שָׁבַת מְנוּחָה: יוֹם זֶה קִדְשָׁת וּבִרְכָּת. אוֹתוֹ מְכַל
יָמִים. בְּשִׁשֶּׁת בְּלִית. מְלָאכָת עוֹלָמִים. בּוֹ מִצְאוּ עֲגוּמִים. הַשֶּׁקֶט
וּבִטְחָה

פזמונים

ובטחה • שבת מנוחה: יום זה לאסור מלאכה • צויתנו נזרא •
אזכה חזר מלובה • אם שבת אשמורה • אקריב שי למזרא • מנחה
מרקחה • שבת מנוחה: יום זה חדש מקדשנו • זכרה גחריבת •
טובה מושיענו • תנה לנעצבת • בשבת יושבת • בזמיר ושבתה •
שבת מנוחה: יום זה

אחר נאה לשבת

אז תפיל בפעמים חבלה • אם תשיב משבת רגלה: ברוך תברך
שם נזרא • על כל רם בתורה ובמזרא • אז יבקע פשח
אורה • בזמירות תרים קולה: חז תפיל זכור את מצותי לגמור •
אשר צויתיה לאמר • חסר ומשפט שמור • וקורא אל אלהיה:
חז תפיל בחר סיני קרבתנו • בתורתך למדתנו • אהבת עולם
אהבתנו • לזרע אברהם אהבה: חז תפיל יום שבת יום מנוחה •
יום תגל ששון ושמחה • בו נסו יגון ואנחה • תגל לבי בישועתך:
חז תפיל את תורתך למדנו • ומטובה שבענו • ואז נשיר את שירנו •
בבנין בית אלה: חז תפיל

שירות ותושבחות אתגור • ליהוה אלהים עליון • השוכן ברום
חביון: ותגלה שמך באורה • ואז בגוים יאמרו • ישועתך
יבשרו • כי תעשה לה שם נזרא • ותתיר חותם התורה • ותבגור
בית אפריון • השוכן ברום חביון: ובניה טבעו ביון • ואת אויביהם
עברו • ובזרון עליהם זרו • נקמתה בהם תתן • אל חטאתינו אל
תפן • יהוה שוב מחרון • השוכן ברום חביון: סביב רשעים
הגבירו • אכלונו בבני ליש • בעצמותינו עשו ריש • ואת עדינו
הסירו • שמך יהוה לא הבירו • והכל עשו בזרון • השוכן ברום
חביון: פי ולשוני יהללוהו סלה • לאל המעביר שנה • ונפשי הוא
גאלה • נפלאותיו אמללה • ובכל יום ויום אהללה • ואשבחה לארזון •
השוכן ברום חביון:

בקשה לשבת וראש חודש:

שירי לאל גבוני • שירי רגבי • שבת וראש חודש יום זה ליהוה:
יקר שמו הודיעו • לכל והשמיעו • זמרו הריעו • לפני
המלך יהוה: שירו לאל עוזר לו במקדשו • תנו חושו לדרשו •
התהללו

הַתְּהַלֵּלוּ בְּשֵׁם קְדֹשׁוֹ . יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה : שִׁירוּ לֹאֵל קְדָשִׁים
שִׁמְךָ יִזְרוּ . וְחִסְדְּךָ יִגִּידוּ . אֵף יִתְהַלֵּלוּ וַיִּזְרוּ . שָׁמַיִם פְּלִאָה יְהוָה :
שִׁירוּ לֹאֵל בְּאֹתֵי וּבִקְדָשָׁתֵי שִׁמְךָ . וְשִׁירִים שְׂרָתֵי . וְאֵלֶּה הַגִּשְׁתֵּי .
בְּבוֹרִים לַיהוָה : שִׁירוּ לֹאֵל

בקשה לראש חדש לרבי יהודה הלוי זצ"ל:

יְהִי חֲרָשְׁךָ לְטוֹב תַּחֲדָשׁ . בְּרוֹן גַּם חֲדָוָה וְגִיל לְעַמְּךָ מֵרַע תַּצִּיל .
הַגֵּר גִּטּוֹשׁ אֶת אֲהֶלָּה . וְעַמּוֹן הָאֵל פּוֹדֶשָׁה . וּבְנֵה מִהֵרָאֵר
אֲהֶלָּה שֶׁל עֲדָתְךָ וְנִסְסָה . וְאוֹיְבֶתְךָ לֵה רוֹעֶשָׁה . חֵישׁ גַּא תַּבְּרִית
וְתַפִּיל לְעַמְּךָ מֵרַע תַּצִּיל : יְהִי חֲרָשְׁךָ וְקוֹיִם כָּל חֲכָמֵינוּ . תִּשְׁמִיעֵנוּ
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מִכָּל קְהָלֵינוּ . וְשִׁלַּח לָנוּ טַל אוֹרוֹת . וְגִשְׁמִים יִהְיוּ
סְדוּרוֹת . מָטָר בְּעֵתוֹ תַּוִּיל . לְעַמְּךָ מֵרַע תַּצִּיל : יְהִי חֲרָשְׁךָ דְּבָר
וּמִגֶּפֶה הָסֵר . וּמִשְׁחִיתִים מַעֲלִינוּ . וּבִהְמָה עוֹר אֵל תִּיַּסֵּר . אוֹתָנוּ
וְתַבְּרֵנוּ . יִפְרוּ וַיִּרְבוּ בְּגִינוּ . בְּדִגֵּי יָם אוֹתָם תַּמְשִׁיל . לְעַמְּךָ מֵרַע
תַּצִּיל : יְהִי חֲרָשְׁךָ הַרְּאָה בִּי דָתְךָ טְהוֹרָה . וְעַמְּךָ קְדוֹשׁ וְנָבָר .
הַמְּבָרִיל בֵּין חֲשֶׁךְ לְאוֹרָה . בָּרַר גַּא תָּכֵן מִבָּר . גַּא עוֹר אֵל יִהְיֶה
בְּשִׁבְרִי . עַמְּךָ וְטוֹבוֹ תַּגְּדִיל . לְעַמְּךָ מֵרַע תַּצִּיל : יְהִי חֲרָשְׁךָ

שַׁעַר הַרְחֵמִים לְעַם בְּךָ בּוֹטָח . בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ יִפְתָּח :
בְּיוֹם יִשְׁעֵי לֶךְ אֶקְרָא . בְּיָמִים וּבְלֵילוֹת אֵל גָּדוֹל
וְנוֹרָא . נוֹרָא עֲלִילוֹת . שִׁלַּח גַּא גְּאֻלוֹת . וְלֶךְ נִשְׁבַּח . וְנִקְרִיב
קִרְבָּנוֹת . עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ : שַׁעַר הָסֵר מַעֲלִינוּ . צוּר זַעַם וְעִבְרָה .
הָיָה גַא בְּעֲרִינוּ . צָנָה וְסוֹחָרָה . פִּשְׁעֵי וְעִבְיָה . הָיָה גַא סוֹלַח .
שִׁיעָה גַא עֲתִידָה . בְּקִרְבַּי הַמִּזְבֵּחַ : שַׁעַר וְעַד אֵן עַמְּךָ יִהְיוּ בֵּין
צָרִים . חֲשׂוֹף זְרוּעָה עַל רַשְׁעִים אֲבוֹרִים . אֲדִיר אֲדִירִים . אֵל
גַּא יִהְיוּ לְבָטָח . גְּאֻלָּה לְעִבְרִים . הָיָה גַא שׁוֹלַח : שַׁעַר דְּרוֹר
תְּהִיָּה קוֹרָא . לְעַם הַגִּדְּבָאִים . וְאוֹיֵב יוֹזֵרָה . הַצֵּל גַּא חֲלָפָאִים .
עֲשֵׂה גַא פְּלָאִים . וְלֶךְ נִשְׁבַּח . וּבִקּוֹל שִׁירִים נָאִים . נִקְטִיר
וְנִזְבַּח : שַׁעַר הָשֵׁב גַּא שְׂכִינָה . לְבֵית הַבְּחִירָה . וְהָסֵר מִגִּינוֹה .
מַעַל שָׁה פּוֹזֵרָה . עֲדָה הַסּוֹדֵרָה . כְּבֹדָם פִּלַּח . וּבְשִׁמְחָה וּבִרְגָה .
לְבָנוּ שִׁמְחָה : שַׁעַר

חֲדָשׁ יִשׁוּעָה חֲדָשׁ לִי . אוֹרֵי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי . וְקָרָא דְּרוֹר אֵל קְהָלִי .
אֵל קוֹרָא הַדְּרוֹת מֵרֹאשׁ : וְקָרָא

פזמונים

חֲדָשׁ שְׁשׁוֹנִים לִי חֲדָשׁ . וּבִנְהָ בֵיתְךָ בְּאוֹה קֹדֶשׁ . וּבְכֹמוֹ מִתְּבִין
 אוֹיְבֵי חֲדָשׁ . עָלִיו תְּשִׁימֵנִי לְרֹאשׁ : וּבְכֹמוֹ
 חֲדָשׁ רִנְנָה בּוֹ יָבֹא . אֵלֵי צוּרֵי אַחֲסָה בּוֹ . וּפְקוּדֵי צֹר יִלְטוּשׁ חֲרָבוֹ .
 גַּם מִשְׁנֵאִיךָ בְּשִׂאוֹ רֹאשׁ : וּפְקוּדֵי
 חֲדָשׁ אֲרוּכָה וְתַעֲלָה . לִי תְחִלָּה אֵל בְּעֵלָה . וְדִלְגִי מִיּוֹן מִצֹּלָה .
 אֵל מִתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ : וְדִלְגִי
 חֲדָשׁ לְהֹאִיר חֲשָׁבְתִּי . חֵישׁ כִּי אֶתָּה אֵלֹהֵתִי . וְרָאָה צוּרֵי כִּי
 אוֹיְבֵתִי . אֲחֲרִיךָ הַבִּיעָה רֹאשׁ : וְרָאָה
 חֲדָשׁ בְּרָכָה לִי הִמָּצֵא . וְחֲרָבֵי צָוָאר צֹר דָּחֲצָה . וְשִׁיחַ רָבְתִי רָצָה .
 כְּמוֹ דְרוֹר בְּשָׁמַיִם רֹאשׁ : וְשִׁיחַ
 חֲדָשׁ מְנוּחָה לִי תַחֲוֹן . וְהֵט שְׁלוֹם כְּמִי גִיחֹן . וְאֶסִּיר שָׁם בָּךְ
 בְּטַחֲוֹן . יִשְׁמַח וְעַל בֶּן יָרִים רֹאשׁ : וְאֶסִּיר
 חֲדָשׁ שְׁמִיחָה וְהַפְחָה . הִמָּצִיא לְעֶרְהָ בְּזִנְחָה . בְּפִשָּׁה מָרָה גַּם
 בְּאַנְחָה . כִּי הָיָה צָרִיךָ לְרֹאשׁ : נִפְשָׁה
 חֲדָשׁ הוֹד וְהָדָר חוֹשָׁה . וְתַבְּסָה אֵיבֵתִי בּוֹשָׁה . וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵי
 חֲדָשָׁה . אֶבֶן מָאֶסוֹ הִיתָה לְרֹאשׁ : וְיִרְאוּ

פתיחת אליהו

כתב הרב האר"י זלוק"ל שטוב לאדם ללמוד פתיחת אליהו קודם כל
 תפלה והיא מסוגלת לעזור ולהועיל לפתוח הלז צידת השם ולא
 יעצור מלסומדה . וגם כן היא מסוגלת לכמה עניינים . וקודם יאמר :
 ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ונעשה ידינו כוננה עלינו
 ונעשה ידינו כוננהו :

פֶּתַח אֵלֵיהֶוּ וְאָמַר רַבּוֹן עֲלֵמִין דְּאַנְתָּ הוּא חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבָּן . אֲנִתָּ
 הוּא עֲלֵאָה עַל כָּל עֲלֵאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין . לִית מִחְשָׁבָא
 תְּפִיסָא בְּךָ כָּלִל . אֲנִתָּ הוּא דְּאַפִּיקַת י' תְּקוּנִין . וְקַרְיָנִין לֹון י' סְפִירָן
 לְאַנְהָגָא בְּהוֹן עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֹא אֲתַגְלִיין וְעֲלֵמִין דְּאֲתַגְלִיין . וּבְהוֹן
 אֲתַבְּסִיאת מִבְּנֵי נָשָׂא . וְאַנְתָּ הוּא דְּקָשִׁיר לֹון וּמִיחַד לֹון . וּבְנִין דְּאַנְתָּ
 מִלְּגָאוּ . כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חֲבֵרִיהּ מֵאַלִין עֲשֵׂר אֲתַחֲשִׁיב לִיהּ
 כְּאֵלוֹ אֲפְרִישׁ בְּךָ . וְאַלִין עֲשֵׂרָה סְפִירָן אֵינֹון אֲזִלִין כְּסִדְרָן חַד אֲרוּךְ
 וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי וְאַתָּ הוּא דְּאַנְהָיִג לֹון וְלִית מָאן דְּאַנְהָיִג לָךְ .
 לא

פתיחת אליהו

כד

לא לעילא ולא לתתא ולא מפל סטרא . לבושין תקינת לון דמנייהו
 פרחין נשמתין לבני נשא ובמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא
 לגבי לבושין דמכסין עליהון ואתקריאו בתקונא דא . חסד . דרועא
 ימינא . גבורה . דרועא שמאלא . תפארת . גופא . נצח ויהוד . תרין שוקין .
 ויסוד . סיומא דגופא אות ברית קדש . מלכות . פה . תורה שבעל פה
 קרינן ליה . חכמה מוחא איהו מחשבה מלגו . בינה לבא ובה הלב
 מבין ועל אלין תרין כתיב הנסתרות ליהוה אלהינו פתח עליון .
 איהו פתח מלכות ועליה אתמר מגיד מראשית אחרית . ואירא
 קרקפתא דלא מנח תפילין מלגו . איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א דאיהו
 ארח אצילות . איהו שקי דאילנא בדרועוי ואנפוי (נ"ח ואנפוי)
 כמיא דאשקי לאילנא ואתרבי בההוא שקי :

רבון העולמים אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא
 בההוא גביעו . ויההוא גביעו איהו בנשמתא לגופא דאיהו חיים
 לגופא (אבל) בך לית דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלגאו ולבר
 ובראת שמיא וארעא ואפיקת מנהון שמיא וסיחרא בכבדים
 ומזלי . ובארעא אלנין ורשאיין וגנתא דערן ועישבין וחיין ועופין
 ונובין ובני נשא לאשתמודעא בהון עלאין ואיד . ותנהגון בדין
 תתאין ועלאין ואיד אשתמודען מעלאי תתאי ולית בך דידע כלל
 ובר מינך לית יחידא (ס"א יחידא) בעלאי ותתאי ואנת אשתמודע
 ארון על כלא וכל ספידן כל חר אית ליה שם ידוע ובהון אתקריאו
 מלאכיא ואנת לית לה שם ידוע ואנת הויא ממלא כל שמהון
 ואנת דהויא שלימו דכלהו ובר אנת תסתלק מנהון אשתארו
 כלהו שמהון בגופא כלא נשמתא אנת חבים ולא בחכמה ידיעא .
 אנת הוא מבין ולא בבינה ידיעה לית לה אחר ידיעא אלא
 לאשתמודעא תוקפך וחילך לבני נשא ולא תחזא לון איד תתנהיג
 עלמא ברינא וברחמי דאינון צדק ומשפט בפום עובדיהון דבני
 נשא . ודין הוא גבורה . משפט עמודא דאמצעיתא צדק . מלכותא
 קדישא . מאזני צדק תרין סמכי קשוט . הין צדק אות ברית כלא
 לאחזאה איד מתנהיג עלמא אבל לאו דאית לה צדק ידיעא
 דאיהו דין ולא משפט ידיעא דאיהו רחמי ולא מפל אלין מרות
 כלל : ברוך יי לעולם אמן ואמן :

פתיחת אליהו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתבניע בל
המקטריגים וכל הקליפות החיצונים המושטטים בעולם
ומעבבים תפילתי לעלות לפניך בי אמתה יודע שרצוני לעשות
רצונך אלא שאור שבעיסה מעבב אותי. לכן געור בהם שאל
יזיקוני ואל יעבבו את תפילתי ואל ישלטו בי לא בגופי ולא
בנשמתתי ושתהא תפילתי מקובלת לפניך. אמן בן יהי רצון:

האדרא זוטא קדישא

תאנא זבהוא יומא דר"ש צעא לאסתלקא מן עלמא וכוה מסדר מילוי
אסתכשו חזריא לגבי ר"ש והוו קמיה ד' אלעזר צריה ור' אצא
ושאר חזריא וכוה מליא ציתא. זקף עינו ר"ש וחמא דאסתמלי ציתא.
זכה ר"ש ואמר צומנא אחרא כד הוינא צבי מדעי הוה ר' פנחס צן יאיר
קמאי ועד דצדיקא דוכתאי אוריכו לי עד השתא וכך תצנא אסחד אשא
מקמאי ומעלמין לא אסתפסק ולא הוה עאל צר נס אלא צדשותא והשתא
חמינא דאסתפסק והוא אסתמלי ציתא. עד דהוו יתבי פתח עינוי ר"ש
וחמא מה דחמא ואסחד אשא צציתא נפקו כלהו ואסתארו ר' אלעזר
צריה ור' אצא ושאר חזריא יתצו אצראי. אר"ש לר' אלעזר צריה פוק
חזי אי הכא ר' ינחק דאנא מעלצנא ליה אימא ליה דיסדר מלוי ויתיב
לגבאי זכאה חולקיה קס ר"ש ויתיב וחיך וחדי אמר אן אינון חזריא.
קס ר' אלעזר ואעיל לון יתצו קמיה זקף ידוי ר"ש ומללי כלותא וכוה
חדי ואמר אינון חזריא דאסתכשו צבי אדרא יזמנון הכא. נפקי כלהו
ואסתאר צבי אלעזר צריה ורצו אצא ורצו יהודה ורצו יוסי ורצו חייא.
אדבהי עאל ר' ינחק א' ל' ר"ש כמה יאות חולקך כמה חידו צעי לאתוספא
לך זכאי יומא יתיב ר' אצא צתר כתפוי ור' אלעזר קמיה. אר"ש הא
השתא שעתא דרעותא הוא ואנא צעינא למיעל צלא כסופא לעלמא
דאחי. והא מלין קדישין דלא גליאן עד השתא צעינא לגלגה קמי שכינתא
דלא יימרון דהא צגדינותא אסתלקנא מעלמא ועד כען טמירון הוו
צלצאי למיעל צהו לעלמא דאחי וכך אסדרנא לכו ר' אצא יכתוב ור'
אלעזר צרי ילעי ושאר חזריא ירחשון צלצויהו קס ר' אצא מצתר כתפוי
ויתיב ר' אלעזר צריה קמיה א' ל' קוס צרי דהא אחרא יתיב זבהוא
אתר קס ר' אלעזר. אסתעף ר"ש ויתיב פתח ואמר לא המתים יהללו
יה ולא כל יורדי דומה לא המתים יהללו יה הכי הוא ודאי אינון
דאקרון מתים דהא קצ"ה חי אקרי והוא שארי צין אינון דאקרון חיים
ולא עם אינון דאקרון מתים. וסופיה דקרא כתיב ולא כל יורדי דומה
וכל אינון דנחתין לדומה צגהינס יסתארו. שאני אינון דאקרון חיים
דהא קצ"ה צעי ציקריהון. אר"ש כמה שניא שעתא דא מאדרא. דצאדרא
אזמן קצ"ה ודתינוי. והשתא הא קצ"ה הכא ואחי עם אינון דדיקייא
דצגנתא דעדן מה דלא אערעו צאדרא. וקצ"ה צעי ציקריהון דדיקייא
יתיר מיקרא דיליה כמה דכתיב צירצעס דהוה מקטר ומפלח לע"ז וקצ"ה
אוריך ליה וכיון דאזשיט ידיה לקצליה דעדו נציאה אתיצט ידיה דכתיב
ותיב

והינן ידו וגו'. ועל דפלח לע"ז לא כתיב אלא על דאושט ידיו לעדו
 כזיאה. והשתא קצ"ה צעי ציקרא דילן וכלהו אסתאן עמיה. אמר הא
 דז המכונא סנא הכא וסחרניה ע' לדיקי גליפן צעיטדין מכבדן כל חד
 וחד מציכרא דזיוא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין. והוא אתי
 למשמע צחרותא אלין מלין דאנא אימא. עד דהוה יתיב. אמר הא
 ד' פנחס בן יאיר הכא אסתקינו דוכתיה. אזעזעו חזרייא דהוה תמץ
 וקמו ויתצו צשיפולי ציתא. ור' אלעזר ור' אבא אשתארו קמיה (ב"א
 עמיה) דר"ש. אר' ש צאדרא אשכחנא דכל חזרייא הוה אמרי ואנא עמיהון.
 השתא אימא אנא צלחודאי. וכולהו לייטין למלולי עלאין ותתאין.
 זכאה חולקי יומא דין. פתח ר"ש ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו. כל
 יומין דאתקטרגא צהאי עלמא צחד קטיורא אתקטרגא ציה צהקצ"ה וצב"כ
 השתא ועלי תשוקתו. דהוא וכל סיעתא קדישא דילי' איתו למשמע
 צחדו' מלין סתימין וסצחא דעתיקא קדישא. סתימא דכל סתימין. פריש
 ואתפר' מכלא ולא פריש. דהא כלל ציה מתדצקן. והוא מתדצק צכלל
 הא הוא כלל עתיקא דכל עתיקין סתימא דכל סתימין אסתקן ולא
 אסתקן אסתקן צגין לקיימא כלל ולא אסתקן צגין דלא שכיח כד אסתקן
 אפיק ע' כהורין דלהטין מניה מתקובוי ואיכון כהורין מניה מתנהדין
 ומתלהטין ואזלין ומתפשטין לכל עיזר כצווינא דאתפשטין מניה כהורין
 לכל עיזר. ואיכון כהורין דמתפשטין כד יקרצון למנדע לון לא שכיח
 אלא צווינא צלחודוי כך הוא עתיקא קדישא צווינא עלאה סתימ' דכל
 סתימין. ולא שכיח צד איכון כהורין דמתפשטין ומתגליין ותמידן ואיכון
 אקרון שמה קדישא וצב"כ כלל חד. ומה דאמרי חזר' צספרי קדמאי
 דאיכון דרגין דאתצדיאו ועתיקא קדישא אסתגלי צהו צכל חד וחד משום
 דאיכון תקונין דעתיקא קדישא. לאו השתא עידנא להני מלין. דהא
 אמינא לון צאדרא קדישא. ואמינא מה דלא ידענא הכי ועד השתא
 אסתי' צלצאי מלה. והשתא אנא צלחודאי אסהידנא קמי מלכא קדישא
 וכל הני זכאי קשוע דאיתו למשמע מלין אלין:

גולגלתא דרישא חוורא לאו ציה שירותא וסיומא קולטרא דקטפוי
 אסתפשט ואסתנהיר ומניה ירתון לדיקייא ד' מאה עלמין
 דכסופין לעלמא דאיתי. מהאי קולטרא דקטפא דהיא גולגלתא חוורא
 נטיף טלא כל יומא לההוא זעיר אכפין לאתר דאתקרי שמים וציה זמנין
 מיתוי' לאחיי' לצמנא דאיתי דכתיב ויתן לך האלהים מטל השמים.
 ואסתמליין רישיה ומההוא זעיר אכפין נטיף לחקל תפוחין וכל חקל תפוחין
 נהדין מההוא טלא. האי עתיקא קדישא טמיר וגניז. וחכמתא עלאה
 סתימאה צההוא גולגלתא משתכח ודאי צהאי עתיקא לא אסתגלייא אלא
 רישא צלחודוי צגין דאיהו רישא לכל רישא. חכמתא עלאה דאיהי רישא
 ציה סתים ואקרי מוחא עלאה. מוחא סתימא. מוחא דשניך וסקיע.
 ולית דידע ליה צד איהו:

תלת רישין אסתגלפן דא לגו מן דא ודא לעילא מן דא רישא חדא חכמתא
 סתימאה דאתכסייא ולאן מתפתחא וחכמתא דא סתימאה רישא
 לכל רישי דשאר חכמות רישא עלאה עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין
 רישא דכל רישא רישא דלאן רישא ולא ידע ולא אסתידע מה דהוי צדישא
 דא דלא אסתדצק צחכמתא ולא צסוכלתנו. ועל האי אקרי צרח לך אל

אדרא זוטא

מקומך. והחיות לזוא וסוז. וצגין כך עתיקא קדישא אקרי אין. דציה פלייא אין. וכל אינון שערי. וכל אינון כימין ממוחא סתימאה נפקין (תליין) וכלהו שעיעין (ס"א יתצין) צסקילא. ולא סתחזי קדלא כלל הוא. צגין דהאי עתיקא קדישא צחד הוי. כלל צחירו ולא שניא מרחמי לעלמין צתלת עשר מכילין דרחמין אשתכח. צגין דהאי חכתתא סתימאה דציה מתפרש תלת זמנין לארצע ארצע והוא עתיקא כליל לון ושליט על כלל. חד ארחא דנהיר צפלגותא דשערי דנפקי ממוחא הוא ארחא דנהירין ציה לדיקייא לעלמא דאתי דכתיב וארח לדיקים כאור נגה וגו'. ועל דא כתיב אז תתענג על יי. ומתאי ארחא מתנהדין כל שאר ארחין דתליין צזעיר אנפין. האי עתיקא סצא דסצין. כתרס עלאה לעילא דמתעטדין ציה כל עטדין וכתדין ומתנהדין כל צוליבין מניה ומתלהטין (ומתנהדין) והוא הוא צוליבא עלאה טמירא דלא אטידע. (וכל שאר צוליבין מני' מתלהטין ומתנהדין). האי עתיקא אשתכח צתלת דיסין וכלילן צחד דישא. והוא (כ"א והוא) דישא עלאה לעילא לעילא וצגין דעתיקא קדישא אחרשים צתלת אוק הכי כל שאר צוליבין דנהדין מניה כלילן צתלת. עוד עתיקא אחרשים צתדין. כלל דעתיקא צתדין הוא. צתרא עלאה דכל עלאין דישא דכל דישי. והוא דהוי לעילא מן דא דלא אטידע. כך כל שאר צוליבין סתימין צתדין. עוד עתיקא קדישא אחרשים ואסתי' צחד והוא חד וכלל הוא חד כך כל שאר צוליבין מתקדסין מתקדדין ומתנהדין צחד ואינון חד:

ביצרא דאחגלי צעתיקא קדישא דלון אקרי דהא דישא עלאה דא סחים לעילא דלא אטידע פשוט חד טורנא צסימ יאה ואתכליל צמלחא. וצגין דאיהו (כ"א דהוא) דעוא דכל דעוין איתקן צמלחא ואחגלייא צצוסיטא (ס"א אחגליא צפסיטא) האי מלחא אקרי דלון וכך דלון דא אחגלייא דעוא דרעוין אשתכח צכלהו עלמין וכל ללותין דלתתא מתקצלין ומתנהדין אנפוי דזעיר אנפין. וכלל צרחמי אשתכח וכל דינין אטטמרין ואחגלייא צצתא דללותא דמנחה דהוא עידן דכל דינין מחערין אחגלייא האי מלחא ואחגלייא כל דינין ואשתכחו רחמין צכלהו עלמין. וצגין כך אשתכח שצת צלא דינא לא לעילא ולא לתתא ואפילו אשא דגהינס אשתקע (כ"א אשתכך) צאתריה ונייחין חייציא. ועל דא אחרוסף נשמתא דחדו צצתא. וצעי צר נש למחדי צתלת סעודתי דצתא דהא כל מהימנותא וכל כלל דמהימנותא ציה אשתכח. וצעי צר נש לסדרא פתורא ולמיכל:

תלת סעודתי דמהימנותא ולמחדי צהו אמר דצי שמעון אסהדנא עלי לכל אלין דהא דהא מן יומאי לא צטילנא אלין ג' סעודתי וצגיניהון לא אנטריכנא לתעבית' לשצתא ואפי' ציומי אחרני לא אנטריכנא כ"ש צצתא דמאן דזכי צהו זכי למהימנות' שלימתא חד סעודתא דמטרוניתא וחד סעודתא דמלכא קדישא וחד סעודתא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין וצההו עלמא יזכי צהו לאלין. האי דלון כך אחגלייא כל דינין אחגלייא מכולשליהון תקונא דעתיקא קדישא איתקן צתקונא חד כלל דכל תקונין והיא חכמה עלאה סתימאה כלל שאר והאי אקרי עדן עלאה סתימא והוא מוחא דעתיקא קדישא והאי מוחא איתפשט לכל עיזר מניה איתפשט עדן אחרא ומתאי עדן אחגליא והוא דישא סתימא

דצרישא

דזרישא דעתיקא דלא אטידע כד פשיט חד עורנא (ס"א גוונא) דהוה מתתקן לאתנהרא צעט צהאי מוחא (כ"א מלחא) ואתגלף ואתנהיר צבמה נהירין ואפיק וארשים כצוסיטא דא צהאי מלחא ואתרשים ציה חד נהורא דאקרי דלון והאי דלון אתפשט לתתא דזיקנא עד ההוא אתר דמתישצא דזיקנא ואקרי חסד עלאה ודא איהו נולד חסד וצהאי דלון כד אתגלייא מסתכלין מארי דדינא ומתכפין:

עיינא דרישא דעתיקא קדישא תרין צחד שקילן דאשגחין תדירא ולא נאים דכתיב לא ינום ולא יישן שומר ישראל קדישא צבין כך לא אית ליה צניין על עינא ולא כסותא. ההוא מוחא אתגליף ונהיר צתלת חורין דלעילא (כ"א דעינא). צחורא חדא מסתחין עינין דזעיר אנפין דכתיב רחל צחלצ דהוא (כ"א צהוא) חורא קדמאה ושאר חורין מסתחין ונהירין לשאר צוניין. מוחא אקרי נציעא דצרכתא נציעא דכל צרכאן מניה אשתכחו וצבין דהאי מוחא להיט צב' חורין דעינא. צעינא תלי ציה צרכתא דכתי' טוצ עין הוא יצודך דהא צמוחא תליין חורו דעינא האי עינא כד אשגח צזעיר אנפין (עלמין) אנהרן כללר כחדו עינא דא הוא כלל ימינא לית צה שמאלא. עיינין דתתא ימינא ושמאלא תרי צתרי צוניין. צניעותא דספרא אוליפנא דהא י' עלאה י' תתאה. ה' עלאה ה' תתאה. ו' עלאה ו' תתאה. כל אינון עלאין צעתיק' תליין תתאין צזעיר אנפין אינון. לאו תלייא חלא אינון ממס. וצעתיקא קדישא תליין. דהא שמא דעתיקא אשתכסויא מכלל ולא אשתכח. אצל אלין אתוין דתליין צעתיקא. צבין דיתקיימון אינון דלתתא. דאי לאו הכי לא יתקיימון. וצבין כך שמא קדישא סתי' וגלייא ההוא דסתימ לקצליה דעתיקא קדישא סיצימא דכלל. וההוא (אתגלייא צגיניה דתלייא) ס"א דאתגלי צגיני דהוא (דאתגלייא) (דתלייא) צזעיר אנפין וצבין כך כל צרכאן צעין סתים אלין אתוין סתימן דתליין (צעתיקא קדישא תליין אמאי תליין י' לקיימא י' דלתתא) (ס"א ודאי צבולגלהא צמלחא צעיינין תלייא יו"ד אמאי תלייא לקיימא ליו"ד דלתתא):

חוטמא צהאי חוטמא צנוקצא דפרדסקא דציה נשיצ רוחא דחיי לזעיר אנפין. וצהאי חוטמא צנוקצא דפרדסק' תלייא ה' לקיימא ה' אחרא דלתתא. רוחא כפיק ממוחא סתימאה ואקרי רוחא דחיי וצהאי רוחא זמינין לתנדע חבמתא צזמנא דמלכא משיחא. דכתיב ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה וצנינה וגו'. האי חוטמא חין מכל סטדין חדר שלימא. נחת רוח. אסוות'. צחוטמא דזעיר אנפין (כמה דאוקימתא) כתיב עלה עשן צאפו וגו' והכא כתיב ותהלתי ואחטם לך. וצספרא דאגדתא דצי רצ ייצא סצא אוקים ה' צפומא והכא לא מתקיימא הכי ולא אצטרפא (ס"א אצטריכנא) אע"ג דצחד סלקא. חלא צה' דינא תליא ודינא צחוטמא תלייא דכתיב עלה עשן צאפו. ואי תימא הא כתיב ואש מפיו תאכל עקרא דרונוא צח טמא תלייא כל תקונין דעתיקא קדישא צמוחא שקיע וסתימ מתתקנן וכל תקונין דזעיר אנפין צחכמה תתאה מתתקנן דכתיב כלם צחכמה עשית וה' כללל דכלל ודאי. מה צי' ה' לה'. ה' דהכא דינא אשתער מניה ודכא דחמי בו דחמי:

בדיקנא דעתיקא קדישא תלייא כל יקירו דכלל. מולא דכלל אקרי. מהאי דיקנא מולא יקירותא (כ"א מהאי מול' יקירא) דכל

אדרא זוטא

יקירין מזלי עלאי ותתאי כלהו משגיחין להבו' מזל. זהאי מזל תלוי
 חיי דכלל מזוני דכלל. זהאי מזל תלוי שמיא וארעא בשמיא דרעוא.
 זהאי מזל אשגחותא דכלל. זהאי מזל תלוי כל חיילין עלאין ותתאין
 תלת עשר נביעין דמשחא דרצות' עזא תלוי דריוקנא דמזל יקירא דא
 וכלהו נפקין לזעיר אנפין לא תימא כלהו אלא תשע' מנייהו משתכחין
 צ"א לאנפייא דינין (וכד) האי מזל תלוי דסקולא עד טצורא כל
 קדושי קדושי דקדושה ציה תלוי. זהאי מזל פשיט פשיטות' דקוטד'
 עלאה ההוא רישא דכל רישין דלא אטיקע ולא אשתמודע ולא ידעין
 עלאין ותתאין. צגין כך כלל זהאי מזל תלוי. דריקנא דא ג' רישין
 דאמינא מתפשטין וכלהו מתחצין זהאי מזל ומשתכחין ציה וצגין כך
 כל יקירו יקירות' זהאי מזל תלוי כל אלין איתוון דתלוי זהאי עתיקא
 בלהו תלוי זהאי דיקנא יתחצין זהאי מזל ותלוי ציה לקיימא איתוון
 אחרנין דאלמלא לא סליק אלין איתוון דעתיקא לא קיימין אלין אחרנין
 וצגין כך אמר משה כד אנטרי' י י י תרי זמנא ופסיק טעמ' צבווייהו
 דהא צמזל תלוי כלל. מהאי מזל מתכספי עלאי ותתאי ומתכספין
 קמיה. זכאה חולקיה מאן דזכי להאי האי עתיקא קדישא סתימא דכל
 סתימין לא אדכר ולא אשתכח. וצגין דאיהו רישא עלאה לכל עלאין
 לא אדכר דר רישא חדא כלל גופא לקיימא כלל והאי (כ"א) דכל סתימין
 רישא עילאה לכל עילאין לא אדכר אלא רישא חדא כלל גופא לקיימא
 כלל (והוא) טמיר וסתום וגניז מכלל. תקונוי אשתקנן צה"א מוחא
 סתימאה דכלל דאשתפשט ואשתתקין כלל ונפיק חסד עלאה ותתאה וחסד
 עלאה אשתפשט ואשתקן ואשתכליל כלל צמוחא סתימאה דא. כד אשתתקן
 חורא דא צנהירו דא צטט מאן דצטט זהאי מוחא ואשתנהיר ותלוי
 מתזל יקירא מוחא אחרא דאשתפשט ונהיר לתלתין ותריין שצילין כד
 אשתנהיר נהיר ממזל יקירא אשתנהירו ג' רישין עלאין תריין רישין וחד
 דכליל לון. וצמזל תלוי ואשתכליל ציה. מכאן שארי לאתגלייא יקירו
 דריקנא דאיהו מזל סתימאה. ואינון מתתקנן כמה דעתיקא קדישא
 תלת רישין מתעטדין ציה הכי כלל צתלת רישין. וכד אשתנהירן כללין
 בלהו דא צדא צתלת רישין מתדין סטדין וחד דכליל לון. ואי תימא
 מאן עתיקא קדישא ת"ח לעילא לעילא אית דלא אטיקע ולא אשתמודע
 ולא אטרשים והוא כליל כלל ותדין רישין ציה כלילן (ס"א תלוי) וכדין
 כלל (חדא) הכי אשתתקן וההוא לאו צמנינא ולא צכללא ולא צחושצן
 אלא צרעווא דלצא על דא אשתמר אשתמי אשתמר' דרכי מחטא צלשוני
 אשתר דשירותא אשתכח מעתיקא קדישא דאשתנהיר ממזל ההוא נהירו
 דחמתא דמתפשט לתלתין ותדין עיזר ונפקא מההוא מוחא סתימאה
 נהירו דציה ומה דעתיקא קדישא נהיר צקדמיתא (ס"א צחמתא) דא
 היא ושירותא מהא דאשתגלייא (הוי) ואשתעציר לתלת רישין. ורישא חזא
 כליל לון. ואלין תלת מתפשטין לזעיר אנפין. ומאלין נהדין כלל.
 אשתגליף האי חמתא ואפיק חד נהרא דנביד ונפיק לאשקאה גנתא.
 ועייל (כ"א ועיילן) צדישא דזעיר אנפין ואשתעציר חד מוחא ומתמן
 אשתושיר ונביד צכל גופא ואשקי כל אינון נטיעאן ה"ד ונהיר יולא מעדן
 להשקות את הבן וגו' תו אשתגליף האי חמתא ואשתמשך ועייל צדישא
 דזעיר אנפין ואשתעציר מוחא אחרא. (ההוא אחרא) ההוא נהירו
 דאשתכחא

דאחמשה חני' אלין תרין משיכן אהגליפו ומתחזרין צהר דישא דינמיקא
 דציר' דכתיב דענתות הומות נצקעו ועיילן צרישא דזעיר אכפין ואתעציר
 מוחא אחרא ומתמן אמתשיך ועייל לבו גופא ומלייא כל אינון אדרין
 ואכסדרין דגופא ה"ד ונדעת חדרים ימלאו ואלין נהדין מנהירו דהבוא
 מוחא עלאה סתימאה דנהיר צמלא (עתיקא קדישא) וכלא דא צדא
 תליין ואתקשר דא צדא ודא צדא עד דיסתמודע דכלא חד וכלא הוא
 עתיקא ולא אפרש חני' כלו'. אלין תלת נהדין נהדין לתלת אחרנין
 דאקרון אצהן ואלין נהדין לצנין וכלא נהיר מאתר חד כד אהגלייא הא
 עתיקא דעווא דרעוון כלא נהיר וכלא אשתכח צהרו שלימתא. הא
 חמתא אקרי עדן. והא עדן אמתשך מעדן עלאה סתימאה דכל סתימין
 ומאלי עדן אקרי שירותא דעתיקא לא אקרי ולא הוי שירותא וסיומא
 וצנין דלא הוי ציה שירותא וסיומא לא אקרי אתה. צנין דאשתכח
 ולא אהגלייא ואקרי הוא. ומאת' דשירותא אשתכח אקרי אתה ואקרי
 אצ דכתיב כי אתה אצניו. צאגדתא דצי רב ייצא סצא כללא דכלא זעיר
 אכפין אקרי אתה עתיקא קדישא דאשתכח אקרו הוא ושפיר ורשטא
 קרינן צאתר דא דשירותא אשתכח אתה אע"ג דאשתכח. מניה הוי
 שירותא ואקרי אצ. והוא אצ לאצהן. והא אצ נפיק מעתיקא קדישא
 דכתיב והחכמה תאין תמלא וצג"כ לא אשתמודע. ת"ח כתיב אלהים
 כצין דרכה. דרכה ממס. אצל והוא ידע את מקומה. מקומה ממס.
 וכ"ס דרכה. (ס"א מקומה ממס ולא דרכה. מקומה ממס וכ"ס דרכה)
 וכ"ס הווא חכמה דסתימא ציה דעתיקא קדישא. הא חכמה שירותא
 דכלא מניה מתפשטן תלתיין ותדין שנילין (שנילין ולא ארחין) ואורייתא
 צהו אהגליילת דעשרין ותדין אהוון ועשר ואמירן. הא חכמה אצ לאצהן
 וצהא חכמה שירותא וסיומא אשתכח וצג"כ חכמה עלאה חכמה תתאה.
 כד מתפשט חכמה אקרי אצ לאצהן כללא לא אשתכליל אלא צהא (ס"א
 כד מתפשט חכמה אשתקרי אצ לאצהן כללא לא אשתכלל אלא צהא)
 דכתיב כלס חכמה עשית. זקף ד"ס ידוי וחדוי אמר ודאי עידן הוא
 לגלאה וכלא אנטריך דשעתא דא. תאנא דשעתא דעתיקא קדישא סתימא
 דכל סתימין דעא לאתקנא כללא אשתקין כעין דכר ונוקצא. צאתר
 דאשתכלילו דכר ונוקצא לא אשתקיימו אלא דקיומא אחר' כעין דכר ונוקצא
 והא חכמה כללא דכלא כד נפקא ואשתנהיר מעתיקא קדישא לא אשתנהיר
 אלא דכר ונוקצא. דהא חכמה מתפשט ואפיק מיניה צינה ואשתכח
 דכר ונוקצא הוא. חכמה אצ צינה אס. חכמה וצינה צהר מתקלא
 אשתקלו דכר ונוקצא. וצגינייהו כללא אשתקיים דכר ונוקצא דאשתכלל
 הא לא מתקיימין שירותא דא אצ כללא אצ לכלהו אצהן אשתחזרו דא
 צדא ונהירו דא צדא. (חכמה אצ. צינה אס. דכתיב כי אס לצינה
 תקרא) כד אשתחזרו אולידו ואשתפשטת מהימנותא. צאגדתא דצי רב
 ייצא סצא הכי תאני מהו צינה אלא כד אשתחזר דא צדא יו"ד צה"א
 אשתעצרת ואפיקת צן ואולידת וצג"כ צינה אקרי. צן י"ה. שלימותא
 דכלא אשתכחו תרווייהו דמתחזרין וצן צגויייהו כללא דכלא צתקויייהו
 אשתכח שלימותא (כ"א צן י"ה תרווייהו דמתחזרין וצן צגויייהו. צתקויייהו
 אשתכח שלימותא דכולא כללא) דכלא אצ ואס' צן וצת. עלין אלין לא
 אטיייהו לגלאה צד לקדישי עליונין דעאלו ונפקן וידעין ארחוי דקצ"ה
 דלא

אדרא זוטא

דלא כטאן צהו לימינא ולשמאלא דנחיצ בי ישרים דרבי י"ו ולדיוקים
 ילכו צס וגו'. זכאה חולקיה דמאן דזכי למנדע אורחוי ולא כטי ולא
 טעי צהו דמלין אלין סתימין אינון וקדישי עליונין נהידין צהו כמאן
 דנהיד מנהירו דצונונא. לא אסתמסרו מלין אלין אלא למען דעאל ונפק.
 דמאן דנא עאל ונפק טצ ליה דלא אצרי דהא גלי קמי עתיקא קדישא
 סתימא דכל סתימין דמלין אלין נהדין צלצאי צאשלמוחא דרחימוחא
 ורחילו דקצ'ה. ואלין צני דהכא ידענא צהוא דהא עאלו ונפקו ואלהנהיון
 צאלין מלין ולא צכלהו והסתא אסתהירו צשלימוחא כמה דאלעדיך זכאה
 חולקי עמכון צההוא עלמא. אמר דצי טהעון כל מה דאמינא דעתיקא
 קדישא וכל מה דאמינא דזעיר אנפין כלל חד. כלל הוא דך מלא לא
 תליי ציה פירודא צדיך הוא צדיך טמי' לעלס ולעלמי עלמין. ת"ח
 סידותא דא דאקרי אצ אסתכליל ציו ד דתליי אמתלא קדישא וצג"כ יו"ד
 כליל אהוון אהדין י' סתימא דכל אהוון אהדין י' דישא וסיפא דכלל
 וההוא נהר דנביד ונפיק אקרי עלמא דאחי דאחי מדיר ולא פסיק והאי
 הוא עדינא דלדיוקיא לצנאה להאי עלמא דלתי דאשקי מדיר לגנתא ולא
 פסיק. עליה כתיב וכמולא מים אשר לא ינצו מימיו. וההוא עלמא
 דאחי אצרי ציו דה' ד ונכר יולא מעדן להשהות את הון. י' כליל
 תדין אהוון ו"ד. צאגדת' דצי דצ יוצא סצא הנינן להאי ו"ד כליל ציו"ד וצגין
 אלא נטועה דגנתא ודא אקרי ו' ואית גנתא אהרא דאחי ד' ומכאי ו'
 אשהקייא ד ודאחי ארצעה ואסיכ) והיינו דזא דנחיצ ונכר יולא מעדן
 וגו'. מאן הוא עדן דא חמה עלאה ודא י' להסקות את הבן דא הוא
 ו' ומסס יפרד והיה לארצעה דאסיכ דא הוא ד' וכלל כליל ציו"ד וצגין
 כך אקרי אצ לכלל אצהן. סידותא דכלל (אקרי) ציהא דכלל דנחיצ
 צחכמה יצנה צית (מכאי יו"ד סידותא וכיומא דכלל) ונחיצ כלס צחכמה
 עשית צאתיה לא אסתליי ולא אהידע מדאחצד צאיתא אהדמי
 צאיתא. וצגין כך איתא כלל דכלל צה אהידע וצה אהדמי. סידותא
 וכיומא דכלל אהכמה אקרי) דצה אהיס כלל. כלל דכלל טמא קדישא
 עד הסתא דמינא ולא אמינא כל אלין יומין. והאי דנא מהגלפין סעדין
 י' כליל צהאי חכמה. ה' דא איתא וקדען צינה. וה' אלין חדין צנין
 דמתעטין מאיתא. והא הנינן דצינה אסתכליל מכלל. יו"ד דמהחצד
 צאיתא ומפקין צ'ן והיינו צינה א צ וא ס דאינון י"ה צ'ן צגוייהו.
 הסתא לית לאסתכלל צינה וקרי חצונה אהאי אקרי חצונה ולא צינה
 אלא חצונה אקרי צשעתא דינקא אהדין צנין צ'ן וצ'ת דאינון ו' וההיא
 שעתא אהדי חצונה. דכלל כליל צאלין אהוון צ'ן וצ'ת אינון ו"ה.
 וכלל אד כללל) והיינו חצונה. צספרא דרצ אהנונא סצא אמר דסלמה
 מלכא אקונא קדממה דגלי ואמר הנך יפה ועימי מהאי הוא. והקונא
 תניינא אקרי כלל דאחי נוקצא דלחמא ואינון דלמדי דהרוייהו להאי
 נוקצא דלחמא אינון. לאו הכי. דה"א קדממה לא אקרי כלל. וה' א
 צהדאה אקרי כלל לזמנין ידיעין (לזמנין אגיאין) דהא זמנין אגיאין אינון
 דדכורא לא אסתצד עמה ואסתלק מינה צההוא זמנא אהיז וכל אשה
 דידא טומאתא לא אהקדצ. צשעתא דאסתנאה נוקצא ודכורא צעי לאסתצד
 עמה נדין אקרי כל"ה. ככל"ה ממש אהייא (אצל) האי איתא לא אכסיק
 דעומא דהרוייהו לעלמין צהד נפקין צרד סדין. לא אכסיק דא מן דא
 ולא

ולא אסתלק דא מן דא. ונג"כ כתיב ונהר יולא מעדן. יולא חדיר
ולא אפסיק. ה"ד וכמולא מים אשר לא יכזבו מימיו. ונגין כך כתיב
דעיתי דרעותא דאחיה שריין באחדותא שלימותא אצל הכא אקרי בלה.
דכד אתא דכורא לאתחזרא עמה היא בלה בלה איהי אתיא מתא.
ונגין כך תרי תקונין דנוקצי פריש שלמה. תקונא דקדמיתא סתימא
נגין דאיהו סתימא. ותקונא תניינא פריש יתיר ולא סתים כולי האי
ולצתר תליא כל שנחא צהיאי דלעילא דכתיב אחת היא לאמה צדה
היא ליולדתה ונגין דאיהי אימא מתעטרא צעטרא דכלה ורעותא דיו"ד
לא אפסיק מינה לעלמין אתיאי צדשותה כל חירו דענדין. כל חירו
דכלא כל חירו דחייצא לדכאה לכלא. דכתיב כי ציוס הזה ינפר עליכם
וכתיב וקדשתם את שנת החמשים שנה יוצל היא מאי יוצל כמה דאת
אמר ועל יוצל ישלח שרשיו. משום ההוא נהר דאתי ונגיד ונפיק ואתי
תדיר ולא פסיק. כתיב כי אם לצינה תקרא לתצונה תתן קולך. כיון
דאמר כי אם לצינה תקרא אמאי לתצונה אלא כלל כמה ואמינא. הי
מנייהו עלאה. צינה עלאה מתצונה. צינה אצואס וצן. י"ה אצואס.
וצ"ן צגווייהו. תצונה בלא כללא דצנין צן וצת ו"ה. ולא אשתנח אצ
ואס אלא צאימא דאיתא ודאי (ס"א אלא צצינה. וצתצונה ודאי אימא)
דציעא עלייהו ולא אסתגליא. אשתכח דכללא דחרין צנין אקרי תצונה.
וכללא דאצ ואס וצן אקרי צינה. וכך צעי לאכללא כלל צהאי אסתכליל
והאי אצ ואס וצן אקרון חכמה צינה ודעת. צנין דהאי צן נטיל סימנין
דאצוי ואמיה אקרי דעת דהוא סהדותא דתרווייהו. והאי צן אקרי
צוכרא דכתיב צני צכורי ישראל. וצנין דאקרי צוכרא נטיל תרין חולקין.
וכך אחרצני צעטרוי נטיל תלת חולקין. וצין כך וצין כך תרין חולקין
ותלת חולקין כלל חד מלה. והאי והאי הכי (ס"א חד) הוי ירותא
דאצוי ואמיה ירית. מאי ירותא דא אסתנא דאצוי ואמיה ותרין עטרין
דכוו גניזין צגווייהו ואחסינו לצן דא. מסטרא דאצוי הוי גניז ציוויה
חד עטרא דאקרי חסד. ומסטרא דאימא חד עטרא דאקרי גבורה.
וכלהו מתעטרין דרישיה ואחיד לון וכך נהרון אלין אצ ואס עליה בלהו
אקרון תפילין דרישא וכלל נטיל צן דא וירית כלל ואסתפשט צכל גופא.
והאי צן יהיב לצרתא וצרתא מניה אסתון ועב"פ מכאן צרא ירית ולא
צרתא צרא ירית לאצוי ולאמיה ולא צרתא. ומניה אסתון צרתא כמה
דכתיב ומזון לכלל ציה. (ואי תימא כל האי והאי אקרון לך ולך
צחד אינון וחד כלל) הכי אצ ואס כלילן ומתחזרן דא צדא. ואצ טמיר
יתיר. וכלל אחיד ימעתיקא קדישא ותליא ממזלא קדישא יקירא דכל
יקירין. ואלין אצ ואס מתקנין ציתא כמה דאמינא דכתיב צחמה יצנה
צית וצתצונה יחכונן וצדעת חדרים ימלאו כל הין יקר ונעים. ונתיב
בי נעים כי תשמרם צצטנד. (הכי כללא דכלל כמה דאמינא ותליין
ממזלא קדישא יקירא). א"ר שמעון צאדרא לא גלינא כלל. וכל הכי
תלין טמירין צלצאי הוו עד השתא וצעינא לאטמר' לון לעלמא דאתי
משום דתמן שאלתא טאיל לנא כמה דכתיב והיה אמונת עמך חסן
ישועות חכמה ודעת וגו'. וחכמה צעיין מיני. והשתא דעותא דקצ"ה
צהאי. הא צלא בסופא איעול קמי פלטרון. כתיב כי אל דעות י"ו
דעות ודאי. הוא הדעת צדעת כל פלטרון אסתמליין דכתיב וצדעת

אדרא זוטא

חדרים יתלכו. (וצגין כך דעת אחרא לא אהגלייא דהא עתידא אזיל
 צגוויא ואתכליל ציה דעת נהיר צמוחין ואתפשט צמוחא כלל צמוחא
 צגופא כלל כי אל דעות י"י). צספרא דאגדתא תנינן כי אל דעות י"י
 אל תקרי דעות אלל עדות. דהוא סהדותא דכלל סהדותא דתריין חולקין
 כד"א ויקם עדות ציעקצ. ואע"ג דהאי מלה אוקמוה צספרא דלגיועותא
 צגוונא אחרא התם צאתריה שלים הכי כלל שפיר וכלל הוי כד אסתים
 מלה האי אצ ואם בלהו צהו כלילן כלל צהו סתימן ואינון סתימן
 צמזלל קדישא עתיקא דכל עתיקין. ציה סתימן ציה כלילן. כלל הוא
 כלל הוי צריך הוא צריך שמים לעלם לעלמי עלמין. כל מלין דאדרא
 יאות וכלהו מלין קדישין מלין דלא סטאן לימינא ולשמאלא בלהו מלין
 דסתימן ואהגליין לאינון דעאלו ונפקו וכלל הכי הוא. ועד השתא
 הוו מתכסיין אלין מלין דדחילנא לגלגא והשתא אהגליין. וגלי קמיה
 (מלכא) עתיקא קדישא דהא לא ליקדא דילי ודצית אצא עצידנא אלל
 צגין דלא איעול צכסופא קמי פלטרוי עצידנא. ועוד דהא חמינא דקצ"ה
 וכל הכי זכאי קשוע דהכא משתכחן בלהו מסתכמין על ידי. דהא
 חמינא דכלהו חדאן צהאי הלולא דילי וכלהו זמינן צההו עלמא
 צהילולא דילי זכאה חולקי. אמר דצי אצא כד סיים מלה דא צולינא
 קדישא צולינא עילאה ארים ידוי וצכה וחייך צעא לגלגא מלה חדא
 אמר צמלה דא אנטערנא כל יותאי והשתא לא יהצין לי דשותא אתהקף
 ויתי צורחים צשפוותיה וסגיד תלת זמנין ולא הוי יכול צר נא לאסתכלא
 צאתריה כ"ס ציה. אמר פומא פומא דזכית לכל האי לא אהגי צו
 מצועך. מצועך כפיק ולא פסק עלך קרינן ונהר יולא מעדן. וכתיב
 וכמואל מים אשר לא יכזבו מימיו האידנא אסהדנא עלי דכל יומין
 דקאימנא תאיצנא למחמי יומא דא (כ"א דעותא לגלגא דזא דא) ולא
 סליק צדעותי (כ"א צידי) צר האידנא דהא צעטרדא דא מתעטר האי
 יומא. והשתא צעינא לגלגא מלין קמיה דקצ"ה דהא בלהו מתעטרדאן
 צרישי. והאי יומא לא יתרחק למיעל לדוכתיה כיומא אחרא דהא כל
 יומא דא צדשותי קיימא והשתא שרינן לגלגא מלין צגין דלא ליעול
 צכסופא לעלמא דאמי. והא שרינא אימא כתיב דק ומשפט מכון
 כסאך חסד ואמת יקדמו פניך. מאן חכימא יסתכל צהאי למחמי אורחוי
 (ס"א ודינוי) דקדישא עלאה דינין דקשוע דינין דמתעטרדן צכתרוי
 עלאין. דהא אמינא דכלהו צולינין נהדין מצולינא עלאה עמידא דכל
 עמידין בלהו דרגין לאתנהרא (כ"א וכלהו אינון דרגין לאתנהרא) וצההוא
 נהורא דצכל דרגא ודרגא אהגלייא מה דאהגלייא. וכלהו נהדין אחרין
 נהורא דא צנהורא דא ונהדין דא צדא ולא מתפרשן דא מן דא. נהורא
 דכל צולינא וצולינא דאקרון תקוני מלכא כתרי מלכא כל חד וחד נהיר
 ואחיד צההוא נהורא דלבו לבו ולא מתפרש לצר. וצג"כ כלל צחד דרגא
 אסתלק וכלל צחד מלה אהעטר ולא מתפרש דא מן דא איהו ושמים
 חד הוא נהורא דאהגלייא אקרי לצושא דמלכא נהורא דלבו לבו (צההוא
 נהורא הוא מה) נהורא סתים וציה שריא הכוא דלא אהפרש ולא
 אהגלייא. וכלהו צוליני וכלהו נהדין נהדין מעתיקא קדישא סתימא
 דכל סתימן צולינא עלאה וכד מסתכלן בלהו נהדין דאפסטן. לא
 אסתכח צר צולינא עלאה דאטמר ולא אהגלייא. צאינון לצושין דיקר
 לצושי

לבושי קטוע תקוני קטוע צוליני קטוע אשתכחו תדין צוליני תקונא
 דבורסיא דמלכא ואקרון לך ומשפט ואינון שירותא ושלמותא צכל
 מהימנותא וצהני מתעטדין כל דינין דלעילא ותתא וכלא סתים צמשפט.
 ולך מהאי משפט אמת. לזמנין קדיין לה ומלכי לך מלך שלם כד
 מתעדין דינין מתשפט בלהו דחמי בלהו צשלימו. דהאי נצסס להאי
 לך ודינין מתתקנין ובלהו כחתינ לעלמא צשלימו צרחמי. וכדין (אקרי)
 שעתא דמתחצר דכר ונוקצא וכל עלמין בלהו צרחמי וצחדוותא וכד
 אסגיא חוצי עלמא ואסתאצת נקדשא ודכודא אחרחק מן נוקצא וחויא
 תקיפא שריא לאתערד. ווי לעלמא דמתזן צההוא זמנא מהאי לך.
 כמה חצילי עריקין מתעדין בעלמא כמה זכאין מסתלקין מעלמא וכל
 כך למה צגין לאתרחק דכודא מן נוקצא ומשפט לא קרצ צלך דא ועל
 האי כתיב ויש נספה צלא משפט דמשפט אחרחק מהאי לך ולא אהצסמא
 ולך ינקא מאתר אחרד וע"ד אחר שלמה מלכא אה הכל דאיתי צימי
 הצלי יש לך אונד צלך וכו' הצל דא הצל חדא מהצלים דלעילא
 דאיקרון אפי מלכא ודא איהו מלכותא קדישא דכד היא מתערד צדינוי
 כתיב יש לך אונד צלך וכו'. מ"ט מטוס דמשפט אחרחק מלך וצ"ב
 אקרי ויש נספה צלא משפט. ת"ח כד אשתכח זכאה עלאה בעלמא
 דחיתא דקצ"ה אפילו כד אתער לך צלחודוי יכיל עלמא לאשתחצא צגיניה.
 וקצ"ה צעי ציקריה ולא מסתפי מן דינא וכד ההוא זכאה לא קיימא
 צקיומיה מסתפי אפי מתשפט ולא יכיל למיקם ציה כ"ס צלך. דוד
 מלכא צקדמיתא אחר צחמי י"י ונסני דהא אנה לא מסתפינא מכל דינין
 אפילו מהאי לך וכו' דאחידנא ציה מה כתיב אני צלך אחזה פניך
 צלך ודאי. לא מסתפינא למיקם צדינוי. צתר דחצ אפילו מתשפט
 מסתפי דכתיב ואל תצא צמשפט את עצרך. ת"ח כד מתצסמא האי
 לך מתשפט כדין אקרי לך ועלמא מתצסמא צחסד ואסתמליא מניה
 דכתיב אוהב לך ומשפט חסד י"י מלאה הארץ אסהדנא עלי דכל
 יומאי הוינא מלטער על עלמא דלא יעדע צדינוי דלך ולא יוקיד
 עלמא צשלהוצוי כמה דכתיב אכלה ומחתה פיה. מכאן ולהלאה נפוס
 כל חד כפוס צירא עמקא והא צדרא דא אית ציה זכאין וועדין אינון
 דיקומון לאגנא על עלמא ועל עלמא מארצעה ציוין (ס א על עלמא
 ועלמא צעיון) ע"כ אחידן מלין דא צדא ומתפרסן מלין דסתימון צעתיקא
 קדישא סתימא דכל סתימין והיך אחידן מלין צאלין מכאן ולהלאה מלין
 דזעיר אנפין אינון דלא אסתגליין צאדרא. אינון דהוו סתימון צלצאי.
 ותמן לא אסתקנו (עד כאן סתימין מלין) השתא אסתקנו אסתגליין וכולהו
 מלין סתימין וצדידין בלהו. זכאה חולקי ואינון דירתו ירותא דא דכתיב
 אשרי העם שכנה לו וגו' האי דאיקימנא אב ואס. צעתיקא אחידן
 צתקוני הכי הוא. דהא ממוחא סתימא דכל סתימין תליין (כ"א נפקין)
 ומתאחדן ציה (ואע"ג דעתיקא קדישא אסתקן צלחודוי) וכד יסתכלון
 (צכל) מלי. כלל הוא עתיקא צלחודוי הוא הוי והיא יהא. וכל הכי
 תקונין ציה (אחידן ציה סתימון לא מתפרסן מניה. מוחא סתימא
 לא אסתגליא ולא תליא ציה) א"צ וא"ס מהאי מוחא נפקו אסתכלילו
 צמולא וציה תליין וציה אחידן. זעיר אנפין צעתיקא קדישא תליא
 ואחיד והא אוקימנא מלי צאדרא זכאה חולקיה דמאן דעאל ונפק וינדע

אדרת זוטא

אור חין דלא יסטי לימנא ולשמאלא . ומאן דלא עאל ונפק עז ליה
 דלא אצרו . ובתיב כי יסדים דרכי י"י . אמר ד' שמעון מסתכל הוינא
 כל יומא זהאי קרא דכתיב צי"י תתהלל בפסי ישמעו ענוים וישמחו
 והאידנא מתקיים קרא כלל צי"י תתהלל בפסי ודאי דהא נשמתי ציה
 אחידא ציה להטא ציה אהדצקת ואשתדלת וצאישתדלותא דא מסתלק
 לאתרהא . ישמעו ענוים וישמחו כל הכי לדיקייא וכל צבי מתיצתא
 קדישא וזכאין דאטיין השתא עם קצ"ה בלבו שמעין מלי וחדאן צגין כך
 גדלו לי"י אחי ונרותמה שמו יחדיו . פתח ואמר כתיב ואלה המלכים
 אשר מלכו צארן אדום הה"ד כי הנה המלכים כועדו עצרו יחדיו כועדו
 צאן אתר צארן אדום צאתר דדינין מתאחדין תמן עצרו יחדיו דכתיב
 וימת וימלוך תחתיו . המה דאן כן תמהו נזהלו נחפזו דלא מתקיימו
 צאתריהו צגין דתקונין דמלכא לא מתקנו וקרתא קדישא ושירוי לא
 אצדמנו . דהא הוא דכתיב כאשר שמענו כן ראינו וגו' דהא בלבו לא
 מתקיימו והיא מתקיימת השתא צסטרד דדכורדא דשרייא עמה . דהא
 הוא דכתיב וימלוך תחתיו הדר ושם עירו פער ושם אשתו מהעצאל צת
 אטרד צת מי צה צ . מי צה ודאי כמה דאוקימנא צהדרא . (יהא) צסטרדא
 דאגדתא דרצ המנוגל סצא אחר וימלוך תחתיו הדר . הדר ודאי כמה
 דאת אתר פרי עץ הדר . ושם אשתו מהעצאל כמה דאת אתר בפות
 תמרים ובתיב לדיק כתמר יפרח דאידי דכר ונוקצא האי מתקדיא צת
 אטרד צת מהבוא אתר דטרדין כלל לאתדצקא ואקרי אצ ובתיב לא
 ידע אנוש ערכה ולא תמלא צארן החיים . ד"א צת מאימא דמסטרדא
 מתאחדין דינין דטרדין לכלל צת מי צה דינקא צתדין אכפין דכידא
 צתדין גוינין צחסד וצדינא . עד לא אצרי עלמא לא הוו משגיחין אכפין
 צאכפין . וצגין כך עלמין קדמאי אהדרצו ועלמין קדמאי צלא תקונא
 אהעצירו . וההוא דלא הוה צתיקונא אקרי ציקין כיולין כהאי אומנא
 אדלפא (ס"א מרזפחא) כך אכחש צמנא דפרזלא אפיק ציקין לכל עיצר
 ואינון ציקין דנפקין נפקין להעטין ונהירין דעכין לאלתר . ואלין אהרון
 עלמין קדמאי וצגין כך אהדרצו ולא מתקיימו עד דאתחקן עתיקא
 קדישא ונפיק אומנא ד' א מנא לאומנותיה . ועל האי חגיגא צוותתא
 דינן דכיולא אפיק ציקין ציקין (כ"א דצולינא אפיק ציקין כיולין) לחלת
 מאה ועשרין עיצר ואינון ציקין עלמין קדמאי אקרון ומיתו לאלתר
 לצתר אומנא לאומנותיה ואתחקן צדכר ונוקצא והכי ציקין דאחדעכו
 ומיתו השתא מתקיים כלל . מצולינא דקדנחא נפק כיולא מעישא
 תקיפא דצטט ואפיק ציקין עלמין קדמא ומתערצו (ד"א ומתדכי)
 צאורדא דביא ואהצטמו דא צדא כך אהדרצו אצ"א ואימא א וההיא אצ
 הוא מרוחא דגני צעתיק יומין ציה אהגניז האי אורדא ואכליל לניולא
 דנפיק מצולינא דקרדינותא דגני צמעוי דאימא . וכך לאהדרצו אדווייהו
 ואהכלילו דא צדא . נפיק גולגלתא חד תקיפא ואהפסט צסטרדי דא
 צסטרדא דא ידא צסטרדא דא . נמה דעתיקא קדישא תלת רישין אשתכחו
 צחד . כך כלל אצדמן צתלת רישין כמה דאמינא . צהאי גולגלתא דז"א
 נטיף טלא מדישא חורדא . ואחיד ליה) וההוא טלא אחזי צתדי גוויני .
 ומניה פתון חקלא דתפוחין קדישין . ומאי טלא דגולגלתא דא טחנין
 מנא לנדיקייא לעלמא דאחי . וציה צמינין מתיא לאחינא . ולא אצדמן
 מנא

מנא דנפל מהאי טלא צד יהוה זמנא צומנא דאזלו ישראל צמדצדא וזו
 להו עתיקא דכלא מהאי אחר מה דלא אשתכח לצתר הה"ד הנני מחטיר
 לכם לחם מן השמים. כד"א ויתן לך האלהים מטל השמים וגו' האי
 צהיבא זמנא. לזמנא אחרא תנינן קשים מזונותיו של אדם קמי קצ'ה
 ובה צמולא תלייא צמולא ודאי. וע"כ צני חיי ומזוני לחו צונותא תלייא
 מלתא אלא צמולא תלייא מלתא וכלא תליין צהאי מולא כמה דאוקימנא
 תשעה אלפין דצוא עלמין נטלין וסמכין על האי גולגלתא ובהאי מורא
 דביא אהכליל צכלא כיון דהוא כליל מלכא וכלא אהכליל ציה אחפשו
 אנפוי לתרין סטדין צחדו כהורין כלילן מכלא. וכד אסתכלו אנפוי
 צאנפין דעתיקא קדישא כלא ארך אפים אקרי. מאי ארך אפים ואריך
 אפים מצעי ליה). אלא הכי חנינן צגין דאריך אפים לתייזי אצל ארך
 אפים אסוותא דאנפין דהא לא אשתכח אסוותא צעלמא אלא צומנא
 דאשגחין אנפין צאנפין :

בחללא דגולגלתא כהירין תלת כהורין. ואי תימא תלת. ארצע
 אינון כמה דאמינא. אהסנחא דחצוי ואמיה וחרי גניזין
 דילהו דמחעטרו כולהו צרישיה ואינון חכלין דרישא לצתר מחצירו
 צסטרוי כהרין ועאלין צחלת חללי דגולגלתא. נפקין כל חד צסטרוי
 ומחפשוין צכל גופא. ואלין מחצירין צחדו מוחי. ומורא חליחא
 כליל לון ואחיד (כ"א ואינון חכלין דרישא וחלין מחצירין צחדו מוחי
 ומורא חליחא כליל לון וכהרין ועאלין צחלת חללי דגולגלתא לצתר
 נפקין כל חד צסטרוי ומחפשוין צכל גופא ובהאי מורא חליחא אחיד)
 צהאי סטרא ובהאי סטרא ומחפשו צכל גופא ואחעציד מניה חרי גווי
 כלילן כחדא. ומאהי כהיר אנפוי ואסכיד צאצא ואימא גווי דאנפוי.
 ובהו אקרי דעת. צדעת (ס"א צדא) כתיב כי אל דעות י"י וגו' צגין
 דאיהו צחדו גווי לו נחכנו עלילות. אצל לעתיקא קדישא סתימא
 לא נחכנו. מ"ט נחכנו להאי צגין דירית חרין חולקי וכתיב עם חסיד
 מתחסד וגו' והא צקשוט אוקימו חצרייא דכתיב ויגד יעקב לדחל כי
 אחי אציה הוא ויגד הא אוקעוה דבולא דזא דחכמתא וכי צן דצקה
 הוא. צן דצקה ולא כתיב צן ילחק דמו וכלא דמיזא צחממא ועל הא
 אקרי שלים צכלא וציה אהחזי מהימנוחא וצב"כ כתיב ויגד יעקב ולא
 כתיב ויאמר. הכי גווי כמה דנהרין צעטרא דרישא ועאלין צחללי
 דגולגלתא. הכי מחפשוין צכל גופא וגופא לתאחיד צהו. לעתיקא
 קדישא סתימא לא נחכנו ולא ייאן ליה דהא כלא צחד אשתמיח חירו
 לכלא חיי' לכלא לא חלייא ציה דינא אצל צהאי לו נחכנו עלילות ודאי
בגולגלתא דרישא תליין כל אינון דצוין ואלפין מקולי דשערין דאינון
 אומנין ומסתצנין דא צדא אחידן דא צדא דאחידן צנהירו
 עלאה דמתעטר צרישיה מאצא וממורא דאחכיר מאצא. לצתר נפקין
 נימין על נימין מנהירו דמתעטר צרישיה מאימא ומשאר מוחי. וכלהו
 אחידן ומסתצני צאינון סטרי דאחידן מאצא. צגין דאינון מחערצין דא
 צדא ומסתצנין דא צדא וכלהו מיחי אחיין צגולגלתא צמורא עלאה.
 וכלהו מסינן דאמתסנן מתלת חללי דמורא אחידין צמוחי מהערצן דא
 צדא צדכיא צמסאצא. צכל אינון טעמין דזין סתימין ומתגליין. וצב"כ
 בלהו מוחי דמיזי צאנכי י"י אלהיך וגו' כמה דנהרין צעטרא דרישא
 ועאלין

אדרא זוטא

ועליון צחללי דגולגלתא . כל אינון קולין לוכמין חפין ותליין לסער
דאורנין . וזהך אוקימנא דג"כ כתיב הטה יי' אונך ושמע . מכאן
אוקימנא מאן דצעי דירכין תלכא אורני לקצלי יסלסל צדישיה דתלכא
ויפנה שערי מעל אורכו וישמע ליה תלכא בכל מה דצעי :

בפלגותא דשערי מתאחדא חד אורחא צאדחא דעתיק יומין ומתפרשן
מניה כל ארחוי דפקודי אורייתא (ואתמנן עלייהו) כל
מאריהון דיצנא ויללא תליין בכל קולא וקולא ואינון מפרשין דשתא
לחייצא דלא ידעין אינון ארחין ה"ד דרך דשעים צאפלה וכל חלין
תליין צקולין תקיפין . וצג"כ בלחן תקיפין ואוקימנא צאינון שעיען
אתאחדן מאריהון דמתקלא (ס"א דרחימותא) דכתיב כל ארחות יי'
חסד ואמת . וכל כך צגין דמשכין ממוחין סתימין דרהיטי דמוחא וצג"כ
משתכחי כל חד כפוס אורחוי . מחד מוחא צאינון קולין שעיען אתמשכן
מאריהון דמתקלא דכתיב כל ארחות יי' חסד ואמת . ממוחא תביינא
צאינון קולין תקיפין אתמשכן ותליין מאריהון דיצנא ויללא דכתיב
צהו דרך דשעים כאפלה לא ידעו צמה יכשלו מאי קא מיירי . חלא לא
ידעו כלומר לח ידעין ולא צעאן למנדע צמה יכשלו אל תקרי צמה
חלא צאימא יכשלו צאינון דמתאחדין צסער דאימא מאי סערד דאימא
בצורה תקיפא מינה מתאחדן מאריהון דיצנא ויללא . ממוחא תליתא
צאינון קולין דאינון צאמלעיתא אתמשכן ותליין מאריהון דמידין (דמאריין)
ואקרון אפין כהירין ולא כהירין . וצהני כתיב פלס מעגל דגלך . וכלא
אשתבח צאינון קולין ושערי דרישא :

מצחא דגולגלתא מנחא לאתפקדא (ס"א לאתעקדא) חייצא על
עוצדיהון . וכד האי מנחא אתגלייא . מתערין מאריהון דדיכין
לאינון דלא מתכספין צעוצדיהון האי מנחא סומקא כוודא . וצשעתא
דאתגלייא מנחא דעתיקא צהאי מנחא אתהדרת חוורא כתלגא . וההיא
שעתא עת רון אקרי לכלא . צספרד דאגדתא דצי רצ יוצא סצא אמר
מנח זכי מנח מנחא דעתיקא ואי לחו . אשדי חייצין תדין אתוון כד"א
ומחן פלתי מואצ ואוקימנא דאקרי כלח צאתוון דנופין . וכמה כלחים
הוו . ואע"ג דכלח אתרד (צאתרד) צכלח אתרד אסתלק ואית כלחים
אחרנין דמתפשטין בכל בופא . וצגין דצצצתא צשעת דללותא דמנחא
צגין דלא יתער דיכין בליא עתיקא קדישא מנחא דיליה . וכל דיכין
אתכפין ואשתככו ולא אתעצידו צהאי מנחא תליין כ"ד צתי דיכין לכל
אינון דחליפין צעוצדיהון כמה דכתיב ואמרו איכה ידע אל ויש דעה
צעליון . והא עשרים אינון . ד' למא לקצליהון דד' מיתות צית דינא
דלתתא דתליין תלעילא . ואשתארו עשרין . וצג"כ לא מענישין צי דינא
עילאה עד דיטלים (נ"א עשרין) וסלקא לכ' שנין לקצליהון דכ' צתי
דינא . צמתניתא סתימאה דילן תנין לקצליהון דכ"ד ספרים דאתכלילן
צאורייתא :

עיינין : דרישא אינון עיינין דלא מסתמין מנייהו חייצא עיינין
דניימין ולא ניימין וצג"כ אקרו עיניו כיונים מאי יונים כד"א
ולא תונו איש את עמיתו . וע"ד כתיב ויאמרו לא יראה יה ובו' .
וכתיב הנוטע און הלא ישמע ובו' . תקוונא דעל אינא שערי דמתשערן
צשעורא שליט מאינון שערי קליין אלף וז' מארי דאשגחותא לאגחא
קדצא

קדצא. וכדין קייני בלזו משולשליהון ומתפקחין עיינין. כסותא דעל
עיינין גזינין מתאחדן זהו. ואלף דזון מארי תדיסין אתאחדן זהו
ואינון אקרון כסותא דעיינין. וכל אינון דאקרון עיני יי' לא פקחין
ולא אתערין צד צומא דאלין כסותי דצזינין מתפרסין אינון תתאי
מעלאי. וצטעא דאתפרסן גזיני תתאי מעלאי ויהצין אתר לאשגחא
מתפקחין עיינין ואתחזי כמאן דאתער משניתיא. אסתחרו עיינין וחמא
לעינא פקחא ואסתחן צחורא דיליה וכך אתתחין אתכפיין מאריהון
דדינין לישראל וצב"כ כתיב עודה למה תישן יי' הקילה וגו'.

ארבע גוויין אתחזין צאינון עיינין מאינון נהדין ד' צתי דתפילי
דנהדין צרהיטי מוחא ז' דאקרון עיני ה' ואשגחותא נפקי
מבוזן אובמא דעינא כמה דאוקימא צאדא דכתיב על אצן אחת שצעה
עינים. ואינון גוויין מתלהטין צסטרייהו מסומקא נפקין אחרנין מארי
דאשגחותא לדינא. ואינון אקרון עיני יי' משוטטות צכל הארץ. משוטטות
ולא משוטטים צגין דכלהו דינא. שידוקא נפקין אחרנין דקיימין לגלאה
עוצדין צין טצ וצין ציס דכתיב כי עיניו על דרכי איש. ואלין אקרון
עיני יי' משוטטים ולא משוטטות צגין דאינון לתדין סטדין לטצ לציס.
מחורא נפקין כל אינון דחמי כל אינון טצאן דמשתכחי צעלמא לאוטצא
להו לישראל. וכדין אסתחין (כ"א אסתחדן) כל אינון תלת גווי
לדחמא עלייהו אלין גוויין מתערצין דא צדא ואתדצקן דא צדא.
כל חד אוריף לחצריה מבווי דיליה צד מחורא דכלהו כלילן ציה כד
אנטריך הוא חפי על כלל. כל גוויין דלתתא לא יכלין כל צני עלמא
לאסחרא לון חורא לאובמא לסומקא ולירוקא. והכא צאשגחותא חד
כלהו אתאחדן ואסתחין צחורא. גזינוי לא משתכין צד כד צעיין
גוויין דחורא לאשגחא צגין דגזינין יהצין אתר לאשגחא לכלהו גווי. ואי
אינון לא יהצין אתר לא יכלין לאשגח' ולאסתכלא גזינין לא קיימין ולא
משתכין שעתא חדא שלימתא אלא פתחין וסתמין. סתמין ופתחין
משום עינא פקחא דקאי עלייהו וע"ד כתיב והחיות דלא ושוב והא
אוקימא כתיב עיניך תראנה ירושלם כוה שאנן וכתיב תמיד עיני יי'
אלהיך צה מראשית השנה וגו' דהא ירושלם צעיא כן דכתיב לך ילין
צה וצב"כ ירושלם ולא ציון דכתיב ציון צמשפט תפדה וגו' דכלא דחמי.
עיניך עיניך כתיב עינא דעתיקא קדישא סתימא דכלל השתא עיני יי'
אלהיך צה לטצ ולציס כמה דאתחזי (לסומקא ולירוקא והכא צאשגחותא
חדא כלהו אסתחדן ואסתחין צחורא גזינוי לא משתכחי כד צעיין
גוויין לאשגחא) צב"כ לא אתקיימו צקיומא תדיר והתם עיניך תראנה
ירושלם כלל לטצ כלל צרחמי דכתיב וצרחמים גדולים אקצנך תמיד
עיני יי' אלהיך צה מראשית השנה מראשית חסד א' כתיב ולא ראשית
צאל"ף מאן היא ה"א דלתתא ולעילא כתיב השליך משמים ארץ תפארת
ישראל מאי טעמא השליך משמים ארץ משום דכתיב אלציס שמים קדרות
ועיינין צקדרותא צבוונא אובמא אתחפרו מראשית השנה מאן אתר מספכלין
צירושלם אלין עיני יי' חזר ופירש מראשית השנה דהוא דינא צלא אל"ף
ודינא אתאחד צסטרהא אע"ג דלאו הוא דינא ממא. ועד אחרית שנה
אחרית שנה ודאי דינא אשתכח דהא כתיב לך ילין צה דהוא אחרית
השנה. ת"ח א' צלחודוי אקרי דאשון דכר צאל"ף סתים וגניז מה דלא
אתידע

אדרא זוטא

אחידע כד אהחצר האז אל"ף צאחר אחרא אקרי ראשית ואז תימא
דאחצרא לא אלא אהגליוא ציה ונהיד ליה וכדין אקרי ראשית ואחז'
צהאי ראשית לא אשגח צירושלם דאלמלא הות צהאי אהקיימת מדירא
אנל מדשית כתיב ולעלמא דאחי כתיב דאשון לציון הכה הנס וגו' :

דחוטמא דזעיר אנפין תקונא דפרלופא . כל פרלופא ציה אהחמודע .

חוטמא דא לא אהחוטמא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין .

דחוטמא דעתיקא חיים דחיים (לכלא) דהא מתדין נוקצין נפקין דואין

דחין לכלא . צהאי זעיר אנפין כתיב עלה עשן צאפו וגו' . צהאי תנכא

כל גווי ונ"א תרי גווי) אחידן ציה צכל גוויא וגוויא אחידן כמה

מאריהון דדינא קשיא . דאחידן צההוא תנכא (וצגין כך) ולא מ"צסמין

כלהו אלא אהתנכא דמדצחא דלתתא . וע"ד כתיב וידה ה' את ריח הניחח

מהו הניחח אהתצסמותא דמארי דינא . נחת דוח וידה יי' את ריח

הניחח את ריח הקרצן לא כתיב אלא את ריח הניחח . דכלהו גצוראן

דאחידן צחוטמא וכל דאחידן צהו כלל מ"צסמין . וכמה גצוראן

מאחידן כחדא דכתיב מי ימלא גצורות יי' ישמיע כל תהלתו . והאי

חוטמא אחד נוקצא נפק אשא דאכלא כל שאר אשין אחד נוקצא תנכ'

והאי אהתנכ צאשא ותנכא דמדצחא ואהגליא האז עתיקא קדישא

ואהתנכ כלל . היינו דאחידן ותהלתא חטטס לך חוטמא דעתיקא קדישא

אריך ומתפשט ואקרי ארך אפיש והאי חוטמא זעיר וכך תנכא שרי

נפיק צצהילו ואהתעציר דינא ומאן מעצ צהאי . קוטמא דעתיקא .

וכלל כמה דאמינא צאדרא ואהתערו חצרייא . וצספרא דרצ המנונא סצא

איקיש הני תרי נוקצין . אחד תנכא ואשא ומחד נייחא ורוחא טצא . דאית

ציה יתינא ושהאלא וכתיב וריח לו כלצנון . וצנוקצא כתיב וריח אפך

כתפוחים . ומה צנוקצא הכי כל סכן ציה . ושפיר קאמר . ומה דאמר

וידה ה' את ריח הניחח צתרי סטרי חד נייחא דאחגליוא עתיקא קדישא

סתימ' דכל סתימין דהאי הוא נייחא ואהתצסמותא לכלל אחד אהתצסמותא

דלתתא צההוא תנכא ואשא דמדצחא וצגין דאיהו מתדין סטרינ כתיב

ניחח וכלל צזעיר אנפין אהתמד :

אודרין לתשמע טצ וציש ותרווייהו סלקין אחד דכתיב הטה יי' אזורך

ושמע אודנא לנו צגו דיליה תליוא צרשיתין עקיימין צגין דייחעכצ

קלא לעזלא צמוחא ויצחין ציה מוחא ולא צצהילו דכל מלה דהוי

צצהילו לא הוי צהתתא שליחתא . מאידנין אלין תליון כל מאריהון

דגדפין דנטלין קלא מעלמא וכלהי הכי אקרוז אצני יי' דכתיב צהו כי

עיק השמים יוליד את הקיל וגו' כי עיק השמים יוליד את הקול האז

קרא קשיא . השתא מאז קול אינא הכא . דהא רישא דקרא כתיב גס

צמדעך מלך אל תקלל צמדעך כתיב וצחדרי משבצד וגו' מאז טעמא כי

עיק השמים יוליד את הקול והא לינא הכא קלא אלא ודאי כל מה

דחשיצ צד נש יכל מה דיסתכל צלצוי לא עציר מלה עד דאפיק ליה

צשפיתיה והוא לא אהתבין ציה והאז מלה דאפיק מהצקע צאזירא

ואזלא ואלתא וסטא צעלמא ו"העציר מניה קלא וההוא קלא נטלין

ליה מארי דגדפין וסלקין ליה למלכא ועייל צאודנוי ה"ד וישמע יי'

את קול דצריכס וישמע יי' ויחר אפר . וצג"כ כל ללותא וצעותא

דזעי צר נס תקמי קצ"ה צעי לאפקא מלין צעפוטתיה דאי לא אפיך
 לון לאו כלותיה כלותא ולאו צעותיה צעותא. וזיון דמלין נפקין
 מתצקעין צאורא וסלקין וסטיין ואתעצידו קלא ונטייל לון מאן דנטייל
 ואחיד לון לאתרא (כ"א לכתרא) קדישא צרישא דמלכא. מתלת חללי
 דמיוחי נטיף נטיפה לאודנין. והוא אקרי נחל כרית כד"א נחל כרית
 כלומר כרותא דאודנין. וקלא עייל צהוא עקימא ואשתא צהוא
 נהרא דהוא נטיפה. וכדין אתעכצ תמן ואתצחין צין טז לציס ה"ד
 כי און מלין תצחין. ומ"ט און מלין תצחין. משום דאתעכצ קלא צהוא
 נהרא דנטיפא צעקימותא דאודנין ולא עייל צהילו. וצגין כך אתצחין
 צין טז לציס וחיד יטעם לאכול. ת"ט חיד יטעם לאכול צגין דיתעכצ
 תמן ולא עייל צהילו צבופא וע"ד יטעם ויתצחין צין מתיקא למרירא
 צהאי נוקצא דאודנין תליין נוקצין אודנין. נוקצא דעיינין. נוקצא
 דפומא. נוקצא דחוטמא. מהוא קלא דעייל צנוקצא דאודנין אי
 אלטריך עייל לנוקצי דעיינין ונצעין דמעין. מהוא קלא אי אלטריך
 עייל לנוקצא דחוטמא דפרדסקא ומפקי תכנא ואשא מהוא קלא ה"ד
 וישמע יי' ויחר אפי ותצער צס אש יי' ואי אלטריך עייל הוא קלא
 לנוקצא דפומא ומלייל וגזר מלין (כ"א גזרין) מהוא קלא. כולא מהוא
 קלא דאודנין. עייל צכל גופא ואחרגיש מניה. כולא תליין צהאי
 אודנא. זכאה מאן דנטייל מלוי ע"ד כתיב נאור לשונך מרע ושפתיך
 מדבר מדמה האי אודנא קרי ציה שמיעה. וצשמיעה אתכלילן אינון
 מוחי. חנמה אתכליל ציה דכתיב ונתת לעצרך לצ שומע. צינה כמה
 דאת אמר דצר כי שומע עצרך כי שומעים אנהנו (וצהני תליין כלל)
 דעת כד"א שמע צני וקח אמרי ומלותי תלפון אתך. הא כלל תליין
 צאודנין צהאי אודנא תליין כלותין וצעותין ופקיחא דעיינין דהא הוא
 דכתיב הטה יי' אונך ושמע פקח עיניך וראה. הא כלל ציה תליין.
 צהאי אודנא תליין רזין עללין דלא נפקין לצר צגין כך היא עקימא
 לבו. ורזא דרזין סתימין ציה. ווי להוא מגלה רזין וצגין דהאי
 אודנא כניס רזין ועקימותא דלבו נטייל לון. לא גלי רזין לאינון
 דעקימין צארחייהו אלל לאינון דלא עקימין. ה"ד סוד יי' ליריאו
 וצדיתו להדיעם דנטלי ארחי ונטיילי מלין. ואינון דעקימין צארחייהו
 נטלי מלין ועיילין לון צהילו ולית צהו אתר לאתעכצא וכל נוקצין
 אודנין מתפתחין ציה עד דנפקין מלין צנוקצא דפומא ואלין אקרו
 חייצי דרא שנואי דקצ"ה. צתתניתא דילן תנן. כאלו קטיל בוצרין
 ובאלו פלח לע"ז וכלל צחר קרא דכתיב לא תלך רכיל צעמך לא תעמוד
 יל דס דעיד אפי יי' מאן דעצר על האי רישא דקרא כאילו עצר על
 כלל. זכאה חולקיהון דנדיקייא דעלייהו כתיב ונאמן רוח מכסה דצר.
 נאמן רוח ודאי דהא רוחא דילהון מאתר עלאה קדישא אשתליף וצגין
 כך נאמן רוח אקרון וסימן דא איקימא האו דמגלה רזין צידוע
 דנשמתיא לאו איבו מגופא דמלכא קדישא וצגין כך לית ציה רזא ולא
 מאחר דרזא הוא וכד יפיק כשמתיא לא אתדצקא צבופא דמלכא דהא
 לא אתדיה הוא ווי להוא צר נס ווי ליה ווי לנשמתיא. זכאה חולקיהון
 דנדיקייא דמכסין רזין כל שכן רזין עללין דהודשא צריך הוא (רזין עללין
 דמלכא קדישא) עלייהו כתיב ועמך כלס נדיקייא לעולם ירשו ארץ:

אדרא זוטא

אנפוי כתרין תקרוצין דזוסמא (כלהו) סהדותא על מה דאמינא.
 דהא סהדותא זהו תליא. וצכלא תלייא סהדותא. אצל הכי
 תקרוצי דזוסמא חוורא וסומקא. סהדותא לאצא ואימא. סהדותא
 לאחסנא דירית ואחיד לון. והא צמתניתא דילן אוקימנא כמה פרסי
 צין חוורא לסומקא. ואתכלילן ציה כחרא צסטרדא דחוורא. כד אתנהיר
 מן כהירו דחוורא דעתיקא. חפייא הריא חוורא על סומקא. וכלא
 צנהירו אשתכח. וכדין כתיב יאר י"י פניו אליך וכד חייצין סגיאין
 תליין דינין צעלמא אשתכחת סגירותא צכלא (ס"א צעלמא). וסומקא
 אשתכח צאנפין וחפייא כל (כ"א על) חוורא. וכדין כלא אשתכח
 צדינא. וכדין כתיב פני י"י צעושי דע (צגדי קנאה כתיב צגדי נקם).
 וכלא צהאי תליא. וצגין דא סהדותא הוא צכלא. כמה וכמה מארי
 תריסין מחפאן להכי גוויי מחפאן להכי גוויי. כד כהירין גוויי כל
 עלמין כללו צחדו. צזמנא דנהיר חוורא כלא אשתכח צהבוא גוויי.
 וכד אשתכח צסומקא כלא הכי אשתכח הריא גוויי. צאלין תקרוצין
 דזוסמא. מארי דיקנא לאתחואה מרישא דאורנין. ונחית וסליק
 צתקרוצא דזוסמא:

שערין אונמין דדיקנא צתקונא יאה שפיר. דגצר תקיף שפיר משחא
 דרצות דדיקנא עלאה דעתיקא. צהאי דיקנא דזעיר אכפין אשתכח
 ונהיר שפירו דהאי דיקנא צע' תקונין אשתכח. וכד משחא דרצות
 דתלת עשר נציעין דדיקנא דעתיקא קדישא כהיר צהאי דיקנא אשתכחו
 כ"צ תקונין. וכדין מתצרכין כללו. ישראל סצא מתצרכא צהאי. וסימן
 צך יצרך ישראל. כל תקונין דדיקנא דא אוקימנא צאדרא קדישא דכללו
 מתקונין דעתיקא קדישא אשתכחו. והא צעניא לבלאה מה דלא אשתכח
 תמן צגין למיעל צלא כסופא. (הא כל תקונין דדיקנא אוקימנא דכללו
 מתקונין דדיקנא עתיקא קדישא אוקימנא צאדרא קדישא) שתא אינון
 ט' אקרון. תקונא קדמאה כפק הריא כינולא צולינא דקדרינותא וצטע
 צתחות שערד דרישא מתחות קולין דעל אורנין ונחית מקמי פתחא
 דאורנין עד דישא דפומא הא תקונא דא מעתיקא קדישא לא אשתכח.
 אלא כד נגיד מזלא דעתיקא קדישא. ותלייא מניה הריא מצועא דחכמתא
 כד אימא אשתכחא ואתכלילא צאורדא דכיא. הריא חוורא נקיט אימא.
 וכינולא עאלת ונפקת ואתאחד דא צלא ואשתכחת חד תקונא. וכד
 אלטריין סלקא דא על דא ואשתכסיא חד מקמי חד. וצג"כ כלא אלטריין.
 חד למעצד נוקמין וחד לרחמא ועל האי תאיצ להאי דיקנא דוד מלכא
 כמה דאוקימנא. צהאי דיקנא ט' תקונין אשתכחו. שתא דצוון דתליין
 צהו ומתפשטין צכל גופא ואלין שתא דתליין צשערי דתחות
 תקרוצא דזוסמין. תלת מהאי סטרדא ותלת מהאי סטרדא וציקירותא
 דדיקנא תליין תלת אחרנין. חד לעילא צשפון ותריין צאינון שערין
 דתליין עד עצורא. וכל הכי שתא ג' מכאן וג' מכאן אשתכחאן ותליין
 כללון צאינון שערי דתליין ומתפשטין צכל גופא. וצגין דהכי תלתא
 אינון ציקירו דדיקנא יתיר מכללו כתיב צהו שמה קדישא. דכתיב מן
 המצר קראתי יה. י"י לי לא אירא. והא דאוקימנא צאדרא מן המצר
 קראתי יה מאתר דשרי דיקנא לאשתכחא דהוא אחר דחיק מקמי אורנין
 שפיר הריא. וצספרדא דאגדתא דצי דצינא סצא הכי אמר ואוקיס דסירותא

דדיקנא מחסד עלאה דכתיב לך י"י הגדולה והגדולה והתפארת וגו'.
 וכלא הוא והכי שארי. ותשעה אמתאכאן ותליין דדיקנא. ומקמי אורנין
 הכי שארי. וקיומא לא מתקיימין אלא באחד אחרא כמה דאוקימנא
 וכד אנטריך עלמא לרחמי אבתגליא מזלא קדישא וכל הכי תקוני דדיקנא
 יקירא דזעיר אנפין כלבו דחמי משתבחו. וכד אנטריך לדינא מתחזיין
 דינא וכדין עצדין נוקמין לשנאיהון דישראל לאינון דעקין להו. כל
 יקירו דדיקנא באינון שערי דתליין אינהו משום דכלא זהאי תליין. כל
 הכי שערי דדיקנא דזעיר אנפין כלבו קשישין תקיפין משום דכלבו אנפין
 לדינא דשעתא דמזלא קדישא אבתגלי וכד צעא לאגחא קרצא זהאי דיקנא
 מתחזי בגדר תקיף מארי כלחן קרצייא וכדין מריט מאן דמריט ואגליט
 מאן דאגליט. הכי ע' תקונין אמרן משה זמנא תנינא דשעתא דאנטריך
 לאהדרא לון כלבו דחמי. דאע"ג דתליסר תקונין לא אמרן. השתא
 זכוונא תליין מלתא דהא לא ייעול זהאי תקונין לאהדרא אלא זמנא
 אבתכוון ואדכר ליה הה"ד ועתה יגדל נא בח י"י מאן בח ה' יהוא
 דאקרי מזלא קדישא סתימא דכל סתימין. דחילא דא ונהירו דא ממזלא
 תלי. וכיון דאמר משה דא ואדכר דא ואבתכוון ציה אמר הכי תשעה
 * תקונין דתליין דזעיר אנפין. צגין דינהירו כלבו ולא ישתבח דינא.
 וע"ד כלא זמנא תלי. האי דיקנא כד שראן שערי לאתערצא (כ"א)
 לאתערצא (אתחזי בגדר תקיף בגדר מארי כלח קרצין. זהאי דיקנא
 נגיד משח דרצות מעתיקא סתימא כד"א כשמין העוז על הראש יורד
 על הזקן זקן אהרן אלין שערי לא תפיין על שפון. ושפון כלבו סומקין
 כוודא דכתיב שפתותיו שושנים. שפון מרחשן בצורה. מרחשן חכמתא.
 באינון שפון תליין טז וצ"ס חיי ומותא. מאלין שפון תליין מאריהון
 דאתערותא דכד מרחשין אלין שפון מתערין כלא למגזר מארי דינא
 צכל צתי דינא (דמדוריהון צהון. וצג"כ) אקרון עירין דכתיב צגורת
 עירין פתגמא וצתימר וגו'. מאי עיר צספרא דאגדתא כד"א ויהי ערך
 דמתערין דינא לאינון דלא אתרחימן לעילא צג"כ מתערין אלין דאינון
 מארי דצו דכלבו ועכ"ד שטרי גווי צרחמי ודינא וע"ד אקרון עיר
 וקדיש דינא ורחמי וצאלין שפון אתחזי פומא כד אתפתח. דוחא דנפיק
 מן פומא ציה מתלצשין כמה אלק ורצון וכד אתפשט מתלצשין ציה נציאן
 מהימני וכלבו פה י"י אקרון כד מלין נפקין מן פומא ומתרחשין
 צשפון מתנהרין לכלבו תמי סרי אלפין עלמין עד דמתקטרין כלבו
 נחרא צתמניסר אורחן ושצילין דאשתמודען וכלא מחכאן לפומא דא
 צלישן דא ממלל דרצון צקיטרא דטיהרא צעזטרא וע"ד כתיב חכו מתתקיס
 צמתקיס ודאי מאי חכו כד"א וחיד יטעם לאכול וכלו מחמדיס אש ומיס.
 אש ומייא מתקנין ויאן צניורוי דהא גווי מתחצרין כחדא. חכי צאתוון
 דסימן דמתגלפן צעטרוי גלידין אשה"ע צגרון א' דעריד מלכין ומהעדא
 מלכין ומהקס מלכין ח' דעריד ונחית וסליק ועטיר כציש צאשא גלוד
 צרוחא ה' ינוקא דאימא סטיר לנוקצא אתפשט לנוקצא דצא צתיאוצתא
 דקרתא קדיש' דמתקטרי אתרין דא צדא כד"א א' הר המר בצעת הלצונה
 ע' טיהרא דטיפסא גליפא צטיפסא דהיטין דענפין מתאחדן לסטרוי
 לרוחין גליפין והא צרזי דאתוון דשלמא מלכא אתעטרו אלין אתוון ד'
 צד'. גיכ"ק צחיד כד"א וחיד יטעם לאכול היאכל תפל מצלי מלח וגו'

אדרא זוטא

ונתיב והיה מעשה הלדקה שלום הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
 וגו'. מתוקים ודאי. דוד מלכא אמר גם עזרך נזהר זהם וגו'. אסדהכא
 עלי דכל יומאי אזדהכא זהו דלא לאטעאה זהו צד יומא חד דעטירכא
 עטרי מלכא צמערתא וחמינא דאשא מתלהט' אפותיא דמירונויא (כ"א
 דמערתא) ואזדעזענא מההוא יומא אזדהכא צדעתאי זהו ולא שיקנא
 לון כל יומאי. זכאה חולקיה מאן דאזדהר צעתיקא דמלכא וטעים זהו
 כדקחזי על דא כתיב טעמו וראו כי טוב י"י וגו' ונתיב לבו לחמי
 צלחמי וגו'. אסתפשט דכורא צדעת ואסתמליין אכסדרין ואדרין מדישא
 דגולגלתא שרי ואסתפשט צבל גופא מחדוי ודרועוי וצכלא. מאחורוי
 אסתדק ניולא דצונינא דקרדינותא ולהטא ואפיק גלגלתא חדא סתימא
 מכל סטרוי ונהירו (ס"א ונחיתו) דתרי מוחי גליפן זה ואסתדקת
 צסטרוי דכורא צגין כך אסתקרי יונתי תמתי אל תקרי תמתי אללא
 תאומתי ודאי. שטרוי דנוקצא כלילן ציה גווי (ס"א גווי צגו גווי)
 כדנתיב ודלת דאשך כארגמן אסתקטר בצורה צחמא בצוראן ואסתפשט
 נוקצא צסטרהא ואסתדקת צסטרוי דכורא. עד דאסתפרשא מסטרוי.
 ואתיאת לאסתחצרא עמה אפין צאפין. וכך מתחצרן מתחזין חד גופא
 ממא. מהכא אול יפנא דכר צלחורוי אסתחזי פלג גופא וכלהו רחמי וכך
 נוקצא וכך מתחצרן כחדא אסתחזי כללא חד גופא ממא. והכי הוא. און
 הכא כך דצר אסתחצר צנוקצא כללא הוא חד גופא ועלמין כללו צחרו
 דהא כללו מבופא שלים מתצרכן. והיינו דזא על כן צדך י"י את יום
 השבת ויקדשהו דהא אשתכח כללא צחד גופא חלים דהא מטרונותא
 אסתדקת צמלכא ואשתכח גופא חד ועל כן צרכאן משתכחין צהאי יומא
 ומהכא מאן דלא אשתכח דכר ונוקצא אקרי פלג גופא. ולית צרכתא
 שריא צמלה פגימא וחסיירה פלא צאחר שלים. צמלה שלים. ולא צפלגות
 מלה. ופלגות מלה לא אסתקייא לעלמין ולא אסתצרכן לעלמין. כוי
 דנוקצא כללא מנוי דכורא הוא והא אוקימנא מלי ואשתמודען ציני
 חצרייא. מהאי נוקצא מתאחדן כל אינון דלתתא. מנה ינקין וזה תצין
 והיא אסתקריאת אס לבלהו. כמה דאחרא אס לבופא וכל גופא מנה
 (ס"א לגנתא וכל גנתא מנה) ינקא. כך האי אס לבלהו אחרנין דלתתא.
 כתיב אמור לחכמה אחותי את. אית חכמה ואית חכמה והאי נוקצא
 אסתקרי חכמה צעירא לבצי אחרא וע"ד כתיב אחות לנו קטנה ושדים
 אין לה וכו'. דא צגלותא אסתמשך אחות לנו קטנה ודאי קטנה אסתחזי
 אצל דצרצא היא וסגיאה היא דהא היא שלימו דנעיל מכלא כמה דכתיב
 אני חומה ושדי כמגדלות ושדי דהא מליין אינון לינקא לכלא. כמגדלות
 דאינון נהרין דצרצין דנפקי מאימא עלאה. תו אסתפשט דכורא צימינא
 ושמאלא צירותא דאחסנא. וכך גווי אסתחצרו אקרי תפארת ואסתתקן
 כל גופא ואסתעציר אילנא דצרצא ותקיף שפיר ויאה תחותיה תטליל
 חיות צרא וצענפוי ידורון עופי שמיא ומזון לכלא ציה דרועוי ימינא
 ושמאלא. צימינא חיים וחסד צשמאלא מיתה ובצורה. מעוי אסתתקן
 צדעת ואסתמליין כל אכסדרין ואדרין כמה דאמינא דכתי' וצדע' חדרים
 ימלאו תו אסתפשט גופא צתדין שוקין. ומתאחדן צינייהו תדין כולין
 ותדין ציעי דכורא דכל משחא ורצות וחינא (דכורא) דכל גופא זהו
 אסתכנס דכל חילין דגפקי מנהון נפקין ושריין כללא צפוס אמה. וצג"כ

אקרון

אקרון לצלות (ס"א דכל גופא צהו אסתכנס ושריין כולא צאוס אמה
 וצג"כ אקרון לצלות דכל חיילין דנפקי מנהון נפקי) ואיכון נלח והוד.
 תפארת ירו"ד. נלח והוד. לצלות. וצגין כך ירו"ד לצלות. אמה
 דדכורא סיומא (כ"א כסותא) דכל גופא ואקרי יסוד ודא הוא דרגא
 דמצסס לנוקצא וכל תיאווצתא דדכורא לגבי נוקצא צהאי יס ד עייל
 לנוקצא לאתר דאקרי ליון דהתם הוא אחר כסותא דנוקצא כצית דחס
 לאתתא. וצגין כך י"י לצלות אקרי יסוד. כתיב כי צחר י"י צליון איה
 למושצ לו כך אסתפרשת מערוניתא ואסתחצרת צמלכא אנפין צאנפין צמעלי
 תצתא אסתעציד כלל חד גופא וכדין יתיב קודשא צריך הוא צבורסייה
 ואקרי כלל שמה שלים שמה קדישא צריך שמה לעלם ולעלמי עלמין.
 כל אלין מלין סלוקנא עד יומא דא דסתעטר צהו לעלתא דאתו והשתא
 אסתגליין הכא זכאה חולקי. האי מערוניתא כך אסתחצרת עם מלכא כל
 עלמין מתצרכן ואסתכחו צחדוותא דכלל כמה דדכורא כליל צתלתא
 וסירותא צתלתא כך כלל הכי וסיומא דכל גופא הכי ומערוניתא לא
 מתצרכא אלא צכללל דלתתא אלין דאיכון נלח הוד יסוד ומתצסמא
 ומתצרכא צאתר דאקרי קדש הקדשים דלתתא דכתיב כי שם ליה ה'
 את הצרכה דהא תדין דרגין איכון לעילא ותתא. וצג"כ לית דשותא
 למיעל תמן צר כהנא דצא דאתי מן סטרא דחסד צגין דלא עייל לההוא
 אחר דלעילא אלא הוא דאקרי חסד ועייל צקדש הקדשים ומתצסמא
 נוקצא ומתצרכא האי קדש הקדשים צבו לגו אחר דאקרי ליון. ליון
 וירושלם תדין דרגין איכון חד דחמי וחד דינא. ליון דכתיב ליון צמשפט
 תפדה. ירושלם דכתיב דק ילין צה כמה דאוקי מנא וכל תיאווצתא
 דדכורא לגבי נוקצא הנא הוא וקריין להו צרכה דמתמן נפקי צרכן
 לכלהו עלמין וכלהו מתצרכן האי אחר דאקרי קדש וכל קדשים דדכורא
 עיילין תמן צההוא דרגא דאקינא וכלהו אטיין תרישא עלאה דגולגלתא
 דדכורא מסטרא דמוחי עלאי דשריין ציה ונגיד ההיא צרכה צכל שייפי
 גופא עד איכון דאקרון לצלות וכל ההוא כגידו דאתנגיד מכל גופא
 מתכנסי תמן וע"ד אקרון לצלות דכל לצלות דעלאין ותתאין תמן נפקין.
 וההוא כגידו צתר דאתכניש תמן שריין ליה צההוא יסוד קדישא כלל
 חוורא צג"כ אקרי חסד וההוא חסד עייל לקדש הקדשי דכתיב כי שם
 ליה י"י את הצרכה חיים עד העולם. א"ר אצא לא סיים צוצינא קדישא
 למימר חיים עד דאסתכנו מלוי וחנא כתצנא סצרכא לתכתצ טפי ולא
 שמענא ולא זקיפנא דישא דנהורא הוה סגי ולא הוה יכילנא לאסתכלא
 אדהכי אזדעזענא שמענא קלא דאקרי ואמר ארץ ימים ושנות חיים וגו'.
 שמענא קלא אחרא חיים שאל ממך וגו'. כל ההוא יומא לא אפסיק
 אשא מן ציתא ולא הוה מן דמטי לגביה דלא יכילו דנהור' ואשא הוה
 צסחרניה כל ההוא יומא כפילנא על ארעא וגעינא. צתר דאזיל אשא
 חמינא לצוצינ' קדישא קדש הקדשים דאסתלק מן עלמא אסתעף שכיב
 על ימיניה צאנפוי חייכין. קס ד' אלעזר צריה ונטיל ידוי ונשיק לון
 ואנא לחיכנא עפרא דתחות דגלוי צעו חצרייא למצבי ולא יחילו למתלא
 שאר חצרייא צצביה ורצי אלעזר צריה כפיל תלת זמנין ולא יכול למפתח
 פומיה. לצתר פתח ואמר אצא אצא. תלת הו. חד אסתחצרו. השתא
 תנוד חיותא לפראן טאסין משתקען צנוקצאן דימא דצא וחצרייא כללו

אדרא זוטא

שתיין דמא . קס דצי חייא על דגלוי ואמר עד השתא צווינא קדישא
מסתכל (ס"א משתדל) עלן . השתא לאו הוא עידן אלא לאשתדלא
ציקריה . קס דצי אלעזר ורצי אצא בעלו ציה צטיקרא דסיקלא מאן
חמא עדצוציא דחצרייא וכל ציתא הוה סליק ריחין סליקו ליה צפוריית
ולא אשתמש ציה אלא דצי אלעזר ורצי אצא . אתו טריקין ומארי תריסין
דכפר לפורי וטרדי צהו והוו צני מרוניא לווחין צקטירין דחשיצו דלא
יתקצר תמן . צתר דנפק פוריא הוה סליק צאורא . ואשא הוה להיע
קמיה שמעו קלא עולו ואתו ואשתכשו להילולא דרצי שמעון יצוא שלום
ינוחו על משכבותם . כך עאל למערתא שמעו קלא צמערתא זה האיש
מדעיש הארץ מדגיש ממלכות כמה פטדין צדקיעא משתכנין (ס"א
משתכחין) ציומא דין צגיוך דנא דש"י דמאריה משתצח ציה צכל יומא .
זכאה חולקיה לעילא ותתא כמה גניזין עלאין מסתמדין ליה עליה
אתמר ואתה לך לקץ ותנוח ותעמוד לבדלך לקץ הימין :

הערה לאבלות ירושלים

יען וציען צית קדשינו ותפארתנו צעו"ה היה לשרפת אש מ"ע שכוזמן
בדמא להעלו' את ירושלם על דאש שמחתינו ולהסתכל כי ירד
ירדנו צסתר המדרגה לכן קמנו ונתעודד לקרא לירא' ה' שלא ימוש
מפיהם נוסח תקון חלות זה ויהיה לצני ישראל חרצן הצית לצנרון עד
כי יצא יכוץ וישים ירושלים תהלה צארץ . אכיר :

תקון חצות לילה

הא לכם זרע קדש תקון חצות לילה הועתק מעץ החיים . וצריך
לעשות שני תקונים בחצות הלילה . אחד לקונן על רחל
דבריאא שהלכה בגולה . והשני לזונג יעקב ולאה . פי' כי לאה
ורחל היא השכינה נקראת כך פעמים נקראת רחל ופעמים נקראת
לאה . וצריך לעשות שני תקונים לשכינה . אחד לקונן בחצות
על גלות השכינה שהלכה בגולה ע"ד עמו אנכי בצרה ותקון זה
נקראת תקון רחל . והשני צריך ללמוד תורה בחצות וזה נקרא
תקון יעקב ולאה ד"ל מזוגים וכחברים יחד ישראל הנקרא יעקב עם
השכינה הנקראת לאה ע"י עסק התורה שעוסקים בחצות הלילה
זהו לפי פשוטו . אבל יש בזה סודות עמוקים והמשכיל יבין .
ותקון רחל הוא דק בימים שאומרים נפילת אפים . ותקון לאה הוא
אפילו בימים שאין אומרים נפילת אפים אפי' שבת וי"ט ור"ח דק
שאין אומרים מזמור יענך ה' אבל אומרים שאר הסדר . וצריך
ללמוד אחר התקון ער אור הבוקר ואם הלילות ארוכים ואינו יכול
לעמוד עצמו בלי שינת יכול לחזור לישן דק שתזהר שקודם
שיאור היום ויעלה עמוד השחר שתחזור להתעורר באופן כשתבא
רחל לעלות עם דודה באור הבוקר שתמצאך נעור בסוד אעירה
השחר אני מעורר השחר :

וצריך

וצריך אתה לדעת שזמן הצות לילה הוא שוח בין בחורף בין בקיץ
אחר ו' שעות בלילה וכן מוכח בזהר ריש פ' ויקהל וזהר
גדול עמוד שמ"ג וזהר קטן דף קצ"ה:

ויוצא לנו מזה בחורף שהלילות ארוכין אינן נחשבים מן הלילה
רק י"ב שעות והמוחר שייד ליום והוא הדין להפך בקיץ.
נמצא שחצות לילה בכל פעם אחר ו' שעות בלילה וחורף וקיץ
זמנם שוח וכן משמע מספר עץ החיים וז"ל ואם יקיס בלילות
הקיץ סמוך לבוקר שאז הלילות קצרים ואין שהות לעשות התקון
ולעסוק בתורה אח"כ יותר טוב לעשות התקון תחלה אע"פ שאין
לו זמן ללמוד אח"כ עכ"ל. משמע מזה אף בקיץ זמנה אחר שש
בחצות אפילו בקיץ יהיה זמן רב לעסוק בתורה אחר התקון יותר
שעות בלילה קודם אור הבוקר דאלו היה זמן חצות לילה דוקא
מב' שעות. ויותר טוב לומר כל זה התקון אפילו אותן אנשים
העומדים שומרים לבוקר קודם עלות השחר בחורף ובקיץ קודם
הנץ החמה ואין לומר תקון שומרים לבוקר כי זה הסדר נאמר מן
השמים ע"פ אליהו ז"ל וכו':

הנה אחר שתטהר גופך (פי' לפנות ולעשות צרכך) ותרחץ ידיך
ועיניך ותלבש מלבושיך תאמר כל הברכות על הסדר כמ"ש
הרמב"ם ז"ל לפי מנהג ספרד עד ואני אברכם ולפי מנהג אשכנז
עד לעולם יהא אדם ירא שמים וכולי. וכבר כתבתי למעלה כי אחר
חצות לילה נעשים ב' רברים הא' הוא לאה ויעקב והב' הוא לבכות
על רחל שירדה בברית בסוד שכינה בגלות היורדת למטה בעת
הזאת ממש. ולכן צריך שתלך אל המוזה ותשב אצל הפתח
סמוך למוזה. ותחלוץ מנעליך ותשאר ברגלים יחפים ותתעטף
ראשך כאבל ותרבה בכניה כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים על
מצחך במקום הנחת תפילין. וגם תכוין בסוד אפ"ר שנאמר לשום
לאבילי ציון פאר תחת אפר. גם תכוף ראשך ותתחבק עיניך
בקרע ממש ותתמרמר בבכיה ואל שרפת התורה ששרף אפוסטומוס
הרשע שחיק טמיה:

תקון רחל

יש לומר כי הוידוי אחר תקון רחל קודם תקון לאה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְתָבֵא רַגְמֵי תַמְלֵחַ צַנִי וְחַמְסֵי וְשָׁנִי:

תכוין לצכות על חרצן הצית:

על נהרות בקרל שם ישבנו גם בבינו בזכרנו את ציון על
ערבים בתוכה תלינו בנרותינו: פי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו משיר ציון: אף בשיר את
שיר

תקון חצות

שיר יהוה על אדמת נכר: אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני:
תדבק לשוני לחבי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על
ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדם את יום ירושלם האמרים
ערו ערו עד היסוד בה: בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את
נמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

תכוין לזכות על הדיגת הנדיקים:

מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתה טמאו את היכל קדשה
שמו את ירושלם לעינים: נתנו את נבלת עבדיך מאכל
לעוף השמים בשור חסידה לחיתו ארץ: שפכו דמים כמים סביבות
ירושלם ואין קוֹבֵר: היינו הרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו:
עד מה יהוה תאנף לנצח תבער כמו אש קנאתה: שפך חמתה
אל הגוים אשר לא ידעוה ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו:
כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: אל תזכר לנו עונות ראשונים
מהר יקדמונו רחמיה כי בלוננו מאד: עזרנו אלהי ישענו על דבר
כבוד שמה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: לפה יאמרו
הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיך השפוך:
תבוא לפניה אנקת אסיר בגדל זרועה הותר בני תמותה: והשב
לשכנינו שבועתים אל חיקם חרפתם אשר חרפוה אדני:
ואנחנו עמה וצאן מדעיתה נודד לך לעולם לדור ודור נספר
תהלתה:

זכר יהוה מה היה לנו הביטה וראת ארת חרפתנו: בנחלתנו
נהפכה לזרים בתינו לנכרים: יתומים היינו ואין אב אמתינו
כאלמנות: מימינו בכסף שתינו עצינו במהיר יבאו: על צוארנו
נרדפנו יגענו ולא הונח לנו: מצרים נתנו יד אשור לשבוע לחם:
אבותינו חטאו ואינם ואנחנו עונותיהם סבלנו: עבדים משלו בנו
כזק אין מידם: בנפשנו נביא לרמינו מפני חרב המדבר: עזרנו
כחבור נכמרו מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו בתלות בערי
יהודה: שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו: בהורים טחון
נשאו ונעדים בעץ בשלו: זקנים משער שבתו בהורים מבגינתם:
שבת משוש לבנו נהפך לאבל מהולנו: נפלה עטרת ראשנו אוי
נא לנו כי חטאנו: על זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו:

על

על הר ציון ששמים שועלים הלכו בו: אתה יהוה לעולם תשב
בסאה לדור ודור: למה לנצח תשפחנו תעזבנו לארץ ימים:
השיבנו יהוה אליה ונשובה חדש ימינו בקרם: כי אם מאם
מאסתנו קצפת עלינו עד מאד: (השיבנו יהוה אליה ונשובה
חדש ימינו בקרם):

הבט משמים וראה מזבל קדשה ותפארתה איה קנאתה וגבורתה
המזן מעיה ורחמיה אלי התאפקו: כי אתה אבינו כי
אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו גאלנו
מעולם שמה: למה תתענו יהוה מדרביה תקשיח לבנו מיראתה
שוב למען עבדיך שבטי בחלתה: למצער ירשו עם קדשה צרינו
בוססו מקדשה: ועתה יהוה אבינו אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו
ומעשה ידך כלנו: אל תקצף יהוה עד מאד ואל לעד תזכר עון
הן הבט גא עמה כלנו: ערי קדשה היו מדרב ציון מדרב היתה
ירושלם שממה: בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוה אבותינו היתה
לשרפת אש וכל מחמדינו היתה לחרבה: העל אלה תתאפק יהוה
תחשה ותענו עד מאד: המאם מאסת את יהודה אם בציון געלה
נפשה מדוע הכיתנו ואין לנו מרפא: קוה לשלום ואין טוב ולעת
מרפא והנה בעתה: ידענו יהוה רשענו עון אבותינו כי חטאנו
לך: אל תנאץ למען שמה אל תגבל בסא כבודך זכר אל תפר
בריתך אתנו: כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בבי תמרורים
רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו: יהוה
ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו ישאג ישאג על נוהו: ויקרא
אדני יהוה צבאות ביום תהוא לבכי ולמספר ולקרחה ולחגור שק:
על אלה אני בוכיה עיני עיני ירדתי מים כי רחק ממני מנחם
משיב נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: על שבר ברת עמי
השברתי קדרתי שמת החזיקתני: מי יתן ראשי מים ועיני מקור
דמעה ואבכה יומם ולילה את חללי ברת עמי: אלביש שמים
קדרות ושק אשים בסותם: הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום
מר יבכיון:

קינה כוזאה מירושלם תוצ'ז על חרצן ועל הריגת נדיקים צניגון שומרון
קול תתן:

עד מתי יהוה יום חרבן לעמיתה. במר תליל עדתה. על בירת
תפלתך

תקון חצות

תפלתה: אשר שרפו צדיקה. והרגו בני ברייתה. אלהים
באו גוים בנחלתה:

עד מתי יהוה תשבח שאון קמיה. ושממות היכלה. ונפוצת
לאמיה. הלחוצים עליה. ההרוגים על שמיה. עד מתי עשנת
בתפלת עמיה. אשר יהגו לפניך על חרבן ביתה:

אלהים באו גוים בנחלתה:

עד מתי יהוה אשכבה בין שפתים. ובין תנור וכירים. וכהו לי
עינים. לזהמים לי ישאפו ערב ובקר וצהרים. עד מתי
אשתומם על חרבן פעמים: עד מתי לא תרחם את ירושלם. עד
מתי יהגה בצר שארית צאן מרעיתה. אלהים באו גוים בנחלתה:
עד מתי יהוה עריצים יעוזו. אשר אכלו את יעקב ובבל ערת
יבוזו. אני אדרוש את שלומם והם ימרטו ויגזזו. בחרפה הכו
לחיי ובשפתי שוא בלזוז: עד מתי יהוה רשעים יעלוזו. עד אן
יצעק בשבי (פלוגי בן פלוגית) אמתה. אלהים באו גוים
בנחלתה:

וכל המרצה לקונן כדי זה משוח. וימלא הקינות צסדר תעניות:

שאל השואל כהוגן להדפיס ג"כ היכלה שנוהגים לקונן צל"י תוצ"צ
קודם על היכלי. שיסדה אור המופלא ומתקן הדוד כמכר"ר
חיד"א נד"ו צמורה באצבע שלו המכולל. אמדנו הנה מה עוז
ומה נעים לחצרה צתקון חלות הלז לזכות גם צני הגולה אצילי ליון
ילאי השם וחושצי שמו י"ת:

ולועק צקול מד ואח"כ אומר על היכלי:

אוי לי על גלות השכינה: אוי לי על חרבן בית המקדש: אוי
לי על שריפת התורה: אוי לי על הריגת הצדיקים: אוי לי
על חילול שמו הגדול ותורתו הקדושה: אוי לי כי גבר אויב: אוי
לי על צער כל העולמות: אוי לי על צער האבות הקדושים
והאמהות הקדושות: אוי לי על צער הנביאים והחסידים והצדיקים
אשר בגן עדן: אוי לי על צערו של משיח: עונותינו הטוב אלה
ופשעינו האריכו קצנו וחטאתנו מפעו הטוב ממנו: אוי להם לבנים
שגלו מעל שלחן אביהם: זה פמה אורח ימים ושנים רבים רעים:
כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו:

על

על היכלי אבבה יומם ולילה. ולתפארת ציון עיר ההללה:
ולתפארת:

בכי תמיד על חרבן פעמים. ארץ צבי צבי ירושלים. ועל עמה
אשר הלכו בגולה: ולתפארת

בית תפארת שם אויב לשמה. הושיבני בידי נביות ושמרה.
על זאת אבבה תמיד בקול יללה: ולתפארת

ספדי תורה פי חללה תפארתך. נפלה גזרך מיום שנחרב ביתך.
על זאת אשא קינה על אהליבה ואהלה: ולתפארת

חזקו עמי מהר אבנה דבירכם. נקם אלביש ואשיב את
שבותיכם. תוף היכלי אשבון כבתחלה. פי מציון תצא
תורה ותהלה.

כדכתיב כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים:

עודה נא ימינה רמה. ולזעומה קרא נוחמה. ויאמר לעם דלה
ועגומה. עניה סוערה נוחמה:

עודה נא חשוף זרועה. ויגלה נא קץ ישעיה. ויאמר לשור
נאלמה. עניה סוערה נוחמה:

עודה נא ימינה האל. ופרה ברחמיה ישראל. ויאמר לעם דל
השואל. ובא לציון גואל:

עודה נא ימינה עליון. ובנה ברחמיה את ציון. ויאמר לעם
דל ואביון. כי נחם יהוה ציון: כדכתיב כי נחם יהוה
ציון נחם כל חרבותיה וישם מדברה בערן וערבתה כגן יהוה ששון
ושמחה ומצא בה תורה וקול זמרה:

ואחר כך תעורר לקום ותאמר סלו פסוקים:

התנערי מעפר קומי שבי ירושלים התפתחי מוסרי צוארך שביה
בת ציון:

על חומתיך ירושלים הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה תמיד
לא יחשו המזכירים את יהוה אל דמי לכם. ואל תתנו דמי
לו עד יכונן ועד ישיב את ירושלים תהלה בארץ: גשבע יהוה
בימינו ובזרוע עזו אם אתן את דגנך עוד מאכל לאיביך ואם ישתו
בני

תקון הצות

בני נבר תירושך אשר יגעתי בו: כי מאספיו יאכלהו והללו את
יהוה ומקבציו ישתהו בחצרות קדשי:

חטא אלהי אנקה ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיר אשר
נקרא שמה עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים
תחנונינו לפניך כי על רחמיה הרבים: אנכי שמעה אנכי סלחה
אנכי הקשיבה ועשה אל תאחר למענה אלהי כי שמה נקרא על
עירך ועל עמך: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:
כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: בונה ירושלם יהוה
נרחי ישראל יבנם: עד כאן תקון רחל

תקון לאה

יש אומרים כאן חוידוי

למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי
תערג אליה אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי
אבוא ואראה פני אלהים: היתרה לי רמעתי לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום איה אלהיה: אלה אנכרה ואשפכה עלי נפשי
כי אעבר בסף ארדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג:
מה תשתוחחי נפשי ונתהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אנחנו
ישועות פניו: אלהי עלי נפשי תשתוחח על בן אנכרה מארץ ידן
וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל
משבריה וגליה עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו ובלילה שירת
עמי תפלה לאל חי: אמרה לאל סלעי למה שבחתני למה קדר
אלה בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צודדי באמרם אלי כל
היום איה אלהיה: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי
לאלהים כי עוד אנחנו ישועות פני ואלהי:

ביום שאין אומרים תחינה מרלגין יענד:

למנצח מזמור לרוד: יענה יהוה ביום צרה ישגבה שם אלהי
יעקב: ישלח עזרה מקדש ו ומציון יסעדה: יזכר כל
מגותיה ועילתה ירשנה סלה: יתן לה בלבבה וכל עצתה ימלא:
ברננה

נִרְנְנָה | בִּישׁוּעָתָךְ וּבִשְׁמֶם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֹא יְהוָה כָּל מִשְׁאֵלוֹתֶיךָ :
עֲתָה יִרְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קִדְּשׁוּ בְּגִבּוּרֹת
יֵשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בִרְכָּב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֱנַחְנוּ | בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
נִזְכִּיר : חֲמָה בָּרַעוּ וְנִפְּלוּ וְאֱנַחְנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדֵר : יְהוָה הוֹשִׁיעַת
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ :

לְדוֹד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמִלֹּאֲהָ תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ : כִּי הוּא עַל
יָמִים יִסְרָה וְעַל נִהְרֹת יִכּוֹנְנָה : מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי
יָקוּם בְּמִקּוֹם קִדְּשׁוֹ : נָקִי פָּנִים וְכֹרֵ לֵבָב אֲשֶׁר | לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא
נִפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יֵשָׂא בִרְכָּה מֵאֵרֶץ יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל : זֶה הוּא דוֹרְשׁוֹ | מִבְּקֵשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים |
רֹאשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַקְּבוֹר מִי זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוֹר
יְהוָה עֲזֹזוּ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רֹאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַקְּבוֹר : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַקְּבוֹר יַחְזֹר
צָבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַקְּבוֹר סֵלָה :

לְמַנְצֵחַ בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֹהֵר פָּנֵינוּ
אֲתָנוּ סֵלָה : לָרַעַת בָּאָרֶץ הִרְכָּה בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָךְ :
יִזְדוּקָה עַמִּים | אֱלֹהִים יִזְדוּקָה עַמִּים כָּלָם : יִשְׁמַחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי
תִשְׁפּוּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֵמִים | בָּאָרֶץ תִּנְחָם סֵלָה : יִזְדוּקָה עַמִּים |
אֱלֹהִים יִזְדוּקָה עַמִּים כָּלָם : אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ :

זוֹעַ תְּנוּעַ אֶרֶץ בְּשִׁכּוֹר וְהַתְנוֹדְדָה בְּמִלּוֹנָה וְכִבֵּד עֲלִירָה פִּשְׁעָה
וְנִפְלָה וְלֹא תִסִּיף קוֹם : וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִפְקֹד יְהוָה עַל צָבָא
הַמָּרוֹם בְּמָרוֹם וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה :

לְמַנְצֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד : בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֵל בֵּית
שֶׁבַע : חָגְגִי אֱלֹהִים בְּחִסְדְּךָ כָּלֵב רַחֲמֶיךָ מִחַת פִּשְׁעֵי
הָרַבָּה בְּבִסְנֵי מַעוֹנֵי וּמַחֲטָאֵתִי טָהַרְנִי : כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע וּמַחֲטָאֵתִי
גִּגְדִּי תִמִּיד : לֵךְ לְבִדְּךָ | חֲטָאֵתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדִּק
בְּדִבְרֶךָ תִּזְכָּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בָּעוֹן חוֹלֵלְתִי וּבַחֲטָא יַחֲמִתְנִי אֲמִי : הֵן
אֲמַת חֲפָצָה בְּטָחוֹת וּבִסְתָם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב
וְאֲטָהֵר תַּבְּבִסְנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תַּגְלִנָּה
עֲצָמוֹת דְּבִית : הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאֵי וְכָל עֲוֹנוֹתִי מִיָּחָה : לֵב טָהוֹר

תקון חצות

ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניך ורוח
קדשך אל תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני:
אלמדה פשעים דרכיך וחפאים אליך ישובו: הצילני מדמים ו
אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפוז זבח ואמתנה עולה לא תרצה:
זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרצה אלהים לא תבזר:
היטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: אז תחפוז זבחי
צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחה פרים:

שיר המעלות בשוב יהוה את שביבת ציון היינו כחלמים: אז
ימלא שחק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יהוה
לעשות עם אלה: הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שלמים: שובה
יהוה את שביתנו באפיקים בנגב: הזרעים בדמעה ברנה יקצרו:
הלוח ילף ובכה נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתי:

עד אנה בכיה בציון ומספר בירושלים: תקום תרחם ציון ותבנה:
חומות ירושלים: אמה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא
מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: בונה ירושלים
יהוה נרחי ישראל יבנם:

שיר ויכוח כנסת ישראל עם דוד כעושה שלום צניחם על הסדר
לכל ציתא חזרו מורי ורצי החכם השלם המקוצל האלכי מוהר
חיים הכהן זל"ה מן ארם לונה וחתם צסוף מן צפת תוב"ב חיים כהן
צדאשי חרות:

דודי ירד לגנו לרעות בגנים. להשתעשע וללקוט שושנים. קול
דודי דופק פתחי לי תפתי. שערי ציון אשר אהבתי:

אליה דודי נפשי אשא. איך אשת נעורים היא גרושה. מאז
הייתי על לבה חרושה. ועתה המלכת אשת זנונים:

בתי אל תפחדי כי עוד אזורך. ומאריך רחוקה אקבץ פזורה.
עוד אבנה ונבנית ביפוד והדרך. וגם אמנה את אחותי:

גדל באבי כל עת אזורך. איבה שפחה תירש גברתה. והיא
עתה מתגברה. בשמחת עולם ונטעי נעמנים:

דעי כי אחישנה עת רצון. ותשאבי מים חיים בששון. אשלח
גדי עזים מן הצאן. אל ארץ גזרה ביד איש עמי:

הָהָה אָרְנִי כִּי בִּזְיֹתָנִי. וּמִשְׁמִימִים אֶרֶץ שְׁעִיר הַשְּׁלִכְתָּנִי. בְּיוֹם
קָרָה הָעֶרְהָ בְּגֵד יַעֲטָנִי. וְאֲשֶׁר בֵּיתִי הָיָה לְבוּשׁ שָׁנִים:
וְאֶלְבִּישׁךָ רִקְמָה וְשֵׁשׁ אֲחֻבֶּשֶׁךָ. וּמִשְׁבְּצוֹרֶת זָהָב עַל לְבוּשֶׁךָ.
וְעֹטְרֹת תַּפְאֶרֶת תִּהְיֶה בְּרֹאשְׁךָ. וְעַל כָּל כְּבוֹד יָפָה אֶת רַעֲיָתִי:
זֶר טָמֵא הֵיכֵל קִדְשִׁי. בְּנֵי צִיּוֹן הַיְּקָרִים לְגִבְלֵי חֲדָשִׁי. עָרוֹ עָרוֹיִסוֹר
מִקִּדְשִׁי. עֲבְרוּ עַל נַפְשֵׁי מַיִם הַיִּידוֹנִים:

חֵץ יִפְלַח סָגוֹר לְבָבָם. תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זִהְבָם. בְּנֵיךָ מִרְחוֹק
יָבִיאוּ עַל גָּבָם. עֲתָרֵי בֵּת פּוֹצֵי יוֹבִילוֹן מִנְּחָתִי:

מֵהוֹר אֶתָּה לֹא חָפֵץ רָשָׁע. עַד אֵן לֹא תִהְיֶה צְדִיק וְנוֹשֵׁעַ. תָּשׁוּב
וְתִלְבִּישֵׁנִי בְּגָדֵי יֵשָׁע. מִעִיל צָרָקָה וְרֹב פְּנִינִים:

יִדְרוֹת נַפְשִׁי מֵהַ תִּתְאוּנָנִי. צָרָקָה גַּם אֶהְבֶּתְךָ לֹא נִפְלְאֵת מִנִּי.
לָכֵן מִיּוֹם גְּלוּתְךָ גִּדְדֹתִי אָנִי. כְּצַפּוֹר נוֹדְדֹת עֲזֻבָתִי אֶרֶץ
בֵּיתִי:

כָּלוּם יֵשׁ הַנָּאָה מִבְּשָׁר חֲמוּזִים. כִּי תִשְׁכַּח אֶהְבֵּת אִשְׁתְּ נְעוּרִים.
לַחֲצוֹב לָךְ בּוֹרוֹת כָּלָם נִשְׁבָּרִים. וְאֵין בָּהֶם מַיִם אֶךְ רֹאשׁ
פְּתָנִים:

לָכֵן הִצְדִּיק אֲבִיר עֶקֶב נִפְלְתָךְ. וַיִּמְיֵנִי הַנּוֹשֵׁב אַחֲוֹר מְרֹב אֶהְבֶּתְךָ.
לֹא נִבְנַסְתִּי בְּבֵית מַיִם גְּלוּתְךָ. לְבַל אֶרְאֶה בְּרַעֲתִי:

מִלְכִּי קָנָא לְכְבוֹד שְׁכִינָתְךָ. בְּעֶלְוֹנוֹ אֲדוֹנִים זָרִים זוֹלָתְךָ. וּבְמִקּוֹם
מִקִּדְשֶׁךָ וְנִחַלְתָךְ. שָׁמוֹ הָאֲשֵׁרִים וְהַחֲמָנִים:

גָּקָם אֶלְבֵּשׁ וְשִׁלְהֶבֶת יָהּ. וְאֶשְׁרוּף בֵּית עֲכוּ"ם וּבֵית הַמִּצְרִיָּה.
אֲשַׁכִּיר חֲצִי מַדָּם חָלָל וְשִׁבְיָהּ. וְתִהְיֶה זֹאת נְחֻמָּתִי:

סִפִּיךָ אֶבְנָה וְשַׁעֲרֶיךָ אֲרִים. וַיִּסְדֹּתֶיךָ סָבִיב סָבִיב בַּסִּפִּירִים.
וְשִׁמְתִּי בְּכַפּוֹד שְׁמִשׁוֹתֶיךָ מְאִידִים. וּבְנֵי הַיְּצָהָר עַל רֹאשׁ
גִּיא שְׁמָנִים:

עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי בְּגָדְךָ צִיּוֹן. כִּי בְנֵיךָ אֶגְאֵל עָנִי וְאֶבִּיוֹן. עוֹרֵי
דְּבָרֵי שִׁיר בְּבִנְיָן אֶפְרַיִם. הַשְׁמִיעֵנִי קוֹלְךָ תַּחַת אֶהְבֶּתִּי:

כְּנִי אֵל תְּשׁוּרֵי מֶרְאֵשׁ אֶמְנָה. עֵין תְּשׁוּרָה מֶרְאֵשִׁית הַשָּׁנָה. וְחֲמִשׁ
הַיָּדוֹת אֵלֶיךָ לְמָנָה. בֶּן הַזֵּדִי בָרוּךְ בֵּין הַבָּנִים:

צוּף דְּבַשׁ יָזוּב אֶמְרָתְךָ וְשִׁיחָךָ. תִּשְׁכַּח יְמֵינִי אִם אֲשַׁכַּח.
וְלֹהֲעֵלוֹת תָּמִיד עַל רָצוֹן מִזְבְּחֶךָ. עַל מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת
בִּקְשָׁתִי:

תקון חצות

קוֹלָה שְׁמַעְתִּי מִחֹמֶר עֵינִי. אֲשָׁאֵל מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ יִשְׁקֵנִי. וּבִימִין
חֲשִׁקִי תַחֲבֹקֵנִי. נְגִילָה בְּנֵאוֹת רִשָּׁא וּמַעֲיֵן גְּבִים:

רָעִי לָכֶה נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים. שֵׁם אֶתֶּן אֶת דּוֹרִי לָךְ אֶהְבֵּת עוֹלָמִים.
כָּאֵח לִי אֲשַׁקֶּה בְּגֵר כָּל הָעַמִּים. אֶנְהַגֶּה אֶל בֵּית אָמִי וְאֶל
חֶרֶד הוֹרָתִי:

שְׁפֹתֶיךָ כִּלָּה צוֹף יוֹבֹנוּ. וְעֵינֶיךָ יוֹגִים לֵב יְטִיבוּ. שְׁנֵי שְׂרִיף
רָצוֹן יִשְׁאַבוּ. שֶׁבַע חֲסָרֵי דָוָד הַנְּאֻמָּנִים:

תִּבְעֶנָה שְׁפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָךְ. יְדִירוֹת נַפְשִׁי וְלִבִּי אַחֲרֶיךָ הִלֵּךְ.
אֶהְבֵּת נְעוּרִים זְכָרְתִּי לָךְ. לָכֵן בּוֹאִי שְׁכְּבִי עִמִּי אַחֲוֹתִי:

מִזֹּר וְאֶהְלֹת בְּגָדֶיךָ. גִּרָה וּבִרְכּוֹם שְׁמֹנֶה. צְרוֹר הַמִּזֹּר בֵּין שְׂרִיף.
פֶּאֶר וְכָבוֹד כָּל עֲדָתִי:

תַּעֲזֵן לְשׁוֹנֵי שִׁיר בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל. עֵרַת יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל עִם אֲשֶׁר
נְעוּרִים. וְהִיכֵל תּוֹסֵד בְּרֹאשׁ הַהָרִים. בְּשַׁעְרֵי צִיּוֹן נְעוּרָה
כִּיּוֹנִים:

חֲלוּ גְבֻרֵי בַת אַחִי וְלֹאֲמִי. יוֹמָם וְלַיְלָה לֹאֵל אֵל תִּתְּנוּ דָמִי. יִבְנֶה
צִיּוֹן וַיִּבְנֶם נְדָחֵי עַמִּי. מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת אֵל בֵּית חֲמֻדָּתִי:

כָּבוֹד יִי בְּתוֹכָהּ לְמוֹפֶת וְלֹאֲוֶרֶת. הָאִשׁ חוֹמָה אֲרוּכָה סָבִיב
לְהִרְאוֹת. גָּא חִישׁ גִּבְלָנוּ אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת. הוֹשִׁיעָה יְמִינָהּ
בְּיָרֵחַ הָאֵיתָנִים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וְיִמְטִיב הַדָּרֶשׁ
לָנוּ שׁוֹבָה עָלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמִיךָ בְּגִלָּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוֹנָה.
בְּגֵר בֵּיתָהּ בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנּוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ
וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנּוֹ וְהָשִׁיב שְׂכִינְתְּךָ לְתוֹכּוֹ. וְהָשִׁיב כְּהִנִּים לְעִבְרָתָם.
וְלוֹיִם בְּרוּכִים לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם. וְהָשִׁיב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם. וְשֵׁם נִעְלָה
וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלִינוּ בְּשִׁמְחָה לְאֲרָצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ וְשֵׁם
נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶרֶץ קִרְבְּנוֹת חוֹבֹתֵינוּ תִּמְיִדִין פְּסָרָדִין וּמוֹסָפִין
כִּהְלִכְתָּן:

ולאחר כך יאמר פדק דלשון ממסכת תמיד:

בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס
ובבית הגיצון ובבית המוקד. בית אבטינס ובית הגיצון
היו עליות והרזבים שומרים שם. בית המוקד כיפה ובית גדול
היה מוקף רזבים של אבן וזקני בית אב יושבים שם ומפתחות
העזרה בידם ופדחי כהונת איש בסותו בארץ. לא היו יושבים
בבגדי קדש אלא היו פושטין ומקפלין ומגיחים אתם תחת ראשיהם
ומתבסין בכסור עצמן. אירע קרי לאחר מהן יוצא והולך לו
במסכה ההולכת תחת הבירה וגרורת דולקין מכאן ומכאן עד
שהוא מגיע לבית הטבילה. ומרודה היתה שם ובית כסא של
כבוד וזה היה כבודו מצאו געול בידוע שיש שם אדם פתוח
בידוע שאין שם אדם. ירד וטבל עלה ונסתפג ונתחמם כנגד
המרודה. בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים
ויוצא והולך לו: 3 מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משבים
וטובל עד שלא יבא הממונה. וכי באיוו שעה הממונה בא. לא
כל העתים שוות. פעמים שהוא בא מקריאת הגבר או סמוך לו
מלפניו או מלאחריו. הממונה בא ודופק עליהם והם פותחים
לו. אמר להם מי שטבל יבא ויפיש. הפיסו זכה מי שזכה: 4 נטל
את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס מבית המוקד לעזרה.
ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם. ונחלקו
לשתי כתות. אלו הולכין באבסדרה דרך המזרח ואלו הולכין
באבסדרה דרך המערב. היו בודקין והולכין עד שהם מגיעין
למקום עושי חביתין. הגיעו אלו ואלו אמרו שלום הכל שלום.
העמידו עושי חביתין לעשות חביתין: 5 מי שזכה לתרום את
המזבח הוא יתרום את המזבח והם אומרים לו הוי זהיר שלא
תגע בפלי עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור. ויהי המחמיר
נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש. אין אדם
נכנס עמו ולא נר בידו אלא מהלך לאור המערבה. לא היו רואין
אותו ולא שומעין את קולו עד שהיו שומעין קול העץ שעשה בן
קטין מוכני לכיור והם אומרים הגיע עת קדש ידיו ורגליו מן
הכיור. נטל מחמת הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הגחלים
הילך והילך וחתה מן המאכלות הפנימיות וירד. תגיע לרצפה

תקון חצות

הפך פניו לצפון והלך למזרחו של כבש בעשור אמות. צבר את
הגתלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים מקום
שנותנין שם מראת העוף ודשון מוֹבַח הפנימי והמזרה:

נשלם תקון לאה. ואח"כ תקום מן הקרקע:

אחר כך יעשה תקון הנפש כאשר יתצאר צס"ד צסער צ' וילמוד אחד
כך עד אור הצוקר כזכר זהקדמה ועוז לעמוד צחלות לילה
אפילו מי שאינו יודע ללמוד תורה והוא ידא שמים יקום צודיות
לעצודת צודא צחלות לילה לקונן על גלות השכינה וחודצן צית המקדש
כזכר שהוא תקון לאה ורחל. ואחר כך יאמר תהלים או שאר תפלות
ותחנונים לפי יכולתו עד אור הצוקר ואז עת לזון ותפלתו לזויה
והקצ"ה עם כל הדיקים שומעין צקולו כזכר והקדוש צדוך הוא מושך
עליו חוט של חסד וכן משמע צזהר פרשת אחרי מות צזהר גדול עמוד
קל"צ וזהר קטן דפוס מנטוצה דף ס"ח וז"ל:

דבעי בר נש מרחימותא דקורשא בריך הוא למיקם בכל ליליא
לאשתדלא בפולחניה עד דאיתער צפריא ויתמשך עליה
חוטא דחסד. דחניא זכאה חולקיה דההוא בר נש דרחימותא דא
דחיים ליה לקורשא בריך הוא והני (ואינון) זכאי קשויט דמרחמין
ליה לקורשא בריך הוא הכי דעלמא מתקיימא בגיניהון ושלטין על
כל גזירין קשין דלעילא ותתא בגין דיתקיים עלמא בגיניהון:

לפי הזהר הנ"ל לדיך כל אדם לעמוד צחלות לילה מאהצת הש"י
ולעצוד צכל עצודתיהם להש"י כל א' לפי יכולתו הן צתורה הן
צתפלה ותחנונים עד אור הצוקר והן מצטלין בזירות דעות וכל העולם
מתקיים צצילים וחוט של חסד משוך עליהם ציום ומלאכי' שומרים אותם
תמיד. ומשמעו מדאמר פולחנא סתם ולא אמר לאשתדלא צאורייתא כמו
צשאר מקומות של הזהר שמע מיכה אע"פי שאינו יודע ספר יקום
צחלות הלילה ויעסוק צתפלות ותחנונים ומזמורים כי אז עת לזון וחוט
של חסד משוך עליו ציום ונקדא מצני היכלא דמלכא ומצטל בזירות
קשות ודעות וכל העולם מתקיים צצילין ואשרי חלקו מי שמדביל עצמו
לזה מוצטח לו שהוא מזומן לחיי ע"ה ויזכה לחזות צנועם ה' ולצקד
צהיכלו צב"ע העליון הצפון לדיקים לעתיד לצא צדוך ה' לעולם
אמן ואמן:

תקון הנפש שער ב

הנה אחר שגשית תקון חלות לילה התקן נפשך ויחד הקצ"ה ושכינתיה
על כל אצד ואצד ויתעשה כל גופך מרכזה לשכינה ותאמר כך
צכונה גדולה ומחשבת הלצ:

רבוננו של עולם הדיני מכוי לעשות כל גופי מרכזה לשכינה כדי ליחדא
קצ"ה ושכינתיה יאהרונה צדחילו ורחימו יאהרונה לחצר שם

י'ה צו"ה ציחודא שלים צסם כלישראל צראש יש צגופי שלשה הויות דרך-
 כלל שני עינים הם שני יודי"ן והחוטם היא וא"ו הרי כ"ו גי' הוי"ה
 א. הראש שלי הוא יו"ד הגוף שלי הוא וא"ו ושתי ידיים הם שתי הוי"ן
 צכל יד ה' אלצעין הרי הוי"ה צ'. ראש הגוי"ה שלי היא יו"ד הגוי"ה
 עלמה היא וא"ו עשר אלצעין של שני דגלים הם שתי הוי"ן הרי הוי"ה
 ג' דרך כלל. אח"כ דרך פרט הגלגלת שלי מרכזה לבתר אשר הוי"ה שלו
 כולו צניקוד קמץ. המוח שלי מרכזה לחממה אשר הוי"ה שלו כולו צניקוד
 פתח. הלצ שלי מרכזה לצינה אשר הוי"ה שלו כולו צניקוד לירי. זרוע
 ימין שלי מרכזה לחסד אשר הוי"ה שלו כולו צניקוד סגול. זרוע שמאל
 שלי מרכזה לגזורה אשר הוי"ה שלו כולו צניקוד שוא. הגוף שלי מרכזה
 לתפארת אשר הוי"ה שלו כולו צניקוד חולם. השוק ימין שלי מרכזה
 לגלגל אשר הוי"ה שלו כולו צניקוד חירק. השוק שמאל שלי מרכזה להוד
 אשר הוי"ה שלי כולו צניקוד קצין היינו שלשה נקידות. הצדית שלי מרכזה
 ליסוד אשר הוי"ה שלו כולו צניקוד שורק ציא"ו (שקודין צאשכנו מלא
 פוס). עטרה של הצדית שלי מרכזה למלכות אשר הוי"ה שלו צלא ניקוד.
 עין שלי גי' ה' הוי"ת חוץ שלי גי' שס ס"ג כזה יו"ד ה"י וא"ו ה"י
 עם ה' פרנפים היוצאים ממנו. חוטם שלי צגי' ס"ג ככ"ל. פה שלי
 צגי' ס"ג וכ"צאותיות כזה. אהח"ע. צומ"ף. גיכ ק: צסער"ץ. דעלכ"ת.
 ה' מולאות הפה. יד ימין גי' הוי"ה אלהינו הוי"ה י"ד אותיות. י"ד
 שמאל כו"ז צומ"כסזכו"ז. ה' אלצעות של יד ימין כנגד ה' אותיות מנלפ"ך
 פשוטה. ה' אלצעות של יד שמאל כנגד ה' אותיות מנלפ"ך כפולים.
 דגל צגי' ע"צ קס"א כזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י אל"ף ה"י יו"ד ה"י:

ויאמר אח"כ תפלת אליהו הנביא הלא היא כתובה
 בבקשות דף כ"ג ע"ב:

זאת התפלה יסדתי ע"פ עשר ספירות ועל שם הכת"ר:

אנא	האל יוצר הכל. יחד הודך וזיו הדך על כל אלהים דרךך נורא יתצרך שמך צכל
כתר	תפארתך רומה על השמים ועל הארץ כבוד מלכותך
חכמה	בוננת במאין הנעלם עין לא ראתה אלהים זולתך
בינה	יש נתיצות השמים צהם ילכו כל מציני סודותיך
חסדי	ספרו דור לדור ישבח מעשך וגבורותיך
גבורה	בכל ועל רמים הודעת דוממות גדולתך
תפארתך	פכה אלי דוממות תורת אעדתך
נצח	צצאות חסדיך ירננו תהלתך
הוד	והדר דרך פקודיך הצינני ואשיחה צנפלאותיך
יסודות	סודך ויסדות דרכי לדקותיך
מלכותך	לעולמים כבוד והדר תפארתך

נתת לנו תורת אמת וחיי עולם נחנע נעבדך נעטת צתוכנו: וצלצני
 לפנתי אמרתך גל עיגי ואציעה כפלאות מתורתך צדוך אמה ה'
 למדני

תקון חצות

למדני חקיד : ולא כ"אמר תפלה זאת ויכוין להמסיד הספד ממקור העליון
ויכול להוסיף לו אחר שמוכר שמו צפ"צ כל צקשתו ושאלתו :

יְהֵא רַעְוָא מִן קָדָם סְתִימָא דְכָל סְתִימִין רַעְוָא דְכָל רַעְוָאן סְתִימָא
דְּכֹלָא דִּיתְמָשֶׁף טָלָא עִילָאָה חִירָא מִתְרִין מְזֵלָן בּוֹצֵר וְנִקָּה
דְּרַב חִיד וְגֵרוֹן לְאַבָּא וְאִמָּא וְנִמְאָבָּא וְאִמָּא לְזַעַר אֲנָפִין וּמְזַעַר
אֲנָפִין לְחֻקֵּל תְּפִיחִין קְדִישִׁין בְּנֵהִירוֹ דְּאֲנָפִין וּבְרַעְוָתָא וּבְחִירָתָא
דְּכֹלָא וִיתְמָשֶׁף מִתְמָן רַעְוָתָא וְרַחֲמֵי חָנָא וְחִסְדָּא בְּנֵהִירוֹ דְּאֲנָפִין
וְחִירוֹ עָלֵי (פלוני צר פלוני) וְעַל אִשְׁתִּי (פלוני צ"ס) וְעַל כָּל בְּנֵי
בֵּיתִי וְעַל כָּל הַגְּלוּיִם עָלֵי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וִיתְפָּדְקוֹן מְכָל עֲקָתִין
בִּישִׁין דִּיִּיתוֹן לְעֵלְמָא וְיִזְמִין וְיִתְיַהֵב לָנָא וּלְכָל נַפְשָׁתָנָא מְזֻנָּתָא
טָבָא פְּרָנְסָה טָבָא בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא מְמֻלָּא דְכָל מְזֻנָּא בֵּיהַ תְּלִין
וְיִשְׁזַבִּינָא מְעִינָא בִּישָׂא וּמַחֲרָבָא דְּמִלְּאָה הַמּוֹת וּמְדִינָה שֶׁל גְּהִינֹם
וְיִיתִי לָנָא וְכָל נַפְשָׁתָנָא חָנָא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיִּי אֲדִיבִי וּמְזֻנִּי
דִּוִּיחִיה מִן קַדְמִיה וְיִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן :

יש נוהגים לומר ידיד נפש שהוא צתקון חלות פזמון זה של כמה ד'
מושה זכות וסימן אני מושה זכות יצ"ו :

אָנִי מִפְקִיד יְחִידָתִי	מְקוֹר חַיִּים בְּיָדָהּ
שְׁקוּדָת אֶהְבָּה לְעֵלּוֹת	הָרוֹם בְּסֵא בְּבוֹדָהּ
זְכוּת אָבוֹת וְרַב טוֹבָהּ	יְקִימוּהָ בְּסוּדָהּ
צְרוּפָת זִינָה תְהִיָּה	וְתִשׁוּב לִי בְּחִסְדָּהּ
פָּנָה אֵלַי וְחַגְנִי תִנָּה עֲזָה לְעִבְדָּהּ :	
בְּכַח רַחֵל מְרוֹר דְּכִיָּה	תִּנְצַח בְּהִיבְלָהּ
בְּבוֹאָהּ הָיִר לָגֵן עֵדֶן	לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בְּבֵין חִילָהּ
לְאוּרָה אֶלְכָּה אָקוּם	תְּצוֹת לִילָה לְהוֹדוֹת לָהּ
וּלְבָכוֹת עַל דְּבִיר קָדֵשׁ	וְדַמְעָתִי בְּנִאֲרָהּ

פנה

עוֹיֵל שֶׁל גְּהֵרוֹת בָּבֶל	אֱלֹהִים בָּא בְּנִחְלָתָהּ
זְכוּר מָה הָיְתָה לָנוּ	וְהִבֵּט מִזְבוּל שְׁבָתָהּ
אֵיכָּה עוֹד לֹא תִקְנֶא צוּר	עָלֵי יִקְרַת שְׁכִינָתָהּ
וְעַל חִילוֹל הָרֹר הָתָהּ	וְעַל הָרֹג חֲסִידֶיהָ

פנה

שנת

שְׁנֵתִי בְּדָרָה עָלַי
הָהָה לָנוּ אֱלֹהִים אִם
חֲפוּץ תִּחְפוּז וְחֵישׁ שׁוּבָה
חֲמוּל אֵב רַחֲמִים חֲנוּן

לְאֹרֶךְ קֶץ פְּרוּתָנוּ
תִּיחַל אֵל זְכוּתָנוּ
יְי שְׁבִיתָנוּ
עָלִי בְּנֶה יְחִידָה

פנה

לֵעֵת כְּזֹאת אֲדוֹן עוֹלָם
בְּתוֹרַת הָאֱמֶת הוֹגִים
בְּטוֹב חֲלָקָם תִּנָּה חֲלָקִי
וּבְגִלָּל זֹאת לְאֹד יוֹמָם

תָּאוּ לְקָשִׁיב בְּקוֹל רַעִים
אֲשֶׁר הִיא לָךְ לְשַׁעֲשׁוּעִים
בְּלִיל וְלִיל זְמִיר נְעִים
יְבוֹאוּנִי חֲסָדֶיךָ

פנה

כְּאֵיל תַּעֲרוֹג בְּפִשִּׁי
שְׁעָפָה תִּתְּאֲדִיר בְּשִׁמְךָ
אֲדוֹן אֶרֶץ וּמְלוּכָהּ
צִדְקָה שׁוֹאֵלָה מִמֶּךָ

לָךְ חֲסִין וְצוּר בּוֹרָא
יְמִינְךָ לָהּ לַעֲזוֹ עֲזִרָה
עֲנֵה אוֹתָהּ בְּיוֹם צָרָה
הִרְוִיקָה בָּךְ וְכֵה תִקְרָא

פנה

אֱלֹהִים הוּא יַחֲגֹג
אֵיל בְּטָחִי גִדּוֹר הִינֶךָ
טָרוֹר יִצְרִי כְּבוֹשׁ לְבִי
פָּדֶה צְבָאוֹת קְרוֹאִי רֹאשׁ

בְּכָל לֵבָב וְאֲנִדָּה
הִמָּה וּזְכוֹר חֲסָדֶיךָ
מָלֵא בְּפִשִּׁי סֶעֱדִיךָ
שְׁמַע תַּחֲנוּן מְרוֹדֶיךָ

פנה

נֹת צִדְקָה פְּקוֹד כְּבִיר
יְקַר אֲדָר הָיָה הָלִי
יִשְׂר אֲזַרְח הָרוּךְ לוֹחֵץ
יִסוֹר אֲרָמוֹן הָרוֹם הִירָךְ
וְנִין דָּוִד בְּרַת מֹשֶׁה

כְּבִין יִשִּׁי יְדִידָה
וְאֹד יִפְעַת הַדָּר הוֹרָה
וְהִרְבָּה הוֹד יְמִינְךָ
וְנָא הִרְאֵה יְכַלְתֶּךָ
זְכוּת יִצְחִיר בְּחִלְתֶּךָ

פנה

פְּנֵה אֵלִי וְחַנּוּנִי תִנָּה עֲזֶךָ לְעִבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לִבִּין אֲמִתֶּךָ : עֲשֵׂה
עִמִּי אוֹת לְטוֹבָרָה וְיִרְאוּ שִׁנְאִי וְיִבְשׁוּ כִּי אֲתָרָה יְי עֲזֶרְתִּנִּי
וְנַחֲמִתִּנִּי :

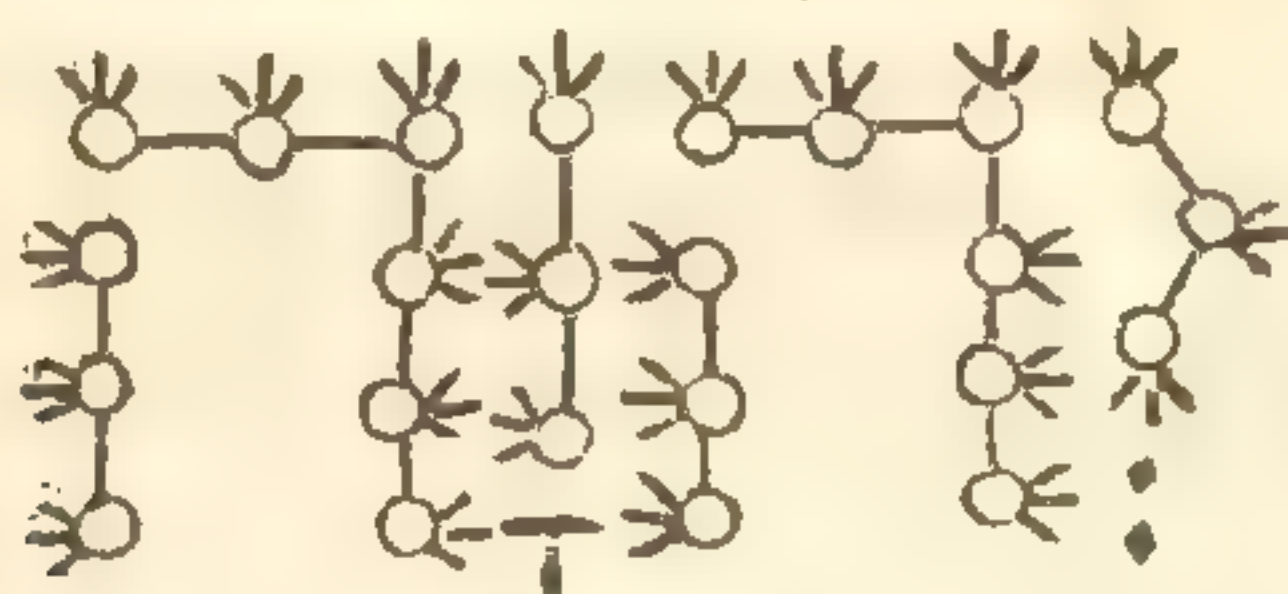
ואחר כך ישיר השיר ידיר נפש מיוסד ע"ד הסוד ושם הוי"ה זל"ת :
אחבר זה עוד שיר נאה לומר לשם יחוד קצ"ה ושכינתים מיוסד על

תקון חצות

עשר ספירות וכמותיהם. ושם כמחצת אותו ל' חזרהם תימין
 תלמיד של הלז הלז"ק ושמו חתום כללשי החרוזות חזרהם תימין חזק:
 אל מסתתר בשפיר חביון. השכל הנעלם מכל רעיון. על-
 העלות מכתר בכתר עליון. כתר יתנו לה יהוה:
 בראשית תורתה הקדומה. רשומה חכמתה הסתומה. מאין
 תמצא והיא געלמה. ראשית חכמה יראת יהוה:
 רחובות הנדר בחלי אמונה. מים עמוקים ידלם איש תבונה.
 תוצאותיה חמשים שערי בינה. אמונים נוצר יהוה:
 האל הגדול עיני כל נגדה. רב חסד גדול על השמים חסדה.
 אלהי אברהם ויזר לעבדה. חסדי יהוה אפקיר תהללה
 יהוה:

מרום נאדר בפח וגבורה. מוציא אורה מאין תמורה. פחד יצחק
 משפטינו האירה. אתה גבור לעולם יהוה:
 מי אל כמוך עשה גדלות. אביר יעקב נורא תהלות. תפארת
 ישראל שומע תפלות. כי שומע אל אביונים יהוה:
 ית זכות אבות יגן עלינו. נצח ישראל מצדותינו גאלנו. ומבור
 גלות דלינו והעלנו. לנצח על מלאכת בית יהוה:
 מימין ומשמאל יניקת הנביאים. נצח והוד מהם נמצאים. יבין
 ובוטח בשם נקראים. וכל בניה למודי יהוה:
 יסוד צדיק בשבעה נעלם. אות ברית היא לעולם. מעין הדרכה
 צדיק יסוד עולם. צדיק אתה יוהוה:
 לא הקם מלכות דוד ושלמה. בעטרה שעטרה לו אמו. כנסת
 ישראל בלה קרואה בנעימו. עטרת תפארת ביר יהוה:
 חזק מיחר באחד עשר ספירות. ומפיד אלוף לא יראה מאורות.
 ספיר גודתם יחד מאירות. תקרב רבתי לפניה:

בשם זה סמל כ"ד עינינו וע"ז תנין כידוע ספרדס זשער ליוני הסמות
 ע"כ יכוין זו:

עוד סירה חדשה. וזשפה צדודה וזנעיתה קדושה. שחוצר אים סלהים
קדישא. חסידא ופרישא. הסכס הכולל המקוצל הנאמן כמחר"ר
משה זכותא מויניציאה הבירה זלוק"ל. מיוסד ע"פ עשר ספירות.
ומתחיל מאין סוף עילת כל העילות. עד סוף כל המעלות. ושמו
חתום צלשאי חרוזות. אני משה זכות יצ"ו. זכותו יעמוד לנו:

אור הגנוז בלובן המחשוף. אצילי קדשו לו רוחם יבסוף. איש
על הגלז שפעו יאסוף. לתקנת חוט זהר אין סוף:

גטע שעשועים שם אצלו אמון. שובע צחצחות גנוי רמטמן. בו
צר עולמים וכל ההמון. לכל שכל ולכל אדם קדמון:

יצק אדנים שם במרומים. ראשי עמודים. שבעה קיימים. בם
גבון כפא מלכות עולמים. אנה למושב לו עתיק יומין:

מוקתר בקתר לא נודע איה. נוצר חסד קונה הכל ומחיה. ארף
אפים אל רחום היה. ביה תאמר לבני ישראל אהיה.

שכל טוב חונן לנפש חיה. אתה אבינו רב העלילה. האר נתיבות
חכמה ותושיה. אבא בם אודה יה:

הצור השולט על כל הברואים. מבין פתאים משכיל גביאים
פתח שערי בינה הנפלאים. אבא בגבורות אדני יהוה:

זכור חסדה לישראל. לתת גדלה לרל שואל. מגן אברהם שלח
בא גואל. וקראת שמו עמנו אל:

בביר חזק עדה תהים. מעוז גבורתה רעיוניה רזנים. פחד יצחק
הצל הנזרים. יודע כי אתה אלהים:

ותיק זכור מעמד סיני. בהגלות תפארתה לעם אמוני. אביר
יעקב שמע קול תחנוני. ואני תפלת לך יהוה:

חמוף רגלה על בם הפלאות. בנצח הודה ענני גוראות. פימי
משה ואהרן עשה לטובה אות. אתה יי אלהים צבאות:

יקיר אמור לצדתי די. נוהג כצאן יוסף הוסף מחמדי. יסר בציון
אל חי יקרת יסודי. ונחלת עריצים משידי:

צמח במלכות יראו עיני. עמו אליהו קנאי בן קנאי. מגן דוד
הקושב שיר רגני. למען שמה אדני:

זיוו שפעה לשורפים תביא. על חיות ואופנים ברגלה תצביא.
שובע שמחות תביאנו לארץ הצבי. יהיו לרצון אמרי פי

והגיון לבי:

תקון חצות לטהר המחשבה

צריך אדם לטהר מחשבותיו ולחשוב בכל זמן מחשבות קדושות ואם
צא לאדם הדברים בעים יצויר צשכלו ה"פ ק"ל שהוא שם מ"ה
פשוט כפול משולם מרובע כזה. יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א ואל"ו יו"ד ה"א
ואל"ו ה"א צגימטריא ק"ל וזה דמז צמח"ש צה נוטריקון חש"צ מ"ה וה'
פעמים ק"ל גי' נת"ד וסי' אס תכצסי צנתר :

גם טוב לכוין בכל שעה ולצייר צשכלו אותיות הוי"ה כליורה נגד
עיניו צניקוד וזהו סוד ירהור שויתי ה' לנגדי תמיד וזה גודס
להציא יראה צלצ האדם מן הש"י ולזכה הנפש הטהורה :

כוונת האדם יזלה"ה היה אומר שמי שהוא חריף וצקי צעיון מאד
צמהירות טוב שיעיין צהלכה שעה אחת או שתי שעות צכל
יום ולא יותר כדי לצצר הקליפות. אצל מי שאינו מהיר והוא קשה
עיון יותר טוב לו שיעיין צפניות שהוא סוד הפרי ממה שיעיין צקליפות
והוא שיעיין ויעסוק הכל צמדרשים ואגדות וצפרט צספר הזוהר וצספרי
קצלה. ומורי זלה"ה מרוב מהירות עיונו היה מעיין ששה דרכים ע"ד
הפשוט כנגד ששה ימי החול. ואח"כ היה אומר אותה צהלכה כולה על
דרך הסוד כנגד שצת. והוא היה אומר שציקר כוונת הקדיא צתורה
להשגה תלוי צזה שיכוין ותהיה כל כונתו לקשר את נפשו ולהציק אל
שרשה ע"י עסק התורה כדי להשלים אילן העליון ולהשיג האדם העליון
ולתקנו. כי זהו תכלית כל צדיא האדם צתכלית עסקו צתורה לתקן
נפשו :

נשלים שער הנפש. צעזרת האל המוליא אסירים חופש :

קריאה יום ראשון לח"ה של פסח

וידבר יהוה אל משה לאמר: קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל בארם ובבהמה לי הוא: ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: היום אתם יצאים בחדש האביב: והיה כי יביאה יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבותיך לתת לה ארץ זבת חלב ודבש ועברת את העברה הזאת בחדש הזה: שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה: מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לה חמץ ולא יראה לה שאר בכל גבלה: והגדת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: והיה לה לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיה כי ביד חזקה הוציאה יהוה ממצרים: ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה:

והיה כי יביאה יהוה אל ארץ הכנעני באשר נשבע לה ולאבותיך ונתנה לה: והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לה הזכרים ליהוה: וכל פטר חמר תפדה בשורה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבנה תפדה: והיה כי ישאלה בנה מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: והיה כי יקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים ורחם הזכרים וכל בכור בני אפרה: והיה לאות על ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים:

פסוקי דזמרה

פסוקי דזמרה האלו נוהגים לאומדה אחריו גמר הצקשות קודם הצדנות
והיא תפלה מסוגלת ומסוגלת עד עמוד:

וְהַתְּפִלָּה חֲנּוּת וְתַאֲמַר עָלַי לְבִי בִיהוּה רַמָּה קִרְנִי
בִיהוּה רָחֵב פִּי עַל אֹיְבֵי כִי שְׂמִיחָתִי

כִּישׁוּעָהּ : אֵין קָדוֹשׁ בִּיהוּה כִּי אֵין בְּלִהָה וְאֵין צוּר

כְּאִדְהֵינוּ : אֵל תִּרְבּוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עֲחָק

מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוּה וְלוֹ נִתְּכֵנוּ עַל לוֹרֹת : קִשְׁת

גְּבוּרִים חֲתִים וְנִבְשָׁלִים אֲזָרוּ חֵיל : שְׁבַעִים בְּלָחֶם

נִשְׁכְּרוּ וְרַעֲבִים חִדְּלוּ עַד עֲקָרָה יִלְדָה שְׁבַעָה וְרַבַּת

בָּנִים אֲמָלִיָּה : יְהוּה מִמִּית וּמַחְיָה מוֹרִיד שָׁאוֹל

וַיַּעַל : יְהוּה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִים :

מִיָּקִים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁבֶּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם

גְּדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחִלֶם כִּי לִיהוּה כִּי צָקִי אֶרֶץ

וַיִּשֶׁת עֲדִיָּהֶם תִּבֵּל : רַגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמֹר וְרַשְׁעִים

בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא בָכַח יִגְבֹּר אִישׁ : יְהוּה יַחֲתוּ

מְרִיבֵיו עַלְיוֹ בַּשָּׁמַיִם יִרְעֶם יְהוּה יָדִין אֶפְסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן

עֵז לְמַלְכוֹ וַיָּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ : אֲתוּהִי כִכָּה רַבְרָבִין

יִתְמָהוּהִי כִכָּה תִקְיִפִּין מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת עֲלֵם

וְשִׁלְטָנָה עִם דָּר וְדָר : וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתָךְ

נִידָה לָּךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וְדוֹר נִסְפָּר תִּהְלָהּ : עֲרֵב

וּבִקָּר וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַחֲכִידָה וַיִּשְׁמַע קוֹלִי : בָּרֵן

יַחַד כִּכְכִּי בִקָּר וַיִּרְיַעו כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא

מִרַבְבוֹת

כִּי רַבּוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוּ עָלַי: וְאֲנִי בִיהוָה אֶצְפָּה
אוֹחִילָה לֵאלֹהֵי יִשְׁעֵי יִשְׁמַעְנִי אֱלֹהֵי:

וְצִצַּת חֵין לוֹמְדִים אֶל תְּשֻׁמָּחִי אֵיבָתִי לִי כִי נִפְלָתִי קָמָתִי
כִּי אֵשֶׁב בַּחֲשֵׁךְ יִהְיֶה אוֹר לִי: כִּי לָךְ יִהְיֶה הוֹחֵלָתִי
אֶתָּרָה חֲעֲנָה אֲדָנִי אֱלֹהֵי: רַגְלִי עֲמֹדָה בְּמִישׁוֹר
בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךְ יִהְיֶה:

זמירות

כשֶׁאֹמֵר לֵאלֹהֵי נִשְׁמָה. יכוֹיֵן צֶלֶז צוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה עִם צוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ
דְּהֵינּוּ לֹס הִיב שְׁמוֹ לְצִדְקָה. צָחֹל יִקְדִּים צוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ
לְנִשְׁמָה. כֹּזֶה אֲנִי שְׂרַדְמָהֶם וְצִצַּת יִקְדִּים צוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה לְשְׁמוֹ. כֹּזֶה
נִשְׁבַּמְדָּהֶם וְכֵן כָּל הַשְּׁמוֹת:

אֱלֹהֵי נִשְׁמָה שְׁנַתָּה בִי טַהוֹרָה הִיא. נִשְׁמָה מֵאֲלִילוֹת
אַתָּה בְּרָאָתָה. נִשְׁמָה מִצְדִּיקֵי אַתָּה יִצְרָתָה.
רוּחַ מִיִּלִּיד אַתָּה נִפְחָתָה בִּי. נֶפֶשׁ מַעֲשִׂים וְאַתָּה מְשַׁמְרָה
בְּקֶרְבִי. וְאַתָּה עֲתִיד לִיטָלָה מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי
לְעֲתִיד לָבוֹא. כָּל־זְמַן שֶׁהַנִּשְׁמָה בְּקֶרְבִי מוֹדָה אֲנִי
לְפָנֶיךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי שְׁאֵתָה הוּא רַבּוֹן
כָּל־הַמַּעֲשִׂים. אֲדוֹן כָּל־הַנִּשְׁמוֹת: וּמוֹשֵׁל בְּכָל־הַבְּרִיּוֹת.
חַי וְקַיִם דָּעֵד: בָּרוּךְ אַתָּה יִהְיֶה הַמַּחְזִיר נִשְׁמוֹת
לְפָגְרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לִשְׁכּוֹ
בֵּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה:

בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים:
בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:
בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:

בָּא"י

זמירות

בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְכִּין מִצְעָדֵי גִבּוֹר :
 בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָל-צָרָכִי :
 בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :
 (בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנָּתַן לִיעָף כַּח) :
 בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה :
 בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשָׂנִי גוֹי (כּוֹתִי) :

הלכה אומרת

בָּא"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשָׂנִי עֶבֶד (שִׁפְחָה) :
 בָּא"י אֱמ"ה שֶׁלֹּא עָשָׂנִי אִשָּׁה (שֶׁעָשָׂנִי בְּרָצוֹנוֹ) :
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר
 חֲבָלֵי שִׁינָה מֵעֵינֵינוּ וְתַנּוּמָה מֵעַפְעֵפֵינוּ :

ואחר כך יכוון להרחיק חילונים פנימיים :

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וְתִדְבִיקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאֵר
 תְּבִיאֵנוּ לַיְדֵי חַטָּא וְלֹא לַיְדֵי עֲבָרָה • וְלֹא לַיְדֵי גָסִיוֹן :
 וְלֹא לַיְדֵי בָזְיוֹן • וְתִרְחִיקֵנוּ מִיֵּצֵר הָרָע • וְתִדְבִיקֵנוּ בַּיֵּצֵר
 הַטּוֹב • וְתִתֵּנוּ לְאַהֲבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ
 וּבְעֵינֵי כָל רֹאֵינוּ • וְגַמְלֵנוּ חֲסִדִּים טוֹבִים : בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה גּוֹמֵל חֲסִדִּים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

ואחר כך יכוון להרחיק החילונים החילוניים :

וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שֶׁתַּצִּילֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם מֵעוֹי פָּנִים •
 וּמַעֲזוֹת פָּנִים • מֵאָדָם רָע • מֵאִשָּׁה רָעָה • מִיֵּצֵר רָע •
 מִחֶבֶר רָע • מִשִּׁבּוֹן רָע • מִפֶּגַע רָע • מֵעֵין הָרָע •
 וּמִלְשׁוֹן הָרָע • מִמַּלְשִׁינוֹת • מִמַּעֲדוֹת שֶׁקֶר • מִשִּׁנְאֹת
 הַבְּרִיּוֹת • מֵעֲלִילָה • מִמִּיתָה מְשׁוּגָה • מִחוּלָאִים

רעים

רעים • ממקרים רעים • מדין קשה • ומבעל דין
 קשה • בין שהוא בן ברית • ובין שאינו בן ברית •
 ומדינה של גיהנם: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
 העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה •
 והערב (י"א הערב) נא יהוה אלהינו את דברי
 תורתך בפנינו ובפיפיו עמך בירת ישראל ונהיה
 אנחנו וצאצאינו וצאצאי צאצאינו כלנו יודעי שמך •
 ולומדי תורתך לשמחה: ברוך אתה יהוה המלמד
 תורה לעמו ישראל: ברוך אתה יהוה אלהינו מלך
 העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את
 תורתו: ברוך אתה יהוה נותן התורה:

טוז סתם ומטיז למדני חוקיד:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל
 בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור
 להם: יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליה
 ויחנה: ישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום: וישמו
 את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה במוה. והריני
 אוהב את כל אחר מבני ישראל כנפשי ומאורי. והריני
 מזמן פה שלי להתפלל לפני בוראי מלך מלכי המלכים הקב"ה:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב מלפניה
 ופקדנו בפקדית ישועה ורחמים משמי שמי

קדם וזכור לנו יהוה אלהינו אהבת הקדמונים •
 אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת החסד
 ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בחר המורה
 ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח

בכתוב בתורתך:

ויהי

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נָסָה אֶת־
אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי׃
וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶה אֶת־יְחִידֶךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ
אֶת־יִצְחָק וְלַךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַכְּנָעַיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם
לְעֹלָה עַל אַחֲרֵי הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ׃ וַיִּשְׁכֶּם
אֲבִרְהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרֹו וַיַּקַּח אֶת־שְׁנֵי
נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֲלָה וַיַּקֵּם
נֵלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים׃ בַּיּוֹם
הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אֲבִרְהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם
כִּי־רָחֵק׃ וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֶל־נְעָרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה
עִם־הַחֲמֹר וָאֲנִי וְהַנֶּעֶר גִּלְכָּה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה
וְנָשׁוּבָה אֵלֵיכֶם׃ וַיַּקַּח אֲבִרְהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה
וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיַּקַּח בָּדָו אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־
הַמֶּאֱכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
אֲבִרְהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנְנִי בְנִי וַיֹּאמֶר
הִנֵּה דָהָאשׁ וְהָעֵצִים וְאִיָּה הִשָּׂה לְעֹלָה׃ וַיֹּאמֶר
אֲבִרְהָם אֱלֹהִים יִרְאֵה־לוֹ הַשָּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכּוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו׃ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־
לְהָאֱלֹהִים וַיָּבֶן שָׁם אֲבִרְהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֶךְ
אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיַּכּוּן שְׁנֵים שְׁלֹשָׁה
אֲצִינוֹ עָלָיו הַשְּׁלוֹם צַעַל הַחֶסֶד עַקֵּד לֹת יִלְחָק צָנוֹ שְׁכוֹל גְּזוֹרֶה׃ כִּד
הַקִּצָּה עַקֵּד וַיַּעֲקֹד לַמַּעֲלָה כֹל שׁוֹכֵחִינוֹ וְלוֹוִיצִינוֹ וּמַקְטִירִינוֹ מַעֲלִינוֹ וּמַעֲלֵ
כֹל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכֵן יִהְיֶה דָלוֹן וַיִּשָּׂם אִתּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
מִמַּעַל לָעֵצִים׃ וַיִּשְׁלַח אֲבִרְהָם אֶת־יָדָו וַיַּקַּח
אֶת־הַמֶּאֱכָלֹת לִשְׁחֹט אֶת־בְּנֹו׃ וַיִּקְרָא אֵלָיו
מִלֵּאף יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם׃ אֲבִרְהָם
וַיֹּאמֶר הִנְנִי׃ וַיֹּאמֶר אֶל־יִצְחָק יָדֶךָ אֶל־הַנֶּעֶר וְאֶל־

תַּעַשׂ לוֹ מְאוּמָה כִּי יַעֲתֶה יוֹעֲתִי כִּי יֵרָא אֱלֹהִים
 אֶתָּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ כִּכְנִי: וַיֵּשֶׁא
 אֲבִרְהָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲגִה־אֵיל אַחֵר נֶאֱחָז
 בְּסִבְךָ בְּקֶרְנָיו וַיִּלֶּךְ אֲבִרְהָם וַיִּקַּח אֶת־רֵאִיל
 וַיַּעֲלֵהוּ לַעֲלֹה תַחַת בָּנוֹ: וַיִּקְרָא אֲבִרְהָם שֵׁם־
 הַכָּקוֹם הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמַר הַיּוֹם
 בְּהֵר יְהוָה יִרְאֶה: וַיִּקְרָא מִלֶּאךְ יְהוָה אֶל־אֲבִרְהָם
 שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֶאֱמַר־יְהוָה
 כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ
 אֶת־בִּנְךָ אֶת־יְחִידֶךָ: כִּי־בָרַךְ אֲבִרְכֶּךָ וּבִרְכָּה
 אֲרִבְרָה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחֹל אֲשֶׁר עַל־
 שִׁפְתַּי הֵימָּה וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׁעַר אֲבִיּוֹ: וַהֲתַבָּרְכוּ
 בְּזֶרְעֶךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עִקֵּב אֲשֶׁר שָׁכַעְתָּ בְּקִלִּי:
 וַיָּשָׁב אֲבִרְהָם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּקְנוּ וַיִּלְכוּ יְהִיּוֹ אֶל־בְּאֵר
 שָׁבַע וַיָּשָׁב אֲבִרְהָם בְּבֵאֵר־שָׁבַע:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם כָּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבִרְהָם אֲבִיּוֹ אֶת
 רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה בְּלִבָּב שָׁלֵם כֵּן יִכְבָּשׁוּ
 רַחֲמֶיךָ אֶת כָּעֶסֶךָ וַיִּגְדְּלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַדּוּתֶיךָ •
 וַתַּחֲנִיג עִמָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת
 הַרַחֲמִים וַתַּפְגֵּם לָנוּ לִפְנֵים כִּשְׁרֵת הַדִּין וּבְטוֹבָה
 הַגָּדוֹל יָשׁוּב הַדִּין אִפְךָ מַעֲמָךָ • וּמַעֲיָרָךָ • וּמַאֲרָצָךָ •
 וּמִנְחַלְחָךָ • וְקִיָּם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר
 שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ כְּאָמֹר:
 וַזְּכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף
 אֶת בְּרִיתִי אֲבִרְהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר: וְנֹאמַר וְאַף
 גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בָּאָרֶץ אֲבִיָּהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא
 גָּעַלְתִּים לְכַלְתָּם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיהֶם

זמירות

אֱלֹהֵיהֶם: וְנֹאמַר וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשׁוֹנִים אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהַיּוֹת
לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: וְנֹאמַר וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמָנוּ וְשָׁב וְקִבְּצָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הִפְצִינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שָׁמָּה: אִם יִהְיֶה נִדְחָנוּ בְּקִצָּה
הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּמִשָּׁם יִקְחָנוּ:
וְהִבִּיאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבוֹתֵינוּ
וְיִרְשָׁתָהּ וְהִטִּיבָנוּ וְהִרְבָּנוּ מֵאֲבֹתֵינוּ: וְנֹאמַר עַל יְדֵי
נְבִיאָנוּ • יְהוָה חֲנֵנוּ לָנוּ קוֹנֵנוּ הִיא זְרוּעַם לְבִקְרִים אֶף
יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: וְנֹאמַר וְעַתָּה צָרָה הִיא
לְיִשְׂרָאֵל וּמִמֶּנָּה יִשְׁעוּ: וְנֹאמַר בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר
וּמִלֵּאף פָּנָיו הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם
וְיַגְמִלֵם וְיַנְשֵׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם: יְכוּן לִי גְּמֻלוֹת וְנֹאמַר
מִי אֵל כָּמוֹךָ אֵל • נִשְׂא עוֹן רַחוּם • וְעָבַר עַל פְּשָׁע וּחֲנוּן •
לִשְׂאֵרִית נַחֲלָתוֹ אֵל • לֹא הִחְזִיק לְעַד אַפּוֹ אֲפִים • כִּי
חֶסֶד חֶסֶד הוּא וְעַד חֶסֶד: יָשׁוּב יִרְחַמֵנוּ וְלֹא יִכְבּוֹשׁ
עוֹנֹתֵינוּ כֹּחַ חֶסֶד • וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם
לְאַפִּים • תַּחֲנוּן אֲמַת לְיִשְׂרָאֵל כֹּחַ עוֹן • חֶסֶד לְאַבְרָהָם וּפְשָׁע
אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם וְחַמְלָה • מִיָּמֵי קָדֶם וְעַתָּה: וְנֹאמַר
וְהִבִּיאֹתִים אֵל הָר קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּהִלָּתִי
עוֹלָתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית
תְּהִלָּה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים: אֵלֵינוּ דְּבָרִים שְׂאִין לָהֶם
שִׁיעוֹר הַפֶּאֶרָה וְהַבְּכוּרִים וְהָרָאיוֹן וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים
וְתִלְמוּד תּוֹרָה: אֵלֵינוּ דְּבָרִים שְׂאִדָם עוֹשֶׂה אוֹתָם
אֵיכָל מִפְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַיּוֹם וְהַקָּדָשׁ קִיָּמָה לוֹ
לְעוֹלָם הַבָּא וְאֵלֵינוּ הֵם: כְּבוֹד אָב וָאֵם • וְגִמְלוֹת חֲסִדִּים •

ובקור

ובקור חולים. והכנסת אורחים. והשפמת בית
הכנסת. והבאת שלום בין אדם לחבירו. ובין איש
לאשתו. ותלמוד תורה כנגד פלגים:

יש אומרים כאן מזמור ט"ו וכל שיש בו המדות הללו צטוח הוא שיטחון
נשמתו צגן עדן:

בזמור לדוד יהוה מי יגור צאהלך מי ישכן צהר קדשך: הולך תמים
ומעל צדק ודבר אמת צלצצו: לא רגל על לשונו לא עשה לדעהו
דעה וחדפה לא נשא על קרצו: נצזה צעיניו נמאס ואת ידיו יהוה יכצד
נשצע להדע ולא ימיד: כספו לא נתן צנשך ושחר על נקי לא לקח עשה
אלה לא ימוט לעולם:

לְעוֹלָם יְהִי אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בַּסֶּתֶר כְּבִגְלוֹי וּמִזֶּרֶה
עַל הָאֵמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁכֵּם
וַיֹּאמֶר. רַבּוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים לֹא עַל
צַדִּיקוֹתֵינוּ אֶנְחָנוּ כִּיפִי יָם תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדָנִי שְׂמָעָה. אֲדָנִי סִלְחָה. אֲדָנִי
הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֹר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׂמָךְ
נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ. מָה אָנוּ. מָה חַיֵּינוּ מָה
חֲסִדֵּנוּ מָה צַדִּיקוֹתֵינוּ מָה יְשׁוּעָתֵנוּ מָה בְּחִנּוּ מָה
נְבוֹרָתֵנוּ. מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם
כָּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כָּבְלִי מִדָּע וְנְבוֹנִים כָּבְלִי הַשִּׁפְלִי כִּי
רֹב מַעֲשֵׂיֶינוּ תוֹהוּ. וַיָּמִי חַיֵּינוּ הִבֵּל לְפָנֶיךָ. וּמִזֶּתֶר
הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הִבֵּל הִבֵּל. לְבַד הַנְּשָׁמָה
הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לְהֵן דִּין וְחִשְׁבוֹן לְפָנֶיךָ כִּסֵּא
כְּבוֹדָךָ וְכָל הַגּוֹיִם כָּאֵין נִגְדָךְ שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמֹר
מִדְּלִי וּכְשִׁחַק מֵאֲזִנִּים נִחֲשָׁבוּ הֵן אִיִּם כְּרֹק יִטּוֹל.
אֲבָל אֶנְחָנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ בְּנֵי אֲבִרָהִם אוֹהֲבֶיךָ
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמִּזְבֵּחַ יָדַע יִצְחָק עֲקָדָךְ שֶׁנֶּעֱקַד
עַל

ומירות

על גבי המזבח עדת יעקב בנה בנה שמהבה
שאהבה אותו ומשמחתה ששמחת בו קראת אותו
ישראל וישרון:

לפיכך אנחנו חובים להודות לך ולשבתך ולפארה
ולרוממה ולהן שיר שבה והודאה לשמך
הגדול וחובים אנחנו לומר לפניך שירה בכל יום
תמיד אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה
יפה מאד ירושתנו. אשרנו שאנו משכימין ומערבין
בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ומיחדים שמך בכל
יום תמיד ואומרים פעמים באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
אלה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא אחד קודם שבראת העולם ואתה הוא
אחד לאחר שבראת העולם אתה הוא אל
בעולם הזה ואתה הוא אל בעולם הבא ואתה הוא
ושנותיך לא יתמו. קדש שמך בעולמך על עם
מקדשי שמך: ובשועתך מלפני תרום ותגביה
קרננו ותושיענו בקרוב למען שמך. ברוך המקדש
שמו (י"א שמך) ברבים:

ויכון לבי

אתה הוא יהוה האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת בשמי השמים העליונים והתחתונים
אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון. ומבלעדך
אין אלהים קבץ נפוצות קוץ מארבע כנפות הארץ
יכירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא אלהים
לבדך עליון לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את
השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ומי
בכל

בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתְּחַתּוֹנִים שִׁיאֲמַר לְךָ
מֶה תַעֲשֶׂה וּמֶה תַפְעֵל : אָבִינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם חַי וְקַיִם
עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד בְּעָבוֹר בְּבוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל
הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקַיִם לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי צַפְנִיָּה חוֹזֶה בְּאִמּוֹר •
בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי אֲתֹן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתִהְלָה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת
שְׁבוֹתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְהוָה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיֵאֱהִי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחִם
עָלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ
אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסַּלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ
וְשִׁתְּכֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
קָרְבַּן הַתָּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעֵדְנוּ כָּמוֹ שֶׁכָּתוּבָתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ :

סדר העבודה

לְתָמִיד שֶׁל שַׁחַר שֶׁזָּכַל יוֹם צִין צָחֹל צִין צִשְׁתָּ צִין צִר"ח . כּוֹטֵל יִדְּיו וַיִּקְרָא
לֹאֲתוֹ מַעֲוֹמֵד קוֹדֵם וַיִּדְצֵר ה' וְהוּא מַהֲרֵצ לִוְלָנוּ ז"ל :

כִּמְרָאשׁ מִקְדָּמֵי אֲרֶז אֲתֵה יְהוָה אֲחֵד . וְצִשְׁתָּ יָמִים כָּל הָעוֹלָמִים הַתַּחֲלֵת
וְהַשְׁלֵמֶת . תַּחֲנוּת מִלֵּאכִי לַגְּדֹלְתָךְ צִרְאֵת . וּמִאֲדוֹר עֲשִׂית צִשְׁמִים
קִצְעֵת . כִּפֶּשׁ חַיִּים וְעוֹף וְדָקִים וְצִהֲמָה עֲשִׂית . וּפִידוֹת וְדִשְׁאִים מִן הָאֲדָמָה
הַלְמַחֲת . חַיִּים וְחֶסֶד עֲשִׂית עִם כָּל הַחַיִּים וְעִדֵּם עֲשִׂית לְמוֹ שׁוֹלְחַן עֲרֵכֶת .
מִאֲחֹר לְכָל . וְאֵדֶם צָלֵם אֱלֹהִי לַעֲצֹדֶךָ יִלְדֵת . תַּמְשִׁילָהוּ צִמְעָה יָדִיךָ תַּחֲת
דְּגָלָיו כָּל שְׁתֵּה . מִלֵּאכִיו צִחֲרֵת צִאֲרָהִם וּמִצְנֵי עֲקוֹדוֹ אֶת יַעֲקֹב אֲהַצֵּת .
תַּתּוֹךְ צִנִּי יִשְׂרָאֵל לִשְׁרֵת לְךָ הַלּוּיִם לִקְחֵת . אֲהִדֵּן וְזָרְעוּ לִכְהֵן לְךָ קִדְשֵׁת .
תִּכַּל הָאֲרָצוֹת לִיוֹן לְמוֹשֶׁצ לְךָ אֲוִיתָה . וְצִצִּי קִדְשְׁךָ וְתִפְאֶרֶתְךָ שֶׁמֶךְ שִׁכְנֵת .
לְשִׁמּוֹר תַּשְׁמֵרֶת כְּהִנִּים וְלוּיִם יוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁכְּחוּ וְשֵׁם יַעֲשֶׂה לְךָ זִכָּר
וּמִנְחָה כֹּאשֶׁר אֲמַדֵּת . וְצִכֵּן יְהִי דָלוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּצְנֶה צִית הַמִּקְדָּשׁ צִמְהֵלָה צִימִינוּ וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִדְּמוֹת
חוֹצוֹתֵינוּ וְזָכַל יוֹם נִקְרִיז קִדְּצֵן הַתָּמִיד שִׁיכַפֵּר צִעֲדֵינוּ כָּמוֹ שֶׁכָּתוּבָתָּ עָלֵינוּ
צִתוֹרְתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ כֹּאמּוֹר :

זמירות

כשאומ' עולת תמיד ינוון להכניע הקליפה הנקראת תולע צגי' עולת
כידוע ליודעי חן:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת-קִרְבָּנִי לַחֹמִי לְאִשִּׁי
רִיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי-
שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לְיוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת-הַכֶּבֶשׂ
אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים: וַעֲשִׂיתָ הָאִיפָה סֵלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן קִתְיֹת רְבִיעֶת הֶהָיִן: עֹלָה תָמִיד הַעֲשִׂיהָ
בַּבֶּקֶר סִנִּי לְרִיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְגִסְכּוֹ רְבִיעֶת
הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ גִּסְךָ גִּסְךָ שֶׁכָּר לַיהוָה: וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר
וְגִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:

ובכן וכך היתה עצודת התמיד צצית אלהינו. לפני עלות השחר כהני
צית אצטמקדש פשטו צגדי חול ידרו ועצלו ועלו ונסתפגו ולצטו
צגדי כהונה סמוך לעלות השחר. צו הממונה ודפק עליהם והם פתחו לו.
אמר להם צואו והפיסו מי תודם את המזבח. הפיסו זכה מי שזכה.
קרא הכרוז עמדו כהנים לעבודה ולוים לדוכן וישראל למעמד. מי שזכה
לתדום את המזבח קדש ידיו ורגליו. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח
פנה הגחלים אילך ואילך וחתה מן המאכלו' הפנימיות וירד. הגיע לרלפה
הפך פניו לאפון. הלך למזרח הכצט כעשר אמות לצד הגחלים על הרלפה
רחוק מן הכצט שלשה עפחים. דאו אחיו שירד דלו מהר וקדשו ידיהם
ורגליהם. נטלו המגרפות והכנורו' ועלו לראש המזבח. וכל האצרי' והפדריס
שלא נתאכלו כל הלילה סונקיס אותן לצידי המזבח החלו מעלין צאפר על
צדי התפוח. החלו מעלין גזרין לסדר המערכה. מי שתדם המזבח מסדר
מערכה גדולה וצלידה מערכה שניה ושני גזירי עלים על מערכה גדולה
ומחזירין האצריס והפדריס שלא נתאכלו למערכ'. הציתו שתי מערכו' צאש
וידרו וצאו ללשכת הגזית:

אמר להם הממונה צואו והפיסו. מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח
הפנימי מי מדשן המנורה מי מעלה אצריס לכצט. הפיסו זכה מי
שזכה. הגיע זמן השחיטה אמר להן לאו והציאו טלה מלשכת הטללים.
הציאוהו ונכנסו ללשכת הכלי' הוציאו משם תשעים ושלש' כלי כסף וכלי זהב
והסקו את התמיד מים וצקדוהו לאור האצוקו'. מי שזכה צתמיד מושכו לצד
המטצחים

המטבחים. ומי שזכו באזרים הולכים אחריו. מי שזכו בדשן מזבח הפנימי ודשן המנורה היו מקדימין וארצע כלים צידם הטני והכז ושני מפתחות. צא לו לפשפש הפוני ופתחו ונכנס להתא ומתא להיכל ומהלך צהיכל עד השער הגדול ופתחו. מי שזכה בדשן מזבח הפנימי נכנס וטני צידו. הגיע למזבח הניחו לפניו והיה חופן מדשן המזבח ונתן לתוכו ובאחריו כצד את השאר לתוכו והניחו וילא. מי שזכה בדשן המנורה נכנס ובז צידו צא ועמד על האזן שלפני המנורה שזה שלש מעלות אם מלא שתי נרות המזרחיו דולקות מניח ומדשן את השאר ואם מלאן שזכו מדשן ומדליקן ואחר כך מדשן את השאר ומניח הכוז על מעלה שניה וילא. עקרו את הטלה שחטו השוחט צלפון וקבל המקבל את דמו צבלי שרת צלפון וצא לו לקרן מזרחית לפוכית ונותן מזרחה לפוכה ועוד צא לו לקרן מערבית דרומית ונותן מערבה דרומה שיירי הדם היה שופך על יסוד דרומי. הפשיטו התמיד ונתחווהו והעלה כל אחד מה שזכה בו לכזש ומלחום ויידו וצאו ללשכת הגזית:

אמר להם הממונה זרכו צרכה אחת. החלו קורין אהבת עולם ועשרת הדברות שמע והיה אם שמוע ויאמר וזרכו ג' דרכות אחת ויניצ ועבודה וזרכת כהני. אמר להם חדשים לקטורת צואו והפיסו הפיסו זכה מי שזכה. וזכה כהן אחד צמחתה. אמר להם חדשים עם ישנים צואו והפיסו מי מעלה אזרים מן הכזש למזבח. הפיסו זכה מי שזכה. מי שזכה צקטורת נטל צזך מלאוגדוש קטור. ואחר עשר סמני היו זה ואלו הן. הצרי והלפורן והחלצנה והלצונה משקל שצעים שצעים מנה. מור וקליעה ושכולת נדר וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקושט שנים עשר קלופה שלשה קנמון תשעה צודית כרשינה תשעה קצין. יין קפריסין סאין תלת וקצין תלתא ואם לא מלא יין קפריסין מציא חמר חיוור עתיק. מלח סדומית דוצע. מעלה עשן כל שהוא. רצי נתן הצצלי אומר אף כפת הידרן כל שהוא. נתנו צתוך הכף ונטלו צידו. מי שזכה צמחתה נטלה ועלה לדאש המזבח וחתה מגחלי מערכה שניה. דך ועירן לתוך מחתה שלזה צונטלה והלכו להם. הגיע צין האולם למזבח נטל אחד את המגרפה וזרקה צין האולם ולמזבח שמעו את קולה ודלו וצאו כהני להשתחוו ולוים לדבר צסיר. החלו עולים צמעלות האולם. נכנס מי שדשן מזבח הפנימי ונטל הטני והשתחוו וילא. נכנס מדשן המנורה והטיצ שתי נרות ונטל הכז והשתחוו וילא. נכנס מי שזכה צמחתה לצד הגחלים על גצי המזבח ודרדן צשולי המחתה והשתחוו וילא. מי שזכה צקטורת נטל הצצך ונתן הכף לאוהצו אם נתפזר לתוכו אוהצו ונתנו לו צחפניו והשתחוו וילא. אמר לו הממונה הקטור. הקטיר והשתחוו וילא. נכנס כהן גדול השתחוו וילא. נכנסו אחיו כהני השתחוו וילאו. צאו ועמדו על מעלות האולם העלה מי שזכה האזרים מן הכזש למזבח אם דלה כהן גדול להקטיר עלה צכזש הושיטו לו האזרים וסמך עליהן וזרקן ואם דלה הוא סומך ואחרים זורקין. החלו אלו טעל מעלות האולם ומצרכין צרכ' כהני ואומרים את השם ככתצו וידיהם נשואו על גצי ראשיהן וכהן גדול איין מגציה ידיו למעל' מן הצין. הקטיר עשרון סולת מנחה צלולה צשמן והקטיר החציתין. נתנו לו יין לנכך. הסגן עומד על הקרן והסודרין צידו ושני כהנים עומדים על שולחן החלצים ושתי חלוצרות צידם. תקעו והדיעו ותקעו. צאו ועמדו אלל הממונה על הצללל אחד מימינו

זמירות

מימינו ולאחד משמאלו. שחה לנסך הכיף הסגן צסודרים הקיש זה צלצל ותקעו אלו צחוללות. ונגנו אלו צנצלים וכינורות. ודצרו הלויים צסיר. הגיע לפרק תקעו והסתחו העם על כל פרק תקיעה. ועל כל תקיעה הסתחויה אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו:

וביום השבת שני-בשנים בני-שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על-עלת התמיד ונסכה: עד כאן אתה הוא יהוה אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבירת המקדש קים באשר צוית אותם על יד משה נביאך בכתוב בתורתך: ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים נטף ושתלת והלבנה סמים ולבנה זכה בר בבר יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח מהור קדש: ושתקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדות באהר מועד אשר אועד לך שמה קדש קדש סתהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את-הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את-הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדורתכם:

תנו רבנן פטום הקטרת ביצר שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחתמשה כמנין ימות החמה מנה בכל יום. מחציתו בבקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים כהן גדול ונוטר מהם מלא הפניו ביום הכפורים ומחציתו למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקיים מצורת דקרה מן הדקרה. ואחד עשר סמנים היו בה ואלו הן. עוז וישר למנות הסמנים האלו צלצע הצרי (א). והצפורן (ב). וחתלבנה (ג). והלבונה (ד).

משקל

מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה • מִזֶּרֶם (ה) • וְקִצְיָעָה (ו) •
 וְשִׁבּוּלֵת גִּרְדָּה (ז) • וְכִרְכּוּם (ח) • מִשְׁקַל שְׁשָׁה עָשָׂר •
 שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה • הַקּוֹשֵׁט (ט) שְׁנַיִם עָשָׂר • קְלוּפָה
 גִּי (י) שְׁלֹשָׁה • קֶנְמוֹן (יא) תִּשְׁעָה • בּוֹרִית פְּרִשְׁיָנָה
 תִּשְׁעָה קִבִּין י"ז קִפְרִסִּין סֵאִין תִּלְתָּה וְקִבִּין תִּלְתָּה •
 וְאִם לֹא מָצָא י"ז קִפְרִסִּין מִבֵּיא חֲמַר חֹר עֲתִיק •
 מִלַּח סְרוּמִית רוֹבַע • מַעֲלָה עָשָׂן כָּל שְׁהוּא • רַבִּי
 נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף כִּפְתַּת הַיָּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא אִם נָתַן בָּהּ
 דְּבִשְׁפָסְלָה • וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה •
רַבִּין שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שֶׁרָף
 הַנוֹטֵף מֵעֵצִי הַקָּטָן • בּוֹרִית פְּרִשְׁיָנָה לָמָּה הִיא
 בָּאָה כִּדִּי לְשִׁפּוֹת בָּהּ אֶת הַצְּפוּרָן כִּדִּי שְׁתֵּהא נָאָה •
 י"ז קִפְרִסִּין לָמָּה הוּא בָּא כִּדִּי לְשִׁרּוֹת בּוֹ אֶת הַצְּפוּרָן
 כִּדִּי שְׁתֵּהא עֲזָה • וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ • אֵלָּא
 שֵׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּמִקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד •
הַתְּנִיָּא רַבִּי נָתַן אוֹמֵר כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הִדֵּק
 הֵיטֵב הֵיטֵב הִדֵּק מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל יָפָה לְבָשָׁמִים •
 פְּטִמָּה לַחֲצֵאִין כְּשֶׁרָה לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ •
 אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלֵל אִם כְּמִדָּתָהּ כְּשֶׁרָה
 לַחֲצֵאִין • וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּל סִמְמָנֶיהָ חֵיב מִיתָה •
הַתְּנִיָּא בַּר קַפְרָא אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הִיָּתָה
 בָּאָה שֶׁל שְׁרִים לַחֲצֵאִין • וְעוֹד תְּנִי בַר קַפְרָא
 אֵלּוֹ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קֶרְטוֹב שֶׁל דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל
 לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ וּלְמָה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי
 שְׁחַתּוּרָה אֲמַרָה כִּי כָּל שְׂאֵר וְכָל דְּבִשׁ לֹא תִקְטִירוּ
 מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִיהוּדָה • לִיהוּדָה הַיְּשׁוּעָה עַל עֲמָךְ בִּרְכַּתְךָ
 סָלָה • יְהוּדָה צָבָאוֹת עֲמָנוּ מְשַׁבֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה •
 יְהוּדָה

זמירות

יהוה צבאות אשרי אדם בטה בק: יהוה הושיעה
הכלך יעגנו ביום קראנו: השיבנו יהוה אליך
ונשובה חדש ימינו כקדם: וערבה ליהוה מנחת
יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אביי הוה בסדר סדר המערכה משמא דגמרא.
ואלכא דאבא שאול: כי עברה גדולה קודמת
למערכה שניה של קטורת. ומערכה שניה של
קטורת קודמת לסדור שני גזירי עצים. וסדור שני
גזירי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון
מזבח הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת
חמש גרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם
להטבת שתי גרות. והטבת שתי גרות קודמת
לקטורת. וקטורת קודמת לאברים. ואברים
קודמין למנחה. ומנחה קודמת לחביתין. וחביתין
קודמין לנסכין. ונסכין קודמין למוספין. ומוספין
קודמין לבויכין. ובויכין קודמין להמיר של בין
הערבים. שנאמר וערך עליה העולה והקטיר עליה
חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות כלם:

ועומד ויכוון בשמות הקדושים היוצאים מ"ת ולא יזכירם צפה ויתן רוח
מעט צין שתי תיבות עד כלות:

- (א) אבא בכח גדולת ימינה תמיד צרורה: (חזנא גתן)
  - (ב) קבל רבת עמה שיבנו טהרנו נזרא: (קרע טטן)
  - (ג) נא גבור. הורשי יחודה. כבבת שמרם: (נגד יכס)
  - (ד) ברכם טהרם. רחמי צדקתה. תמיד גמלם: (צטר לתב)
  - (ה) חסין קדוש. ברוב טובה. נהל עדתה: (חקצ טנע)
  - (ו) יחיד גאה. לעמה פגה. זוכרי קדושתה: (יגל פזק)
  - (ז) שועתנו קבל. ושמע צעקתנו. יודע תעלומות: (סקו לית)
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יהוה

וינוח (יהוה) רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן
התמיד במועדו ולהקטיר לפניך בכל יום קטרת הסמים
ולהיזר כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל
במעמדם. ועתה בעונותינו הרב בית המקדש ובטל
התמיד. ואין לנו יכולין לעשות חזותינו לפניך. ואין לנו לא כהן
בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ואתה
אמרת ונשלמה פרים שפתינו:

לכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
שיהא נזרה שיה שפתינו חשוב ומקבל
ומרוצה לפניך באלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו
ועמדנו על מעמדו:

והקטרו קטורת הסמים ודדו הלויס צעיר ותלכו ותמחול לנו את כל
חטאתינו ותכפר לנו את כל פשענו ותמנע מגפה מנחלתנו ואל
תשים עלינו כל נגע וכל מחלה ותשלח רפואה שלימה לחולי עמך ותאמר
די לזרותינו ותזילנו מכל מיני פורעניות המתרגשות לזא בעולם ותמלא
כל משאלו לזנו לעונה למען שמך:

ונאמר ונשחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני
יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על
המזבח סביב: ונאמר זאת התורה לעלה. למנחה.
ולחטאת. ולאשם. ולמלואים. ולזבח השלמים:

ישתדל להצין מה שהוא אומר כדי לזאת ידי חובת קריאת בכל יום משנה
ותלמוד אשר צעזעור זאת נתקנה. וכן צרייתא דרבי שמעאל דצסמור:

אין זהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחייטתן
בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחייטתן
בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הורה
על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה
אחת מהן מעקבת שירי הדם הנה שופך על יסוד
מערכי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עקב:

פרים

זמירות

פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשִׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן
בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן
טָעוֹן הַזֵּיזָה עַל הַפְּרָכָת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב מִתְּנָה
אַחֶרֶת מִהֵן מִעֲכָבֶת שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
מִעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עָכָב אֱלֹו
וְאֱלֹו נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן :

חֲטָאת הַצָּבוֹר וְהַיָּחִיד אֱלֹו הֵן חֲטָאת הַצָּבוֹר שִׁעִירֵי
רֹאשֵׁי הַדָּשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹות עַל
אַרְבַּע קָרְנוֹת כִּי צָר עָלָה בַּכָּבֶשׂ וּפָנָה לְסוּבָב וּבָא־
לוֹ לְקָרֵן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית . מִזְרָחִית צְפוֹנִית . צְפוֹנִית
מִעֲרָבִית . מִעֲרָבִית דְּרוֹמִית . שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה שׁוֹפֵךְ
עַל יְסוֹד הַדְּרוֹמִי . וְנֹאכְלִין לִפְנֵים מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי
כֹהֲנָה בְּכָל־מֶאֱכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד־חֲצוֹת :

הַעֹלָה קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָהּ
בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹות
שֶׁהֵן אַרְבַּע . וְטָעוֹנָה הַכָּשִׁט וְנִתּוֹת וּבְלִיל לְאִשִּׁים :
זִבְחֵי שְׁלָמִי צָבוֹר וְאַשְׁמוֹת . אֱלֹו הֵן אֲשָׁמוֹת . אָשָׁם
גִּילּוֹת . אָשָׁם מְעִילּוֹת . אָשָׁם שְׁפָחָה הַרוּפָה . אָשָׁם
נָזִיר . אָשָׁם מִצֹּרַע . אָשָׁם תָּלוּי . שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל
דָּמָן בְּכָלִי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן . וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹות
שֶׁהֵן אַרְבַּע . וְנֹאכְלִין לִפְנֵים מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כֹהֲנָה
בְּכָל מֶאֱכָל לַיּוֹם וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת : דַּתּוֹרָה
וְאִיל נָזִיר קֹדֶשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בַּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹות שֶׁהֵן אַרְבַּע .
וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מֶאֱכָל לַיּוֹם
וְלַיְלָה עַד חֲצוֹת : הַמּוֹרֶם מִוָּהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלֹא

שֶׁהַמּוֹרֶם

שֶׁהַמּוֹרֶם נֹאכַל לִכְהַנִּים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם׃
 שְׁלָמִים קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בְּעֹזְרָה
 וּדְמֵן טַעוֹן שְׁתֵּי מִתְנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֹאכְלִין בְּכָל
 הָעִיר לְכָל-אָדָם בְּכָל-מָאֵכַל לְשָׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה אֶחָד׃
 הַמּוֹרֶם מֵהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם אֵלָּא שֶׁהַמּוֹרֶם נֹאכַל
 לִכְהַנִּים לְנִשְׁיָהֶם וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם׃ הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשִׂיר
 וְהַפֶּסַח קִדְשִׁים קָלִים שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל-מְקוֹם בְּעֹזְרָה וּדְמֵן
 טַעוֹן מִתְנָה אֶחָת׃ וּבִלְבָד שְׁחִיטָתוֹ כְּנֶגֶד הַיָּסוֹד׃ שְׁנֵה
 בְּאֲכִילָתוֹ הַבְּכוֹר נֹאכַל לִכְהַנִּים וְהַמַּעֲשִׂיר לְכָל אָדָם
 וְנֹאכְלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מָאֵכַל לְשָׁנֵי יָמִים וּלְיֵלָה
 אֶחָד׃ הַפֶּסַח אֵינוֹ נֹאכַל אֵלָּא בַּיָּלָה וְאֵינוֹ נֹאכַל
 אֵלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֹאכַל אֵלָּא לְמַנְיָו וְאֵינוֹ נֹאכַל
 אֵלָּא צָלִי׃

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁדֶשׁ עֲשֶׂרָה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
 נִדְרָשׁת׃ א מִקַּל וְחִמֵּר׃ ב וּמִגִּזְרָה שְׁוֶה׃ ג מִבְּנִין אָב
 וּבָחוּב אֶחָד׃ ד מִבְּנִין אָב וְשָׁנֵי בָתוּבִים׃ ז מִכָּלֵל וּפְרָט׃
 ח מִפְּרָט וּכָלֵל׃ ט כָּלֵל וּפְרָט וּכָלֵל אִי אֶתָּה דָן אֵלָּא כְּעֵין
 הַפְּרָט׃ י מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפְרָט׃ יא מִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ
 לְכָלֵל׃ יב וְכָל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן הַכָּלֵל לְלַמֵּד
 לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֵלָּא לְלַמֵּד עַל הַכָּלֵל
 כִּלּוֹ יֵצֵא׃ יג וְכָל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן
 טַעוֹן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵנִינוֹ׃ יד יֵצֵא לְהִקָּל וְלֹא לְהַחֲמִיר׃
 טו וְכָל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אֶחָד שֶׁלֹּא
 כְּעֵנִינוֹ יֵצֵא לְהִקָּלוֹ וּלְהַחֲמִיר׃ יז וְכָל דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל
 וַיֵּצֵא דָּרוֹן בְּדָבָר חָדָשׁ אִי אֶתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכָלֵל
 עַד שִׁיחֲזִירוּ הַכָּתוּב לְכָלֵל בְּפֶרוֹשׁ׃ יח וְדָבָר הַלָּמֵד
 מִעֵנִינוֹ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפוֹ׃ יט וְשָׁנֵי כָתוּבִים
 הַמְכַחֲשִׁים

זמירות

הַמִּכְתִּישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שִׁבָּא הַכָּחוּב הַשְּׁלִישִׁי
וַיִּכְרִיעַ בִּינֵיהֶם:

יְהוּדָה בֶּן תִּימָא אָמַר הוּי עוֹ בְּמַר וְקַל בְּנֶשֶׁר וְרִין פְּצָבִי וְגִבּוֹר
בְּאָרִי לַעֲשׂוֹת רָצוֹן אָבִיךָ שְׁבַשְׁמִים: הוּא הָיָה אָמַר עוֹ
פָּנִים לַגִּהִיבִם וּבֹשֶׁת פָּנִים לְגֵן עֵדֶן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבְנֶה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ לַעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ
(בְּלִבָּב שָׁלֵם):

ואומר קדים לרצון:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא. כֹּחַן יַעֲנֶה (אֲמֵן וַיְכוּין אִירָהֲנוּיָה ג' אֲמֵן
'ח) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא בְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח
פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ: (אֲמֵן ז' וַיְכוּין כְּדֹלְעִיל) בְּחִיבּוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן
וּבְחֵי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ (אֲמֵן ג' וַיְכוּין
כְּדֹלְעִיל וַיִּחַמַר עַד דְּחִמְיִין זַעֲלִמָח) אֲמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא
וּלְעַלְמֵי עַלְמָיָא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא.
וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אֲמֵן
ד' וַיְכוּין כִּנ"ז) לְעַלְמָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא. וְנַחֲמָתָא.
דְּאֲמִירָן. בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ (אֲמֵן ט' וַיְכוּין כִּנ"ז) אֲמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן.
דְּעֶסְקִין בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא תְּרִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא
וְאַתְרָא יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן חָנָא. וְחֶסֶדָא. וְדַחֲמִי. מִן קֳדָם מַרְיָה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אֲמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא
וְדַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְדִינוּחַ וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֲמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אֲמֵן:

הוֹדּוּ לִי קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתִיו: שִׁירוּ
לוֹ זִמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם
קֳדְשִׁי יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דְרָשׁוּ יְהוָה וְעֲזוּ בְּקִשׁוֹ פָּנָיו

חמ"ד

חֲמִידָה: זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטָיו
בִּיהוָה: יִרְעֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּגִי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר
צִוִּה לְאַלְף הוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אִתּוֹ אֲבָרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבְל גְּחֻלָּתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם
מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְּהִלְכוּ מִגֹּי אֶל גֹּי
וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אֲחֵר: לֹא הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם
וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וּבִנְבִיאִי
אֶל תִּרְעוּ: שִׁירוּ לִי כָּל הָאָרֶץ בְּשָׁרוֹ מִיּוֹם אֶל יוֹם
יִשְׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בַגּוֹיִם יִדְגִּסוּ הֵל' סֵלָא יִשְׁמַע ח' עַתָּה אֶת
כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים
אֱלִילִים יִפְסִיק מַעַע וַיְהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְחֵדוּהָ בְּמִקְמוֹ: הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפַּחוֹת עַמִּים הָבוּ
לִי כְבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ כִנְחָה וּבֹאוּ
לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל
הָאָרֶץ אֶף־תִּכּוֹן תִּבֵּל בֶּל תִּמוּט: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְחַגְּלוּ
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַגּוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ: יִרְעֵם הַיָּם וּמִלּוֹאוֹ יַעֲלֶץ
הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ: אֲזִי יִרְגְּנוּ עֲצֵי הַיַּעַר מִלְּפָנָיו כִּי־
בָּא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: ז' פ' כוֹדוּ וַאֲכִירוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו וּקְבִיצֵנוּ
וְהַצִּילֵנוּ מִן דִּגּוּיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁךָ לְהִשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלָתְךָ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעַם אֲמֵן וְהִלֵּל לַיהוָה:
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהֵרֶם רִגְלָיו קְדוֹשׁ
הוּא: רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהֵרֶם קְדוֹשׁ כִּי

קדוש

זמירות

קדוש יהוה אלהינו: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: אתה יהוה לא
תכלא רחמיה ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני: וכו'
רחמיה יהוה וחסדך כי מעולם המה: תנו עז לאלהים
על ישראל גאותו ועזו בשחקים: נורא אלהים ממקדשי
אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם ברוך אלהים:

ינון לעשרה הדוגי מלכות שחק"ה ינקוס דמס:

אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט
הארץ השב גמול על גאים: ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה: יהוה צבאות עמנו משגב
לנו אלהי יעקב סלה: יהוה צבאות אשרי אדם
בטח בך: יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם
עד העולם: נפישנו ליד להסיר להטעיס חס' דחכמה כדי שלא
יסתנה את טעמו חכמה ליהוה עזרנו ומגננו הוא: כי בו
ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יהוה
עלינו כאשר יחלנו לך: הראנו יהוה חסדך וישעך
תמן לנו: קומה מלע עזרתה לנו ופדנו למען חסדך:
אלכי יהוה אלהיה המעלה מארץ מצרים הרחב פיה
ואמלאהו: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיהוה
אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך
אשירה ליהוה כי גמל עלי:

(צנוכה אומרים מזמור שיר חנכת הבית לדוד):

ארומך כתי יהוה כי דליתני ולא שמחת איבי לי:
חכמה יהוה אלהי שועתי אליך ותרפאני:
כינה יהוה העלית מן שאול נפשי חייחני מירדי בור:

זמרו

זמירות

לְבָנֵי בָנִים : לְשִׁמְרֵי בְרִיחוֹ וּלְזִכְרֵי פְקָדָיו לַעֲשׂוֹתָם :
 יְהוָה בְּשָׁמַיִם הִכִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה :
 בָּרְכוּ יְהוָה מִלְּאֲבוֹ גְּבִרֵי כַח עֲשֵׂי דְבָרוֹ לְשִׁמוּעַ בְּקוֹל
 דְּבָרוֹ : בָּרְכוּ יְהוָה כָּל צָבָאוֹ מִשְׁרָתָיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ :
 בָּרְכוּ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מִמְּשַׁלְתּוֹ בָּרְכֵי
 נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה :

צימית תשובה לומר ה' הוא האלהים ז"פ ואח"כ לומר ה' מלך ז"פ
 כמו צנל הסנה. ומנהג האר"י ז"ל לעמוד על דגליו אף אם הוא צתוק
 הזמירות. וכן מנהג :

יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים : יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים :

יְהוָה מֶלֶךְ כּוֹס יְהוָה מֶלֶךְ כִּי יְהוָה יְמִלּוֹךְ יִהְיֶה לְעוֹלָם
 וָעַד :

וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
 יְהוָה אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד : ע"כ מעומד הושיענו
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁךָ
 לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּתִהְלָתְךָ : בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעַם אָמֵן הִלְלוּהָ :
 כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יָהּ הִלְלוּהָ :

טוב מאוד לאומרו צלודת המנוחה כמו שכתוב צדאש הספר :

לְמַנְצֵחַ בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וּבָרְכֵנוּ
 יְאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סָלָה : לָדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָכָךָ
 בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתְךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 כָּלָם : יִשְׁמְחוּ וְיִרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיֶּשֶׁר
 וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ תִּנְחֵם סָלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ
 עַמִּים כָּלָם : אֶרֶץ נִחְנָה יְבֹלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ :
 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ :

האדרת והאמונה להי העולמים . הבינה והברכה להי עולמים .
הגאווה והגדולה להי עולמים . הרעה והרפור להי עולמים .
ההוד וההדר להי עולמים . הוער והותיקות להי עולמים .
הזיו והזוהר להי עולמים . החיל והחוסן להי עולמים .
הטבס והטוהר להי עולמים . היחוד והיראה להי עולמים .
הכתר והכבוד להי עולמים . הלקח והלבוב להי עולמים .
המלוכה והממשרה להי עולמים . הנזי והנצח להי עולמים .
הסגוי והסגב להי עולמים . העז והענוה להי עולמים .
הפאר והפדות להי עולמים . הצבי והצדק להי עולמים .
הקריאה והקרושה להי עולמים . הרחמים והרוממות להי עולמים .
השיר והשבח להי עולמים . התהלה והתפארת להי עולמים :

יש לאחזו צ' לילות שלפניו צידו הימנית וצסוף ינסקס . ולומדים ציון
שומר על דרך הקצלה שכול צפז תינות . ועומד ולומד צנוה :

ברוך שומר והיה העולם . ברוך אומר ועשה .
ברוך גזר ומקים . ברוך עשה בראשית .
ברוך מרחם על הארץ . ברוך מרחם על הבריות .
ברוך משלם שכר טוב ליראיו . ברוך מעביר אפילה
ומביא אורה . ברוך אל חי לעד וקים לנצח . ברוך
שאינ לפניו עולה . ולא שכחה . ולא משוא פנים . ולא
מקח שחד . צדיק הוא בכל דרכיו . ורסיר בכל
מעשיו . ברוך פודה ומציל . ברוך הוא וברוך שמו
וברוך זכרו לעלמי עד : ברוך אתה יהוה אלהינו
מלך העולם המלך הגדול והקדוש אב הרחמן
מהלל בפי עמו . משבח . ומפאר . בלשון כל חסידיו .
ועבדיו . ובשירי דוד עבדך . נהללך יהוה אלהינו .
בשבחות ובזמירות . נהודך . נגדלך . נשבחך . נפאריך
נרומך . ונמליכך : ונקדישך . ונעריצך . ונזכיר שמך
מלכנו . אלהינו יחיד חי העולמים . מלך משבח ומפאר
שמו עדי עד : ברוך אתה יהוה מלך מהלל
בשבחות :

שחרית של שבת

לַמִּנְצָח מִזְמוֹר לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹד אֵל
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מְגִיד הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם יִבְיַע
אֹמֵר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִחוּהַ דָּעַת: אֵין אֹמֵר וְאֵין דְּבָרִים
כָּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם: כָּל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה חֵבֶל
מִלֵּיהֶם לִשְׁמֵשׁ שֶׁם אֱהֵל בָּהֶם: וְהוּא כֹחֲתָן יֵצֵא
מִחֻפָּתוֹ יִשִּׁישׁ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֶרֶח: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפָּתוֹ:
תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה
מִחֲבִימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׁרִים מְשִׁמְחֵי לֵב מִצִּוֹת
יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם: יֵרֵאת יְהוָה טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת
לְעַד מִשְׁפָּטֵי יְהוָה אֱמֶת צְדָקוֹ יִחַדּוּ: הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהֱבָה
וּמִפְּזָרֵב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים: גַּם עֲבָדָה נִזְהָר
בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֶקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִי יֵבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נִקְנִי: גַּם מִזִּידִים חֹשֶׁךְ עֲבָדָה אֵל יִמְשְׁלוּ בִי אִזּוֹ אֵיתָם
וְנִקְתִּי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן אֹמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

לומדים הזמירות כמו שחול עד לורי וגואלי ואחר כך לומדים:

רַנְּנוּ צְדִיקִים בַּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהִלָּה: הוֹדוּ
לַיהוָה בְּכִנּוֹר בִּגְבֶּל עֲשׂוֹר וּמְרוֹ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ
שִׁיר חֲדָשׁ הִיטִיבוּ גִגֵּן בְּתִרְוָעָה: כִּי יֵשֶׁר דְּבַר יְהוָה
וְכָל מַעֲשָׂיו בְּאִמּוֹנָה: אֱהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
יְהוָה מִלֵּאָה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ
פִּיו כָּל צָבָאִם: כִּנֹּם פִּגֵּר מִי הָיָם נִתָּן בְּאוֹצְרוֹת
תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִיהוָה כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יִגּוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי
חֵבֶל: כִּי הוּא אֹמֵר וַיְהִי הוּא צוּהַ וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הִפִּיר עֲצַת
גּוֹיִם הִגִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תִּעֲמֹד
מַחֲשָׁבוֹת

מחשבות לבו לדרודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו
העם בחר לנחלה לו: משמים הביט יהוה ראה את
כל בני האדם: ממכון שבתו השגיח אל כל ישבי
הארץ: היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:
אין המלך נושע ברב חיל גבור לא ינצל ברב כח:
שקר הסוס לתשועה וברב חילו לא ימלט: הנה עין
יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו: להציל נפשות נפשם
ולחיותם ברעב: נפשונו חפחה ליהוה עזרנו ומגננו
הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי
חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך:

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
וילך: אברכה את יהוה בכל עת תמיד
תהללתי בפיו: ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עננים
ושמחו: גידלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו:
דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני:
הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא
ני שמע ומכל צרותי הושיעו: חנה מלאך יהוה
סביב ליראי ויחלצם: טעמו וראוי כי טוב יהוה
אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יהוה קדשו כי אין
מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא
יחסרו כל טיב: לכו בנים שמעו לי יראת יהוה
אלמדכם: למי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות
טוב: גצר לשונה מרע ושפתיה מדבר מרמה: סור
מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יהוה אל
צדיקים ואזניו אל שועתם: פני יהוה בעושי רע
להכרית מארץ זכרם: צעקו ויהיה שמע ומכל
צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשכרי לב ואת דבאי

זמירות

רוח יושיע: רבות רעות צדיק ויכלם יצילנו יהוה:
 שׁוּׁר כֹּל עֲצָמוֹתָיו אַחַת מִהֵנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה: הַתְּמוֹת
 רָשָׁע רָעָה וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ: פֹּדֶה יְהוָה נַפְשׁ
 עֲבָדָיו וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנִי מֵעוֹן אַתָּה
 הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: בְּטָרִם הָרִים יִלְדוּ
 וְתַחֲוִל אֶרֶץ וְתַבַּל וּמַעֲוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: תָּשֻׁב
 אֲנוֹשׁ עַד דָּפָא וְחָאמַר שׁוּבוּ בְּנֵי אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בַּעֲנִיָּה כִּיּוֹם אַתְּמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאִשְׁמוּרָה בְּלִילָה:
 וְרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כְּחֻצִיר יִחְלֹף: בַּבֶּקֶר יִצִּיץ
 וְיִחְלֹף לָעֶרֶב יִמּוּלֵל וְיִבָּשׁ: כִּי כָלִינוּ בְּאַפָּה וּבַחֲמָה
 נִבְהָלָנוּ: שָׁתָה עֹנִיתִינוּ לִנְגִידָה עָלְמָנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּה:
 כִּי כָּל יָמֵינוּ פָּנוּ בַּעֲבָרְתָּהּ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כִּמּוֹ הֶהָה:
 יָמֵי שָׁנוֹתֵינוּ בָּרָם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת שְׁמוֹנִים
 שָׁנָה וְרַהֲבָם עָמַל וְאֵין כִּי גֹז חֵישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדַע
 עַז אֶפֶה וּכִירָאֲתָה עֲבָרְתָּהּ: לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַנֹּדַע
 וְנָבִיא לִבֵּב חֲכָמָה: שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עָלַי
 עֲבָדֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר חֲסִידָה וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל
 יָמֵינוּ: שְׂכִיחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יִרְאָה
 אֵל עֲבָדֶיךָ פִּעֲלָה וְהִדְרָה עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כֹּונָנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה

יָדֵינוּ כֹּונָנָהוּ:

יֵשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן בָּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן: אָמַר לַיהוָה
 מַחֲסִי וּמַצֻּדָּתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתַי בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילָהּ
 מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר חַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֶּךְ לָהּ וְתַחֲרַת
 כִּנְפֵּיו תִּתְחַסֶּה צָנָה וְסִחְרָה אֲמָתוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַח
 לִילָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפֶּל יִהְלֹךְ מִקָּטָב

יִשׁוּד

יִטּוֹד צְהָרִים. יִפֹּל מִצֵּדָה אֶלָּה וּרְבָכָה מִיִּמִּינָה אֶלֶיָּה
 לֹא יָגֶשׁ: רַק בְּעֵינֶיהָ תִּבְיֹט וְשָׁלֶמֶת רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי
 אַתָּה יְהוָה מַחֲסִי עָלִיוֹן שִׁמָּתָה מְעֻנָּה: לֹא תִאָּנֶה אֶלֶיָּה
 רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָהָ: כִּי מִלְּאָכָיו יִצְוֶה לָךְ
 לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיהָ: עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה כֵּן תִּגּוֹף בְּאֶזֶן
 רִגְלָהּ: עַד שֶׁחַל וּפָתַן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיר וְתִנִּין:
 כִּי בִי חָשַׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁנְּכֶהוּ כִּי יָדַע שָׁמַי: יִקְרָאֲנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנֹכִי בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶבְכְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים
 אֲשַׁבֵּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה
 הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעֵה קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה
 יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גָּלָה צַדִּיקָתוֹ: זָכַר חֲסִדוֹ וְאֶמּוֹנָתוֹ
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יִשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ:
 הִרְיֵעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ:
 לַיהוָה בְּכָנוֹר בְּכָנוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
 הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּאוֹ תִּבֵּל
 וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: נִהְרוֹת יִמְחֲאוּ כֹף יִתְדֵי הָרִים יִרְנְנוּ: לִפְנֵי
 יְהוָה כִּי בָּא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תִּבֵּל בְּצִדִּיק וְעַמִּים
 בְּמִשְׁרִים:

שִׁיר לְמַעְלוֹת אִשָּׁה עֵינֵי אֵל הָהָרִים מֵאֵין יָבוֹא
 עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ: אֵל־
 יִתָּן לִמּוֹט רִגְלָהּ אֵל יָנוֹם שִׁמְרָה: הִנֵּה לֹא יָנוֹם
 וְלֹא יִישָׁן שִׁמֹּר יִשְׂרָאֵל: יְהוָה שִׁמְרָה יְהוָה צִלָּהּ עַל יַד
 יְמִינָהּ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְכָּה וַיָּרֶחַ בַּלַּיְלָהּ: יְהוָה
 יִשְׁמְרָה מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשָׁהּ: יְהוָה יִשְׁמֹר צִאֲתָהּ
 וּבֹאֶה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

זמירות

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמֵהּ לִי בַּיִת יְהוָה
 גִּלְגָּל: עֲמֻדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם:
 יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׂחָבְרָה לָהּ יַחְדָּו: שָׁשׂם עָלוּ
 שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה:
 כִּי שָׁמָּה יָשָׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹת לְבֵית דָּוִד:
 שְׁאֵלוּ שָׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלֹוּ אֲהָבֶיךָ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֶךָ
 שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אֲחִי וְרַעִי אֲדַבְּרָה נָא שָׁלוֹם
 בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נְשֹׂאתִי אֶת עֵינִי הַיֹּשֵׁב
 בַּשָּׁמַיִם: הִנֵּה כְּעֵינִי עֲבָדִים אֶל יְיָ
 אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שִׁפְחָה אֶל יְיָ גְּבֻרָתָהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחֲנֵנוּ: חֲנֵנוּ יְהוָה חֲנֵנוּ כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ
 בּוֹ: רַבָּת שִׁבְעָה-לָהּ נִפְשֵׁנוּ הִלְעַג הַשָּׂאֲנִים הַבּוֹ
 לְגֵאִיוָנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד: לוּלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמֵר
 נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלִי יְהוָה שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ
 אָדָם: אֲנִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ בַּחֲרוֹת אָפָם בָּנוּ: אֲנִי הַמִּים
 שִׁטְפוֹנוּ גִּחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲנִי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ
 הַמִּים הַיּוֹדוֹנִים: בָּרוּךְ יְהוָה שְׁלֹא נִתְּנָנוּ טָרָף לְשֹׁנֵיהֶם:
 נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר גְּמֻלָּה מִפֶּח יוֹקֵשִׁים הִפַּח נִשְׁכָּר וַאֲנִי חָנוּ
 נִמְלֻטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה:
 שְׁעֲמָדִים בְּבֵית יְהוָה בַּחֲצֹרוֹת בֵּית
 אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְהוָה וְמָרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי גָעִים:
 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי
 כִּי גָדוֹל יְהוָה וַאֲדַגֵּנוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ
 יְהוָה

יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיָּמִים וְכָל תְּהוֹמוֹת : מַעֲלָה
 נִשְׁאִים מְקַצֶּה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ
 מְאוֹצְרוֹתָיו : שֶׁהָכָה בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה :
 שָׁלַח אֲתוֹת וּמִפְתִּיּוֹם בְּתוֹכָבִי מִצְרַיִם בַּפֶּרַעַה וּבְכָל
 עֲבָדָיו : שֶׁהָכָה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים :
 לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַכְּשִׁיטִים וְלָכָל מַמְלָכוֹת
 כְּנָעַן : וְנָתַן אֶרֶץ נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : יְהוָה
 שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זְכִירָה לְדֹר וָדֹר : כִּי יֵדִין יְהוָה עַמּוֹ
 וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם : עֲצָבֵי הַגּוֹיִם כָּסָף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵי לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ :
 אֲזַנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף אֵין יֵשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם : כְּמוֹתָם
 יִהְיוּ עֹשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם : בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ
 אֶת יְהוָה : בֵּית אֶהֱרֹן בָּרְכוּ אֶת יְהוָה : בֵּית הַלְוִי בָּרְכוּ
 אֶת יְהוָה יֵרְאִי יְהוָה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה : בָּרוּךְ יְהוָה
 מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּהָ :

ההלל הגדול שאומרים מלאכי השדת אשר הוצא צם' הדוקא וחלילה
 מלהזכיר צפה שם שום מלאך רק צמחשזה :

אדריאל הודו ליי כי טוב	כי לעולם חסדו :
זכריאל הודו לאלהי האלהים	כל"ח :
בועיאל הודו לאדני האדנים	כל"ח :
דודיאל לעשה נפלאות גדלות לברו	כל"ח :
הדריאל לעשה השמים בתבונה	כל"ח :
וועדיאל לרוקע הארץ על המים	כל"ח :
זנדיאל לעשה אזרים גדלים	כל"ח :
חמיאל את השמש לממשלת ביום	כל"ח :
טבוריאל את הירח וכוכבים לממשלות בלילה	כל"ח :
ידיאל למכה מצרים בכבוריהם (יוד דע"ז)	כל"ח :

זמירות

כדוֹנִיאל וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל כִּיתוֹכָם
 לִהְיוֹת בְּיַד הַזָּקָה וּבִירוֹעַ נְטוּיָה
 מִהַגִּזְיָאל לַגִּזְרֵי יָם סוּף לַגִּזְרִים
 כּוֹרִיאל וְהָעֶבֶר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ
 כּוֹנֵנִיאל וְנִיעַר פֶּרְעָה וְחֵילוֹ בַּיָּם סוּף (הָיָה דַע"ז)
 כּוֹרִיאל לְכוֹלֵיךְ עֲמוֹ בַּמִּדְבָּר
 סַרְעִיאל לְמִכָּה מַלְכִים גְּדֻלִּים
 עֲסֵאל וַיִּהְרֹג מַלְכִים אֲדִירִים
 פַּקְדִיאל לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
 נְקוֹרִיאל וְלַעֲוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
 קְדוֹנִיאל וְנָתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה (וַיֵּן דַע"ז)
 דּוֹמִיאל נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
 שׁוֹמְרִיאל שִׁבְשִׁפְלָנוּ וְכָר לָנוּ
 שַׁמְרִיאל וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ
 תוֹמִיאל נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר
 תַּפְיאל הוֹדּוּ לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם (הָיָה דַע"ז)

ועוד לומר גם כן השבח הנחמד הזה:

יֵשׁ לֵאחֹזֵז ז' לִינִיּוֹת שְׁלֹפְנֵי זִידוֹ הַיִּמִּנִּית וְזִסּוֹף יִנְשָׁקִים: וְאוֹמְרִים
 צְדוֹךְ שֶׁאֵמַר עַל דָּךְ הַקִּצְלָה שֶׁהוּא מַפ"ז תִּיצוֹת. וְעוֹמֵד וְאוֹמֵר זְכוּנָה:
 בָּרוּךְ שֶׁאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם: בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר
 וּמַקְבֵּץ. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ.
 בָּרוּךְ מְשַׁחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בָּרוּךְ
 מַעֲבִיר אֶפְיֻלָּה וּמַבִּיא אוֹרָה. בָּרוּךְ אֵל חַי לָעַד וְקֵיִם לְנֶצַח.
 בָּרוּךְ שֶׁאֵין לְפָנָיו עוֹלָה וְלֹא שִׁכְחָה. וְלֹא מִשּׁוֹא פָנִים. וְלֹא מִקַּח
 שָׁחַר צְדִיק הוּא בְּכָל דְּרָכָיו. וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו: בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל.
 (בָּרוּךְ הַמִּנְחִיל מִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם שֶׁבַת קָדֵשׁ):

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ וּבָרוּךְ זִכְרוֹ לְעוֹלָמֵי עַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ אֲבִי הַרְחֵמֵן
 מִהַלֵּל

מִהָלַל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמִפֹּאֵר בְּלִשׁוֹן כָּל חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו בְּשִׁירֵי
דָּוִד עֲבָדֶךָ. נְהַלֵּלְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְהַרְרֶךָ.
נְגַדְךָ לָךְ. בְּשִׁבְחֶךָ. נְפַאֲרֶךָ. נְרוֹמְמֶךָ. וְנַמְדִּילֶכָּהּ וְנִקְדִּישֶׁךָ.
וְנַעֲרִיצֶךָ. וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מְלָכֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מְשַׁבַּח.
וּמִפֹּאֵר שְׁמוֹ עָרִי עַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ מִהָלַל בְּתִשְׁבְּחוֹת:

בְּזִמְרוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ
עֲלִינוּ: לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִידֶךָ וְאַמוֹנָתֶךָ בְּלִילֹת: עָלֵי
עַשׂוֹר וְעָלֵי נָבֵל עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְּנִי יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ
בְּמַעֲשֵׂי יָדֶךָ אֲרַגֵּן: מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ:
אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וּבְסִיר לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בְּפֶלַח רִשְׁעִים
כִּמּוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְצוּ פָלַח פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמַד עָרֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם
לְעוֹלָם יְהוָה: כִּי הִגָּה אֵיבֶיךָ יְהוָה כִּי הִגָּה אֵיבֶיךָ יֹאבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ
כָּל פְּעָלֵי אֱוֹן: וְתָרַם בָּרָאִים קִרְנִי בְּלִתִּי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וְתַבַּט
עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בִקְמִים עָלֵי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: צְדִיק כְּתָמָר
יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְדִּיחוּ: עוֹד יִנּוּבּוֹן בְּשִׁיבָה רִשְׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יֵשׁ
יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ:

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ יְהוָה עַל הַתְּאֵזָר אֵת תְּכֵן תִּבְל בִּל
תִּמּוֹט: נִכּוֹן כְּסֵאָה מֵאֵז מַעֲוֹלָם אַתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּבָרִים: מִקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים
מְשַׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה: עֲלִיתִךָ נֶאֱמָנוּ מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱמָנוּ
קִדְּשׁ יְהוָה לְאַרְבֶּה יָמִים:

בְּזִמְרוֹר לְתוֹדָה הִרְיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ: ו' תְּכַלֵּם
עַבְדּוֹ אֶת יְהוָה בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵינוּ בְּרִנָּה:
דַּע כִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ
וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה תִּצְרַחְתִּי בְּתִהְלָה
וְהוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ: כִּי טוֹב יְהוָה לְעוֹלָם תִּסְדּוּ יַעַד
דָּר וָדָר אֲמוֹנָתוֹ: ע"כ

זמירות

ככל פסוק יכוין אות אחד רשעה לרופי שדי :

ה יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו :
 ד יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם : ממזרח
 שמש עד מבואו מהלל שם יהוה : ה רם על כל גוים
 יהוה על השמים כבודו : י יהוה שמך לעולם יהוה
 זכרה לדר ודר : ז יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו
 בכל משלה : ד ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים
 יהוה מלך : י יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם
 ועד : ה יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו : ז יהוה
 הפיר עצת גוים הגיא מחשבות עמים : ה רבות מחשבות
 בלב איש ועצת יהוה היא תקום : י עצת יהוה לעולם
 תעמד מחשבות לבו לדר ודר : י כי הוא אמר ויהי הוא
 צוה ויעמד : ה כי בחר יהוה בציון אוה למושב לו : ז כי
 יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו : י כי לא יטוש יהוה
 עמו ונחלתו לא יעזב : ז והוא רחום יכפר עון ולא
 ישהית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו : ה יהוה
 הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו :

אשרי יושבי ביתך עור יהללה סלה : אשרי העם שפכה לו אשרי
 העם שיהוה מלכות אלהיו :

תהלה לדר ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד :
 בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יהוה
 כתר ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דור לדור ישבח מעשיה
 וגבורתיה וגידו : הדר כבוד הורה ודברי גפלא תיה אשיחר :
 יעזו גוראותיה יאמרו וגדלתה אספרה : זכר רב טובה יביעו
 וצדקתה ירגנו : חפון ורחום יהוה חכם ארה אפים וגדל חסד :
 טוב יהוה צינן לכל ורחמיו על כל מעשיו : יורה יהוה חסד כל
 מעשיה וחסידיה יברכוכה : כבוד מלכותה יאמרו וגבורתה ידברו :
 להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו : מלכותה מלכות
 כל עלמים וממשלתה בכל דור ודר : סומך יהוה גבורה לכל
 הגפלים

הַנְּפִלִים וְזִזְקָה לְכָל חַבְּפוּפִים : עֵינֵי כָל אֱלִיָּה יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן
 לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ : פִּזְתָּח אֶת יָדְךָ וַיִּכּוּן מִלֵּד צִפְסוֹק זֶה כִּי זֶה עֵיקַר
 הַפְּרִנָּסָה רַ"ת פֶּאִי גִימְטְרִיָּה יֵאֱהָרֹנְהִי ס"ת חֹתֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן :
 צְדִיק יִהְיֶה תַפְחֵרֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֵיר בְּכָל מַעֲשָׂיו : קָרֹב יִהְיוּ וְהָיוּ
 יִסֹּד לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת : רָצוֹן יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה וְאֶת
 שְׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וַיִּשְׁיַעֵם : שׁוֹמֵר יִהְיֶה נֶחֱם אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֶת כָּל
 הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיר : תְּהִלַּת יְהוָה הִיא יִדְבָּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד : וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הַלְלֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה : אֶהְלֵלָה יְהוָה בְּחַיֵּי
אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי : אֵל תִּבְטָחוּ
 בְּגִדִּיבִים בְּבֶן אָדָם שָׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה : תִּצַּא רוּחוֹ
 יֵשֶׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוֹ עָשְׂתָנְתִּיו : אֲשֶׁרִי
 שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוֹ עַל יְהוָה אֱלֹהָיו : עָשָׂה
 שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הִשְׁמִיר אֲמֵת
 לְעוֹלָם : עָשָׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹקִים נָחַן לַחֵם לָרַעֲבִים
 יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים : יְהוָה פֶּקַח עֹרִים יְהוָה זָקָף
 כְּפֹפִים יְהוָה אֱהָב צְדִיקִים : יְהוָה שֹׁמֵר אֶת גֵּרִים
 יְתוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזִיר וְדָרֶךְ רָשָׁעִים יַעֲזֹר : יִמְלֹךְ
 יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּרֵךְ וְדָר הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ כִּי־טוֹב זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ . כִּי־נַעֲשִׂים נִאוֹה
תְּהִלָּה : בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יְהוָה . נִדְחֵי
יִשְׂרָאֵל יִכְנִים : הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי־לֵב . וּמַחַבֵּשׁ לְעֶצְבוֹתָם :
מוֹנֵה מִסְפָּר לְכּוֹכָבִים . לְכָל־שְׁמוֹת יִקְרָא : גָּדוֹל
אֲדִינּוּ וְרַב־כֹּחַ . לְתַבּוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר : מְעוֹדֵד
עֲנֻיִם יְהוָה מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַד־יְאָרֶץ : עֲנֵנוּ לִיהוָה
בְּתוֹרָה . זְמִירוֹ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר : הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים
הַמְכִּין לָאָרֶץ מָטָר הַמְצַמֵּחַ הָרִים חֲצִיר : נֹתֵן
לְבַהֲמָה

זמירות

לְבַהֲמָה לַחֲמָה • לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא בְגִבּוֹרֹת
הַסּוּם יִחַפֵּץ • לֹא-בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוֹצֶה יְהוָה
אֶת-יִרְאָיו • אֶת-הַמִּיַּחֲלִים לַחֲסֹדוֹ: שִׁבְתִּי יְרוּשָׁלַם אֶת
יְהוָה • הִלְלִי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי-חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעֶיךָ
בְּכֶךְ בָּנֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ: הַשָּׁם-גְּבוּלֶךָ שָׁלוֹם • חֲלָב חֲטִיִּם
שִׁבִּיעַךָ: הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ • עַד-מִהֲרָה יְרוֹץ
דְּבָרוֹ: הִנֵּחַן שְׁלֹג כְּצֶמֶר • כְּפֹר כְּאַפֵּר יִפּוֹר: מִשְׁלִיךְ
קָרְחוֹ כְּפִתִּים • לִפְנֵי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ
וַיִּמָּסֶם • יֹשֵׁב רוּחוֹ יִזְלוּ-מֵיִם: מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֶקֶב •
חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה בֵּן לְכָל גּוֹי •
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-דָעוּם הִלְלוּהָ:

הִלְלוּהָ הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם • הִלְלוּהוּ
בַּמְרוֹמִים: הִלְלוּהוּ בְּכָל-מַלְאָכָיו • הִלְלוּהוּ
כָּל צָבָאוֹ: הִלְלוּהוּ שָׁמַשׁ וַיָּרֵחַ • הִלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי
אֹר • הִלְלוּהוּ שָׁמַי חֲשָׁמִים • וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַל
הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה • כִּי הוּא צוּר וְגִבּוֹרֹת
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הִלְלוּ אֶת
יְהוָה מִן הָאָרֶץ • תַּנִּינִים וְכָל-תַּהֲמוֹת: אִשׁ וּבָרָד
שֶׁלֶג וְקִיטּוֹר • רוּחַ סַעְרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים וְכָל
גְּבָעוֹת • עֵץ פֶּרִי וְכָל-אֲרוֹזִים: רַחֲמֶיהָ וְכָל בְּהֵמָה • רֶמֶשׁ
וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי-אֶרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים • שָׂרִים וְכָל-
שִׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֲוִירִים וְגַם-בְּתוֹלֹת • וְקָנִים עִם-נְעָרִים:
יִהְלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה • כִּי-גִשְׁגַּב שִׁמּוֹ לְבָדוֹ • הוֹרֹו עַל
אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וַיֵּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ • תִּהְלֶה לְכָל-חַסִּידָיו •
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הִלְלוּהָ:

הִלְלוּהָ שִׁירוּ לִיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ • תִּהְלְתוּ בְּקֶהֱל
חַסִּידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׁיו • בְּגִי-צִיּוֹן
יִגִּילוּ

יָגִילוּ בְּמִלְכָּם: יִהְיוּ שְׂמוֹ בְּמַחֹל • בְּתָף וּבְנוֹר יִזְמְרוּ
 לוֹ: בִּי־רוֹצֶה יִהְיֶה בְּעֵמּוֹ • יִפְאֵר עֲנוּיִם בִּישׁוּעָה:
 יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל
 בְּגִרוֹנָם • וְהָרַב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם •
 תּוֹכְחוֹת בְּלֹא־מִים • לֹא־סָר מִבֵּיהֶם בְּזָקִים • וְנִכְבְּדֵיהֶם
 בְּכִבְלֵי בְרִזָּל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב • הַדָּר הוּא
 לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּהָ:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ • הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּגִבוּרָתּוֹ • הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֻלּוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּבְנוֹר: הַלְלוּהוּ
 בְּתָף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֹנֵב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־
 שָׁמַע • הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל
 יָהּ הַלְלוּהָ: כ' ה' ת' י' ה'

בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן •
 שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ • בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל • עֲשֵׂה גְּפִלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם
 כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם • וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־דָּאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

זריח לעמוד צנונה

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה לְעֵינָי כָּל־הַקֶּהֶל • וַיֹּאמֶר דָּוִד
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ • מֵעוֹלָם
 וְעַד־עוֹלָם: לָךְ יְהוָה הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת
 וְהַנִּצָּח וְהַחֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָּה
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל־יָרֵאֵשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד כִּלְכָּנֶיךָ •
 וְאַתָּה מוֹשִׁיל בְּכָל־כֹּחַ יְפִי־מַס שִׁדְלָה לַתַּת לַדָּקָה וּבִדְךָ כַּחַ
 וּגְבוּרָה • וּבִדְךָ לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק לְכָל־: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
 מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ • וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרְתְּךָ:
 וַיְבָרְכוּ אֶת־שֵׁם כְּבוֹדְךָ • וּמְרוֹמָם עַל־כָּל בְּרָכָה
 וְתִהְיֶה

ומירות

ותהלה : אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את-
השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה
הים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם : וצבא
השמים לך משתחוים : אתה הוא יהוה האלהים ע"כ
מעומד ר"ת לזכר אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור
כשדים • ושמך שמו אברהם : ומצאת את לבבו
נאמן לפניך : וכרות עמו ברית לתת את ארץ הכנעני
החתי האמרי והפרזי והיבوسی והגרגשי לתת לזרעו
ותקם את דבריך • כי צדיק אתה : ותרא את עני
אבתינו במצרים • ואת זעקתם שמעת על ים סוף :
ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו • ובכל עם
ארצו • כי ידעת כי הזידו עליהם • ותעש לך שם כהיום
הזה • והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה :
ואת רדפיהם השלכת במצולת כמזאבן במים עזים :
ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים
וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים :
וירא ישראל את הנהר הגדלה אשר עשה יהוה
במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
עבדו :

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליהוה ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה
בים : עני וזמרת יה
ויהי לי לישועה יה אלי ואניוהו אלהי אבי
וארמנהו : יהוה איש
מלחמה יהוה שמו : מרכבת פרעה וחילו
ירה בים ומבחר שלשיו

טַבְּעוּ בַּיַּם-סוּף: תְּהַלֵּל יְבִסְיָמוּ יַרְדֵּן
 בְּמִצּוֹלָתָ כְּמוֹ-אֲבֹן:
 יְמִינָהּ יְהוָה נֶאֱדָרָה בְּכַח   יְמִינָהּ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב:
 וּבִרְבִּי גְאוּנָהּ תִּהְרַס קִמְיָה
 תִּשְׁלַח חֲרִנָּהּ יֶאֱכֹלֶמוּ   בִּקְשׁ: וּבְרוּחַ אֶפְיָהּ
 נִעְרָמוּ מִיָּם נִצְבּוּ כְּמוֹ-נֶגֶד
 נוֹלִים קָפְאוּ תְּהַלֵּמָת   בְּלִבֵּי-יָם: אָמַר אוֹיֵב
 אֶרְדָּף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שָׁלָל
 תִּמְלֹאֲמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק   חֲרָבִי תִזְרִישְׁמוּ יְהִי:
 נִשְׁפָּת בְּרוּחָהּ כִּסְמוּ יָם
 צָלְלוּ כְּעוֹפֹרֶת בְּמָיִם   אֲדִירִים: מִי-כְמֹכָה
 בָּאֵלִם יְהוָה מִי כְמֹכָה
 נֶאֱדָר בִּקְדֻשׁ נִזְרָא   תְּהַלֵּל עֲשֵׂה-פִלָּא:
 נְטִיתָ יְמִינָהּ תִּבְלַעְמוּ
 אֶרֶץ: נְתִיתָ בְּחִסְדָּהּ   עַם-יוֹ נֶאֱלָתָ נִהְלָתָ בְּעִזָּה
 אֶל-נִוָּה קִדְשָׁהּ: שִׁמְעוּ
 עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיל אֲחִיו   יִשְׁבִּי פִלִּשְׁתִּי: אִן נִבְהָלוּ
 אֱלֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב
 יֶאֱחִזְמוּ רָעַד נִמְגּוּ   כָּל יִשְׁבִּי כְּנָעַן: תִּפְלֹ
 עֲלֵיהֶם אִמְתָּהּ וּפָחַד
 בְּגִדְלֵי זָרוּעָהּ יִבְּמוּ כְּאֲבֹן   עַד-יַעֲבֹר עִמָּהּ יְהוָה
 עַד-יַעֲבֹר עִם-יוֹ קִנְיָתָ:
 תִּבְאֲמוּ וְתִשְׁעֲמוּ   בְּתֵר נִחְלָתָהּ מִבּוֹן
 לְשִׁבְתָּהּ פְּעֻלָּתָהּ יְהוָה
 מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כֹונֵנוּ יְהִי: יְהוָה וּמֶלֶךְ לְעָלָם וָעֶד:
 יְהוָה מְלִכּוּתִיהָ קָאִים לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עֲלֵמִיָּא:

זמירות

כִּי בָא סוֹם פִּרְעָה בִּרְכָבוֹ וּבִכְרָשָׁיו בָּיָם וַיֵּשֶׁב יְהוָה
עֲלֵהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבָנִי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבִשָּׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם:

וַתִּקַּח מִלִּים הַנְּבִיאָה אֲחֻזָּת אֶהֱלֹן אֶת־הַתֵּף בִּידָה וַתַּצְאֵן כָּל־
הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתַפִּים וּבִמְחִלָּת: וַתַּעַן לָהֶם מִרִים שִׁירָה
לַיהוָה כִּי־נָאֲתָה גֵאָה סוֹם וּלְכָבוֹ רַמָּה בָּיָם: ס

וַיֵּצֵעַ מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכְּדוּ
שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: וַיָּבֹאוּ מִדְּרָתָהּ וְלֹא
יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמֶּדְרָה כִּי מָרִים הָיָה עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מִדְּרָה:
וַיִּלְכְּדוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נַּשְׁתָּה: וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה וַיֹּדְרֶהוּ
יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַף אֶל־הַמַּיִם וַיִּמָּתְקוּ הַמַּיִם שֵׁם שָׁם לֹו חֵק וּמִשְׁפָּט
וְשֵׁם נִסְתָּהוּ: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיהָ וַהֲיִשְׁרָר
בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וַהֲאִזְנִיתָ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר־
שָׁמַרְתִּי בַּמִּצְוֹתִים לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפָּאֵהָ:

כִּי לַיהוָה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וַעֲלוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפָט אֶת־הָרֹעִים־עָשׂוֹ. וְהִיחָה לַיהוָה
הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ. בַּיּוֹם
הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

זעשדת ימי תשובה:

קל שיר המעלות ממעמקים קראתיה יְהוָה:

וַעֲמֹד הַשְּׁלִיחַ לְצוּר לִפְנֵי הַתִּיצָה. וַיֵּשׁ לַהֲמַתִּין מִנִּין לוֹמַר יִשְׁתַּחֲוֶה
אֵל יְחִיד יֵשׁ לוֹ לַהֲסַמִּיךְ תִּיצָת אֶחָד לִישְׁתַּחֲוֶה. יֵשׁ מִי שְׁאוֹמֵל
שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ חֲזָרוּ וְשָׁמוּ צַהֲלָה. וַיֵּשׁ לוֹמְדִים שְׁחֲזָרוּ אֲנִדְהִם אֲנִינוּ
וְשָׁמוּ צַסוּפוֹ:

יִשְׁתַּחֲבֹד שְׁמָהּ לְעַד מִלְכָּנוּ. הֵאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: כִּי לָהּ נָאֲתָה יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. לֹל צַנְסִימָה א' עַד
וּמַלְכוּת שִׁיר. וְשִׁבְחָהּ הַלֵּל. וְזִמְרָהּ. עוֹ. וּמִמְשָׁלָה. נִצָּחַת.

גדלה

גִּלְיָהּ • וּגְבוּרָה • תְּהִלָּה • וְתַפְאֶרֶת • קְדוּשָׁה • וּמַלְכוּת •
 עַד כֹּלֵן • בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲזוֹלִים
 וְעֲדֵי-עוֹלָם אֲתָה אֵל : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹה מֶלֶךְ גָּדוֹל
 וּמְהֻלָּל בַּתְּשׁבָּחוֹת • אֵל הַהוֹדָאוֹת • אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת •
 בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת • רִכּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים • הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי
 זְמִירָה • מֶלֶךְ חֵי הַעוֹלָמִים אָמֵן :

ולריך לענות חמשה פעמים אמן :

יִתְגַּבֵּל וְיִתְקַבֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא בְּעֻלְמָא דִּי-בְרָא כְדַעֲוִיתָהּ וְיִמְלִיד
 מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן וּבְיָמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמִים וּלְעַלְמֵי עֲלָמָא • יִתְבָּרַךְ
 וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל
 שְׁמֵה דְקוֹדֶשׁא בְּרַךְ הוּא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁידְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא
 וְנַחֲמָתָא דְאֲמִידָן בְּעֻלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

ולומר חזן בָּרְכוּ אֵת יְיָ הַמְבָרַךְ : ולומדים הקהל כלם

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא . שהוא
 ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים . יהי שם יי מבורך מעתה ועד
 עולם . ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה :

ועונים בקול דם בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם • יוֹצֵר יַפְסִית
 אֹזֶר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ • עוֹשֶׂה שָׁלוֹם • וּבוֹרֵא אֶת
 הַכֹּל : הַמַּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים • וּבְטוֹבוֹ
 מְחַדֵּשׁ בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית : מָה רַבּוֹ
 מַעֲשֵׂיךָ יְיָ הוֹה • כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאכָה דְּאָרֶץ
 קִנְיָנֶיהָ : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם לְבָדוֹ מְאֹד • הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיְּמוֹת-עוֹלָם • אֱלֹהֵי-עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 רַחֵם

זמירות

רחם עלינו. ארון-עזנו צור-משגבנו מגן-ישענו
משגב בעדנו:

יחמר א"ב זו נשימת ח' אל ברוך גדול-דעה. הבין ופעל זהרי חמה.
טוב יצר כבוד לשמו. מאורות נתן סביבות עזו. פנור
צבאות קדושים רוממי שרי. תמיד מספרים כבוד-אל ר"ת מנחם
וקדשתו: תתברך יהוה אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
על-כל שבח מעשי יריה. ועל-מאורי-אור שיצרת. המרה
יפארוך סלה:

תתברך לנצח צורנו מלכנו וגאלנו בורא קדושים.
ישתבח שמו לעד מלכנו. יוצר ר"ת מו"ס

תשס ע"ז משרתים ואשר משרתיו. כלם עומדים ברום
עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים
חיים ומלך עולם: כלם אהובים. כלם בוררים.
כלם גבורים ר"ת שס אב"ג: כלם קדושים. כלם עשים
באימה וביראה רצון קונם. וכלם פותחים י את-
פיהם. בקדשה. ובטהרה. בשירה. ובזמרה:
מברכין משבחין מפאדין מקדישין ומעריצין וממליכין.
את-שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:
וכלם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה:
ונותנים רשות זה לזה. להקדיש ליוצרם בנחת רוח.
בשפה ברורה. ובנעימה. קדשה כלם כאחד עונים
באימה ואומרים ביראה: קדוש קדוש קדוש יהוה
צבאות. מלא כל הארץ כבודו: והאופנים וחיות הקדש
ברעש גדול מתנשאים: לזמרתם ומשבחים ואומרים:
ברוך כבוד יהוה ממקומו:

לא אל ברוך. נעימות יחנו. למלך אל חי וקים.
זמירות יאמרו. ותשבחות ישמיעו. כי הוא

לְבַדּוֹ מְרוֹם וְקְדוּשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת • עֹשֶׂה הַדְּשׁוֹת •
 בֹּעַל מַלְחָמוֹת • זֹרַע צְדָקוֹת • מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת • בּוֹרֵא
 רְפוּאוֹת • נוֹרֵא תְהִלּוֹת • אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת • הַמַּחְדִּישׁ
 טוֹבוֹ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית : כְּאֵמֹר •
 לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוּלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ : (אֵין לוֹמַד וְהַתְקִין
 מַלּוּדוֹת וְהַתְקִין מְאֻרוֹת מִשְׁמִיחַ עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא)
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאֻרוֹת :

אֶתְחַבֵּת עוֹלָם אֶהְבֶּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ • חֲמֵלָה גְּדוּלָּה
 וַיִּתְּרָה חֲמֵלָתָּ עָלֵינוּ : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ •
 בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׂבָטָחוֹ בְּךָ
 וַתִּלְמַדְמוּ חֻקֵּי חַיִּים לַעֲשׂוֹת (חֻקֵּי) רְצוֹנָךָ בְּלִבְבִּי
 שָׁלֵם • בֵּן תְּחַנֵּנוּ : אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן • הַמְּרַחֵם רַחֵם
 נָא עָלֵינוּ • וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהַבִּין לְהַשְׁכִּיל •
 לְשִׁמּוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד • לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת • וּלְקַיֵּם
 אֶת כָּל־דְּבָרֶיךָ תִּלְמּוֹד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ
 בְּרַחֲמֶיךָ • וְדַבֵּק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וַיַּחֲד לִבְבֵינוּ
 לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ • לְמַעַן לֹא גִבּוֹשׁ וְלֹא
 נִפְלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד : כִּי בְשֵׁם קְדוּשָׁתְךָ
 הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ • נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה
 בִּישׁוּעָתְךָ : וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחֲסָדֶיךָ הַרְבִּיִם •
 אֵל יִטְשׁוּנוּ נִצָּח סֵלָה וָעֶד • מִהֵרָ וְהִבֵּא עָלֵינוּ בְּרָכָה
 וְשָׁלוֹם כֹּחַן יִסְחוֹז דָּד' לִינִיּוֹת וַיְהִיו מְקוֹצֵצִים צִדּוֹ הַשְׁמַלִּית עַל
 לָצוּ עַד שֶׁמָּגִיעַ לְדַצְרֵי חַיִּים וְכו' מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ •
 וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צוּאֲרֵנוּ וְהוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת
 לְאַרְצֵנוּ : כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוּ בְּחֵרֶת מְכַל
 עַם וּלְשׁוֹן וְקִרְבָּתְנוּ מִלְכֵנוּ יְכוּיִן מִיד לִזְכוֹר מַעֲמַד הַר סִינִי
 לְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וַיִּזְכּוֹר מַחֲיִית זִכְרָ עַמְּלֶךָ שֶׁנַּעֲזָרוּ אֵין הַשֵּׁם גְּדוֹל

יוצר

ושלם בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לָךְ יוֹצֵר מַעֲשֵׂה מֵרִים שֶׁהִפָּה נִצְרָחָה
לְהוֹדוֹת לֵשׁ יְיָ וְלֹא לִדְרֹךְ לִשׁוֹן הָרַע. וּלְיִחְדָּךְ וּלְיִרְאָה וּלְאַהֲבָה
אֶת שִׁמְךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

חַיִּיב אָדָם לִקְצֹל עָלָיו מִלּוֹת יִחוּד הַשֵּׁם צְרוּךְ הוּא צֹהֲבָה שְׁלִימָה
וַיִּזְהַר לְקִרְוָתוֹ צִכּוּנָה גְּדוּלָּה וַיִּאֲרִיךְ צֹאחַד כְּדִי לְהַמְלִיכּוֹ צִשְׁמִיִּם
וּצֹאחֶךְ וּצֹד' דּוּחֹת הָעוֹלָם. וּמוֹסֵר כִּפְסוֹ וּנְשַׁמְתּוֹ עַל קְדוּשַׁת שְׁמוֹ.
וַיִּתֵּן הַד' שֶׁל אֶחָד שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִשְׁמַע כְּדִי"ש ח"ו. וְר"ת שֶׁל שְׁמַע' שְׁאוֹ
מִדּוּם 'עֵינִיכֶם. וְלִהְפֹךְ. 'עוֹל' מַלְכוּת 'שְׁמִיִּם. וַיִּשִׁית עַל לְצוֹ אִם
עֲצֵר אִיזָה מִי' הַדְּצִדוֹת הַדְּמוּזִי' צוֹ כַּמְצוֹלֵר לַמַּטָּה יִתְחַדֵּעַ וַיִּקְצֹל שֶׁלֹּא
לַעֲצוֹר עוֹד. וַיִּסְגּוֹר עֵינָיו צִיד יַמִּין. וַיִּכּוּן שֵׁם ע"צ אֶדוֹן הַכֹּל.
הִיָּה. הוּהָ. וַיְהִיָּה:

יוד. הי. ויו. הי:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵכָנִיָּה יְהוָה אֶחָד: לֹא יִהְיֶה
לָךְ אֱלֹהִי אֲחֵרִים. וְאִוְמִדִּים צִלַּחַשׁ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: ע"כ נִרְיָךְ לְהַפְסִיק צִין מַלְכוּת שְׁמִי' לַעוֹל מִלּוֹת. וְאַהֲבָתְךָ
לֹא תִשָּׂא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
הַיּוֹם עֲלֶיךָ לְבָבְךָ: וְשִׁנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאֹזֶר עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטִטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ:
לֹא תִחַמּוּד וּכְתַבְתָּם עַל-מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעְתָּ שְׁמִיעוּ אֶל-מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
אֲתָכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
בְּכָל-לְבָבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר-אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּז וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשְׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבִהֲמֹתְךָ וְאִבְלֹת
וּשְׁבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם
וּעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה

יפסיק מעט אף--יהוה בכם ועצר את השמים ולא-
 יהיה מטר והאדמה לא תתן את--יבולה לא תולד
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן
 לכם: ושמעתם את דברי אלה על--לבבכם ועל--
 נפשכם וקשרתם אותם לאות על--ידיכם והיו
 לטוטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם
 לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: כד
 את לזכר למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי השמים על-
 הארץ: כאלו יאחזו הניציות גם צד ימין:

ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי
 בגדיהם לזרותם ונתנו על--ציצת הכנה פתיל
 תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתם
 וזכרתם את-כל-מצות יהוה ועשייתם אתם לא תכלו
 ולא-תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וישים הניציות
 ע"ג עיניו אשר-אתם זנים אחריהם: זכור את יום השבת
 למען תזכרו ועשייתם את-כל-מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
 מארץ מצרים להיות לכם לאלהים לא תענה צדעך אני
 יהוה אלה בכם:

ויש צקדיא שמת עם פסוק צדוק שם למ"ח תיבות חסד ג' וחזר ש"ן
 יהוה אלהיכם אמת ומשלים הרמ"ח תיבות כמנין לצדיו
 של אדם משועזדים כלם לעזודת
 הצורא יתצדק שמו. וישמעם מפי ש"ל וישתוק. ויכוין ויאמר ע"ו ווי"ן
 צנשימה אחת:

יוצר

אֱמֶת • וְיִצִיב • וְנִכּוֹן • וְקִים • וְיִשֶׁר • וְנֶאֱמָן • וְאֱהוֹב •
וְחָבִיב • וְנַחֲמָד • וְנָעִים • וְנוֹרָא • וְאֲדִיר •
וּמַתְקָן וּמִקְבֵּל • וְטוֹב וְיָפֵה • הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם • מַלְכֵנוּ • צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן
יְשׁוּעָנוּ: לְדֶר וְדֶר הוּא קִים וְשִׁמוֹ קִים וְכִסְאוֹ נָכוֹן •
וּמַלְכוּתוֹ וְאַמוּנָתוֹ לְעֶד קִימָת: וְדִבְרֵיו חַיִּים וְקִימִים
וְנֶאֱמָנִים וְנַחֲמָדִים • לְעֶד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים • (כֹּלן יִשְׁלַשׁ
הַלִּיּוֹת וַיִּיחַס מִיָּדוֹ) עַל אֲבוֹתֵינוּ • וְעָלֵינוּ • וְעַל בְּנֵינוּ •
וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ • וְעַל כָּל־דּוֹרוֹת וְרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:
עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקִים • בְּאֵמֶת
וּבְאַמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֱמֶת שְׁאֵתָהּ הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבֹתֵינוּ •
גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ • צוּרֵנוּ צוּר יְשׁוּעָתֵינוּ • פּוֹדֵנוּ
וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ • וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים
זוֹלָתְךָ סֶלָה:

עֲזָרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מֵעוֹלָם • מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם • בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר:
בְּרוּם יְעוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ • וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אַפְסֵי
אֶרֶץ: אֱמֶת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ • וְתוֹרָתְךָ
וְדִבְרֶיךָ יָשִׁים עַל לְבָבוֹ: אֱמֶת שְׁאֵתָהּ הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ •
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אֵתָהּ
הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן • וּמִבְּלָעָדְךָ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: אֱמֶת מִמְּצָרִים גּוֹלָתָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ • מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ •
וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאֵלָתָ • וַיִּסְסוּף לָהֶם בְּקַעַת • וַיִּדְּרִים
טַבַּעַת • וַיִּדְּרִים עָבְרוּ יָם • וַיִּכְסּוּ מִיַּם צָרִייהֶם אַחֲרֵי
מָהֶם לֹא נֹתֵר: עַל־זֹאת שְׁבַחוּ אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוֹ לְאֵל •

ונתנו

וְנָתַנוּ יְדִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רָם וְנִשָּׂא • גָּדוֹל וְנוֹרָא • מְשֻׁפָּל
 גָּאִים עַד־י אֶרֶץ • וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים עַד מָרוֹם • מוֹצִיא
 אֲסִירִים • פּוֹדֶה עֲנֻוִּים • עוֹזֵר דָּלִים • הַעֲזִינָה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שְׁוֹעַם אֱלֹיו: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן גֹּאֲלָם
 בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ • מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה • וְאָמְרוּ כָלָם: מִי־כִמְכָּה בָּאֱלִים יְהוָה
 מִי כִמְכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ • נוֹרָא תְּהַלּוֹת עֲשֵׂה
 פֶּלֶא: שִׁירָה תְּדַשָּׁה שְׁבָחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל
 שִׁפְתַּת הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְהוָה
 יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר גּוֹאֲלֵינוּ יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

צריך לסמוך גאולה לתפלה צלי הפסק כלל. ויפסיע שלש פסיעות
 לפניו ויכוין דגליו זה אלל זה כאילו אינם אלא דגל אחד להדמות
 למלאכים. וכאילו דגליו אסורות. וכן ידיו זו על גזו זו על לזו. ימין על
 שמאל. כאילו הם קטורים. כעצד לפני דצו. זהכנעה צאימה ציראה
 וצפחד. ואומר צתוך הספר. או צעינים סגורות. ויזהר שלא להשמיע
 קולו צתפלתו כנתוצ צזהר צפ' ויגש. ולא ישתחוה צשום צדכה אלא
 צתחיל' וסוף צאצות צהודאה. וצחזרת העמידה יזהר שלא להשיח כלל אלא
 ושתוק ויענה אמן צצדכות ש"ל. ויכוון צלצד שם זה צכל צדכות. וצ'
 אותיות מהשם עלמו צכל פעם שהוא כודע כאשר תדאה:

אדון הכל. יאהדונהי. היה הוה יהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (גיא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ •
 אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב •
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן • גּוֹמֵל חֲסָדִים
 טוֹבִים קֹנֶה הַכֹּל • וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת • וּמְבִיא גּוֹאֲלֵי
 לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

שחרית

זימי תשובה אומר:

זכרנו לחיים. (אל) מלך חפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך
אלהים חיים (אל חי):

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (הר)
מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע (צמח מוריד הטל) (וצמור משיב

הרוח ומוריד הגשם) מכלל חיים בחסד. מחיה
מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר. מי
כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה: זימי תשובה אומר:

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מחיה המתים:

וצחצח שלח לצור אומר נקדישך ונושאים עיניהם למדוס:

נקדישך ונעדיצך. פנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך
קדושה (בניגון אומר המקדישים שמך בקדש). וכן
כתוב על יד גביאך. וקרא זה אל זה ואמר. קדוש. קדוש. קדוש.
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמיתם משבחים ואומרים:
ברוך כבוד יהוה ממקומו: וברברי קדשך כתוב לאמר: ומלך
יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך
אתה יהוה האל הקדוש: (זימי תשובה המלך הקדוש):
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. וחננו
מאתך דעה ובינה והשכל: ברוך אתה
יהוה חונן הדעת:

השיבנו

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבֹדָתְךָ
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲתוֹר חַתִּידָה
מִתַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדְךָ לְהַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְכָל יִשְׂרָאֵל
וּבְכָל־לֵם תַּחֲזִירֵנוּ לִי (ס"ג) כִּי יִמִּינְךָ יְהוָה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ • מְחוּל לָנוּ מִלִּפְנֵי כִּי
פָּשַׁעְנוּ • כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חֲנוּן הַמֵּרַבָּה לְסִלּוֹחַ:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ וּמַהֲרֵנוּ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה
שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמָךְ • כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

צַתְעֲנוּת לַצּוֹר לוֹמֵר סְלִיחַ לַצּוֹר כֹּלֵן עֲנָנוּ צַחֲזֵר וְחֻתֵּם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַעֹזֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה:

רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנַשְׁעָה כִּי תַהֲלִיתֵנוּ
אַתָּה • וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל
תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכָּאוֹבֵינוּ וּלְכָל מַכּוֹתֵנוּ • כִּי אֵל רוֹפֵא
רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בְּקִיץ בְּרִכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אֲבִינוּ) בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּבְרִיךְ שְׂנוֹתֵינוּ
בְּטִלְיֵי רָצוֹן • בְּרִכָּה • וְנִרְבָּה • וְתִהְיֶה אַחֲרִיתָה חַיִּים
וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּה • כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה
וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: ע"ב

וּבַחֲזוֹרָה בְּרִיךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת • וְאֶת כָּל מִינֵי
תְּבוֹאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה • עַל כָּל פְּנֵי
הָאֲדָמָה • וְרוּחַ פָּנֶי תִבֵּל וְשָׁבַע אֶת הָעֵלָם כָּלֹו מִטּוֹבָה • וּמִלֹּא יְדֵינוּ
מִבְּרִכוֹתֶיךָ וּמִעֲשֵׂי מִתְּנוֹת יְדִיךָ • שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר
רָע • וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית • וּמִכָּל מִינֵי פוֹרְעָנוֹת • וַעֲשֵׂה לָהּ תַקְוָה

טובה

שחרית

טובה ואחרית שלום. חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה.
וברכה בגשמי רצון ברכה ונדרבה. ותהי אחריתה. חיים ושבוע
ושלום בשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה ומברך
השנים: ברוך אתה יהוה מברך השנים: ע"ב

**תקע בשופר גדול לחרוחנו ושא גם לקבץ גליוחנו
וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ
לארצנו:**

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. שכל טפה וטפה
ידע שיצא ממני לבטלה בין באוגם בין בשונג בין ער בין ישן
בין על ידי בין על ידי אחרים שלא במקום מצוה. עשה למען שמך
הגדול היוצא מפסוק חיל בלע ויקאינו. חביו שתחזירם למקומם
במקום הקודש: ברוך אתה ייח ויחביו. ויה מקבץ גרחי עמו
ישראל: ואינו חוזר הברכה:

**ברוך אתה יהוה מקבץ גרחי עמו ישראל:
השיבה שפטינו כבראשונה. ויועצנו כבתחלה.
והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו
מהרה אתה יהוה לברכה. ברחמים בצדק ובמשפט:
ברוך אתה יהוה מלך אוהב צדקה ומשפט:**

צעדת ימית שזכ (המלך המשפט) ואס שכת אין מחזירין:
**למלשינים ולמינים אל תהי תקוה וכל היודים
כרגע יאבדו. וכל איביה וכל שנאייה
מהרה יכרתו. וכל עשי רשעה מהרה תעקר.
ותשבר ותכלם ותכניעם במהרה בימינו: ברוך אתה
יהוה שובר איבים ומכניע זדים: (י"א מינים):**

**על הצדיקים ועל החסידים ועל שארית עמך בית
ישראל (ועל וקניהם) ועל פליטת בית סופריהם.
ועל גרי הצדק ועליו יהמו נא רחמיה יהוה אלהינו.**

ותן

וְחַן שָׁכַר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים
הִלְקֵנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָּךְ בָּטַחְנוּ. וְעַל
חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

הַתְּשׁוּבֹן בְּחוּךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּכְפֹאֶה
דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין. וּבְנֵה
אוֹתָהּ בְּנֵן עוֹלָם בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ תִרְוֶה
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מַצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שִׁמְעֵנוּ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִי הַרְחֵמֵן חוּס וְרַחֵם
עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה וּמִלִּפְנֵיךָ
מִלִּכְנֹס רִיקִם אֵל תִּשְׁיבֵנוּ.

כֹּאן יתודה זקנור ושואל לרכיו וציוס שאין צו תחנונים מתחיל יהי
דלון 733:

אנא ה' חטאתי עויתי פשעתי לפניך והרע צענייך עשיתי. ולמי צום
ונכלם ומתחדע על הכל ומצקם מלפניך מחילה וסליחה וכמדה:

יהי דלון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתזכני לעסוק בתורה וצמלות
ויהיו כל מעשי לשם שמים. ותפרנסני פרנסה טובה עם כל צרכי
צויתי ועם כל ישראל. זנחת ולא צנעד. זהיתר ולא צאיסוד לחיים
ולשלום. ולא תלריכני לידי מתנת צער ודם ולא לידי הלואתם אלא
לירך המלאה והפתוחה והעשירה והרחצה. פותח את ידיך ומשציע
לכל חי דלון:

חַנּוּנוֹ וְעֲנָנוֹ וְשִׁמְעַתְּ תְּפִלָּתֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל
בָּיִת: הַיָּחִיד לוֹמֵר כֹּאן עֲנֵנוּ. וְאִם שָׂכַח לֵינוּ הַזֶּה:

עֲנֵנוּ אֲבוֹתֵנוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְּדוֹלָה אֲנִי
אֵל תִּפְּן לְרִשְׁעֵנוּ וְאֵל תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִבְּקִשְׁתֵּנוּ הִיָּה נָא
קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ מִדֶּם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה תַעֲנֵה נִדְבָר וְאַתָּה תִשְׁמַע
בְּדַבָּר

שחרית

בְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עֹד חָם מִדְּבָרִים וְאֲנִי
אֲשָׁמַע כִּי אַתָּה יי פֹּדֶה וּמַצִּיל וְעֹזֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה.
וְהַיֵּשֶׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: זֶה שֶׁ מוֹדֵשׁ לוֹמְרִים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֹּא יָגִיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד.
וְיִזְכֹּר זְכוּרֵינוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפִלִּיטָה
לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ
עֲלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. זְכֹרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חֹסֶם וְחֹנֵן
נְחֻמֹּל וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן
וְרַחֵם אֶתָּה:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ.
וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹכֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה גּוֹט אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לָרֹר וְרַר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלֵּלְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵנוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עָמְנוּ. וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבִקְרַר וְצִהָרִים.
הַטוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ
כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

צחוכה לומדים

על הגסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות. ועל הנפלאות
ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :
בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. בשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשפחם תורתך ולהעבירם
מחקי רצונך. ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם.
רבת את ריבם. הגדת את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים
ביר חלשים. ורבים ביר מעטים. ורשעים ביר צדיקים. וטמאים
ביר טהורים. וזרים ביר עוסקי תורתך. וזה עשית שם גדול
וקרוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום
הזה ואחר כך באו בניה לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את
מקדשיך והדליקו גרות בחצרות קדשך וקבעו שמזנה ימים חנפה
אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמם גסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה: צפורים לומדים

על הגסים. ועל הפורקן. על הגבורות. ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה בשעמד עליהם הזמן
הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. מנעה
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחודש שנים עשר
הוא חודש אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיה הרבים הפרת את
עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבות לו גמולו בראשו. ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמם גם נפלא ונודה לשמך
הגדול סלה:

ועל כלם יחברך ויתרומם. ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

לעשרת ימי תשובה ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך וזה נאה
להודות:

אלהינו

שחרית

שליח לצור לומר חזרה:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתוחה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים.
עם קדושיה באמור. וברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליה
ויחנה: ישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום: ושמר את שמי על
בני ישראל ואני אברכם: ע"כ

שנים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמה. וברכנו אבינו
בלנו יחד באור פניה. פי באור פניה נתת לנו יהוה
אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים
ברכה ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את
כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום: זעזע ימית שוטה:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה ונחמה.
וגזרות טובות. גזבר וגביתב לפניך אבחנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום
אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגאלי: עוד לומר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרהור
נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם
וקלקל מחשבותם. יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה
דוחה: עשה למען שמך. עשה למען מינה. עשה
למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון
ידיה הושיעה מינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

כודע ופוסע ג' פסיעות לאחוריו ועוקר דגל שמאל תחילה וזעזעו כדוע
ואמר

יאמר עושה שלום וישתחוו לך שמאל. וזיעשה שלום ושתחוו לימין.
וימתין שם עד שיגיע ש"צ לקדושה. ויש מי שאומר תפלה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא תעלה קנאת אחרים
עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך.
ותליכי מילד הרע ותן צלצי הכנעה וענוה ויראת חטא. מלכנו ואלהינו
יחד שמך בעולמך צנה ציתך שכלל היכלך וקצץ גליות פדה לאנך ושמח
עדתך צמחה צימינו ותן חלקנו צתורתך אמן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוֹא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

מזמרים דרבנן

מזמרים אנוהו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
צער. יולדנו יולד צדאשית. צרכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש. על שהחיייתנו וקיימתנו. כן תחיינו ותחננו. ותאסוף גליותנו
לחצרות קדשך. לשמור חקיך ולעשות דלונך. ולעצדך צלצז שלם. על
שאנו תודים לך. צדוך אל ההודאות:

צשעה שהש"ץ אומר צדכת כהנים עוצ לומר תפלה זו ויכוין השם הגדול
הקדוש צן עשרים ושתים אותיות היואל תפסוקים של צדכת כהנים ולא
יולאל תפיו השמות ח"ו:

אל' נא קרצ' תשועת' מלפניך (ד"ת אנקתם).
פחדך' סר' תוליאס' ממאסר (ד"ת פסתם).
פדה' סועים' פקח' סומים' ישעך' מלפנים (ד"ת פספסים).
דלה' יוקשים' וקצץ' נפוליס' סמור' יי' מפלתינו (ד"ת דיוגסים).
צדוך שם כצוד מלכותו לעולם ועד:

הדואה חלום ונפשו עגומה יאמר צעת נשיאות כפיים:

רבוננו של עולם אבי שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואיני
יודע מה הוא. בין שחלמתי אבי לעצמי ובין שחלמו לי
אחרים. אם טובים הם חזקם ואמצם. בחלומותי של יוסף הצדיק.
ואם צריכים רפואה. רפאם כמי מרה על ידי משרה. רבינו עליו
השלום. ובמי יריחו על ידי אלישע. ובנעמן מצרעתו. ובחזקיהו
מחליו. ובשם שהפכת קללת בלעם בן בעור מרעה לטובה בן תהפוך
לי כל חלומותי לטובה ולברכה. ותדאני ברחמיה הרבים: יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

צעזרת ימי תשובה אומרים אחר העמידה שחרית ומנחה קודם כפילת
אפים

שחרית

אֲפִיס . וְנִשְׁנַת תְּשׁוּבָה אֵין אֲוֹמְרִים חֲטָאֵנוּ . וְלֹא מוֹחֵל . קִרְע . מַחּוּק .
מַחֵה . וְלֹא כִתְצָנוּ צִסְפֵּר מַחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפֶּרֶה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חָטְאֵנוּ לְפָנֶיךָ
אָבִינוּ (יִכְדִּין יְהוָה) מִלְכֵנוּ (יִכְוִין יְהוָה) אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אַתָּה :
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בָטַל מַעֲלֵינוּ כָּל גְּזִירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בָטַל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אֹיְבֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בָלָה כָּל צָר וּמִשְׁטָיִן מַעֲלֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בָלָה דְּבַר וְחֲרָב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׁבִי וְבָזָה וּמִשְׁחִירָה
וּמִגָּפָה מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמֶּךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנַּע מִגָּפָה מִמַּחֲלָתֶךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹר (נ"ח זְכוֹר) בִּי עֲפָר אֲנַחְנוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲוֹל וְסִלַּח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קִרְע רוּע גִּזֵּר דִּינֵנוּ (וִיכּוּיִן בְּשֵׁם קִרְע שִׁטָּן)
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחּוּק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִבְּגַד עֵינֶיךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפֵּר חַיִּים טוֹבִים
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפֵּר צְדִיקִים
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפֵּר יִשְׁרִים וְתַמִּימִים
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפֵּר מַחִילָה וְסְלִיחָה וְכַפֶּרֶה
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפֵּר מְזוֹנוֹת פְּרִגָּסָה טוֹבָה וְכִלְפָּלָה

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהִי אֲצוּתֵנוּ שְׂתַתֵּן לִי וּצְנִי צִיתִי וְלֹכֵל
הַסְמוּכִים עַל שׁוֹלְחָנִי הַיּוֹם וְכָל יוֹם וַיּוֹם מְזוֹנוֹתִי וּמְזוֹנוֹתֵיהֶם
צִנְצְוֹד צִנְכוֹת שְׂמֶךְ הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ (דִּיקְרָנוּסָא) הַמְמוּנָה עַל הַפְּדִנְסָה :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפֵּר גְּאוּלָּה וַיְשׁוּעָה
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוֹרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְפָּנֶיךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ וְהָרַם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַחַיִּידֵנוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אֵם לֹא לְמַעַנֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ

אֵלֶּיךָ הֵן הַיָּמִים שְׁאִין נִפְלִים עַל פְּנֵיהֶם זְשַׁחְרִית וְאִין חֲוָמַיִם תַּחֲנוּה.
 וְלֹא יַעֲנֶךָ ה' וְלֹא תִפְלֶה לְדוֹד. וְכַשְׁחַל מִיֵּלֶה. וְכֵן כָּל זֶמֶן שִׁישׁ
 חֲתָן זְכִית הַכְּנֶסֶת. שְׁצֵת. דַּאֲשׁ חֲדָשׁ. דַּאֲשׁ הַשָּׁנָה. תַּעֲדָז כְּפֹר עַד סוֹף תַּשְׁרִי.
 חֲנוּכָה. דַּאֲשׁ הַשָּׁנָה לְאִילָנוֹת. אֲרַצְעָה עֶשֶׂר וַחֲמֵשֶׁה עֶשֶׂר שָׁל אֶדֶר דַּאֲשׁוֹן.
 פֹּרִים. כָּל חֲדָשׁ נִיסָן. אֲרַצְעָה עֶשֶׂר אִייר שֶׁהוּא פֶסַח שְׁנִי. ל"ג לַעֲוֹמֶד.
 מִדַּאֲשׁ חֲדָשׁ סִיוֹן עַד חֲמֵשֶׁה יָמִים אֶחָד עֶלְזֶת. תַּשְׁעָה זָאָז. וַחֲמֵשֶׁה עֶשֶׂר זָאָז:

לשני וחמישי

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמַתְּנֵהָג בְּרַחֲסִידוֹת.
 מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מַרְבֵּה
 מַחֲיָלָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
 עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל
 הוֹרֵתָנוּ לִזְמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם
 בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כִּמּוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לְעַנְיֵי מַקְרָם וְכֵן
 פָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שָׁם
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה. וְשֵׁם נֶאֱמַר:

אִין לִיחִיד לְאֲוֹמֶדֶם כִּשְׁהוּא זִיחִיד כִּי אִם זְנִיבֹן טַעֲמִים כְּקוֹרָא זְתוּרָה:
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה. עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל
 בְּרַחוּם גִּי וְחַנּוּן דְּאֶרְךָ הַאֲפִים וְרַב־
 חֶסֶד וְאֶמֶת: ח נִצֵּר חֶסֶד ט לֹאֲלָפִים י נִשְׂא עוֹן
 יא וַיַּשֶּׁע יב וַחֲטָאָה יג וַנִּקָּה:

זעוד שהשליח לצור אומר ויעזור נוהגים לומר

אֵל רַחוּם שֶׁמֶךְ. אֵל חֲנוּן שֶׁמֶךְ. אֵל אֶדֶר אֲפִים שֶׁמֶךְ. מִלֵּא רַחֲמִים
 שֶׁמֶךְ. זָנוּ נִקְדָּא שֶׁמֶךְ. זְעֵזוֹר שֶׁמֶךְ. זִקְרָאֵי עַנְיֵי אֱלֹהֵי נִדְקֵי

שחרית

צַלַּח הַרְחַצְתָּ לִּי הַנְּנִי וְשַׁמַּעַתָּ תַּפְלִיתִּי וְאֵנִי תַּפְלִיתִּי לְךָ יְהוָה עַתָּה דַּלּוֹן אֶלְהִים
צְרוּ צַחֲדֶךָ עֲנִי צַחֲמַת יִשְׁעֶךָ. עֲנִי צַעַת וְצַעֲוֹנָה הַזֹּאת:

אֲנִישִׁי אֲמוֹנָה אֶבְרֹ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם. גְּבוּרִים לַעֲמֹד בַּפָּרֶץ.
דּוֹחִים אֶת הַגִּזְיוֹת: הָיוּ לָנוּ לַחֲמוּמָה: וּלְמַחֲסָה בַּיּוֹם זַעַם.
זֹעֲכִים אֶף בַּלְחָשִׁים. חֲמָה עֲצְרוּ בְּשׁוּעֵם: טָרֵם קָרְאוּהָ עֲנִיתָם.
יֹדְעִים לַעֲתֹד וּלְרַצּוֹת. כָּאֵב רַחֲמֶת לְמַעַנָם. לֹא הִשְׁיבוֹת פְּנֵיהֶם
רִיקָם: מְרֹב עֲוֹנָנוּ אֶבְדָּנוּם. נֶאֱסַפוּ מִנוּ בַּחֲטָאֵינוּ. סָעוּ הֵמָּה
לְמַנוּחֹת. עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת: פָּסוּ גִוְדְרֵי גֵדֶר. צוּמְתוּ מִשִּׁיבֵי
חֲמָה. קָמִים בַּפָּרֶץ אֵין. רֵאוּם לְרַצּוֹתָהּ אֶפְסוּ: שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע
פְּנוֹת. הִרְוֹפָה לֹא מְצִינוּ. שָׁבָנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּגִינוּ. לְשַׁחֲרָךְ אֵל
בַּעַת צְרוּתֵינוּ:

הַתְּמָהֵנוּ מִרְעוֹת, תִּשָּׁשׁ בּוֹחֵנוּ מִצָּרוֹת: שִׁחָנוּ עַד לְמָאֵד. שְׁפִלָּנוּ
עַד עָפָר: רַחוּם כֶּךָ הִיא מִדָּתָנוּ: קָשִׁי עוֹדֶךָ וּמִמָּרִים
אֲנַחְנוּ: צָעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאֵנוּ. פִּתְלָתוֹל וְעַקֵּשׁ לִבָּנוּ. עֲלִיוֹן
רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם. סְלִיחָה עֲמָךְ הִיא: נַחֵם עַל הָרָעָה. מַטֵּה כִלְפֵי
חֶסֶד: לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת פָּאֵל. כִּי בִצְרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ: יוֹדַע
לְעֵינֵי הַכֹּל. טוֹבָה וְחֶסֶדְךָ עִמָּנוּ: חֲתוּם פִּה שָׁטָן וְאֵל יִשְׁטֵן עָלֵינוּ.
זַעֲזָנוּ בּוֹ יְהוָה: וַיַּעֲמֹד מִלִּיץ טוֹב לְצַדִּיקָנוּ. הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ:
דְּרָכֶיךָ רַחוּם וְחַנוּן. גְּלִית לְנֶאֱמָן בֵּית: בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ מִלִּפְנֵיךָ. אֲמוֹנָתְךָ
הוֹדַעְתָּ לוֹ: אֵל מֶלֶךְ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֵל תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כָּלָה. תִּאֲחֹז יָרֶךְ
בְּמִשְׁפָּט. בָּבוֹא תוֹכַחַת בְּגִדְךָ. שִׁמְנוּ מִסְפָּרְךָ אֵל תִּמְח.
גִּשְׁתָּהּ לַחֲקוֹר מוֹסֵר. רַחֲמֶיךָ יִקְדָּמוּ רַגְלֶךָ. דִּלּוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרָה.
קָרֵב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ. הוֹרָנוּ בְּזַעֲקָנוּ לָךְ. צוּ יִשְׁוּעֵתָנוּ בְּמִפְגִּיעַ.
וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהִלֵּי תָם. פִּתְחֵיו רְאֵה כִּי שָׁמְמוּ. זָכֹר נֶאֱמַת.
עֲדוֹת לֹא תִשָּׁבַח מִפִּי זֶרְעוֹ. חוֹתָם תַּעֲוֹדָה תַּתִּיר. סוֹדְךָ שִׁים
בְּלִמְדֶּיךָ. טַבּוֹר אֶגֶן הַסֶּהַר. כֹּא אֵל יַחֲסֹר הַמִּזֵּג. יְהִי דַע אֶת אֲשֶׁר
יִדְעוּךָ. כִּמְגֹר אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְבָצְרוֹן. לְכוֹדִים
אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תִּבְאֵ לְפָנֶיךָ תַּפְלִיתָנוּ. וְאֵל תִּתְעַלֵּם
מִתַּחֲנוּתָנוּ. שְׁאֵין אָנוּ עֲוֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרָף לֹאֲמַר לְפָנֶיךָ
יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חֲטָאֵנוּ. אֲבָל
חֲטָאֵנוּ

חטאנו אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ : לִרְיָךְ לִהְיוֹת צוֹמְרִים עַל הַחֹמֶה וְהַמַּסְכֵּל יִצִּין .
 אֲשַׁמְנוּ . בִּגְדֵנוּ . בְּזֻלָּנוּ . דִּבְרָנוּ הוֹפִי . וְלִשׁוֹן הָרַע . הִעֲוִינוּ .
 וְהִרְשַׁעְנוּ . זָרְנוּ . חֲמַסְנוּ . טָפְלָנוּ שִׁקָּר . יַעֲצָנוּ עֲצוֹרַת רְעוּרָה .
 כִּזְבָּנוּ . לָצָנוּ . לוֹצְצָנוּ . מִרְדְּנוּ מְרִינֵנוּ . נֶאֱצָנוּ נֶאֱפָנוּ . נִשְׁבַּעְנוּ
 לַשָּׁוְא וְלַשִּׁקָּר . סָרְדָנוּ . עָוִינוּ . פִּשְׁעָנוּ . צָרְדָנוּ . קָשִׁינוּ עֲרָף .
 רִשְׁעָנוּ . שִׁחַתְנוּ . הִתְעַבְנוּ . תָּעִינוּ וְתַעֲתִיעָנוּ . וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ
 וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ . וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא
 עֲלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

כִּי נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וְכִי נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן
 שְׁחָקִים הֵלֹא הִנֵּסְתָּרוֹת וְהִנְגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :
 אַתָּה יוֹדֵעַ רִזִּי עוֹלָם וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֶיךָ כָּל חֵי . אַתָּה
 חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן רוּאָה כְּלִיּוֹת וְלֵב . אֵין כָּל דְּבָר
 נִעְלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם
 עָלֵינוּ . וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ . וְתִכַּפֵּר
 לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ . וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פִּשְׁעֵינוּ .
 וְסַלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטֹּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סַלַּח לָנוּ אֲבִינוּ
 כִּי חָטָאנוּ . מְחֹל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פָשַׁעְנוּ . כִּי אַתָּה
 יְהוָה טוֹב וְסַלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קִרְאֶיךָ לְמַעַן שִׁמְךָ
 יְהוָה וְסַלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא : לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה
 תַּחֲיֵנוּ בְּצִרְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ : יְהוָה צְבָאוֹת
 עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה : יְהוָה צְבָאוֹת
 אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ : יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם קִרְאָנוּ : הוֹשִׁיעָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֶה חַדְשׁ
 יְמֵינוּ בְּקָדָם :

שחרית

צעוד ששליח לצור סומך ויעצור. כוהגים לומר אל רחום שמך :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יַעֲלֶפְנִי וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל
ב רַחוּם ג וַחֲנוּן ד אֶרְךָ ה אֲפִים ו וְרַב־
חֶסֶד ז וְאַמֶּת: ח נָצַר חֶסֶד ט לְאֵלִפִּים י נִשָּׂא
יֵא עֹן וּפָשַׁע יב וַחֲטָאָה יג וְנִקָּה:
קון מונג'ו טינו לי קון ליכטינדיר:

לחוי לעמוד בקירוז דגלים זה לזה כמו צי"ח זכרות זכוונס גדולה:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב
אָפוּ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: אֵתָה יְהוָה לֹא
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֶסֶדְךָ וְאַמֶּתְךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי:
הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבֵּחַ בְּרַחֲמֶיךָ: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁכַּח
יְהוָה יְהוָה מִי יַעֲמֵד: כִּי עֲמָךְ הִסְלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר:
לֹא בַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא בְעֲוֹנוֹתֵינוּ גָּמוּל עָלֵינוּ:
אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: זָכַר
רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסִדֶיךָ כִּי מַעֲזוֹלִם הִמָּה: יַעֲנֶךָ יְהוָה בְּיוֹם
צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲנֵנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ: וְעַתָּה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת
עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם בְּיוֹם
הַזֶּה חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדָנִי כָּכָל צְדָקָתֶיךָ יֵשֵׁב נָא אִפְּךָ
וַחֲמָתְךָ מֵעִירָה יְרוּשָׁלַיִם הִר קְדוֹשְׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ
וּבְעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחִרְפָּה לְכָל
סְבִיבוֹתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תַּפִּלַּת עַבְדְּךָ וְאֵל
תַּחֲנוּנֵינוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדָנִי:
חמָה

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲנֹכִי וְשָׁמַע • פָּקַח עֵינַי וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ
וְהַעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵיהָ • כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ
אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לִפְנֵיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים •
אֲדָנִי שְׁמָעָה • אֲדָנִי סִלְּחָה • אֲדָנִי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תֵּאֲחֹר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל עִירָךָ וְעַל
עַמֶּךָ • אָבִינוּ אָב הַרְחֵמֵן הִרְאֵנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְקִבֵּץ
נִפְּוֹצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ יִפְּרֹו וַיִּדְעוּ כָּל
הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אַתָּה • אֲנִיחָנוּ הַחֲמֹר
וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כָּלֵנוּ • אָבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ • צוּרֵנוּ •
וְגֹאֲלֵנוּ חוֹסֶה יְהוָה עַל עַמֶּךָ וְאֵל תִּתֵּן נִחְלָתְךָ
לְחַרְפָּה לְמִשְׁלַל בָּם גּוֹיִם • לָקָה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵי
נָא אֱלֹהֵיהֶם • יִדְעֵנוּ יְהוָה כִּי חָטְאוּנוּ וְאִין מִי יַעֲמֹד
בְּעֵדֵנוּ אֶלָּא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל יַעֲמֵד לָנוּ בַּעֲת צָרָה וּבְרַחֲם
אָב עַל בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ • חָמֹל עַל עַמֶּךָ וּרְחֵם עַל
נִחְלָתְךָ • חוֹסֶה נָא כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חֲנֵנוּ מִלִּפְנֵינוּ וַעֲנֵנוּ •
לֵךְ יְהוָה הַצִּדִּיקָה עֲשֵׂה נִפְּלְאוֹת בְּכָל יַעַת וְעַת • הִבֵּט
נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֹאן מִרְעִיתְךָ • אֵל יִמְשׁוֹל בָּנֵי קִצָּף
כִּי לֵךְ יְהוָה הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתָּנוּ • אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת
אָנָּה סִלַּח נָא • כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה •

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן זְכוּר וְהִבֵּט לִבְרִית בֵּין
הַבְּתָרִים וְתִרְאָה לִפְנֵיךָ עֲקֵדַת יָחִיד • וְלִמְעַן
יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ מִלִּפְנֵינוּ וְאֵל
תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ • וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלֵה בְּגָלוֹתֵינוּ •
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה •

אִין כָּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אִין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ
אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מִרַעַשׁ
וּמִרְגָּז הַצִּיּוֹנוּ • זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב

שחרית

אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:
שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך: והסר
ממנו מכת המוות כי רחום אתה: כי בן ברך
לעשות חסד חנם. בכל דור ודור: אנא יהוה הושיעה
נא: אנא יהוה הצליחה נא: אנא יהוה עננו ביום
קראנו. לך יהוה קוינו. לך יהוה חבינו. לך יהוה
גיחל. אל תחשה ותעננו. כי נאמו גוים אברה
תקותם. כל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך
תשתחוו:

הפותח יד בתשובה לקבל פושעים וחטאים.
גבה לה נפשנו מרוב עצבוננו אל תשכחנו
נצח קומה והושיענו. אל תשפוך חרונך עלינו כי
עמך אהבנו בני בריתך. אל הביטה דל כבודנו
בגוים ושקצונו כטמאת הנדה. עד מתי ענה
בשבי ותפארתך ביד צר. המה יראו ויבושו ויחתו
מגבורתם. עוררה גבורתך והושיענו למען שמך.
אל ימעטו לפניך תלאותינו מהר יקדמונו רחמך
בעת צרותינו לא למעננו אלא למענך פעול ואל
תשחת את זכר שאריתנו כי לך מיחלות עינינו כי
אל מלך חנון ורחום אתה. וזכור עדותינו בכל
יום תמיד אומרים פעמים באהבה שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד:

נפילת אפים לכל יום

אל ארץ אפים אתה ובעל רחמים. גדלת רחמך וחסדיך הודעת
לעניו מקדם. ובן בתוב בתורתך: ויירד יהוה בענן ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם נאמר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל אֵל רַחוּם בּוֹ
 וְחַנוּן גּוֹ אֶרֶץ רַ אֲפִים הּ וְרַב חֶסֶד וּ וְאֵמֶת וּ
 לְצַדִּיק חֶסֶד ח לְאֵלִפִּים ט נָשָׂא עֶזְרֵן י וּפָשַׁע יֵא וְחַטָּאָה יכ
 וְנִקְיָה יג: וְסִלַּחַת לְעֹנְוֵנָהּ וּלְחַטָּאתֶיהָ וְנִחַלְתָּנָהּ.

נפילת אפים

ויש אומדים שאין לומר וישמר דוד:

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַד לִי מְאֹד נִפְלָה נָא בְּיַד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו
 וּבְיַד אָדָם אֵל אִפְלָה:

רחום וחנון חטאנו לפניהך רחם עלינו והושיענו:

לְדָוִד אֵלֶיךָ יְהוָה נִפְשִׁי אֲשָׁא: אֱלֹהִי בָּךְ בִּטְחֹתִי אֵל אֲבוֹשָׁה
 אֵל יַעֲלֹצוֹ אוֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל קִוְיָה לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים
 הַיָּקִים: דְּרָכֶיךָ יְהוָה הוֹדִיעֵנִי אֲרַחֲתֶיךָ לְמַדְנִי: הִרְדִּיכֵנִי בְּאֵמֶתְךָ
 וּלְמַדְנִי כִּי אַתָּה אֱלֹהִי יִשְׁעֵי אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל הַיּוֹם: זָכֹר רַחֲמֶיךָ
 יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: חַטָּאוֹת נַעֲוִירִי וּפָשַׁעִי אֵל תִּזְכֹּר
 בְּחַסְדֶּךָ זָכֹר-לִי אַתָּה לְמַעַן טוֹבָה יְהוָה: טוֹב וַיֵּשֶׁר יְהוָה עַל בֶּן
 יוֹרָה חַטָּאִים בְּדָרְךָ: יִדְרֶךְ עֲנֻיִם בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עֲנֻיִם דְּרָכָיו:
 כָּל אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד וְאֵמֶת לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדֹתָיו: לְמַעַן שְׁמֶךָ
 יְהוָה וְסִלַּחַת לְעֹנְוֵי כִּי רַב הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יִדָּא יְהוָה יוֹרְנֹה
 בְּדָרְךָ יִבְחָר: נִפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין וְזָרְעוֹ יִירַשׁ אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירְאָיו
 וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִים: עֵינַי תָּמִיד אֵל יְהוָה כִּי הוּא יוֹצִיא מִדֶּשֶׁת רִגְלִי:
 פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדִיד וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי
 הוֹצִיאֵנִי: רָאֵה עָנִי וְעַמְּלִי וְשֵׂא לְכָל חַטָּאוֹתַי: רָאֵה אֵיבֵי כִּי רַבֹּ
 וְשִׁנְאָת חָמֶם שִׁנְאוּנִי: שְׁמָרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי
 בָּךְ: תָּם וַיֵּשֶׁר יִצְרוּנִי כִּי קִוִּיתֶיךָ: פָּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך:

תחינה ליום שני

יהוה אלהי חסדיך הראשונים. אשר ספרו לנו אבותינו מלפנים
 אשר עשית עמנו: בזמן כבודך שכן. באהל לשבתו מוכן.

ושם

שחרית

וְשֵׁם יְדַבֵּר עִמָּנוּ : רַחֲמֶיךָ מִמָּנוּ זִיו הַשְׁכִּינָה . וְעַתָּה אָנָּה פָּנָה .
אֲשֶׁר אֵינָנו פֹּה עִמָּנוּ : הַשִּׁיבָהוּ לְקִדְמוֹתָו וַיִּגְבְּרוּ . בְּנִיָּה וְאִזּוּ יֵאמְרוּ .
הַגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ : מִהֵרָ לְרַפָּא בְּגַעֲנוּ . שׁוּבָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ .
וְהִפֵּר בַּעֲסָה עִמָּנוּ :

תחינה ליום חמישי

יְהוָה שְׂאֵרִית פְּלִיטָת אֲרִיאֵל . הַשְׁבַּח חַנּוּת אֵל . אִם קָפַץ בְּאֶף
רַחֲמָיו : מָאֵס דָּבִירוֹ וְסָפּוּ . וְלֹא זָכַר הַדּוֹם רַגְלָיו בְּיוֹם
אִפּוֹ . כִּמְנַחג רַחֲמָיו : וְאֵיךְ גִּפְּלָאוֹתָיו וַחֲסָדָיו . אֲשֶׁר סִפְּרוּ לָנוּ
עֲבָדָיו . אֲשֶׁר גִּמְלָם כְּרַחֲמָיו : אוֹמֵר בְּרַבּוּת יְגוֹנֵי . גִּפְּלָה בָּא בְּיַד
יְהוָה . כִּי רַבִּים רַחֲמָיו : לְדַבְּרוֹ יַחֲלָנוּ וְהִתְחַמְּנוּ . חֲסָדֵי יְהוָה כִּי
לֹא תִמְנוּ . כִּי לֹא בָּלוּ רַחֲמָיו : שׁוּב

שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ . וְהִנָּחֵם עַל הַדָּעָה לַעֲמָךְ : אֵל תִּקְצוֹף יְהוָה עַד
מָאֵד . וְאֵל לָעַד תִּזְכּוֹר עֶזְךָ . הֵן הִבֵּט בָּא עֲמָךְ בְּלָבוֹ : אִם
עֲוֹנָנוּ עָנוּ בָּנוּ יְהוָה עֲשֹׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ . כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ . לָךְ
חֲטָאנוּ אֲדוֹן סֶלַח לָנוּ :

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֲבִינוּ אֶתָּה : אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ אֶלָּא אֶתָּה : אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ רַחֵם עָלֵינוּ :
אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֲנֻן . כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים :
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגְדּוֹל וְהוֹשִׁיעָנוּ :
וְאִנְחָנוּ לֹא נִדַּע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכוֹר
רַחֲמֶיךָ יְהוָה וַחֲסָדֶיךָ כִּי מַעֲזוֹלָם הִמָּה : יְהִי חֲסִדְךָ
יְהוָה עֲדֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלָנוּ לָךְ : אֵל תִּזְכּוֹר לָנוּ
עֲוֹנוֹת רֵאשִׁנִּים מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מָאֵד :
עֲזֹרָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שְׁמִים וָאָרֶץ : חַנּוּן יְהוָה חַנּוּן
כִּי רַב שִׁבְעָנוּ בּוֹ : בְּרָגוּ רַחֵם תִּזְכּוֹר . נִבְרָגוּ אֶהְבֵּה
תִּזְכּוֹר . בְּרָגוּ עֲקִידָה תִּזְכּוֹר . בְּרָגוּ תַמִּימוֹת תִּזְכּוֹר .
יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ : כִּי הוּא
יִדַּע יַעֲזֹרָנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ : עֲזֹרָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ

על

עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ :

ואומר קדים לעילא . וצטני וחמישי קודם הוללת ספר תורה אומר :
אֵל אֲרֶךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת . אֵל בְּאִפָּה תִּזְכִּיחֵנוּ חוֹסֶה יְהוָה
עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע . חָטֵאוּנוּ לָךְ אֲדֹנָי סֶלַח בָּא
בְּרוּךְ רַחֲמֶיךָ אֵל :

אֵל אֲרֶךְ אַפִּים וּמְלֵא רַחֲמִים . אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ . חוֹסֶה יְהוָה
עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּה . וְהִצִּילָנוּ מִכָּל רָע . חָטֵאוּנוּ לָךְ אֲדֹנָי
סֶלַח בָּא בְּרוּךְ רַחֲמֶיךָ אֵל :

צימים שאין זהם תחינה צמקום אל לך אפים אומר :

יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵנוּ אֵל
יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמָּךְ וּבְרַךְ אֶת
נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׁאֵם עַד הָעוֹלָם : בְּעָבוֹר דָּוִד עַבְדְּךָ
אֵל תָּשִׁיב פָּנֶיךָ מִשִּׁיחָה :

ובשמואלין ספר תורה השליח לצור אומר :

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם :

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנֶּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא : אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁכָּבַח לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיֵּי אֱלֹהָיו :

גְּדֻלָּה לִיהוָה אֱתִי וּנְדוּמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ :

והקהל אומר

רוֹמָמוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַדּוּם רַגְלָיו קְרוֹשׁ הוּא : רוֹמָמוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קְרוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
אֵין קְרוֹשׁ בִּיהוָה כִּי אֵין בְּלִתִּי וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֱלֹהִים
מִבְּלָעָדֵי יְהוָה וּמִי צוּר זֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צָוָה לָנוּ מִשְׁרָה
מוֹדֵשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר :
יִדְבְּקֶיהָ דְּרָבִי גֵעַם וְכָל גְּתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם : שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ
וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל : יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשְׁלוֹם : כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָכֹה גְּדֻלָּה לְאַהֲבֵינוּ : הַכֹּל תָּנוּ עֵז
לְאַהֲבִים וְתָנוּ כְּבוֹד לַתוֹרָה :

שחרית

ומגזיק ספר תורה ומלכה הכתב לעם ולומדים :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה צוה לנו
משה מורשה קהלת יעקב :

ויש כוהנים לומר :

הזרת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת
פתי : פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאידת
עינים : יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום :
האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו :

וקודם כהן ולוי ואחד מישראל צפדסת השצוע והעולה לספר תורה יאמר :

יהוה עמכם והחזן עונה יברכה יהוה :

וחזר וחזר העולה ברכו את יהוה המבורך :

ועונה החזן ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

והעולה חזר וחזר ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יהוה בותן
התורה :

ואחר קריאת הפסוק אומר :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו (תורתו)
תורת אמת וחי עולם בטע בתוכנו : ברוך אתה יהוה
בותן התורה :

ואחר החזן קדים לעילא וזמן שגוללין ספר תורה אומר :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שפכה לו אשרי
העם שיהוה כתר אלהיו :

תהלה לדוד ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד :
בכל יום אברכה ואהללה שמה לעולם ועד : גדול יהוה
חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיה
וגבורתיה וגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיה אשיחיה :
ועזו נוראותיה יאמרו וגדלתה אספרנה : זכר רב טובך יביעו
ואדקתה ירגבו : חנון ורחום יהוה זינה ארץ אפים וגדל חסד :

שחרית

עז

טוב יהוה חסד לכל ורחמי על כל מעשיו: יודוק יהוה גבורה כל מעשיה וחסידיה וברכוכה: כבוד מלכותה יאמרו וגבורתה ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו: מלכותה מלכות כל עלמים וממשלתה בכל הר ודור: סומך יהוה תפארת לכל הנפלים וזוקק לכל הפופים: עיני כל אליה ישגרו ואמה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את יריה ויכוין מחד בפסוק זה כי זו עיקר הפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהרונהי ס"ת חתך ומשביע לכל חי רצון: צדיק ירהויהו יסוד בכל הרבו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה מלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה נח את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה הוד ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

זיוס שאין זו תחינה אין לומדים זה:

למנצח מזמור לדוד: יענה יהוה ביום צרה ישגבה שם אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדשו מציון יסעדה: יזכר כל מנחתיה ועולתה ידשנה סלה: יתן לה כלבבה וכל עצתה ימלא: נרגנה בישועתה ובשם אלהינו נרגל ימלא יהוה כל משאלותיה: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלהי בסוסים ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר: המה פרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יהוה הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו:

זצית האזל מלגים פסוק ואני זאת צדתי עד מעתה ועד עולם:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יהוה: ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרעה אמר יהוה מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין

שחרית

היין מן היין ואמרין . כלום קדיש בשמי מדומא עלאה בית שבתה .
 קדיש על ארעא עובר גבורתה . קדיש לעלם ולעלמי עלמיי יהוה
 צבאות מליא כל ארעא ויו יקרה : קול ותשאני רוח ואשמע אחרי
 קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו : ונטלתני רוחא . כלום
 ושמעית בתי קל זיע שגיא המשבחין ואמרין בריך יקרא דיהוה
 מאתר בית שבתיה : יהוה ימלך לעולם ועד : יהוה מלכותה קאים
 לעלם ולעלמי עלמיי יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו
 שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמה והבן לבבם אליה :
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל
 חמתו : כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קודאיה : צדקתך
 צדק לעולם ותורתך אמת : תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר
 נשבעת לאבותינו מימי קדם : ברוך אדני יום יום יעמם לנו האל
 ישועתנו סלה : יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
 יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בך : יהוה הושיעה המלך יעגנו
 ביום קראנו :

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו
 תורת אמת . וחי עולם בטע בתוכנו . הוא יפתח לפנינו
 בתורתו וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו בלב
 שלם למען לא ביגע לריק ולא גלד לבהלה : יהי רצון מלפניך יהוה
 אלהינו ואלהי אבותינו שגשמוד חקיקה ומצותיה בעולם הזה . ונזכה
 ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא : למען יזמרה כבוד
 ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך : יהוה חפץ למען צדקו יגדיל
 תורה ויאדיר : ויבטחו בך יורעי שמה כי לא עזבת דורשיה יהוה :
 יהוה אדגנו מה אדיר שמה בכל הארץ : חזקו ויאמן לבבכם כל
 המיחלים ליהוה :

ואומר החזן

יתגדל ויתקדש שמה רבא . בעלמא די ברא ברעותה וימליך
 מלכותה . ויצמח פורקנה ויקרב משיחה : בחיבון
 וביומיו ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן :
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיי יתברך . וישתבח .
 ויתפאר . ויתרומם . ויתנשא . ויתקדר . ויתעלה . ויתהלל . שמה
 דקודשא בריך הוא . לעלא מן כל ברבא . שירתא . תשבחתא .
 ונחמתא . דאמרין . בעלמא ואמרו אמן : תתקבל

שחרית

עח

תתקבל צלותהון ובעותהון וכל בית ישראל קדם אבוהון רבשמיא
וארעא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא . חיים ושובע . וישועה ונחמה
ושזיבא . ורפואה . וגאולה . וסליחה . ובפחה . וריוח
והצלה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

וחוזרים ספר תורה למקומו ולומר סליח נצור:

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים:
וידם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קלבו
הללויה: יהוה הוא האלהים. יהוה הוא האלהים. בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד: אין כמוה באלהים יהוה ואין כמעשיה:
השיבנו יהוה אליה ובשובה חדש ימינו בקרם:

ציוס שאין לומר תחנה אין לומר זה. וציוס של אחר כפור לומר
מזמור דלית ה' אלנך:

תפלה לדוד הטה יהוה אזנה עיני כי עני ואביון
אני: שמרה נפשי כי חסיד אני הושע
עבדה אתה אלהי הבוטח אליה: חנני אדני כי אליה
אקרא כל היום: שמח נפש עבדה כי אליה אדני
נפשי אשא: כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל
קראיה: האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול
תחנונותי: ביום צרתי אקראך כי תענני: אין כמוה
באלהים אדני ואין כמעשיה: כל גוים אשר עשית
יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי גדול
אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדה: הורני
יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך:
אודה אדני אלהי בכל לבבי ואבדה שמך לעולם:
כי חסדה גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה:
אלהים

שחרית

אלהים ידים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא
 יצמוק לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים
 ורב חסד ואמת: פנה אלי ורחמי תגה עזך לעבדך
 והושיעה לבן אמתך: עשה עמי אות לטובה ויראו
 שנאי ויבשו פי אתה יהוה עזרתני ונחמתני: עד כל

בית יעקב לכו ונלכה באור יהוה: כי כל העמים
 ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
 אלהינו לעולם ועד: יהי יהוה אלהינו עכני פאשר
 היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו: להטות
 לבבנו אליו וללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו
 ומשפטיו אשר צוה את אבותינו: ויהיו דברי אלה
 אשר התחננתי לפני יהוה קרובים אל יהוה אלהינו
 יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל
 דבר יום ביומו: למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה
 הוא האלהים אין עוד:

שיר המעלות לדוד: לולי יהוה שהיה לנו יאמר
 נא ישראל: לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו
 אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו: אזי המים
 שטפוננו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו
 המים הזדונים: ברוך יהוה שלא נחננו טרף
 לשניהם: נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח
 נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו בשם יהוה עשה
 שמים וארץ:

הסיר שהיו כלבים שומרים על הדוכן ציוס דלשון לשנת:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תיבל וישיבי בה:
 כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יבנה:

מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וְמי יָקוּם בַּמָּקוֹם קִדְּשׁוּ: נְקִי
 בַּפִּים וְבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
 לְמַרְמָה: יֵשֶׁנָּה בִּרְכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל: זֶה דֹּר דֹּרְשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ
 שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וְהַנִּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזֹז וְגִבּוֹר יְהוָה
 גִּבּוֹר מְלַחְמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִישֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי
 עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: הוֹשִׁיעֵנו

הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלוֹוִים לוֹמְרִים עַל הַדּוֹכֵן צִוּם שְׁנֵי לִשְׁנֵי:

שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי קִרְחָ: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד
 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְּשׁוּ: יִפָּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּר
 הָאָרֶץ הֵר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים
 בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נִדְּעָה לְמִשְׁגָּב: כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נִוְעְדוּ
 עָבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רַעְדָה
 אֲחֻזָּתָם שֵׁם חֵיל כִּי־וָדָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֶּר אֲנִיּוֹת
 תִּרְשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת
 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכּוֹנְנֶנָּה עַד עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ
 אֱלֹהִים חֲסִדָּךְ בִּקְרֹב הִיכָלְךָ: כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן
 תִּהְלֶתְךָ עַל קִצּוֹ אֶרֶץ צִדְקָה מְלָאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח הֵר צִיּוֹן
 תִּגְלָלָהּ בָּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ
 סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לִבָּכֶם לַחֵילָה פִּסְגּוֹ אַרְמְנוֹתֶיהָ
 לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
 עוֹלָם וָעֶד הוּא יִבְהָגֵנוּ עַל מוֹת: הוֹשִׁיעֵנו

הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלוֹוִים לוֹמְרִים עַל הַדּוֹכֵן צִוּם שְׁלִישִׁי לִשְׁנֵי:

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נָצַב בְּעֶדְתֵּי אֵל בִּקְרֹב אֱלֹהִים
 יִשְׁפֹּט: עַד מָתִי תִשְׁפָּטוּ עוֹל וּפָנֶי רְשָׁעִים

תִּשְׂאוּ

שחרית

תִּשְׂאוּ סֵלָה: שִׁפְטוּ דָל וְיִתּוֹם עֲנִי וְרֵשׁ הַצָּדִיקוּ: פִּלְטוּ
דָל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ
בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכוּ יִמּוּטוּ כָּל מוֹסְרֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֶמְרָתִי
אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן כָּלְכֶם: אֲכֹן כְּאָדָם תִּמּוּתוֹן
וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ
כִּי אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם: הוֹשִׁיעֵנו

הַסִּיר שִׁכְיוֹ הַלְוִיִּם לְוִמְדִים עַל הַדּוֹכֵן צִוִּם דְּצִיעֵי לִשְׁנָת:

אֵל נִקְמוֹת יְהוָה אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שִׁפְט
הָאָרֶץ הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גָּאִים: עַד מָתִי רָשָׁעִים
יְהוָה עַד מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלוּ: יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ עֲתִק יִתְאַמְרוּ
כָּל פֶּעַלִי אֲוֶן: עֲמָךְ יְהוָה יִדְבָּאוּ וְנִחַלְתָּךְ יַעֲנוּ:
אֶלְמָנָה וְגֵר יִהְיֶה וַיִּתְּנוּמִים יִרְצֻחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה
יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם וּבְסִילִים
מָתִי תִשְׁכְּלוּ: הִנֵּטַע אֲוֶן הִלֵּא יִשְׁמַע אִם יַצַּר עֵין
הִלֵּא יִבִּיט: הִיָּסֵר גּוֹיִם הִלֵּא יוֹכִיחַ הַמֶּלֶךְ אָדָם
דָּעַת: יְהוָה יִדַּע מַחֲשַׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הִבֵּל: אֲשֶׁר־
הַגֵּבֵר אֲשֶׁר תִּיַּסְרֵנוּ יְהוָה וּכְתוּרְתָּךְ תִּלְמִדְנוּ: לְהַשְׁקִיט
לוֹ מִיָּמִי רָע עַד יִכְרֶה לְרָשָׁע שְׁחָרַת: כִּי לֹא יִטַּשׁ
יְהוָה עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי עַד צָדֵק יָשׁוּב מִשִּׁפְט
וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב: מִי יָקוּם לִי עִם מִרְעִים מִי יִתִּיצֵב
לִי עִם פֶּעַלִי אֲוֶן: לוֹלִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִי כִּמְעֵט שְׂכָנָה
דוֹמָה גִּפְשִׁי: אִם אֶמְרָתִי מָטָה רִגְלִי חֲסִדְךָ יִי יִסְעֲדָנִי:
בָּרַב שִׁרְעָפִי בְּקִרְבִּי תִנְחוּמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ גִפְשִׁי: הִיחַבְּרָךְ
כִּסֵּא הַוּוֹת יַצַּר עֲמָל עָלִי חֵק: יְגוּדוּ עַל גִּפְשִׁי צָדִיק
וְדָם גָּקִי יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי לְצוּר
מִחֲסִי: וַיֵּשֶׁב עָלֵיהֶם אַתָּה אֲוֶן וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם
יִצְמִיתָם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: הוֹשִׁיעֵנו

השיר שהיו כלוים מומדים על הדוכן ציוס חנושי צשנת :
לְמַנְצַח על רגתית לְאַסָּף : הִרְגִּינוּ לַאלֹהִים עֲזֹנוּ
 הִרְיֵעוּ לַאלֹהִי יַעֲקֹב : שְׁאוּ זִמְרָה וְחִנּוּ
 חָף בְּנֹר גָּעִים עִם נָבֵל : תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה
 לַיּוֹם חֲגִינוּ : כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשִׁפֵּט לַאלֹהִי יַעֲקֹב :
 עֲדוּת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ בְּצֵאתוֹ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפֹּת לֹא
 יָדַעְתִּי אֲשַׁמֵּעַ : הִסְרֹתִי מִסָּבֵל שְׂכֵמוֹ כִּפְיוֹ מְדוּד
 תַּעֲבֹרְנָהּ בְּצִרְהָ קָרָאתִי וְאַחֲלֹצָהּ אֶעֱנֶה בְּסִתְרֵי רַעַם
 אֶבְחָנֶה עַל מִי מְרִיבָה סִלָּה : שְׁמַע־עֲמִי וְאַעֲדָה בָךְ
 יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי : לֹא יִהְיֶה בָךְ אֵל זָר וְלֹא
 תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּבֵר : אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הֶרְחַב פִּיךָ וְאַמְלֵאֲהוּ : וְלֹא שְׁמַע עֲמִי
 לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי : וְאַשְׁלַחֲהוּ בַּשְּׂרִירוֹת
 לָבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם : לוֹ עֲמִי שְׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל
 בְּדַרְכֵי יִהְיֶה : כְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֶבְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם
 אֲשִׁיב יָדִי : מִשְׁנֵאִי יִהְיֶה יִבְחָשׁוּ לוֹ וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם :
 וַיֵּאבִילֵהוּ מִחֶלֶב חֲטָה וּמִצּוֹר דָּבַשׁ אֲשֶׁבִיעֶךָ : כּוֹשִׁיעֵנוּ

השיר שהיו כלוים מומדים על הדוכן ציוס ששי צשנת :

יְהוָה מֶלֶךְ גֵּאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֲזָר אָף
 תִּכּוֹן תִּבֵּל בֶּל תִּמּוֹט : נִכּוֹן כְּסֵאָה מֵאֵז מַעוֹלָם
 אָתָּה : נִשְׁאוּ נְהָרוֹת יְהוָה נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ
 נְהָרוֹת דְּבָכִים : מְקַלּוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם
 אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה : עֲדַתְךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה
 קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים :

צמולאי י"כ

לְמַנְצַח לְבָנֵי קִדָּח מְזֻמָּר : רָצִיתָ יְהוָה אֲרָצְךָ שַׁבָּת שְׁבוּת יַעֲקֹב :
 נִשְׁאֵת עוֹן עַמֶּךָ בְּסִיתָ בֶּל חֲטָאתָם סִלָּה : אֲסַפֶּת בֶּל
 עֲבַרְתָּךְ

שחרית

אֲבִירְתָּהּ הַשִּׁיבוֹת מִחֲרוֹן אַפָּה : שׁוּבוּנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהִפֹּר בַּעֲסֶקָה
עִמָּנוּ : הִלְעוּלָם תִּאֲנֶנָּה בָּנוּ תִמְשֹׁךְ אַפָּה לְדֹר וָדֹר : הֲלֹא אֶתָּה תָּשׁוּב
תַּחֲיִינוּ וְעִמָּךְ יִשְׁמְחוּ בָךְ : הִרְאֵנוּ יְהוָה חֲסִדָּךְ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ :
אֲשַׁמְעָה מִהַ יִּדְבֹר הָאֵל יְהוָה כִּי יִדְבֹר שְׁלוֹם אֵל עִמּוֹ וְאֵל חֲסִידָיו
וְאֵל יִשְׁוּבוּ לְכִסְלָה : אֵךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יִשְׁעוֹ לְשֹׁכֵן כְּבוֹד בְּאַרְצָנוּ :
חֲסִיד וְאַמֶּת גִּפְגָּשׁוֹ צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ : אֱמֶת מֵאֲרֶץ תִּצְמַח וְצֶדֶק
מִשָּׁמַיִם נִשְׁקֶף : גַּם יְהוָה יִתֵּן תִּטּוֹב וְאַרְצָנוּ תִּתֵּן יְבוּלָה : צֶדֶק לְפָנָיו
יִהְיֶה וַיֵּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו :

מזמור לחתנים

לְמִנְצַח עַל שְׁנַיִם לְבָבֵי קֶרַח מִשְׁכִּיל שִׁיר יְדִידָת : רָחֵשׁ לְבִי דָבָר
טוֹב אֶמַר אָנֹכִי מַעֲשֵׂי לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנֵי עֵט סוֹפֵר מְהִיר :
יִסְפִּית מִבְּנֵי אָדָם הוֹצֵק חֵן בְּשִׁפְתוֹתֶיהָ עַל בֶּן בִּרְכָה אֱלֹהִים
לְעוֹלָם : חֲגוֹר חֲרָבָה עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹרָה וְהִדְרָה : וְהִדְרָה צֹלַח רִנָּה
עַל דָּבָר אֱמֶת וְעִנּוּה צֶדֶק וְתוֹרָה נוֹרְאוֹת יִמִּינָה : חֲצִיף שְׁנוֹנִים
עַמִּים תַּחֲתֶיהָ יִפְלוּ בְּלֹב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ : בְּסֶאֱף אֱלֹהִים עוֹלָם וָעֶד
שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט מַלְכוּתָהּ : אֲהַבֵּת צֶדֶק וְתִשְׁנֵא רָשָׁע עַל בֶּן מִשְׁחָה
אֱלֹהִים אֱלֹהֶיהָ שֶׁמֶן שִׁשׁוֹן מִחֲבֵרֶיהָ : מִרְ וְאַהֲלוֹת קָצִיעוֹרֶת כָּל
בְּגָדֶיהָ מִן הַיִּבְלִי שֵׁן מִנִּי שִׁמְחוּהָ : בָּנוֹת מְלָכִים בִּיקְרוֹתֶיהָ נִצָּבָה
שָׂגַל לִימִינָה בְּכֶתֶם אוֹפִיר : שִׁמְעִיבַת וִרְאִי וְהִטִּי אֲזִנָּה וְשִׁבְחִי עִמָּךְ
וּבֵית אָבִיךָ : וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיָה כִּי הוּא אֲדֹנֶיהָ וְהַשְׁתַּחֲוִי לוֹ : וּבֵרַת
צֹר בְּמִנְחָה פָנֶיךָ יַחֲלוּ עֲשִׂירֵי עָם : כָּל כְּבוֹדָה בֵּת מֶלֶךְ פְּנִימָה
מִמִּשְׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה : לְרַקְמוֹת תוֹבֵל לְמֶלֶךְ בְּתוֹלוֹרֶת אַחֲרֶיהָ
רַעוּתֶיהָ מוֹבְאוֹת לָךְ : תוֹבֵלָנָה בְּשִׁמְחוֹת וְגִיל תִּבְאֶנָּה בְּהִיבֵל מֶלֶךְ :
תַּחַת אֲבֹתֶיהָ יִהְיֶה בְּנִיָּה תִשְׁתַּחֲוֶה לְשָׂרִים בְּכָל הָאָרֶץ : אֲזַכִּירָה שְׁמָךְ
בְּכָל דֹּר וָדֹר עַל בֶּן עַמִּים יְהוּדוּהָ לְעָלָם וָעֶד :

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת
לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתָךְ : בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל
הָעָם אָמֵן הִלְלוּיָהּ : בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַם
הַדְלוּיָהּ

הַלְלוּהָ: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ
אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

ואומרים קדים יבא שלמא דנא:

קָנָה אֵל יְהוָה חֶזֶק וַיֵּאמֶן לָבָה וְקָנָה אֵל יְהוָה: אֵין קְרוֹשׁ בִּיהוָה
כִּי אֵין בְּלִתָּהּ וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ. כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה
וּמִי צוּר זֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין בְּאַלְהֵינוּ. אֵין בְּאַדְוָנָנוּ. אֵין בְּמִלְכָּנוּ. אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
בְּאַלְהֵינוּ. מִי בְּאַדְוָנָנוּ. מִי בְּמִלְכָּנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: בּוֹדָה
לְאַלְהֵינוּ. בּוֹדָה לְאַדְוָנָנוּ. בּוֹדָה לְמִלְכָּנוּ. בּוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ
אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנָנוּ. בָּרוּךְ מִלְכָּנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנָנוּ. אַתָּה הוּא מִלְכָּנוּ. אַתָּה הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחֻנָּה
כִּי בָא מוֹעֵד:

תָּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ בַּל הַשּׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מוֹבָטַח לוֹ שֶׁהוּא
בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא. שֶׁנֶּאֱמַר הַלְכוֹת עוֹלָם לוֹ אֶל תִּקְרִי הַלְכוֹת
אֶל הַלְכוֹת. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תִּלְמִידֵי חֲכָמִים
מִרְבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹרֵי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם
בְּנֵיךָ: אֵל תִּקְרִי בְּנֵיךָ אֵלָּא בּוֹנֵיךָ: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ שְׁלוֹמָה
בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲרַבְרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִיקְשָׁה טוֹב לָךְ: וְרֵאשִׁית בָּנִים לְבְּנֵיךָ שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:
שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְשׁוֹר: יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ואומר קדים לעילא ואחר כך אומר:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תִּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תִּלְמִידֵי תִלְמִידֵיהוֹן.
דְּעִסְקִין בְּאַוְרִיתָא קִדְשָׁתָא דִּי בְּאַתְרָא דְּדִין. וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר. יְהֵא לָנָא וְלַהוֹן. חֲנָא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי. מִן קֳדָם מַרְיָה שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשִׁבְעָה וַיִּשְׁוּעָה וְגִחְמָה וְשִׁינְבָא
וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְרִינוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל

שחרית

עמו ישראל ואמרו אמן: עשה שלום במרומינו הוא ברחמינו יעשה
שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

וחומר ברכו את יהוה המבורך וחמ"ח

ועונים ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגווי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם
וגורלנו בכל המונם. ואנחנו משתחוים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטרי
שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת
עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת
מלפניו ואפס זולתו כפתוב בתורה. וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת
עזך להעביר גלולים מן הארץ והאדילים פרות
יברתון. לחקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר
יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ. יבירו
וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל בך תשבע
כל לשון לפניך יהוה אלהינו יברעו ויפולו ולכבוד
שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך
עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא
ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפתוב בתורתך יהוה
ימלך לעולם ועד: והיה יהוה למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד:

אדעיה פסוקים שלו עוזים לאריכות ימים ושנים:

(א) עץ חיים היא למחזיקים צה ותומכיה מאושר: (ב) דרכיה דרכי כועס וכל נתיבותיה שלום: (ג) מגדל עז שם ה' צו ירון לדיק ונשגב: (ד) כי צי ירצו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים:

נוהגים אנשי מעשה לומר אחד התפלה מזמור כ"ז

לְדָוִד יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מַעֲזוֹ חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד:

צומן שמדת הדין מתוחה צעיר חס ושלום נוהגים לומר פטום הקטורת כולו צלימות כמו צמחה. ואחר כך אין קדוש כה'. ואחכ"א:

רבוֹן העולמים, גלוי לפני כסא כבודך אשר מדת הדין מתוחה עלינו צעונותינו. וצאנו לחלות פניך שתלור המגפה מעלינו. ולא תתן המשחית לנא אל צתינו. ורחם עלינו. ועל טפינו. ועל עוללנו. ועל כל ישראל עמך. וקבל תפלתנו. כמו שקבלת קטרת הסמים. שהקטיר לפניך אהרן הכהן. כאשר החל הכהן צעם. שנאמר. ויעמד צין הממים וצין החיים ותעלר המגפה: וכן פינחס שנאמר. ויעמוד פינחס ויפלל ותעלר המגפה: וכן דוד שנאמר. ויצן שם מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעלר המגפה מעל ישראל: כי אתה אצינו. ולך תליות עינינו. רפאינו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה: שכן כתוב צתורתך. והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מלרים הרעים אשר ידעת לא ישימם צך ונתנם צכל שונאך: יהוה לצלות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יהוה לצלות אשרי אדם צטח צך: יהוה הושיעה המלך יעננו ציום קדאנו:

ואומר תנא דצי אליהו וכו'. קודם יליאתו מצית הכנסת יושב מעט וישתחוה כנגד ארון הקדש ואומר:

אך לדיקים יודו לשמך ישגו ישרים את פניך:

אל תירא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבא: כי יי יהוה בבסלה ושמר רגלה מלכד: עצו עצו ותופר דברו דבר ולא יקום פי עמנו אל: וער-זקנה אני הוא וער-שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: יהי יי אליהינו עמנו באשר דברת עם-אבותינו אל-יעזבנו ואל-יטשנו:

יהוה נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני הרבה: ויעקב הלה לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב באשר ראם מהנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים:

תפלה קדושה לאומרה אחד התפלה ואם אפשר לאומרה ב' פעמים צכל יום יותר טוב:

שחרית

מִבְקֹשׁ אֲנִי מִכֶּם מִלֵּאכֵי הַשָּׁרֵת מִטְטְרוֹן שְׁמִרֵי־אֵל שֶׁר הַפְּנִים
 עֲזָרִי־אֵל רַפְּאֵל מִיב־אֵל גְּבִרֵי־אֵל שְׁתַּעֲמְרוּ בְּעִבְדֵי בְּבִקְשָׁה
 וְתַחֲנוּגִים לִפְנֵי שׁוֹמֵעַ בִּקְשָׁה וְתַחֲנוּגִים לְשׁוֹמֵעַ תְּפִלָּתִי וּבִקְשָׁתִי
 וְתַחֲנָתִי. וְלִמְחֹרָל לִי אֵת כָּל עֲוֹנוֹתִי וְחַטָּאתִי וּפִשְׁעֵי שְׁחָטָאתִי
 וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי בֵּין בָּאוֹנִים בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמִזִּיד.
 וְכֵן אֲנִי מִשְׁבִּיעַ עֲלֵיכֶם הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוֹרִים שְׁזָכַרְתִּי
 שְׁמוֹתֵיכֶם עִתָּה בְּשֵׁם אֲבֹתֵרֵי־אֵל יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל הַמְּשֻׁרְתִּים
 בְּנִקְיוֹת וּבְטָהֳרָה שְׁתַּקְּחוּ בְּרָשׁוֹת מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ הַמְּפִתְחוֹת שֶׁל שְׁעָרֵי שָׁמַיִם וְתַפְתְּחוּ לִי
 שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְשְׁעָרֵי בְּרָכָה וְשְׁעָרֵי הַרְוָחָה וְשְׁעָרֵי רוּחַ וְשְׁעָרֵי
 הַצֵּלָה מִמִּיתָה מִשׁוֹנָה וּמִכָּל חוֹלִי וּמִכָּל מַכְאוֹב וְשְׁעָרֵי רְפוּאָה
 וְשְׁעָרֵי חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְשְׁעָרֵי אֱהָבָה וְשְׁעָרֵי אֵימָה וּפֶחָד וַיִּרְאָה
 עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת שִׁיִּירָאוּ מִפְּנֵי לַעֲבוֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ:

אחר התפלה יאמר זה הסדר והיא תפלה מסוגלת:

עֲזָרִי מַעַם יְיָ עֲשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עָלַי יְהִיבָה וְהוּא יִכְלֹכְלֶךְ:
 שְׁמִרְתָּם וַיִּרְאָה יֵשָׁר בִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם: בָּטַח בִּי
 וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכֵן־אָרֶץ וַיַּעַז אֲמוֹנָה: הִבָּה אֵל יִשְׁוַעֲתִי אֲבֹטָח וְלֹא
 אֶפְחָד. בִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהִי יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: ואחר כך חומר

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּרַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר הַבּוֹטָח בִּי חֶסֶד
 יִסּוּבְכֶנָּהוּ. וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת־כָּלֶם. אַתָּה יְיָ אֱלֹהִים אֱמֶת. תֵּן לָנוּ
 בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ וּבְכָל עֲסָקֵינוּ כְּדֵי שְׁנוּכַל לִפְרֹגֵם
 אֶת עַצְמֵינוּ וְלִכְלֹ אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ בְּנִחַת וְלֹא בַּצֵּעַר בְּהִתָּד וְלֹא בְּאִסּוּר
 בְּרִיוֹחַ וְלֹא בַּצְמָצוֹם מִשְׁפַּע בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִשְׁפַּע בְּרָכָה עַל־זִנְיָה
 מִתַּחַת יָדֶךָ וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי כָשָׁר וְדָם וִיקוּיִים בָּנוּ מִקְרָא שְׁכָתוֹב
 הַשְׁלֵךְ עַל יְיָ יְהִיבָה וְהוּא יִכְלֹכְלֶךְ. פּוֹתַח אֵת יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי
 רָצוֹן. יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵי בִי בְּטַחְתִּי בְּךָ כְּדֵי שְׁאוּכַל לִפְרֹגֵם אֶת עַצְמִי
 וּבְנֵי בֵיתִי בְּנִחַת וְלֹא בַּצֵּעַר לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

ואחר כך חומר

גִּד גְּדוֹר יְגוֹרְנוֹ וְהוּא יְגוֹר עֶקֶב: עֶקֶב יְגוֹר וְהוּא יְגוֹרְנוֹ גְּדוֹר

בָּר (ג"ס): וַיְהִי דָוָד לְכָל דְּרָכָיו מִשְׁכִּיל וַיֵּי עֲמוֹ: וְלִחַ מָצָא חֵן בְּעֵינָיו
יֵי: (עשרה פעמים):

ואחר כך יאמר מזמור אלהים יחננו. כמו זראש הספר צלודת המנורה.
ואחר כן מזמור לדוד ה' רועי לא אחסר. ואחר כך פסוק זה:

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה
וְהֶאֱזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמְרָתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל תַּמְחִלָּה אֲשֶׁר שִׁמְתִּי
בְּמִצְרִים לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רַפְּאִי:

ויש נוהגים לומר תפלה זו אחר י"ח צרכות או אחר תפלה:

אֱלֹהִי לֹא נִשְׁאַנִּי לַעֲמֹד לְפָנֶיךָ סְבִלִי וּפְחִיתוּרַת עֲרָכִי וּמִיעוּט
יָדִיעָתִי בְּגִדוּלְתֶךָ וְרוֹמְמוֹתֶךָ כִּי אַתָּה רָם וְנִשְׂאָ וְאֲנִי נִקְלָה
וְקָטָן מִשְׂאוֹל מִמֶּךָ וּמְקֻרָא אֵלֶיךָ לְשִׁבְחָ וּלְהַלֵּל קוֹדֶשׁ שְׁמֶךָ הַמְּקוֹדֶשׁ
בְּקוֹלוֹת הַמַּלְאָכִים הָעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים אָבִל הַדְּשָׁנִי עַל זֶה מַה
שָׁרוּמְמִתִּנִּי בְּצוֹתֶךָ אוֹתִי לְקֹרָא אֵלֶיךָ וְהִרְשִׁיתִנִּי לְשִׁבְחָ אֶת שְׁמֶךָ
הָעֲלִיּוֹן כְּפִי הִכְרַתִּי אוֹתֶךָ וִידִיעָתִי בְּכַבֻּדְךָ עִם הַרְאוֹתִי עֲבוֹדָתִי לָךְ
וְשִׁפְלִיתִי לְפָנֶיךָ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ תִּקְנוֹתִי וְאוֹפְנִי הַנְּהַגְתִּי וְלֹא הוֹדַעְתִּיךָ
בְּצָרְכִי לְהַעִיר אוֹתֶךָ עֲלֵיהֶם. אֵלֹא שִׁתְּרָגִישׁ בְּגוֹדֶל חֲסִדוֹנִי אֵלֶיךָ
וּבְטַחוֹנִי בָּךְ. וְאִם אֲשָׁאֵל מִמֶּךָ בְּסִכְלוֹתִי מַה יִּשְׁאַיִנוּ טוֹב לִי וְאֶבְקֶשׁ
מִמֶּךָ מַה יִּשְׁאַיִן בּוֹ תִּתְּקֶנֶתִּי. בְּחִירְתֶּךָ הָעֲלִיּוֹנָה טוֹבָה מִבְּחִירְתִּי.
וּבְכִבֵּר הַנְּחִתִּי כָּל עֲנִיבִי אֵל גְּדוּלְתֶךָ הַקְּיִימָת וְהַנְּהַגְתֶּךָ הָעֲלִיּוֹנָה.
כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינָי וְלֹא הִלַּכְתִּי בְּגִדוּלוֹת
וּבִנְפִלְאוֹת מִמֶּנּוּ אִם לֹא שְׁוִיתִי וְרוֹמְמִתִּי בַּפִּשִׁי בְּגִמּוּל עָלִי אֲמוֹ
בְּגִמּוּל עָלִי בַּפִּשִׁי: יֵהִיו לְכָל וְכוּ'

הרי אני מאמין באמונה שלמה בשלש עשרה עיקרים של התורה
הקדושה. שהקדוש ברוך הוא (א) מצידי ומשגיח (ב) והוא
אחד (ג) ואין לו גוף ואין לו דמות הגוף (ד) ושהוא קדמון לכל
קדומים (ה) ואין עבודה לו ולתו (ו) ויודע מחשבות בני אדם
(ז) ונבואת משה רבינו עליו השלום אמת (ח) ושהוא ארון לכל
הנביאים (ט) ושהתורה נתונה מן השמים (י) ושלם תשתנה
בשום זמן חס ושלום (יא) ושהקדוש ברוך הוא מעניש לרשעים
ומשלים שכר טוב לצדיקים. (יב) ושיבא מלך המשיח (יג) ושהמתים
עתידים

שחרית

עֲתִידִים לְהַחְיוֹרֵת. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתְּכוֹנֶה יִצְחָנוּ לְעִבְדֶּךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ תָּמִיד אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

תפלה להתפלל בכל יום זכונה והיא כלולה מז' זכירות:

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְעִינְתִּיה בְּרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל הָרִי אֲנִי מוֹכֵן וּמְזוּמֵן לְקָדְשׁ מִצְנֹת בּוֹרְאֵי שָׁמַי
עֲשֶׂה זְכוּרוֹת: וְאֵלֹהֵי הֵם.

יֵצֵאת מִצְרַיִם. וְהַשְׁבֵּת. וְהָמָן. וּמַעֲשֶׂה עֲמָלֵק. וּמַעֲמַד הַר סִינַי
וְמָה שֶׁהִקְצִיפוּ לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר. וּבַפָּדֻט בְּעֵגֶל.
וְמָה שֶׁיַּעֲצוּ בָּלֵק וּבִלְעָם לַעֲשׂוֹת לְאֲבוֹתֵינוּ לְמַעַן יֵדַע צְדָקוֹת יי.
וּמַעֲשֶׂה מִדְּרֹם הַגְּבִיאָה. וּמִצְנֹת וְזִכְרֹת כִּי הוּא הַנּוֹתֵן לָהּ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת
חַיִּל. וְזִכְרֹת יְרוּשָׁלַיִם תּוֹצֵא

וְיֵשׁ מִי שְׁאוֹמֵר כְּסוּקִים הַלָּלוּ:

א' זְכוּר אֵת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים.
לְמַעַן תִּזְכּוֹר אֵת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

ב' זְכוּר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ כָּל
מְלָאכָתְךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה:

ג' וְזִכְרֹת אֵת כָּל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכָה יי אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה
בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עֲנוּתְךָ לְבִסּוּתְךָ לְדַעַת אֵת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הִתְשַׁמּוֹר
מִצּוֹתָיו אִם לֹא: וַיַּעֲנֶה וַיַּדְעִיכָה וַיֵּאבִילָהּ אֵת הָמָן אֲשֶׁר לֹא יָדַעַת
וְלֹא יָדְעוֹן אֲבוֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעָה כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לִבְרוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם
כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי יי יַחֲיֶה הָאָדָם:

ד' זְכוּר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָּךְ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר
קָרָה בַּדֶּרֶךְ וַיִּזְגַּב בָּךְ כָּל הַנְּחָשִׁים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עֵינֶךָ וַיַּגַּע
וְלֹא יָדָא אֱלֹהִים: וְהָיָה בַּהֲגִיחַ יי אֱלֹהֶיךָ לָּךְ מִכָּל אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ בְּחִלָּה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת זִכְרוֹ
עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח:

ה' רַק הַשְׁמֹר לָּךְ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן תִּשְׁכַּח אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר
רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ
לִפְנֵי יי אֱלֹהֶיךָ בַּחוּרֵב בְּאֶמּוֹר יי אֵלֵי הִקְהֵל לִי אֵת הָעָם וְאַשְׁמִיעַם
אֵת

את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון:

ו' זכור אל תשכח את אשר הקצפת את יי אלהיה במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום הזה ממרים היתם עם יי: ובחורב הקצפתם את יי ויתאגף יי בכם להשמיד אתכם:

ז' זכר נא מה יעץ בלך מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות יי:

ח' זכור את אשר עשה יי אלהיה למרים:

ט' וזכרת את יי אלהיה כי הוא הנותן לה כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבותיה ביום הזה:

י' אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי: תשוב תרחם ציון ותבנה חומות ירושלם. שיהיה במהרה בימינו. אמן בן יהי רצון:

וילמוד אחר התפלה כפי יכולתו. שנאמר לא ימוש ספר התורה הזה מפיד. כי אז תלויח את דרכך ואז תשכיל. וילך לעסקיו ויצטח זה. ויזכור כי הוא נותן כח לעשות חיל. ולא יסבור שהלכתו היא ענח דעתו וחריפותו. ואז הקצ"ה צדוצ חסדיו יעזרהו ויליחכו צעסקיו:

שבעים ושתים פסוקים

אלו הם הע"ז פסוקים כסדר הדמ"ע שמסר הדמ"צ ז"ל לתלמידיו מיוסדות לדעת ר' נחוניאל ור' שמעון חלקם צחיים. ויכוין צכוון הלצ צמות היונאים מהם. ואין לאומדס צשעת חזרת ש"ל העמידה כי אם אחר כך צכל עת שידלה. והזהר שלא תוליא השמות מהשפה לחון. רק צעחצזה כי הוא עון פלילי. ואלו הם הכתוצים צספר שערי ציון:

וְאַתָּה יְהוָה מִגֵּן בְּעָדִי בְּבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי
וְאַתָּה יְהוָה אֵל תִּרְחֹק אֵילָנִי לְעֹזְרָתִי חוֹשֶׁה
אֲמַר לַיהוָה מַחְסִי וּמְצֹרָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹתִי בּוֹ
עֵינֵי יְהוָה אֵל צְדִיקִים וְאֲזִנּוֹ אֵל שׁוֹעֲתָם
יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִשְׁעָה

והו:

ילי:

סיט:

עלס:

מהש:

חנני

שחרית

חגני יהוה כי אליה אקרא כל היום
אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני
ידעתי יהוה כי צדק משפטיה ואמונה עניתי
למה יהוה תזנח בפשי תסתיר פניו ממני
יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה בגדה
לולא האמנתי לראות בשוב יהוה בארץ חיים
שובה יהוה חלצה בפשי הושיעני למען חסדה
ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטע
ויהי יהוה משגב לדך משגב לעתות בצרה
הנה כי בן יברך גבר ירא יהוה
למה יהוה תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה
הורו ליהוה קראו בשמו הוריעו בעמים עלילותיו
ברכו יהוה כל צבאו משרתיו עשי רצונו
קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע שועתי
ברבות כי רצה נא יהוה ומשפטיה למדני
על בן אודה בגוים יהוה ולשמה אומרה
רוצה יהוה את יראיו את המיחלים לחסדו
זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו
באו נשתחוו ונברעה נברכה לפני יהוה עשנו
דרשתי את יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני
יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אלים רבים
חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים תנצחני
שפטיני בצדקה יהוה אלהי ואל ישמחו לי
זמרו ליי יושב ציון הגירו בעמים עלילותיו
אודה יהוה בצדקו ואומרה שם יהוה עליון
נאני עליה בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה
ובשם יהוה אקרא אנא יהוה מלטה בפשי
מה גדלו מעשיה יהוה מאד עמקו מחשבותיה
הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורננו וזמרו
ונאני אליה ישועתי ובבקר תפילתי תקדמך
יהוה אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך
אם אמרתי מטה בגלי חסדה יהוה יסעדני

שחרית

כה

כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה
 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל
 יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא
 יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה
 יהוה ישמרה מכל רע ישמר את נפשה
 יהוה ישמר צאתה ובואה מעתה ועד עולם
 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כל תהלתו
 יהי חסדה יהוה עלינו כאשר יחלנו לה
 אל תעזבני יהוה אלהי אל תרחק ממני
 עבדו את יהוה בשמחה באו לפניו ברננה
 אודה יהוה מאד בפי ובתוף רבים אהללנו
 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר
 אודה יהוה בכל לבי אספרה כל נפלאותיה
 יהי כבוד יהוה לעולם ישמח יהוה במעשיו
 זכר בחמיה יהוה וחסדיה כי מעולם הנה
 הנה עין יהוה אל יראיו למיחלים לחסדו
 יהוה מנת חלקי ובוסי אתה ותומיה גודלי
 יהוה בשמים הכין בסאו ומלכותו בכל משלה
 כי רוצה יהוה בעמו יפאר עניים בישועה
 סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים
 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם
 ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי
 פני יהוה בעשוי רע להכרית מארץ זכרם
 יהוה אדלנו מה אדיר שמה בכל הארץ
 ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו
 והתענג על יהוה ויתן לה משאלות לבו
 שמע יהוה ורחמי יהוה הנה עוזר לי
 שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיה
 אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות יעקב
 חי יהוה וברוך צורי ויורם אלהי ישעי
 כי בחר יהוה בציון אנה למושב לו
 קראתי בכל לב ענגי יהוה חקיה אצרה

צדיק

שחרית

צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
יהוה שמרה יהוה צלה על יד מינה
יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם
יצה:

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד: צנחל"ו:
למנצח בנגינות מזמור לדוד: בקראי ענני אלהי צדקי
בצר הרחבת לי חנני ושמע תפלתתי: בני איש
עד מה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו כוב סלה:
ודעו כי הפדה יהוה חסיד לו יהוה ושמע בקראי אליו:
רגו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:
זבח וזבחי צדק ובטחו אל יהוה: רבים אמרים מי יראנו
טוב נסה עלינו אור פניה יהוה: נתת שמחה בלבי מעת
דגנם ותירושם רבו: בשלום יחדו אשכבה ואישן כי אהח
יהוה לבדר לבטח תושיבני:

(ולח"כ לומר ד' פעמים מזמור לדוד הצו לי"י צני אליו):
ג"ס יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יהוה צבאות אשרי אדם בוטח בה: יי הושיעה המלך
יעננו ביום קראנו:

אתה סתר לי מצר תצרני רגי פלט תסובבני סלה: בטחו
ביי עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים: יהוה עז
לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום: ג"ס פנים וחזרת:
יהי רצון מלפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי. אלהי אברהם.
אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא.
אל עליון. אהיה אשר אהיה עשה למענה ולמען פסוקי
תורתה אלו. ולמען שם שר שבעים ושנים שמות
היוצאים מאלו הפסוקים. ויסע. ויבא. ויט. שחרחמני
ותצליח את דרכי ותהיה בעזרי ובעזר כל אשר לי ותצילני
מזה מעול וחומץ ובליעל וכל מיני פורענות המתרגשות
ובאות לעולם ותפרנסני בקבוד ולא בבוז ומקא ירי
מעושר

מַעֲשֵׂי יָדָי וְשִׁלַּח בְּרָכָה וְהִצַּלְתָּה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדַי
 לְטוֹבָה וּבְכָל נֶכְסִי וְתִצִּילֵנִי וְתִרְצֵנִי וְתַחֲפוּץ הַפִּלְתִּי כַּזִּבְחִי
 צֶדֶק וּבְרִיחַ נִיחּוּחַ טָרֶם אֲשׁוּעַ אֵלֶיךָ עֲגִנִי בַדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר
 וְהָיָה טָרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מַדְבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעַ:
 וְתוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִצְעִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִבְיֵאֵנִי אֶל מַחֲוֹ חֶפְצִי
 לְשָׁלוֹם בְּרָצוֹן לִבִּי הִירֹעַ לָךְ יְהִי בִימִינִי וּבִרְוֶךְ בִּשְׁמֹאלִי
 אֱלֹהִים מִלְּפָנַי וְאֲדִיר מֵאַחֲרַי וְשָׁכֵנֶת אֵל עַל רֹאשִׁי: עֲשֵׂה
 שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

תְּתַבַּרַּךְ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי
 עֲלִיּוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ שׁוֹכֵן מַעֲוֹנִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תַּחֲנוּנִים: תְּתַבַּרַּךְ בָּרוּךְ בְּכָל פֶּה.
 וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי עִם מִצְפָּה. כִּי אֵין כְּמוֹךָ מוֹחֵץ וְרוֹפֵא.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עֲתִידוֹת צוֹפָה: תְּתַבַּרַּךְ גְּדוֹל הָעֲצָה וְרֵב
 הָעֲלִילִיּוֹת. וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי כָּל בְּרִיּוֹת. כִּי אֵין כְּמוֹךָ בּוֹחֵן
 כְּלִיּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְקַרֵּה בְּמִים עֲלִיּוֹת: תְּתַבַּרַּךְ
 דָּר בְּמִרוֹמָיו. וְתִשְׁתַּבַּח מְלֵא רַחֲמִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ אָבִי
 יְתוֹמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה חֵי עוֹלָמִים: תְּתַבַּרַּךְ הָאֵל יְהוָה.
 וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי מִעֲנִי. כִּי אֵין כְּמוֹךָ בְּאֵדָהִים יְהוָה. בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תַּחֲנוּנִי: תְּתַבַּרַּךְ וְאֵין דּוֹמֶה לָּךְ רֵב
 הָעֲלִילִיּוֹת. וְתִשְׁתַּבַּח יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. כִּי אֵין כְּמוֹךָ עוֹשֶׂה
 גְּדוֹלוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גִּבּוֹר בְּמַפְעֵלוֹת: תְּתַבַּרַּךְ זוֹכֵר
 הַבְּרִית מִנִּפְיָר נִשְׁכָּחוֹת. וְתִשְׁתַּבַּח אֱלֹהֵי הַרְוָחוֹת. כִּי אֵין
 כְּמוֹךָ דּוֹלָה מִמַּעַמְקִים וּמִשׁוֹחוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְלֶכֶּךָ
 מְהֻלָּל בַּתְּשַׁבְּחוֹת: תְּתַבַּרַּךְ חֲסִין יְהִי אֱלֹהֵי חֲאֱלָהִים.
 וְתִשְׁתַּבַּח רוֹכֵב גְּבוּהִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ עַל כָּל אֱלֹהִים.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים: תְּתַבַּרַּךְ טָהוֹר בְּהִיר
 בְּשִׁחָקִים. וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ
 גִּיּוֹר וּמִקִּים. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹקִים:
 תְּתַבַּרַּךְ יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים. וְתִשְׁתַּבַּח מוֹנֶה מִסְפָּר לְכּוֹכְבִּים.

תחנונות

כִּי אֵין כְּמוֹהָ הַמְּכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה נוֹתֵן
 רַחֲמִים לְרַעֲבִים : תְּתַבַּרֵךְ כּוֹנֵם כְּנֹד מִי הַיָּם . וְתִשְׁתַּבַּח מוֹשֵׁל
 בְּגֵאוֹת הַיָּם . כִּי אֵין כְּמוֹהָ דוֹרֵךְ עַל בְּמַתֵּי יָם . בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה חַי וְקַיִם : תְּתַבַּרֵךְ לּוֹבֵשׁ צְדָקוֹת . וְתִשְׁתַּבַּח גּוֹלֵד
 עֲמוּקוֹת . כִּי אֵין כְּמוֹהָ מַאֲוִין נְאֻקוֹת . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 שׁוֹמֵעַ צַעֲקוֹת : תְּתַבַּרֵךְ מִמִּית וּמַחְיָה . וְתִשְׁתַּבַּח דְּעוֹלָם
 יְהִיָּה . כִּי אֵין כְּמוֹהָ יוֹדֵעַ מַה שִׁיְהִיָּה . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 אֲשֶׁר בִּידָהּ כָּל יֹצֵר יְחִיָּה : תְּתַבַּרֵךְ נֶאֱדָר בְּגִבּוֹרָה . וְתִשְׁתַּבַּח
 לּוֹבֵשׁ עוֹז וְתַפְאֶרֶת . כִּי אֵין כְּמוֹהָ עוֹמֵה אוֹרָה . בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה עֲלִיוֹן וְנוֹרָא : תְּתַבַּרֵךְ שֹׁמֵר כֶּחֶם . וְתִשְׁתַּבַּח נוֹתֵן
 לְיַעֲקֹב כֶּחֶם . כִּי אֵין כְּמוֹהָ יוֹצֵר הָרִים וּבוֹרָא רוּחַ . בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה עוֹשֶׂה מִשְׁקַר לְרוּחַ : תְּתַבַּרֵךְ עוֹזֵר לְנַכְשָׁלִים .
 וְתִשְׁתַּבַּח מְעוֹז לְדָלִים . כִּי אֵין כְּמוֹהָ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים . בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ הַלּוֹלִים : תְּתַבַּרֵךְ פּוֹדֶה מִכָּל צָרוֹת .
 וְתִשְׁתַּבַּח אֲדוֹן הַגִּבּוֹרוֹת . כִּי אֵין כְּמוֹהָ עוֹנֶה עֲתִירוֹת .
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה קוֹרָא הַדּוֹרוֹת : תְּתַבַּרֵךְ צַדִּיק וְחָסִיד בְּכָל
 מַעֲרָה . וְתִשְׁתַּבַּח עַל כָּל בִּרְכָה וְתַהֲלָה . כִּי אֵין כְּמוֹהָ אֵל
 הַנּוֹרָא . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּפָלִיא בְּמוֹרָא : תְּתַבַּרֵךְ קְדוֹשׁ
 אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת . וְתִשְׁתַּבַּח מְפָלִיא פְּלָאוֹת . כִּי אֵין כְּמוֹהָ
 עוֹשֶׂה נִפְלָאוֹת . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עוֹשֶׂה נִסִּים וְנִפְלָאוֹת :
 תְּתַבַּרֵךְ רֵם שׁוֹכֵן עַד וְקְדוֹשׁ . וְתִשְׁתַּבַּח בְּפִי עַם קְדוֹשׁ . כִּי
 אֵין כְּמוֹהָ גּוֹרָא וְקְדוֹשׁ . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :
 תְּתַבַּרֵךְ שְׂבִי מַעֲרֻכּוֹת יִשְׂרָאֵל . וְתִשְׁתַּבַּח קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל . כִּי
 אֵין כְּמוֹהָ אֵל יִשְׂרָאֵל . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ צִוֵּר יִשְׂרָאֵל :
 תְּתַבַּרֵךְ חוֹכֵן רוּחוֹת וּבוֹרָא עוֹלָם . וְתִשְׁתַּבַּח מִכָּל עֵין
 בְּעוֹלָם . כִּי אֵין כְּמוֹהָ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶן
 הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
 שְׂתַּחֲוֶה עִם פִּי בַעֲת הַטִּיפִי . וְעַם לִבִּי בַעֲת מַחְשַׁבִּי . וְטַחֲנֵה
 רַעֲיוֹנֵי לִיחֻדֶּךָ בְּאַהֲבָה . וּלְחַמְּלִיכָה בִּירְאָה . וּלְבָרְכָה בְּלֵב
 שְׁלָם

שָׁלֹם. וְהִמָּצִיאֲנִי אֶהְבֶּתָּה וְתַגִּנִי לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי:

בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים מְעֻרְכֹת יִשְׂרָאֵל.
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ שְׁמֶךָ
וּמְבוֹרָךְ שְׁמֶךָ וּמַלְכוּתְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלֵלָה.
וּמִשְׁמֶךָ יִרְעֶדוּ גְדוּדֵי אֵשׁ וּמִפְּאֲרִים אֶת שְׁמֶךָ וְשְׁמֶךָ לֹא
חָזוּ. וּמִשְׁמֶךָ יָנוּם חַיִּים לְאַחֲזֹר. כָּל מְשֻׁבְּרֵיךָ וְגִלְיֵיךָ מְאֻדָּרִים
אֶת שְׁמֶךָ וְאֶרֶץ בְּהִיטָה תִרְעַד וְעַמּוּדֶיךָ יִנּוּדוּן מִיִּרְאֵת
שְׁמֶךָ וְכָל דָּרִי מַעֲלָה שֶׁבְּכָל מַעוֹן וּמַעוֹן מְאִימָתָה יִרְעֶדוּן
וַיִּפְחַדוּן. אֶרֶץ וְדָרֶיךָ תַּחֲוֹם וְאַבְדּוֹן צִיָּה וְצַלְמוֹת מִשְׁמֶךָ
יִרְוּפוּן. גֵּן עֵדֶן וְכָל חֲסִידֶיךָ לְשְׁמֶךָ יִרְגְּנוּ. וְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת
רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיו בְּנִעִימַת דָּשׁוֹן יִשִּׁים כְּבוֹד לְשְׁמֶךָ. וְגַם
אֲנִי עֲבָדְךָ עֶפְרָי וְאַפְרָי רָמָה וְתוֹלַעַה צֹל עוֹבֵר וְצִיץ הַשָּׂדֶה
בְּאֶתִי לְחִפִּיל תַּחֲנֶנָּה לְפָנֶיךָ וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ כִּסֵּא
כְּבוֹדְךָ שֶׁתַּעֲנֵנִי וְתַחֲנֵנִי וְתַקִּימֵנִי וְתַחֲנֵנִי וְתַבְרַכֵּנִי. וְתַבְרַכֵּנִי
בְּסֵפֶר הַחַיִּים עִם הַצַּדִּיקִים וְתַשִּׁים גּוֹרְלִי בְּעוֹלָם הַחַיִּים
וּבְעוֹלָם הַבָּא. וְתֵן לִי מְטוֹבָה וּמְבֻרָכָה וּמְמַחֲיָתָה. וְתַטִּיב
וְתַבְרַךְ וְתַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵי וְכָל מַעֲשֵׂה יָדַי וּפֶתַח לִי שַׁעְרֵי
אוֹרֵחַ חַיִּים וְשַׁעְרֵי רַחֲמִים וְשַׁעְרֵי תְּשׁוּבָה וְשַׁעְרֵי מַחֲלָה
וְשַׁעְרֵי כִפָּרָה. וְשַׁעְרֵי חֶבְרָה וּבִינָה וְהַשְׁכָּל וּפֶתַח לִי שַׁעְרֵי
פִּרְקָה וּבִלְכָּלָה. וְתֵן לִי חַיִּים וְלֵב טוֹב וַיִּצַּר טוֹב וְתוֹלִיכֵנִי
בְּדָרֶךְ קוֹמָמִיּוֹת וְתוֹסִיף וְתַתֵּן וְתַטֵּה עָלַי חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
וְחַיִּים וְכְבוֹד לְמַעַן אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי. כִּי
אַתָּה קָרוֹב לְכָל קוֹרְאֶיךָ וּמָצוּי לְדוֹרְשֶׁיךָ קָרְאֲתִיךָ בְּאַמֶּת
מִהֵר עֲנֵנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי. וְאַשְׁמְרָה עֲדוּתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִּים וְלֹא
אֲבוֹשׁ. וַעֲשֵׂה שְׂאֵלָתִי וּבִקְשָׁתִי בְּרַחֲמִים בְּעֶבְרַת שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה:

פרק שירה

תנא ר' אליעזר הגדול אומר כל העוסק בפרק שירה צעולם הזה זוכה
לאומרו לעולם הצא שנאמר אז ישיר תשה שר לא נאמר אלא ישיר
אותו לעולם הצא: ואמר ר' העוסק בפרק שירה צעולם הזה מעיד אני
עליו שהוא צן עולם הצא ויכלל מילך הדע ומדין קשה ומשטן המשחית ומכל
מיני מזיקין ומחצלי משיח ומדינה של גיהנם ומחצוט הקצר וזוכה ללמוד
וללמד ולשמור ולעשות ולקיים ותלמודו מתקיים צידו ומאריך ימים וזוכה
לעולם הצא:

שמים אומרי'. השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע.
הארץ אומרת. ליי הארץ ומלוכה תצל ויושגי זה: ואומר מכנף הארץ
זמירות שמענו לצי לדק:

יום אומר. יום ליום יציע אומר ולילה ללילה יחיה דעת:
לילה אומרת. להגיד צוקר חסדך ואמונתך כלילות:

שמש מה הוא אומר. שמש ירח עמד זכולה לאור חנך יהלכו: ואומר
קומי אורי כי צא אורך וכבוד יי עליך זרח:

ירח מה הוא אומר. עשה ירח למועדים שמש ידע מצואו:

בוכבים אומרים. המשכילים יזהירו כוהר הרקיע ומלדיקי הרצים
בבוכבים לעולם ועד: (ואומר) אתה הוא יי לצדך אתה עשית

את השמים ושמי השמים וכל לצאם: הארץ וכל אשר עליה הימים וכל
אשר בהם ואתה נחיה את כלם ולצא השמים לך משתחווים:

ענני כבוד אומרים. אף צרי יעריך עצ יפין ענן אורו:

עננים מה הם אומרים. ישת חושך סתרו סביבותיו סבתו חשכת מים
עצי שחקים:

ברקים מה הם אומרים. צדקים למטר עשה מולא רוח מאולדותיו:

רוח אומר שירה. עושה ארץ זכוחו מכין תצל זחמתו וזתזונתו נטה
שמים: ואומר אומר ללפון נבי ולתימן אל תכלאי הציאי צני מדחוק
וזכותי מקלה הארץ:

טל אומר. ואהיה בעל לישראל יפרח בשושנה ויך שרשיו כלצנון:

גשמים אומרים שיר. גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
כוננתה:

מים מה הם אומרים. לקול תתו המון מים צשמים ויעלה נשיאים
מקלה הארץ:

מעינות אומרים שיר. ושרים כחוללים כל מעיני צך:

נהרות מה הם אומרים. נהרות ימחאו כף יחד הדים ירננו: ואומר
נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים:

מים אומרים. מקולות מים רצים אדירים משצרי ים אדיר צמרוס יי:

לוייתן מה הוא אומר. הודו ליי כי עוז כי לעולם חסדו:

דגים אומרים שיר. קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רצים:

תנינים אומרים שיר. הללו את יי מן הארץ תנינים וכל תהומות:

שיר

שיר לבן עדן. עורי לפון וצואי תימן הפיחי בני יזלו צמיו יצא דודי
לבנו ויאכל פרי מגדיו :

גיהנם אומר שיר. כי השציע נפש שוקקה ונפש דעצה מלא טוב :
כדבר אומר. ישם מדצר וליה ותגל עדצה ותפרח כחצללת : ואומר
ישאו מדצר ועריו חלרים תשצ קדר ירונו יושצי סלע מרש
הרים ילוחו :

שרות מה הם אומרים. יי צחמה יסר ארץ כונן שמים צחצוכה :

שיר לירקות

ירקות שצדה אומרים. תלמיה דזה נחת גדודיה צרצצים תמוגגה
למחה תצדך :

שבולת חטים אומרת. שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי :
שבולת שעורים אומרת. תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפוך שיחו :
שבולת דגן ושאר שצלים אומרים. לצשו כדים הללן ועמקים יעטפו
צר יתרועעו אף ישירו :

שיר לאילנות

אילנות שצדה אומרים. אז ידננו עני היער מלפני יי כי צא לשפוט
את הארץ .

גפן אומר שיר. כה אמר יי כאשר ימלא התידוש צאשכול ואמר אל תשחיתו
כי צרכה צו כן לעשה למען עצדי לצלתי השחית הכל :
תאנה אומרת שיר. נוזר תאנה יאכל פריה :

רמון מה הוא אומר. כפלח הרמון דקתך :
תמר אומר. לדיק כתמר יפרח כארז צלצנון ישגה :
תפוח אומר. כתפוח צעלי היער כן דודי צין הצנים צללו חמדתי
וישצתי ופריו מתוק לחכי :

שרצים אומרים שיר. יהי בצוד יי לעולם ישמח יי צמעשיו :
אלים שצדלים מה הם אומרים. ישמח ישראל צעושיו צני ציון יגילו
צמלכם :

צפרדע אומרת שיר. צדוך שם בצוד מלכותו לעולם ועד :
נחש אומר. סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים :
עקרב אומר. טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו .
חתול מה הוא אומר. אם תגזיה כנשר אם צין כוכבים שים קניך
משם אורידך נאם יי :

עכבר אומר. אדומתך יי כי דליתני ולא שמחת אויצי לי :
חומט מה הוא אומר. כמו שצלוך תמם יהלוך נפל אשת צל חזו שמם :
אונקי אומר. נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם :

פרק שירה

זבוב צמעה שאין ישראל עוסקין בתורה. קול אומר קרא ואמר מה
אקר' כל הצמד חזיר וכל חסדו כלץ השדה יצא חזיר ככל לץ ודצר
אלהינו יקום לעולם: ואומר צורא כיצ שפתים שלום שלום לרחוק
ולקרוצ אמר יי ורפאתיו:

הנמלה אומרת: עלל דאה דרכיה וחכס: ואומר הנמלים עם לא עז
ויכינו צקין לחמס: ואומר כותן לחס לכל צמר כי לעולם חסדו:

שיר לעופות

תרנגול אומר שיר. כיון שצא הקצ"ה צגן עדן אלל הצדיקים זלמן
כל חילכי גן עדן צמחים ואז גם הוא מתעורר: צקול
דאשון משצח ואומר שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויצא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה: צקול שני אומר.
שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויצא מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד יי לצאות הוא מלך הכבוד סלה: צקול שלישי אומר. עמדו
לדיקים ועסקו בתורה שיהיה שכרכם כפול לעולם הצא: צקול רביעי
הוא אומר. ליטועתך קויתי יי:

צקול חמישי אומר. עד תתי עלל תשכז מתי תקום מתשנתיך:
צקול ששי אומר. אל תאהב שיכה פן תורש פקח עיניך שצע לחס:
צקול שזיעי הוא אומר. עת לעשות ליי הפרו תורתך:
תרנגולת משצחת ואומרת. כותן לחס לכל צמר כי לעולם חסדו:
יונה אומרת שירה זאת. בטום עגור כן אלפלף אהנה כיונה דלו עיני
למרום יי עסקה לי ערצני: אמרה יונה לפני הקצ"ה צלאתה
מתיצת נח דצונו של עולם יהיו מזולותי מדורים כזית ומסודים צילך
ואל יהיו מתוקים כדצש ומסודים ציד צמר ודס:

אווז הצית שמזונה צצית אומרת שיר. הודו ליי קראו צשמו הודיעו
צעמים עלילותיו שירו לו זמרו לו שיחו צכל כפלאותיו:
אווז הצר המשוטט צמדצר כשרואה את ישראל עוסקין בתורה אומרת
שיר. קול קורא צמדצר פנו דרך יי ישרו צערצה מסילה לאלהינו.
ועל מליאות מזכותיה צמדצר אומרת ארור הגצר אשר יצטח צאדס:
צרוך הגצר אשר יצטח ציי והיה יי מצטחו:

פרגות אומרת שיר. יודוך יי כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פייך: נשר
אומר שיר. ואתה יי אלהים לצאות אלהי ישראל הקינה לפקוד
כל הגוים אל תחון כל צוגדי און סלה: חס דה אומרת. דצרו עלל לצ
ירושלים וקראו אליה כי מלאה לצאה כי כדלה עונה כי לקחה מיד יי
כפלים צכל חטאתיה: רחמה אומרת. אשרקה, להס ואקצנס כי פדיתים
ודצו כמו דצו: עורצ אומר. מי יכין לעורצ לידו כי ילדיו אלל אל
ישועו: ואומר כותן לצהמה לחמה לצני עורצ אשר יקראו: ורזיר אומר.
דכנו לדיקים ציי לישרים נאור תהלה: עגור מה הוא אומר. הודו
ליי צככור צככל עשור זמרו לו: סנונית מה היא אומרת. למען יזמרך
כבוד ולא ידוס יי אלהי לעולם אודך. צפור מה היא אומרת. גם
צפור מלאה צית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזחותיך יי
לצאות

לצלות מלכי ואלהי: ליה אומרת שיר. אור זרוע ללדיק ולישרי לצ
 שמחה: לפי אומרת. צטחו ציי עדי עד כי ציה יי אור עולמים:
 חסול הוא מין ארצה אומר שיר. יי אלהי אתה אדומתך אודה שמך
 כי עשית פלא ענות מרחוק אמונת אמונ: לפורת כדמים והוא מין
 חגב אומר שיר. אשא עיני אל ההרים מאין יצא עזרי. עסית מה
 היא אומרת. עזרי מעם יי עושה שמים וארץ: שור אומר. אז ישיר
 משה וצני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו לאמר השירה ליי כי
 גאה גאה סוס ורוכצו דמה צים: צהמה דקה טהורה אומרת. מי
 כמוכה צאלים יי מי כמוכה נאדר צקודש כורא תהלות עושה פלא:
 צהמה גסה טהורה אומרת. הדמינו לאלהים עוזנו הדיעו לאלהי
 יעקב: צהמה דקה עמאה אומרת. יגיע כפוך כי תאכל אשריך ועוצ
 לך: צהמה גסה עמאה אומרת. השיצה יי לעוצים ולישרים צלצותם:
 צבי אומר שיר. ואני אשיר עזך וארנן לצוקר חסדך כי היית משגב ליי
 ומנוס ציוס לך ליי:

סוס אומר. הנה כעיני עצלים אל יד אדומיהם כעיני שמחה אל יד
 בצרתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: חמור מה הוא
 אומר. לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנלח וההוד כי כל צמחים
 וצאצא: לך יי התמלכה והמתנשא לכל לראש:

פרד אומר שיר. יודוך יי כל מלכי ארץ: גמל אומר. יי ממדום ישאג
 וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו: פיל מה הוא אומר.
 מה גדלו מעשיך יי מאוד עמקו תהשבותיך: חיות שצטדה מה הם
 אומרים. צרוך הטוב והמטיב. אריה אומר. יי כגבור ילא כאיש
 תלחמות יעיר קנאה ידוע אף ילריח על אויזיו יתגבר: דוב מה הוא
 אומר. ישאו מדבר ועריו חללים תשצ קדר ירונו יושצי סלע מראש
 הרים ילוחו: זאב אומר. על כל דבר פשע על שור על חמור על שה
 על שלמה על כל אצדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יצא דבר
 שניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו:

שועל מה הוא אומר. הוי צונה ציתו צלא לך ועליותיו צלא משפט
 צרעהו יעצור חנם ופעלו לא יתן:

זרזיר מה הוא אומר. וכודע צנוים זרעם ואלאליהם צתוך העמים כל
 לואיהם יכירום כי הם זרע צרך יי:

כלבים אומרים שיר. צואו כשתחור וככרעה כצדקה לפני יי עושינו:
 חולדה אומרת. כל הנשמה תהלל יה הללויה:

ואומר אח"כ אלו הפסוקים:

צרוך יי לעולם אמן ואמן: צרוך יי מליון שוכן ירושלים הללויה.
 צרוך יי אלהים אלהי ישראל עושה כפלאות לצדו. וצרוך שם
 כצדו לעולם וימלא כצדו את כל הארץ אמן ואמן:

תפלת מנחה

טוב עמדו להתפלל תפלת מנחה צעד צעד יאמר נוסח תפלה זו :
רבונו של עולם אתה יודע כי לא בינת אדם לנו ואין בנו כח
להשיג ולכוין ולהשכיל מעלתך ועמקי סודותיך וצירופי
שמותיך הקדושים הראויים לכל תפלה ותפלה של שבת קדשה
וסדר התפלות בעולמות עליונים למעלה מעת עלות המנחה בערב
שבת וכל היחודים וזווגי מדות הקדושות אשר יהיו למאורות בכת
סגולת קבלת שבת קדשה :

לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיינה חשובות
ומרוצות תפלותינו הן תפלת מנחה והן תפלת סדר קבלת
שבת קדשה בשיר קדשה והן תפלת ערבית וברכותיה כאלו נתכוין
בכל צירופי שמות הקדושים העולים כיתוכם ובכל היחודים וזווגי
מדות הקדושים הראויות לבא על ידיהם ותצרך מחשבותינו הטובה
כלל למעשה פרטי לכל סדר וסדר לבדו ויעלו לפניך עם שאר
תפלות של בניך היודעים והמכונים כל הכוונות הראויות לכוין
בכל סדר וסדר שבתפלות אלו. וזכנו לקבל תוספת נפש רוח
ונשמה עמהם בסגולת תפלותינו אשר נתפלל עתה לפניך כמו
הלב ודשן משבע נפשי ושפתי רגבות יהלל פי. לב טהור ברא לי
אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. אודה יי בכל לבב בסוד ישרים
ועדה. כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלהי באפי ויהי נעם יי אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

טוב וישר להניח טלית ותפילין צמחה. חזן מע"ט וי"ט. אם זא לז"ה
ומלא הלצור מתפללים יתפלל עמכם ואח"כ יאמר אשרי :

למנצח על הגתית לבני קרח מזמור : מה ידירות
משכנותיך יהוה צבאות : נכספה וגם
כלתה נפשי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירגנו אל אלהי :
גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה
אפרהיה את מזבחוקיך יהוה צבאות מלפי ואלהי :
אשרי יושבי ביה עור יהלוק סלה : אשרי אדם
עוז לו בק מסלות בלבבם : עוברי בעמק הבקעה
מעין

תפלת מנחה

צ

מֵעֵין יְשִׁיתוֹהוּ גַם בְּרָכוֹת יַעֲטָה מוֹרָה: יִלְכוּ מִחֵיל
אֶל חֵיל יִרְאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת
שִׁמְעָה תִּפְלְתִי הָאֱוִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה: מִגִּנּוּ
רֹאֵה אֱלֹהִים וְהִבֵּט פָּנָי מִשִּׁיחָה: כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצִיָּה
מֵאֶלֶף בַּחֲרִיתִי הִסְתוּפָף בְּבֵית אֱלֹהֵי מְדוּר בְּאֶהְלִי
רָשַׁע: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן וְכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה
לֹא יִמְנַע טוֹב לַהֲלָכִים בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
אָדָם בִּטַּח בָּךְ:

סדר העבודה כמו בשחרית

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי
רִיחַ נִיחָחִי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֶדוֹ: וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־
שָׁנָה תַמִּימִם שְׁנָיִם לְיוֹם עֹלָה תָמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ
אַחֵר תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֶרְבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן כְּתִירִית רְבִיעֶת הַהֵיזֵן: עֹלָה תָמִיד הַעֲשִׂיָה
בַּהֵר סִנִּי לַבַּיִת נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֶת
הַהֵיזֵן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בִּקְדָשׁ הַסֵּךְ: סֵךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כְּמִנְחַת הַבֶּקֶר
וְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחָח לַיהוָה:

ובבין וכך היתה עבודת תמיד של צן הערבים צצית אלהינו צטמונה
שעות ומחלה ציום הציאו כצט תמים צן שנתו השקוהו וצדקוהו
ועקדוהו שחטו השוחט צלפון וקצל המקצל את דמו צכלי שרת צלפון
וצא לו לקרן מזרחית לפונית ונותן מזרחה לפונה. ועור צא לו לקרן
מערצית דרומית ונותן מערצה דרומה. שירי הדם היה שופך על
יסוד דרומית. הפשיטו התמיד ונתחוחו והעלה כל אחד מה שזכה צו
לכצט ומלחום וידרו. ערבו שני כהנים שני גזירי עלים על האש העלה
מי שזכה האצרים מן הכצט למזבח. אם רצה כהן גדול להקטיר עלה

תפלת מנחה

זכנו. הושיענו לו האזנים וסמך עליהן וזרקן ואם דלה הוא סומך
ואחרים זורקין. זאלו חדשים והפיסו לקטורת זכה מי שזכה וזכה כהן
אחר צמחתה. מי שזכה צקטורת נטל צזך מלא וגדוש קטורת. ואחר
עשר סמנים היו זה ואלו הן. הכרי זה לפורן והחלצנה והלצונה משקל
שצעים שצעים מנה. מור וקליעה ושזולת נרד וכרכום משקל ששה עשר
ששה עשר מנה. הקושט שנים עשר קלופה שלשה קנמון תשעה צורית
כדשינה תשעה קצין. יין קפריסין סאין תלת וקצין תלתא ואם לא מלא
יין קפריסין מציא חמר חיור עתיק. מלח סדומית דוצע הקצ מעלה עשן
כל שהוא דצי נתן הצצלי אומר אף מכפת הידדן כל שהוא. נתנו צתוך
הכף ונטלו צידו. מי שזכה צמחתה נטל צמחת הכסף ועלה לראש המזבח
וחתה מגחלי מערכה שנה. ירד ועירן לתוך צמחתה של זהב ונטלה צידו
והלכו להם. הגיעו צין האולם ולמזבח נטל אחד את המגדפה וזרקו צין
האולם ולמזבח שמעו את קולה ודלו וזאלו כהנים להשתחוות ולוים לדבר
צטיר נכנס מי שזכה צמחתה לצד הגחלים על גצי המזבח ורדדן צטולי
הצמחתה והשתחוה ויאל. מי שזכה צקטורת נטל הצזך ונתן הכף לאוהבו
אם נתפזר לתוכו אוהבו כותנו לו צחפניו והשתחוה ויאל. אחד לו הממונה
הקטיר. הקטיר והשתחוה ויאל. נכנס כהן גדול השתחוה ויאל. נכנסו אחיו
הכהנים השתחוו ויאלו. הקטיר עשרון סולת מנחה צלולה צטמן והקטיר
החציתין. נתנו לו יין לכסך. הסגן עומד על הקדן והסודרין צידו ושני
כהנים עומדים על שולחן החלצים ושתי חצולות צידם. תקעו והדיעו
ותקעו. צאלו ועמדו אלל הממונה על הצללל אחד מימינו ואחד משמאלנו.
שחה לנסך הניף הסגן צסודרים הקיש זה צלללל ותקעו צלו צחצולות.
ונגנו צלו צנצלים וכינורות ודצרו הלויים צטיר. הגיע לפרק תקעו והשתחוו
העם על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחויה. נכנס מדשן המנולה
והעלה נדותיה והשתחוה ויאל. אשרי העם שככה לו אשרי העם שה'
אלהיו:

אֱתָהּ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִירַת הַמִּקְדָּשׁ
קִים בְּאִשֶּׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכָתוּב
בְּתוֹרָתְךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סַמִּים נְטָף
וּשְׁחִלָּת וּחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבִנָּה וּפָה בָּר בְּבֹד יְהוָה:
וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִקַּח מַעֲשֶׂה רִנָּה מִמֶּלֶךְ מְהוֹר
קֹדֶשׁ: וּשְׁחָקֵת מִמָּנָה הִדֵּק וְנִתְתָּה מִמָּנָה לְפָנֶי הַעֲדֹת
בְּאֶהֱד מוֹעֵד אֲשֶׁר אוֹעֵד לָךְ שִׁמָּה קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים תְּהִיָּה
לָכֶם: וַנֹּאמֶר וְהִקְטִיר עָלֵינוּ אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בְּבֹקֶר
בְּבֹקֶר בְּהִיטִיבוּ אֶת־הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבִהְעֵלֶת אֶהְרֹן

את

את־הנרות בין הערבים וקטירנה קטורת תמיד לפני
יהוה לדרתיכם:

תנו רבנן פטום הקטרת ביצר שלש מאות וששים
ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים
והמשה במנין ימות החמה מנה בכל יום. מחציתו
בבקר ומחציתו בערב. ושלשה מנים יתרים
שמהם מכנים כהן גדול ונוטר מהם מלא חפניו
ביום הכפורים ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים
בדי לקים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר
מנים היו בה ואלו הן. עוז וישר למנוח הסמנים הללו זלצע
הצרי (א). והצפורן (ב). והחלבנה (ג). והלבונה (ד).
משקל שבעים שבעים מנה. מור (ה). וקציעה (ו).
ושבולת גרד (ז). וכרכום (ח). משקל ששה עשר.
ששה עשר מנה. הקושט (ט) שנים עשר. קלופה
(י) ששה. קנמון (יא) תשעה. בורית פרשינה
תשעה קבין יין קפרסין סאין תלת וקבין תלתא.
ואם לא מצא יין קפרסין מביא חמר חור עתיק.
מלח סדומית רובע. מעלה עשן כל שהוא. רבי
נחמן הבבלי אומר אף כפת הירדן כל שהוא אם נחן בה
רב פסלה. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה.
רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף
הנוטר מעצי הקטרף. בורית פרשינה למא היא
באה בדי לשפות בה את הצפורן בדי שתהא נאה.
יין קפרסין למא הוא בא בדי לשרות בו את הצפורן
בדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה. אלא
שאיין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תפלת מנחה

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר דרך

היטב היטב הדרך מפני שהקול יפה לבשרים.

כטובה להצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמיענו:

אמר רבי יהודה זה הפלל אם כמדתה כשרה

להצאין. ואם חסר אחת מכל סממניה חייב מיתה.

תני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה

באה של שרים להצאין. ועוד תני בר קפרא

אלו היה נוחן בה קרטוב של דבש אין אדם יכול

לעמוד מפני ריחה ולכה אין מערבין בה דבש מפני

שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו

כימנו אשה ליהוה: ליהוה הישועה על עמך ברכתך

סלה: יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך: יהוה הושיעה

המלך יעננו ביום קראנו: השיבנו יהוה אליך

ונשובה חדש ימינו כקדם: וערבך ליהוה מנחת

יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אשרי יושבי ביה עור יהללוך סלה: אשרי העם שפכה לו אשרי

העם שיהיה כתר אלהיו:

תהלה לרור ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:

בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה

חכם ומדלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לרור ישבח מעשיך

וגבורתיך וגידו: דור כבוד הודך ודברי גפלאתיך אשיחיה:

ועוזו נוראותיה יאמרו וגדלתיך אספרגיה: זכר רב טובך יביעו

וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יהוה זינא ארך אפים וגדל חסד:

טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה גבורה כל

מעשיך וחסידיך יברכוך: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ירבו:

הודיע לבני האדם גבורתו וכבוד דור מלכותו: מלכותך מלכות

כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה תפלת לכל

הנופלים

הַגְּפִלִים וְזִקְקָה לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה נוֹהֵן
 לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פִּוְתַח אֶת יְדֶיךָ וַיִּכּוּן מַחֲד צַפְסוּק זֶה כִּי צוּ עֵינֶיךָ
 סַפְרָנֶסָה ר"ת פֶּאִי גִימְטְרִיָּה יֵאֱהָרֹנְהִי ס"ת חֹתֶךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:
 צְדִיק יִהְיוּ וְהוֹדוּ יִסּוֹד בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֶד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יִהְיֶה
 מַלְכוּת לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאַמֶּת: רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה
 וְאֵת שְׁוֹעָתָם יִשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יִהְיֶה נֶחֱם אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֵת
 כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְלֶלֶת יִהְיֶה הוֹד יִדְבַּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם
 קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
 וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מִרְעִיתְךָ נוֹדָה לָּךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר גִּסְפָּר
 תִּהְלֶלְתָּךְ:

מנחה של שבת

צְנִית הַאֲזַל מִדְּלָגִים כַּסּוּק וְלֹא זֹאת צְרִיתִי עַד מַעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
 וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעֲקֹב נָאִם יְהוָה: וְאַנִּי זֹאת בְּרִיתִי
 אִוְתָם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר שִׁמְתִּי בְּפִיךָ
 לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע זֶרַעַת אֲמַר יְהוָה מִעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
 קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי
 דִּין מִן דִּין וְאָמְרִין. זִלְזִל קִדְּשׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִנְתָּהּ.
 קִדְּשׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבוּרָתָהּ. קִדְּשׁ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא יְהוָה
 צְבָאוֹת מְלִיא כָּל אֲרֻעָא זִיו יְקָרָתָהּ: זְכוּל וְתִשְׁאַנִּי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרִי
 קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל כְּרוֹךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלָתְנִי רוּחָא. זִלְזִל
 וְשִׁמְעִית בְּתֵרֵי קָל זִיעַ שְׁגִיאָהּ מִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא בֵּיהוֹת
 מִאֲתֵר בֵּית שְׁכִנְתִּיהּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאִים
 לְעָלְמָא וְלְעֵלְמִי עֲלִמְיָא יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁמִרָה זֹאת לְעוֹלָם לִיצְרָה מִחֻשְׁבוֹת לְבַב עִמָּךְ וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלֶיךָ:
 וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל
 חַמַּתוֹ: כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: צְדָקָתְךָ
 צִדֵּק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אַדְּנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמַם לָנוּ הָאֵל
 יִשְׁוֹעֵתָנוּ סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה:
 יְהוָה

תפלת מנחה

יהוה צבאות אֱשֶׁר־יְאָדָם בְּיָמָיךָ בָּרָךְ: יהוה הוֹשִׁיעַהּ מֶלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאנוּ לְכַבֹּדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיֵּי עוֹלָם גִּטָּע בְּתוֹכָנוּ. הוּא יִפְתָּח לִבָּנוּ
בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשָּׂם בְּלִבָּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וַיִּדְאָתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב
שָׁלֵם לְמַעַן לֹא גִיגַע לְדִיק וְלֹא גִלָּר לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְנִזְכָּר
וְנִחְיֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ בְּבוֹד
וְלֹא יִהְיֶה יְהוה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֶדְרָךְ: יְהוה חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל
תּוֹרָה וַיֹּאדִיר: וַיִּבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ הוֹרֵשִׁיךָ יְהוה:
יְהוה אֲדַבֵּר מִה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וַיֵּאמֶץ לְבַבְכֶּם כָּל
הַמִּיחָלִים לַיהוה:

ואומר החזן ועומד כעצד לפני דצו. זכוונה כמו זשחודית. ויכוון זלצד
סס זה זכל הזרכות. וז' לותיות מהסס ענמו זכל פעס שהול כודע
כאשר תראה:

אדון הכל. יאהרונהי. היה הוה יהיה

אדני שפתי הפתח ופי יגיד תדלתה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוה (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים קִנְיָה כֹּפֵל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זימי תשובה לומר:

זכרנו לחיים. (אל) מֶלֶךְ חֲפֵץ בְּחַיִּים. כְּתִבָּנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַנְךָ
אֱלֹהִים חַיִּים (אל חי):

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוה (הד)
מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אתה

תפלת מנחה

צג

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע (זקן מוריד הטל) (ונחורף משיב
הרוח ומוריד הגשם) מכלל חיים בחסד • מחיה
מתים ברחמים רבים • סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים • ומקים אמונתו לישני עפר • מי
במוף בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה : זימי תשובה לזמרים :

מי במוף אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לפנים :

ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה
מחיה המתים :

ונחזרת שלח לצור לומר נקדישך ונושאים עונותם למדוס :

נקדישך ונעריצך • בנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך
קדשך (בניגון אומר המקדישים שמך בקדש) • ובן
פתוב על יד נביאך • וקרא זה אל זה ואמר • קדוש • קדוש • קדוש •
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו : לעמיתם משבחום ואומרים :
ברוך כבוד יהוה ממקומו : ובדברי קדשך פתוב לאמר : ומלך
יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה : ברוך
אתה יהוה האל הקדוש : (זימי תשובה המלך הקדוש) :
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה • וחננו
מאתך דעה ובינה והשכל : ברוך אתה
יהוה חונן הדעת :

השיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלפנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניה :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחתור חתירה
מתחת בסא כבודך להחזיר בתשובה שלימה לכל ישראל
ובכללם

תפלת מנחה

ובכללם תחזורני לי (ס"ג) כי ימינה יהוה פשוטה לקבל שבים:

ברוך אתה יהוה הרוצח בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלכנו כי

פשענו. כי אל טוב וסלח אתה: ברוך אתה

יהוה חנון הרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו ומהר לגאלנו גאלה

שלמה למען שמך. כי אל גאל חזק אתה:

ברוך אתה יהוה גואל ישראל:

בתענית לצור אומר שלח לצור כלן עכנו צחודה וחומס:

ברוך אתה יהוה העוזב לעמו ישראל בעת צרה:

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו

אתה. והעלה ארוכה ומרפא לכל

תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותנו. כי אל רופא

רחמן ונאמן אתה: ברוך אתה יהוה רופא חולי עמו

ישראל:

בקין פרכנו יהוה אלהינו (אבינו) בכל מעשה ידינו וברך שנותינו

בטללי רצון. ברכה ונרבה. ותהי אחריתה חיים

ושבע ושלוש פשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה

ומברך השנים: ברוך אתה יהוה מברך השנים: ע"ב

ובחורף ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת. ואת כל מיני

תבואתה לטובה ותן טל ומטר לברכה. על כל פני

הארצה. ודנה פני תבל ושבע את העלם בלוי מטובך. ומלא ידינו

מברכותיה ומעשר מתנות ידך. שמרה והצילה שנה זו מכל דבר

רע. ומקל מיני משחית. ומקל מיני פורענות. ועשה לה תקנה

טיבה ואחרית שלום. חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה

וברכה בגשמי רצון ברכה ונרבה. ותהי אחריתה חיים ושבע

ושלוש פשנים הטובות לברכה. כי אל טוב ומטיב אתה ומברך

השנים: ברוך אתה יהוה מברך השנים: ע"ב

תקע

תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ וְשָׂא נֵם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵנוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ
לְאַרְצֵנוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׂכַל טָפָה וְטָפָה
שִׁינְאַתָּה מִמֶּנִּי לְבַטְלָהּ בֵּין בְּאוֹנִים בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין
בְּמִזִּיד בֵּין עַד בֵּין יָשָׁן בֵּין עַל יְדֵי בֵּין עַל יְדֵי אֲחֵרִים שְׁלֹא בְּמָקוֹם
מִצְוָה. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַיוֹצֵא מִפְּסוּק חֵיל בָּלַע וַיִּקְאַינוּ.
חֲבֹ"ו שְׁתַּחֲוִיֶּהֶם לְמָקוֹמָם בְּמָקוֹם הַקּוֹדֶשׁ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. הֵבִי.
וְהִי. מִקַּבֵּץ נִרְחִי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: וְחִינוּ חֹתֵר הַנִּרְכָּב:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִקַּבֵּץ נִרְחִי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שְׁפָטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה. וַיּוֹעֲצֵנוּ כְּבַתְחִלָּה.
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְהִידָה. וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ
מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבָדָה. בְּרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:
זַעֲמֵת יְמֵי תַשׁוּבָה (הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) וְאִם טַחַח לֵין מַחֲזִירִין:

לְמַלְשִׁינִים וְלַמִּינִים אֵל תְּהִי תַקוּהָ וְכָל הַיָּדִים
כְּרָגַע יֵאבְדוּ. וְכָל אִיבִיָּה וְכָל שִׁנְאִיָּה
מִהֲרָה יִכָּרְחוּ. וְכָל עֲשֵׂי רַשָּׁעִה מִהֲרָה תִּעָקֵר.
וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלֵם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה שׁוֹבֵר אִיבִים וּמִכְנִיעַ יָדִים: (יִ"א מִיָּנִים):

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל (וְעַל זְקֻנֵיהֶם) וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם.
וְעַל גְּרֵי הַצַּדִּיק וְעַל יָהֳמוֹ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.
וְחַן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמְרַת יְשִׁים
הַלֵּקְנוּ עִמָּהֶם וְלַעוֹלָם לֹא גִבּוֹשׁ כִּי בָהּ בְּטַחְנוּ. וְעַל

חֲסִידְךָ

תפלת מנחה

חסדך הגדול באמת נשעננו: ברוך אתה יהוה
מישען ומבטח לצדיקים:

תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת ובסוף
דור עבדך מהרה בתוכה תבין. ובנה
אותה בגין עולם במהרה בימינו: ברוך אתה יהוה
בונה ירושלים:

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח. וקרנו תרום
בשועתך. כי לשועתך קוינו כל היום: ברוך
אתה יהוה מצמיח קרן ישועה:

שמע קולנו יהוה אלהינו אב הרחמן חוס ורחם
עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו.
כי אל שומע תפללות ותחנונים אתה ומלפניך
מלפני ריקם אל תשיבנו. תגנו ועגנו ושמע
תפלתנו.

באן יתודה זקלור ושאל לרכיו וציוס שאון זו פחנוניס מתחיל יהו
לזון כללד:

מודים אנחנו לפניך צדקת פנים שחטאנו עוינו ופשענו לפניך ועצרתנו
על מצות דאורייתא ודרבנן והרע צעונך עשינו. והרי אנו
מתחרטים מרעה גמודה ואנחנו רוצים כלל שלם לשון צתשונה שלימה;
והרי לזון מלפניך וי אלהינו ואלהי אבותינו שתזכנו לשון צתשונה
שלימה ותמחול ותסלח ותכפר לכל חטאתנו ועונותנו ופשעינו
ותעלם כל השמות שפגמנו צהם ותוליא לאור כל כלולות הקדושה אשר
נתפזרו על ידנו וישון הכל לאיתנו הדאשון: (ע"כ)

והרי לזון מלפניך לקיים כל מצותיך. ולעסוק צתודה לשמה. ותלילנו
מילך הרע ותפרנסנו פרנסה טובה צהיתר ונחת ודיוח לעצודתיך.
צזנות שמך הקדוש הממונה על הפרנסה (ויכוין כללד דיקרנוסא
ג'מ' חתך עם ג'אותיות) פותח את ידיך ומשציע לכל חי לזון:

כי אתה שומע תפלת כל ביה:

היחיד אומר באן עכנו. ואס שכת אינו חוזר:

עגנו אבנו עגנו ביום צום התענית הנה כי בצרה גדולה אנחנו
אל

תפלת מנחה

צה

אל תפן לרשענו ואל תתעלם מלבנו מבקשתנו יהיה נא
קרב לשועתנו טרם נקרא אליה אתה תענה גבר ואתה תשמע
בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני
אשמע כי אתה יי פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה:

ברוך אתה יהוה שומע תפלה:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה.
והשב העבודה לדביר ביתך ואישי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון. ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך: כלש חודש סומרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה וישמע ויפקד.
ויזכר ויזכנו ויזכרון אבותינו ויזכרון ירושלים עירך ויזכרון
משיח בן דוד עבדך ויזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה
לטובה לחן לחסד ולרחמים. ביום ראש החדש הזה. לרחם בו
עלינו ולהושיענו. וזכרנו יהוה אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לבדכה
והושיענו בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים חסד וחסד
נחמול ורחם עלינו והושיענו כי אליה עינינו כי אל מלך נחמד
ורחם אתה:

ואתה ברחמיה הרבים. תחפץ בנו ותרצנו.
ותחזיקה עינינו בשוכה לציון ברחמים:
ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מזרים אנהנו לך שאתה הוא יהוה נון אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד. צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא. לדר ודר נודה לך וגספר
תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותנו
הפקודות לך. ועל נפיה שבת כל יום עמנו. ועל
נפלאותיה וטובותיה שבת כל עת ערב ובקר וצהרים.
הטוב כי לא כלו רחמיה. המרחם כי לא תמו חסדיה
כי מעולם קוינו לך:

על

תפלת מנחה

זמנוכה לומר

על הגסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות. ועל הנפלאות
ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשפחם תורתך ולהעבירם
מחקי רצונך. ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם.
רבת את ריבם. ונתת את הינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים
ביר חלשים. ורבים ביר מעטים. ורשעים ביר צדיקים. וטמאים
ביר טהורים. וזרים ביר עוסקי תורתך. וילה עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום
הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגו את היכלך וטהרו את
מקדשיך והדליקו גרות כחצרות קדשך וקבעו שמונה ימים חנכה
אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמם נסים ונפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה: זמנוכה לומר

על הגסים. ועל הפורקן. על הגבורות. ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן
הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר
הוא חדר אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיה הרבים הפרת את
עצתו וקלקלת את מחשבתו וחשבות לו גמולו בראשו. ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמם גם נפלא ונודה לשמך
הגדול סלה:

ועל כלם יחברך ויתרומם. ויתנשא תמיד שמך
מלפנינו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

לעשרת ימי תשובה וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך וילה נאה
להודות:

שים

תפלת מנחה

צו

שְׁלֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֻךְ. וּבְרַכְנוּ אֲבֵינוּ
כָּל־נו יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה. כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
בְּרָכָה וְשְׁלֹם. וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת
כָּל עַמֻּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עֹז וְשְׁלֹם: זַעֲמַת יְמֵי תְּשׁוּבָה:

וּבְסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרֻכָּה טוֹבָה. וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה.
וּגְדֻלַּת טוֹבוֹת. גִּזְרֵי וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֻּךְ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם
אָמֵן: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי: טוֹב לוֹמַד שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי אֱלֹהִים:

אֱלֹהֵי גִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתוֹתֵי מִדְּבַר מִרְמָה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל
תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לָרָעָה. מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם
וּקְלָקֵל מַחֲשַׁבוֹתָם. יְהִי כְּמִץ לְפָנֵי רוּחַ וּמִלֵּאךְ יְהוָה
דוֹחָה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךְ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוֹן
יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִיָּךְ וַעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי כִּי וְהִגִּיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

כּוֹדֵעַ וּפּוֹסֵעַ ג' פְּסִיעוֹת לְאַחֲרָיו וְעוֹקֵר רֶגֶל שְׂמַחַל תַּחֲלִילָה וְזַעֲדוֹ כְּדוֹעַ
יֵאֵמֶר עוֹשֶׂה שְׁלֹם וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְלֵךְ שְׂמַחַל. וְזִיעַשָׁה שְׁלֹם יִשְׁתַּחֲוֶה לִימִין.
וְאַחֲכַי יִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו וְיִמְתִּיק שֵׁם עַד שִׁבְעֵי שָׁ"ל לְקִדּוּשָׁה. וְיֵשׁ מִי שְׂאוֹמֵר
תְּפִלָּה זוּ:

יְהִי דָלוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲצוּתֵינוּ שְׁלֹם תַּעֲלֶה קִנְיָת אַחֲרֵים
עָלֵינוּ וְלֹא קִנְיָתֵנוּ עַל אַחֲרֵים וְשְׁלֹם אֲכַעוֹם הַיּוֹם וְשְׁלֹם אֲכַעִיסְךָ.
וְתִלְוֵנוּ מִיֵּצֶר הַדֵּעַ וְתֵן צִלְצִי הַכְּנֻעָה וְעֲנוּה וִירֵאת חֶטֶא. מִלְּכָנוּ וְאַלֵּהֵינוּ
יַחַד שְׂמַח צַעֲוִלְמַח צִנָּה צִיתָךְ שְׂכָלֵל הַיִּכְלָךְ וְקִצֵּץ גְּלוּיֹת פֶּדֶה גִּלְכָךְ וְשִׂמְח
עֲדָתְךָ צַמְחָה צִימִינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ צְתוֹרָתְךָ אָמֵן:

עֲשֵׂה

תפלת מנחה

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוֹא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ • וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יש אומרים פסוק ויאמר אם שמוע תשמע וכו' או תפלה אלהי לא נשאני .
ותמצאם דף פ"ג עמוד א' :

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
צד . יולדנו יולד צדאשית . צדכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש . על שהחיייתנו וקיימתנו . כן תחיינו ותחננו . ותאסוף גליותנו
לחצרות קדשך . לשמור חקיך ולעשות מצותך . ולעצדך כל צד שלם . על
שאנו מודים לך . צדוך אל ההודאות :

צעד צנת קודם העמידה של מנחה אומרים :

שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויצא מלך הכבוד : מי זה
מלך הכבוד יהוה עזו וגבור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויצא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה לצאות הוא מלך הכבוד סלה :

ואחר חזרת שמונה עשרה אומרים הודוי . ואל ארך אפים וכו' ויעצור
ה' במו צחרית . ואחר כך נפילת אפים . וצעדת ימי תשובה אומרים
קודם נפילת אפים אצינו מלכנו :

אלו הן הימים שאין כופלין על פניהם צמחה . ערצ שנת . ערצ ראש
חדש . ערצ ראש השנה . ערצ חנוכה ופורים . ערצ תשעה באב :

נפילת אפים לכל יום

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים . גדלת רחמיה וחסדיה הודעת
לעניו מקרם . וכן פתוב בתורתך : ויגד יהוה בענין ויתיצב
עמו שם ויקרא בשם יהוה ושם גאמר :

ויעבור יהוה על פניו ויקרא . יהוה . יהוה . אל א . רחום .
וחנון ג . ארך ד . אפים ה . ורב חסד ו . ואמת ז .
נצר חסד ח . לאלפים ט . נשא עון י . ופשע יא . וחסא יב .
ונקה יג : וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו .

נפילת

נפילת אפים

ויש לוותרים שאין לומר וישמר דוד:

ויאמר דוד אל גר צר לי מאד נפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמינו
וביד אדם אל אפלה:

רחום וחנון חטאנו לפניך רחם עלינו והושיענו:

לדוד אליה יהוה נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבואש
אל יעלצו אויבי לי: גם כל קויה לא יבשו יבשו הבוגרים
ריקם: דרכיה יהוה הודיעני ארחתיך למדני: הדריבני באמתך
ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: זכור רחמיה
יהוה וחסדיה כי מעולם הקמה: חטאות געורי ופשעי אל תזכר
בחסדה זכרלי אתה למען טובה יהוה: טוב וישר יהוה על כן
יורה חטאים בדרכך: ידך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו:
כל ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען שמה
יהוה וסלחת לעונו כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה יורנו
בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יהוה ליראיו
ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא מידש רגלי:
פנה אלי וחנוני כי יחיר ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי
הוציאני: ראה עני ועמלי ושא לכל חטאותי: ראה איבי כי רבו
ושנאת חמם שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי
בך: תם וישר יצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל מפל
צותיו: והוא יפדה את ישראל מפל עונותיו:

יהוה אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם על
הרעה לעמך:

אבינו מלכנו אבינו אתה: אבינו מלכנו אין לנו
מלך אלא אתה: אבינו מלכנו רחם עלינו:
אבינו מלכנו חננו ועננו: כי אין בנו מעשים טובים:
עשה עמנו צדקה וחסד למען שמה הגדול והושיענו:
ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו זכר

תפלת מנחה

רַחֲמִיךָ יְהוָה וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוֹלָם הָמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ
 יְהוָה עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: אֵל תִּזְכֹּר לָנוּ עֲוֹנוֹת
 רִאשֹׁנִים כִּי־הָרַק יִקְדְּמוֹנוּ רַחֲמִיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: עֲזָרְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חֲנֵנוּ יְהוָה חֲנֵנוּ כִּי
 רַב שָׁבְעָנוּ בּוֹז: בָּרְגָז רַחֵם תִּזְכֹּר • (בָּרְגָז אֲדָבָה
 תִּזְכֹּר) • בָּרְגָז עֲקִידָה תִּזְכֹּר • בָּרְגָז תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר •
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: כִּי הוּא
 יָדַע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אָנָּחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ
 עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ וְהִצִּילָנוּ וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן
 שִׁמְךָ: וְאָמַר שְׁלֵיחַ לָזֹר קִדִּישׁ תִּתְקַצֵּל:

זכור שנת אומדים יי מלך גלות לצד וכו' וזר"ח אומדים מזמור ח'
 למנחה על הבתית יי אדוננו וכו':

לְמִנְצָח בְּנִגִּינַת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ
 וַיְבָרֲכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סִלָּה: לְדַעַת
 בְּאֶרֶץ דִּרְכָּךְ בְּכָל גּוֹיִם יִשְׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים
 אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים
 כִּי תִשְׁפּוּט עַמִּים מִיִּשׁוּר וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תַּנְהֵם סִלָּה:
 יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּל־ם: אֶרֶץ נִתְנָה
 יְבוּלָה יְבָרֲכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרֲכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ
 אוֹתוֹ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ:

וְאָמַר קִדִּישׁ יְהֵא שְׁלֵיחַ לָזֹר:

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֶדוֹן הַכֹּל לְתֵרַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית שְׁלֵא עֲשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרֶצוֹת וְלֹא
 שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפַּחַת הָאֲדָמָה שְׁלֵא שָׁם הִלְקֵנוּ כָּהֵם
 וְגִזְרֵנוּ כְּכָל הַמוֹנָם • וְאָנָּחְנוּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים לְפָנֶי
 מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • שֶׁהוּא
 נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל
 וּשְׂכִינָת

תפלת מנחה צח

ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר
אמת מלכנו ואפס זולתו ככתוב בתורה. וידעת היום
והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

(והיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד):

ואומר אתה הו"ה עד מפני הכבוד כמו במנחה:

תפלת ערבית

אומרים מזמור של אותו היום. וזלזל חודש זרבי נפשי. וזמורה
וצפורים וזחול המועד. מזמור השייך לאותו יום. ואחר כך אומרים:

מעריב של חול

לדוד יהוה אורי וישעי ממי אירא יהוה מעוז חיי ממי
אפחד: בקרב עלי מרעים לאכל ארץ בשורי צרי
ואיבי לי המה ביטלו ונפלו: אסתחיה עלי מחנה לא
יירא לבי אם תקום עלי מדחמה בואת אני בוטח: אחת
שאלתי מאת יהוה אותה אבקש שבתי בבית יהוה כד
ימי חיי לחיות בגועם יהוה ודבקר בהיכלו: כי יצפני
בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממי:
ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי ואובחה באהלו
זבחי תרועה אשירח ואמרה ליהוה: שמע יהוה קולי
אקרא וחקני ועני: לה אומר לבי בקשו פני ארץ פניה
יהוה אבקש: אל תסתיר פניה ממני אל תט באת עברה
עזרתי היית אל תטשני ועל תעזבני אלהי ישעי: כי אבי
ואמי עזבוני ויהוה יאספני: הורני יהוה דרכה ונחמי
בארץ מישור למען שררי: אל תחניני בנפש צרי כי קמו
בי עדי שקר ויפח חמם: לולא האמנתי לראות בטוב
יהוה בארץ חיים: קנה אל יהוה חוק ויאמץ לבה וקנה
אל יהוה:

מעריב

N 2

מעריב של מוצאי שבת

לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת מִזְמוֹר לְאַסָּף שִׁיר: הוֹדִינוּ לָךְ אֱלֹהִים
הוֹדִינוּ וְקִרּוֹב שְׁמֶךָ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: כִּי אֶקַּח

מוֹעֵד אֲנִי מִיִּשְׂרָאֵל אֲשַׁפֵּט: גְּמֻגִּים אֶרֶץ וְכָל יֹשְׁבֶיהָ אֲנֹכִי
תִּפְנֹתִי עֲמוּדֶיהָ סָלָה: אֲמַרְתִּי לְהוֹלִלִים אֵל תִּהְיוּ
וְלִרְשָׁעִים אֵל תִּרְימוּ קָרוֹן: אֵל תִּרְימוּ לְמָרוֹם קִרְנֵכֶם
תִּדְבְּרוּ בְצוֹאֵר עֵתָק: כִּי לֹא מִמוּצָא וּמִמַּעַרְב וְלֹא מִמִּדְבָּר
הָרִים: כִּי אֱלֹהִים שִׁפְטָה זֶה יִשְׁפִּיל זֶה יָרִים: כִּי כּוֹס בִּיד
יִהְיֶה גִיּוֹן חֹמֶר מִלֹּא מִסֶּסֶד וַיִּגַּר מִזֶּה אֵף שְׁמִרְיָהּ יִמְצֹא
יִשְׁחַח כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ: וְאֲנִי אֲגִיד לְעָלָם אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: וְכָל קִרְנֵי רִשְׁעִים אֲגִידֵה תְרוֹמַמְנָה קִרְנוֹת צַדִּיק:

מִכֶּתֶם לְדוֹר שְׁמִרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְךָ: אֲמַרְתָּ לִיהוָה
אֲדָנִי אָתָּה. טוֹבֹתִי בֵּל עָלֶיךָ: לִקְדוּשִׁים אֲשֶׁר
בְּאֶרֶץ הַמָּה. וְאֲדִירִי כָּל חֲפָצֵי בָם: יִרְבוּ עֲצֻבוֹתָם אַחֲרֵי
מִהְרֹו בֵּל אֲסִיף גִּסְכֵּיהֶם מִדָּם. וּבֵל אֲשֶׁא אֶת שְׁמוֹתָם
עַל שִׁפְתַּי: יִהְיֶה מִנֵּת חֶלְקִי וְכוֹסִי. אָתָּה תוֹמִיף גּוֹרְלִי:
חֲבָלִים גָּפְלוּ לִי בִנְעִימִים. אֵף נִחַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרָה
אֶת יִהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי. אֵף לִילּוֹת יִסְרוּנִי כִלְיוֹתַי: שְׁוִירְתִּי
יִהְיֶה לְנִגְדֵי תָמִיד. כִּי מִיָּמִינִי בֵּל אֲמוּט: לָכֵן שָׂמַח לִבִּי
וַיִּגַּל כְּבוֹדִי. אֵף בְּשָׁרִי יִשְׁכֹּן לְבָטָח: כִּי לֹא תַעֲזֹב גִּפְשִׁי
לְשָׂאוֹל. לֹא תִתֵּן חֲסִידָה לְרֵאוֹת שְׁחָרָת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח
חַיִּים שִׁבַּע שְׁמֵחוֹת אֶת פָּנֶיךָ. גְּעִימוֹת בִּימִינָה נֶצַח:

לְדוֹר בָּרוּךְ יִהְיֶה צוּרִי הַמַּלְמֵד יָדִי לְקָרֵב אֲצַבְעוֹתַי
לְמַלְחָמָה: חֲסִדִּי וּמִצֻּדָתִי מוֹשִׁיבִי וּמַפְלִטִי לִי מִגְּנִי
וּבוֹ חֲסִיתִי הִרְדֵּד עָמִי תַחְתִּי: יִהְיֶה מָה אָדָם וְתִדְעֵהוּ בֶן
אָנוּשׁ וְתִחַשְׁבֵּהוּ: אָדָם לְהַבִּיל דָּמָה יָמָיו כִּצְלָה עוֹבֵר:
יִהְיֶה הֵט שְׁמִיָּה וְתִרְדַּ גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בָּרוּךְ בָּרַק
וְתַפִּיצֵם שִׁלַּח חֲצִיָּה וְתַהַמָּם: שִׁלַּח יְדִיָּה מִמָּרוֹם פָּצָנִי
וְתַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֶכֶר: אֲשֶׁר פִּיהֶם דָּבָר שׁוֹא
וַיִּמְיָנִם יָמִין שְׁקָר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּנִגְלָה
עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה לָךְ: הִנּוּחַן תִּשְׁוָעָה לְמַלְכִּים הַפּוֹצֵה אֶת

מעריב של חול

צט

דוד עבדו מחרב רעה : פצני והצילני מיד בני נכר אשר
פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר : אשר בגינו כנטיעים
מגדלים כנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית היכל :
מזוינו מלאים מפיקים מן אל זון צאנו מאליפות מרובות
בחוצותינו : אדופינו מסבלים אין פרץ ואין יוצאת ואין
צוחר ברחבתינו : אשרי העם שקכה לו אשרי העם
שיהיה אלהיו :

למנצח בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר
פניו אהנו סלה : לדעת בארץ דרכה בכל גוים
ישועתה : יודוה עמים אלהים יודוה עמים כלם : וישמחו
ויבנו לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ
תנחם סלה : יודוה עמים אלהים יודוה עמים כלם : ארץ
גתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים וייראו
אותו כל אפסי ארץ :

מעריב ליל ראש חדש

כנסין צצית הכנסת ומתחיל השליח לצוד מזמור זה :

ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי גדלת מאוד הוד והדר
לבשת : עטה אור כעלמה נוטה שמים כיריעה :
המקרה במים עדיותיו השם עבים רכובו המהלך על
כנפי רוח : עטה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט : יסד
ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד : תהום כלבוש
כסיתו על הרים יעמדו מים : מן גערתה ינוסון מן קול
רעמה יחפזון : יעלו הרים ירדו בקעות ארל מקום זה
יסדה ולחם : גבור שמה בל יעברון בל ישבון לבסורת
הארץ : המשלח מעינים בנחלים בין הרים יתלכון : ישקו
כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם : עליהם עוף השמים
ישכון מבין עפאים יתנו קול : משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיה תשבע הארץ : מצמיח חציר לבהמה ועשב
לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ : ויין ישמח לבב

אנוש

מעריב ליל ראש חודש

אָנוֹשׁ לְהַצְהִיר פָּנִים מִשְׁמֵן וְלֵהֵם לִבָּב אָנוֹשׁ יִסְעֶד:
יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה אֲרָזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים
יִקְנֶנוּ חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה: הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים
סְלָעִים מִחֶסֶה לְשִׁפְנִים: עָשָׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֵשׁ יָדַע
מִבּוֹאוֹ: הַשֶּׁת הַשֶּׁף וַיְהִי דִילָה בּוֹ תְרִמוֹשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר:
הַכִּפִּירִים שְׁאֲגִים לְטָרְף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלָם: הַזֶּרַח הַשְּׁמֵשׁ
יֵאֱסֹפוּ וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּצוּן יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וּלְעִבְדוֹתוֹ
עַדִּי עָרַב: מָדָה רַבּוֹ מַעֲשִׂיהָ יְהוָה כָּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ
מִלָּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: זֶה הָיָה גְדוֹל וְרַחֲב יָדַיִם שָׁם רָמַשׁ
וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטָנוֹת עִם גְּדֻלּוֹת: שָׁם אָנִיוֹת יִהְיוּ לְוִיָּהוּ
זֶה יִצְרָתָ לְשַׁחֵק בּוֹ: כָּלָם אֵלֶיהָ יִשְׁבֵּרוּן לָתֵת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
חֲתָן לָהֶם יִלְקֹטוּן חֲפֹתָח יָדָהּ יִשְׁבְּעוֹן טוֹב: חֲסִידִיר פָּנִיהָ
יִבְהִילוּן הַסֶּף רוּחָם יִגֹּעוּן וְאֵל עֶפְרָם יִשׁוּבוּן: הַשֶּׁלַח רוּחָהּ
יִבְרָאוּן וְחֲחִידֵשׁ פָּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח
יְהוָה בְּמַעֲשָׁיו: הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וְהַרְעֵד יַגַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ:
אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי: יַעֲרַב עָלַי
שִׁיחֵי אֲנָכִי אֲעִמַּח בִּיהוָה: יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים
עוֹד אֵינָם בָּרִכִּי נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה הִלְלוּ יְהוָה:

מעריב ליל של חנוכה

מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: תַּחֲלִיל 47 ד' ע"ג

מעריב ליל פורים

לִיל י"ד זָאָר שְׂהוּא פּוּרִים נִנְסִים לָצִית הַנִּסִּים וְאוֹמְרִים:
לְמַנְצֵחַ עַל אֵילַת הַשָּׁחַר מִזְמוֹר לְדָוִד: אֵלֵי אֵלֵי לָמָּה
עוֹבְתָנִי רָחוֹק מִיִּשְׁוּעָתִי דַּבְּרִי שְׁאֲגָתִי: אֵלֹהֵי
אֲקִרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֶה וְלִילָה וְלֹא דוּמְיָה לִי: וְאַחֲרָיָה
קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב הַהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בָּהּ בָּטַחוּ אֲבֹתֵינוּ בָּטַחוּ
וְהַכִּלְטָמוּ: אֵלֶיהָ זָעָקוּ וַיִּמְלֹטוּ בָּהּ בָּטַחוּ וְלֹא בּוֹשׁוּ: וְאַנְכִּי
חוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרָפָה אָדָם וּבְזוּי עָם: כָּדָל רָאִי יִלְעִיגוּ
לִי

מעריב ליל של פורים

ק
 לִי יִפְטִירוּ בְּשִׁפְסָה יְנִיעוּ רֹאשׁ : גֹּל אֶל יְהוָה יִפְלִטֻהוּ יִצִּילֵהוּ
 כִּי חָפֵץ בּוֹ : כִּי אַתָּה גָּחִי מִבֶּטֶן מִבְּטִיחִי עַל יְדֵי אִמִּי :
 עָלֶיךָ הִשְׁלַכְתִּי מִרְחֹם מִבֶּטֶן אִמִּי אֵלֶי אָתָּה : אֵל הַרְחֵק
 מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֲוֹר : סָבְבוּנִי פָרִים רִבִּים
 אֲבִירֵי בָשָׁן כְּתֹרֹנִי : פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיֵּה טֹרֶף וְשֹׁאֵג :
 כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָל עֲצָמוֹתַי הָיָה לִבִּי כְּדוֹנָג נָמַם
 בְּחֹךְ מַעִי : יָבֵשׁ כְּחֶרֶשׁ כָּחִי וְלִשְׁוֹנִי מִדְּבַק מִלְּקוֹחִי וְלַעֲפָר
 מָוֶת תִּשְׁפֹּתֵנִי : כִּי סָבְבוּנִי כְּדָבִים עֵדֶת מַרְעִים הַקִּיפוּנִי
 כְּאָרִי יְדֵי וְרִגְלֵי : אֲסַפֵּר כָּל עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִבְיטוּ יִרְאוּ בִּי :
 יִחַלְקוּ בְּגִדֵי לָהֶם וְעַל לְבוּשֵׁי יִפִּילוּ גֹזֶל : וְאַתָּה יְהוָה
 אֵל הַרְחֵק אֵילֹוֹתַי לְעֹזְרֹתַי חוֹשֶׁה : הִצִּילָה מִחֶרֶב נַפְשִׁי
 מִיַּד כָּלֵב יְהִידָתִי : הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיֵּה וּמִקִּרְנֵי רִמִּים
 עֲנִיתֵנִי : אֲסַפֵּרָה שִׁמְךָ לְאַחֵי בְּחֹךְ קָהֵל אֲהַלֶּלְךָ : יִרְאֵי
 יְהוָה הִלְלוּהוּ כָּל זֶרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ וְגִירוֹ מִמֶּנּוּ כָּל זֶרַע
 יִשְׂרָאֵל : כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת עֲנִי וְלֹא הִסְתִּיר
 פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֵעוֹ אֵלָיו שָׁמַע : כִּי אַתָּה תִּהְיֶה בְּקִהְלִי
 רֵב נְדָרֵי אֲשֶׁלֶם נֶגֶד יִרְיָאִיו : יֹאכְלוּ עַזּוּיִם וַיִּשְׂבְּעֵי יִהְיֶה לָּהֶם
 יְהוָה דֹּרְשֵׁי יָחִי לְבַבְכֶּם לְעַד : יִזְכְּרוּ וַיִּשְׁבְּחוּ אֵל יְהוָה
 כָּד אֶפְסִי אֶרֶץ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵיהָ כָּד מִשְׁפַּחוֹת גּוֹיִם : כִּי
 לִיהוָה תִּמְלִיכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם : אֲכָלוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ כָּל דְּשֵׁנֵי
 אֶרֶץ לִפְנֵי יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֶפְרַי וְנִפְשׁוּ לֹא חָיָה : זֶרַע
 יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֹּר לְאֹדְגֵי לְדֹר : יִבְאוּ וַיִּגִּידוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נוֹלָד
 כִּי עָשָׂה :

מעריב מזמור של פסח

אִם חֲלַצְתָּ מִתְּחִילִין תִּזְמֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת וְאִם חֲלַצְתָּ מִתְּחִילִין כָּלֹן :
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : יֹאמְרוּ גִּבּוֹרֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר גָּאֲלָם מִיַּד צָר : וּמִאֲרָצִית קִבְּצָם מִמִּזְרָח
 וּמִמִּעֶרֶב מִצָּפוֹן וּמִיָּם : תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ עֵיר
 מוֹשֶׁה לֹא מָצָאוּ : רַעֲבִים גַּם צִמְאִים נִפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטֵּף :
 וַיַּצַּעֲקוּ

מעריב מזמור של פסח

ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יצילים: ויזריבם
 בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שקקרה ונפש
 רעבה מלא טוב: ישובי חשך וצלמות אסירי עני וברזל:
 כי אמרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם
 כשלו ואין עזר: ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם
 יושיעם: יוציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק:
 יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות
 נחשת ובריחי ברזל גדע: אולים מדרך פשעם ומעונותיהם
 יתענו: כל אכל התעב נפשם ויגיעו עד שערי מור:
 ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם יושיעם: ישלח
 דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: ויזבח ויזבחי תודה ויספרו מעשיו
 ברקה: יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים:
 הקמה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמר
 רוח סערה ותרומם גליו: יעלו שמים ירדו תהומות
 נפשם ברעה חתמוג: יחוגו וינועו פשכור וכל חכמתם
 תתבלע: ויצעקו אל יהוה בצר להם וממצוקותיהם
 יוציאם: יקם סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי
 ישתקו וינחם אל מחוז חפצם: יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו
 לבני אדם: וירוממוהו בקהל עם ובמושב וקנים יהללוהו:
 ישוב נהרות למדבר ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי
 למלחה מרעת יושבי בה: ישם מדבר לאגם מים וארץ
 ציה למצאי מים: ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב:
 ויזרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם
 וירבו מאד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישחו מעצר
 רעה ויגזון: שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך:
 וישגב אביון מעוני וישם פצאן משפחות: יראו ישרים
 וישמחו וכל עולה קפצה פיה: מי חכם וישמר אלה
 ויתביננו חסדי יהוה:

מעריב מזמור של שבועות קא

לְמַנְצַח לְדֹר מִזְמוֹר שִׁיר : יְקוֹם אֱלֹהִים יְפֹאצוּ אוֹיְבָיו
וַיָּנוֹסוּ מִשִּׁנְאָיו מִפָּנָיו : כְּהַגְדָּה עָשׂוֹן הַגְדָּה כְּהַמָּם
דוֹגַג מִפָּנָיו אֵשׁ יֹאבְדוּ רָשָׁעִים מִפָּנָיו אֱלֹהִים : וְצַדִּיקִים
יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וַיִּשְׁיִשׁוּ בְשִׂמְחָה : שִׁיר
לְאֱלֹהִים וְקָרוּ שְׁמוֹ סֵלָה לָרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהָ שְׁמוֹ וְעָלוּ
לְפָנָיו : אָבִי יִתּוּמִים וְדָן אֱלֻמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ :
אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָהּ מוֹצִיא אֲסִירִים בְּכוֹשְׁרוֹת
אֵף סוֹרְרִים שֹׁכְנוֹ צַחֲיָהּ : אֱלֹהִים בְּצִאתָהּ לִפְנֵי עַמָּהּ
בְּצַעֲדָהּ בִּישִׁימוֹן סֵלָה : אֶרֶץ רַעֲשָׁה אֵף שָׁמַיִם גָּטְפוּ מִפָּנָיו
אֱלֹהִים זֶה סִינֵי מִפָּנָיו אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גִּשְׁמִים
גְּדֻבוֹת הַנִּיף אֱלֹהִים גִּחְלָתָהּ וְגִלְאָה אֶתָּה כּוֹנֵנָתָה : חֲזִיתָהּ
יִשְׁבִּי בָּהּ הַכִּין בְּטוֹבָתָהּ לְעַנִּי אֱלֹהִים : אֲדָנִי יְהוָה אָמַר
חֲמֻבְשֵׁרוֹת צָבָא רָב : מֶלְכִי צְבָאוֹת יִדְּוֹן יִדְּוֹן וְגִוֹת בֵּית
הַחֵלֶק שָׁדָל : אִם הַשִּׁכְבוֹן בֵּין שְׁפָתַיִם כְּנָפֵי יוֹגָה נִחְפָּה
בְּכֶסֶף וְאַבְרוֹתֶיהָ בִּירְקָרֶק חֲרוֹץ : בְּפֶרֶשׁ שְׂדֵי מְלָכִים בָּהּ
תִּשְׁלַג בְּצִלְמוֹן : הֵרֵא אֱלֹהִים הֵרֵא בְּשֵׁן הֵרֵא גְבֻנָּהִים הֵרֵא בְּשֵׁן :
לָמָּה תִרְצְדוֹן הָרִים גְּבֻנָּהִים הָהָר חֲמַד אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ
אֵף יְהוָה יִשְׁכֵּן לְנֶצַח : רֶכֶב אֱלֹהִים רַבּוֹתַיִם אֶלְפֵי שִׁנְאָן
אֲדָנִי בָּם סִינֵי בְּקָדְשׁ : עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שָׁבִי לְקַחְתָּ
מִתְנוֹת בְּאָדָם וְאַתָּה סוֹרְרִים לְשִׁכֵּן יְהוָה אֱלֹהִים : בָּרוּךְ אֲדָנִי
יוֹם יַעֲמָם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה : הָאֵל לָנוּ אֵל
לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיְהוָה אֲדָנִי לְמִנּוֹת תּוֹצְאוֹת : אֵף אֱלֹהִים יִמְחַץ
רֹאשׁ אוֹיְבָיו קָדְקַד שִׁעָר מִתְהַלֵּךְ בְּאַשְׁמִיּוֹ : אָמַר אֲדָנִי
מִבְּשֵׁן אֲשִׁיב אֲשִׁיב מִמְצִלוֹת יָם : לְמַעַן תִּמְחַץ רִגְלָהּ
בָּדָם לְשׁוֹן כְּלָבִיָּה מֵאֵיבִים מִגָּהוּ : רָאוּ הַלִּיכוֹתֶיהָ אֱלֹהִים
הַלִּיכוֹת אֵלֵי מֶלְכִי בְּקָדְשׁ : קִדְּמוּ שָׂרִים אַחֵר זָגִים בְּתוֹךְ
עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת : בְּמִקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים אֲדָנִי מִמְּקוֹר
יִשְׂרָאֵל : שֵׁם בְּנִימֹן צַעִיר רָדָם שָׂרִי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרִי
זְבִלֹן שָׂרִי נִפְתָּלִי : צִוְּחָ אֱלֹהֵיהָ עֲזָה עֲזָה אֱלֹהִים זֶה פָּעִלָהּ
לָנוּ : מַהִיכָלָה עַל יְרוּשָׁלַם לָהּ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׁי : גָּעַר

מעריב מזמור של שבועות

חַיַּת קָנָה עֵדֶת אֲבִירִים בְּעִגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּם בְּרָצִי כֶסֶף
בְּזֶר עַמִּים קִרְבוֹת יִחְפְּצוּ: יֵאָחֲזוּ חֲשִׁמּוּנִים מִנִּי מִצְרִים כּוֹשׁ
חֲרִיץ יָדָיו לְאֱלֹהִים: מִמְּלָכוֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים וְאָמְרוּ
אֲדָנִי סֶלָה: לָרֶכֶב בְּשָׁמַי שָׁמַי קָדָם הֵן יִהְיוּ בְּקוֹלוֹ קוֹרֵא
עוֹ: הִנֵּנוּ עוֹ לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ וְעוֹ בְּשִׁחָקִים:
זוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקַדְשֵׁהוּ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נִתָּן עוֹ וְתַעֲצֻמוֹת
לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

מעריב מזמור לסוכות

לְמִנְצִיחַ מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קֶרַח: כְּאֵיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם
כֵּן נַפְשִׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צִמְאָה נַפְשִׁי
לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מָתִי אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָנֵי אֱלֹהִים: הִיחָה
לִי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וּלְיָלָה בְּאֶמְרֵי אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיחָ
אֱלֹהִיךָ: אֵלֶּה אֲזַכָּרָה וְאֶשְׁכַּח עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסָף
אֲדָמָה עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הִמּוֹן חוֹגֵג: מִחַ
תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתִהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנִי
יִשׁוּעוֹת פָּנָיו: אֱלֹהֵי עָלִי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַד כֵּן אֲזַכָּרָה
מִזֶּרֶעַן יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִחֵד מִצְעָר: תִּהְיוּ אֵל תִּהְיוּ קוֹרָא
לְקוֹל צְנוּרִיָּה כָּד מִשְׁבְּרִיָּה וּגְלִיָּה עָלַי עֲבָרוּ: יוֹמָם יִצְוָה
יִחוּחַ חֲסֵדוֹ וּבִלְיָלָה שִׁירָה עַמִּי תִפְלָה לֹאֵל חַי: אוֹמְרָה
לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שֶׁבַחְתָּנִי לְמָה קִדַּר אֵלֶּךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב:
בְּרַצַּח בְּעֲצֻמוֹתֵי חֶרְפוֹנֵי צוּרֵי בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵיחָ
אֱלֹהִיךָ: מִדָּה תִשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וּמִדָּה תִהְיֶה עָלַי הוֹחֵלִי
לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעַת פָּנָיו וְאֱלֹהֵי:

שִׁפְטָנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִנִּי לֹא חָסִיד מֵאִישׁ מְרָמָה
וְעוֹלָה תִפְלָטָנִי: כִּי אֶתָּה אֱלֹהֵי מַעֲזִי לְמָה וְנִחַתָּנִי
לְמָה קִדַּר אֶתְחַלֶּה בְּלַחֵץ אוֹיֵב: שְׁלַח אוֹרָה וְאֶמְתֶּה הַמָּה
יִנְחוּנִי יְבִיאֵנִי אֵל חֵד קִדְשָׁה וְאֵל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ: וְאֶבּוֹאָה אֶל
מִזְבַּח אֱלֹהִים אֵל אֵל שְׁמִיחַת גִּילִי וְאוֹרָה בְּכִנּוֹר אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי

מעריב מזמור לסוכות
קב
אלהי: מה תשתוּחחי נפשי ומה תהמי עלי הוֹחִילי לאלהים
כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

מעריב ליל שמיני עצרת

למנצח על השמינית מזמור לדוד: הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי גִמַּר
חֲסִיד כִּי פִסּוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: שׁוּא יִדְבְּרוּ
אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שִׁפְתַּי תִּלְקוּת בִּלְבָב וְדַבֵּר יִבְרַת יְהוָה
כָּל שִׁפְתֵי תִלְקוּת דָּשׁוֹן מִדְּבַר־תְּהִלָּתוֹ: אֲשֶׁר אָמְרוּ
לְעֵלְנֵנוּ נִגְבִּיר שִׁפְתֵינוּ אֶתְנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ: מִשָּׁד עֲנִיִּים
מֵאֲנִקַּת אֲבִיוֹנִים עֲתָה אָקוּם יֹאמֶר יְהוָה אֲשִׁירָת בִּישָׁע
יִפְיַח לוֹ: אֲמָרוּת יְהוָה אֲמָרוּת תְּהִירוּת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲלִיל
לְאֶרֶץ מִזְקֶק שְׁבַע־תִּים: אֶתָּה יְהוָה תִּשְׁמְרֵם תִּצְרֶנּוּ מִן
הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם. קָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן כָּרֶם זֵלֹת לִבִּי
אָדָם:

ערבית למוצאי שבת

אחר כך יאמר אלו הפסוקים קודם ערצית:

חֲסִדֵי יְהוָה אֲזַכִּיר תְּהִלֹּת יְהוָה כַּעַל כָּל אֲשֶׁר גִּמְלוּ יְהוָה וְדָבַר טוֹב
לְבִית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גִּמְלָם כְּרַחֲמֵי וְכִדְּבַר חֲסִדֵּי: וַיֹּאמֶר אֲךָ עַמִּי הֵמָּה
זִנִּים לֹא יִשְׁקְרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ: זָכַל לְדַתָּם לֹא אֵר וּמִלֶּאךְ פָּנֵינוּ
הוֹשִׁיעַם צִלְהִצְתוּ וּצְחַלְתוּ הוּא גִּמְלָם וַיִּנְטֵלֵם וַיִּנְשָׂאֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם:
יֵצֵאתָ לִישָׁע עַתָּה לִישָׁע אֶת תְּשִׁיחַךְ תַּחֲלַת דָּאֵשׁ מִצִּית דָּשָׁע עֲרוֹת יִסּוֹד
עַד לוֹאֵר סֵלָה: נִקְצַת צַמְטֵינוּ דָּאֵשׁ פִּדְיוֹ יִסְעֵדוּ לְהַפִּילֵנוּ עַל־יְלֹתָם
צַמּוּ לֶאֱכֹל עֲנִי צַמְסֵתָר: דְּרַכַּת צִים סוֹסִיךְ חֲמֵד מִים דְּצִים: שְׁמַעֲתִי
וּתְדַבֵּר צַמִּי לְקוֹל לָלֹךְ שְׁפָתִי יֵצֵא דִקְצַ צַעֲמִי וּתְחַתִּי אֲדַבֵּר אֲשֶׁר הִנּוּחַ
לְיוֹם לֵרָה לְעֵלֹת לַעַם יְגוֹדְנוּ: כִּי תִאֲכֹל לֹא תִפְרַח וְאִין יִצוֹל צַג־פִּנִּים
כַּחַשׁ מַעֲשֵׂה זֵית וּשְׂדֵמֹת לֹא עֲשֵׂה אֲכַל גֹּזֵר מִתְכַּלֵּה לֹאֵן וְאִין צִקֵּר
צִדְפָּתִים: וְאִין צִיְהוּבָה אֲעִלּוּזָה אֲנִילָה צִלְהִי יִשְׁעִי: יְהוָה אֲדַבֵּר חִילִי
וַיִּסַּס דְּגִלִי כִאֲיִלֹת וְעַל צַמּוֹתִי יִדְרִיכֵנִי לְמַנְלַח צַנְגִּינוֹתִי: צִדְּאֵשׁ חֲדָשׁ
אֲוִמְרִים צִרְבֵי נִפְשִׁי. וּצְחַנוּכָה אֲוִמְרִים מִזְמוֹר שִׁיר חֲנוּכַת הַצִּית וּצְחָה
מִזְמוֹר הַשִּׁיךְ לְאוֹתוֹ חֲג:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְהוָה כָּל עַבְדֵי יְהוָה
הַעֲמִידִים בְּבֵית יְהוָה בְּלִילוֹת: שְׁאוּ יְדֵיכֶם
קֹדֶשׁ

ערביה למוצאי שבת

קדש וברכו את יהוה: יברכה יהוה מציון עשה
שמים וארץ:

צמולאי שבת אחר לדוד צדוק ולמנצח זבגיות מתחילין באן. ועוז גם
צמול הלילות להתחיל מכאן:

יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יהוה צבאות אשרי אדם בטה בך: יהוה
הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו: בשלום יחדו
אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדר לבטח הושיבני:
הודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמורת
בימינה נצח: מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה
שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: יומם יצוה יהוה
חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: ותשועת
צדיקים מיהוה מעיום בערת צרה: ויעזרם יהוה
ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: חזקו
ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה:

ויש כוהנים לומר:

הושיעה את עמך וצדך את כחלתך ודעם ונשאלם עד העולם: יהיו
לדנון אחרי פי והגיון לזי לפניך יהוה לורי ובולאי:
הטיבה צדונך את ליון תצנה חומות ירושלים: אז תחפון זכאי לדק
עולה וכלול אז יעלו על מצחק פדים: אך לדיוקים יודו לשמך ישנו
ישרים את פניך: ואנחנו עמך ולאן מדעיתך כודה לך לעולם לדוד
ודוד כספר תהלתך:

ועומד שלוח לצור לפני התיצה ולומר:

יחגדל ויחקדש שמה רבא. (כאן יענה אמן ויכוין
אידהנויה גי' אמן א') בעלמא די ברא
ברעותה וימליך מלכותה. ויצמת פורקנה. ויקרב
משיחה: (אמן ז' ויכוין כדלעיל) בחייכון וביומיכון ובחיי
דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו (אמן ג'
ויכוין כדלעיל ויאמר עד דאמיון זעלמא) אמן: יהא שמה רבא

מברך

קג
 ערבית למוצאי שבת
 מְבָרַךְ לְעֹלָם וּלְעֹלָמֵי עָלְמָיָא יְתְבָרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר.
 וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל.
 שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמן ד' וינוין כג"ל) לְעֹלָא
 מִן כָּל בְּרַכָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשַׁבַּחָתָא. וְנַחֲמָתָא.
 דְאַמִּירוּ. בְּעֻלְמָא וְאַמְרוּ (אמן ה' וינוין כג"ל) אָמֵן:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹנוֹ וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ
 וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּחוּ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרְאֵנוּ:

ולומר המון בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבָרַךְ ולומדים הקהל כלחש

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא
 ראשון והוא אחרון. ומבלעדיו אין אלהים: יהי שם ה' מבורך מעתה
 ועד עולם. ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה:

ועונין בקול דס בְּרוּךְ יְיָ הַמְבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
 מַעֲרִיב עֲרֵבִים. בַּחֲכָמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
 וּבַתְּכוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים. וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים.
 וּמַסְדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקְיעַ כְּרִצּוֹנוֹ.
 בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁשׁ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי
 אוֹר. הַמַּעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין
 לַיְלָה יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּעֲרִיב
 עֲרֵבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַהֲבַת תּוֹרָה
 וּמִצּוֹת. חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים. אוֹתָנוּ לְמִדָּת.
 עַל כֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ. גִּשְׁיִחַ בְּחֻקֶּיךָ.
 וְנִשְׁמַח וְנַעֲרֹז בְּדַבְּרֵי תִלְמוֹד תּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 וְחֻקְתֶּיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם תִּיּוֹנוּ וְאוֹרְךָ יִמִּינוּ
 וּבָהֶם

ערבית למוצאי שבת

וְבָהֶם נִהְיָה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאַהֲבַתְךָ וְחִמְלַתְךָ לֹא
תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אוֹהֵב אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יוד. הי. ויו. הי:

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֵכָנִי: יְהוָה אֶחָד: לֹא יִסֹּס
לֵךְ אֱלֹהֵי אֲחֵרִים. וְאֲמַרְיִם זֶלַח בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: עַכְצִיד לְהַפְסִיק צִין מַלְכוּת שְׁמִי לְעוֹלָמֹת. וְאַהֲבַתְךָ
לֹא תִסָּא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִכִּי מְצִוָּה
הַיּוֹם עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשַׁבָּתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹרֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
לֹא תִחַמּוּד וּכְתִבְתָּם עַל-מְזוֹזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעְתָּ שְׁמִיעוּ אֶל-מְצוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִכִּי מְצִוָּה
אֲתָכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
בְּכָל-לִבְבְּכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטָּר-אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ לֹא תִגְמוּז וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֶשֶׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ: וְנִרְתַּתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לְבַהֲמֹתְךָ וְאִכְלֹת
וְשִׁבַּעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתָּם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
יַפְסִיק מִעַט אֶף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-
יִהְיֶה מִטָּר וְהִיאֲדָמָה לֹא תִהְיֶה אֶת-יְבוּלָהּ לֹא תִזְרַח
וְאִבְדִּיתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וְשָׁמַתִּים אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתָּם וְאֲתָם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ
לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיכֶם: וּלְמִדָּתָם אֲתָם אֶת-בְּנֵיכֶם

לְדַבֵּר

ערבית למוצאי שבת

קד

לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתָּהּ בְּבִיתָהּ וּבְלִכְתָּהּ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבָּהּ
וּבְקוּמָהּ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתָהּ וּבְשַׁעְרֶיהָ: כִּי
לֹא אֶזְכֹּר לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כְּנָפֵי
בְּגָדֵיהֶם לְדִרְתָּם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל
תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִנָּח
וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לַבְּבִכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זָקִים אַחֲרֵיהֶם: זָכוֹר לֹא יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הֵצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֵהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא תֵעָנֶה זָרַע אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

וַיֵּשׁ זַקְרִיאל שְׁמֵעַ עִם פֶּסוּק צְרוּךְ שֶׁס' דַּמ"ח תִּיצוֹת חֲסֵד ג' וְחוּז ש"ז
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶמֶת וּמַשְׁלִים דַּמ"ח תִּיצוֹת כַּמִּין לְזִכְרוֹ
שֶׁל אֱלֹהִים מְשׁוּעָזִים כֻּלָּם לַעֲבוֹדָת
הַצּוֹרֵא יִתְצַדֵּק שָׁמוּ. וַיִּשְׁמַע מִפִּי ש"ל וַיִּשְׁתַּוּק.

אֶמֶת וְאַמוּנָה כָּל זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִוְלָתוֹ וְאַנְהֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ:
הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִּים הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּפָנָיו מִכַּף כָּל עָרִיצִים
הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵנוּ הַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אִיבֵי
נַפְשָׁנוּ: הַשֵּׁם גִּבּוֹר בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ:
הַמְּדַרְיָנוּ עַל בְּמֹרֵת אוֹיְבֵנוּ - וַיִּרְם קֶרְנָנוּ עַל כָּל
שְׂנְאֵינוּ: הָאֵל הַעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה בְּאוֹתָרֵת
וּבְמוֹפְתִים

ערבית למוצאי שבת

וּבְמוֹפְתֵי־ם בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם׃ הַמָּכָה בְּעִבְרָתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת
עוֹלָם׃ הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טָבַע׃ רָאוּ בָנִים אֶת
גְּבוּרָתוֹ׃ שָׁכְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ׃ וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ
עֲלֵיהֶם׃ מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם׃ מִי כָמָכָה בָּאֱלִים יְהוָה מִי כָמָכָה
נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תִהְיֶה עֲשֵׂה פֶלֶא׃ מַלְכוּתְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְּנִיךָ עַל הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ
וְאָמְרוּ׃ יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְהוָה
אֶת יַעֲקֹב וַיֵּאָלוּ מִיַּד חָזַק מִמָּנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
נָאֵל יִשְׂרָאֵל׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לְחַיִּים
טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְרַת
שְׁלוֹמְךָ וְתַקְּנֵנוּ מִלִּפְנֵי בַּעֲצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵי וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהִגֵּן בְּעַדֵּינוּ וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ מִכַּף
אוֹיֵב׃ דָּבָר׃ חָרָב׃ צָרָה׃ רָעָה׃ רָעָב׃ וַיְגוֹן׃ וּמִשְׁחִית׃
וּמִגָּפָה׃ שָׁבוֹר וְהִסֵּר שְׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ׃ וּבִצֵּל
כְּנָפֶיךָ תִּסְתָּרֵנוּ׃ וְשִׁמּוֹר צִאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמַצִּילָנוּ אַתָּה מְכַל
דָּבָר רָע וּמַפְחֵד לַיָּלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵר אֶת
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן׃

ויש נוהגים לומר זלחש׃

בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃ בָּרוּךְ יְהוָה מַצִּיֵּן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם
הַלְלוּהָ׃ בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה גְּפִלְאוֹת
לְבָדוֹ׃ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וָיָמָלָא כְּבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן׃ יְהִי כְבוֹד יְהוָה לְעוֹלָם וָשִׁמְחָה בְּמַעֲשָׂיו׃ כִּי לֹא יִטּוֹשׁ

יהוה

ערבית

קה

יהוה את עמו בעבוד שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם
 לו לעם: וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו יהוה הוא
 האלהים יהוה הוא האלהים: והיה יהוה למלך על כל הארץ
 ביום ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: יהי חסדך יהוה עלינו
 באשר יחלנו לך: הושיענו יהוה אלהינו וקבצנו מן הגוים
 להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל גוים אשר עשית
 יבואו וישתחוו לפניך אדני ויבדו לשמך: כי גדול אתה ועושה
 נפלאות אתה אלהים לבדך: ואנחנו עמך וצאן מרעייתך נודר
 לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך: ברוך יהוה ביום ברוך
 יהוה בלילה ברוך יהוה בשכבנו ברוך יהוה בקומנו: בידך
 נפשות החיים והמתים אשר בידו נפש כל חי ורוח כל בשר
 איש: בידך אפקיד רוחי פדית אותי יהוה אל אמרת: אלהינו
 שבשמים יחיד חי וקים תמיד ומלך עלינו לעולם ועד:

ומתחילין בקול רם יראו עינינו. ונמולאי שנת אומר קודם יראו עינינו:
 מלך בראשית מאז בקראת ועל כל מעשיך אתה תמלך:

יראו עינינו וישמח לבנו והגל בפשנו בישועתך מלכנו באמרת
 באמור לציון מלך אלהיך. יהוה מלך יהוה מלך יהוה
 ומלך לעולם ועד: כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלך
 בכבוד. כי אין לנו מלך אלא אתה: ברוך אתה יהוה המולך
 בכבוד אל חי וקים תמיד ומלך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו:
 ואומר קדים לעילא:

ועומד כענד לפני דנו זכוונה כמו זשחרית. ויכוון כלל סס זה ככל
 הצרכות. וז' אותיות מהם עלמו ככל פעם שהוא כורע כאשר תראה:

אדון הכל. יאהרונהי. היה הוה יהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו.
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.
 האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים

טובים

יד O

Tephila Sphard.

ערבית

טובים קנה הכל • וזוכר חסדי אבות • ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה:

צימי תשובה לומר:

זכרנו לחיים • (אל) מלך חפץ בחיים • כתבנו בספר חיים • למענה
אלהים חיים (אל חי):

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (הד)
מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע (צמח מוריד הטל) (ונחמד משיב
הרוח ומוריד הגשם) מכלל חיים בהסדר • מחיה
מתים ברחמים רבים • סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים • ומקים אמונתו לישני עפר • מי
במוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה: צימי תשובה לומדים:

מי במוך אב הרחמן זוכר יצודיו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מחיה המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך
אתה יהוה האל הקדוש: (צימי תשובה המלך הקדוש):
אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

צמולאי שבת ומולאי יום טוב לומדים:

אתה חוננתנו יהוה אלהינו מדע והשכל • אתה
אמרת להבדיל בין קדש לחוד • ובין אור לחשך •
ובין ישראל לעמים • ובין יום השביעי לששת ימי
המעשה

הַמַּעֲשֶׂה • כִּשְׁם שֶׁהִבְדִּילָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֵעַמֵּי
הָאָרְצוֹת • וּמִמִּשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה • כִּךְ פָּדָנוּ • וְהִצִּילָנוּ
מִשָּׁטָן רָע • וּמִפְּנֵעַ רָע • וּמִכָּל גִּירוֹת קָשׁוֹת וְרַעוּת
הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא בְּעוֹלָם: ע"ב

וְחָנְנוּ מֵאֲתֶךָ יְדָעָה וּבִינָה וְהַשְׁכָּל: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וְקִרְבָּנוּ מִלִּכְנוּ לַעֲבוּדָתְךָ
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲתוֹר הַתִּקְוָה
מִתַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדְךָ לְהַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְכָל יִשְׂרָאֵל
וּבְכָל־לֵם תַּחֲזִירֵנִי לִי (פ"ב) כִּי יִמְנֶךָ יְהוָה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ • מְחוּל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ • כִּי אֵל טוֹב וְסֵלַח אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה חֲנוּן הַמֵּרַבֶּה לְסִלּוֹת:

רֵאֶה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיָבָה רִיבָנוּ וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה
שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמָךְ • כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפָּאנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנַשְׁעָה כִּי תַהֲלִיתָנוּ
אַתָּה • וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכָל
תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכָל מַכְאוּבֵינוּ וּלְכָל מַכּוּחֵנוּ • כִּי אֵל רוֹפֵא
רַחֲמָן וְנֶאֱמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בְּקִיץ בְּרִבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ (אֲבִינוּ) בְּכָל מַעֲשֶׂה יְרִיבֵנוּ וּבְרִיךְ שְׂנוּתֵינוּ
בְּטָלְלֵי רָצוֹן • בְּרִבָּה • וְנִרְבָּה • וְתִהְיֶה אַחֲרִיתָהּ חַיִּים
וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה • כִּי אֵל טוֹב וְנֶאֱמָן אַתָּה
וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים: ע"ב

ערבית

ובחורף בָּרַךְ עָלֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת . וְאֶת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְהֵן טַל וּמָטָר לְבָרָכָה . עַל כָּל פְּנֵי
הָאָדָמָה . וְרוּחַ פָּנֵי תִבְלִי וְשֹׁבַע אֶת הָעֵלָם כָּלֹּ מְטוֹבָךְ . וּמִלֵּא יִדְּיֵנוּ
מִבְּרֻכּוֹתֶיהָ וּמִמַּעַשְׂרֵי מַתָּנוֹת יָדֶיהָ . שְׁמֵרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר
רָע . וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִית . וּמִכָּל מִינֵי פוֹדָעֵנוֹת . וַעֲשֵׂה לָּהּ תְּקוּנָה
טוֹבָה וְאַחֲרִית שָׁלוֹם . חוּם וְרוּחַם עָלֶיהָ וְעַל כָּל תְּבוּאָתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ .
וּבְרָכָה בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּגְדוּלָּה . וְתִהְיֶי אַחֲרִיתָהּ . חַיִּים וְשֹׁבַע
וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרָכָה . כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ
הַשָּׁנִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים : ע"ב

**תִּתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ וְשָׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵנוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מִהֲרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ
לְאַרְצֵנוּ :**

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . שֶׁכָּל טָפָה וְטָפָה
שִׁינָאָה מִמֶּנִּי לְבִטְלָה בֵּין בְּאוֹנָם בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹבֵג בֵּין
בְּמִזִּיר בֵּין עַד בֵּין יָשָׁן בֵּין עַל יְדֵי בֵּין עַל יְדֵי אַחֲרִים שֶׁלֹּא בְּמָקוֹם
מִצּוּהָ . עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק חֵיל בָּלַע וַיִּקְאֵינוּ .
חֲבֹ"ו שִׁתְּחַזִּירָם לְמָקוֹמָם בְּמָקוֹם הַקּוֹדֵשׁ :

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹיָה יְהוָה מִקִּבְּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
הַשׁוֹבָה שְׁפִטֵּינוּ כְּבָרָאשׁוּנָה . וַיּוֹעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה .
וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה . וּמְלוּךְ עָלֵינוּ
מִהֲרָה אַתָּה יְהוָה לְבָרָךְ . בְּרַחֲמִים בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט :
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶלֶךְ אוֹהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט :**

זַעֲמַת יְמִית שׁוֹנָה (הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט) וְאִם שָׂנֵה לֵּין תַּחֲזִירֵין :
**לְמַלְשִׁינִים וְלַמִּינִים אֵל תִּהְיֶי תְּקוּהָ וְכָל הַגִּידִים
כָּרְגַע יֵאבְדוּ . וְכָל אִיבֵיהָ וְכָל שְׁנֵאֶיהָ
מִהֲרָה יִפְרֹתוּ . וְכָל עֵשִׂי רִשְׁעָה מִהֲרָה תִּעָקַר .
וְתִשְׁבֵּר וְתִכְלֵם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ : בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה שׁוֹבֵר אִיבִים וּמִכְנִיעַ זָרִים : (י"א מִינִים) :**

על

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֲרֵית עַמּוֹה בֵּית
 יִשְׂרָאֵל (וְעַל זְקֻנֵיהֶם) וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם •
 וְעַל גִּירֵי הַצָּדֵק וְעַלֵינוּ יִהְיוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ •
 וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְשִׁים
 חֲלֻקָנוּ עִמָּהֶם וּלְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָךְ בָּטַחְנוּ • וְעַל
 חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעַנְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְדִּיקִים:

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְכִסֵּאת
 דָּוִד עֲבֹדְךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶן • וּבְגֵרָה
 אוֹתָהּ בְּנֵין עוֹלָם בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 בּוֹגֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מִהֲרָה תִצְמִיחַ • וְקִרְנוֹ תִרְוֹם
 בִּישׁוּעָתְךָ • כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם: בָּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָב הַרְחֵמֵן חוּס וְרַחֵם
 עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתָנוּ •
 כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה •

כֹּל יתודה זקלוד וסואל לרכיו וציוס שאין צו תחנונים מתחיל יהי
 רצון כלל 7:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ צִדְקַת פְּנִים שַׁחֲטָנוּ עוֹיְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ וְעֲזַרְנוּ
 עַל מַלְּאוֹת דְּלוּרִייתָא וְדִרְצָנוּ וְהִרַע צַעֲיֶיךָ עֲשִׂינוּ • וְהִרֵי אֲנוּ
 מִתַּחֲרָעִים חֲרֵטָה גְמוּרָה וְאֲנַחְנוּ דּוֹלִים צִלָּצַל שֵׁלֶם לְשׁוֹצַצַת שְׁלִימָה:
 וְיִהְיֶה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּזְכְּנוּ לְשׁוֹצַצַת שְׁלִימָה
 שְׁלִימָה וְתַמְחוּל וְתַסְלַח וְתַכְפֹּר לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵנוּ וּפָשַׁעֵינוּ
 וְתַמְלֵא כָּל הַשְׁמֹת שְׁפָגְמוֹ צֶהֱם וְתוֹלִיא לְאוֹר כָּל כְּלוֹנוֹת הַקְדוּשׁוֹת אֲשֶׁר
 נִתְּפָזְרוּ עַל יְדֵינוּ וְיִשׁוּצַצַת הַכָּל לֵאמֹר הַדְּאִשׁוֹן: (ע"כ)

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ לְקִיּוֹם כָּל מַלְּאוֹתֶיךָ • וְלַעֲסוֹק צִתוּדָה לְשִׁמְיָה • וְתִזְלֵנוּ
 מִיֹּד הִרַע וְתַפְרִנְסָנוּ פִּדְנָסָה טוֹבָה צֶהֱיִתָּה וְנַחַת וְדִיוֹחַ לַעֲזוּדָתֶיךָ •
 צִזְנוֹת שִׁמְךָ הַקְדוּשׁ הַמְּמוֹנָה עַל הַפִּדְנָסָה (וְיִכּוּיִן צִלָּצַל דִּיקָרְנוּסָה
 גִּימ' רַחֲמֶיךָ עִם ב' אוֹתִיּוֹת) פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ וּמַשְׁנִיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:

ומלפניך

ערבית

וּמִלְפָּנֶיהָ מִלְכָּנוּ רִיקָם אֶל תְּשִׁיבָנוּ • חֲנֻנוּ וְעִנְנוּ וְשָׁמַע
תְּפִלָּתָנוּ • כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל כָּהֹן • בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה •
וְהָשִׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם כִּיהְיוּ בְּאַהֲבָה תִקְבֵּל בְּרָצוֹן • וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוּדָת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ : זֶלַש חוּדֵשׁ לוֹמְדִים

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא יָגִיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד •
וְיִזְכֹּר זְכוּרָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפִלִּיטָה
לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים • בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • לְרַחֵם בּוֹ
עֲלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ • זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה • וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה •
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים • בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים הוּס וְהַפְּגוּ
וְחַמּוּל וּרְחַם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחוּם אַתָּה :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • תִּרְפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ •
וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמֶיךָ :
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אָנֹכֵנו לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְרֹחַ נֹנֵס אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד • צוּרֵנוּ צוּר חַיִּינוּ
וְכִינּוּ יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא • לְדֶר וְדֶר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפֹר
תְּהִלָּתְךָ • עַל חַיִּינוּ הַפְּסוּרִים בְּיָדְךָ • וְעַל גְּשֻׁמוֹתֵנוּ
בְּפִקּוּדוֹת לָךְ • וְעַל נַפְשֵׁי שְׂבָכָל יוֹם עֲפָנוּ • וְעַל
גְּפִלְאוֹתֶיךָ וּמִבּוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עַת עָרֵב וּבִקָּר וְצִדְרִים •
כִּטּוֹב כִּי לֹא כְּלוּרְחֻמֶּיךָ • הַכְּרַהֵם כִּי לֹא תִכּוּ הַסְדִּיקָה
כִּי מַעוֹלָם קָוִינוּ לָךְ :

על הגסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות. ועל הגפלאות
ועל הגחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. כשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם תורתך ולהעבירם
מחקי רצונך. ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם.
רבת את ריבם. הנתת את הינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים
ביר חלשים. ורבים ביר מעטים. ורשעים ביר צדיקים. וטמאים
ביר טהורים. וזרים ביר עוסקי תורתך. וליה עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום
הזה ואחר כך באו בניך לרביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו את
מקדשיך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונה ימים (חנכה)
אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמך גסים וגפלאות וגודה לשמך
הגדול סלה: זפורים לזמרים

על הגסים. ועל הפורקן. על הגבורות. ועל התשועות ועל
הגפלאות ועל הגחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה: בימי מרדכי ואסתר כושן הבירה כשעמד עליהם המן
הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחודש שנים עשר
הוא חודש אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיה הרבים הפרת את
עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבית לו גמולו בראשו. ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמך גם ופלא וגודה לשמך
הגדול סלה:

ועל כלם יתברך ויתרום. ויתנשא תמיד שמך
מלפנינו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

זעזרת ימי תשובה ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם בי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך וליך נאה
להודות:

ערבית

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ • וּבְרַכְנוּ אֲבִינוּ
כָּלנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ • כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָה לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים • אֲהַבָּה וְחֶסֶד צְדָקָה וְרַחֲמִים
בְּרָכָה וְשְׁלוֹם • וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבְרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת
כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב עוֹז וְשְׁלוֹם : צַעֲדֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה :

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְדֻתָּה טוֹבָה • וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה •
וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת • בְּזִכֵּר וּבְקִיָּתְךָ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
אָמֵן : יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּינוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי : טוֹב לוֹמַר שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר עִינֵי אֱלֹהִים :

אֵלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנִי מִרָע וְשִׁפְתֵי מִדְּבַר מִרְמָה
וּלְמַקְלָלִי נִפְשֵׁי תְרוֹם וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל
תְּהִיָּה • פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ • וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּן
נִפְשֵׁי • וְכָל הַקָּמִים עָלַי לִרְעָה • מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקִלְקַל מַחֲשָׁבוֹתָם • יְהִיו כְּמֶזֶץ לְפָנֶי רוּחַ וּמִלֵּאךְ יְהוָה
דוֹחָה : עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָנְךָ • עֲשֵׂה
לִמְעַן תוֹרָתְךָ • עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ • לִמְעַן יִחַלְצוּן
יְדֵיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנְךָ וְעֲנֵנִי : יְהִיו לְרָצוֹן אֲמָרֵי כִּי וְהִגִּינוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

כּוֹדֵעַ וּפּוֹסֵעַ ג' פְּסִיעוֹת לְאַחֲרָיו וְעוֹקֵר רֵגֶל שְׂמַלְל תַּחֲלִיל וְצַעֲדוֹ כְּרוֹעַ
יֵאמֹר עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְלֵךְ שְׂמַלְל • וְצִיעָה שְׁלוֹם יִשְׁתַּחֲוֶה לְיָמִין •
וְאַחֲכַי יִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנָיו • וְיֵשׁ מִי שְׂאוֹמֵר תַּפִּלָּה זו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְיָן אֲחֵרִים
עָלַי וְלֹא קִנְיָנִי עַל אֲחֵרִים וְשֶׁלֹּא אֲכַעֵס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אֲכַעֵסָךְ •
וְתִזְלֹלְנִי מִיִּזְרַד הַרְעָה וְתֵן צִלְצִי הַכְנָעָה וְעֲנוּהָ וִירָאֵת חֶטְא • מַלְכֵנוּ וְאַלְהֵינוּ
יַחַד שֶׁמֶךְ צַעֲלָמֶךָ צִנֵּה צִיתָךְ שֶׁכָּלֵל הַיִּכְלָךְ וְקִצֵּץ גְּלוּיֹת פֶּדֶה לֹאֲנֶךָ וְשִׁמַּח
עֲדָתְךָ צִמְחָה צִימִינוּ וְתֵן חֲלָקֵנוּ צְתוּרָתְךָ אָמֵן :

עשה

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוּא בִּרְחָמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ • וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואומר בקול רם :

יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מְמִזְרָה
שֶׁשֶׁשׁ עַד מְבֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה : יְהוָה אֲדֹנָנוּ
מָה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

לס חל יום טוב זמנלע השזוע מתחילין תלדך ימים • ושזעה פעמים
לון לומדים לותו • פסח שתי שזעות • שזעות לחת • דלש השנה
לחת • יום הכפורים לחת • סוכות שתיים • סימן לך שלל תמלל לות ז'
זויהי נועם :

שׁוֹבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עָלַי עֲבָדֶיךָ : שְׂבַעֲנוּ
בִּבְקָר חֲסִדָּךְ וְנִרְנָנָה וְנִשְׁמָחָה בְּכָל יָמֵינוּ :
שְׂמַחֲנוּ בִּימֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה : יִרְאָה אֵל
עֲבָדֶיךָ פְּעֻלָּה וְהַדְרָה עַל בְּנֵיהֶם : וַיְהִי נָעַם יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :

יֵשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן : אָמַר לִיהוָה
מַחֲסִי וּמַצֻּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹטָח בּוֹ : כִּי הוּא יַצִּילָהּ
מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת : בְּאַבְרָתּוֹ יָסֶה לָּהּ וְתַחֲרַת
כְּנָפָיו תַּחֲסֶה צָנָה וְסִחָרָה אֲמַתּוֹ : לֹא תִירָא מִפֶּחַד
לִילָה מִחֵץ יְעוֹף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאֶפֶל יִהְיֶה מִקְטָב
יִשׁוּד צְהָרִים • יִפֹּל מִצִּדָּךְ אֵלֶיךָ וּרְבָכָה מִיְּמִינָךְ אֵלֶיךָ
לֹא יִגָּשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וּשְׁלֵמַת רַשָּׁעִים תִּרְאָה : כִּי
אַתָּה יְהוָה מַחֲסִי עֲלִיוֹן שְׂמַתָּ מְעוֹנָה : לֹא תִאָּנָה אֵלֶיךָ
רָעָה וְנָגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלָהּ : כִּי מִלְּאָכָיו יִצְוֶה לָּךְ
לְשִׁמְרָה בְּכָל דְּרָכֶיךָ : עַל כַּפִּים יִשְׁאוּנָה פֶּן תִּגּוֹף בְּאֶבֶן
רִגְלָהּ : עַד שֶׁחַל וּפִתָּן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹם כְּפִיר וְתִנֵּין :

קריאת שמע

כִּי בִי חֶשֶׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁנְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יְקָרְאֵנִי
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְצָרָה אֶחְלָצֵהוּ וְאֶכְבְּדֵהוּ: אֶרְךְ יָמִים
אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֵהוּ כִּי שׁוֹעֲתִי:

וְאַתָּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר. קְרוֹשׁ.
קְרוֹשׁ. קְרוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וּמִקְבְּלֵי
דִּין מִן דִּין וְאָמְרִין. ^{זלח} קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ בְּשִׁמִּי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִנְתָּהּ.
קְרוֹשׁ עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבוּרָתָהּ. קְרוֹשׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יְהוָה
צְבָאוֹת מְלִיא כָּל אֲרֻעָא זִיו יְקָרָה: קוֹל וּתְשׁוּבָתִי רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרֵי
קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלָתִנִּי רוּחָא. ^{זלח}
וְשִׁבְעִית בְּתָרֵי קָל זִיע שְׁגִיא הַמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא בֵּיהוָה
מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִנְתִּיה: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהוָה מַלְכוּתָהּ קָאִים
לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם לִיצֵר מַחְשְׁבוֹת לִבִּי עִמָּךְ וְהִכֵּן לְבָבִי אֵלֶיךָ:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל
חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ: צְדָקָתְךָ
צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדָבִי יוֹם יוֹם יַעֲמַם לָנוּ הָאֵל
יִשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה: יְהוָה צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה:
יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹטֵחַ בָּךְ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲגֵנוּ
בְּיוֹם קִרְאָנוּ:

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת. וְחַיִּי עוֹלָם גִּטֵּעַ בְּתוֹכֵנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ
בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֹּׁם בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבִּי
שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לְרִיק וְלֹא נִלָּד לְבַהֲלָה: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַיּוֹם. וְנִזְכֶּה
וְנִחְיֶה וְנִגְדֹּשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד
וְלֹא יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדָה: יְהוָה חֲפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ יִגְדִּיל
תּוֹרָתוֹ וְיִאֲדִיר: וְיִבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ הוֹרֵשִׁיךָ יְהוָה:
יְהוָה אֲדַגֵּנוּ מִן אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חֲזָקוּ וְיִאֲמִין לְבָבָם כָּל
הַמִּיחָלִים לִיהוָה:

ואומר החזן קדים תתקבל ואחר כך יזדיל . וגם צנית יזדיל מעומד
שלין מדת דרך ארץ ללות את המלך מיושב :

ויש נוהגים לומר הוידוי . אומר החזן קדים תתקבל ואחר כך אומרים :
שיר למעלות אשה עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ : אל-
יתן למוט רגלה אל ינום שמרה : הגרה לא ינום
ולא יישן שמר ישראל : יהוה שמרה יהוה צלה על יד
מינה : יומם השמש לא יכבה וירח בלילה : יהוה
שמרה מכל-דע ישמר את נפשך : יהוה ישמר צאתך
ובואך מעתה ועד-עולם :

ואומר קדים יהא שלמא דזא ואחר כך

אומר ברכו את יהוה המבורך וחגיגה

ועניי ברוך יהוה המבורך לעולם ועד :

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם
וגורלנו ככל המונם . ואנחנו משתחוים לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא . שהוא נוטרי
שמים ויוסר ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת
עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו ואין עוד אחר אמת
מלכנו ואפס זולתו כפתוב בתורה . וידעת היום
והשבות אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :

נהיה יהוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה
יהוה אחד ושמו אחד :

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה : דף ע"ח ע"ב :

ערבית

בְּמִנְצַח עַל־הַגְּתִירַת מִזְמוֹר לְדָוִד : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְה־אֲדִיר
שְׁמֶהּ בְּכָל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּבְּחַה הַזֹּדֶה עַל־הַשָּׁמַיִם : מִפִּי
עוֹלָלִים וְיִנְקִים יִסְדָּתָה עוֹ לְמַעַן צוֹרְרֶיהָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם :
בִּי־אֲרָאָה שְׁמִיָּהּ מַעֲשֶׂה אֶצְבְּעֶתֶיךָ יָרַח וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר בּוֹנֵנָתָה :
מְה־אֲנוֹשׁ בִּי־תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן־אָדָם בִּי תִפְקְדֵנוּ : וְתַחֲסֶרְהוּ מִעַט מַאֲלֵהִים
וְכָבוֹד וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ : תִּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שֶׁתָּה תַּחֲת־
רַגְלָיו : צִנָּה וְאֵלֶפִים כָּלָם וְגַם בְּהִמּוֹת שָׂדֵי : צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם
עֲבַר אֲרָחוֹת יָמִים : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְה־אֲדִיר שְׁמֶהּ בְּכָל־הָאָרֶץ :
מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבוּ לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז : זִדְּךָ קִי"ט ע"ח :
יֵשׁ נוֹהֲגִים לוֹמַר עַל כֵּן נִקּוּה לך : יִזְהַר לַהֲגוֹת צְתוּרָה זְכַל לִילָה . לַקִּיִּים
לֹא יוֹמֵם סֵפֶר הַתּוֹדָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ זֶה יוֹמֵם וְלִילָה וְכו' :

סדר קריאת שמע על המטה

מתוקן ומקוצל מאיט האלהים נורא מאד האר"י ז"ל:

רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הִרְיָנִי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכָל מִי שֶׁהִכְעִים
וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שִׁחָטָא בְּנִגְדִי . בֵּין בְּגוֹפִי . בֵּין
בְּמִמּוֹנִי . בֵּין בְּכָבוֹדִי . בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי . בֵּין בְּאוֹנִים . בֵּין
בְּרָצוֹן . בֵּין בְּשׁוּגָג . בֵּין בְּמִזִּיד . בֵּין בְּדַבּוֹר . בֵּין
בְּמַעֲשֶׂה . בֵּין בְּגִלְגּוֹל זֶה . בֵּין בְּגִלְגּוֹל אַחֵר . לְכָל בֶּר
יִשְׂרָאֵל . וְלֹא יַעֲנֶשׁ שׁוֹם אָדָם בְּסִבָּתִי : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְחִידֵה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא אֶחָטָא עוֹד . וּמִה
שִׁחָטָאֲתִי לְפָנֶיךָ . מִחֻק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל לֹא עַל
יְדֵי יְסוּרִין וְחִלִּים רָעִים : יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ . יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

הַשְׁכִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְרַת
שְׁלֹמֶה וְהַתְקַנְנוּ מִלְּכָנוּ בְּעֶצְרָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ

קריאת שמע קיא

וְהוֹשִׁיעֵנו מִהֲרָה לְמַעַן שְׂכָךְ • וְהַגֵּן בְּעַדֵּינוּ • וְהַסֵּר
מֵעֲלֵינוּ מִכַּת אוֹיֵב • דְּבַר • חֶרֶב • צָרָה • רָעָה • רָעָב •
וְגֹזֶן • וּמִשְׁחִית • וּמִגָּפָה • שְׁבוֹר וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ
וּמֵאַחֲרֵינוּ • וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ • וּשְׁמוֹר צִאתָנוּ
וּבואָנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם • כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ
וּמַצִּילָנוּ אַתָּה מְכַל דְּבַר רָע וּמִפֶּחַד לִילָה : בָּרוּךְ (יֵשׁ
נוֹהֲגִים לַצֶּדֶק זָלִי לַזְכֻּת הַסֵּם אַתָּה יְהוָה) שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן :

י"ט הצדקה כלשון יחיד וזלי לזכות הסם והכל הולך אחד המנהג :

בָּרוּךְ (אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם) הַמְּפִיל חֲבָלֵי
שִׁנָּה עַל עֵינֵינוּ וְתַנוּמָה עַל עַפְעֵפֵינוּ וּמֵאִיר
לְאִישׁוֹן בַּת עֵין : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי שְׁתִּשְׁכִּיבֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַעֲמִידֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וּלְשָׁלוֹם • וְתֵן חֲדָקְנוּ בַּחֲזָרָה • וְתַרְגִּילָנוּ לְדַבֵּר מִצְוָה •
וְאֵל תַּרְגִּילָנוּ לְדַבֵּר עֲבָרָה • וְאֵל תַּבִּיאֵנוּ לְיַד הַטָּהָר •
וְלֹא לְיַד בְּזִיוֹן • וְיִשְׁלֹט בָּנוּ יֵצֶר הַטוֹב • וְאֵל יִשְׁלֹט
בָּנוּ יֵצֶר הָרָע • וְתַצִּילָנִי מִיֵּצֶר הָרָע וּמִחֲלָאִים רָעִים • וְאֵל
יְבַהִילֵנוּ חֲלוֹמוֹת רָעִים • וְהַרְהוּרִים רָעִים • וְתַהַאֵר
מִטַּחֲתֵנוּ שְׁלִימָה לְפָנֶיךָ וְהָאֵר עֵינֵינוּ פֶּן אִישָׁן הַמּוֹת :
בָּרוּךְ (כִּלְ אַתָּה יְהוָה) הַמְּאִיר לְעוֹלָם כָּדוֹ בְּכַבֹּדוֹ :
אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
אַחַד : בִּשְׁׁכ מל"ו

ויקרא קרית שמע כלו עד סופו שהוא צדק ק"ג ע"ז ואחר כך יאמר :

יְעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְגְּנוּ עַל מְשַׁבּוֹתָם : רִזְמֹת אֵל בְּגִדוֹנָם
וְחָרַב פִּיפּוֹת בָּיָדָם : הִגָּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשִׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים
סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל : בָּלָם אֲחִזִּי חָרַב מִלְּמַדִּי מִלְּחָמָה אִישׁ חָרַב
עַל

קריאת שמע

על ירכו מפחד בלילות: יברכה יהוה וישמרה. ג'ס יאר יהוה פניו
אליו ויחנה: ג'ס ישא יי פניו אליו וישם לה שלום: ג'ס

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוור:
באברתו יסך לה ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישור
צהרים: יפל מצדה אלה ורבבה מימינה אליה לא יגש: רק בעיניה
תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יהוה מחסי:

עד מחסי הוא הנכון כידוע ויש משלימין המזמור עד זיטועתי:

ראוי לכל איש לצד וירא חטא להתודות צל לילה על עונותיו צלל
צסדר אשמו שכולו לכמה מיני עזירות. אך חייז גם כן
להתודות צפרט מפורט צל לשון שהוא שומע אי זה עון פרטי אשר
נכסל צו. והנכון וישר הוא לחשוב צמעט מיתון על כל מה שפסע
צאותו היום מעת קומו עד שכזו ואם יזכור אי זה דבר שעשה שלא
בהוגן יתודה עליו צל צסדר וצדמע ויראה עצמו כאלו עומד צדן
הנורא לפני סופט כל הארץ צ'ה ויקצל עליו ארצע מיתות צ'ד כאלו
עצר עליהם ואם ככה הוא עושה אשריו ואשרי חלקו כי צלל צלל
החסידים הקדמונים אשר נקראו צספר הזוהר צסס מארי דחושנא.
וכל הוידוי יאמר מעומד. ואם ירצה לעשות כל הסדר מעומד הוא
עוז מאד: והוידוי כללי הנה הוא צדק ח' עמוד צ':

צתחילה יאמר צל לילה כל אלא צכח עד סופו ואחר כך צלילה א'
יחזור שורה א' ג' פעמים וצלילה הצ' יחזור שורה הצ' ג' פעמים
וצלילה הב' שורה ג' ג' פעמים וכן כל השצוע תמיד כסדר זה. ויכוון
השם ולא יצטה צשפתיו ח'ו:

(א) אָפּא בְּכַח גְּרוּלָת יְמִינָה תְּתִיר צְרוּרָה:	(חצנ יתן)
(ב) קִבֵּל רַבָּה עֲמָה עֲגִבְנו טַהֲרֵנו צוּרָא:	(קרע שטן)
(ג) נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחִידָה. כְּבַבַּת שְׁמָרָם:	(ננד יכס)
(ד) בְּרַכְּם טַהֲרָם. רַחֲמֵי צִדְקָתָה. תְּמִיד גְּמִלָּם:	(צטר לחג)
(ה) חֲסִין קְרוּשׁ. בְּרוּב טוֹבָה. נְהַל עֲדָתָה:	(חקצ טנע)
(ו) יְחִיד גְּאָה. רַעְמָה פְּגָה. זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתָה:	(יגל סוק)
(ז) עֲשׂוּתְנוּ קִבֵּל. וְשִׁמְעֵ צַעֲקָתְנוּ. יוֹדַע הַתְּעִלּוּמוֹת:	(סקו לית)
- בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹר: בָּבוֹא אֱלֹו נָתַן הַנְּבִיא בְּאִשֶּׁר בָּא אֶל בֵּרַת
שִׁבְע: חֲגִבֵי אֱלֹהִים בְּחִסְדָּה כְּרֹב רַחֲמֵיהָ מִחָה פְּשָׁעֵי:

הרב

קריאת שמע

ק"ב

הָרַב כְּבֹדִי מֵעוֹנִי וּמִחֲטָאתִי מִהֲרִנִּי : כִּי פָשַׁעִי אָנֹכִי אֶדְרַע וְחַטָּאתִי
בְּגִדִי תָמִיד : לֵךְ לְבִרְךָ חֲטָאתִי וְהִרְעֵ בְּעֵינַיָּה עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק
בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בְּעֵינֶיךָ חוֹלָלְתִּי וּבְחֲטָאִי חֲמַתְנִי אֲמִי : הֵן
אֲמַת חֲפִצְתָּ בְּטָחוֹת וּבְסֻתָּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : תַּחֲטָאֵנִי בְּאִזּוֹב וְאַטָּהּ
תִּכְבֹּדֵנִי וּמִשְׁלַג אֲלַבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלֶנָּה עֲצָמוֹת דְּבִית :
הִסְתַּר פָּנֶיךָ מִחֲטָאִי וְכָל עֲוֹנֹתִי מָחָה : לֵב טָהוֹר בִּרְא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ
נָכוֹן חֲדָשׁ בְּקִרְבִּי : אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ וְרוּחַ קִרְיָתְךָ אֵל תִּקַּח
מִמֶּנִּי : הִשְׁיבֵרָה לִי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : אֲלִמְדָּרָה
פִּשְׁעִים דִּרְבִּיקָה וְחֲטָאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ : הַצִּילֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
תְּשׁוּעָתִי תִרְבֵּן לְשׁוֹנִי צֶדֶק־יָדְךָ : אֲדֹנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד
תְּהִלָּתְךָ : כִּי לֹא תַחֲפִיץ זִבְחַתְּכָה עֹלָה לֹא תִרְצֶה : זִבְחִי אֱלֹהִים
רוּחַ נְשֻׁבָּה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה : הִיטִיבָה בְּרָצוֹנְךָ אֶת
צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם : אֲזִי תַחֲפִץ זִבְחִי צֶדֶק עֹלָה וְכָלִיל אֲזִי
יַעֲלֶה עַל מִזְבִּיחֶךָ פָּרִים :

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יְבוֹא עֲזָרִי : עֲזָרִי מִעַם
יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : תַּמְלִיךְ דָּדָךְ ק"י ע"ח :

גִּדְרִי יִגְדֹּד וְהוֹאֵ יִגְדֵּ עֵקֶב : אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשִׁכְבְּתָּ
וְעָרְבָה שְׁנָתְךָ : בְּטוֹב אֲלִין וְאֶקִּיץ בְּרַחֲמִים : לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי
יְהוָה : לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה קוִיִּתִּי : קוִיִּתִּי יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ : קוִיִּתִּי
לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה : יְהוָה לִישׁוּעָתְךָ קוִיִּתִּי : יְהוָה קוִיִּתִּי לִישׁוּעָתְךָ :
אֲתָה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַבִּי פִּלֵּט תִּסְכְּבֵנִי סֵלָה : סֵלָה תִּסְכְּבֵנִי
פִּלֵּט רַבִּי תִצְרֵנִי מִצָּר לִי סֵתֵר אֲתָה : תוֹדִיעֵנִי אֲדַח חַיִּים שִׁבְעַת
שָׁמַחוֹת אֶת פָּנֶיךָ בְּעֲמֹת בִּימִינְךָ נִצַּח : אֲתָה תִקּוֹם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי
עַתָּה לְחִנּוּהָ כִּי בָא מוֹעֵד : בִּירְךָ אֶפְקִיד רוּחִי פָדִיתָ אוֹתִי יְהוָה אֵל
אֲמַת : תוֹדָה צִוָּה לָבוֹ מִשָּׁה מוֹרָשָׁה קִהַלְתָּ יַעֲקֹב :

ויחזור הפסוק עד שיטן פתוך דברי תורה :

הטבת חלום

החולם הולך לפני שלשה הדיוטות מאוהביו ולומר :

חֲלָמָא טָבָא חֲזָאִי . חֲלָמָא טָבָא חֲזָאִי . חֲלָמָא טָבָא חֲזָאִי :
וְהִם עוֹנִים חֲלָמָא טָבָא חֲזָאִי . חֲלָמָא טָבָא חֲזָאִי . חֲלָמָא

טָבָא

קריאת שמע

טָבָא חַיִּיתָא • חֲלָמָא דִּידָךְ טָבָא הוּא • וְטָבָא לְהוּי דְחֲמֵבָא לְשׁוּיָה
לְטַב • שְׁבַע זְמַנִּין יִגְדִּירֶן עֲלֵיהּ מִן שְׁמֵיָא דִּיהוּי טָבָא • טָבָא הוּא
וְטָבָא לְהוּי : וְכך חומר שְׁבַע פְּעָמִים :

ואחר כך יאמר החולם שלש הפוכות פעם אחד לנצח :

הַפְּכֵת מִסְפְּרֵי לְמַחֹל לִי פִתְחַת שְׁקִי וְתִאֲזַנִּי שְׁמַחָה : ועונים אָז
תְּשַׁמַּח בְּתוּלָה בְּמַחֹל וּבַחֲוָרִים וְזִקְנִים יַחְדּוּ וְהַפְּכֵתִי
אֲבָלָם לְשִׁשּׁוֹן וְנַחֲמָתִים וְשְׁמַחָתִים מִיגֻזָּם : וְלֹא אָבָה יְהוָה אֱלֹהֵיהָ
לְשִׁמוֹעַ אֶל בְּלָעַם וַיִּהְפֹּךְ יְהוָה אֱלֹהֵיהָ לָהּ אֶת הַקִּלְלָה לְבִרְכָּה כִּי
אָהֲבָה יְהוָה אֱלֹהֵיהָ : שלשה פדויות פעם אחת :

פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקָּרֵב לִי כִי בְרָבִים הָיוּ עִמָּדִי : ועונים וּפְדוּנִי
יְהוָה יִשְׁבֹּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה וְשְׁמַחַת עוֹלָם עַל רֹאשׁ שִׁשּׁוֹן
וְשְׁמַחָה יִשְׁיגוּ וְנָסוּ יְגוֹן וְאִנְחָה : וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל שְׂאוֹל הַיּוֹנָתָן יָמוּת
אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יִפְּלֵ מִשְׁעַרְתָּ דָּאֲשׁוּ אֲרָצָה כִּי עִם אֱלֹהִים עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפְדּוּ הָעָם
אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מָת : תשעה שלומות פעם אחת :

בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַי שְׁלוֹם וְשָׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְהוָה וּדְפָאֲתִיו :
ועונים וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת־עַמִּשִּׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים לָהּ דְּוִיד וְעַמָּה
בֶּן יִשִּׁי שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָהּ וְשָׁלוֹם לְעִזְרָה כִּי עִזְרָה אֱלֹהֵיהָ וַיִּקְבְּלֵם דְּוִיד
וַיִּתְּנֵם בְּדָאֲשִׁי הַגְּדוֹד : וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לַחֵי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבֵיתְךָ שְׁלוֹם
וְכָל אֲשֶׁר לָהּ שְׁלוֹם : בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה
מִבְטָחוֹ : יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : וחומר
הַחֹלֵם שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים • יְהוָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתָּה יְרֵאֲתִי : ויענו הִם יְהוָה
פָּעִלְךָ בְּקִרְבִּי שְׁנִים חַיִּיתָהוּ בְּקִרְבִּי שְׁנִים תוֹדִיעַ בְּרַגְזֵי רַחֵם תִּזְכּוֹר :
וחומר עוד החולם שלשה פעמים .

שִׁיר לְמַעְלוֹת אֲשָׁא עֵינִי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יִבָּא עֲזָרִי :

לָהּ אֲכַל בְּשִׁמְחָה לַחֲמָה וְשִׁתָּה בְּלֵב טוֹב יִינָה כִּי
כָּבֵד רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת מַעֲשֵׂיהָ :

וְטוֹב לוֹ שִׁדּוּד לִיתֵן לַחֵם לַעֲנִיִּים כִּפּוֹ יִנְלָתִי :

סדר קבלת שבת

קדם קבלת שבת נכון לומר שיר השירים כלו. הוא קדש קדשים כידוע ולהעלות לרצון יאמר תפלה זו זכוונה וזרעותא דלצא. ואשרי חלקו כי היא פתח פתוח להרצה פתחים סגורים למי שיש לו מוח צקדקרו ומי שלא יכול לאמרו כלו קודם קבלת שבת יאמר אותו צין הפדקים כסדר סנדפס צתיקון שבת. על כן שמנו ליון צמקום הפרק. כאשר עיני הקור' תחזינה עישרים :

תפלה לאומרה קודם שיר השירים

לְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנְתִּיה בְּרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי לִיחְדָּא
שֵׁם יְיָ בּוֹיָה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הִגָּה אֲנַחְנוּ
בָּאִים לְשׁוֹרֵר בְּקוֹל גָּעִים שִׁיר הַשִּׁירִים קִדְשׁ קִדְשִׁים לְעוֹרֵר חֲבָצֶלֶת
הַשְּׂרֹן לְשִׁיר בְּקוֹל גָּעִים גִּילָה וְרֵגֵן קְבוֹר הַלְבָנוֹן וּלְחַבֵּר אִשְׁת
נְעוּדִים עִם הוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּתָא וְחִדְוֹתָא דְלִבָּא שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה יִמְצָא בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמִירָה וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת שִׁיר
הַשִּׁירִים בְּאֵלּוּ אָמְרוּ שְׁלֹמֹה בְּעֶצְמוֹ וּבְאֵלּוּ הַשְּׁגָנוּ כָּל הַסּוֹדוֹת
הַחֲתוּמִּים בּוֹ וַיְהִי נֹעֵם ה' וכו'. יִהְיוּ לְרֵנוֹן חֲמֵדֵי פִי וכו' :

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשֹׁלֹמֹה: יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
כִּי טוֹבִים דְּדִיךְ מִיָּין: לְרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֵן
חֹרֵק שְׁמֶךָ עַל כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוּךָ: מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ
גְּרוּצָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ
נִזְכִּירָה דְּדִיךְ מִיָּין מִיִּשְׁרִים אֶהְבּוּךָ: שְׁחֹדָה אֲנִי וְנִאֲוִיה
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאַהֲלֵי קֶדֶר כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה: אֵל תִּרְאֵנִי
שְׂאֵנִי שְׁחִרְחֶרֶת שְׁשׁוּפֶתִנִּי הַשֶּׁשֶׁשׁ בְּנִי אִמִּי נִחְרוּ בִּי
שְׁמֹנִי נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: הַגִּידָה
לִּי שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים
שְׁלֹמֹה אֶהְיָה כְּעֹטִיהָ עַל עֲדָרִי חֲבֵרֶיךָ: אִם לֹא תִדְעִי
לֵךְ הִיפָּה בְּנָשִׁים צֹאנִי לֵךְ בְּעֶקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲי אֶת גְּדִיתֶיךָ
עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: לְסָסְתִּי בְּרִכְבִּי פִרְעָה דְּמִיחֶיךָ
רַעֲיָתִי: נָאוּ לְחִיךָ בַּתוֹרִים צוּאֲרֶךְ בַּחֲרוּזִים: תוֹרִי זָהָב

קבלת שבת

נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נִקְדוּת הַכֶּסֶף: עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי
נָתַן רִיחוֹ: צָרוּר הַמֶּר הַדּוּדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יֵלִין: אֲשַׁכֵּל
הַכֶּפֶר הַדּוּדִי לִי בְּכַרְמִי עֵין גִּדִּי: הִנֵּה יָפָה רַעֲיָתִי
הִנֵּה יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הִנֵּה יָפָה דּוּדִי אֶף נָעִים אֶף
עֲרִשְׁנוֹ רַעֲנָנָה: קְרוֹת בְּתִינוֹ אֲרָזִים רְהִיטְנוֹ בְּרוֹתִים:
(פסוק א') אֲנִי חִבֵּצְלַת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשְׁנַת הָעֵמְקִים: כְּשׁוֹשְׁנָה
בֵּין הַחוֹתִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת: כְּחַפּוֹת בַּעֲצֵי
הַיַּעַר כֵּן הַדּוּדִי בֵּין הַבָּנִים כְּצֵלוֹ חֲמֻדָּתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִי
מִתּוֹק לְחֻבִּי: הִבִּיאֲנִי אֶל בֵּית הַיָּין וְדָגְלוֹ עָלַי אֲהַבָּה:
(פסוק ב') סִמְכוֹנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת רַפְדּוֹנִי בְּתַפּוּחִים כִּי חוֹלַת
אֲהַבָּה אָנִי: שָׁמְאָלוּ תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תְּחִבֵּקֵנִי:
הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת
הַשָּׂדֶה אִם תַּעֲרִו וְאִם תַּעֲזֹרוּ אֶת הָאֲהָבָה עַד
שֶׁתַּחֲפֹץ: קוֹל הַדּוּדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הַהָרִים
מִקַּפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: (פסוק ג') הִזְכָּה הַדּוּדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר
הָאֵילִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוֹ מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת
מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים: עָנָה הַדּוּדִי וַאֲמַר לִי קוּמִי לָךְ
רַעֲיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ: כִּי הִנֵּה הִסְתִּיו עֶבֶר הַגֶּשֶׁם
חֲלָף הִלָּךְ לוֹ: הִנָּצְנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ
וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: (פסוק ד') הִתְאַנָּה הַנְּטָה
פָּנֶיהָ וְהִנָּפְנִים סִמְדָר נָחְנוּ רִיחַ קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפָתִי
וּלְכִי לָךְ: יוֹנָתִי בְּחֻגִי הִסְלַע בְּסִתָּר הַמִּדְרֶגֶה הִרְאִינִי
אֶת מִרְאֵךְ הַשְּׂמִיעַנִי אֶת קוֹלָךְ כִּי קוֹלָךְ עָרַב וּמִרְאֵךְ
נִאֲוָה: אֶחָזוּ לָנוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קָטָנִים מִחֲבָלִים
כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סִמְדָר: הַדּוּדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה
בְּשׁוֹשְׁנִים: (פסוק ה') עַד שִׁפּוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלָּלִים סָב
רִמָּה לָךְ הַדּוּדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר דְּאֵילִים עַל הָרִי בְּחָר:
על

קבלת שבת

קיר

על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי
 בקשתי ולא מצאתיו: אקומה נא ואסובבה בעיר
 בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
 בקשתי ולא מצאתיו: מצאוני השמרים הסבבים
 בעיר את שאהבה נפשי ראיהם: (פיר') כמעט שעברתי
 מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחוזתי ולא
 ארפנו עד שהביאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות
 השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד
 שתחפץ: מי זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן
 מקטרת מר ולבונה מכל אבקת רובל: הנה מטתו
 של שלמה ששים גברים סביב לה מגברי ישראל:
 (פיר') כלם אחי הרב מלמדי מדחמה איש חרבו על
 ירכו מפתח בלילות: אפריון עשה לו המלך שלמה
 מעצי הלבנון: עמודיו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו
 ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם: צאנה
 וראנה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה
 לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו: (פיר' ח') הנך
 יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבער לצמתך
 שעריך כעדר העזים שגלשו מחר גדעד: שניך כעדר
 הקצובות שעלו מן הרחצה שפקם מתאימות
 ושכלה אין בהם: כחוט השני שפתותיך ומדברך
 נאנה כפלת הרמון רקתך מבער לצמתך: כמגדל
 דוד צוארך בנוי לתלפיות אלק המגן תלוי עליו כל
 שליטי הגבורים: (לסודית פרק ט') שני שדיך כשני עפרים
 תאומי צביה הרעים בשושנים: עד שיפוח היום ונסו
 הצללים אלק לי אל הר המור ואל גבעת הלבונה:

קבלת שבת

כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וַיָּבוֹא אִין בֶּךְ : אַתִּי מִלְבָּנוֹן כָּלָה
 אַתִּי מִלְבָּנוֹן תָּבוֹאִי תִשׁוּרִי מִרְאֵשׁ אֲמָנָה מִרְאֵשׁ
 שָׁנִיר וַחֲרָמוֹן מִמַּעֲנוֹת אֲרִיזוֹת מִהֲרָרִי נִמְרִים : (פסוק י)
 לִבְכָּתִנִּי אַחֲתִי כָלָה לִבְכָּתִנִּי בְּאַחֲרִית מַעֲיִנֶיךָ בְּאַחֲרִית
 עֵנֶק מִצִּוְרֵינֶיךָ : מִדָּה יָפוֹ דְּרִיךְ אַחֲתִי כָלָה מִדָּה טָבוֹ
 דְּרִיךְ מִיֵּין וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ כִּפְלָב בְּשָׁמִים : נִפְתַּח תַּטְפָּנָה
 שְׁפָתוֹרְתֶיךָ כָלָה דְּבִשׁ וַחֲלָב תַּחֲתֵי לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ
 שְׁלֵמֶתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן : גִּן גִּעוֹל אַחֲתִי כָלָה גִּל גִּעוֹל
 מִעֵין חֲתוּם (פסוק יא) שְׁלֵחֶיךָ פְּרָדִים רְמוּגִים עִם פְּרִי
 מִנְדִּים כְּפָרִים עִם נִרְדִּים : נִרְדָּה וּבִרְכָּם קִנְיָה וְקִנְמוֹן
 עִם כָּל עֵצִי לְבוֹנָה מִרְ וְאַהֲלוֹת עִם כָּל רִאשֵׁי בְּשָׁמִים :
 מִעֵין גִּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנוֹלִים מִן לְבָנוֹן : עוֹרִי
 צָפוֹן וּבּוֹאִי רִחֵמִין הִפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְּשָׁמִין יָבֵא דוֹדִי
 לְגִנּוֹ וַיֹּאכַל פְּרִי מִגְדִּיו : (פסוק יב) בְּאַתִּי לְגִנִּי אַחֲתִי כָלָה
 אֲרִיזִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתִי
 יִנִּי עִם חֲלָבִי אֲכַלּוּ רַעִים שָׂרְתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים :
 אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דוֹדִי דוֹפֵק פֶּתַחִי לִי אַחֲתִי
 רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טָל קוֹצוֹתִי רְסִיסִי
 לִיָּלָה : פִּשְׁטָתִי אֶת כְּתָנִיתִי אֵיכָבָה אֶלְבָּשָׁנָה רַחֲצָתִי
 אֶת רַגְלִי אֵיכָבָה אֶטְנַפֵּם : דוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר
 וַיַּמְעִי הָכִין עָלָיו : (פסוק יג) קָמְתִי אֲנִי לִפְתָּח לְדוֹדִי
 וַיְדִי נִטְפוּ מוֹר וַאֲצַבְעֹתַי מוֹר עֶבֶר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוֹל :
 פֶּתַחֲתִי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עֶבֶר נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ
 בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנֵנִי : מִצְאָנִי
 הַשְׁמִרִים דְּסַבְבִּים בְּעֵיר הַכּוֹנֵי פִצְעוֹנִי נִשְׂאוּ אֶת
 רִדֵּי מַעֲלִי שְׁמִירֵי הַחֲמוֹת : הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דוֹדִי מִה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלֶת

אהבה

קבלת שבת

קטו

אֶהְבֶּה אָנִי: (פוק יד) מַה הַיּוֹדֵךְ מִדּוֹר הַיָּפֶה בְּנָשִׁים
 מַה הַיּוֹדֵךְ מִדּוֹר שְׂכָכָה הַשְּׂבָעָתָנוּ: דּוֹרֵי צַח וְאוֹר
 דְּגוֹל מִרְבָּכָה: רֹאשׁוֹ בָּתָם פֹּז קִיצוֹתָיו תִּלְתְּלִים
 שְׁחִירוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אִפְיקֵי מַיִם רַחְצוֹת
 בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת: (פוק טו) לְחִיו כְּעֶרְוֹת
 הַבָּשָׂם מִגְדְּלוֹת מְרַקְחִים שְׂפָחוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נְטָפוֹת
 מוֹר עֵבֶר: יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמַלְאִים בְּתַרְשֵׁישׁ מְעִין
 עֲשֵׂת שֵׁן מְעַלְפַת סְפִירִים: שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מְסֻדִּים
 עַל אֲדָנִי פֹז מֵרָאֵהוּ בְּלִבָּנוֹן בְּחֹר כְּאֲרוֹזִים: חֲנוּ
 מִמִּתְקִים וְכָלוּ מִחֲמָדִים זֶה דּוֹרֵי וְזֶה רְעִי בְנוֹת
 יְרוּשָׁלַם: (פוק טז) אָנָּה הֵלֶךְ הַיּוֹדֵךְ הַיָּפֶה בְּנָשִׁים אָנָּה
 פָּנָה דּוֹדֵךְ וְנִבְקָשְׁנוּ עִמָּךְ: דּוֹרֵי יָרֵךְ לִגְנוֹ לְעֶרְוֹת
 הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בְּגָנִים וּלְלֶקֶט שׁוֹשְׁנִים: אָנִי
 לְדוֹרֵי וְדוֹרֵי לִי הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: יָפָה אַתְּ רַעֲיָתִי
 כְּחֶרֶץ נְאוֹה כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּגִדְּלוֹת: (מנחם פוק יז)
 רַחֲסָבִי עֵינֶיךָ מִגְדְּרֵי שָׁהִם הִרְהִיבֵנִי שַׁעֲרֶךָ כְּעֶדֶר
 הָעוֹזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד: שְׁגִיךָ כְּעֶדֶר הָרַחֲלִים
 שֶׁעָלוּ מִן הַרְחָצָה שֶׁפָּלָם מִתְּאִימוֹת וְשֶׁפָּלָה אֵין
 בָּהֶם: כְּפֶלֶח הָרִמּוֹן רַקִּיחָךְ מִבְּעַד לְצִמְחָךְ: שְׁשִׁים
 הֵמָּה מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילִגְשִׁים וְעֶלְמוֹת אֵין מִסְפָּר:
 (פוק יח) אַחַת הִיא יוֹנָתִי תִמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה
 בָּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָה רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת
 וּפִילִגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִי זֹאת הַנְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ שְׁחַר
 יָפָה בְּלִבָּנָה בָּרָה כְּחָמָה אֵימָה כְּגִדְּלוֹת: אֵל גִּנְתִּי
 אֶגְזוּ יִרְדְּתִי לְרֹאשׁוֹת בְּאֵבִי הִנָּחַל לְרֹאשׁוֹת דְּפָרְחָהּ
 הַגִּפֶּן הַגִּצּוֹ הָרִמְנִים: לֹא יִדְעָתִי נִפְשִׁי שְׂמִחָתִי מִרְכָּבוֹת
 עֲמִי גְדִיב: (פוק יט) שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלֵמִית שׁוּבִי שׁוּבִי

ונחזה

קבלת שבת

וְנִחֲזֶה בָךְ מַה תִּחְזוּ בַשּׁוֹלְמִית בְּמַחֲלֵר הַמַּחֲנִים :
מַה יָּפוּ פַעַמֶּיךָ בַּנְעָלִים בַּת נָדִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כְּמוֹ
חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן : שְׂרִירָה אֲנִי הַסֵּהר אֶל
יַחֲסֵר הַמֶּזֶג בְּטִנָּה עֲרֵמַת חֲטִיִּם סוּגָה בַשּׁוֹשְׁנִים :
שְׁנֵי שְׂדֵיךָ בַשּׁנֵי עֶפְרַיִם תֵּאֲמִי צְבִיָּה : (פסוק כ) צוֹאֲרֶךְ
כְּמִגְדֵּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל שֵׁעַר בַּת רַבִּים
אִפֶּךָ כְּמִגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פָּנָי דְּמָשֶׁק : רֹאשְׁךָ עֲלֶיךָ
כְּפָרְמֵל וְדִלַּת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אֶסּוּר בְּרֵהֲטִים :
מַה יָּפִית וְמַה נְעִמָּה אֶהְבָּה בַת־עֲנוּגִים : זֹאת קוֹמַתְךָ
דְּמַתָּה לְתָמָר וְשְׂדֵיךָ לְאַשְׁכְּלוֹרָת : (פסוק כא) אֲמַרְתִּי
אֶעֱלֶה בְּתָמָר אַחֲזָה בְּסִנְסִנִּי וְיִהְיוּנָא שְׂדֵיךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת
הַגִּפֶּן וְרִיחַ אִפֶּךָ כְּתַפּוּחִים : וְחִפֶּךָ כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ
לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים הוֹבֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים : אֲנִי לְדוּדֵי וְעַלִּי
תְּשׁוּקָתוֹ : לָכֵה דוּדֵי גֵצָא הַשְׂדֵּה גְלִינָה בְּכַפְרִים :
(פסוק כב) גִּשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פָּרְחָה הַגִּפֶּן
פֶּתַח הַסִּמְדָּר הִנָּצוּ הַרְמוֹנִים שֶׁם אֶתֵּן אֶת דְּדִי
לָךְ : הַיּוֹדָאִים גָּתְנוּ רִיחַ וְעַל פֶּתַח־נֹו כָּל מְנַדִּים
חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דוּדֵי צִפְנָתִי לָךְ : מִי יִתְנֶה כָּאֵח
לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אֲמִי אֲמִצָּאָה בַּחוּץ אֲשַׁקֶּה גַּם לֹא יָבוֹ
לִי : אֲנִהְיָה אֲבִיָּאָה אֶל בֵּית אֲמִי תִלְמִידִנִי אֲשַׁקֶּה
מִיִּין הָרֶקֶחַ מַעֲסִים רַמְנִי : (פסוק כג) שְׂמֵאלוֹ תַחֲרַת
רֹאשִׁי וַיִּמִּינוּ תַחֲבִקְנִי : הַשְׁבַּעְתִּי אֲחֵכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם
מַה תַּעֲזִירוּ וְמַה תַּעֲדִירוּ אֶת הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתַּחֲפֹץ :
מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל הוֹדָה תַחַת
הַתְּפוֹת עוֹרֶרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלָתְךָ אִמָּה שָׁמָּה חִבְּלָה
יִלְדָתְךָ : שִׁימְנִי בַחֲוֹתֶם עַל לִבְךָ בַּחֲוֹתֶם עַל זֶרְעֶךָ
כִּי עֲזָה בְּמֹות אֶהְבָּה יִקְשֶׁה בְּשֵׁאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיָּה

רשפי

רשפי אש שלהבת יה: (פוק נו) מים רבים לא
 יוכלו לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם
 יתן איש את כל הון ביתו באהבה בון יבון לו:
 אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחותנו
 ביום שידבר בה: אם חומה היא נבנה עליה טירת
 כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה
 ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום:
 פרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הפרם
 לנטרים איש יבא בפריו אלה כסף: פרמי שלי
 לפני האלה לה שלמה ומאתים לנטרים את פריו:
 היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני:
 ברח דודי ודמה לה לצבי או לעפר האילים על הרי
 בשמים:

לאחר שיר השירים יאמר

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי
 שבזכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי שהוא קדש
 קדשים ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות
 נקודותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיו וצדופיו ורמזיו וסודותיו
 הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו שתהא שעה זו
 שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך ותעננו נעתיר
 לך והעתיר לנו שיהיה עולה לפניך קריאת ולמוד שיר השירים
 באלו השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראים אשר הם חתומים
 בו בכל תנאיו ונזכה למקום שהנשמות נחצבות משם ובאלו
 עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין בגלגול
 אחר ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר צדיקים
 וחסידים ומלא כל משאלות לבי לטובה ותהיה עם לבבנו ואמרי
 פינו בעת מחשבותינו ועם ידינו בעת מעבדנו ותשלח ברכה
 והצלחה והרוחה בכל מעשירי ידינו ומעפר תקומנו ומאשפות
 דלותינו תרוממנו ותשיב שכנתך לעיר קדשך במהרה בימינו אמן:

קבלת שבת

מי שנאנס ולא קרא שיר השירים יאמר פסוקים אלו הוי"ה ארנ"י:

ידין גילוי זהב ממלאים צתרים מעיו עשת שן מעלפת ספירים :

הנך יפה דודי אף נעים אף עדשנו דענה :

וחכך כיון העוז הולך לדודי למשרים דוצצ שפתי ישנים :

הביאני אל צית היין ודגלו עלי אהבה :

אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה צדה היא ליולדתה לאוה :

צנות ויאשרה מלכות ופלגשים ויהללוה :

דודי לי ואני לו הדועה צשונים :

נפת תטפה שפתותיך כלה דצצ וחלצ תחת לשונך וריח שלמותיך :

כריח לצנון :

יונתי צחגוי הסלע צסתד המדרגה הראיני את מראיך השמיעוני את :

קולך כי קולך עדצ ומראך לאוה :

ערב שצת מתפללין מנחה כמו צחול ואין נופלין על פניהם. ואחר :

מנחה הזריזים שציראל חסידים ואנשי מעשה נוהגים ללצו :

צגדים נאים כל אחד כפי יכולתו והולכים לקראת שצת צשמחה וצטוצ :

לצצ. יש מהם שהולכים לצתי בנסיות ויש מהם שהולכים מחוץ לעיר :

כל אחד כפי הכנת מקומו כאנשים ההולכים לקראת כלה מלכתא. :

ונוהגים לומר זה הסדר :

וקודם קצלת שצת יכנס צכי עוצ לומר נוסח תפלה זו :

ליחרא שמא דקודשא צריך הוה ושכינתיה וכו' הנני צא לומר מזמורי :

קצלת שצת מלכתא להאדיר ולהעלות עולמות העליונים :

למעלה: ויהי דלון מלפניך ה' או"א שתפן צרחמים אל קריאת מזמורים :

שאקרא לומר ערילים ולהכרית הקליפות ששלטו וגצרו צעשיה ילדה :

וצדיאה. תזרם ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואל יהרסו להעלות :

ולהכלל צעליות העולמות וכל החוחים והקולאים הסוצצים את השושנה :

העליונה תעקר ותשצר ותכלם ותלמיתם לחצר את האהל להיות אחד :

אשת בעורים עם דודה והיה המשגן אחד וצכן פרסו עלינו מזיו שפעתם :

להאיר צנפשינו תוספת דוח ונשמה. כמו חלצ ודשן תשצע נפשי ושפתי :

דננות יהלל פי. לצ טהור צרא לי אלהים ורוח נכון חדש צקרצי. אודה :

ה' צכל לצצ צסוד ישרים ועדה. כי כל עוד נשמתי צי ורוח אלוה צאפי. :

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו. יהיו לרלון אמרי פי והגיון לצי לפניך :

ה' לודי וגואלי :

יש נוהגים לקרא מזמורים אלו :

כ"ד לרוד מזמור לה' הארץ ומלואה תצל ויושצי צה :

קמ"ד הללויה הללו את ה' מן השמים הללוהו צמדומים :

מ"ה למנח על שושנים לצני קרח משכיל שיר יקירות :

ת ח שיר מזמור לצני קרח. גדול יהוה ומהלל מאד :

פ"ז לזכר קרח מזמור שיר יסודותו זהררי קדש
 קל"ג שיר המעלות הנה תה טו"ז ומה נעים שבת אחים גם יחד
 קכ"ז שיר המעלות לדוד שמחתי צלומרים לי בית ה' כלך

ומתחילין אלו הששה מזמורים וכל מזמור ומזמור כנגד יום אחד
 מימי החול ויכוון כי בכל מזמור דבר יום זימנו הוא כורת
 ומסלק הקליפות ששלטו ובגדו צלותו היום צסוד שיח שפתותינו כלמור.
 ואלו הן:

מזמור כנגד יום א'

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה גְּרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנוּ : נִקְדְּמָה
 פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת גְּרִיעַ לוֹ : כִּי אֵל גָּדוֹל
 יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל־אֱלֹהִים : אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵרֵי
 אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ : אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְרוּא עֲשָׂהוּ
 וַיִּבְשֶׁת יְדָיו יִצְרוּ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נִבְרַכָּה לִפְנֵי
 יְהוָה עֲשֵׂנוּ : כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחֵנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן
 יְרוּ הַיּוֹם אִם בָּקְלוּ תִשְׁמָעוּ : אֵל תִּקְשׁוּ לִבְבָּבְכֶם
 כְּמִרְיָבָה בַּיּוֹם מָסָה בַּמִּדְבָּר : אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם
 בְּחֲנוּנֵי גַם רָאוּ כְּעָלִי : אֲרַבְעִים שָׁנָה אָקִיט בְּדוֹר וְאָמַר
 עִם הַיָּעִי לִבְבִּי הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דַּרְכִּי : אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי
 בְּאַפִּי אִם יִבְאוּ אֶל מְנוּחָתִי :

מזמור כנגד יום ב'

שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ . שִׁירוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ :
 שִׁירוּ לַיהוָה בְּרָבוֹ שְׁמוֹ . בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לַיּוֹם
 יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בַּגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ . בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו :
 כִּי גָדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד . נִזְרָא הוּא עַל כָּל
 אֱלֹהִים : כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱדִילִים . וַיהוָה שָׁמַיִם
 עָשָׂה : הוֹד וְהָדָר לִפְנֵינוּ עוֹ וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ : הָבוּ
 לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ : הָבוּ
 לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחִצְרוֹתָיו :
 השתחוּ

קבלת שבת

השתחוּ ליהוה בְּהִדְרָת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפְּנֵי כָּל הָאָרֶץ׃
אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוה מֶלֶךְ אֵף תִּכּוֹן תִּבְל בֹּל תִּמּוֹט יָדִין
עַמִּים בְּמִישָׁרִים׃ יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֵם
הַיָּם וּמִלֵּאוֹ׃ יַעֲלוּ שָׁרֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אִזּוּ יִרְנְנוּ כָּל
עֲצֵי יַעַר׃ לִפְנֵי יְהוה כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹט תִּבְל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ׃

מזמור כנגד יוס ב'

יְהוה מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֲיִים רַבִּים׃ עֲנֵן
וְעֶרְפֹּל סָבִיבִיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מִכּוֹן פָּסְאוֹ׃
אֵשׁ לִפְנֵי תִלָּךְ וְתִלָּהֵט סָבִיב צָרִיו׃ הֵאִירוּ בְּרָקִיו
תִּבְל רָאֲתָה וְתִחַל הָאָרֶץ׃ הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי
יְהוה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ
וּרְאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יִבְשׁוּ כָּל עֲבָדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְּלִים בְּאֱלִילִים הַשְׁתַּחֲוּ לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃
שָׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלָנָה בְּנוֹרַת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוה׃ כִּי אַתָּה יְהוה עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ
מֵאֵד נִעְלִית עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֲהַבֵּי יְהוה שְׁנֵאוּ רַע
שִׁמְר נִפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם׃ אֹר וְרַע
לְצַדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׁמְחָה׃ שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיהוָה
וְהוֹדוּ לְזִכְר קֹדֶשׁוֹ׃

מזמור כנגד יוס ד'

מִזְמוֹר שִׁירו לַיהוה שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה
הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוּ וְזָרוּע קֹדֶשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְהוה
יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גָּלָה צֶדֶקָתוֹ׃ זָכַר חֲסִדוֹ וְאַמוּנָתוֹ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃
הִרְיֵעוּ לַיהוה כָּל הָאָרֶץ פָּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ׃ וְזָמְרוּ
לַיהוה

קבלת שבת ק"ח

לִיהוָה בְּכָנוֹר בְּכָנוֹר וְקוֹל זְמִירָה: בְּחִצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה: יָרַעַם הַיָּם וּמִלֵּא הַיָּבֵל
וַיֵּשְׁבִי בָּהֶּ: נְהָרוֹת יִמְרְאוּ כָף יַחַד הָרִים יִרְגְּנוּ: לִפְנֵי
יְהוָה כִּי בָא לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט הַיָּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בְּמִשְׁרִים:

מזמור כנגד יוס' ה'

יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֵשֶׁב כְּרוֹבִים תָּנוּט הָאָרֶץ:
יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וָרֵם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים:
יִזְדּוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט
אָהֵב אֶתְּהָ כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בִּיעָקֵב
אֶתְּהָ עָשִׂיתָ: רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדָם
רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמְוֵאל
בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עָנָן
יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדָתִי וְחֹק נָתַן לָמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֶתְּהָ עָנִיתָם אֶל נִשְׂא הַיִּתָּ לָהֶם וְנָקָם עַל עֲלִילוֹתָם:
רוֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם קֹדֶשׁ כִּי קְדוֹשׁ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

בַּמָּה מְדַלִּיקִין • וּבַמָּה אֵין מְדַלִּיקִין • אֵין מְדַלִּיקִין
לֹא בְּלֶכֶשׁ • וְלֹא בְּחוּסֵן • וְלֹא בְּכֶלֶךְ • וְלֹא
בְּפִתִּילַת הָאֵידֹן • וְלֹא בְּפִתִּילַת הַמִּדְבָּר • וְלֹא בִירוֹקָה
שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם • לֹא בְּזָפֶת וְלֹא בְּשַׁעוּדָה • וְלֹא
בְּשֶׁמֶן קִיק • וְלֹא בְּשֶׁמֶן שִׁירִיכָה • וְלֹא בְּאַלְיָה • וְלֹא
בְּחֶלֶב • נְחוּם הַמִּדִּי אוֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב מִבָּשָׂר •
וְהַכֹּמִים אוֹמְרִים אֶחָד כִּיבִשָּׁל וְאַחָד שְׂאִינוֹ מִבָּשָׂר
אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: אֵין מְדַלִּיקִין בְּשֶׁמֶן שִׁירִיכָה בְּיוֹם
טוֹב • רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֵטָרִין מִפְּנֵי
כְבוֹד

קבלת שבת

כבד השבת • וחכמים מתירין בכל השמנים בשמן
שמשמן • בשמן אגוזים • בשמן צנונות • בשמן דגים •
בשמן פקעות • בעטרן ובנפט • רבי טרפון אומר אין
מדליקין אלא בשמן זית בלבד : כל היוצא מן העץ
אין מדליקין בו אלא פשתן • וכל היוצא מן העץ
אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן • פתילת
הבגד שקפלה ולא הבהבה • רבי אליעזר אומר
טמאה היא ואין מדליקין בה • רבי עקיבא אימר
טהורה היא ומדליקין בה : לא יקיב אדם שפופרת
של ביצה • ומלאנה שמן ויתננה על פי הגר בשביל
שתהא מנטפת ואפילו היא של חרס • ורבי יהודה
מתיר • אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני
שהוא כלי אחד • לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה
בצד הגר ויתן ראש הפתילה בתוכה • בשביל שתהא
שואבת • ורבי יהודה מתיר : המבכה את הגר מפני
שהוא מתירא מפני גוים • מפני לסטים מפני רוח
רעה • ואם בשביל החולדה שישן • פטור • כחם
על הגר כחם על השמן • כחם על הפתילה חייב •
ורבי יוסי פוטר בקלן • חוץ מן הפתילה • מפני
שהוא עושה פחם : על שלש עבירות נשים מתורת
בשעת לידתן • על שאינן והירות בנדה ובתלה
ובהדלקת הגר : שלשה דברים צריך אדם לומר
בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה עשרתן ערבתן
הדליקו את הגר • ספק חשכה • ספק אינה חשכה •
אין מעשרין את הנדאי • ואין מטבילין את הכלים • ואין
מדליקין את הנרות • אבל מעשרין את הדמאי •
ומערבין וטמנין את החמין :

קבלת שבת קיט

רבי חנניא בן עקשיא אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכור את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ואחר כך יתחיל זה המזמור שיש בו שבעה קולות שאמר דוד המלך ע"ה כנגד שבעה ימי צדאסית:

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול (כנגד יום א') יהוה על המים אל הכבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול (כנגד יום ב') יהוה בפתח קול (כנגד יום ג') יהוה בהדר: קול (כנגד יום ד') יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול (כנגד יום ה') יהוה הצב להבית איש: קול (כנגד יום ו') יהוה ויהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול (כנגד יום ז') יהוה יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ואומר תפלת ר' נחוניא בן הקנה צנונה גדולה:

(א) אָנָּה פָּתַח גְּדוּלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה:	(אצנ יתן)
(ב) קִבֵּל רַחֲמֵי עַמֶּךָ שְׂגִבְנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא:	(וקדע שטן)
(ג) נָא גְבוּר. דּוֹרְשֵׁי יְחִירָה. כְּבִבֵּת שְׁמֵרָם:	(נגד יכס)
(ד) בָּרְכֵם טַהֲרֵם. רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ. תַּמִּיד גְּמִלָּם:	(צטר לתג)
(ה) חֲסִין קְדוּשָׁה. בְּרוּב טוֹבָה. נִתֵּל עֲדָתְךָ:	(חקב טעם)
(ו) יָחִיד גֵּאָה. לְעַמֶּךָ פָּנַח. זֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ:	(יכל סזק)
(ז) שְׁוַעֲתֵנוּ קִבֵּל. וְשִׁמְעַ צַעֲקָתֵנוּ. יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת:	(סקו לית)
- ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד

ואומר קדיש דרבנן ואחר כך אומרים:

פיוט

קבלת שבת

פיוט נאה ומשוח ומהלל צדוק התשנחות אשר חנן וסידר הדב הכול
האלהי כמכר"ד שלמה הדוי אלקבץ ז"ל. שהיה צעיר
ואם ציטטל ארץ לזי לכל הארלות תוצ"צ אמן ושמו חתום צלשו.

לכה דודי לקראת כלה. פני שבת נקבלה:

שִׁמּוֹר וּזְכוּר בְּדְבוּר אֶחָד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמִּיּוֹחֵד. יי

אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה: לנה

לְקִרְאָת שַׁבָּת לָבוּ וּנְלָכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה.

מֵרֹאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה

תְּהִלָּה לנה

מְקַדֵּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה.

רַב לךְ שַׁבָּת בְּעֶמֶק הַבָּקָא. וְהוּא יַחֲמוּל עָלֶיךָ

חֲמִלָּה: לנה

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֶרֶתךָ עַמִּי.

עַל יַד בֶּן יִשִּׁי בֵּית הַלְחָמִי. קָרְבָּה אֶל נַפְשִׁי

נֶאֱלָה: לנה

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי. כִּי בָּא אֲוֶרֶךְ קוֹמִי אֲוֶרִי. עוֹרִי

עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד יי עָלֶיךָ נִגְלָה: לנה

לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי. מַה תִּשְׁתַּוְּחָחִי וּמַה תִּהְיֶמֶי.

בָּךְ יַחֲסוּ עֲנִיִּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תְּלָה: לנה

וְהָיוּ לְמִשְׁסָּה שְׂאִסְיָךְ. וְרַחֲקוּ כָּל מִבְלָעֶיךָ. יְשִׁישׁ

עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשְׁוֹשׁ חֲתָן עַד כִּלָּה: לנה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצִי. וְאֵת יְהוָה תַּעֲרִיצִי. עַל יַד

אִישׁ בֶּן פִּרְצִי. וְנִשְׁמַחָה וְנִגִּילָה: לנה

בּוֹאִי בְּשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעֲלָה. גַּם בְּשִׁמְחָה וּבְצִהְלָה.

תּוֹךְ אֲמוּנִי עִם סִנְיָה. בּוֹאִי כִלָּה בּוֹאִי כִלָּה:

וְנוֹפֵל תּוֹךְ אֲמוּנִי פַעַם אַחֶרֶת וְאַחֵר כֵּךְ (שַׁנַּת מְנוּחָה) (שַׁנַּת מַלְכָּה)

ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש:

צעוד שהקהל אומר מזמור סיד ליום השנת אומר:

ליחרא

קבלת שבת קב

ליחדא שמיא דקודשא דריך הוה ושכינתיה דחילו ורחימו ליחדא שם
 י"ה צו"ה ציחודא שלים צסם כל ישראל הדיני מתפלל תפלת
 ערצית של שצת שתיקן יעקב אציו סצא קדישא לתקן את שורשה צמקום
 עליון ולהאיר אורים גדולים צעולמות עליונים למעלה וצאורך נראה
 אור תוספת הדוח צעניית צרכו ותוספת הנשמה צאמור ופרוש עליו
 סונת דחמים ושלום ואתה צטונך תשוב תחשצ לתפלות הנדחות עם
 קדושת תפלה זו להיות עטרה לראשך ויהי ניעם יהוה אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: שועתנו קבל ושמע
 לעקתינו יודע תעלומות: ויכוין (סקולית):

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ולומר לשמיה
 עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי
 עשור ועלי גבל עלי הגיון בכבוד: כי טמחתני יהוה בפעלה
 במעשי ידך ארגן: מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיה:
 איש בער לא ידע ובסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים
 כמו עשב ויצאו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואמה מרום
 לעולם יהוה: כי הגה איביך יהוה כי הגה איביך יאבדו ותפרדו
 כל פעלי און: ותתם בראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט
 עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק בתמר
 יפרח פארו בלבנון ישגה: שתולים בבית יהוה בחרצות אלהינו
 יפריחו: עוד ינובון בשיבה רשעים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר
 יהוה צודי ולא עולתה בו:

יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף תפון תבל בל
 תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יהוה
 נשאו נהרות קולם נשאו נהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים
 משברי ים אדיר במרום יהוה: ערתיך נאמנו מאד לביתה נאנה
 קדש יהוה לארץ ימים:

ערבית של שבת

צצת צריך להתפלל צעניים פתוחות וצתוך הספר: וטליח לצור אומר:
 יתגדל ויתקדש שמייה רבא. כחן יענה (אמן ויכוין אידהנויה ג' אמן
 ח') בעלמא די ברוא ברעיתה וימליך מלכותה ויצמח
 פורקנה ויקרב משיחה: (אמן צ' ויכוין כדלעיל) בחייכון וביומיכון
 ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו (אמן ג' ויכוין
 כדלעיל)

ערבית של שבת

כדלעיל ויחמר עד לחמירן צעלחה) אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם
ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא.
ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה. הקודשא בריך הוא. (אמן
ד' ויכוין כנ"ל) לעלא מן כל ברבתיא. שירתיא. תשבחתיא. ונחמתיא.
דאמירן. בעלמא ואמרו (אמן ה' ויכוין כנ"ל) אמן:

ואומר החזן ברכו את יי המברך ואומרים הקהל כלל

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא
ראשון והוא אחרון. ומבלעדיו אין אלהים: יהי שם ה' מבורך מעתה
ועד עולם. ושמו מדומם על כל ברכה ותהלה:

וצעוד סכחון מאריך כניגון זכנו אומר הקהל כלל שני פסוקים כנגד
הנשמה יתירה:

לז עהור דלא לי אלהים ורוח נכון חדש צקדצי: הסיצה לי ששון ישעך
ורוח נדיצה תסמכני:

ולריך לענות צשמחה דצה ויכוין:

ברוך נפש. יהוה גות. המברך נשמה. לעולם מיה. ועד יחידה:

האל"י ז"ל היה מדים קולו מעט צצרכות של קרית שמע צצצת:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בדרו
מעריב ערבים בחכמה פותח שערים

ובתבונה משנה עתים. ומחליף את הזמנים.
ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע פרצונו.
בזרא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני
אור. המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין
לילה יהוה צבאות שכו: ברוך אתה יהוה המעריב
ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמה אהבת תורה
ומצות. חקים ומשפטים. אותנו למדת.

על פן יהוה אלהינו בשכבנו ובקומנו. גשית בחקיה.
ונשמח ונעלו בדברי תלמוד תורה ובמצותיה
וחקתיך

ערבית של שבת
 קבא
 וְחִקְתִּיהָ לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי הֵם חִיִּינוּ וְאוֹרָה יִמִּינוּ
 וּבָהֶם נִהְגָה יוֹמָם וְלַיְלָה . וְאַהֲבָתָהּ וְחִמְלָתָהּ לֹא
 תִסּוּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אוֹהֵב אֶת
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

חייב אדם לקבל עליו מצות יחוד השם צדוק הוא צאצא שלימה
 ויזהר לקרותו צבונה גדולה ויארזך צלח כדי להמליכו צמחים
 וצארן וצד' רוחות העולם :

ויכוונם ע"צ אדון הכל . יו"ד . ה"י . ו"ו . ה"י : ה"ה . ה"ה . ויחיה :
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד : לֹא יֵשִׁי
 לָךְ אֱלֹהִי אֲחֵרִים . וְאִמְרִים צִלַח בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד . ע"כ . צריך להפסיק צין מלכות שמי' לעול מצות . וְאַהֲבָתָהּ
 לֹא תִשָּׂא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיהָ בְּכָל-לִבָּהּ וּבְכָל-נַפְשָׁהּ וּבְכָל-
 מְאֹדָהּ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ
 הַיּוֹם עַל-לִבָּהּ : וְשִׁנְתָּם לְבָנֶיהָ וּדְבַרְתָּ בָּם
 בְּשִׁבְתָּהּ בְּבִיתָהּ וּבְלֶכְתָּהּ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכֶהָ וּבְקוֹמָהּ :
 וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹרֹת עַל-יָדָהּ וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיהָ :
 לֹא תִחַמּוּד וּכְתִבְתָּם עַל-מִזְוֹת בֵּיתָהּ וּבְשַׁעֲרֶיהָ :

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
 אִתְּכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
 בְּכָל-לִבְכֶּם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מָטָר-אֲרָצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּז וְאִסַּפְתָּ דָגָה וְתִירֹשָׁה
 וְיִצְהָרָה : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לְבִהֲמֹתָהּ וְאִכְלָתָהּ
 וְשִׁבַּעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם
 וְעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה
 יַפְסִיק מֵעַתָּה יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-
 יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ לֹא תִזְרַח
 וְאִכְלָתָם מִחָרָה מֵעַל הָאָרֶץ תִּטְכָּה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן

ערבית של שבת

לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם : וּלְמִדַּתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וּכְחַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ : כִּי כִּי אֵת אֲזִיז לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֵאמֹר לֹא תִגָּל וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֵתֶם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : אִם יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם : אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם לֵהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא תִעַן דַּעַן אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

וַיַּשְׁמַע זְקָרִית שָׁמַע עִם פֶּסוּק צִוּוּךְ שֶׁ דַּעַן תִּצְוֹת חֲסֵד ג' וְחֻזַּר ש"ל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת :

וּמַשְׁלִים דַּעַן תִּצְוֹת כַּמִּנִּין אֲזַדְרִי שֶׁל אִדָּם תְּשׁוּעָדִים כֻּלָּם לַעֲצוּדַת הַצִּוּוֹל יִתְצַדֵּךְ שָׁמוּ . וַיִּשְׁמַע עִם ש"ל . וַיִּשְׁתַּוּק :

אֲמַת וְאַמּוֹנָה כָּל זֹאת וְקָיָם עָלֵינוּ כִּי הִיא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זולָתוֹ . וְאַנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ . הַפּוֹדְנוּ מִיַּד מַלְכִּים . הַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ מִכָּף כָּל עָרִיצִים הָאֵל

קכב ערבית של שבת

הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵנוּ הַמְּשַׁלֵּם גָּמוּל לְכָל אֲבִי
נַפְשָׁנוּ: הַיֵּשׁם גִּבְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רִגְלָנוּ:
הַמְּדַרְיָכָנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵנוּ - וַיָּרֶם קִרְנָנוּ עַל כָּל
שֹׁנְאֵינוּ. הָאֵל הָעֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה בְּאוֹתָרָת
וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדָמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל
בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם
וְאֶת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רָאוּ בָנִים אֶת
גְּבוּרָתוֹ. שָׁכְחוּ וְחָדְרוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קָבְלוּ
עֲלֵיהֶם. מָשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
רָבָה וְאָמְרוּ כָלָם: מִי כָמָכָה בָּאֱלִים יְהוָה מִי כָמָכָה
נֶאֱדָר בִּקְדָּשׁ נֹרָא תַהֲלֹת עֹשֶׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְּנִיךָ עַל הַיָּם יַחַד כָּלָם חָדְרוּ וְהִמְלִיכוּ
וְאָמְרוּ: יְהוָה יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְהוָה
אֶת יַעֲקֹב וַיִּגָּאֻלוּ מִיַּד חֲזָק מִמָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
גָּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכָנוּ לְחַיִּים
טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְרַת
שְׁלוֹמְךָ וְתַקְנֵנוּ מַלְכָנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעֵדֵנוּ. וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְרַת
רַחֲמִים וְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִפְרַת שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

וְשִׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֶת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֶת
לְדַרְתָם בְּרִית עוֹלָם: בְּנֵי וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אוֹת הוּא לְעוֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

ערבית של שבת

ואומר החזן :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא . בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא בְרַעוּתָהּ . וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ . וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ : בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמָיָא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַומֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקֻדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא . לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא .
וְאָמְרוּ בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

ועומד כעצד לפני דצו . צכוונה כמו צסחדית . ויכוין צלצד סס זה צכל
הצדכות . וצ' אותיות מהסס ונצמו צכל פעס שהוא כודע כלסר תדלס :

אֲרוֹן הַכֹּל . יֵאָהֳרֹנָהּ . הִיא הוּא יְהִיָּה

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יֵא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ .
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב .
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא . אֵל עֲלִיּוֹן . גּוֹמְלוֹ חֲסָדִים
טוֹבִים קִנְיָה הַכֹּל . וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת . וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

צימי תשובה לומר :

זְכִּירָנוּ לְחַיִּים . (אֵל) מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים . כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים . לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים (אֵל חַי) :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הַר)
מִגֵּן אֲבֹרָהִם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ (צִיָּז מוֹרִיד הַטַּל) (וּצְחוֹנָהּ מְשִׁיב
הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד . מְחַיֶּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים . וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם . מִי
כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

קכג ערבית של שבת

צימית תשנ"ב לומר:

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקַדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ: (צימית תשנ"ב הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ):
אַתָּה קִדַּשְׁתָּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁמְךָ • יַפְסִיק תַּבְלִית
מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ וּבִרְכָתוֹ מִכָּד הַיָּמִים
וְקִדַּשְׁתָּ מִכָּל הַזְּמַנִּים וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צִבְאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלָאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלָאכְתּוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יְשַׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג עִם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי • כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעֲנוּ
מִטּוֹבָךְ וּבִשְׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ
קִרְאתָ זִכָּר לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּכִנּוּחֵתָנוּ • קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ • שְׂבַעֲנוּ
מִטּוֹבָךְ • שִׁמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ • וְטַהֵר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ
בְּאֵמֶת • וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת
קִדְּשָׁךְ • וַיְגַדְּנוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ: בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה •
וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפַלְתֵּם

ערבית של שבת

וּתְפִלָּתָם מְהֵרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן. וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

נחלש חודש לומדים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא יָגִיעַ יִרְאָה וְיִרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד.
וַיִּזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ וְזִכְרוֹן
מִשְׁיַח בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֶיךָ. לְפָלִיטָה
לְטוֹבָה לֶחֶן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ
עַלֵינוּ וְלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְזִכְרֵנוּ יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּן
וְחַמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ בִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחֵם אִתָּהּ:

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ.
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מִזְדִּירִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה (נו) אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדֹר וָדֹר גּוֹדֵה לָךְ וְגִסְפֹּר
תַּהֲלִיתָךְ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַפְשׁוֹתֵנוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשִׁיךָ שְׂבָכָל יוֹם עֲמָנוּ. וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכָל עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם.
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ
כִּי מַעֲוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:

נחנכה לומדים

עַל הַגִּסִּים עַל הַפּוֹרְקָן עַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל הַנַּפְלָאוֹת
וְעַל הַנַּחֲמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:
בַּיָּמִי מִתִּתִּיָּה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חֲשָׁמוּבָאִי וּבָנָיו. כְּשֶׁעָמְדָה עֲלֵיהֶם
מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְשִׁבְחָם תּוֹרַתְךָ וְלְהַעֲבִירָם
מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם.
רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דָּבַתְתָּ אֶת דִּינָם. נִקְמַתְתָּ אֶת נִקְמָתָם. מְסַרְתָּ גְבוּרִים

ערבית של שבת קבר

בִּיד חֲלָשִׁים . וְרַבִּים בִּיד מַעֲשִׂים . וְרַשְׁעִים בִּיד צַדִּיקִים . וְטַמְאִים
בִּיד טְהוֹרִים . וְזָדִים בִּיד עוֹסְקֵי תוֹרָתָהּ . וְלֵךְ עֲשֵׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהַיּוֹם
הַזֶּה וְאַחַר כֵּךְ בָּאוּ בְּנֵיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ אֶת
מִקְדָּשֶׁיךָ וְהִדְלִיקוּ נְרוֹת בַּחֲצֹרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶה יָמִים (חֲנֻכָּה)
אֵלֶיךָ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָא . וְעֲשֵׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמְךָ
הַגְּדוֹל סְלָה :

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרֶךְ וַיְתַרְוָם . וַיִּתְנַשֵּׂא תָמִיד שִׁמְךָ
מִלְכֵנוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה :

צעטרת ימי תשובה ובתשוב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתְךָ :

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגְּדוֹל בְּאַמַּת לְעוֹלָם כִּי
טוֹב . הָאֵל יִשְׁוַעְתָּנוּ וְעֲזַרְתָּנוּ סְלָה הָאֵל
הַטוֹב : בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הי) הַטוֹב שִׁמְךָ וְלֵךְ נָא
לְהוֹדוֹת :

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ . וּבִרְכָּנוּ אֲבֵינוּ
כָּלֵנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ . כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים . אֲהַבָּה וְחֶסֶד צִדְקָה וּרְחֻמִּים
בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם . וְטוֹב יְהִיָּה בְּעֵינֶיךָ לְבִרְכָּנוּ וּלְבָרֶךְ אֶת
כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרֹב עוֹז וְשְׁלוֹם :

צעטרת ימי תשובה :

וּבִסְפָּר חַיִּים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻקָּה טוֹבָה . וַיִּשְׁוַעְתָּ וּנְחָמָה .
וּגְזַרְתָּ טוֹבוֹת . בְּזָכְרְךָ וּנְכַתֵּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם
אָמֵן : יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני אל הכדים :

אלהי

ערבית של שבת

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִּהְיֶה וְנַפְשִׁי כְּעֹפֶר לְכָל
תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לִרְעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם. יִהְיוּ כְּמִץ לִפְנֵי רוּחַ וּמִלֶּאךְ יִהְיֶה
הוֹחָה: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן
יְדֵיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן
לִבִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

כודע ופוסע ב' פסיעות לאחוריו ועוקר רגל שמאל תחילה וצעודו כדוע
יאמר עושה שלום ויפתח שלום לכל שמאל. וציעשה שלום ויפתח לימין.
ואח"כ יפתח לפניו. ויש מי שאומר תפלה זו:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא תעלה קנאת אחרים
עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא תכעוס היום ושלא תכעיסך.
ותליכי מיצר הדע ותן כלצי הכנעה וענוה ויראת חטא. מלכנו ואלהינו
יחד שמך צעולמך צנה ציתך שכלל היכלך וקצץ גליות פדה לאכך ושמח
עדתך צמחה צימיו ותן חלקנו צתורתך אמן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוֹאֵה בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:

אומר השליח לצור עם הקהל צקול דס:

וַיְבָרְכוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צִבְיָא: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (ויכין אל חסד לאזנהם) מְלֹאכְתּוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (ויכין אלהים פחד
יחזק) מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת
יוֹם הַשְּׁבִיעִי (ויכין יהוה ת"ת ישאל) וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי
בוֹ שָׁבַת מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
ס"ת אַמֶּת. ואחר כך אומר השליח לצור:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבִרָהֶם אֱדֵהִי יִצְחָק וְאֵלֵהִי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל

הגבור

ערבית של שבת קכה

הגבור ורננורא. אל עליון קונה ברחמי שמים וארץ:
והיחיד מתחיל מכלן מין אבות בדברו כהיה נתיים
במאמרו. האל (נצח תשובה המקדש) הקדוש שאין כמוהו.
המניח לעמו בשבת קדשו. כי בסרצה להניח להם
לפניו נעבוד ביראה ופחד. ונודה לשמו בכל יום
תמיד מעין הברכות ורוב ההודאות לאדון השלום.
מקדש השבת ומברך השביעי ומניח בקדשה לעם
מדישני ענג. זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. קדשנו
במצותיה. שים חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך. שים נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה וינוחו בה כל ישראל מקדשי שבת: ברוך אתה
יהוה מקדש השבת:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעותה וימליך
מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה: בחיבון
וביומיבון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח.
ויתפאר. ויתרומם. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה.
דקודשא בריך הוא. לעלא מן כל ברבא. שירתא. תשבחתא.
ונחמא. דאמירן. בעלמא ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא
וארעא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושובע. וישועה ונחמה.
ושמחה. ורפואה. וגאולה. וסליחה. ובפדה. ודיוח.
והצלה לנו ולכל ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום במרומי הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

ערבית של שבת

ואחר כך אומרים:

מזמור לדוד יי רעי לא אחסר: בנאת דשא
ירביצני על מי מנוחת ינהילני: נפשי
ישׁוב ינחני במעגלי צדק למען שמו: גם כי אלה
בגיא צלמות לא אירא דע כי אהה עמדי שבטה
ומשענתה המרה ינחמני: תערה לפני שלחן נגר
צירי דשנת בשמן ראשי כוסי רוח: אך טוב וחסד
ירפוני כל ימי חיי ושבתי בבית יהוה לארך ימים:

ואחכ"ל החזן

יהגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא ברעויה וימליך
מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה: בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה
רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח. ויתפאר
ויחרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה. דקודשא
ברוך הוא. לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא. ונחמתא.
באמירן בעלמא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
ורפואה וגאולה וסליחה וכפרה וריוח והצלח לנו ולכל
עמו ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום במרומינו הוא ברחמינו יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

ואומר החזן ברכו את יהוה המבורך:

מי שנסה לקבל תוספ' הרוח צענית זכנו דאשון מעות יובל לתקון
צעמית זכנו אחרון:

ברוך נפש. יהוה דוח. המבורך נשמה. לעוללם סיה. ועד ימיה:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא
שמנו

ערבית של שבת קבו

שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֶם
וְגִזְרֵנוּ כְּכֹל הַמוֹנָם • וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא • שֶׁהוּא
נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל
וּשְׂכֵינָת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר
אִמַּת מַלְכֵנוּ וְאַפְס׃ זִוְלָתוֹ כִּכְתוּב בַּתּוֹרָה • וַיֵּדַעַת הַיּוֹם
וְהַשַּׁבָּת אֵל לְבָבְךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאֶרֶץ כִּתְחַת אֵין עוֹד׃

(וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאֶרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד׃)

ויש לוֹמְדִים עַל כֵּן נִקּוּה לך׃

יְגַדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח • נִמְצָא וְאֵין עַתָּה אֵל
מִצִּיאֹתוֹ׃ אֶחָד וְאֵין יָחִיד כִּיחֻדּוֹ • גִּעְלָם וְגַם
אֵין סוֹף לְאַחֲדוּתוֹ׃ אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף •
לֹא נִעְרוֹךְ אֵלָיו קִדְשָׁתוֹ׃ קִדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר
נִבְרָא • רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ׃ הֵנוּ אֲדוֹן
עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר • יוֹרֵה גִדְּלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ׃ שָׁפַע
נְבוֹאָתוֹ נִרְתָּנוּ אֵל אֲנִשֵּׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ׃ לֹא קָם
בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד • נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ׃
תּוֹרַת אִמְרַת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל • עַל יַד נְבִיאָיו נֶאֱמַן
בֵּיתוֹ׃ לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר • דָּתוֹ לְעוֹלָמִים
לְזוֹלָתוֹ׃ צוּפָה וַיּוֹדַע סִתְרֵינוּ • מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר
בְּקִדְמוּתוֹ׃ גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמַכְעִלוֹ • נוֹחֵן לְרָשָׁע
דַּע כְּרִשְׁעָתוֹ׃ יִשְׁלַח לְקָץ יָמָיו מִשִּׁיחָנוּ • לְפָדוּת
מִחַבִּי קָץ יִשׁוּעָתוֹ׃ מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרוּךְ חֶסֶדוֹ •
בְּרוּךְ עַד־ עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ׃ אֵלֶּה שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה
לְעֻקָּרִים • הֵן הֵם יְסוֹד דֵּת אֵל וְתוֹרָתוֹ׃

יהוה

ערבית של שבת

ונשינא מצית הכנסת אומר :

יְהוָה נִחַנִּי בְּצִדְקָתָהּ לְמַעַן שׁוּרְרִי הַיָּשָׁר לִפְנֵי דִרְכָּהּ :
וַיַּעֲקֹב הָלַךְ לְדִרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים :
וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כָּאֲשֶׁר רָאָם מַחְנֶה אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵי :

פזמון נאה מא"י שמסדרים בכל ערצ שבת ושבת צסדר קצל' שבת על
קצרו של דצי שמעון צן יוחאי ז"ל וזכותו יגן צעדינו וצעד כל
ישראל כי לו נאה להודות צהלל ושצח לפני מי שומר נעשה אדם
צעצורו שזכה וזיכה את הדצים. ושמעתי חכמים גדולים אנשי השם
שצאו מארץ הקדושה כל מי שהעיד ה' דוחו עליו אף צחולה לארץ והוא
מארי קצלה ינגן פזמון זה. וזה סגולה נפלאה להצלת הנשמה ולאותיות
נחבימות. והוא מיוסד ומסודר דרך המעלות סולם מולצ ארלה ודלשו
מגיע השמים תלמטה למעלה עד לראש כל הכתרים :

בר יוחאי גמ' שחת אש'רה. שמן ששון מחבריה :

מלכות בר יוחאי שמן מ'שחת ק'ש. גמ' שחת ממדת הק'ש :

נשאת ציץ גזר הק'ש חבוש על ראשה פארה : צר יוחאי

יסוד בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום נסת יום אשר בחרת.

במערות צורים שעמדת. שם קגית הורה והדרה :

צר יוחאי

הוד צח בר יוחאי עצי שטים עומדים. למורי יי לומדים. אור

מופלא אור היקוד הם יוקדים. הלא המרה יורה

ביורה :

תפארת בר יוחאי לשרה תפוחים. עליה ללקוט בו מרקחים.

סוד תורה בציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר

בעבורה :

גבורה בר יוחאי נאזרת בגבורה. ובמלחמות אש דת העשרה.

וחרב הוצאת מתערה. שלפת גזר צורה : צר יוחאי

חסד בר יוחאי למקום אבני שיש. הגעת ופני אריה ליש. גם

גלת בותרת על עיש. תשורי ומי ישורה : צר יוחאי

בינה בר יוחאי בקדש הקדשים. קו ירוק מחדש חדשים. שבע

שבתות סוד חמשים. קשרת קשרי שין קשריה : צר יוחאי

ערבית של שבת קכו

חכמה בר יוחאי יוד חכמה קדומה. השקפה לבבונה פנימה.
לב נתיבורת ראשית תרומה. את פרוב ממשח זיו
אורה: בר יוחאי

כתר בר יוחאי אור מופלא רום מעלה. יראה מלהביט כי רב
לה. תעלומה ואין קורא לה. בעמית עין לא תשורה: בר יוחאי
בר יוחאי אשרי יולדתה. אשרי העם הם לומדיה. ואשרי
העומדים על סודה. לבושי חשן תמיה ואורה:
בר יוחאי נמשחת אשריה. שמן ששון מחבריה.

ומי שלא היה לו פנאי לומר שיר השירים לומר פסוקים שלו שסימנס
יעקב:

ישקני מנשיקות פיהו כי עוזים דדיך מין:
עורי לפון וצוהי תימן הפיחי בני יולו צמחי יצא דודי לבנו ויאכל
פרי מגדיו:

קול דודי הנה זה צא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות:
באתי לבני אחתי כלה אריתי עורי עם צמחי אכלתי יערי עם דשני
שתיתי יוני עם חלזי אכלו דעים שתו ושכרו דודים:
ויש נוהגים לומר יה דבון עלם ועלמיה. והנה הוא צדקשות.

ואחר התפלה לא יעכז הדעה צצית הכנסת מפני שמצוה להקדים
לקדש היום וכל הזריו הרי זה משבח וסודו מצוה למטה קודם
שיצא מתשלת סמאל וכוכב מאדים צתחילת ליל שנת כידוע:

ותבה לכניסתו צצית יאמר כנגד השולחן שהעריכו והמורה שהדליקו
לכבוד שנת מלכתא תפלה זו המהוללת הנזכרת למטה צנוונה
וצדעותא דלצא צמחה וצדוה. וכתוב צוהר וז"ל כשאדם צא מצית
הכנסת צאים עמו המלאכים מלך זה ומלך זה ושכינה על כלם כאם
על צנים צאותה שעה יפול מלךך אלף וגו' דק צעיניך תציע וגו' כי
אתה ה' מחסי וגו' לא תאונה אליך דעה וגו' וכל זה כשאדם צא לציתו
ומקבל חושפיה צמחה והשכינ' והמלאכים רואים כדלוק שלחן ערוך
איש ואשתו צמחה השכינ' אומרת זה שלי הוא ישראל אשר צך אתפאר
ואם לאו השכינה הולכת והמלאכים עמה וילך הדע צא וחילו עמו
ומתחזרים עמו ואומר שלי הוא מן דיילי הוא מיד רוח העומאה שורה
עליו ומסתלק יו"ד מן איש וה"א מאשה ונשאר אש אש ומאכלו נקרא
טמא ועל זה נאמר אל תתאו למטעמותיו של דע עין ושלחנו מלא קיא
נראה. על כן יזהרו מאד שלא יהיה חס ושלום מחלוקת צין איש לאשתו.
וזו התפלה שיאמרו כל איש ואשה:

שלום

ערבית של שבת

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת מִלְּאֲכֵי עֲלִיֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוא ג"פ

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוא ג"פ

בְּרַכּוֹנִי לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוא ג"פ

בְּצִאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי עֲלִיֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוא ג"פ

וַיֹּאמֶר זְנוּחַת וַזְכוּנָה כַּנְגַד נִפְסוּ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמַתּוֹ פְּסוּקִים אֵלּוּ:
כִּי מִלְּאֲכֵי יֵצִיָּה לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל הַרְבֵּיָה: יְהוֹרָה
יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

וְאַחֲרֵי כֵן צִלִּי הַפֶּסֶק יֹאמֶר פִּדְשָׁת אֵשֶׁת חֵיל מְרַאשׁ לְסוֹפָה כַּנְגַד
הַשְׁכִּינָה הַדּוּמָה עַל דֶּרֶךְ הַקְּצֵלָה עַל הַשְׁכִּינָה כִּידוּעַ לִיּוֹדְעֵי
חֵן וַיֵּשׁ זֶה כ"ז פְּסוּקִים כַּנְגַד כ"ז לְנוֹדוֹת שֶׁל מַעֲלָה שֶׁזָּעַת הַזֶּה הֵם
פְּתוּחִים וּמְדוּקִים שֶׁפַּע וַזְכָּרָה מֵהַזְכָּרִים הַעֲלִיּוֹנָה מְרַאשׁ כֹּל הַכְּתוּבִים
וְזוֹ הֵיא:

אֵשֶׁת חֵיל מִי יִמָּצֵא וְדַחֵק מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ
וְשָׁלָל לֹא יִחָסֵר: גְּמָלָתָהּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יָמֵי חַיֵּיהָ:
דִּרְשָׁה צָמָר וּפְשִׁטִּים וַתַּעַשׂ בְּחִפְזָן בְּפִיָּה: הֵיטָה בְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר
מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה: וַתִּקֶּם בְּעוֹר לֵילָה וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחָק
לְגַעֲרָתָהּ: וְזָמָה שָׂרָה וַתִּקְחָהּ מִפָּרִי כִפְיָה נִמְעָה פָּדָם: חֲגִגְרָה
בְּעוֹז מַתְנִיָּה וַתֵּאֱמָן זְרוּעֶתֶיהָ: טַעְמָה כִּי טוֹב סָחָרָה לֹא יִכְבָּה
בְּלִילָה גְּרָה: יָדֶיהָ שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר וּבְכִפְיָה תִּמְכּוּ פָלָה: כִּפְיָה פִּדְשָׁה
לְעַנִּי וַיָּדֶיָּה שְׁלָחָה לְאֲבִיּוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלָג כִּי כֹל בֵּיתָהּ
לְבָשׁ שְׁנִיִּם: מִרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נִזְדָּע
בְּשַׁעֲרִים

ערבית של שבת קכח

בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ: סדין עשתה ותמכר וחגור
נהנה לפנעני: עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון: פיה פחתה
בחכמה ותורת חסד על לשונה: צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות
לא תאכל: קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה: רבות בנות עשו
חיל ואת עליה על כלנה: שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה
היא תתהלל: חנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

כוצאתי כתוצא שנהגו חסידים ואנשי מעשה ללמוד קודם סעודותיהם
מאמר אחד זווהר דבר יום ציומו וזפרט זלטה סעודות
של שבת ע"כ כדי לזכור את הדברים הנגתי אלל כל הסעודות מאמר
אחד המדבר מכבוד חות' סעוד' כמו שמלחתי שהיו נוהגין. וכל אדם
אע"פ שאינו מצין הלשון של הזוהר יאמר אותו. כי הלשון של הזוהר
מסוגל לכשתו כמו שכתבו המקובלי'. וזה המאמר שייך לליל שבת:

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק פתח ואמר בתיב ויברך
אלהים את יום השביעי ובתיב בגין ששת ימים תלקטהו.
וביום השביעי שבת לא יהיה בו. כיון דלא משתבחי ביה מזוני
מה ברכתא אשתבח ביה. אלא הכי תאנא כל ברכאן דלעילא
ותתא ביומא שביעאה תליין. ותנא אמאי לא אשתבח מנא ביומא
שביעאה משום דהוה יומא מתברכאן מגיה כל שתא יומין עלאין
וכל חר וחר יהיב מזוגיה לתתא כל חר ביומיו ומההיא ברכה
דמתברכאן ביומא שביעאה. ובג"כ מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא
בעי לסדרא פתוריה בלילא דשבתא בגין דיתברך פתוריה כל
אינון שיתאי יומין דהא ביהוה זמנא אודמן ברכאן לאתברכא כל
שיתא יומין דשבתא. וברכאן לא אשתבח בפתורא דיקנא ועד
בעי לסדרא פתוריה בלילא דשבתא בנהמא ומזוני. רבי יצחק אמר
אפילו ביומא דשבתא נמי. רבי יהודה אומר בעי לאתענגא
בהאי יומא ולמיכל תלת סעודותיה בשבת בגין דישתבח שבעא
ועינגא מהאי יומא בעלמא. רבי אבא אמר לאתענגא באינון יומין
דלעילא דמתברכאן מהאי יומא. והאי יומא מליא דישיה דזעיר
אנפין מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכולא ואטיל לחקלא
דתפוחין קדישין תלת זמני מבר עייל שבתא בגין דיתברכון כלהון
בחדא ועד בעי בר נש לאתענגא תלת זמני אלן דהא תליא
מהימנותא דלעילא בעתיקא קדישא ובזעיר אנפין ובחקלא דתפוחין
ובעי

קידוש של שבת

ובְּעֵי בֶר נֶשׁ לְאַתְעֲנָגָא בְּהוּ וּלְמַחְדֵּי בְּהוּ וּמֵאֵן דְּאַגְרַע סְעוּדָתָא
מִבְּיַהּ אַחְזִי פְּגִימָתָא לְעִילָא וְעוֹנֶשָׁה דְּהָהוּא בֶר נֶשׁ סְגִי בְּגִין כְּדָ
בְּעִי לְסַדְרָא פְּתוּרִיהּ תִּלְת זְמָנִי מִפְּר עֵייל שְׁבֻתָּא וְלֹא יִשְׁתַּכַּח
פְּתוּרִיהּ דִּיקְנָא וְתִשְׁרִי בִּרְכָתָא עֲלֵיהּ כָּל שְׁאָר יוֹמֵי דְשְׁבֻתָּא וּבְהָאִי
מָלָה אַחְזִי וְתִלִּי מִהֵימְנוּתָא לְעִילָא רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר הָאִי מֵאֵן
דְּאַשְׁלִים תִּלְת סְעוּדָתֵיהּ כְּשֻׁבָתָא קִלְיָא נָפִיק וּמִכְרִיזַת עֲלֵיהּ אִז
תִּתְעַנְּג עַל יֵי דָא סְעוּדָתָא חֲדָא לְקַבִּיל עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְכָל
קְדִישִׁין: וְהִרְכַּבְתִּיהּ עַל בְּמֹתֵי אֶרֶץ דָּא סְעוּדָתָא תְּנִיטָא לְקַבִּיל
חֲקִלָא דְתַפּוּחִין קְדִישִׁין: וְהִאֲכַלְתִּיהּ בְּחֵלֶת יַעֲקֹב אָבִיהּ דָּא אִיהוּ
שְׁלִימוֹ דְּאַשְׁתִּלִּים בּוֹעִיר אֲנָפִין לְקַבִּלָּהּ בְּעִי לְאַשְׁלֵמָא סְעוּדָתֵיהּ
וּבְעִי לְהִתְעַנְּגָא בְּכֻלָּהּ סְעוּדָתֵיהּ וּלְמַחְדֵּי בְּכָל חֹר וְחֹר מְשׁוּם דְּאִיהוּ
מִהֵימְנוּתָא שְׁלִימָתָא וּבְגִין כְּדָ שְׁבֻתָּא אֲתִיקָר מִכָּל שְׁאָר זְמָנִין וְחֲגִין
מְשׁוּם דְּכוּלָּא בִּיהּ אֲשַׁתְּכַח וְלֹא אֲשַׁתְּכַח הָכִי בְּכֻלָּהּ זְמָנִין וְחֲגִין
אָמַר רַבִּי חֲזִיא בְּגִין כְּדָ מְשׁוּם דְּיִשְׁתַּכַּח כּוּלָּא בִּיהּ אִידְכָּר תִּלְת
זְמָנִין דְּכְתִיב וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי: רַבִּי אֲבָא כֹּר הָוָה יְתִיב בְּסְעוּדָתָא
דְּשְׁבֻתָּא הָוָה חֲדָי: אֲבָל חֹר וְחֹר אָמַר דָּא הִיא סְעוּדָתָא קְדִישָׁא
דְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא דְכוּלָּא: בְּסְעוּדָתָא אַחְרָא הָוָה אָמַר דָּא
הִיא סְעוּדָתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכֵן בְּכֻלָּהּ סְעוּדָתָא: כֹּר הָוָה
אַשְׁלִים סְעוּדָתֵיהּ הָוָה אָמַר אֲשִׁלֵּמוֹ סְעוּדָתָא דְּמִהֵימְנוּתָא: רַבִּי
שְׁמַעוֹן הָוָה אָמַר הָכִי אֲתִקְנוֹ סְעוּדָתָא דְּמִהֵימְנוּתָא אֲתִקְנוֹ
סְעוּדָתֵיהּ דְּמִלְכָּא כֹּר הָוָה יְתִיב הָוָה מִכְרִיזִי עֲלֵיהּ אִז תִּתְעַנְּג עַל יֵי
וְהִאֲכַלְתִּיהּ בְּחֵלֶת יַעֲקֹב אָבִיהּ אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאַבוּתֵי אֵלִין סְעוּדָתֵי
הֵיךְ מִתְתַּקְנִין: אָמַר לִיה לִילָא דְשְׁבֻתָּא כְּתִיב וְהִרְכַּבְתִּיהּ עַל בְּמֹתֵי
אֶרֶץ בִּיהּ בְּלִילָא מִתְבָּרְכָא מִטְרוּגִיתָא וְכוּלָּהּ חֲקִל תַּפּוּחִין וּמִתְבָּרְכָא
פְּתוּרִיהּ דְּב"נ וְנִשְׁמָתָא אֲתוּסְפָא וְהוּא לִילָא חֲדוּת דְּמִטְרוּגִיתָא
הוּי וּבְעִי בֶר נֶשׁ לְמַחְדֵּי בְּחֲרוּתָא וּלְמִיכָל סְעוּדָתָא דְּמִטְרוּגִיתָא:

וַיִּשְׁוֹרֶר צְנִיעִימוֹת קוֹל לוֹ קוֹל אֲלִיו כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַזֵּד אִם ה' מְהוּמָה
אֵל תִּקְרִי מְהוּמָה אֵלֶּם מְהוּמָה: כִּי לַעֲת מְהוּמָה הוּא צְנִיעִימוֹת
וְצִימִים עוֹצִים וְדָאשׁ חֲדָשׁ צְהַגְלוֹת מְהוּמָה הַשְּׁמִים לְהַסִּיר עַל הָאָרֶץ
שְׁמִימָה שִׁיר וְלֵהֶם צְהַם נֶאֱמַר לְהוֹדוֹת וּלְזַמֵּר וְצִוָּה יִזְכּוּ שִׁיחֵיהֶם חֲלָקִים
צְחִיִּים צְחִיִּים הָעוֹלָם הַלְּפָנֶיךָ עֵין לֹא דֹאֲתָה צְעֵלְמָא דֹאֲתִי לְעוֹלָם שְׁכָלוֹ
אֲרוּךְ עַל שְׁלֹחַן עֲרוּךְ: וְזֶה הַסִּיד וְשִׁמּוֹ שֶׁל ר' יִצְחָק לֹוִיא ז"ל צִקְרָצוֹ:
אֲתִקְנוֹ

קידוש של שבת
 קבט
 אַתְּקִינֵנוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיָמְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
 דְּמַדְכָּא קַדִּישָׁא אַתְּקִינֵנוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא
 דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּחֻקְל תְּפוּחִין קַדִּישִׁין וְזַעִיר אֲנַפִּין
 וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְּיִין לְסַעְדָּא בְּהָדָה:
 אַהֲלֵלָהּ שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וְאֶגְדָּלְנוּ בְּתוֹדָה: יְהוָה
 עֲזֵי וּמַגְנֵי בּוּ בְּטַח לִבִּי וְנַעֲזֹרֶתִי וַיַּעֲרֹלֵי
 לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֶהְיֶה:

אֲנִימָר בְּשַׁבָּחִין.	לְמִיעַל גּוּ פְתַחִין
דְּבַחְקֵל תְּפוּחִין.	דְּאִינוּן קַדִּישִׁין
וּמִין לָהּ הַשְׁתָּא.	בְּפִתְיָדָא חֲדוּתָא
וּבְמִנְרָתָא טַבְּחָא.	דְּנִהָרָא עַל רִישִׁין
מִינָא וּשְׁמָא לָא.	וּבִינִי־הוּ כֻלָּהּ
בְּקִשׁוּטִין אִזְלָא.	וּמִאֲנִין וּלְבוּשִׁין
חֲבֵק קָה בְּעֵקָה.	וּבִיסוּדָא דִּילָהּ
דְּעָבִיר נִיחָא לָהּ.	יְהֵא פְתִישׁ פְּתִישִׁין
וְחִין אַף עֲקָתִין.	בְּטָלִין וְשִׁבִּיתִין
בְּרַם אֲנַפִּין חֲדוּתִין.	וְרוּחִין עִם גִּבְשִׁין
הָ דוּ סְגִי יִתִּי.	וְעַל חֲדָא תִּרְתִּי
נִהוּרָא לָהּ יִמְטִי.	וּבְרַכָּאן דְּנִפְיִשִׁין
קִי רִיבּוּ שׁוּשְׁבִּינִין.	עָבִידוּ תְּקוּנִין
לֹא־פָשָׁא זִינִין.	וְנוּנִין עִם רַחֲשִׁין
לְמַעַבְדִּי גִשְׁמָתִין.	וְרוּחִין חֲדוּתִין
בְּתִרְתִּין וּבְתִלְתִּין.	וּבְתִלְתָּא שְׁבִישִׁין
וְעִטּוּרִין שְׁבִיעִין לָהּ.	וּמַלְכָּא דְּלֵעִילָא
דִּיתַעֲטָר כָּלָא.	בְּקַדִּישׁ קַדִּישִׁין
רִשִׁימִין וּסְתִימִין.	בְּגוּ כָּל עֲלָמִין

קידוש של שבת

<p>הלא בטיש בטישין :</p> <p>דחשירי על עמיה :</p> <p>במתיקין דובשין :</p> <p>מגרתא דסתימא :</p> <p>ובצפונא ארשין :</p> <p>ומדאני אסא :</p> <p>להתקפא חלשין :</p> <p>במלין יקירין :</p> <p>דעל גבי חמשיין :</p> <p>מסאבין דרחיקין :</p> <p>וכל זיגי חרשין :</p> <p>בשית נהמי לסטר :</p> <p>וזיגין דבנישין :</p>	<p>ברם עתיק יומין •</p> <p>הא רעוא קמיה •</p> <p>דיתענג לשמיה •</p> <p>א סדר לדרומא •</p> <p>ושלחן עם נהמא •</p> <p>ב תמרא גו כסא •</p> <p>לארום וארוסה •</p> <p>ג עבד להון כתרין •</p> <p>בשבועין עטורין •</p> <p>ש ביתין ושביקין •</p> <p>חבילין דמעיקין •</p> <p>ש כינתא תתעטר •</p> <p>בוזין תתקטר •</p>
---	--

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
 טמירא דכל טמירין סתימא דכלא • דיתמשך
 טלא עילאה מניה למליא רישיה דזעיר אנפין
 ולהטיל דחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא
 ובחדותא דכלא ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא
 דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא
 רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עילאה ברעותא
 וחדוה עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הגלויים אלי
 ועל כל בני ישראל עמיה ויפרקינא מכל עקתין
 בישין דיירתון לעלמא ויזמין ויתיהב לנא מזונא
 ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא ממולא דכל
 מזוני ביה תליא וישובינא מעינא בישא ומחרבא
 דמלאך המות ומדינא של גיהנם ויתי לנא ולכל
 נפשחנא

קל

קידוש של שבת

נפֿישתנָא חנָא וְחַסְדָא וְחַיִּי אֶרֶב־יָמֵינוּ וְיִתֵּי וְרַחֲמֵינוּ
בְּיָמֵינוּ קִדְמִיָּה אָמֵן בְּיָמֵינוּ רְצוֹן אָמֵן וְאָמֵן :

בנהג חסידות לקרו' קודם הקידוש לשון הזוהר פ'
ו'קהל ד' ו' ע"ב :

יִזְכָּר דא מתעטרדא זשזעין עטרין ושטא עלאה קדישא אשתלים זכל
סערין ואתנהירו כלבו דרגין וכלא זחדוה דזרכאן וזקדושה
על קדושה וזתוספת דקדושה. קדושה דמעלי שנתא דא אידי קדושה
זשנת זראשית. דהא אתקדשת מתלתין ותריין שצילין ותלת דרגין
דתפוחין קדישין. וזעינא לאדכרא על האי קדושה כללא דעוזדא דזראשי
והייחא זרזא דתלתין ותריין שצילין ותלת דרגין דאתכלילן זהו היינו
רזא דסדרות' דעוזדא דזראשית דהיינו. ויכלו השמים והארץ וכל לזאס
ויכל אלהים זיוס השציעי דאית זסדרותא דא ל"ה תיצין ל"ז שצילין.
ותלת דרגין דתפוחין קדישין. תלת דרגין אינון. שציעי שציעי שציעי.
ואית ציה רזא דעלמא עלאה ורזא דעלמא תתאה ורזא דכל מהימנותא.
תלת זמנין אלהים. חד עלמא תתאה. וחד פחד יצחק. וחד עלמא
עלאה קדישא קדש קודשין. זעי זר נש למסד סדרותא דא זחדוה
זרעותא דלכא לאסדא קמי מאריה דמהימנות'. וכל מאן דיסהיד
דא וישוי לזיה ורעותיה לדא מכפר על כל חוצוי. זא"י אמ"ה אק"צ
ורזא זכו וגו'. האי קדושה איזו זחד מתקלא לקבל סדרותא דמהימנות'
אינון תלתין וחמש תיצין אחרנין כמה דאית זויכלו. כלא סלקין לשצעין
תיצין לאתעטרא זהו שנת דמעלי שנתא. זכאה סולקיה דזר נש דיכוון
זרעותיה למלין אלין ליקרא דמאריה. זילא"ו :

לשם יחוד קודשא זריך הוא זדחילו ורחימו זרחימו ודחילו ליחד שם
י"ה צו"ה זיחודא שלים זשם כל ישראל. זכור ושמור זדיבור
אחד כאמרו הריני מקיים מצות קידוש על היין. כמו שפירשו רז ל
זכור את יום השבת לקדשו. זכרהו זרזדים הנאמרים על היין לתקן
את שורשה זמקום עליון וזרז דחמין תעלה עלינו כאילו כיונו זכל
הדאי לכיון ויעל' לפניך קידוש זה עם קידוש של זניך היודעים
ומכוונים כהגין ויומשך שפע וזרכה דזה מכל העולמות ומשם יושפע
על נר"ן לעצרך זאמת ולסומר כל שנתות קדשך כל ימי חיינו זמחשבה
זיבור ומעשה זיראה ואהבה ושמחה. ויהי כועס ה' אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו : יהיו לרלון אמרי פינו והגיון לזנו לפניך
ה' לורינו וגואלנו :

ו'קח הכוס זיד שטאל ויתן אותו זיד ימין ויפן אל הברות. ויתן
זכוס עיניו ואומר זשמחה ורנה. וקודם הזרכה לריך ליחן
מים למזוג היין והוא נכון :

יָוֵם הַשְּׁשִׁי וַיְכַלֵּא הַשָּׁמַיִם בַּיְהוָה וַיְכַלֵּא אֶת הָאָרֶץ :
וַיְכַלֵּא אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מַלְאכָתוֹ :

א' אשר

קידוש של שבת

אֲשֶׁר יֵא עָשָׂה יְיָ וַיִּשְׁבּוּת יְיָ בְּיוֹם יִד הַשְּׁבִיעִי טו מְכָל טו
מְלֹאכֶתוֹ יֵא אֲשֶׁר יֵח עָשָׂה יֵט: וַיְבָרֶךְ כֹּ אֱלֹהִים כֹּא אֶת כֹּב
יוֹם כֹּג הַשְּׁבִיעִי כֹד וַיִּקְדָּשׁ כֹּה אֶתוֹ כֹּו כִּי כֹו כֹו כֹח
שְׁבֹת כֹּט מְכָל ל מְלֹאכֶתוֹ לֹא אֲשֶׁר לֹב בָּרָא לֹג אֱלֹהִים לֹד
לַעֲשׂוֹת לֹה: סְבָרִי מָרְגָן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַ אַתָּה ב יְהוָה ג אֱלֹהֵינוּ ד מֶלֶךְ ה הָעוֹלָם ו
אֲשֶׁר ו קִדְּשָׁנוּ ח בְּמִצְוֹתֵינוּ ט וּרְצָה י בְּנוֹיָא וְשָׁבֹת
יב קִדְּשׁוּ יג בְּאַהֲבָה יד וּבְרָצוֹן טו הִנְחִילָנוּ טז וְכָרוֹן יז
לְמַעֲשֵׂה יח בְּרָאשִׁית יט כִּי הוּא יום תְּחִלָּה כ לְמִקְרָאֵי כֹא
קִדְּשׁ כֹּב זָכָר כֹּג לִיצִיאַת כֹּד מִצְרַיִם כֹּה וְשָׁבֹת כֹּו קִדְּשָׁה כֹּו
בְּאַהֲבָה כח וּבְרָצוֹן כט הִנְחִילָתָנוּ ל: בָּרוּךְ לֹא אַתָּה לֹג
יְהוָה לֹג מְקַדֵּשׁ לֹד הַשְּׁבֹת לֹח:

ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש:
ואחר כך נוטל ידיו ומצריך על כניולת ידיים ולא קודם הקידוש דהוי
הפסק אף על גב דהקידוש הוא מלכדי הסעודה אפילו הכי
הוי הפסק כמזואר צפוסקים אזל צני ציתו יטלו ידיהם קודם הקידוש
דאזל צני ציתו לא חשיב קידוש הפסק וקודם שיצלע יאמר מזמור לדוד
ה' רועי ואלו החרוזי' המדכרי' צסוד המוליא. ומה טוב ומה נעי'
סיחי' אומר' על לחם משנה סיקח צידו ואומר:

לְמַבְצֵעַ עַל רִפְתָּא • כְּנִיתָא וּכְבִּיעָתָא • תִּרִין יוֹדִין
נִקְטָא • סְתִימִין וּפְרִישִׁין: מִשַּׁח וַיִּתְּא דְכִיָּא •
דְּטַחֲגִין רִיתָא • וְנִגְדִין נַחֲלִיָּא • בְּגוּה בְּלִחִישִׁין: הֲלֹא
גִימָא רִזִין • וּמְלִין דְּגִנִּין • דְּלִיתָהוֹן מִתְחִזִין • טְמִירִין
וּכְבִּישִׁין: אֲתַעֲטַרְת כֹּלָה • בְּרִזִין דְּלֵעִילָא • בְּגוּ הָאֵי
הִילּוּלָא • דְּעִירִין קִדְּשִׁין:

ויצלע על שתי כנרות. ויצרך קודם שיצלע:
בָּאֵי אֵמ"ה הַמוֹצֵיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ:

קלא

קדוש של שבת

קודם אבילה יאמר תפלה זו

ליחרא סמא דקודשא צדיק הוא ושכינתיה צדחילו ורחימו וכו' ליחרא
שם י"ה צו"ה ציחודא שלים צשם כל ישראל הנה אנכי צא
לקיים מצות סעודה של שבת לתקן את שדשה צמקום עליון והיא כנגד
ילחק אצא קדישא וצוכותו ביכול מחצלו של משיח ויקוים צנו מקדא
שכתוב והרכצתיך על צמתי אדן ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו. יהיו לרצון אמרי פי וכו' :

ונכון ללמוד על שלחנו שמונה פרקים ראשונים מתסכת שבת או
ארבעה לפחות. ואם עסק צתורה על שלחנו אפילו צאחד
דיו. ואף צלא כלום יכול להפטר כשעסק צתורה צצר: ואם לא אמר
שיר השירים צמקומו הדלוי צקצלת שבת יש לו עוד לתקן המעוות.
ואף כי אמרנו שאם לא אמרו קודם התקון שיאמר ארבע פסוקים
שסימנם יעקב. מכל תקום יותר טוב שיקרא שיר השירים צין פרקי
שבת כמו שדפס צספר תיקון שבת. ולכן שמנו סימני הפסוקים צראש
פפרקים. וצשיר השירים סימן הפדק כאשר עיני הקודא תחזינה
מיטדים. כדי שלא יחסר צצר צספר הקדוש והצמחד כזה:

שיר השירים עד רהיטנו ברותים:

פדק א יציאות השבת שמים שחן ארבע בפנים ושמים
שחן ארבע בחוץ. ביצד. העני עומד
בחוץ ובעל הבית בפנים פשט העני את ידו לפנים ונתן
לתוף ידו של בעל הבית או שגטל מתוקה וחוציא. העני
חזב ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ
ונתן לתוף ידו של עני או שגטל מתוקה וחבנים. בעל
הבית חזב. והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים ונטל
בעל הבית מתוקה או שנתן לתוקה וחוציא. שניהם
פטורים. פשט בעל הבית את ידו לחוץ. ונטל העני
מתוקה או שנתן לתוקה וחבנים. שניהם פטורים: לא
ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה עד שיתפלל. לא
יבנס אדם למרחץ. ולא דבורסקי. ולא לאכול. ולא לדון.
ואם התחילו. אין מפסיקין. מפסיקין לקריאת שמע. ואין
מפסיקין לתפלה: לא יצא החייט במחטו סמוך
להשיבה שמה ישבח ויצא. ולא הלבלר בקולמוסו.
ולא יפקד את קליו. ולא יקרא לאור הגר. באמרת
אמרו

פרקי שבת

אמרו. החזון רואה היכן תינזקות קוראים אבל הוא לא יקרא. כיוצא בו. לא יאכל חזב עם הזבה. מפני הרגל עבירה: ואלו מן ההלכות שאמרו בעליית חנניה בן גוריון כשעלו לבקרו. נמנו ורבו בית שמאי על בית הלל. ושמונה עשר דברים נזרו בו ביום: בית שמאי אומרים אין שורין דיו וכמכנים וכרשינים. אלא כדי שישורו מבעוד יום. ובית הלל מתירין: בית שמאי אומרים. אין נותנין אונין של פשתן לתוך התנור אלא כדי שיהבילו מבעוד יום. ולא את הצמר ליוצה. אלא כדי שיקדוש העין. ובית הלל מתירין: בית שמאי אומרים אין פורשין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיצודו מבעוד יום. ובית הלל מתירין: בית שמאי אומרים אין מוכרין לגכרי. ואין טוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיגיע למקום קרוב ובית הלל מתירין: בית שמאי אומרים אין נותנין עורות לעבדן. ולא כלים לכובס נכרי אלא כדי שיעשו מבעוד יום. ובבבלין בית הלל מתירין עם השמש: אמר רבן שמעון בן גמליאל נוהגין היו בית אבא שהיו נותנין כלי לבן לכובס נכרי שדשה ימים קודם לשבת. ושנין אלו ואלו שטוענים קורות בית הבד ועגולי הגרת: אין צולין בשר בצל וביצה אלא כדי שיצולו מבעוד יום. אין נותנין פת לתנור עם השקה ולא חררה על גבי גחלים כדי שיקרמו פניה מבעוד יום. רבי אליעזר בן יעקב אומר כדי שיקרום התחתון שקפה: משלשלין את הפסח בתנור עם השכרה. ומאחיזין את האור במדורת בית המוקד ובגבולין כדי שתאחז האור ברבן. רבי יהודה אומר בפחמין כל שהוא:

לני חזללת. עד עלי להזה.

פיר 3 במה מדליקין ובמה אין מדליקין אין מדליקין לא בלקש ולא בחוסן ולא בכלף ולא בפתילת

האידן

ה'אידן. ולא בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני חמים.
לא בופת. ולא בשעיה. ולא בשמן קיק. ולא בשמן
שרפה. ולא באליה. ולא בחלב. נחום המדי אומר מדליקין
בחלב מבושל. וחכמים אומרים אחד מבושל. ואחד שאינו
מבושל אין מדליקין בו: 3 אין מדליקין בשמן שרפה
ביום טוב. רבי ישמאל אומר אין מדליקין בעטרן מפני
כבוד השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים. בשמן שומשמן
בשמן אגונים. בשמן צנונות. בשמן דגים. בשמן פקיעות.
בעטרן ובגפטי. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא בשמן
זית בלבד: 4 כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טומאת אהללים
אלא פשתן. פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה. רבי
אליעזר אומר טמאה היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא
אומר טהורה היא ומדליקין בה: 5 לא יקוב אדם שפופרת
של ביצה וימלאנה שמן ויחננה על פי הגר בשביל שתהא
מנטפת ואפילו היא של חכם ורבי יהודה מתיר. אבל אם
חברה היוצר מתחלה מתר. מפני שהוא כלי אחד: לא
ימלא אדם קערה שמן ויחננה בצד הגר ויחן ראש הפתילה
בתוכה: בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה מתיר:
6 המכה את הגר. מפני שהוא מתירא מפני גוים. מפני
לסטים. מפני רוח רעה. ואם בשביל החולה שישן פטור.
כחם על הגר. כחם על השמן. כחם על הפתילה חייב
רבי יוסי פוטר בכלן. חוץ מן הפתילה. מפני שהוא עושה
כחם: 7 על שלש עבירות נשים בשעת לדתן.
על שאינן זהירות בנדה. ובחלה. ובחדלקת הגר: 8 שלשה
דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם השקה.
עשרתן. עירבתן. הדליקו את הגר: ספק חשקה. ספק
אינה חשקה. אין מעשרין את הנדאי. ואין מטבילין את
הכלים. ואין מדליקין את הגרות. אבל מעשרין את הדמאי
ומערבין. וטומנין את החמין:

פרקי שבת

סתמוני זאטשנות. עד על הגזעות :

פוסק ב פירה שהסיקוה בקש ובגבבא נותנין עליה תבשיל.
בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוה. או עד
שייתן את האפר. בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל.
ובית הלל אומרים חמין ותבשיל. בית שמאי אומרים
נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל אומרים אף מחזירין:
בתנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן בין מתוכו בין
מעל גביו. כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא הרי הוא ככירים.
בגפת ובעצים הרי הוא כתנור: ג אין נותנין ביצה בצד
המיחם בשביל שתתגלגל. ולא יפקיענה בסודרין. ורבי יוסי
מהיר. ולא יטמינה בחול ובאבק דרכים בשביל שתצלה:
מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סלון של צונן לתוך
אמה של חמין. אמרו קהן חכמים. אם בשבת כחמין
שהוחמו בשבת. אסורין ברחיצה ובשתיה. ואם ביום טוב
כחמין שהוחמו ביום טוב אסורים ברחיצה ומהרין בשתיה.
מוליך את הגרוה שותין הימנו בשבת. אנטיכי אף על פי
שגרופה אין שותין ממנה: ה המיחם שפנהו לא יתן לתוכו
צונן בשביל שיחמו. אבל נותן הוא לתוכו או לתוך הכוס.
כדי להפשירן. האילפס והקדרה שהעבירם מרותחין. לא
יתן לתוכן תבלין אבל נותן הוא לתוך התמחוי. רבי יהודה
אומר לכל הוא נותן. חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר:
ואין נותנין כלי תחת הגר לקבל בו את השמן. ואם נתנו
מבעוד יום מחר. ואין גיאותין ממנו לפי שאינו מן המוכן.
מטלטלין גר חדש אבל לא ישן. רבי שמעון אומר כלי
הגרות מטלטלין. חוץ מן הגר הדולק בשבת. נותנין כלי
תחת הגר לקבל גזוזות. ולא יתן לתוכו מים. מפני
שחוא מכבה:

דועה דודי. עד נשמע זלזלו:

פוסק ד במיה טומנין. ובמרה אין טומנין. אין טומנין לא
בגפת. ולא בזבל. ולא במלח. ולא בסיד. ולא

בחול

קלג

פרקי שבת

בחול. בין לחים. בין יבשים. לא בהבן. ולא בזגים. ולא
במוכים. ולא בעשבים. בזמן שהן לחים. אבל טומנין
בהן. כשהן יבשין. טומנין בכסות ובפירות. ובכנפי יונה.
ובנסורת של חרשים. ובנעורת של פשתן דקה. רבי יהודה
אוסר בדקה. ומתיר בגסה: טומנין בשלחן ומטלטלין
אותן. בגיוי צמר ואין מטלטלין אותן. כיצד הוא עושה.
נוטל את הכסוי והן נופלות רבי אלעזר בן עזריה אומר
קופה מטה על צדה ונוטל. שמא יטול ואינו יכול להחזיר.
וחכמים אומרים נוטל ומחזיר. לא בכהו מבעוד יום. לא
יבסנו משתחשף. בכהו ונתנלה. מתיר לכסותו. ממלא
את הקיתון. ונותן לתחת הכר או תחת הכסת:

התלכח חנניה. עד כדועה נשואים:

פרק ה בביה בהמה יוצאה. ובמה אינה יוצאה. יוצא
הגמל באפסר. ונאקרה בחטים. ולובדקים
בפרומביא. וסוס בשיר. וכל בעלי השיר יוצאים בשיר.
ונמשכים בשיר. ומזין עליהן וטובלין במקומן: חמור
יוצא במרדעת. בזמן שהיא קשורה לו. וזרים יוצאין
לבובין. רחלות יוצאות שחוות. כבולות. וכבונות. העזים
יוצאות צרורות. רבי יוסי אוסר בקלן. חוץ מן הרחלים
הכוונות. רבי יהודה אומר עזים יוצאות צרורות ליבש.
אבל לא להלב: ובמה אינה יוצאה. לא יצא גמל
במטלטלת. לא עקוד. ולא רגול. וכן שאר כל הבהמות.
לא יקשור גמלים זה בזה וימשוך. אבל מכנים חבליים
לתוך ידו וימשוך. ובלבד שלא יכרוף: אין חמור יוצא
במרדעת בזמן שאינה קשורה לו. ולא בזוג אף ער פי
שהוא פקוק. ולא בסולם שבצוארו. ולא ברצועה שברגלו.
ואין התרנגולין יוצאין בחוטין. ולא ברצועות שברגליהם.
ואין הזכרים יוצאין בעגלה שתחת האליה שלהן. ואין
הרחלים יוצאות חנונות. ואין העגל יוצא בגימין. ולא

פרה

פרקי שבת

פרה בעור הקופר. ולא ברצועה שבין קרניה. פרתו של
רבי אלעזר בן עזריה הייתה יוצאה ברצועה שבין קרניה
שלא ברצון חכמים :

עד שיפוח. עד נפסי להיותם :

מקו ו במקו אשר יוצאה. ובמה אינה יוצאה. לא תצא
אשר לא בחוטי צמר. ולא בחוטי פשתן.
ולא ברצועות שבראשה. ולא תטבול בהן עד שהרפס.
ולא בטוטפת. ולא בסנבוטין בזמן שאינן תפורין. ולא
בקבול לרשות הרבים. ולא בעיר של זהב. ולא בקטלא
ולא בזמרים ולא בטבעת שאין עליה חותם. ולא במחט
שאינה נקובה. ואם יצאה. אינה חייבת חטאת : ג לא
יצא האיש בסנדל המסומר. ולא ביחיד. בזמן שאין ברגלו
מכה. ולא בחפילין. ולא בקמיע. בזמן שאינו מן המומחה
לא בשריון. ולא בקסדה. ולא במגפיים. ואם יצא אינו
חייב חטאת : ד לא תצא אשה במחט הנקובה. ולא
בטבעת שיש עליה חותם. ולא בכוליאר. ולא בכובלת.
ולא בצלוחית של פלייטון. ואם יצאה חייבת חטאת.
דברי רבי מאיר. וחכמים פוסקין בכובלת ובצלוחית של
פלייטון : ה לא יצא האיש לא בסיקה. ולא בקשת. ולא
בהרים. ולא באלה. ולא ברומח. ואם יצא חייב חטאת.
רבי אדיעור אומר תכשיטין הן לו. וחכמים אומרים אינן
אלא לגנאי. שגאמר וכתתו חרבותם לאהלים וחגיתותיהם
למזמירות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה.
בירית טהורה. ויוצאין בה בשבת. כבלין טמאין. ואין יוצאין
בהן בשבת : ו יוצאה אשה בחוטי שער. בין משלה. בין
משל חברה. בין משל בהמה. ובטוטפת. ובסנבוטין. בזמן
שהן תפורין. בכבול ובפאה נכרית לחצר. במוף שבאונה.
ובמוף שבסנדלה. ובמוף שהתקינה לנדתה. בפלפל
ובגרגיר מלח וקבל דבר שתתן לתוף פיה. ובלבד שלא

תתן

תתן לכתחילה בשבת. ואם נפל לא תחזיר. שן תותבת.
 ושן של זהב. רבי מהיר. וחכמים אוסרים. ו יוצאין בסלע
 שעל הצינית. הבנות קטנות יוצאות בחוטין. ואפילו בקכמין
 שבאזניהן. ע בינות יוצאות רעולות. ומדינות פרופות. וכל
 אדם אלא שדברו חכמים בהוזה: פורפת על האבן.
 ועל האגוז. ועל המטבע. ובלבד שלא תפרוה לכתחילה
 בשבת: ה הקטע יוצא בקב שלו. דברי רבי מאיר ורבי
 יוסי אוסר. ואם יש לו בית קבול כתותים טמא. סמוכות
 שלו טמאין מדרם. ויוצאין בהן בשבת. ונגנזין בהן
 בעזרה. פסא וסמוכות שלו טמאין מדרם. ואין יוצאין
 בהן בשבת. ואין נכנסין בהן בעזרה. אנקטמין
 טהורין. ואין יוצאין בהן: ה הבגים יוצאין בקשרים. ובג
 מקלים בזוגין. וכל אדם. אלא שדברו חכמים בהוזה.
 יוצאין בביצת החרגול. ובשן שועל. ובמסמר מן הצלוב
 משום רפואה. דברי רבי מאיר. וחכמים אוסרים (נא
 דברי רבי יוסי. ורבי מאיר אומר) את בחול אסור משום
 דברי האמורי:

כמעט שעזרתי. עד מגזורי ישראל:

פוק: כלל גדול אמרו בשבת. כל השוכח עקר שבת
 ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו
 חייב אלא חטאת אחת. היודע עקר שבת ועשה מלאכות
 הרבה בשבתות הרבה. חייב על כל שבת ושבת.
 היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה.
 חייב על כל אב מלאכה ומלאכה. העושה מלאכות
 הרבה מעין מלאכה אחת. אינו חייב אלא חטאת אחת:
 אבות מלאכות ארבעים חסר אחת. הזורע. והחורש.
 והקוצר. והמעמר. הדש. והזורר. הבורר. והטוחן.
 והמרקד. והקלש. והאופה. הגוזז את הצמר. המלבנו.
 והמנפצו. והצובעו. והטווה. והמיסך. והעושה שתי בתי

פרקי שבת

מירין. והאורג שני חוטין. הקושר והמתיר. והתופר שתי
תפירות. הקורע על מנת לתפור שתי תפירות. הצד
צבי. העושה טו. והמפשיטו. המולחו. והמעבד את עורו.
והמוחקו. והמתכו. הכותב שתי אותיות. והמוחק על
מנת לכתוב שתי אותיות. הבונה. והסותר. המבכה.
והמבעיר. המכה בפטיש. המוציא מרשות לרשות. הרי
אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת: נ ועוד כלל אחר
אמרו. כל הכשר להצניע ומצניעין כמוהו והוציאו
בשבת. חייב עליו חטאת. וכל שאינו כשר להצניע ואין
מצניעין כמוהו והוציאו בשבת. אינו חייב אלא המצניעו:
ו המוציא תבן כמלא פי פרה. עצה כמלא פי גמל. עמור
כמלא פי טלה. עשבים כמלא פי גדי. עלי שום. ועלי
בצלים. לחים בגרוגרת. יבשים כמלא פי גדי. ואין
מצטרפין זה עם זה. מפני שלא שוו בשעוריהן. המוציא
אוכלים בגרוגרת חייב. ומצטרפין זה עם זה. מפני ששוו
בשעוריהן. חוץ מקליפיהן. וגרעיניהן. ועוקציהן.
וסובן. ומורסנן. רבי יהודה אומר חוץ מקליפי עדשים
שמתבטלות עמהן:

כלם אחוזי מדב. עד שמחת לבו:

פירש המוציא יין כדי מניגת הכוס. חלב כדי גמיעה.
דבש כדי להן על הכתית. שמן כדי
לסוף אבר קטן. מים כדי לשוף בהם את הקילור. ושאר
כר המשקין ברביעית. וכל העופקין ברביעית. רבי
שמעון אומר כלן ברביעית. ולא אמרו כל השיעורין
הכלו אלא למצניעיהן: המוציא חבל כדי לעשות און
לקיפה. גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה. רבי יהודה
אומר כדי לטול ממנו מידת מנעל לקטן. גיר כדי לכתוב
עליו משר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב. גיר מחוק
כדי לכתוב על פי צלוחית קטנה של פדיטון: נ עור כדי
לעשות

לעשות קמיע. קלה כדי לכתוב עדיו פרשה קטנה
 שבת פילין שהיא שמע ישראל. הוכסוסטום כדי לכתוב
 מוונה. דיו כדי לכתוב שתי אותיות. קחול כדי לקחול עין
 אחת: דבק כדי לתן בראש השבשבת. זפת וגפרית
 כדי לעשות נקב. שענה כדי לתן על פי נקב קטן. חרסית
 כדי לעשות פי כור של צורפי זהב. רבי יהודה אומר.
 כדי לעשות פטפוט. סובין כדי לתן על פי כור של צורפי
 זהב. סיד כדי לסוד אצבע קטנה שבכנות. רבי יהודה
 אומר כדי לעשות כלכול. רבי נחמיה אומר כדי לסוד
 (נא לעשות) אנדיפי: אדמה כחותם המרצופין. דברי
 רבי עקיבא. וחכמים אומרים כחותם האיגרות. וכל וחור
 הדק כדי לזבל קרח של כרוב. דברי רבי עקיבא. וחכמים
 אומרים כדי לזבל כרישא. חול הגם כדי ליתן על מלא
 בה סיד. קנה כדי לעשות קולמוס. ואם היה עב או מרוסס
 כדי לבשל בו ביצה קלה שבבצים. טרופה ונתונה באילפס.
 עצם כדי לעשות תרוד. רבי יהודה אומר כדי לעשות
 ממנו חת. וכוכית כדי לגרור בו ראש הפרקר. צרור או
 אבן כדי לגרוק בעוף. רבי אליעזר בן יעקב אומר כדי
 לגרוק בבמה: חרס כדי לתן בין פצים לחבירו. דברי
 רבי יהודה. רבי מאיר אומר כדי לחתות בו את האור.
 רבי יוסי אומר כדי לקבל בו רביעית. אמר רבי מאיר אף
 על פי שאין ראיה לדבר וכן לדבר. שצאמר לא ימצא
 במכתו חרס לחתות אש מיקוד. אמר לו רבי יוסי משם
 ראיה. ולחשוף מים מן הא: הן יפה. עד שלטי הגזורים:

אחר שיאכל כזית של המוציא יאמר תפלה זו:

ליחרא שאל דקצ'ה ושכנתיה צדחילו ורחימו ליחד שם י"ה צו"ה
 יחודא שלים צסם כל ישראל הנה אנכי צא לקיים מצות
 סעודה ראשונה של שבת לתקן את שורטה צמקום עליון והיא כנגד
 יחזק אצל קדישא וצוכותו כילול מחצלו של משיח ויקוים צנו מקרא
 שבתוצ והרכצתיד על צמתי ארץ ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה
 ידינו כננה עלינו ומעשה ידינו כננהו יהיו לרצון וכו':

פזמונים לשבת

פזמון סימן אני אברהם חזק

ואחד האכילה מזמרין אלו הפזמונים לכבוד סבת קדש:

אֶרֶץ וְרוֹם בְּהַבְרָאָם. בְּהָא בְּרָאָם. בְּלִי עֵמֶל אֶל הַמְצִיאָם. אֶרֶץ
עוֹלָם צוּר נְשִׂיאָם. שָׁבַת בְּיוֹם הַשְּׁבֵת:

נָקִי בָפִים וְטָהוֹר. מְאוֹר הַגָּאוֹר. בְּלִתִּי חוֹמֶר קוֹדֶם שְׂאוֹר.
בְּרֵאשִׁית הַכֹּל בְּרָא אוֹר. בְּיוֹם אֶחָד בַּשְּׁבֵת:

יְחִידִי בְּלִי שָׁנִים. עָשָׂה שָׁמַיִם. בְּלִתִּי עוֹר וְיָרִים.
בֵּין מַיִם לַמַּיִם. בְּיוֹם שְׁנֵי בַשְּׁבֵת:

אֵל יוֹצֵר עוֹלָמִים בְּיָה. הַמְצִיא הַנֶּחֱסֵה. שְׁתּוֹצִיא הָאָרֶץ פְּרִיָה.
גִּזְרֵי אוֹמֶר וְכֵן הָיָה. בַּשְּׁלִישִׁי בַשְּׁבֵת:

בְּלִי אֶוֹן בְּלִי גְבוּרֹת. יָצַר הָאוֹרֹת. לְאוֹר וּלְהַצְמִיחַ פִּירוֹת.
גִּזְרֵי וְנִתְּנוּ מְאוֹרֹת. בְּרַבִּיעִי בַשְּׁבֵת:

רַב כַּח אֵלֵי אֲבוֹהָיו. אֶרֶץ מִמֶּנּוּ. כָּל נֶפֶשׁ חַיָּה הַמְצִיאָהּ. כָּל
עוֹף כָּנָף לַמִּינֵהוּ. בַּחֲמִישִׁי בַשְּׁבֵת:

הָאֵל חַי גְּמֻלָּה בְּתוֹמּוֹ. בְּנִפְשׁוֹת עַמּוֹ. וּבְרָא אָדָם בְּצִלְמוֹ. הַשְּׁלִישִׁי
עַל כָּל עוֹלָמוֹ. בְּיוֹם שְׁשִׁי בַשְּׁבֵת:

מַלְכֵי הַשָּׁלִים כָּל מְלָאכָתוֹ. בְּיוֹם שְׁבִיתוֹ. וַיִּקְדֵּשׁ וַיִּבְרָךְ אוֹתוֹ.
עַל בֶּן יִשְׁמֵרוּ עֲדָתוֹ. יִשְׂרָאֵל אֵת הַשְּׁבֵת:

חֲזָק הוּא וְנוֹרָא עֲלִיוֹן. גִּעְלָם מִרְעִיוֹן. מִהֵרָ יִבְנֶה הַר צִיּוֹן.
וַיִּגְבַּח עִם דָּל וְאֲבִיוֹן. עוֹלָם שְׁכוּלוֹ שְׁבֵת:

סימן אני אברהם חזק

אֵלֵינוּ מִי הַקָּשָׁה וַיִּשְׁלַם. אֶרֶץ וּשְׁמַיִם כּוֹלֵם בַּשְּׁבֵת. בּוֹ נִזְהָרִים
עַמֵּי כָלָם. לָכֵן יִזְכּוּ לְעוֹלָם שְׁכוּלוֹ שְׁבֵת

נוֹשְׂאִים וְנוֹתְנִים בְּהִלְכוֹת. תְּשִׁיעַ וַיִּשְׁלַשֵּׁם מְלָאכּוֹת בַּשְּׁבֵת.
מִשְׁלִימִים מֵאָה בְּרָכוֹת

יוֹצְאִים שִׁיעוֹר גְּבוּלֵיהֶם. אֲלָפִים אֲמָה רַגְלֵיהֶם בַּשְּׁבֵת. חוּץ
מֵאַרְבַּע אֲמוֹת שְׁלָהֶם

אַרְבַּע רְשׁוּיֹת סְפוּרוֹת. הֵן הֵן בְּמִשְׁנֵה סְרוּרוֹת בַּשְּׁבֵת. וְרֵין
עֲרוּבֵי חֲצָרוֹת

בוֹצְעִים עַל שְׁתֵּי כְּבוֹרוֹת. בְּמִפּוֹת הַמְּפֹאָרוֹת בַּשְּׁבֵת. וּבָהֶם כָּל
מִיבֵי פִירוֹת

רצים

רצים לכל תענוגים. בשר שמן עופות ודגים בשבת. שמחים
ולא דואגים

הם מדליקין המנורה. בשמן זית זך ובכרה בשבת. זוכים בניהם
לתורה

מרחיקים כל מיני סחורה. אף רבוי אסורה בשבת. וגם כל
מחשבה זרה

חזק אל גדול ונודא. מוריד נשמה יתירה בשבת. לבני בני
הגבירה

יום השבת אין כמותו. ברכו אלהים ויקדשהו. מיום ראשון :
עד יום ששי. לקראת שבת נכספה נפשי. כי בשבת אצא
חפשי. וכי יום מנוחה אקראהו : זכנו חללים בגיל ונשמח כי
להודות. ולומר עליון. על כל אודות. כי בשבת לנו חמודות.
איש בער לא ידעהו : זכנו חללים צדיק לעשות. שבת כהלכה. אז
מסיני. מצוה ערוכה. גם היא לשומרה. פתר מלכה. וכבוד
והדר תעטרהו : זכנו חללים ומאהביה חיים יאריכו. וגם טועמיה.
חיים זכו. ובגתיב ישר הם ילכו. עדותיו בכל לב ידרשהו : זכנו
חללים רצה יהוה ובחר בנו. ומכל לשון הבדילנו. וקדשת שבת
הנחילנו. כל זרע יעקב בברכהו : זכנו חללים

יודוה רעיוני ירועי. ביום שבת קדש יום השביעי. יום אשר
כלית. בו כל מלאכתה. אומר כי שרית. על כל זולתה.
ומעשים עשית. אין לבלותיה. לי בן אמתה. חיש להרגיעי : יודוה
שביעי בחרת. מכל המנינים. ואותו קדשת. בשבועות ושנים.
חיש אשר נשאת. לגזע אמונים. ופרם מאסונים. ארחי
ורבעי :

רצה במנוחת. יום זה מנוחה. וביום עבודתי. המציא לי
הרוחה. והכן לשביתתי. משאת וארוחה. וששון ושמחה.
יהיה שעשועי :

אל עולם שכלו שבת תזבני. ונדה בהלו. שים אור בעדני.
ואל משכן שילה. תשוב תעלני. מהרה ענני. אורי וישעי : יודוה

שמעתי תנחם חסידים שומרים זה הזמר תדיר. וסימנו ישראל :

זה רבון עלם ועלמיה. אנת מלכא הוא מלך מלכיה : עובר
גבורתך ותמהיה. שפר קדמי להחיה :

פזמונים לשבת

שְׁבַחֲךָ אֱסֹדֶר צִפְרָא וְרִמָּשָׁא. לָךְ אֱלֹהֵא קִדִּישָׁא בְרָא כָּל נַפְשָׁא.
 צִירִין קִדִּישִׁין וּבְגֵי אֲנָשָׁא. חַיִּות בְּרָא וְעוֹף שָׁמַיָא:
 רַבְרַבִּין עוֹבְדֵךְ וְתַקִּיפִין. מִכִּיף דְּמִיָּא זָקִיף בְּפִיפִין. לוֹ יְחִי גִבֹּר שְׁגִין
 אֶלְפִין. לֹא יִיעוֹל גְּבוּרְתֵךְ בַּחוּשֵׁיבִיָּא:
 אֱלֹהֵא דִּילִיָּה יִקָּר וְתַבּוּתָא. פְּרוֹק יֵת עֲנָף מִפּוֹם אֲרִיזוּתָא. וְאַפִּיק
 יֵת עֲמָךְ מִגּוֹ גְּלוּתָא. עֲמָךְ דִּי בְּחֵרְתָּ מִכָּל עַמֵּיָּא:
 לְמִקְדָּשְׁךָ תּוֹב וְלִקְדָּשׁ קִדְּשִׁין. אֲתֵר דִּי בֵּיהּ יַחְדָּן רוּחִין וְנַפְשִׁין.
 יִזְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְּשׁוּפְרִיָּא:

פזמון אחר קידוש

צוּר מִשְׁלֹו אֶבְלָנוּ. בְּרַכּוֹ אֱמֹנִי. שְׁבַעֲנוּ וְהוֹתֵרְנוּ. בְּדַבֵּר יְהוָה:
 הִזָּן אֶת עוֹלָמוֹ. רוּעֵנוּ אֲבִינוּ. אֶבְלָנוּ מִלַּחְמוֹ. וּמִיָּינוּ
 שְׁתִּינוּ. עַל כֵּן גִּדְּרָה לְשִׁמּוֹ. וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ. אֲמִדְנוּ וְעֲנִינוּ.
 אֵין קְדוֹשׁ כִּיהוָה:

בְּשִׁיר וְקוֹל תּוֹרָה. נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ. עַל אֲרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָרָה.
 שֶׁהִנְחִיל לְאַבּוֹתֵינוּ. מִזֶּזֶן וְצִדָּה. הַשְׁבִּיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסֵדוֹ
 גָּבַר עָלֵינוּ. וְאַמַּת יְהוָה:

רַחֵם בְּחֲסִדָּה. עַל עַמָּךְ צוּרְנוּ. עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ. זְבוּל
 בֵּית תְּפִאֲרוֹתֵינוּ. וּבֶן דָּוִד עֲבִדָּה. יָבֹא וְיִגְאָלֵנוּ. רוּחַ אֲפִינוּ.
 מְשִׁיחַ יְהוָה:

יִבְרָךְ הַמְּקַדֵּשׁ. עֵיד צִיּוֹן תִּמְלֵא. וְשֵׁם גְּשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ. וּבִרְגָּנָה
 שֵׁם גְּעֵלָה. הִרְחֵמֵן הַמְּקַדֵּשׁ. יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה. עַל בּוֹם יֵין
 מִלֵּא בְּבִרְכַּת יְהוָה:

וְהַתְּשִׁיב זִסְדֵּר הַכוֹנֶה יַנּוּיִן קוֹדֵם צִדְכָּת הַמִּזֶּזֶן שֶׁס' הוּ"ה יו"ד ה"ה
 וי"ו ה"ה הַעוֹלָם ז"ח ז' כוֹלָלִים ק' צִדְכּוֹת וְלִכֵּן קוֹדֵם יֵאמֹר אֵלֶּה ת"ק
 צִדְכָּת שֶׁלֹּהֶם הַשְּׁמוֹת הַנִּזְכָּרִים:

'יוֹנָתָן' צַחְגֵּי הַסֵּלַע צִסְתֵּר הַמִּדְּגָה הַדְּלִינִי אֵת תְּדַלִּיךְ הַשְּׁמִיעִינִי אֵת
 קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עֵרַצ וּמִדַּלִּיךְ נִלְוָה:

'הַנִּלְמִים' כִּרְאוֹ צִלְדָּן עֵת הַזְּמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע צִלְדָּנוּ:
 'וְחֹכֵךְ' כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוּצַצ שְׁפִתֵי יִשְׁנִים:
 'הַצִּיָּאֵר' אֵל צִית הִיִּין וְדָגְלוֹ עָלֵי אֵהֶבָה:

שם ע"ב

יִשְׁקֵנִי מַנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי עוֹצִים דְּדִיךְ מִיֵּין
 וְחִכְךָ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לַמִּישְׁרִים דּוֹצֵצַ שְׁפִתֵי יִשְׁנִים
 דְּדוּדֵי לַח וְאֶדְוֶם דְּגוֹל מִרְצָצָה
 יִפֶּה דַעֲיִתִי הֵכֶךְ יִפֶּה עֵינֶיךָ יוֹנִים
 גְּלוּלֵי זֶהָב תַּמְלָאִים צַתְרָשִׁים מַעֲיוֹ עֶשֶׂת שָׁן מַעֲלַפֶּת סְפִירִים
 וְחִכְךָ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לַמִּישְׁרִים דּוֹצֵצַ שְׁפִתֵי יִשְׁנִים
 יִפֶּה אֶת דַּעֲיִתִי כַתְרָלָה נֶאֱחָה כִּירוֹשָׁלַם אִימָה כַּדְגָּלוֹת
 וְחִכְךָ כִּיֵּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לַמִּישְׁרִים דּוֹצֵצַ שְׁפִתֵי יִשְׁנִים
 יִפֶּה דַעֲיִתִי הֵכֶךְ יִפֶּה עֵינֶיךָ יוֹנִים מַצְעֵד לְאַחֲתֶךָ שַׁעֲרֶךָ כַּעֲדָר
 הַעֲזִים שְׁגִלְשׁוֹ מַהֲרָ גִלְעָד
 יִהְיֶה שֵׁם יְהוָה מַצְדֶּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם

אח"כ יאמר מזמור פ"ז

לִבְנֵי קִרְחָה מִזְמוֹר סִיר יִסּוּדָתוֹ צִהְרֵי קֹדֶשׁ : אֵלֶּה ה' שַׁעֲרֵי לִיוֹן מִכָּל
 מַשְׁכָּנוֹת יַעֲקֹב : כַּבְדּוֹת מַדְבָּר צֶדֶךְ עִיר הָאֱלֹהִים סֶלָה : אֲזַכִּיר דֶּהָב
 וְצִלָּ לִידַעֲי הַכֹּהֵן פִּלְשֶׁת וְלֹד עִם כּוֹשׁ זֶה יֵלֶךְ שֵׁם : וּלְלִיוֹן יֹאמֶר אִישׁ וְאִישׁ
 יֵלֶךְ זֶה וְהוּא יִכּוֹנֵנָה עֲלִיוֹן : יְהוָה יִסְפֹּד צִנְתָּ עַמִּים זֶה יֵלֶךְ שֵׁם סֶלָה :
 וְשִׁירִים כַּחֲלָלִים כָּל מַעֲיָנֵי צֶדֶךְ :

קוֹדֶם צִרְכַּת הַמִּזּוֹן שֶׁל כָּל סַעֲוֹדָה יַעֲוֹל יִדּוּ לַמִּים אַחֲרֵינוּם וְיֹאמֶר
 כּוֹסֵחַ זֶה :

יְדִי אֶסְחִי אֲנִי . לְגִבִּי חֵד מְנָא . לְסִטְרָא חוֹרִינָא .
 דְּלִית בָּהּ מִמָּשָׂא : אֲזִמֵּן בְּתַלְתָּא . בְּבִסְתָּ
 בְּרִכְתָּא . לְעֵלִית עֲלָתָא . עֲתִיקָא קַדִּישָׁא :

וְקוֹדֶם צִרְכַּת הַמִּזּוֹן יִלְמּוּד עַל שׁוֹלְחָנוֹ תַנ"ךְ וּמַשְׁנֵה וּבִמְדָּא וּפְסָקָא מְהוֹרָה
 הַקְדוּשׁ דְּצֵר יוֹם צִיּוֹמוֹ כֹּאשֶׁר כִּדְפֶס צִסְפֵּר תִּיקוֹן סַעֲוֹדָה :

סדר ברכת המזון

לומדים מזמור שיר ליום השבת שהוא צדף ק"כ ע"א :

וטוב לומר זה המזמור :

לְמִנְצָה בְּנִינּוֹת מִזְמוֹר שִׁיר וְגוֹמֵר :

תַּהֲלִית ה' יִדְבָּר פִּי וַיִּצְדֵּךְ כָּל צַדֵּךְ שֵׁם קִדְשׁוֹ לַעֲוֹלָם וְעַד : וְאֶנְחֵנוּ
 כַּצֶּדֶךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ : אֲצַדִּיקָהּ אֶת ה' צִלָּ עַת
 תַּמִּיד תַּהֲלִיתוֹ צִפִּי : סוּף דְּצֵר הַכָּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יִרְאָה וְאֶת מַלְּוִתָיו

ברכת המזון

אמור כי זה כל האדם: וידבר אלי זה השלחן אשר לפני: ה' : וקודם
ברכת המזון יאמר תפלה זו:

לשם יחוד קצ'ה ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בן"ה ציחודם
שלים על ידי ההוא עמיר ונעלם צסם כל ישראל. הכני מוכן
ומזומן לקיום מצות עשה של ברכת המזון שנאמר ואכלת וסבעת וברכת
את ה' אלהיך. ויהי נעם ה' וכו' :

אם המסובין שלשה וצע"ה מצדך אומר:

ברכות דצנן וברכות דצדך שאכלנו משלו:

(ואם יש כהן צדך המסובין יאמר)

ברכות כהן ודצנן וברכות וכו' : (ואם אחר מצדך יאמר)

ברכות דצ צעל הצית וברכות וכו' : (ואם הצן מצדך יאמר)

ברכות אצי מורי דצ צעל הצית ודצנן וברכות וכו' :

ברכת זימון לחתן

נברך אלהינו שהשמחה במעוננו שאכלנו משלו: וענין ברוך
אלהינו שהשמחה במעוננו שאכלנו משלו ובטובו הגדול
חייבנו:

וענין המסובין ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חייבנו.
וחזר המצד ברוך שאכלנו משלו ובטובו הגדול חייבנו.

ואם הם עשרה או יותר יאמר המצד:

נברך אלהינו שאכלנו משלו: וענין המסובין ברוך
אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול חייבנו:
והמצד חזר ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו הגדול
חייבנו: ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולם ועד:

היחיד מתחיל מכאן.

קודם צ"ה יכוין צד' ברכותיה ד' עולמות שהם אצילות צדיקה וצדקה
עשיה כנגד שם הוי"ה להודיר השפע מלמעלה למטה. (וצדקה
דאשונה יכוין אצילות יוד הי ויו הי):

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם הזגנו ולא
ממעשינו המפרנסנו ולא מצדקוהינו.

המצדיק טובו עלינו. הן אותנו ואת העולם כולו
בטובו

קלה

ברכת המזון

בטובו בָּחַן בְּחֶסֶד בְּרִיּוֹת וּבְרַחֲמִים • נוֹתֵן לָחֶם לְכָל
בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ • וְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חֲסָר
לָנוּ וְאֵל יִחְסַר לָנוּ מִזֶּן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הוּא זֶן
וּמִפְּרִיגָם לְכָל • וְשִׁלַּחְנוּ עֲרוּךְ לְכָל • וְהִחֲקִין מִתְּהִיָּה וּמִזֶּן
לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֲסָדָיו כְּאֲמֹר
פֹּתַח אֶת יְדֶיהָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן • בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה הַזֶּן אֶת הַכֹּל :

עַל אֲרִצָּנוּ וְעַל גִּחְלַת אֲבוֹתֵינוּ • נוֹדֶה לָּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה
טִבָּה וּרְחֻבָּה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּן • עַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפָדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים • הַנְּטִים לִין לוֹמְרוֹת
וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרָנוּ • וְעַל תּוֹרָתְךָ שֶׁלְּמִדְתָּנוּ
וְעַל חֻקֵּי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ • וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן שֶׁאַתָּה זֶן
וּמִפְּרִיגָם אוֹתָנוּ :

פחנכה לומרים :

עַל הַנְּטִים עַל הַפּוֹרְקָן עַל הַגְּבוּרֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנְּפִלְאוֹת
וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם וּבְזֶמַן הַזֶּה :
בַּיָּמִי מִתְּהִיָּה בֶן יוֹחָנָן בֶּהֱן גָּדוֹל חֲשֻׁמוֹנָאִי וּבְגִיּוֹ • כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁכְחָם מִתּוֹרָתְךָ
וּלְהַעבִירָם מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ • וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם
בַּעַת צָרָתָם • רַבַּת אֶת רִיבָם • רַבַּת אֶת דִּיגָם • נִקְמַתְךָ אֶת נִקְמָתָם •
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים • וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים • וְרָשָׁעִים בְּיַד
צַדִּיקִים • וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים • וְזָרִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתְךָ • וְלָךְ
עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה
גְּדוֹלָה וּפְדֻקָּה בְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחֲרַי כִּי בָּאוּ בְּנֵיךְ לְרַבִּיר בֵּיתְךָ וּפָגְוּ אֶת
הַבֵּלָה • וְטָהְרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁיךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ
שְׁמוֹנָה יָמִים (חֲנֻכָּה) אֱלֹהֵינוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה • וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים
וּנְפִלְאוֹת וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה :

ברכת המזון

צפורים אומרים:

על הנסים. ועל הפורקן. על הגבורות. ועל התשועות ועל
הנפלאות ועל הנחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם
בזמן הזה: בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה בשעמד עליהם המן
הרשע. בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים. מנער
ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחודש שנים עשר
הוא חודש אדר ושללם לבזו. ואתה ברחמיה הרבים הפרת את
עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבית לו גמולו בראשו. ותלו
אותו ואת בניו על העץ. ועשית עמהם גם נפלא ונורה לשמך
הגדול סלה:

ואם לא אמר על הנסים ונזכר אחר שסיים ברכת על האזן ועל המזון
יאמר אותו צהרמון חלל שמתחיל. הרחמן הוא יעשה לנו נסים
ונפלאות כמו שעשה לאבותינו בימים ההם ובזמן הזה וגומל. ואם
שכת אין מחזירין אותו:

ועל הכל יהוה אלהינו אנו מודים לך. ומברכים
את שמך באמור ואכלת ושבעת וברכת את
יהוה אלהיך על הארץ הטובה ומוציא את הכוס כשאומרים
על האזן העוזב אשר נתן לך: ברוך אתה יהוה זיוה
ה יו"ד ה"י ואלו ה"י על הארץ ועל המזון:

רחם יהוה אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל
ירושלים עירך. ועל הר ציון משכן כבודך.
ועל היבנה. ועל מעונך. ועל הבירה. ועל הבירה
הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אבינו רענו. זוננו.
פרנסנו. כלכלנו. הרויחנו. הרוח לנו מהרה מכל
צרותינו. ואד תצריכנו יהוה אלהינו לידי מהנזות
בשר ודם ולא לידי הלואתם שמתנחם מעוטה
וחרפתם מרבה. אלא לידך המלאה והרחבה.
העשירה והפתוחה. שלא גבוש בעולם הזה. ולא
נכלם לעולם הבא. ומלכות בית דוד משיחך תחזירנה
למקומה במהרה בימינו:

רָצָה וְהִחַלְצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשָּׁבֹת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה • כִּי
 יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מְלִפְנֶיךָ • נִשְׁבּוֹת בּוֹ • וְנָנוּחַ
 בּוֹ • כְּמִצֵּית חֲקֵי רְצוֹנְךָ • וְאַל תְּהִי צָרָה וְיָגוֹן בְּיוֹם
 מְנוּחָתָנוּ • וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמוֹת צִיּוֹן בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ • כִּי
 אַתָּה הוּא בֹעֵל הַנִּחְמוֹת • וְאַף עַל פִּי שְׁאֵכְלָנוּ וְשָׂתִינוּ
 חֶרֶב בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לֹא שָׁכַחָנוּ • אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ
 לְנֶצַח וְאַל תִּזְנַחֲנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה •
 וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ :

צדאס חדש וציוס טוצ אומרים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא יִגְיַע יִדְּאֶה וְיִרְצֶה יִשְׁמַע יִפְקֹד •
 וְיִזְכֹּר זְכוּרָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירְךָ
 וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ •
 לְפִלִּיטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים • בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה •
 לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וְלַהּוֹשִׁיעֵנוּ : זְכוּרָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה
 בּוֹ לְבִרְכָּה וְלַהּוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים • בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס
 וְחַנּוּן וְחֶמּוֹל וּרַחֵם עָלֵינוּ וְלַהּוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲנִיבֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ
 חַנּוּן וּרַחוּם אַתָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּרַחֲמֵינוּ בְּנִין
 יְרוּשָׁלַם אָמֵן :

וְאִם סָכַח לְהַזְכִּיר סָצַת אִו יוֹם טוֹצ אִס נֹזֵכַר קוֹדֵם סִהֵתחִיל צִדְכַת
 הַטוֹצ וְהַמְטִיצַי אִמֵּד • בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁנַתָן
 שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבְרִית בְּרוּךְ אַתָּה ה'
 מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֻת : וְצִיּוֹם טוֹצ אִמֵּד בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 שְׁנַתָן יָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמּוּחָה אֵת יוֹם חַג פְּלוּגִי הַזֶּה
 בְּרוּךְ אַתָּה ה' מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים : וְאִם הוּא סָצַת וְיוֹם טוֹצ אִו
 דָּאָס חֲדָשׁ כּוֹלֵל סְמִיחָס צִדְכָה אִחַת • וְאִם הֵתחִיל צִדְכַת הַטוֹצ וְהַמְטִיצַי
 וְכ"ס אִס סִיִּים צ"ה יַחֲזוֹר לְדָאָס וְצ"ח אִס סָכַח אֱלֹהֵינוּ וְלֹא הֵתחִיל
 צִדְכַת הַטוֹצ וְהַמְטִיצַי יִאֲמַר • בְּרוּךְ שְׁנַתָן רֵאשִׁי חֲדָשִׁים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 לְזִכְרוֹן : צִלָּא הַזְכַּרְתָּ סָס וּמַלְכוּת • וְאִם הֵתחִיל צִדְכַת הַטוֹצ וְהַמְטִיצַי אִין
 מַחֲזִירִין אוֹתוֹ אִלָּא כּוֹלְלוּ צִהֲרַמֵּן כְּמוֹ עַל הַנִּיסִים :

בְּחִינָנוּ

ברכת המזון

בְּחַיֵּינוּ וּבְחַיֵּי כָּל קְהָל בֵּית יִשְׂרָאֵל חֲבֻנָּה עִיר צִיּוֹן
בְּרָגְדָה וְחִכִּין עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם
וְאַרְמוֹן עַל מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב בְּקֶרֶב כְּבָרָא שׁוֹנָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם לָעַד הָאֵל
אָבֵינוּ • מִלִּכְנוּ • אֲדִירֵנוּ • בּוֹרְאֵנוּ • גּוֹאֲלֵנוּ •
קְדוֹשֵׁנוּ • קְדוֹשׁ יַעֲקֹב • רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל • הַמֶּלֶךְ
הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לְכָל • שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם הוּא מְטִיב לָנוּ •
הוּא הַמְּטִיב לָנוּ • הוּא יְמִיב לָנוּ • הוּא גּוֹמְלֵנוּ • הוּא
גּוֹמְלֵנוּ • הוּא יְגַמְלֵנוּ לָעַד חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרֵיחַ
וְהַצְלָה וְכָל טוֹב:

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים :

הַרְחֵמֵן הוּא קָרַן לַעֲמוֹ יְרִים :

הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲפָאֵר בָּנוּ לְנֶצַח נֶצַחִים :

הַרְחֵמֵן הוּא יַפְרִיֵּסנוּ בְּכְבוֹד וְלֹא בְבוֹז • בְּהִתֵּר וְלֹא

בְּאִיסוּר • בְּנִחַת וְלֹא בַצָּעַר :

הַרְחֵמֵן הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה רְחוּקָה וְהַצְלָחָה בָּנִל

מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ :

הַרְחֵמֵן הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵנוּ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבּוֹר עוֹל גְּלוּת מִהֲרָה מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ :

הַרְחֵמֵן הוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ :

הַרְחֵמֵן הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ

וְרַפִּיאת הַגּוּף :

הַרְחֵמֵן הוּא יַפְתִּיחַ לָנוּ אֶת יְדוֹ הַרְחֵבָה

הַרְחֵמֵן

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֶךְ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִמֶּנּוּ בְשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל
כִּמּוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב בְּכָל מְכַל כָּל כֵּן יְבָרֶךְ אוֹתָנוּ יְחִיד
בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :
הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמוֹ : (נזילס חדש יאמר)
הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלְבָרָכָה : צוּנוֹת יאמר :

הַרְחֵמֵן הוּא יוֹכֵנוּ לִישֵׁב בְּסִכָּה שֶׁל לוֹיִתָּן : הַרְחֵמֵן
חֹוֹא יִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ שִׁפְעַת קִדְשָׁה וְטַהֲרָה
מִשִּׁבְעָה אֲשֶׁר פִּזְּנוּ עַל אֵין קִדְשִׁין וְכוּתָם
תִּהְיֶה מִגֵּן וְצִנָּה עָלֵינוּ : ע"כ

הַרְחֵמֵן הוּא יִטַּע תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבֵּנוּ וְתִהְיֶה יְרֵאָתוֹ
עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחָטָא :

הַרְחֵמֵן הוּא יְנַחֵלֵנוּ עוֹלָם שְׁכָלוֹ שְׁבֵת מִנוּחָה לְחַיֵּי
הָעוֹלָמִים : צוּנוֹת אורחוצנים :

הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֶךְ אֶת הַשְּׁלָחַן הַזֶּה שֶׁאֲכָלוּ עָלָיו וַיִּסְדֹּר
בּוֹ כָּל מַעֲדָנֵי עוֹלָם וַיְהִיָּה כְּשֶׁלַּחֲנוֹ שֶׁל אֲבָרָהָם
אֲבִינוּ . כָּל רָעֵב מִמֶּנּוּ יֹאכֵל . וְכָל צָמָא מִמֶּנּוּ יִשְׁתָּה :
הַרְחֵמֵן הוּא יְבָרֶךְ (אֶת אָבִי מוֹרִי) בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה (וְאֶת
אִמִּי מוֹרֵתִי) בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה וּבַעַל הַסְּעוּדָה הַזֹּאת
הוּא וּבָנָיו וְאֲשֶׁתוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ בְּבָנִים שְׁלֵא יָמוּתוּ וּבְנִקְסִים
שְׁלֵא יִתָּמוּ . לֹא יִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה . וְלֹא יִכָּלֵם לְעוֹלָם
הַבָּא . וַיְהִי נִכְסִיו מְצֻלָּחִים וְקְרוֹבִים לְעִיר . וְלֹא יִשְׁלֹט
שָׂטָן בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו . וְאֵל יִזְבֶּקֶק לְפָנָיו שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהַרְחֵק
עֵין מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם : ע"כ

הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲיֵנוּ וַיַּוְכֵנוּ וַיִּקְרַבֵּנוּ לְיָמֹת הַמְּשִׁיחַ
וְלִבְנֵי בֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא :
(צוּנוֹת וְנֹאמַר מְגִדֵּל) מְגִדֵּל יְשׁוּעוֹת מִלָּכּוֹ וְעֲשֵׂה

ברכת המזון

חֲסֵד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹר וּלְדוֹר עַד עוֹלָם: כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרָעוּ וְהָרְשִׁי יְהוָה לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב: גַּעַר הָיִיתִי
גַּם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק גָּעוּב וְזָרְעוֹ מִבִּקֵּשׁ לֶחֶם:
כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלֹוֹה וְזָרְעוֹ לְבָרָכָה. מִדֶּה שְׂאֵבֵלֵנוּ
יְהִי לְשִׁבְעָה. וּמִדֶּה שְׂשֻׁתֵינוּ יְהִי לְרַפּוּאָה. וּמִדֶּה
שְׁהוּתֵנוּ יְהִי לְבָרָכָה. כְּדִכְתִּיב וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ כִּדְבַר יְהוָה: בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֹשֶׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

בָּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ:
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ וַיִּתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
עֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו וּבְרַחֲמָיו רַבִּים הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

כוס ישועות אשל וצסס יי אקדל:

סְבִירֵי מִרְנָן

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

צרכה אחרונה על היין:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן
וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצָת וְהִנְחִלָתָ לְאֲבוֹתֵינוּ
לֶאֱכֹל מִפְּרִיָהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטוֹבָהּ. רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַדִּינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל הָהָר צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מִזְבִּיחֶךָ וְעַל הַיְכָלְךָ וּבִגְדֵי יְרוּשָׁלַיִם
עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹבָה. וְשִׁמְחָנוּ
בְּבִנְיָנָה. (צסצט אומר ונחמנו ביום השבת הזה). כִּי
אַתָּה טוֹב וְיָמִיב לְכָל: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ
וְעַל פְּרֵי הַגֶּפֶן:

כתב האר"י ז"ל צליל שצת יניח אחר צדכת המזון על השולחן הכוס
של צדכת המזון עם מעט יין וקלת פת מן הלחם אצל לא לחם
שלם. והוא להמשיך שפע משצב צדכות השצת לכל השצוע:

מצות עונה צצת כתיצ ושחרו צני ישראל את השצת מכאן רמו
עונתן של ת"ח צליל שצת כי צ"ני י"שראל ח"ת ה"שצת ר"ת
ציאה ומי שיכול לנהוג כזה אשרי לו. וצודאי מי שנוהג כן יהיו לו צנים הגונים
ויזכה לגשמות טהורות כמו שכתבו המקוצלי' צזה ואין להאריך כאן:

שחרית של שבת

הודות אל וניחוחי. תהלות נשמת כל חי: שמך יהוה אלהינו.
תתברך תמיד מלפנו. ורוח כל בשר חי. תהלות נשמת
כל חי. אל תפן לחטאתי. אל תזכור עונותי. ואשיר שיר שבחי.
תהלות נשמת כל חי: תרומם ותתנשא. מלך רם ישב על כסא.
לך אתן כל שבחי. תהלות נשמת כל חי:

בשמחת חתן וכלה).

(כשיש שורה של חתן חומרים

במצות ברית מילה).

(כשיש שורה של מילה חומרים

צונו צור בעלה. היא בקרבן גיחוחי. תהלות נשמת כל חי: ע"י

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו ורוח

כל בשר תפאר ותרוםם וברך מלכנו תמיד.

מן העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדך אין לנו

מלך גואל ומושיע. פודה ומציל ועונה. ומרחם

בכל עת צרה וצוקה. אין לנו מלך עוזר וסומך אלא

אתה. אלהי הראשונים והאחרונים אלוה כל בריות

ארון כל תולדות המהלל בכל התשבחות המנהג

עולמו בחסד ובריותיו ברחמים ויהוה ער לא ינום

ולא ישן. המעורר ישנים. והמקיץ נרדמים. מחיה

מתים. ורופא חולים. פוקח עורים. וזוקק כפופים.

המשיח אדמים. והמפענח געלמים. וילך לברך

אנחנו מודים:

שחרית של שבת

וְאֵלֵינוּ כִּינּוּ מְלֵא שִׁירָה בָּיָם וְדִשּׁוּנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גְּלִי
 וְשִׁפְרֹתֵינוּ שָׁבַח כְּמִרְחָבִי רִקְיעַ וְעֵינֵינוּ
 מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם
 וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאֵילוֹת אֵין אָנוּ מִסְפִּיקִין לְהוֹדוֹת לָךְ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וּלְבָרֶךְ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶינוּ עַל אַחַת מֵאֲדָרָה
 אֶלְפֵי אֶלְפִים וְרוֹב רַבִּי רַבְבוֹת פְּעָמִים דְּטוֹבוֹת נַסִּים
 וְנִפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ • כִּלְפָּנֵינוּ
 מִמַּעֲרִים גָּאֻלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ •
 בִּרְעֵב וְנָתַתָּנוּ • וּבְשָׂבַע כִּלְפָּלְתָּנוּ • מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ •
 מִדָּבָר מִלְּטָתָנוּ • וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרַבִּים דִּלִּיתָנוּ • עַד
 הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ • וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסִדֶּיךָ • עַד כֵּן
 אֲבָרִים שְׁפִלְגָת בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחָת בְּאַפֵּינוּ •
 וְדִשּׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ • הֵן הֵם יוֹדוּ • וַיְבָרְכוּ • וַיִּשְׁבְּחוּ •
 וַיִּפְאֲרוּ • וַיִּשְׁוֹרְרוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶינוּ תָּמִיד • כִּי כָל פֶּה
 לָךְ יוֹדֶה • וְכָל לָשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח • וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה •
 וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ חִבְרֶע • וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה •
 וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ • וְכָל קָרֵב וּכְלִיּוֹת יִזְכְּרוּ לְשִׁמְךָ •
 כִּדְבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרָנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ :

צטת קודם פודים יש נוהגים לומר כלן מי כמוך :

מִצִּיל עָנִי מִחֲזֹק מִכֵּנוּ וְעָנִי וְאֲבִיוֹן מִגִּזְלוֹ :

שׁוֹמֵר עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע • צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב
 וְחֹשֶׁעַ • וּבַחֲבוֹב רִנָּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לִישָׁרִים
 גָּאוֹה תִּהְלֶה :

וְכִס :	ר	תת	שָׁרִים	י	בְּפִי
רָה :	פ	תת	דִּיקִים	צ	וּבְשִׁפְתֵי
דֶּש :	ק	תת	סִידִים	ח	וּבְלָשׁוֹן
לָל :	ה	תת	דוֹשִׁים	ק	וּבְקֶרֶב

במקהלות

שחרית של שבת קמב

במקהלות רבבות עמך בית ישראל עבן חובת
כל היצירים לפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרוכס
ולהדר ולנצח על כל דברי שירות ותשבחות הוד
בן ישי עבדה משידה: ובין

ישתבח שמה לעד כלפנו. האל המלך הגדול
והקדוש בישמים יבארץ: כי לה נאה יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. לל נשימה
שיר. ושבחה. הלל. וזמרה. עז. וממשלה. נצח.
גדלה. וגבירה. תהלה. ותפארת. קדשה. ומלכות.
ברכות וירואות לשבח גדול ודקדוש ובעולם
ועד-עולם אתה אל: בריך אתה יהוה מלך גדול
ומהלל בתשבחות. אל ההודאות. ארון הנפלאות.
בזרא כל הנשבות. רבון כל הבעשים. הבוחר בשיירי
זמרה. כלל חי העוזרים אמן:

דשות לקדים יולד נאה ומפואר להחכם ר' ין עזרא זלל:
אגדלך אלהי כל נשמה. ואורך צדק פחד ואימה. צעמדי תוך קהלך
ליר לרומם. לך אכרע ואכופ דאש וקומה. דקיעי דים הלא
נעה צמזטא. והארץ יסדה על צלימה: הויכל איש הקוד אל יולדו. ומי
הוא זה צכל קדמה וימה מדומם הוא עלי כל פה ולסין. אשר הפליא ועשה
כל צחכמה. ויתגדל צגוי קדוש ועליון. ויתקדש שמים דצא צעלמא:

ולריך לענות חמסה פעמים אמן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא כדעיתה וימליך
מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה: בחייכון וביומיכון
ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך
ושתבח ויהפאר ויתרומם וירגשא ויתרברך וירעלל וירבכל
שמה דקודשא בריך הוא לעידיא מן כל ברכתא שידתא תשבחתא
ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

שחרית של שבת

ואמר חזן ברכו את יי המברך: ולומדים הקהל זלזל:

ישתבח ויתפאר שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים. יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם. ושמו מדומם על כל ברכה ותהלה:

וצונים זקול דס ברוך נפש. יהוה דום. המברך נשמה. לעולם חיה. ועד יחיד:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. יוצר אור ובורא חשך. עשה שלום. ובורא את הכל: הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יאמרו אין קדוש כיהוה. הכל ירוממוך סלה יוצר הכל. האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח ובוקע חלונות רקיע מוציא חמה ממקומה ולבגדה ממכון שבתה ומאיר לעולם כלו ודיושביו שגרא בחדת רחמים. המאיר לארץ ולדברים עליה ברחמים ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית: מה רבו מעשיך יהוה. כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניניה: המלך המרום לבדו מאז. המשבח והמפאיר והמתנשא מימות עולם. אלהי עולם ברחמיו הרבים רחם עלינו. אדון ענינו צור משגבנו מגן ישענו משגב בעדנו אין ערוך לך ואין זולתך אפס בלתיך ומי דומה לך. אין ערוך לך יהוה אלהינו בעולם הזה ואין זולתך מלבנו לחיי העולם הבא אפס בלתיך גאלנו לימות המשיח ומי דומה לך מושיענו לתחיית המתים: (סוד א"ב)

אל אדון על כל המעשים. ברוך ומבורך בפי כל הנשמה: גדלו וטובו מלא עולם. דעת ותבונה סוכבים הודו: המתנאה על חיות הקדש. ונהדר בכבוד על המדבקה: זכות ומישור לפני

בסאו. חסד ורחמים מלא כבודו: טובים מאורות שבראם אלהינו.
 יצאם ברעה בבינה ובהשגל: כל וגבורה נתן בהם. להיות מושלים
 בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נוגה. באה זיום בכל העולם:
 שמים בצאתם ששים בבואם. עושים באימה רצון קונם: פאר
 וכבוד נותנים לשמו. צהלה ודברה לזכר מלכותו: קרא לשמש
 וינח אור. ראה והתקין צורת הלבנה: שבת יתנו לו כל צבא
 מרום. תפארת וגדלה שרפים ואופנים וחיות (נח וחיות ואופנים)
 הקדש:

לאל אשר שבת מכל המעשים וביום השביעי
 נתעלה וישב על כסא כבודו. תפארת עטה
 ליום המנוחה עונג קרא ליום השבת. זה שיר שבת
 של יום השביעי שבו שבת אל מכל מלאכתו. ויום
 השביעי משבח ואומר. מזמור שיר ליום השבת:
 לפיכך יפארו לאל כל יצוריו שבת ויקר וגדלה
 וכבוד יתנו למלך יוצר כל המנחיל מנוחה לעמו
 ישראל ביום שבת קדש:

שמך יהוה אלהינו יתקדש וזכרה יתפאר מלכנו
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: על כל
 שבת מעשה ידך ועל מאורי אור שיצרת הקמה
 יפארוה סלה: תתברך לגצח צורנו מלכנו וגאלנו
 בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו. יוצר
 משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם
 ומשמיעים בראה יחד בקול דברי אלהים
 חיים ומלך עולם: כלם אהובים. כלם ברויים.
 כלם גבורים כלם קדושים. כלם עשים באימה
 וביראה רצון קונם. וכלם פותחים את
 פיהם. בקדשה. ובטהרה. בשירה. ובזמרה:
 בברכי' משבחין בפי' ארץ מקדשין ומעריצין וממליכין
 את-

שחרית של שבת

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃
וְכָל־סֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה׃
וְנוֹתָנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה׃ לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרם בְּנִחַת רוּחַ׃
בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה׃ וּבִנְעִימָה׃ קְדָשָׁה כָּל־ס פְּאֶחָד עוֹנִים
בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירָאָה׃ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה
צְבָאוֹת׃ מִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ׃ וְהַאֲוִפִּים וְחַיִּית הַקֹּדֶשׁ
בְּרַעֲשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים׃ (כ"א לְעֶמֶת הַשָּׁרָפִים) לְעִנְיָתָם׃
מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים׃ בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ׃

לְאֵל בְּרוּךְ׃ נְעִימוֹת יִתְּנוּ׃ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם׃
וְגִידוֹת יֹאמְרוּ׃ וְתִשְׁבָּחוֹת יִשְׁמִיעוּ׃ כִּי הוּא
לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת׃ עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת׃
בַּעַל מַלְחָמוֹת׃ זוֹרֵעַ צַדִּיקוֹת׃ מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת׃ בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת׃ נוֹרָא תְהִלּוֹת׃ אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת׃ הַמְחַיֶּה
טוֹבוֹ בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית׃ כְּאֶמּוֹר׃
לַעֲשֶׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃ (אִין לוֹמַד וְהַתְקִין
מִלּוּד וְהַתְקִין מֵאוֹרוֹת מִשְׁמַח עוֹלָמוֹ אֲשֶׁר בָּרָא)
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת׃

אֶהְיֶה עוֹלָם אֶהְבֶּתְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ תְּמַלֵּךְ גְּדוֹלָה
וְיִתְיַרְהָ תְּמַלֵּךְ עֲלֵינוּ׃ אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ׃
בְּעֶבֶר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבְעֶבֶר אֲבִיתֵנוּ שְׁבַטְחוּ בְךָ
וְתִלְמִדְכֵנוּ חֲקִי חַיִּים לַעֲשׂוֹת (חֲקִי) רְצוֹנְךָ בְּלִבְךָ
שָׁלֵם׃ בֵּן תְּחַנְּנוּ׃ אֲבִינוּ אֲבִי הַרְחֵמֵנוּ׃ הַמְּרַחֵם רַחֵם
גַּם עָלֵינוּ׃ וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה לְהַבִּין לְהַשְׁכִּיל׃
לְשִׁמּוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד׃ לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת׃ וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תִּרְתֶּךָ בְּאַהֲבָה׃ וְהָאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ׃ וְרַבֵּק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ׃ וַיַּחַד לִבְבֵינוּ
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ׃ לְמַעַן לֹא גִבוֹשׁ וְלֹא

נִכְלָם

שחרית של שבת קמר

גְּבֻלָּם וְלֹא נִכְשַׁר לְעוֹלָם וָעֶד׃ כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁה
הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחָנוּ׃ נְגִילָה וְנִשְׁמַחַת
בִּישׁוּעָתְךָ׃ וְרַחֲמֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבֵּים׃
אֵל יִטְשׁוּנוּ נִצַּח סֶרֶה וָעֶד׃ מֵהָר וְהָבָא עָלֵינוּ בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם כֹּחַן יֵאָחֵז 73 לִינִיּוֹת וַיְהִיו מִקּוֹצֵלִים צִדּוֹ הַשְׁמַלִּית עַל
לָנוּ עַד שְׁמַנִּיעַ לְרִצְרוֹ חַיִּים וְכוּ׳ מְהֵרָה מֵאַרְבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ׃
וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם כֹּמַעַל צוֹאֲרָנוּ וְהוֹלִיכָנוּ קוֹמֵמִיּוֹת
לְאַרְצָנוּ׃ כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֲתָהּ וּבָנוּ בְּחֶרֶת מְכָל
עַם וְלָשׁוֹן וְקִרְבָּהֵנוּ מִלִּכְנוּ יִכּוּץ מִיד לִזְכוֹר מַעֲמַד הַר סִינִי
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וַיִּזְכּוֹר מַחֲיִית זָכַר עַמְלֵק שְׁנַעֲצוּרוֹ לִין הַסֵּם גְּדוֹל
וְשֵׁם בְּאַהֲבָה לְהוֹדוֹת לָךְ יִזְכּוֹר מַעֲשֵׂה מַדִּים שֶׁהִפֵּה נִצְרָא
לְכוֹדוֹת לִשׁ״ת וְלֹא לְדַגֵּר לִשׁוֹן הַדַּע׃ וְלִי־חֶדְךָ וְלִי־רָאָה וְלִי־אַהֲבָה
אֶת שִׁמְךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה׃ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה׃

וַיִּזְכּוּ שֵׁם עִזְרָאֵל הַכֹּל יוֹד׃ הִי׃ וַיִּזְכּוּ׃ הִי׃ הִי׃ הִי׃ הִי׃ וַיִּזְכּוּ׃
שִׁמְךָ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנִי־יְהוָה וְאַחֶךָ׃ לֹא יִהְיֶה
לָךְ אֱלֹהִי אֲחֵדִים׃ וְלֹא מַדִּים צִלְמֵשׁ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃ עִזְרָאֵל לְהַפְסִיק צִין מַלְכוּת שְׁמִי לְעוֹל מַלְכוּת׃ וְאַהֲבָתְךָ
לֹא תִשָּׂא אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדְךָ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי־מְצַוְךָ
הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ׃ וְשִׁנְתָּם לִבְנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ׃
וּקְשַׁתָּם לְאָזְרֵת עַל־יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ׃
לֹא תִחַמּוּד וּכְתִבְתָּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ׃
וְהָיָה אִם־שָׁמַעְתָּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי־מְצַוְךָ
אֲתָכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ
בְּכָל־

שחרית של שבת

בְּכָל-לִבְכֶּם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי כִטְר־אַרְצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּז וְאַסְפֹּת דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
 וַיִּצְהָרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לְבִהְמֹתֶךָ וְאִכְלֹתָ
 וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶם
 וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
 יַפְסִיק מֵעַתָּה אֶף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-
 יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ לֹא תִנָּח
 וְאִבַּדְתֶּם מִיָּדָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וְשִׁמְתֶם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-
 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם וְאַתֶּם לְאוֹת עַל-יְרֵכֶם וְהָיוּ
 לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם
 לְדַבֵּר בָּם בַּשָּׁבָת בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְכְךָ
 וּבְקוֹמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: כִּי
 אֵת אֲנִי לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-
 הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְּפֵי
 בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל
 תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
 וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא תִנָּח
 וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם
 זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: זָכוֹר אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא מַעֲנֶה נֹעַד אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם:

שחרית של שבת קמה

ויש צקדיא שפע עם פסוק צדוק פס דמ"ח תיבות חסד ג' וחוזר ש"צ
יהוה אלהיכם אמת:

ומשלים הדמ"ח תיבות כמנין מצדיו של אדם משועבדים כלם לעבודת
הצדק יתצדק שמו. וישמעם פני ש"צ. וישתוק:

אמת. ויציב. ונכון. וקיים. וישר. ונאמן. ואהוב.
והביב. ונחמד. ונעים. ונודא. ואדיר.
ומתקן ומקבל. וטוב ויפה. הדבר הזה עלינו לעולם
ועד: אמת אלהי עולם. מלכנו. צור יעקב מגן
ישענו: לדר ודר הוא קיים ושמו קיים ובסאו נכון.
ומלכותו נאמנותו לעד קימת: ודבריו חיים וקיימים
ונאמנים ונחמדים. לעד ולעולמי עולמים. (נלאן ישלם
הליצות ויחס מידת) על אבותינו. ועלינו. ועל בנינו.
ועל דורותינו. ועל כל דורות ורע ישראל עבדיך:
על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקיים. באמת
ובאמונה חוק ולא יעבור: אמת שאתה הוא יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו. מלכנו מלך אבותינו.
גואלנו גואל אבותינו. צורנו צור ישועתינו. פורנו
ומצילנו מעולם הוא שמך. ואין לנו עוד אלהים
וזאתך סלה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן ומושיע
להם ולבניהם אחריהם. בכל דור ודור:
ברום יעולם מושבך. ומשפטיך וצדקתך עד אפסי
ארץ: אמת אשרי איש שישמע למצותיך. ותורתך
ודברך ישים על לבו: אמת שאתה הוא ארון לעמך.
ומלך גבור לריב ריבם לאבות ובנים: אמת אתה
הוא ראשון ואתה הוא אחרון. ומב לעדך אין לנו
מלך גואל ומושיע: אמת ממצרים גאלתנו יהוה

שחרית של שבת

אלהינו • מבית עבדים פדיתנו: כל־בכוריהם הרגת •
ובכורך ישראל גאלת • וי־סוף להם בקעת • וידיים
טבעת • וידיים עברו ים • ויבסו מים צריהם אחד
מהם לא נותר: על־זאת שבתו־אהובים ורוממו לאל •
ונתנו ידיים ומירות שירות ותשכחות ברכות והודאות
למלך אל חי וקיים: רם ונשא • גדול ונורא • משפיל
גאים עדי ארץ • ומגביה שפלים עד מרום • מוציא
אסירים • פודה עניים • עוזר דלים • העונה לעמו
ישראל בעת שועם אליו: תהללות לאל עליון גאלם
ברוך הוא ומברך • משה ובני ישראל לה ענו שירה
בשמחה רבה • ואמרו כלם: מי־כמכה באלים יהוה
מי כמכה נאדר בקדש • נורא תהללות עשה
פלא: שירה חדשה שבתו גאולים לשמך הגדול על
שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יהוה
ימלך לעלם ועד: ונאמר גואלינו יהוה צבאות שמו
קדוש ישראל: ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

אדון הכל • יאהדו־נהי • היה הוה יהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו •
אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב •
האל הגדול הגבור והנורא • אל עליון • גומל חסדים
טובים קנה הכל • וזוכר חסדי אבות • ומביא גואל
לבני בניהם למען שמו באהבה:

צימי תשובה לומר:

זכרנו לחיים • (אל) מלך חפץ בחיים • כתבנו בספר חיים • למענה
אלהים חיים (אל חי):

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (הר)
מגן אברהם:

אתה

שחרית של שבת קמו

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב
להושיע (נמין מוריד הטל) (ונחור משיב
הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד. מחיה
מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים
ומחיר אסורים. ומקים אמונתו לישני עפר. מי
במוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה:

זימי תשובה לומדים:

מי במוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה
מחיה המתים:

בקדישך ובעריצך. בנועם שיח סוד שרפי קדש המשלשים לך
קדשך (בניגון אומר המקדישים שמך בקדש). וכן
פתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר. קדוש. קדוש. קדוש.
יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: לעמכם משבחים ואומרים:
ברוך כבוד יהוה ממקומו: ובדברי קדשך פתוב לאמר: ומלך
יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך
אתה יהוה האל הקדוש: (זימי תשובה המלך הקדוש):

ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו
כליל תפארת בראשו נתת. בעמרו לפניה
על הר סיני ושמך לחות אבנים הוריד בידו וכתוב בהם
שמירת שבת וכן כתוב בתורתך: ושמרו בני ישראל
את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם:
ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת ונפש: ולא נתתו יהוה אלהינו לגויי הארצות.

שחרית של שבת

וְלֹא הִנַּחְלָתוּ מִלְכָּנוּ לְעֹבְדֵי אֱלִילִים • גַּם בְּמִנוּחָתוֹ לֹא
יִשְׁכְּנוּ עֲרִלִים • כִּי לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל נָתַתוּ בְּאַהֲבָה לְזִרְעֵךָ
יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחִרְתָּ •

יִשְׁכְּחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹזֶנְגַּעַם
מִקִּדְשֵׁי שְׁבִיעִי • כָּל־שֶׁם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְּעַנְּנוּ
מִטּוֹבְךָ וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ
קִרְאָתָה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחָתָנוּ • קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • שֵׁם חֶלְקָנוּ בְּתוֹרָתְךָ • שְׁבַעֲנוּ
מִטּוֹבְךָ • שִׁמְחָה נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ • וְטַהֵר לִבָּנוּ לְעִבְדְּךָ
בְּאַמֶּת • וְהִנַּחֲלָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת
קִדְּשָׁךָ • וַיְגַדְּנוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מִקִּדְשֵׁי הַשַּׁבָּת •

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה •
וְהָשִׁיב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפְלָתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן • וְתֵהִי לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ •

נחלש חודש סומרים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וַיְבֹא יִגִּיעַ יִרְאָה וַיִּרְצָה יִשְׁמַע יִפְקֹד •
וַיִּזְכֹּר זְכוּרָנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְזִכְרוֹן
מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְפִלִּיטָה
לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים • בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה • לְרַחֵם בּוֹ
עַלֵּינוּ וְלַהּוֹשִׁיעֵנוּ • זְכַרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה • וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְצָרָה
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים • בְּדָבָר וְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חֹסֶם וְחַנּוּן
נְחֻמּוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
וְרַחֵם אֶתָּה •

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים • תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ •
וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים •
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן •

מודים

שחרית של שבת
 קכז
 מוֹדִים אֲנִיחֵנו לָךְ שְׁאָתָה הוּא יְהוָה נוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד • צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
 וּמִגֵּן יִשְׁעֵנו אַתָּה הוּא • לָרַר וְרַר נֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
 תְּהִלָּתְךָ • עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ • וְעַל נַשְׁמוֹתֵנוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ • וְעַל נַפְסֵיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ • וְעַל
 נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם •
 הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ • הַבְּרִיחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ
 כִּי מַעֲוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ •

בחנוכה לומדים:

עַל הַנְּסִים עַל הַפְּדוּתָן עַל הַגְּבוּרָה וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת • וְעַל הַנִּפְלְאוֹת
 וְעַל הַנִּחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה •
 בַּיָּמִי מִתְּתִיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהְיוֹן גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו • בִּשְׁעֵמְרָה עָלֵיהֶם
 מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה עַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֵם תּוֹרָתְךָ וּלְהַעֲבִירָם
 מִחֻקֵּי רְצוֹנְךָ • וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם •
 רַבֵּית אֶת רִיבָם • רַבֵּית אֶת דִּינָם • נִקְמָת אֶת נִקְמָתָם • מְסַרְתָּ גְבוּרִים
 בְּיַד חֲלָשִׁים • וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים • וְרַשָּׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים • וְטַמְאִים
 בְּיַד טְהוֹרִים • וְזוּרִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתְךָ • וְלָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
 וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וּלְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְדוּתָן כִּהְיוּ
 הַזֶּה וְאַחֵר כִּדְּבָרֶיךָ בָּאוּ בְּנֵיךָ לְרַבִּיר בֵּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלְךָ וְטָהְרוּ אֶת
 מִקְדָּשֶׁיךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנָה יָמִים (חֲנֻכָּה)
 אֵלּוּ בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה • וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנֹדָה לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל סְלָה •

וְעַל כָּלָם יְחַבְּרֶךָ וְיַחְרֹזֶם • וְיַתְנַשֵּׂא תָמִיד שִׁמְךָ
 מִלִּפְנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה •

זעזרת ימי הסוכה ובתשוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

וַיְהִלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי
 טוֹב • הָאֵל יְשׁוּעָהֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סְלָה הָאֵל
 בְּטוֹב: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הי) הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נִשְׁאָח
 לְחַדוֹת •

בחנוכה

שחרית של שבת

בחזרת סליח לצור לומר:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים.
עם קדושיה בְּאִמּוֹר. יְבָרְכֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
וְיִחַדְּךָ: יֵשֶׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לָךְ שְׁלוֹם: וְשִׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: ע"ג

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך. פי באור פניך נתת לנו יהוה
אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים
ברכה ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את
כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום:

צעטת ימי תשובה:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה ונחמה.
וגזרות טובות. גזבר ונפתב לפניך אבחנו וכל עמך
ישראל לחיים טובים ולשלום:

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום
אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגאלי:

טוב לומר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים:

אלהי גצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תרום ונפשי כעפר לכל
תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרהוץ
נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם
וקלקל מחשבותם. יהיו כמזל לפני רוח ומלאך יהוה
דוחה: עשה למען שמך. עשה למען מיןך. עשה
למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצון
ידיך הושיעה מין ועגני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

שחרית של שבת קמו

כודע ופוסע ב' פסיעות לאחוריו ועוקר רגל שמאל תחילה וצעודו כדוע
יאתר עושה שלום וישתחוה לנך שמאל. וזיעשה שלום ושתחוה לימין.
ואח"כ ישתחוה לפניו.

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו • הוּא בִּרְחָמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ • וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֵׁאתָ הוּא יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
צֶדֶק • יוֹלְדֵנוּ יוֹלֵד צְדָקָתָהּ • צְדָקָתָהּ וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ • עַל שֶׁחַיֵּיתָנוּ וְקִיֵּיתָנוּ • בְּנֵי תַחֲיִינוּ וְתַחֲנוּ • וְתַסְוֶה גְלוּתֵנוּ
לְחַדְרוֹת קִדְשְׁךָ • לְשִׁמְךָ חָקִיד וְלַעֲשׂוֹת דְּלוּךְ • וְלַעֲצֹדךָ צִלְצֹל שֶׁלֹּם • עַל
שֵׁאתָ מוֹדִים לָךְ • צְדָקָתָהּ אֵל הַהוֹדָאוֹת :
צִשְׁעָה שֶׁהַשֵּׁן אֹמֵר צְדָקָתָהּ כֹּהֲנִים עוֹז לֹמֵר תַּפְלָה זוֹ וַיְכּוֹן הַשֵּׁם הַגָּדוֹל
הַקָּדוֹשׁ בֶּן עֲשָׂרִים וְשָׁתִים אֲוִתִּיּוֹת הַיּוֹלָא תַפְסוּקִים שֶׁל צְדָקָתָהּ כֹּהֲנִים וְלֹא
יּוֹלָא תַפְיוֹ הַשְׁמוֹת ח' :

אֵל אֵל קִדְשׁ תַּשׁוּעָה תַּלְפִּיד
פַּחַדךָ מֵרַחֵם תַּתְּלִים תַּתְּלִים
פֶּדֶה מֵעֵינִים פֶּקַח מֵעֵינִים יִשְׁעֶךָ תַּלְפִּים (ר"ת פֶּסֶם) :
דָּלָה מִיּוֹקָשִׁים וְקִנְזָן מִפְּלוּסִים מִתּוֹךְ י"י מַתְּלִינוּ (ר"ת דִּיוֹגִסִּים) :
צְדָקָה שֶׁל כְּצוֹר מַלְכוּתוֹ לַעֲוֹלָם וָעַד :

אחר סדר העמידה שלח לצור אומר :

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַבֵּל שְׁמֵהּ רַבָּא • בְּעִלְמָא דִּי בְּרָא בְּרַעְיוֹתָהּ וַיְמַלִּיךָ
מַלְכוּתָהּ • וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ : בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי הַכָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעִגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לַעֲלָם וְלַעֲלָמִי עֲלֵמָא יִתְבָּרַךְ • וַיִּשְׁתַּבַּח •
וַיִּתְפָּאֵר • וַיִּתְרוֹמֶם • וַיִּתְנַשֵּׂא • וַיִּתְהַדָּר • וַיִּתְעַלָּה • וַיִּתְהַלָּל • שְׁמֵהּ •
דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא • לַעֲלָא מִן כָּל בְּרַבָּתָא • שִׁירָתָא • תְּשַׁבְּחָתָא •
וְנַחֲמָתָא • דְּאִמְרֵן • בְּעִלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְרַעְיוֹתָהוֹן הַכָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵי
וְאֶרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵי • חַיִּים וְשׁוֹבֵעִים • וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְשִׁיזְבָּא • וְרַפּוּאָה • וְגִאּוּלָּה • וְסְלִיחָה • וּבִפְרָה • וְדִיּוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וְלָכָל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בִּרְחָמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

שחרית של שבת

דיני נשיאות בפנים

אין נשיאות בפנים צפחות מעשרה והכהנים מן המניין. אפילו מתפללין בצית שאין שם ס"ת נושאין בפיהם: כהן שעומד צמחה עשרה והמזון תגיע לדל' פוסק ועולה. ואם יש שם כהנים אחרים אינו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן צמנעלים. ואף על פי שנעל ידיו שחרית חוזר ונוטל ידיו. והלוי ילוק מים על ידיו. אם אין לוי צצ"הכ ישפכו הצבורים המים על ידיהם. ואם אין צבור צצ"הכ ולא לוי ישפוך הכהן עלמו על ידיו ולא ישראל. כשמתחיל הש"ץ דלה יעקרו הכהנים שצצ"הכ לגליהם לעלות לדוכן:

כשעלו לדוכן יאמרו הכהנים:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא הברכה הוואת שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שלמה ולא יהיה בך מבשול ועון מעתה ועד עולם:

ומאריכין צתפלה זו עד שיכלה ממי הצבור. אמן שלחם הטוב שמך וכו' כדי שיענו הצבור אמן על תדווייהו. ועומדים הכהנים עם פניהם כלפי הויכל עד שיתחיל הש"ץ כהנים צקול רס ואז מחזירין פניהם כלפי העם ולא יחזירו לא צתחילה ולא צסוף חלא דרך ימין ומצרכין:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשיתו של אהרן. וצונו לברך את עמו ישראל באהבה:

אין לכהנים לכגן חלא כיגון אחד מתחילה ועד סוף. כדי שלא יצואו לידו טידוף דעת. צשעה שהכהנים מצרכים את העם לא יצטו ולא יסיחו דעתם חלא יהא פניהם כלפי מטה כמו שעומדים צשמונה עשרה. ואלו מקומות שהכהנים הופכים פניהם לדרום ולצפון. יברכך. וישמרך אליך. לך. שלום. ולריך הכהן לכוין צמלת (יצרכך) שהאל ית"ש יטפיע חבמה על ישראל. וצמלת (וישמך) יכוין שהאל ית"ש יתן צנים לישראל. וצמלת (יאר) יכוין שהאל ית"ש יוסיף חיים לישראל. וצמלת (ויחונך) יכוין שהאל ית"ש יצרך את ישראל צנשיאו' חן. וצמלות (ישא יי פניו אליך) יכוין שהאל ית"ש יצרך את ישראל צצרכת שלום כתשעו: ע"כ תצאתי הכוונות חלו כתוצים צסס ס' יצירה. ונדאה שעל כן נהגו קדמונינו להאריך קצת צניגונים לכוין כל חלה והם כוונות פשוטות שכל כהן יכול לכוין צזה. ומי שצא צסוד יי ימלא כוונות גדולות ע"פ הסוד צכתצי האר"י ז"ל:

וכל אדם יכוין לצרכת כהנים ויהא פניו כלפי הכהנים ולא יסתכל צהם: אומרים הפסוקים צשעה שהש"ץ מנגן ולא כשהכהנים מנגנים: והש"ץ מקרא את הכהנים מלה צמלה עד דסיימו פסוק ראשון ואז הקהל עוקין אמן וכן אחר פסוק שני ואחר פסוק שלישי:

יברכך

שחרית של שבת קמט

יְבָרְכֶךָ. יְהוָה מְצִיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
יְהוָה. יְהוָה אֲדוֹנֵינוּ מִה אֲדִיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וַיִּשְׁמְרֶךָ. שְׁמִרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ: ^{רְצוֹנוֹ וכו'}
יָאֵר. אֱלֹהִים יַחֲנֹנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ סֵלָה:
יְהוָה. יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת:
פָּנָיו. פָּנֵה אֵלַי וְחַנְּנִי כִּי יָחִיד וְעֲנִי אָנִי:
אֱלֹהֵי. אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשִׁי אֶשָּׂא:
וַיַּחֲזֶרְךָ. הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְרִים אֵל יָד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שֹׁפְחָה אֵל יָד
גְּבוּרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנְּנוּ: ^{רְצוֹנוֹ וכו'}
יִשְׂא. יִשְׂא בִרְכָּה מֵאֲרֶת יְהוָה וַצַּדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמִצָּא חֵן
וְשִׁבַּל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
יְהוָה. יְהוָה חַנּוּן לֵךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים אָף יִשְׁוּעֵתֵינוּ
בְּעֵת צָרָה:
פָּנָיו. יְהוָה אֵל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בַּיּוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי אֲזֻנֶּךָ:
אֱלֹהֵי. אֱלֹהֵי נִשְׁאֵתִי אֶת עֵינֵי הַיּוֹשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם:
וַיִּזְעַם. וְשָׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֵם:
לֵךְ. לֵךְ יְהוָה הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לֵךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָּה וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:
שָׁלוֹם. שָׁלוֹם שָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמֵר יְהוָה וְרַפָּאתוֹ: ^{יִד וכו'}
אוֹתִידִים רַצִּ"ע זַעֲכֵ שְׁמִנִּים וּמֵאֲדִיכִין זַכִּ"ף שֶׁל וַיִּשְׁמַדךְ וּזְכִ"ף שֶׁל
וַיִּשְׁמַדךְ וּזְשָׁלוֹם:
רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָנִי שְׁלֵךְ וְחִלּוּמוֹתַי שְׁלֵךְ חִלּוֹם חֲלֻמְתִּי וְאֵינִי
יֹדֵעַ מִה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
שִׁיחִיו כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחֲלֻמְתִּי עַל
עֲצָמֵי. וּבֵין שְׁחֲלֻמְתִּי עַל אַחֲרִים. וּבֵין שְׁחֲלָמוֹ אַחֲרִים עָלַי. אִם
טוֹבִים הֵם חֲזָקָם וְאִמְצָם וַיִּתְּקֵמוּ בִּי וּבָהֶם בְּחִלּוּמוֹתַי שֶׁל יוֹסֵף
הַצַּדִּיק. וְאִם צָרִיכִים רְפוּאָה רַפְּאֵם בְּחֲזָקָתוֹ מֶלֶךְ יְהוָה מִחֲלֵנוּ.
וּבְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצְרַעְתָּהּ. וּבְנַעֲמָן מִצְרַעְתּוֹ. וּבְכַמִּי מָרָה עַל יָדֵי
מֹשֶׁה רַבֵּינוּ. וּבְכַמִּי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּבְשֵׁם שְׁהַפְכָת אֶרֶץ
קָלִיל בַּלְעָם הַרְשָׁע מִקְלָלָה לְבִרְכָּה בֵּן תַּהֲפֹזֶה כָּל חִלּוּמוֹתַי עָלַי
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. וְהַשְׁמִרְנִי וְהַרְצֵנִי וְתַחֲיֵנִי אָמֵן:

שחרית של שבת

בטהלים אומרים שלום אומרים הקהל:

יהי רצון לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען
קדשת חסדיה וגדל רחמיה הפשוטים ולמען טהרת
שמה הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושנים אותיות
היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים האמורה מפי אהרן
ובניו עם קדושה שיהיה קרוב לי בקראי לה ותשמע
תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד בשם ששמעת אנקת יעקב
תמימה הנקרא איש תם ותתן לי ולכל נפשורת ביתי
מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בתהור ולא באסור
בנחת ולא בצער מתחת ידה הרחבה בשם שנתת (פת)
להם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם
ותהננו לאהבה ולחן ולחסד בעיניה ובעיני כל רואינו
ויהיו דברי נשמעים לעבודתה בשם שנתת ארץ יוסף
צדיקה בשעה שהלבישו אביו כחנת פסים לחן ולחסד
ולרחמים בעיניה ובעיני כל רואיו ותעשה עמי נפלאות
וגסים ולטובה אות ותצליחני בדרך ונתן בלבי בינה להבין
ולחשפיל ולקיים את כל דברי תלמוד התורה וסודותיה
ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתה ותאריך
ימי (וימי אשתי ובני ובנותי) ברוב עז ושלום אמן סלה:
אדיר במרום שוכן בגבורה אתה שלום ושמך שלום. יהי רצון
שתשים עלינו ועל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת
שלום:

ואומרים הנהנים:

רבנו של עולם עשינו מרה שגזרת עלינו עשרה עמנו כמו
שהבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את
עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו באשר נשבעת
לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

כשיוודים הנהנים מן הדוכן לא יגעו צמנעליהם ואם נגעו יעלו
ידיהם לתפלה:

שחרית של שבת קג

קודם שמוציאין ספר תורה לומדים:

אֲתָה הָרֵאתָ לְדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ: אֵין
כְּמוֹהוּ בָּאֱלֹהִים יְהוָה וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיהָ: יְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ
כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל יַעֲקֹב וְאֶל יִשְׁשָׁכָר: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמָּךְ
וּבָרֵךְ אֶת בְּחֻלְתֶּךָ וְרַעֲמֵם וּבִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: וְיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצֹץ אֵיבֶיהָ וַיַּגִּסּוּ מִשְׁבָּאֶיהָ מִפָּנֶיהָ:
קוּמָה יי לְמַגּוּחָתָהּ אֲתָה וְאָרֶץ עֲזָה: פִּתְחֶיהָ יִלְבָּשׁוּ צִדֵּק וַחֲסִידֶיהָ
יִרְגְּבוּ: בְּעֶבֶר דָּוִד עֲבָדָהּ אֶל תָּשָׁב פָּנֶי מִשִּׁיחָהּ:

תפלה נכונה לאומרה צעת הולאת ס"ע קודם קריאת התורה:

הָרִינִי מִקְצֵל קִצְלַת הַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה צִדֵּק סִנִּי עַל יְדֵי מֹשֶׁה דָּוִד
עַלִּיו הַשְּׁלוֹם. וְהָרִינִי מִקְצֵלָה מַחֲדָשׁ קִצְלָה גְּמוּלָה וְשְׁלִימָה.
וְקִצְלָה זוּ הִיא כָּל לְצִי וּמַחֲדָשׁ וְדַת"ח אִיִּצְרִי וְשֵׁם"ה גִּידִי. וְקִצְלָה זוּ
הִוא צִלִּי שׁוֹם זָכַר לֹוֹם כָּלל וְעִיקָר. אֵלֶּל צִשְׁמַחָה וְצִטּוֹץ לְצִי. וְקִצְלָה
זוּ לְדַעַת דָּוִד שֶׁמַּעֲוֹן צִדִּי יוֹמָאִי הַקָּדוֹשׁ וּלְדַעַת דָּוִד אֲלַעֲזֹר צִדִּי הַקָּדוֹשׁ.
וּלְדַעַת יוֹתָם צִדִּי עֲזִיבֹו הַקָּדוֹשׁ. וְפִי כְּפִיָּהִם. וְהוֹדָאִתִּי כְּהוֹדָאִתָּם.
וְקִצְלָתִי כְּקִצְלָתָם. וְדַעַתִּי כְּדַעַתָּם. וְהָרִינִי סוּמָךְ עֲלִיָּהִם דְּרֹךְ כָּלל וּפְרָט.
וְכָלל כָּל יִשְׂרָאֵל. וְקִצְלָה זוּ תִּהְיֶה עָלֵי. וְעַל כָּל זֹרְעֵי. וְזֹרְעֵי זֹרְעֵי עַד
סוֹף כָּל הָעוֹלָם. עַד וְעַד כָּלל אֲמֵן.

ר' שבעון פתח כד מפקין ס"ת צלצורא למקרי ציה מתפתחין תרעי
דרחמי ומעורדין את האהבה לעילא ומצעי ליה לצד נש למימר הכי:

בְּרִיךְ שְׁמִיָּה דְּמֵאֲרִי עֲלֵמָא בְּרִיךְ פְּתִירָה וְאַחֲרָה •
יְהִי רַעוּתָךְ עִם יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ לְעַלְמָם • וּפְוִרְקָן
יְמִינָךְ אַחֲוֵי לְעַמָּךְ בְּבִירַת מְקַדְשֶׁךָ וּלְאַחֲוֵי לְנָא
מִטּוֹב נְהוּרָה • וּלְקַבְּלָא צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵי • יְהִי רַעוּתָא
קִדְמָךְ דְּתוֹרִיךְ לִן חַיִּין בְּטִיבוֹ • וְלִי אָנָּה עֲבָדָךְ פְּקִידָא
בְּנוֹ צְדִיקָא • לְמַרְחָם עָלֵי • וּלְמַנְטֵר יְתִי וְיִת כָּל
דִּילִי • יְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל • אַנְתָּ הוּא זֶן לְכָלֹא וּמִפְּרָגִים
לְכָלֹא • אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלֹא • אַנְתָּ הוּא דְּשְׁלִיט
עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא • אָנָּה עֲבָדָא דְּקִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דְּסִגְדָנָא קָמִיָּה מִן קָמִי דִּיקָר אֲוִרִיתִיָּה
בְּכָל עֵידִן וְעֵידִן • לֹא עַל אָנָּשׁ רַחֲמֵינָא • וְלֹא עַל בֶּר
אֱלֹהִין

שחרית של שבת

אֱלֹהִין סְמִיכָנָא • אֵלָא בְּאַלְהָא דְשִׁמְיָא דְהוּא אֱלֹהָא
דְּקָשׁוּט וְאוֹרִיתָהּ קָשׁוּט וְנִבְיָאוֹרִי קָשׁוּט • וּמִסְגִּי
לְמַעַבְד טַבְּוֹן וְקָשׁוּט • בֵּיה אָנָּא רַחֲמִין • וְלִשְׁמִיחָ
יְקִירָא קְדִישָׁא אָנָּא אִמֵּר תְּשַׁבְּחֵן • יְהֵא רַעּוּא קְדָמָךְ
דְּתַפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרִיתָךְ • וְתִשְׁלַם מִשְׁאַלִּין דְּלִבָּא
וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם • אָמֵן •

ואחר כך יש אומרים פסוק זה :

לְאִיכָּה וּלְאִיכָּה צְנוּת לִיוֹן צְנוּתָהּ צְנוּתָהּ שְׁעֵרָה לֹא אִמּוֹ צִוּוּ
חֲתוּנָתוֹ וְצִוּוּ שְׁמַחַת לָצוּר : הַפּוֹתָח שְׁעָדִי הַיָּכֹל אֹמֵר :
כֹּחַ כּוֹחַ הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם צִית אֱלֹהִים וְזֶה שְׁעַר הַשָּׁמַיִם :
זֶה הַשְּׁעַר לֵה' לְדִיקָיִם יֵצֵאוּ צוּר : אֹהֶב ה' שְׁעָרֵי לִיוֹן תִּכְלֹל מִשְׁכָּנֹת
יַעֲקֹב : יִפֹּה כּוֹף מִשּׁוֹם כָּל הָאָרֶץ הִר לִיוֹן יִרְכָּתִי לְפָנֶיךָ קְדִישׁ מֶלֶךְ רֹצֵה
מִי יָתֵן מִלִּיוֹן יִשׁוּעַת יִסְרָאֵל צְנוּתָהּ שְׁעֵרָה עֲמֹו יִגַּל יַעֲקֹב יִשְׁמַח יִסְרָאֵל
וּפְדוּיֵי ה' יִשׁוּצוֹן וְצִוּוּ לִיוֹן צְנוּתָהּ שְׁמַחַת עוֹלָם עַל דָּאִס שְׁשׁוֹן וְשְׁמַחַת
יִסְיָגוּ וְנִסּוּ יִגּוֹן וְאִנְחָה :

ויזלאו ספר תורה . ואומר השליש לצור :

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבֶּר יְהוָה מִירוּשָׁלַיִם :

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא : אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁכָּבֹה לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיֵּי אֱלֹהֵינוּ :

בָּרְכוּ לַיהוָה אֱתֵי וּבְרוּמָמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו :

ובהסל אימר

רוֹמָמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַדּוּם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמָמוֹ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְהַר קְדִישׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ :
אֵין קְדוֹשׁ כִּי הוּא כִּי אֵין בְּלִתִּי וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ : כִּי מִי אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וְאֵין צוּר וְלִתִּי אֱלֹהֵינוּ : תוֹרָה צוּרָה לָנוּ מִשְׁרָה
מוֹדֶשֶׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב : עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכִיהָ מֵאֲשֶׁר :
הִרְכִּיָּה דְרָכֵי נָעַם וְכָל בְּתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם : שָׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתָךְ
וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל : יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ
בְּשָׁלוֹם :

ותשעה שפותחים הארון לריכין כל הציצור לעמוד ויציטו צו עד צואו
אל התיצה . ועיקר גדול לחצקו ולנשקו ויאמר :

סמאלו

שחרית של שבת קנא

שמאלו תחת לראשי וימינו תחזקנו : מי יתנך כאלו לי יונק מדי חמי
שמאלך צחוק חשקך גם לא יצונו לי :

המציא ספר תורה אל התיצה יאמר :

מגדל עז סס ה' צו ירוץ לדיק ונסגז :

כי שם יהיה אקרא הברך גדל לאלהינו : הכל תגו עז לאלהים
ותגו כבוד לתורה :

ומגזיה ספר תורה ומדאכ הכתב לעם ואומרים :

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : תורה צוה לנו
משה מורשה קהלת יעקב :

יען כי יש בספר הזה התיקון שבת כדי לזכות את הרצים אמרנו
להציא הסדר קריאת שמו"ת צפרשת השזוע . וקורא פסוק ופסוק
לצדו ולא צאופן אחר . ותקף יאמר הכפירה מהפדשה עלמה . ומזמור
יי מלך גאות לצם . וצצצת מזמור שיר ליום השבת . ואחר כך משנה
צמה מדליקין . והוספנו גם כן סדר הוידוי והתחינה שתקן הר"צ ח"י
ז"ל אחר קריאת שמו"ת מידי ע"ס צצצתו לעורר ערלת לצנך קודם
שעה חמשיית וזה תוארו :

אלהי בשתי ונגלמתי לעמוד לפניה בראותי כי כפי עצמתי גדולתי
בן תכלית הלותי ושפלותי וכפי תוקף יכולתי בן חלשתי
יכלתי וכפי שלמותי בן חסרונני . גוש ודמה עפר מן האדמה כלי
מלא בושא וכלמה אבן דומה צל עובר רוח הולך ולא ישוב חמת
עכשויב עקוב הלב ערל לב גדול חמה חורש און ומדמה גבה
עינים קצר אפים טמא שפתיים נעקש דרכים ואץ בדגלים מה אני
מה חיי ומה גבורתי ומה צדקתי ונחשב לאין כל ימי היותי ואף
כי אחרי מותי מאין מובאי ולאין מוצאי :

והנה באתי לפניה אשר לא בדת בעויות מצח וטמאת רעיונים
ויצר זונה לגלוקיו פונה ותאונה מתגברה ונפש לא מטוהרה
ולב טמא אובר ונדמה וגוף נגוף מלא אספסוף . אלהי ידעתי כי
עונותי עצמו מספר ואשמתי עצמו מלזכור ועל מה אבקש מחילה
וסליחה ובפירה אם על טמאת מקדש מעלה ומטה או על הריסת
מזבחותיה או על תתי מום בקרשי שמים וקלקלתי צבורותיהם
והפכתי אותם לבזרות נשברים אשר לא יכילו המים וימנעו
דכיבי ההשפעה ומלך הצפון הרחיב את גבולו ושלח את בעירו
ובער

שחרית של שבת

ובער בשורה תפוחים ובין אחים יפריד אוי לי כי רשעתי אללי לי
 כי פשעתי בגטותי את ידי להטיל מום בקדשי שמים אויה לי אהה
 על נפשי כי עונותי עברו ראשי במשא כבד וכבדו ממני טבעתי
 ביון מצולה ואין מעמר באתי במעמקי מים ושבולת שטפתי ואל
 מי אשא עיני ולבי לבא עמי אל אבי ומי ילמוד עלי זכורתי ולא
 מצאתי מקום שתתישב דעתי היות לי עוד תקוה אם בראתי כי
 אני מלא פשעים ומרדים ואתה מלא רחמים והארבת אפה עמי
 לשוב מעוני ופשעי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד
 ונחם על הרעה כי לא תחפוץ במות הרשע כי אם בשובו מדרךיו
 וחיה וכרוב רחמיה וחסדיה חתור חתיכה מתחת בסא כבורה לשוב
 אליה ולהתוודות לפניך ובכן חטאתי אודיעה ועוני לא בסירתי
 אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: חלוינו
 וחלוי חזותינו תנח לפניך תפלתנו וחל תעלם מתחנונו וכו'. ויפריט כל חטאיו
 כפי ידיעתו ודמע וצצרון מתנים וחח"כ יחמר מה נחמר לפניך וכו': ועתה יי
 אלהי אחרי שובי בחמתי ואחרי הודעי ספקתי על ידך בשתי וגם
 בכלמתי כי נשאתי חרפת נעורי ועל זאת אשא בשורי בשני ובפשי
 אשים בבכי ובמה אקדם פניה יי אלהי ובמה תתרחצה ותכפר לי
 כל חטאתי אלה אשר חלפו ועברו ראשי במים המגרים ארצה
 אשר לא יאספו אם בתשובה ויהוי תתרחצה הנני שב ומתוודת
 לפניך חטאתי ופשעי ואם בתפלה ובתחנונים תמחול הנני מפיל
 תחנוני לפניך בעיני עבד אל יד אדוניו ובעיני שפחה אל יד
 גברתה בן עיני נשאות אליה ואם בבכי וזעקה תסלח הנני
 במסתרים תבכה נפשי על רוב פשעי ואם בשבר רוח תכפר הנני
 בשבר לבי בתלאות חולפות ובאות ואם רגע אעמוד בשלוח פתע
 תבואני הנה גנוע מברא אלהים ומענה ובכל שעות מאורעות.
 ועתה יי אלהי הפותח יד בתשובה ומלך עוזר וסומך לבאים לטהר
 פתח את ידך וקבלני בתשובה שלימה לפניך וסיעני להתחזק
 ביראתך ועזרני בגד יצרי הרע הלוחם בי בתחבולות רשע ומבקש
 נפשי לספותה לבלתי ימשול בי ותרחיקהו ממאתים וארבעים
 ושמונה איברי ותשליכהו במצולות ים ותגער בו לבלתי יעמוד על
 ימיני לשטני ועשית את אשר אלה בחקיה והסירות את לב האבן
 מקרבי ונתת לי לב בשר. אגא יי אלהי שמע אל תפלת עבדך ואל

תחנוני

שחרית של שבת

קנב

תחנוניו וקבל תשובתי ואל יענב שום חטא ועון ארץ תפילתי
ותשובתי לפניך ויעמדו לפני כסא כבודך מליצי יושד להליץ
בעדי להבנים תפילתי לפניך ואם בחטאי הרב ועצום אין לי מליץ
יושר חתור לי מקום מתחת כסא כבודך וקבל תשובתי וקדשני
בקדושתך ולב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי ואם
פגמתי במחשבה ודבור ומעשה ומחשבת אלה נאבדתי אתה
בטובה אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני השיתה
לי ששון ישעך ורוח גריבה תסמכני וזבני שיחזור לי ביום שבת
קדשך ובמו שהגין קדשת שבת על אדם הראשון ביום הזה ויצא
בדימוס בן יגן עלי אני עבדך הבא לפני הדר כבודך חדר ורואג
על פגם הנפש ורוח ונשמה ותוציא לאור משפטי להאיר בפשי
רוחי ונשמתי בשבת זה בתוספת מרבה לעבדך באמת ולהיות
מוכן ומזומן מאותם הנוחלים נחלה בלי מצרים לחזות בנועם יי
ולבקר בהיכלו ובמו שיצרת ביום זה את האדם לעמוד ולשרת
ולברך בשמה בן ברחמיה הרבים תתקנני לעבודתך וליראתך
ותיחד לבבי ולב כל בית ישראל לעבדך באמת ותשרה שכינתך
בינינו ותנחילנו שבת קדשך באהבה ובדצון ולא תהיה ראגרי
ולא צרה ולא יגון ביום מנוחתנו וינוחו בך כל ישראל מקדשי
שמה ותזכנו אותנו וכל בית ישראל לנוח במנוחה שאין לה קץ
ותכלית לעולם הבא עולם שכלו טוב עולם שכלו ארוך ותברכני
מברכותיה אמן : יהיו לננו חמרי פי וכו' :

ואחר כך יאמר :

אמר רב הונא בריה דרב יהודא אמר רב אמי לעולם ישלים אדם
פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום ואפילו עטרות
ודיבון שכל המשלים עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום מאריכין לו
ימיו ושנותיו : (זהו תלמוד)

ואח"כ יאמר משנה ראשונה של ספר ילדה :

עשר ספירות בלי מה מספר עשר אצבעות חמש כנגד המש וברית
יחד מכוון באמצע במלת לשון ומלת מעור : (והוא קבלה)
ואח"כ ילמוד דבר מה מזוהר כדי לחזר את האהל להיות אחד . ומי
שחין לו זוהר שיכול ללמוד קלת מזוהר מאותה סדרה ילמוד
זכור את יום השבת לקדשו . כמו צליל שבת עד רשבתא נמי :

ויי

שחרית של שבת

ויש נוהגים לומר

תורת יהוה תמימה משיבת נפש: עדות יהוה נאמנה מחכימת
פתי: פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות יהוה ברה מאירת
עינים: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:
האל תמים דרכו אמרת יהוה צדופה מגן הוא לכל
החוסים בו:

פיוט נאה לקרא לחתן לספר תורה:

קום חתן לקרא בתורה. קום במהרה. קום חתן אשכל הכפר.
קל בצבי ובעופר. בעבודת האל נוצר: קום צמחם

עוד פיוט אחד נאה ומפואר לקרא לחתן לספר תורה:

חתן געים עליה. בתוך עם אמוני. לקרא בספר תורת יהוה:
יברכה האל משמי עליה. בממון ובשם בפריה ורביה.
אשתה תהיה. בגפן פוריה. בן יברך גבר ירא יהוה: חתן נעים עלה:

עוד אחד לקרא חתן לספר תורה:

ישמח חתני בקהל אמוני. ישא ברכה מאת יהוה: שבי ימלא
תאות לבו. מגן וצנה יהיה סביבו. ויאר אורנו וישר
נתיבו. לגמור ולשמור דרכי יהוה: ישנח לראשו יצורה ברכות
עצומות. ויסע בכל עת בנהר שלומות. יזכה ויראה ישועת יהוה:
ישח צרכה מלח'ה:

וקוראים החתן. וכשיצא החתן עם ספר תורה לדוכן לומר:

מן המצר קראתי יה ענגי במרחב יה לא אמות כי אחיה ואספר
מעשי יה: יה אחיה אשר אחיה ואספר מעשי יה:

תרגום שקורין לחתן בשבת שורה:

ברשות אל חי אמת ויציב. אתרגם פרשת ואברהם סיב:
ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברח את אברהם בכל:
ואברהם סיב עאל ביומין ויהוה בריך ית אברהם בכלא:
ויאמר אברהם אל-עבדו זקן ביתו המשל בכל-אשר-לו שים-נא
ידך תחת ירכי:

ואמר אברהם לעבדיה סבא רביתיה השליט בכל די ליה שוי בען
ידך תחות ירכי:

ואשביעך

שחרית של שבת קנג

וַאֲשַׁבְעָה בַיהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לֹא-תִקַּח אִשָּׁה
לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכִּנְעָנִי אֲשֶׁר אֲנִי יוֹשֵׁב בְּקִרְבּוֹ:
וְאֶקְרִים עָלָיו בְּמִמְרָא דַיהוָה אֱלֹהֵי דְשָׁמַיָא וְאֱלֹהֵי דְאָרְעָא וְלֹא
תִסָּב אֶתְתָּא לְבָרִי מִבְּנֵי כִנְעָנַי דִּי אֲנִי יְתִיב בִּיבִיהוֹן:
כִּי אֶל-אֲרָצִי וְאֶל-מִוְלַדְתִּי תֵלֵךְ וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה לְבָנִי לְיִצְחָק:
אֱלֹהִין לְאָרְעִי וְלִילְדוּתִי תִיּוּל וְתִסָּב אֶתְתָּא לְבָרִי לְיִצְחָק:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָעֶבֶר אוֹלֵי לֹא-תֵאבְדָּהּ הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרֵי אֶל-הָאָרֶץ
הַזֹּאת הַחֲשֹׁב אֲשִׁיב אֶת-בְּנָךְ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-יֵצֵאתָ מִשָּׁם:
וַיֹּאמֶר לִיה עֲבָדָא מָאִים לֹא תִיבִי אֶתְתָּא לְמִיתִי בְתָרִי לְאָרְעָא הָרָא
הָאֶתְבָּא אֲתִיב ית בְּרַךְ לְאָרְעָא דִּי נִפְקַת מִתְּמָן:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבִרְהָם הַשְׁמַר לָךְ כִּן-תִּשָּׁיב אֶת-בְּנִי שָׁמָּה:
וַיֹּאמֶר לִיה אֲבִרְהָם אֶסְתַּמַּר לָךְ דְּלָמָּא תִתִּיב ית בְּרִי לְתִמָּן:
יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לִקְחָנִי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֲרֶץ מִוְלַדְתִּי וְאֲשֶׁר
דִּבְרִי לִי וְאֲשֶׁר גִּשְׁבַּע-לִי לֹא-אֲמַר לְזִרְעָךְ אֲמֵן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת
הוּא יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ לִפְנֵיהָ וְלִקְחַתְּ אִשָּׁה לְבָנִי מִשָּׁם:
יְהוָה אֱלֹהֵי דְשָׁמַיָא דִּי דִּבְרַנִּי מִבֵּית אָבִי וּמֵאֲרֶע יְלִדוּתִי וְדִמְלִיל
לִי וְדִקְרִים לִי לְמִימַר לְבָנָךְ אֲמֵן ית אֲרְעָא הָרָא הוּא יִשְׁלַח
מַלְאָכֵיהָ קִדְמָךְ וְתִסָּב אֶתְתָּא לְבָרִי מִתְּמָן:

וכשחזר הסתן עם ספר תורה למקומו סומר הסון:
לך לשלום במקומך. ירצה האלהים את מעשיך. ברוך אתה בבוואך.
וברוך אתה בצאתך:

וקורא כהן ולוי וחמשה ישראל צמדסת השצוע. והעולה לספר תורה
יטחזר סותועל ידי מפס צסתי ידיו ססומד:

ורסו גויס לדקך וכל מלכיס כצודך וקורא לך סס סדס ססר פי ה' יקצנו:
יהוה עמכם וססון עונה f יברכה יהוה:

וססוד וססוד סעולה. ברכו את יהוה המבורך:
ועונה ססון. ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:
וסעולה ססוד וססוד. ברוך יהוה המבורך לעולם ועד:
ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מקל
העמים. ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יהוה. נותן
התורה:

שחרית של שבת

ואחר קריאת התורה אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו (תורתו)
תורת אמת. וחי עולם נטע בתוכנו: ברוך אתה יהוה
נותן התורה:

ואחר קריאת התורה אומר השליח לצור קדיש לעילא:

וקודם חזרת ס"ת לתקומו אומר שליח לצור:

הנותן תשועה למלכים וממשלה לגסיקים ומלכותו
מלכות כל עולמים. הפוצה ארץ דוד עבדו
מחרב רעה. הנותן בים דרך. ובמים עזים נתיבה.
הוא יברך וישמור. וינצור. ויעזור. וירומם ויגדל. וינשא
למעלה למעלה. לאדוננו המלך (הדוכוס) ולכל אנשי
(השירה) מלך מלכי המלכים ברחמי. (ישמרהו) ישמרהו
(ויחיהו) ויחיים. ומכל צרה ונזק (יצילהו) יצילים.
מלך מלכי המלכים ברחמי ירום ויגביה כוכב (מערכהו)
מערכהו. (ויאריה) ויאריכו ימים עד (ממלכתו) ממשקהם.
מלך מלכי המלכים ברחמי. יתן (בלבו) בלבם. ולב כל
(יועציו) יועציהם (ושריו) ושריהם. רחמנות לעשות
טובה עמנו ועם כל ישראל אחינו. (בימיו) בימיהם
ובימינו תושע יהודה. וישראל ישכון לבטח. ובא
לציון גואל. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

מי שבירך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ומשרה ואהרן ודוד
ושלמה. וכל הקהלות הקדושות והטהורות: הוא יברך את
כל הקהל הקדוש הזה. גדולים וקטנים. הם. ובניהם.
ונשיהם. ותלמידיהם. וכל אשר להם. מלבא דעלמא הוא
יברך יתכון. ויזכה יתכון. וישמע בקול צלותכון. תתפרקון
ותשתזבון מכל צרה ועקתא. ויהי ממרא דיהוה בסעדיכם. ויגן
בעדיכם. ויפרוש ספת שלומי עליכם. ויטע בייניכם אהבה.
ואחווה. שלום ורעות. ויסלק שנאת חנם מביניכם. וישבור עול
הגוים מעל צואריכם. ויקיים בכם מקרא שכתוב יהוה אלהי
אבותיכם יוסף עליכם בכם אלה פעמים ויברך אתכם באשר דבר
לכם

שחרית של שבת קנר

לָכֶם. (נִשְׁנָת תַּשְׁוֶּה אֲדָמָה וְיִבְתְּבָבָם בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים). וְגַן יְהִי
רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

נִשְׁנָת סִלְפִּנִי דַאֲשׁ חֲדָשׁ מַכְרִיז הַחֲזָן אַחֲרֵי שְׁזָרַךְ הַקֹּהֵל וְאֲדָמָה יְהִי דִלּוֹן.
וְדַאֲשׁ חֲדָשׁ תַּשְׁרִי לֵין מַכְרִיזִין אֹתוֹ כֻּלָּל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְכוֹנֵן אֶת בֵּית
חַיֵּינוּ וּלְהַשִּׁיב שְׂכִינָתוֹ לְתוֹכֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם. לְרַחֵם עַל פְּלִטָּתֵנוּ
וְלַעֲצוֹר הַמִּגָּפָה וְהַמִּשְׁחִית. וְהַחֲרֹב וְהַרְעֵב.
וְהַשִּׁבִּי וְהַבְּרֵא. מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם לְקַיֵּם לָנוּ אֶת כָּל
חֻבֵּי יִשְׂרָאֵל. הֵם. וּבְנֵיהֶם. וְנִשְׁיָהֶם. וְתַלְמִידֵיהֶם
בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת. בְּשׁוֹרוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִתְחַמּוֹת.
מֵאַרְבַּע כּוֹנֵנוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

כִּי שְׁעֵשָׂה נְפִישׁ לְאַבוֹתֵינוּ. וּמַמְצֵהִם גְּאֻלָּם. הוּא
יְגַאֵל אוֹתָנוּ. וְיַשִּׁיב בָּנִים לְגְבוּלָם. בְּסִימָן טוֹב
יְהִי לָנוּ רֹאשׁ חֲדָשׁ פְּלוֹנִי יוֹם פְּלוֹנִי וּפְלוֹנִי יְהִי דְשִׁדּוּ
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָלֵינוּ וְעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם
שֵׁהֶם. לְטוֹבָה. וְלִבְרָכָה. לְשִׁשׁוֹן. וְלִשְׁמִיחָה. לִישׁוּעָה.
וְלִנְחֻמָּה. לְפִרְגָּסָה. וְלִכְלָפְלָה. לְשִׁמּוּעוֹת טוֹבוֹת.
וְלִבְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת. וְלִגְשָׁמִים בְּעֵתָם. וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה.
וְלִגְאֻלָּה קְרוּבָה. וְנֹאמְרוּ אָמֵן:

נִשְׁנָת סִלְפִּנִי דַאֲשׁ חֲדָשׁ אַב צִמְקוֹס יְהִי דִלּוֹן אֲדָמָה:

מִחֲדָשׁ חֲדָשִׁים. יִקְבִּין קְרוֹשִׁים.

אֲנָשִׁים וְנָשִׁים. לְעִיר הַבְּנוּיָה:

שחרית של שבת

זוה החדש . לטובה יחדש .
ורצון יצו אל . רב העלילה :

ואחר כך אומר מי שעשה נסים לאבותינו הנ"ל :

צמח קודם ליום מכריו החזן יום התענית . חזן מתענה צלצ ולום
כפור ופודים וסימניך אב"ף עליו פיו . ואומר :

אחינו כל בית ישראל שמעו צום

לשעה עשר צמח הרביעי

לעשרה צמח העשירי

יהיה יום (פלוגי) יהפוך אותו הקדוש ברוך הוא לששון ולשמחה

כרבתיב . כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי . וצום החמישי .

וצום השביעי . וצום העשירי . יהיו לבית יהודה לששון ולשמחה

ולמעדים טובים והאמת והשלום אהבו :

יהי חסדך יהוה עלינו באשר יחלנו לך :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי העם שכבה לו אשרי

העם שיהוה כתר אלהיו :

תהלה לדור ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמה לעולם ועד :

בכל יום אברכה ואהללה שמה לעולם ועד : גדול יהוה

חכמה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר : דור לדור ישבח מעשה

וגבורתו וגירו : הדר כבוד הודו ורבו נפלאותיה אשיחיה :

ועוזו נוראותיה ואמרו וגדלתה אספדגדג : זכר רב טובה וביעו

וצדקתה ירננו : חנון ורחום יהוה צינא ארץ אפים וגדל חסד :

טוב יהוה חסד לכל ורחמיו על כל מעשיו : יודוה יהוה גבורה כל

מעשיו וחסידיה יברכוה : כבוד מלכותה יאמרו וגבורתה ידברו :

להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו : כלכותה מלכות

כל עלמים וממשלתה בכל דור ודור : סומך יהוה הפחדת לכל

הגפלים וזקק לכל הפופים : עיני כל אליה ישברו ואתה נותן

להם את אכלם בעתו : פותח את ידך ויכוין מחד צפסוק זה כי זו עיקר

הפרנסה ר"ת פאי גימטריא יאהדונהי ס"ת חתך ומשביע לכל חי רצון :

צדיק יוהוהוה יסוד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו : קרוב יהוה

אלכות לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת

שועתם

שחרית של שבת קנה

שְׁמַעְתֶּם וַיִּזְשִׁיעֶם: שֹׁמֵר יְהוָה נָחַת אֶת כָּל אֲהָבָיו וְאֶת כָּל
הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: הִתְהַלַּת יְהוָה הוּא יִדְבָּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קִדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר דִּבֶּר לֹא
נִפְלָה דְּבַר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד מְשֹׁרֵת
עֲבָדָיו: יְהי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ
וְאֵל יִטְשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לְלִכְרַת כְּכֹל דְּרָבָיו וְלִשְׁמֹר
מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבֹתֵינוּ: וַיְהִי דְּבָרֵי אֱלֹהִים
אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה קָרָבִים אֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָלָלָה
לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן
יַעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ בִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: לֹא יִמּוּשׁ סֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיקָה וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
כְּכֹל הַפְּתוּב בּוֹ כִּי אָז תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ וְאָז תִּשְׁכִּיל:

הֲלֹא צִוִּיתִיךָ חֹזֶק וְאַמֵּץ אֵל תַּעֲרוֹץ וְאֵל תַּחַת בִּי עֲמָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כְּכֹל אֲשֶׁר תִּלְוֶה: וְחֹמֶר הַחֹזֶן כָּקוֹל רֹם שְׁנֵי פַעֲמִים:
יְמַלֶּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וּמַחֲזִירֵין סֵפֶר תּוֹרָה לְמַקּוֹמוֹ וְחֹמֶרִים:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבֹה לַיהוָה בְּגִי אֱלִים הָבֹה לַיהוָה כְּבוֹד וָעֹז: הָבֹה
לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִי לַיהוָה בְּהַדְרַת קִדְשׁ. קוֹל
יְהוָה עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הָרָעִים יְהוָה עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל
יְהוָה בִּפְתַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרָה: קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיִּשְׁבֹּר יְהוָה
אֶת אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: וַיִּדְקִירֵם כִּמּוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וַיִּשְׁרִיץ כִּמּוֹ בֶּן דָּאֲמִים:
קוֹל יְהוָה חֲצֹב לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל מִדְּבַר יַחֲלִיל יְהוָה
מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלִיל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וַיְהִיכֹלוּ כֹלֹ
אֲמָר כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוּל יָשָׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה
עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

מִי שֶׁהֵכֵן סֵפֶר תּוֹרָה צֵהִיכַל חֹמֶר:

שְׁמוֹ שְׁעָרִים דְּאִשִּׁיכֶם וְהַנְּשֹׂא פֶתַח עוֹלָם וַיֵּצֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה - עֶזְרָה וְגִצּוֹר יְהוָה: גִּצּוֹר מִלְחָמָה: שְׁמוֹ שְׁעָרִים
דְּאִשִּׁיכֶם וְשֹׂא פֶתַח עוֹלָם וַיֵּצֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
יְהוָה לְצִאֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: וַיַּדְעַת כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ הוּא הָאֱלֹהִים
הַחַי

שחרית של שבת

האל הנאמן שחר הצרית והחסד לאהציו ולשמרי מצותיו לאלף דור: כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את צרית מצותיך אשר נשבע להם: כי כה אמר יהוה דנו ליעקב שמחה ולהלו צדק הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע יהוה את עמך את שאלות ישראל:

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבהו הודו על ארץ ושמים:
וידם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו
הללויה: יהוה הוא האלהים. יהוה הוא האלהים. בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד: אין כמות באלהים יהוה ואין כמעשיה:

ולומר החזן:

שובה למעונך. ושכון בבית מאריך. כי כל פה וכל לשון יתנו
הוד והדר למלכותך: ובגותה יאמר שובה יהוה רבבות
אלפי ישראל: השיבנו יהוה אליה ונשובה חדש ימינו בקדש:

ולומר החזן:

יתגדל ויתקדש שמיך רבא. כאן יענה (אמן ויכוין אידהנויה ג' אמן
(א' בעלמא די ברך ברעותה וימליך מלכותה ויצמח
פירקנה ויקרב משיחה: (אמן ג' ויכוין כדלעיל) בתיכון וביומיכון
ובתיכי דיכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו (אמן ג' ויכוין
כדלעיל ויחמד עד דחמירן צעלמח) אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם
ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא.
ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה. דקודשא בריך הוא. (אמן
ד' ויכוין כנ"ל) לעלא מן כל ברבתיא. שירתא. תשבחתא. ונחמתא.
באמירן. בעלמא ואמרו (אמן ה' ויכוין כנ"ל) אמן:

מוסף של שבת

קודם תפלת מוסף יאמר סדר העבודה למהר"ם לונגלנר:

וביום השבת שני כזשים צני שנה תמימים ושני עשרונים סולת מנחה
כלולה צמח ונסכו: עלת שנת צמחתו על עולת התמיד ונסכה:

ובכן וכך היתה עבודת מוסף שנת צנית אלהינו. צמח שעות
ציום הציאו שני כזשים צני שנה תמימים. הסקוס וזקרוס
ועקרוס. שמעם השומע צלמח וקצל המקצל את דמם צללי סלת
צלמח

צלפון. וצא לו לקרן מזרחית לפונת. ונותן מזרחא לפונה. ועוד
צא לו לקרן מערבית דרומית. ונותן מערבא דרומה. שיירי הדם היה
שופך על יסוד דרומי. הפשיטום והעלה כל אחד מה שזכה צו לכבש
ומלחום ויידו. נכנס בהן גדול השתחוה וילא. נכנסו אחיו הכהנים
השתחוו וילאו. צאו ועמדו על מעלות האולם. העלה מי שזכה
האיזרים מן הכבש למזבח. אם דלה בהן גדול להקטיר עלה צכבש
הושיעו לו האזרים וסמך עליהן וזרקן. ואם דלה הוא סומך ואחרים
וזרקין. החלו אלו שעל מעלות האולם ומזרכין זרבת כהנים. הקטיר
שני עשרונים סלת מנחה צלולה צמין. צצע שעות ציום נותנים לחם
מנים לפני ה' על שלחן הזהב שזהיכל. ומוליחין את של שזוע שעצרה.
ביילך נכנסו ארבעה כהנים. צ' צידם צ' מערכות של לחם מלה שש
חלות של צ' עשרונים סולת המערכת. וצ' צידם צ' צזיכים וזהם צ'
קומאי לצונה זכה. וד' מקדימין לפני. צ' ליטול צ' מערכות וצ' ליטול
צ' צזיכין. הגיעו לשלחן משכו אלו והניחו אלו ועפחו של זה צתוך
עפחו של זה וילאו. נתלו הלחם על שלחן הזהב שצאולם. נתנו מלח
על שני צזיכי הלצונה והקטירום. נתנו לו יין לכסד. הסגן עומד על
הקרן והסודרים צידו. שני כהנים עומדים על שלחן החלצים
ושתי חלוצות צידם. תקעו והריעו ותקעו. צאו ועמדו אלל הממונה
על הלללל אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסך הכיף הסגן צסודרים
הקיש זה צלללל ותקעו אלו צחלוצות ונגנו אלו צנצלים וכנרות ודצרו
הלויים צשיר. הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העם. על כל פרק תקיעה.
ועל כל תקיעה השתחוה חלקו משמרות הכהנים שצירושלים את
הלחם ציניהם. נעל בהן גדול מחלית החלות. שנאמר והיתה לאהרן
ולצניו ואכלוהו צתקום קדוש כי קדש קדשים הוא לו. מאשי היה חק
עולם וגו': אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו. עוז ומטיב הדרש
לנו שזכה עלינו צהמון רחמין צגלל אצות שעשו רלונך.
צנה ציתך כצתחילה כונן צית מקדשך על מכונו הראנו צצנינו שמחנו
צתקונו והשצ שכינתך לתוכו והשצ כהנים לעצודתם ולויים לשירם
ולזמרים והשצ ישראל לנויהם ושם נעלה ונדאה ונשתחוה לפניך ושם
נעשה לפניך את קדצנות חוצותינו תמידין כסדרן ומוספין כהלכתן:
אחר כך יאמר תפלה זו קודם שיתפלל:

לשם יחוד קצ"ה ושכינתיה צדחילו ורחימו ליחד שם י"ה צו"ה ציחודא
שלים צשם כל ישראל הנה אנכי צא להתפלל תפלת מוסף של
שבת ונשלמה פרים שפתינו ולהוסיף על המאורות העליונים למעלה
כי אתה תצרך לדיק ה' כלנה דלון תעטרו: ותשצ צאיתך קשתו ויפתו
זרועי ידיו מידיו אציר יעקצ משם דועה אצן ישראל: אצן מאסו הצונים
היתה לראש פנה: נפשי ישוצצ ינחני צמעגלי לך למען שמו: ויהי
נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:
יהיו לרלון אמרי פי וגו':

מוסף של שבת

אֲרוֹן הַכֹּל • יֵאָהֲדוּנָהּ • הִיָּה הוּא יִהְיֶה

אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יֵא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ •

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב •

הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא • אֵל עֲלִיּוֹן • גּוֹמֵל הַסְדִּים

טוֹבִים קִנְיָה הַכֹּל • וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת • וְכֹבֵד גּוֹאֵל

לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זימי תשובה לומר:

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • (אֵל) מֶלֶךְ חַפְּצֵי חַיִּים • כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים • לְמַעַן

אֱלֹהִים חַיִּים (אֵל חַי):

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּכְגוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הַד)

כִּגוֹן אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי כִּחַיָּה מְתִים אַתָּה רַב

לְחַיִּים (זִקִּיז מוֹרִיד הַטַּל) (וְנִחְוֹדָה כִּי־שִׁיב

הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגִּשְׁמָה) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד • כִּחַיָּה

מְתִים בְּרַחֲמֵי רַבִּים • סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים

וּמַתִּיר אֲסוּרִים • וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם • מִי

כְּמוֹהַ בַּעַל גְּבוּרָה וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מְמִית וּמַחְיֶה

וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:

זימי תשובה לומר:

מִי כְּמוֹהַ אֵב הַרְחֵמֶן זוֹכֵר יִצְחָק בְּרַחֲמֵים לַחַיִּים:

וְנִצְמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה

מַחְיֶה הַמֵּתִים:

כְּתִיר יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים חֲמוּנֵי מַעֲלָה • עִם עַמָּה

יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִשָּׁה • יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ בְּדָבָר

הָאֲמוּד עַל יַד גְּבִיָּאָה • וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ •

קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא בָּל הָאָרֶץ בְּבוֹרוֹ: בְּבוֹרוֹ מְלֵא עוֹלָם •

וּמִשְׁדָּתָיו שׂוֹאֵלִים אֵתָּה מְקוֹם בְּבוֹרוֹ לְהַעֲרִיצוֹ: לְעַמְּתָם מִשְׁבָּחִים

ואומרים

מוסף של שבת קנו

ואומרים: ברוך כבוד יהוה ממקומו: ממקומו הוא יפן ברחמי לעמו. המיחרים שמו ערב ובוקר בכל יום תמיד אומרים פעמים באהבה: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: הוא אלהינו. הוא אבינו. הוא מלכנו. הוא מושיענו. הוא יושיענו. ויגאלנו שנית. וישמיענו ברחמי לעיני כל חי לאמר. הן גאלתי אתכם אחרית בראשית להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: וברברי קדשך כתוב לאמר: ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

אתה קדוש ושמוך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך
אתה יהוה האל הקדוש: (נימית שונה המלך הקדוש):

יש אומרים תכנת שנת ולאחר כך יסי לנו:

למשה צוית על הר סיני.	התבנת שבת רצית קרבנותיה
מצורת שבת זכור	צוית פרושיה עם כדורי
ושמור.	בסכיה מעגליה לעולם כבוד
ובו צויתנו יהוה	יגאלו. מועמיה חיים זכו. וגם
אלהינו להקריב בה קרבן	האזהבי דבריה גדלה בחרו.
מוסף שבת כראוי:	אז מסיני נצטיו צווי פעליה
	כראוי. ותצוגנו יהוה אלהינו

להקריב בה קרבן מוסף כראוי:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו.
שתעלנו בשמחה לארצנו. ותטענו בגבולנו.
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. תמידין
כסדרן. ומוספין כהלכתן. את מוסף יום השבת
הזה. נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך פאמור:
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרנים סלת מנחה כלולה בשמן ונסכו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ישמחו

מוסף של שבת

יְשַׁמְחוּ בְּמִלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עוֹנֵג עִם
מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי • כָּל־ם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּנוּ
מִטוֹבְךָ וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ כֹּחַ וְקִדְּשָׁתוּ חֲמִידָת יָמִים אוֹתוֹ
קִרְאָת זִכָּר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחָתֵנוּ • קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ • שְׂבַעֲנוּ
מִטוֹבְךָ • שִׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ • וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ
בְּאַמֶּת • וְהִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת
קִדְּשָׁה • וְיָנוּחוּ בָּהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה •
וְהַיֵּשֶׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
וּתַפְלָתָם מִהָרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן • וְתִהְיֶה לְרָצוֹן
תָּמִיד עֲבוּדָת יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים • תַּחֲפוּץ בָּנוּ וְתִרְצָנוּ •
וְתַחֲיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מִזְרִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה (וּנ) אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד • צוּרֵנוּ צוּר חַיֵּינוּ
וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא • לָרֹד וְרֹד נִזְדָּה לָךְ וְגִסְפָּר
תַּהֲלֶתְךָ • עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ • וְעַל נַשְׁמוֹתֵנוּ
הַפְּקוּדוֹת לָךְ • וְעַל גְּסִיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עָמְנוּ • וְעַל
גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עָרַב וּבָקָר וְצֹהָרִים •
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ בְּרַחֲמֶיךָ • הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסָדֶיךָ
כִּי מַעֲוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ :

מוסף של שבת קנה

נחנוכה סומרים:

על הגסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות. ועל הגפלאות
ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. בשעמדה עליהם
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם תורתך ולהעבירם
מחקי רצונך. ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם.
רבת את ריבם. הנתת את הינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים
ביר חלשים. ורבים ביר מעטים. ורשעים ביר צדיקים. וטמאים
ביר טהורים. וזרים ביר עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול
וקדוש בעולםך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום
הזה ואחר כך באו בגיה לרביר ביתך ופגנו את היכלך וטהרו את
מקדשיך והדליקו גרות בחצרות קדשך וקבעו שמונה ימים (חנכה)
אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמהם נסים וגפלאות ונודה לשמך
הגדול סלה:

ועל כלם יחברך ויתרומם. ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:

3 עשרת ימי תשובה וכתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאה
להודות:

3 חזרת שלח נזור סומר:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדך דאמורה מפי אהרן ובניו הכהנים.
עם קדושיך באמור. יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליה
ויחנך: ישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום: ושמר את שמי על
בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה חיים הן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
כלנו

מוסף של שבת

בָּלָנוּ יַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה • כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים • אֶהְבָּה וְחָסֵד צְדָקָה וִרְחָמִים
בְּרָכָה וְשָׁלוֹם • וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת
כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרֹב עוֹז וְשָׁלוֹם :

צעדת ימי תשובה :

וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻכָּה טוֹבָרָה • וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה •
וְגִזְרֹת טוֹבוֹת • נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְשָׁלוֹם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם
אָמֵן : יְהִיו לְרָצוֹן אֲמִרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

עוז לומר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים :

אֶלְכָּהִי וְצוּר לִשְׁוֹנִי כִּמְרֹעַ וְשִׁפְתֵי תִי כִּמְרֹבֵר מְרֻמָּה
וְלִמְקַלְלִי נִפְשֵׁי תְרוֹם וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לִנְלִ
תִּהְיֶה • פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ • וְאַחֲרֵי כִּיצוּתֶיךָ תִּרְדּוּף
נִפְשֵׁי • וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה • כִּי־הִרָה הִפֵּר עֲצָתָם
וְקָלְקַל כִּי־שָׁבוּתָם • יְהִיו כְּמִץ לִפְנֵי רוּחַ וּמִרְאָה יְהוָה
דוֹחָה : עֲשֵׂה לִכְעֹן שִׁכְךָ • עֲשֵׂה לִכְעֹן יִמִּינְךָ • עֲשֵׂה
לִכְעֹן תוֹרָתְךָ • עֲשֵׂה לִכְעֹן קִדְשֶׁתְךָ • לִכְעֹן יַחֲלָצוֹן
יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמִּינְךָ וְעֲגִנִּי : יְהִיו לְרָצוֹן אֲמִרִי כִּי וְהִגִּיוֹן
לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

בזרע ופוסע ג' פסיעות לאחוריו ועוקר רגל שמאל תחילה וצעודו כדוע
יאמר עושה שלום וישתחוו ללך שמאל. וציעשה שלום וישתחוו לימין.
ואח"כ ישתחוו לפניו. ויש מי שאומר תפלה זו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲצוּתֵינוּ שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְאֵת אַחֲרֵי
עָלִי וְלֹא קִנְאֵתִי עַל אַחֲדִים וְשֶׁלֹּא אֲנַעֲוֶם הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אֲנַעֲיֶסְךָ •
וְתִלְכֵּנִי מִיַּד הַדָּע וְתֵן צִלְצִי הַכְנָעָה וְעִנּוּה וִירֵאת חֶטֶא • מַלְכֵנוּ וְאַל־הִינּוּ
יִסֵּד שֶׁמֶךְ צַעֲוֹלָמֶךָ • צָנֵה צִיתְךָ • שְׁכַלֵּל הַיִּכְלָךְ • וְקַצֵּן גְּלוּיֹת • פֶּדֶה לֹאֲכָךְ •
וְשַׁמֵּחַ עַדְתְּךָ • צַמְחֵה־הַ צִימִינוּ וְתֵן חֲלָקֵנוּ צְתוּדָתְךָ אָמֵן :

עֲשֵׂה

מִיֶּסֶף שֶׁל שַׁבָּת
 עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
 עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

מוֹדִים דְּרַבִּינָן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׂאתָ הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל
 צָדֵק. יוֹלְדֵנוּ יוֹלֵד צְדָקָה. צְדָקוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ. עַל סִיחֵיתֵנוּ וְקִיִּיתֵנוּ. כֵּן תַּחֲיִינוּ וְתַחֲנֵנוּ. וְתַסְוֶךְ גְּלוּתֵנוּ
 לְחַדְרוֹת קִדְשְׁךָ. לְשִׁתּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. וְלַעֲזָדְךָ צִלְצֵצַ שְׁלֵם. עַל
 שָׂאֵנוּ מוֹדִים לָךְ. צְדוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

צַעֲהָ שֶׁהִשָּׁן אֲדֹמֶר צְדָקָה כְּהֵנִים טוֹב לֹמֵר תְּפִלָּה זוֹ וַיְכוּן הַשֵּׁם הַגָּדוֹל
 הַקָּדוֹשׁ בְּעֶשְׂרִים וְשֵׁשִׁים אֲדֹמִים הַיּוֹלֵד תַּפְסוּקִים שֶׁל צְדָקָה כְּהֵנִים וְלֹא
 יוֹלִיד תַּפְיוֹ הַשְּׂמֹת ח"ו:

אֵל אֵל קִדְשׁ תְּשׁוּעַת מַלְפִּיךָ
 פִּחְדְּךָ סֵר מִלִּיחַס מַחֲסֵר
 פִּדְהָ סוּעִים פִּקַּח סוּמִים יִשְׁעֶךָ מַלְפִּים
 דָּלָה יוֹקֵסִים וְקִנְזָן נְפֻלִים סִמְיֶךָ יְיָ מַפְלִיתֵנוּ (ר"ת דִּיוֹנִסִים)
 צְדוּךְ שֵׁם כְּצוֹר מַלְכוּתוֹ לַעֲוֹלָם וָעֶד:

אַחֵר חֲזַרְתָּ הַעֲמִידָה שְׁלִיחַ צְדָקָה לֹמֵר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא בְרַעְוִתָּהּ וַיִּמְלִיךָ
 מַלְכוּתָּהּ. וַיִּצְמַח פּוֹדָקָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ: בְּחֵיכּוֹן
 וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
 יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לַעֲלָם וְלַעֲלָמֵי עֲלְמָיָא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.
 וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ
 דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. לַעֲלָא מִן כָּל בְּרַבָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשַׁבַּחְתָּא.
 וְנִחְמַתָּא. דְּאִמְרֵן. בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהּ וּבְרַעְוִתָּהּ דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵי
 וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵי. חַיִּים וְשׁוֹבֵעִים. וַיִּשְׁוּעָה וְנִחְמָה
 וְשִׁיבָא. וְרַפּוּאָה. וְגִאּוּלָּה. וְסְלִיחָה. וְכַפָּרָה. וְרִיחַ
 וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בִּרְחֻמָּיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

אֵין בְּאַלְהֵינוּ. אֵין בְּאַרְוֵנוּ. אֵין בְּמַלְכֵנוּ. אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
 בְּאַלְהֵינוּ. מִי בְּאַרְוֵנוּ. מִי בְּמַלְכֵנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: בּוֹדָה
 לְאַלְהֵינוּ. בּוֹדָה לְאַרְוֵנוּ. בּוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. בּוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ

מוסף של שבת

אלהינו. ברוך ארוננו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא
אלהינו. אתה הוא ארוננו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא
מושיענו: אתה תושיענו. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד:

רבי חנניא בן עקשיא אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכור
את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יהיה
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. שנאמר ועמך כלם
צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:
אמר רבי יהודה אשרי מי שעמלו בתורה. ועשה נחת דוח ליוצרו.
גדל בשם טוב. ונפטר בשם טוב מן העולם. ועליו אמר שלמה
בחכמתו טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הגליון: למור
תורה הרבה. ויתנו לה שכל הרבה. ודע שמתן שכרן של צדיקים
לעתיד לבא:

ולאחר כך אומר החזן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די בדא ברעותה. וימליך
מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה: בחיובון
וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
יהא שמה רבא מכרד לעלם ולעלמי עלמא יתברך. וישתבח
ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא
ברוך הוא. לעלא מן כל ברבא שירתא תשבחתא ונחמתא.
באמירן בעלמא ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון. ועל כל תלמידי תלמידיהון.
דעסקין באורייתא קדישתא די באתרא הדין ודי בכל אחר
ואתר יהא לנא ולהון חפא. וחסדא. ורחמי. מן קדם מדיה שמיא
וארעא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיקא
ורפואה ונאולה וסליחה ובפירה ורינוח והצללה לנו ולכל
ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום במדומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

בָּרְכוּ אֶת יְהוָה הַמְבָרֵךְ: ועונין זקול דס:

בָּרוּךְ נַפֵּשׁ. יְהוָה רַחֵם. הַמְבָרֵךְ נִשְׁמָה. לְעוֹלָם חַיִּים. וְעַד יְחִידָה:
עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֲדוֹן הַכֹּל לְחַיֵּי גְדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שָׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרֶץ וְלֹא
שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שָׁלֹא שָׂם חֶלְקֵנוּ בָהֶם
וְגוֹרְלֵנוּ בְּכָל הַמוֹנִים. וְאִנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים לִפְנֵי מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֵה
שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׂכֵינָת
עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין עוֹד אַחֵר אֵמֶת
כִּלְכְּנוּ וְאַפֶּס זִוְלָתוֹ בְּכַתוּב בַּתּוֹרָה. וַיֵּדַעַת הַיּוֹם
וְהַשְּׁבוֹתָ אֶל לִבְבְּךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד:

ואומרים על כן נקוה לך ואלוין עולם:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ:

ונשיואל מצית סכנסת אומר ה' נחני כמו צערצית והולכים לצתיכם
לשלוס:

סעודת שחרית

קודם סעודת שחרית שביא לעתיקא קדישא יאמר אלו ח' פרקים:
פרק ט' אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא. מִנֵּין לְעִבּוּדָה זָרָה שְׁמִטָּמְאָה
בְּמִשְׁאֵה כְּנָדָה. שֶׁנֶּאֱמַר הַזֶּרֶם כְּמוֹ דָּוָה. צֹא
הָאֱמֶר לוֹ. מַה נָּדָה מִטְּמֵאָה בְּמִשְׁאֵה אֶת עִבּוּדָה זָרָה מִטְּמֵאָה
בְּמִשְׁאֵה: מִנֵּין לְסַפִּינָה שֶׁהִיא טְהוֹרָה. שֶׁנֶּאֱמַר דֶּרֶךְ אֱנִיָּה
בְּלֵב יָם. מִנֵּין לְעִרוּגָה שֶׁהִיא שְׂשֻׁדָה עַל שֶׁשָּׂה טַפְחִים
שִׁזְזָרְעִין בְּתוֹכָהּ חֲמִשָּׁה וָרַעוּנִין אַרְבַּע בְּאַרְבַּע רֹחֳחוֹת
הָעִרוּגָה וְאַחַד בְּאַמְצֵעַ. שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָאֶרֶץ הוֹצִיָּה
צִמְחָה וּכְגִנָּה וְרוּעִיָּה הַצִּמִּיחַ. וְרָעָה לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא
וְרוּעִיָּה

פרקי שבת

זרועיה: ג מנין לפולטרת שכבת זרע ביום השלישי
 שהיא טמאה. שנאמר היו נכונים לשלשת ימים. מנין
 שמרחיצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת.
 שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם באבים. מנין שקושרין
 לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח. שנאמר אם יהיו
 חטאיכם בשנים בשלג ילבינו: - מנין לסכרה שהיא
 בשתייה ביום הכפורים אף על פי שאין ראיה לדבר וכן
 לדבר. שנאמר והבא במים בקרבו ובשמן בעצמותיו:
 המוציא עצים כדי לבשל ביצה קלה. תכלין כדי לתכל
 ביצה קלה ומצטרפין זה עם זה. קליפי אגוזים. קליפי
 רמונים. אסטים ופואה. כדי לצבוע בהן בגד קטן בסבבה.
 מי רגלים נתר וברית קמולא ואשגג כדי לכבס בהן בגד
 קטן בסבבה. רבי יהודה אומר כדי להעביר על הכתם:
 ופלפלת כל שהוא. ועטרן כל שהוא. מיני בשמים
 ומיני מתכורת כל שהן. מאבני המזבח ומעפר המזבח
 מקק ספרים ומקק מטפחותיהם כל שהוא. שמצניעים
 אותן לגזון. רבי יהודה אומר אף המוציא ממשמשי
 עב'ום כל שהוא שנאמר ולא ידבק בגדה מאומה מן
 החרס: המוציא קיפת הרוכלין אף על פי שיש בה
 מינין הרבה אינו חייב אלא הטאת אחת. זרעוני גנה
 פחות מבגרוגרת. רבי יהודה בן בתיירה אומר חמשה.
 זרע קשואין שנים. זרע דלועין שנים. זרע המצרי שנים.
 חגב חי טהור כל שהוא. מת בגרוגרת. צפורת כרמים
 בין חיה בין ביהמה כל שהוא. שמצניעין אותה לרפואה:
 רבי יהודה אומר אף המוציא חגב חי טמא כל שהוא.
 שמצניעין אותו לקטן לשחוק בו:

שני סדין. עד מהרדי נמרים:

סמ"י המצניע לזרע ולדוגמא ולרפואה והוציאו בשבת
 חייב בכל שהוא. וכל אדם אין חייב עליו
 אלא כשיעורו. חור והכניסו אינו חייב אלא כשיעורו:
 המוציא

המוציא אוכלין ונתנו על האסקופה בין שחור והוציאן
 בין שהוציאן אחר פטור. מפני שלא עשה מלאכתו בבת
 אחת. קיפה שהיא מליאה פירות ונתנה על האסקופה
 החיצונה אף על פי שרוב הפירות מבחוץ פטור עד שיוציא
 את כל הקיפה: ה. המוציא בין בימיו בין בשמאלו בתוך
 חיקו או על כתיפו חייב. שכן משא בני קהת. לאחר ידו
 ברגלו בפיו ובמפרקו באזנו ובשערו ובפוגדתו ופיה למטה.
 בין פוגדתו לחלוקו ובשפת חלוקו במזעלו ובסנדלו פטור.
 שלא הוציא בדרך המוציאין: ו. המתכנין להוציא לשני
 ובא לו לאחוריו פטור. לאחוריו ובא לו לפניו חייב. באמת
 אמרו האשה חוגרת בסינר בין מלפניה ובין מלאחריה
 היכת שכן ראוי להיות חזור. רבי יהודה אומר אף מקבלי
 פתקין: ה. המוציא פטר לרשות הרבים היב. הוציא והו
 שנים פטורים. לא יכול אחד להוציא והוציאו שנים
 חייבין. ורבי שמעון פוטר. המוציא אוכלין פחות משיעור
 בכלי פטור אף על הכלי שהכלי טפלה לו. אף החי
 במטה פטור אף על המטה שהמטה טפלה לו. את המט
 במטה חייב. וכן כנית מן המט וכונית מן הנבלה ובעדשה
 מן השרץ חייב. ורבי שמעון פוטר: ו. הנזיל צפורניו זו
 בזו או בשני. וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו וכן הגודלת
 וכן הבוחלת וכן הפוקסת. רבי אליעזר מחייב וחקמים
 אוסרין משום שבות. התולש מעציץ נקוב פטור. ורבי
 שמעון פוטר בזה ובזה:

לצנתינו לחותי. עד מעין חתום:

פירק יג הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות
 הרבים לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד
 לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע. רבי עקיבא
 מחייב. וחקמים פוטרין: ז. כיצד. שתי גזוזטראות זו כנגד
 זו ברשות הרבים. המושיט והזורק מזה לזה פטור. היו
 שתיהן בדיוטא אחת. המושיט חייב והזורק פטור. שבה

פרקי שבת

היתה עבודת הלויים. שתי עגלות זו אחר זו ברשות
הרבים מושיטין הקרשים מזו לזו אבל לא זורקין. חולית
הבור והסלע שהן גבוהים עשרה ורחבן ארבעה.
הנוטל מהן והנותן על גבן חייב. פחור מכן פטור.
הזורק ארבע אמות בפותל למעלה מעשרה טפחים
פזורק באויר. למטה מעשרה טפחים פזורק בארץ.
הזורק בארץ ארבע אמות חייב. זרק לתוך ארבע אמות
ונתגלגל חוץ לארבע אמות פטור. חוץ לארבע אמות
ונתגלגל לתוך ארבע אמות חייב: הזורק בים ארבע
אמות פטור. אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת
בו הזורק לתוכו ארבע אמות חייב. ובמה הוא רקק
מים פחות מעשרה טפחים. רקק מים ורשות הרבים
מהלכת בו הזורק בתוכו ארבע אמות חייב: הזורק מן
הים ליבשה. ומן היבשה לים. ומן הים לספינה. ומן
הספינה לים. ומן הספינה לחברתה פטור. ספינות
קשורות זו בזו מטלטלין מזו לזו. אם אינן קשורות. אף
על פי שמוקפות. אין מטלטלין מזו לזו: הזורק ונופר
לאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה כלב או שושרפה
פטור. זרק לעשות חבורה בין באדם ובין בהמה ונופר
עד שלא נעשית חבורה פטור. זה הכלל כל חייבי חטאות
אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה. תחלתן
שגגה וסופן זדון. תחלתן זדון וסופן שגגה. פטורין עד
שתהא תחלתן וסופן שגגה:

סליח מדם. עד פרי מגדיו:

מק יז הבונה כמה יבנה ויהא חייב. הבונה כל שהוא
והמסתת והמכה בפטיש ובמעצד והקורח
כל שהוא חייב. זה הכלל כל העושה מלאכה ומלאכה
מהקיימת בשבת חייב. רבן שמעון בן גמליאל אומר אף
המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה חייב. מפני שהוא
במתקן מלאכה: החרש כל שהוא המנפש והמקורסם
והנזרד

והמורד כל שהוא חייב. המלקט עצים אם לתקן כל שהן.
 אם להסיק כדי לבשל ביצה קלה. המלקט עשבים אם
 לתקן כל שהוא. אם לבהמה במלא פי גדי: ג הכותב
 שתי אותיות בין בימינו בין בשמאלו בין משם אחד בין
 משתי שמות בין משתי סממניות בכל לשון חייב. אומר
 רבי יוסי לא חייבו שתי אותיות אלא משום רושם שכתב
 היו כותבין על קרטי המשכן לידע איזו בן זוגו. אומר רבי
 יהודה מצינו שם קטן משם גדול שם משמעות ומשמאל
 נח מנחור דן מדניאל גד מגדיאל: ה הכותב שתי אותיות
 בהעלים אחד חייב. כתב בריו בסם בסקרא בקומום
 ובקנקנתום ובכל דבר שהוא רושם. על שני כותלי זוית
 ועל שני לוחי פנקס והן נהגין זה עם זה חייב. הכותב
 על פשרו חייב. המסרט על פשרו רבי אליעזר מחייב
 חטאת ורבי יהושע פוטר: ו כתב במשקין במי פירות
 באבק דרכים באבק הסופרים ובכל דבר שאינו מתקיים.
 פטור לאחר ידו ברגלו בפיו ומרפקו. כתב אות אחת
 סמוך לכתב. וכתב על גבי כתב. נחבון לכתוב חית
 וכתב שני ויניין אחת בארץ ואחת בקורה. כתב על שתי
 כותלי הבית על שני דפי פנקס ואין נהגין זה עם זה
 פטור. כתב אות אחת נוטריקון רבי יהושע בן בתירא
 מחייב נחקמים פוטרים: ז הכותב שתי אותיות בשתי
 העלמות אחת שחרית ואחת בין הערבים רבן גמליאל
 מחייב נחקמים פוטרים:

זאתי לבני. עד ומפי המו עלי:

פירק יג רבי אליעזר אומר האירג שלשה חוטין בתחלה
 ואחת על האריגה חייב. נחקמים אומרים בין
 בתחלה בין בסוף שיעורו שני חוטין: ה העושה שתי בתי
 גירין בגירין בקירוס בנפה בכברה ובסל חייב. והתופר
 שתי תפירות והקורע על מנרת לתפור שתי תפירות:
 ו הקורע בחמתו ויעל מזו וכל המלקלץ פטורין והמקלל

פרקי שבת

על מנת לתקן שיעורו כמתקן: - שיעור המלכין והמנפין
והצובע והטוהר כמלא רוחב הסיט כפול והאורג
שני חוטין שיעורו כמלא הסיט: - רבי יהודה אומר הצד
צפור למגדל וצבי לבית חייב. וחכמים אומרים צפור למגדל
וצבי לבית ולחצר ולביבין. רבן שמעון בן גמליאל אומר
לא כל הביבין שוים. זה הכלל כל המחוסר צידה פטור
ושאינו מחוסר צידה חייב: וצבי שנקנס לבית ונעל אחד
בפניו חייב. נעלו שנים פטורין. לא יכול אחד לנעול ונעלו
שנים חייבין ורבי שמעון פוטר: , יושב האחד על הפתח
ולא מלאהו יושב השני ומלאהו השני חייב. יושב הראשון
על הפתח ומלאהו ובא השני וישב בצדו אף על פי שעמד
הראשון והלך לו הראשון חייב והשני פטור. הא למה זה
דומה לנועל את ביתו לשמרו ונמצא צבי שמור בתוכו:

קמתי אני. עך להזהר אני:

פרק יד שכן שרצים האמורים בתורה. הצדן והחובל בהן
חייב. ושאר שקצים ורמשים. החובל בהן
פטור. הצדן לצורה חייב. ושלל לצורה פטור. הנה ועוף
שברשותו. הצדן פטור. והחובל בהן חייב: - אין עושין
הילמי בשבת. אבל עושה הוא את מי המלח. וטובל בהן
פתו. ונותן לתוף התבשיל. אמר רבי יוסי והלא הוא
הילמי. בין מרבה ובין מועט. ואלו הן מי מלח המקרין.
נותן שמן בתחלה לתוף המים או לתוף המלח: - אין
אוכלין איזוב יין בשבת. לפי שאינו מאכר בריאים.
אבל אוכל הוא את יעזר. ושותרה אבוב רועה. כר
האוכלין אוכל אדם לרפואה. וכל המשקין שותה. חוץ
ממי דקלים. וכוס עקרין מפני שהן לירוקה. אבל שותה
הוא מי דקלים לצמאו וסוף שמן עקרין שלא לרפואה.
- החושש בשני. לא יגמע בהן את החומץ. אבל מטביל
הוא בדרכו. ואם גתרפא גתרפא. החושש במתניו לא
יסוף יין וחומץ. אבל סוף הוא את השמן. ולא שמן ורד.

בני מלכים סבין שמן ורד על מבוותיהן. שכן דרכם לסוד
בחול. רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הם:

מה דודך. עד על מלאת:

פוק טו אלו קשרים שחייבין עליהן. קשר הגמלין וקשר
הספנין. ובשם שהוא חייב על קשורן כה הוא
חייב על התרן. רבי מאיר אומר כל קשר שהוא יכול
להתירו באחת מידי אין חייבין עליו: : יש לה קשרים
שאין חייבין עליהן. בקשר הגמלין. ובקשר הספנין.
קושרת אשה מפתח חלוקה. וחוטי סבכה. ושל פסיקיא.
ורצועות מנעל וסנדל. ונודות יין ושמן. וקררה של
בשר. רבי אליעזר בן יעקב אומר קושרין דפגי בהמה.
בשביל שלא תצא. קושרין דלי בפסיקיא אבל לא בחבל.
רבי יהודה מתיר. כלל אומר רבי יהודה. כל קשר שאינו
של קימא אין חייבין עליו: : מקפלין את הכלים אפילו
ארבעה וחמשה פעמים. ומציעין את המטות מליילי שבת
לשבת. אבל לא משבת למוצאי שבת. רבי שמעון
אומר מקפלין את הכלים ומציעין את המטות. מיום
הכפורים לשבת. וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים. (ג"ה)
אבל לא של יום הכפורים בשבת. רבי עקיבא אומר לא
של שבת קרבין ביום הכפורים. ולא של יום הכפורים
בשבת:

לחיו כערוגת. עד צנות ידושלם:

פוק טו כל כתבי הקדש. מצילין אותן מפני הדליקה.
בין שקורין בהן ובין שאין קורין בהן. ואם
על פי שכתובים בכל לשון טעונים גניזה. ומפני מה אין
קורין בהם. מפני בטול בית המדרש. מצילין תיק הספר
עם הספר ותיק התפילין עם התפילין. ואם על פי שיש
בתוכן מעות. ודאי כן מצילין אותן. למבוי שאינו מפקש.
בן בתירא אומר אם למפקש: : מצילין מזון שלש
סעודות

פרקי שבת

סעודות. הראוי לאדם לאדם. הראוי לבהמה לבהמה.
כיצד. נפלה דקה בלילי שבת מצילין מזון של שסעודות.
בשחרית מצילין מזון שתי סעודות. במנחה מזון סעודה
אחת. רבי יוסי אומר לעולם מצילין מזון של שסעודות;
מצילין סל מלא בכורות. ואף על פי שיש בו מאה
סעודות. ועגול של דבקה. וחבית של זין. ואומר לאחרים
בואו ונצילו לכם. ואם היו בקחין. עושין עמו השבון
אחר השבת. להיכן מצילין אותן. לחצר המעורבת. בן
בתיא אומר אף לשאינה מעורבת: ולשם מוציא כל
כלי תשמישו. ולובש כל מה שיכול ללבוש ועוטף כל מה
שיכול לעטוף. רבי יוסי אומר שמונה עשר כלים. וחומר
ולובש ומוציא. ואומר לאחרים בואו ונצילו עמי: רבי
שמעון בן גמל אומר פירסין עור של גדי על גבי שידה
תיבה ומגדל שאחו בהן ארת האור מפני שהוא מחרה.
ועושין מחיצה בכל הכלים. בין מלאים בין ריקנים בשביל
שלא תעבור הדלקה. רבי יוסי אומר בכלי חרש חרשים
מלאים מים. לפי שאין יכולין לקבל את האור והן מתבקעין
ומכבין את הדלקה: נכרי שבא לבבות אין אומרים לו
כבה ואל תכבה. מפני שאין שביחתו עליהן. אבל קטן
שבא לבבות. אין שומעים לו. מפני ששביחתו עליהן:
כופין קערה על גבי הנר. בשביל שלא תאחוז בקורה.
ועל צואה של קטן ועל עקרב שלא תשוף. אמר רבי
יהודה מעשרה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב ואמר
חוששני לו מחטאת: נכרי שהדלק את הנר משתמש
לאורו ישראל. ואם בשביל ישראל אסור. מלא מים
להשקות בהמתו. משקה אחריו ישראל. ואם בשביל
ישראל אסור. עשה גוי כבש לירד בו. יורד אחריו ישראל.
ואם בשביל ישראל אסור. מעשה ברבן גמליאל וזקנים
שהיו באין בספינה ועשה גוי כבש לירד בו. וירדו בו רבן
גמליאל וזקנים:

אנה הלך. עד אימה כנדגלות :

בוצאתי כתוב צ"ס גדולי' שאומדים ציוס השנת קודש שמקדשין קידושא דצא פרק ז' נמסכת שנת כי צו יזדונו לצל יכסלו ציוס מלאכה חס ושלום. אף כי אמרו אותו צלילה חוזרים אותו ציוס וזה כלל גדול. וגם מ"ק דמסכת כלים צמנה המתחלת עשר קדושות עד צמנת הקטרה סוף הפרק והמשנ' הראשונה מפרק השני משום אל תעמוד על הפרק כי צוה יתקשרו קשר אחיך תורה וארץ ישראל וידו שלים וצית המקדש וצנת וה' צדשש וכל המדנה לעשות העוז והישר ילפה לעוז הלפון ליראיו וזו היא :

עשר קדושות הן. ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות. ומרה היא קדושתה שמביאים ממנה עומר והבכורים ושתי הלחם מרה שאין מביאין בן מכל הארצות : עירות המקפות חומה מקודשות ממנה שמשלחין מתוכן את המצורעים ומסבבין לתוכן מת עד שירצו. יצא אין מחזירין אותו : לפנים מן החומה מקודש מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני. הר הבית מקודש ממנו שאין זבים וזבות נדות ויולדות נכנסים לשם. החיל מקודש ממנו שאין גזים וטמאי מתים נכנסים לשם. עזרת נשים מקודשת ממנו שאין טבול יום נכנס לשם ואין חגיגין עליו חטאת. עזרת ישראל מקודשת ממנה שאין מחוסר בפורים נכנס לשם וחגיגין עליו חטאת. עזרת הכהנים מקודשת ממנה שאין ישראלים נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם לסמיכה לשחיטה ולתנופה : בין האולם ולמזבח מקודש ממנה שאין בעלי מומין ופרועי ראש נכנסים לשם. ההיכל מקודש ממנו שאין נכנס לשם אלא רחוק ידים ורגלים. קדש הקדשים מקודש מהן שאין נכנס לשם אלא כהן הגדול ביום הפורים בשעת העבודה. אמר רבי יוסי בחמשה דברים בין האולם ולמזבח שנה להיכל שאין בעלי מומין ופרועי ראש ושתויי יין ושלא רחוק ידים ורגלים נכנסים לשם ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה :

משנה א' מפרק שני משום אל תעמוד על הפרק :

פ"ק : כ"י עין וכלי עזר וכלי עצם וכלי זבוכית פשוטיהן טהורים ומקבליהן טמאין נשברו טהרו. חזר ועשה מהם כלים מקבילים טומאה מפאן ולהבא. כלי חרס וכלי גת טומאתן שנה מטמאין

פרקי שבת

מטמאין ומטמאין באויר ומטמאין מאחוריהן ואינן מטמאין מגביהן
ושבירתן היא טהרתן:

וקוד' סעוד' ז' יאמר זה המלמד מהזוהר המדבר מכבוד הסעודה:
ביומא דשבתא בסעודתא תנינא בתיב אז תתענג על יי. על יי ודאי
דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכולהו עלמי
בחדוותא ושלימא וחדוותא דעתיקא עבדינן סעודתא דיליה היא
ודאי בסעודתא תליתאי דשבתא והאכלתיה גחלת יעקב אביה דא
היא סעודתא דזעיר אנפין דהוי בשלימותא וכולהו שיתא יומין
מההוא שלימו מתברכין בעי בר נש למיחד בסעודתיה ולא שלמא
אלין סעודתא דאינון סעודתא מהימנותא שלימתא דזרעא קדישא
דישראל די מהימנותא דא דילהזן ולא דעמין עע"ז ובגין כך אמר
בני ובין בני ישראל תא חזי בסעודתיה אלין אשתמודעין ישראל
דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא
עילאין ומאן דפגם חד סעודתא מנייהו אחזי פגימותא לעילא ואחזי
גרמי דלאו מבני מלכא עילאה הוא דלאו מבני היכלא דמלכא הוא
דלאו מודעא קדישא דישראל הוא ויהבין עליה חומרא דתלת מלן
דינא דגיהנם וכו' ות"ח בכלהו שאר זמנין וחגין בעי בר נש למחדי
ולמחדי למסבין ואי הוא חד בלחודא ולא יהיב למסבין עונשין
סגי דהוא בלחודוי חד ולא יהיב חד לאחדא עליה בתיב וזריתי
פרש על פניכם פרש חגיכם ואי איהו בשבתא חד אף על גב דלא
יהיב לאחדא לא יהבין ליה עונשא בשאר זמנין וחגין דבתיב פרש
חגיכם. פרש חגיכם קאמר ולא פרש שבתכם. ובתיב חדשיכם
ומועדיכם שגאה בפשי ואלו שבת לא קאמר ובגין כן בתיב בני
ובין בני ישראל ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא יהבין ליה
לבר נש נשמתא אחדא נשמתא עילאה נשמתא דכל שלימא בה
דרוגמא דעלמא דאחי ובגין כן אקרי שבת מהו שבת שמא דקדוש
דרוך הוא שמא דאיהו שלים מכל סטרוי. אמר רבי יוסי ודאי כך
הוא ני ליה לבר נש דלא אשלים חדוותא דמלכא קדישא ומאן
חדוותא דיליה אלן תלת סעודתי מהימנותא. סעודתא דאברהם
יצחק ויעקב כלילין בהו וכלהו חדו על חד מהימנותא שלימותא
מכל סטרוי. תאנא בהדין יומא מתעטדין אבהן בכל בגין יגקין
מה דלא בכל שאר חגין וזמנין בהדין יומא חגיבא דגיהנם בייחין

בהדין

קידוש של שבת

קסה

בְּהָרִין יוֹמָא כָּל דִּינִין אֲתִכְפִּין וְלֹא מִתְעַרִין בְּעֵלְמָא בְּהָרִין יוֹמָא
אֲנִייתָא מִתְעַטְרָא בְּעֵטְרִין שְׁלִימִין בְּהָרִין יוֹמָא חֲדוּתָא וְתַפְנוּקָא
אֲשַׁתְּמַע בְּמֵאתָן וְחֲמִשִּׁין עֲלָמִין בִּילָאוּ:

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּכִהִיכְנוּתָא שְׁלִיכְתָא חֲדוּתָא
דְּמִלְכָא קַדִּישָׁא • אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמִלְכָא
דָּא הִיא סְעוּדָתָא דְּהַקֵּל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין וְזַעִיר אֲנַפִּין
וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא אַתְיִין לְסַעְדָא בְּהָדָה:

אַסְדָר לְסְעוּדָתָא	בְּצִפְרָא דִּי שַׁבָּתָא :
וְאַזְמִין בָּהּ הַשְׁתָּא •	עַתִּיקָא קַדִּישָׁא :
נְ הוֹרִיָּה יִשְׂרִי בָּהּ •	בְּקַדוּשָׁא רַבָּא :
וּבְחֲמִרָא טָבָא •	דְּבִיָּה תַּחְדֵּי נַפְשָׁא :
יִ שִׁדֵּר לָן שׁוֹפְרִיָּה •	וְנִהְיִי בִיקְרִיָּה :
וְיַחְיִי לָן סַתְרִיָּה •	דְּאַתְאַמֵּר בְּלַחֲשָׁא :
יִ גִּלָּה לָן טַעְמִי •	דְּבַתְרִיסֵר נִהְמִי :
דְּאַגִּנוֹן אֶת בִּשְׁמִיָּה •	כְּפִילָא וְקַלִּישָׁא :
צְ רוּחָא דְלַעִילָא •	דְּבִיָּה חַיִּי כָּלָא :
וְיַתְרַבִּי חֵילָא •	וְתִיסַק עַד רִישָׁא :
חֲדוּ חֲצֵדֵי חֶקְלָא •	בְּדַבּוּר וּבְקֶלָא :
וּמִלִּילוּ כִּלָּא •	מִתִּיקָא וּכְדוּבָשָׁא :
קֶדֶם רַבּוֹן עֲלָמִין •	בְּמִלִּין סְתִימִין :
תַּגְּלוֹן פְּתִנְמִין :	וְתִימְרוֹן חֲדוּשָׁא :
לְ עֵטֶר פְּתוּרָא •	בְּרִזָּא יְקִירָא :
עֲמִיקָא וְטַמִּירָא •	וְלֹאוּ מִלְּחָא אֲוִשָׁא :
יִ אֵלִין מִלִּיא •	יְהוֹן בְּרִקִּיעִיא :
וְתַמָּן מֵאֵן שְׂרִיא •	הִלָּא הֵהוּא שְׁמֵשָׁא :
רְבוּ יַתִּיר יִסְגִּי •	לְעִילָא מִן דְּרַגְיָה :
וְיִסַּב בַּת וּגְיָה •	דְּהִנּוּת פְּרִישָׁא :

חִי

קידוש של שבת

חיי יהוה וברוך צורי. ביהוה תתהלל נפשי. פי יהוה
יאיר גרי. בהלו גרו עלי ראשי: יהוה רעי לא
אחסר. על מי מנוחת ינהלני. נותן לחם לכל בשר.
לחם חקי הטריפני: יהי רצון מלפניך. אתה אלהי
קדושי. תערוך לפני שלחנך. תדשן בשמן ראשי:
מי יתן מנוחתי. לפני ארון השלום. והיתה שלמה
מטתי. החיים והשלום: ישלח מלאכו לפני. ללוותי
לויה. בכוס ישועות אשא פני. מנת כוסי רויה:
צמאה נפשי אל יהוה. ימלא שבע אסמי. אל ההרים
אשא עיני. בהלל ולא בשמאי: חרות ימים ושנות
עולמים. עורה בבורי עורה. ועל ראשי יהיו חמים.
גר מצוה ואור תורה: קומה יהוה למנוחתי. אתה
וארון עזך. קח נא את ברבתי. והחזק מגן חוזך:

בזמור לדוד יי רעי לא אחסר: בנאות דשא ירביצני על מי
מנוחת ינהלני: נפשי ישוב ינחני במעגלי צדק למען
שמו: גם כי אלה בגיא צלמות לא אירא דע כי אתה עמדי שבטה
ומשענתך המרה ינחמני: תערוך לפני שלחן נגר צררי דשנת
בשמן ראשי כוסי רויה: אף טוב וחסר ירפוני כל ימי חיי ושבת
בבית יהוה לארץ ימים:

קודם סילחו כוס צמתי ידיו יאמר

אל נערץ צסוד קדושים דצה ונודא על כל סציו: עזי וזמדת יהוה
לי ליסועה: כל הנשמה תהלל ים הללויה:

קודם קידושא דצא נכון לומר לשון הזוהר פרשת ויקהל:

קידושא דיומא הא אוקמוה צורא פלי הגמן ולא יתיר. דהא יומא
קאים לקדשא ליה. מה דלית הכי צלילא דאנן נריכין
לקדשא ליה צהנו מילין כמא דאוקימנא. ולא אתקדש האי לילא אלא
צעמא קדיש' לתתא כד שריא עליהו הכוס דוחא עלאה. ואנן צעינן
לקדשא ליה צדעותא דלצא ולכוונא דעתא להאי. ויומא איבו קא
אוקדשא ליה. וישראל מתקדשי צללותין וצעותין ומתקדשין וקדושתיה
צהאי יומא. זכאין ישראל עמא קדישא דאחסינו יומא דא אחסנת ידותא
לעלמין. צילא"ו:

לשם

לשם יחוד קצ"ה ושכינתיה צדחילו ורחימו ליחד שם י"ה צו"ה ציחודא
 שלים צסם כל ישראל הנה חנכי צא לקיים מצוות עשה לקדש על
 היין קדושא דצא. נאדר צקדש הלולים ומעשה ידינו כוננה עלינו. י"ה
 המתעלה צאור הקדמין שורש כל הענפים צמספט האורים צמים וציין
 וישוב עוד אל הצא"ר לשאוצ וממנה חסחלשל צכל העולמות ולנר"ן
 לאורו צאור החיים עולם שכלו סצת מנוחה לחיי העולמים. ויהי נעם
 ה' אלינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

אם תשיב בשבת רגלך עשורת חפציה ביום קדשי
וקראת לשבת ענג ולקדוש יהוה מכבד וכבודתו
מעשות דרכיה ממצוא חפצה ודבר דבר: אז תתענג
על יהוה והרפכתה על בתי ארץ והאכלתה נחלת
יעקב אביה כי פי יהוה דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרחם ברית עולם ביני ובין בני ישראל
אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים
ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ויש נוסגים לומר
גזכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד
ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך
לא תעשה כל מלאכה אתה ובנה ובתך עבדך ואמיתך
ובהמתך וגרך אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר
בם וינח ביום השביעי על כן ברך יי את יום השבת
ויקדשהו:

ומנוס לכדר אחר יין לקידוש ואין צו חיוצ גמור כמו שיש חיוצ צלילה
 ויצרך צקול דס:

סברי מרגנן. ברוך אתה יהוה אלהינו בלך העולם
בזרא פרי הגפן:

ושותה כדי דזיעית ויתן לכל המסוצין ויטול ידיו ויצרך על נטילת
 ידים. וקודם שיצלע על שתי ככרות יאמר למבצע על רפחא הכחוצ
 לעיל דף ק"ל ע"צ ואחר כך יצלע ויצרך צדכת המוליד:

קידוש של שבת

אחד שאכל כזית המוילא יאמר תפלה זו

ליחדא שמא דקצ"ה ושכינתיה דחילו ורחימו ליחד סס י"ה צו"ה
ציחודא שלים צסס כל ישראל הנה אנכי צא לקיים מצוות
סעודה שנית של שבת קודש המיוחדת לאצרה חסידא לתקן את שרש
צמקום עליון וצרכותה גינול מדינה של גהינם ויקוים צנו מקרא שכתוב
אז תתענג על ה' וכו' ויהי נעם ה' וכו':

כתבו הפוסקים שהייצ אדם לצדך צכל יום מאה צרכות וצצצתו
זומים טוצים שאין צהס כל כך צרכות משלימים אותן צמינו
פירות. ועונה אמן לקודאים צתודה ולמפטיר ומכוון לצו אז שיעלו
להשלים. ומפני טעם זה כשיצאו לו פירות צצצת צתוך הסעודה
יאמר לאכול אותה עד אחר הסעודה כדי שיסתכל צזה צרכה אחרונה
אצל צחול לא יעשה כן משום צרכה שאינה לריכה. ואחר הסעודה
ילמוד על השולחן. ויזמר זמירות. ומלאתי כתוב צוהגין לומר זמירות
בי חיוצ קלל יומי ואמר ארור יומי ולא יהא רננה צו. ש"ת צצצת
טהיום צצודך. כדכתיב על כן צוד ה' את יום הסצת ויקדשו
לריך לרנן:

לרצי ישראל :

יום זה מכבד מכל ימים. כי בו שבת צור עולמים: יום זה ששת
ימים תעשה מלאכתך. ויום השביעי לאלהיה. שבת לא
תעשה בו כל מלאכה. כי כל עשה ששבת ימים: יום זה ראשון
הוא למקראי קדש. יום שבתון יום שבת קדש. כן כל איש על יינו
יקדש. על שתי לחם יבצעו תמימים: יום זה אכול משמנים.
טהרה ממתקים. כי אל יתן לכל בו דבקים. בגד ללבוש לחם
חקים. בשר ורגים וכל מטעמים: יום זה לא תחסר כל בו
ואכלת ושבעת וברכת. את יהוה אלהיה אשר אהבת. כי ברכת
מכל העמים: יום זה השמים מספרים כבודו. וגם הארץ מלאה
חסדו. ראו כי כל אלה עשתה ידו. כי הוא הצור פעלו תמים:

יום זה

יום שבתון אין לשכוח. זכרו ברים הניחח. יונה מצאה בו מנוח.
ושם ינוחו יגיעי כח: יונה היום נכבד לבני אמונים.
זהירים לשמרו אבות ובנים. חקוק בשגי לחות אבנים. מרוב
אונים ואמין כח: יונה ובאו כלם בברית יחד. נעשרה ונשמע
אמרו בחד. ופתחו וענו יהוה אחר. ברוך הנותן ליגוף כח:
יונה העם אשר גע בצאן טעה. יזכר לפקרו ברית ושבועה. לבל
יעבד בם מקרה דעה. באשר נשבעת על מי נח: יונה

כי

פזמונים לשבת קסו

כי אשמרה שבת אל ישמרני. זאת היא לעולמי עד בינו וביני:
אסור מצא חפץ עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים.
דברי סחורה אף דברי מלכים. אהגה בתורת אל ותחבמני: חות
היה בו אמצא תמיד נופש לנפשי. הנה לרור ראשון נתן קדושי.
מופת בדת לחם משנה בששי. בכה בכל ששי יכפיל מזוני:
חיה היא רשם בדת האל חק אל סגניו. בו לערוף לחם פנים
לפניו. על כן להתענות בו על פי נבניו. אסור לבר מיום כפור
עוני: חיה היא הוא יום מכבד הוא יום תענוגים. לחם ויין טוב
בשר ודגים. המתאבלים בו אחור נסוגים. כי יום שמחות הוא
דת שמחני: חיה היא מחל מלאכה בו סופו להכרית. על כן אכבס
בו לבי כבודית. אתפללה אל אל ערבית ושחרית. מוסף וגם
מנחה הוא יענגני: חיה היא

שכורו שבתותי. למען תינקו ושבעתם. מזיו ברכותי. אל
המנוחה כי באתם: ולוו עלי בני. ועדנו מעדני. שבת
היום ליהוה: לעמל קראו דרור. ונתתי את ברכתי. אשה אל
אחותה לצרור. לגלות על יום שמחתי. בגדי שש עם שני. והתבוננו
מוקני. שבת היום ליהוה: ולו מהרו את המנה. לעשות את דבר
אסתר. וחשבו עם הקונה. לשלם אכול והותר. בטחו בי אמוני.
ושתו יין משמני. שבת היום ליהוה: ולו הנה יום גאולה.
יום שבת אם תשמרו. והייתם לי סגלה. לינו ואחר תעבורו.
ואז תחיו לפני. ותמלאו צפוני. שבת היום ליהוה: ולו חוק
קדתי. אל אלהים עליון. והשב את נותי. בשמחה ובהגיון.
ישוררו שם דגני. לוי וכהני. ואז תתענג על יהוה: ולו

דרור יקרא לבן עם בת. וינצרכם כמו בבת. נעים שמכם ולא
ישבת. שובו ונוחו ביום שבת: דרוש בני ואולמי. ואז
ישע עשה עמי. נטע שורק בתוך פרמי. שעה שועת בני עמי:
דרוך פורה בתוך בצרה. וגם בכל אשר גברה. נתון צרי באף
ועברה. שמע קולי ביום אקרא: אלהים תן במדבר הר. הדרם
שטרת ברוש תהר. ולמזהיר ולגזהר. שלומים תן כמי נהר:
דרוך קמי אל קנא. במוג לבב ובמגינה. ונרחיב פה ונמלאנה.
לשוננו לה דנה: דעה חכמה לנפשה. והיא בחר לראשה. נצור
מצות קדושה. שמור שבת קדשה:

פזמונים לשבת

ואחר גמר הסעודה יטול ידיו למים אחרונים ויאמר:

יְדֵי אֶסְחִי אָנָּה. לְגִבִּי חֹד מָנָה. לְסִטְרָא חֹרִינָה. דְּלִית בָּהּ מִמָּשָׂא:
אֶזְמֵן בְּתִלְתָּא. בְּבִסָּא דְּבִרְבָּתָא. לְעֵלְתָּא עֲלָתָא. עֲתִיקָא קְדִישָׁא:

וקודם צרכה יאמר פסוק זה:

אֲנִי תְהַעֲבֹב עַל יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֹתַי אֶרֶץ וְהִאֲבִלְתִּיךָ נַחֲלֹת
יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֶּר:

ואחר כך יאמר מזמורים אלו:

שְׁרִי לַמַּעֲלוֹ אֲשֶׁר עִינִי אֶל הָהָרִי מֵאֵין יֵצֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יְהוֹה
עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ:

לְיִצְחָק עַל שְׁנַיִם לִבְנֵי קָרָח מַשְׁכִּיל שִׁיר יְדִידוֹת: רַחֵם לִבִּי דָּוִד טוֹב
אֲמַר חֲנִי מַעֲשֵׂי לַמֶּלֶךְ לְשׁוֹנֵי עַט סוֹפֵר תְּהִיד: יְפִיפִית מִצְנֵי
אֶדֶם הוֹלֵךְ חֵן צִמְצִימוֹתֶיךָ עַל כֵּן צִדְכָּךְ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: חֲבוֹד חֲרָצֶךָ עַל
יָרֵךְ גִּצּוֹד הוֹדֵךְ וְהִדְרֶךְ: וְהִדְרֶךְ לֹלֵךְ דָּכָא עַל דָּוִד אֲמַת וְעִנּוּה לְדָק
וְתוֹרֵךְ הוֹרָאוֹת יִמְיֶיךָ: חֲלִיךְ שְׁנוֹנִים עַמִּים תַּחְתִּיךָ יִפְלוּ צִלְצִל חֲלִיבֵי הַמֶּלֶךְ:
כְּטֹאךְ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שְׁנַע מִיֶּסֶד שְׁנַע מַלְכוּתֶךָ: אֲהַצֵּת לְדָק וְתִשְׁנֹא
דָּשַׁע עַל כֵּן מַשְׁחָךְ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיךָ שְׁמֵן שְׁמֵן מַחֲצִיךְ: מֵר וְאֶהְלוֹת
קִלְיָנוֹת כָּל צִגְדִּיתֶיךָ מִן הַיִּכְלִי שֵׁן מִנִּי שְׁמַחוֹךְ: צְנוֹת מַלְכִּי צִיקְרוֹתֶיךָ
כִּלְצָה שָׂגַל לִימִינְךָ צִנְתָּם אֲוִפִּיר: שְׁמַעֲנִי צַח וְדֹאֵי וְהִטִּי אֲזִנְךָ וְשִׁנְחִי
עִמָּךְ וְצִית אֲזִינְךָ: וַיִּתְּאוּ הַמֶּלֶךְ יִפְיֶיךָ כִּי הוּא אֲדִינֶיךָ וְהַשְׁתַּחֲוִי לוֹ: וְצַח
לֵר צִמְחָה פִּלִּיךָ יִחְלוּ עֲשִׂירֵי עָם: כָּל כִּצּוֹדָה צַח מֶלֶךְ פְּנִימָה מַמְשַׁצְנוֹת
זֶה צִנְוָה: לְרַקְמוֹת תּוֹצֵל לַמֶּלֶךְ צִתּוֹלוֹת אֲחֵדִיהַ דְּעוֹתִיהַ מוֹצָאוֹת לָךְ:
תּוֹצֵלָה צִמְחָת וּבִיל תִּצְלִינָה צִהִיכַל מֶלֶךְ: תַּחַת אֲצַתֶיךָ יִהְיוּ צִנִּיךָ
תִּשְׁתַּחֲוּ לַשָּׁמַיִם כָּל הָאֶרֶץ: אֲזִכִּירָה שְׁמֶךָ צִלְ דָּר וְדָר עַל כֵּן עַמִּים
יִהְיוּ לְעוֹלָם וְעַד: טוֹב לוֹמַר זֶה הַמַּזְמוֹר

לְדָוִד מַזְמוֹר לִיהוֹה הָאֶרֶץ וּמִלּוֹאֶה תִּצֵּל וַיּוֹשֶׁצִי זֶה:

ואחר כך יאמר מקראי קדש כמו צלילה וצדכת המזון:

אֲחַר סְעוּדַת שַׁחֲדִית קוֹצְעִים מְדַרְשׁ לְקִרְוַת צְתוּרָה וְצִנְצִיאוֹת וְצִנְתּוֹצִים
וְלִדְרוֹשׁ צִדְצֵרִי אֲנִי וְצִי שִׁינָה עוֹסְקִים צְתוּרָה כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
יִתְעַסְקוּ יוֹתֵר צְתוּרָה צִשְׁצַת מַת"ח הַעוֹסְקִים צְתוּרָה כָּל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ.
וּמַחֲוִיצַת כָּל אֶדֶם לְלַמּוֹד צְפוֹסְקֵי דְאֲשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים כָּל דִּינֵי שִׁצַת כִּי
דְּצִים הֵם עַד מֵאֵל. וְאִי לֹא צִר הֵכִי הוּא שִׁיכּוֹל לְלַמּוֹד צִעֲלָמוֹ מַחֲוִיצַת
לִילְךָ לַת ח שִׁילְמַד אֲוִתוֹ. וְהַמִּלְמַד מַחֲוִיצַת לְלַמּוֹד אֲוִתוֹ דִּינֵי שִׁצַת כִּי
שִׁדְעָה לִיזְהַר לְשִׁמּוֹר וּלְעִשּׂוֹת וּלְקִיִּים כִּי יֵשׁ כְּמַה דְּצִדִּים הַמּוֹקְצִי
שִׁאֲסוּרִים לְעִלְטֵל וְשִׁאֲרֵי דְצִדִּי שִׁאֲרֵי יוֹדַע לְהַזְהִיר מִזֶּה: וְגַם כֵּן אֲחֵר
הַאֲכִילָה יִישָׁן מַעַט כִּי שִׁצַת ד"ת שִׁינָה צִשְׁצַת 'תַּעֲנוּג וְקוֹרֵם שִׁישָׁן יִאֲמַר
וַיְהִי נַעַם וְכו' וְכֵן כְּשִׁישָׁן צִימֵי הַחוּל יִאֲמַר וַיְהִי נַעַם:

אשרי וזא לליון תמלא דף ע"ז ע"ג :

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֹה רַבָּא . בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא בְרֵעוּתָהּ . וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ . נִיצְמַח פּוֹדָקָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָה : בְּחַיִּיבוֹן
וּבְיֻמִּיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהֵא שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח
וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרַומֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֹה דְקִדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא . לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא .
דְּאֵמִידֵן בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יְהוָה עַתָּה רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִדָּךְ
עֲנֵנִי בְּאַמֻּת יִשְׁעֶךָ : וְנוֹפְלוּ פַעַם אַחֶרֶת

סדר תפלה שסידר רבי מאיר הלוי ז"ל לאומרה צמחה ש"ק זכולאת ס"ת :
וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ ה' עַתָּה רְצוֹן אֱלֹהִים צְרוּז חֲסִדְךָ עֲנֵנִי צֹמֶת יִשְׁעֶךָ :
פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי דְדֶק לְלוֹתָא דְרַעוּשׁ קָמִי עֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא
דְכָל סְתִימִין . וַיִּתְגַּלִּי רַעוּשׁ דְּע"ק וּמַשְׁחָא דְרַצוּתָא דְחַתְכְּלִילוּ צִיָּה אֲנָא
וְאִימָא עֲלֵאִי וּמִן יוֹצֵלָא יָדִיק עַל דִּיקָנָא דְאֶהְדֵן כְּהֵנָּה וְלוֹאִי וַיִּשְׁרָאֵל עַל
הַדְרֵי לִיוֹן יָרִיקֵן כַּחֲדָא עַל יוֹסֵף וְדוֹד מַלְכָּא וַיִּקְצֻלוֹן מַמְלְכוּתָא הַהוּא
יְנוּקָא עֲצָדִין וְכָל עַמָּא צִית יִשְׂרָאֵל . וְנִשְׁמַתִּי דְאִיְהִי תַחֲצִית לְאִסְתַּחֲסָה
צִהְהוּא מַשְׁחָא תְרִיק עֲלֵה מִיְכִיָּה וְתַתֵּן צִי חֲכַמְתָּא וּמַנְדַּעָא וְסוֹכְלַתְנוּ
צִנִּי חַיִּי וּמִזּוּנֵי רוּיְחִי וְעוֹתָרָא לְמַפְלַח קַמָּךְ וְלוֹזוּגָא לְמַטְרוּכִיתָא צִמָּה
דְּאֶלְטְרִיק וְתַצְסֵר לְעַצְדָּךְ דְּאִיְהִי זְמִין לַחַיִּי עֲלַמָּא דְחַתִּי . וְצַעְרוּ מִיְנָךְ וְצַמְטוּ
מִיְנָךְ דְּלֹא אֶתְפַּרֵּשׁ מִיְנָךְ וְלֹא תִתְפַּרֵּשׁ מִיְכֵאלִי צִגִין דְּלֹא נִיחוּצ קַמָּךְ וְנַחֲדִי
הַסְתָּא לְמַטְרוּכִיתָא . עוֹדִי עוֹדִי לְצַסִּי עוֹז זְדוּעָה עוֹדִי כִימִי קִדְשׁ דּוֹרוֹת
עוֹלָמִים . הֲלֹא אַתָּה הִיא הַמַּחֲלָצַת דְּהַצ מַחֲלַלְת תַּנִּין , הֲלֹא אַתָּה הִיא
הַמַּחֲדָצַת יָם מִי תְהוֹם דְּצִה שִׁמְת צַמְעַמְקִי יָם דְּרַךְ לְעַצוֹר גְּאוּלִּים . וּפְדוּיִי
ה' יִסּוּצוֹן וְצֹאֵן לִיוֹן צִרְנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל דְּאִשָּׁם שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִסְגוּ
וְנָסוּ יָגוֹן וְאִנְחָה אִמֵּן כֵּן יְהִי רְצוֹן :

וּמוֹצֵאִין ס"ת וְאֹמַר הַחֲזוֹן צְרוּךְ הַמָּקוֹם וְגַדְלוּ כְמוֹ שִׁנְתוּצ צִשְׁחִרִית .
וְקוֹרָא צו כֵּהן וְלוֹי וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל צִפְרַסְתָּ הַשְׁצוּעַ הַצֹּהַ עֲשֵׂה פִסּוּקִים
וְלֹא יֵאמַר קִדִּישׁ . וְגוֹלְלִין סֵפֶר תּוֹרָה וְאֹמַר מַזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת :

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְהוֹדוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְחָה
עֲלִיוֹן : לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדָּךְ וְאַמּוּנָתְךָ בְּלִילוֹת : עֲלִי
עֲשׂוֹר וְעֲלִי גְבֻרָא עֲלִי הַגִּיוֹן בְּכַבּוֹד : כִּי שִׁמְחַתְּכִי יְהוָה בְּפַעֲלָהּ
בְּמַעֲשֵׂי יָדָהּ אֲרָגָן : מִה גְּדָלוֹ מַעֲשֵׂיָהּ יְהוָה מֵאֵר עֲמָקוֹ מַחְשַׁבְתֶּיהָ :
אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וּבִסְתִיר לֹא יָבִין אֶת־זֹאת : בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים

מנחה לשבת

כִּמּוֹ עָשָׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פְּעָלֵי אֲנֹן לְהַשְׁמֵדָם עֲרֵי עֵר: וְאַתָּה מְרוֹם
לְעוֹלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יְהוָה כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדּוּ
כָּל פְּעָלֵי אֲנֹן: וְתָרַם בְּרָאִים קִרְנִי בִלְתִּי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וְתַבַּט
עֵינֵי בְּשׂוּרֵי בִקְמִים עָלַי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי: צְדִיק בְּתִמְר
יִפְרַח בְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתּוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּבִין בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר
יְהוָה צוּרֵי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:

וְחֻזְרִין ס"ת לַמִּקְוָמוֹ וְלֹא מֵד יִהְיוּ. וְאַחַר שְׁמֵנִים ס"ת לְהִיכַל לֹא מֵד הַחֲזָן:
כִּי לִקְחָ טוֹב נִתְּתִי לָכֶם תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ: תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי
קִטְרֶת לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת כַּפֵּי מִנְחַת עֶרֶב:

וְלֹא מֵד הַחֲזָן חֲלֵי קָדִישׁ. וְאַחַר כֵּךְ לֹא מֵדִים תַּפִּלַּת מִנְחָה. וְעוֹמֵד כַּעֲזָד
לְפָנֵינוּ דָּבָר. זְכוּנוֹה כִּמּוֹ זְשַׁחְרִית. וַיְכּוֹן זֶלְזָד שֶׁס זֶה זְכַל הַזְדָּנוֹת וְז'
לֹא תִיּוֹת מִהֶסֶם עֲלֵמוֹ זְכַל פֶּעַם שֶׁהוּא כוֹדֵעַ כֹּאשֶׁר תִּדְלָה:

אֲרוֹן הַכֹּל. יֹאדְהָרֹנְהִי. הִיָּה הוּהָ יְהִיָּה

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (יֵא) אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ.
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַתָּה יַעֲקֹב.
הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים קִנְיָה הַכֹּל. וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמִבִּיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זִמְנֵי תִשְׁוֶנָה לֹא מֵד:

זְכָרֵנוּ לְחַיִּים. (אֵל) מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים (אֵל חַי):

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (הַד)
מִגֵּן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחִיָּה מִתִּים אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ (זִמְנֵי מוֹרִיד הַטֵּל) (וְזִמְנֵי מוֹשִׁיעַ
הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחִיָּה
מִתִּים

מנחה לשבת קסט

מתים ברחמים רבים • סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים • ומקים אמונתו לישני עפר • מי
כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה
ומצמיח ישועה :

צימי תשובה לומרים :

מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים :

ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יהוה
מחיה המתים :

יְקַדִּישׁ וְיַעֲרִיצֶךָ • בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּר שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים לָךְ
קֹדֶשְׁךָ (בניגון אומר המקדישים שְׁמֶךָ בְּקֹדֶשׁ) • וְכֵן
כְּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ • וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר • קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ • קְדוֹשׁ •
יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : לְעַמְתָּם מְשֻׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : וּבִרְבְּרֵי קֹדֶשְׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר : יְמִלֶךְ
יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְרֹד וְרֹד הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
סְלָה כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה : בְּרוּךְ
אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקְּדוֹשׁ : (צימיתשובה המלך הקדוש) :

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד • וּמִי כְעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד
בְּאֶרֶץ • תַּכְפֹּאֶרֶת גְּדֻלָּה וְעֲטָרַת יְשׁוּעָה • יוֹם
מְנוּחָה וְקֹדֶשׁ לְעַמְךָ נְתַתָּ • אֲבָרְהָם יֶגֶל • יִצְחָק
יִרְנֵן • יַעֲקֹב וּבָנָיו יְנוּחוּ בּוֹ • מְנוּחַת אֲהָבָה וּנְדָבָה •
מְנוּחַת אֱמֶת וְאַמוּנָה • מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְׁקֵט וְהַטָּח •
מְנוּחַת שְׁלָמָה שְׂאֵתָה רוּצָה בָּהּ • יִפְּירוּ בְּנֶיהָ וַיֵּדְעוּ •
מֵאַתָּה הִיא מְנוּחָתָם • וְעַל מְנוּחָתָם יְקַדִּישׁ
אֶת שְׁמֶךָ :

אֱלֹהֵנוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בְּמְנוּחָתֵינוּ • קֹדֶשׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ • שִׁים חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ • שִׁבְעֵנוּ

מנחה לשבת

מטובך • שמח נפשנו בישועתך • וטהר לבנו לעבדך
באמת • והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדשה ויגדו בך כל ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה
יהוה מקדש השבת:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה •
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון • ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך: זלש חודש אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע יראה וירצה ישמע יפקד •
ויזכר וזכרנו וזכרון אבותינו וזכרון ירושלים עירך וזכרון
משיח בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך • לפליטה
לטובה לחן לחסד ולרחמים • ביום ראש החדש הזה • לרחם בו
עלינו ולהושיענו • זכרנו יהוה אלהינו בו לטובה • ופקדנו בו לברכה •
והושיענו בו לרחמים טובים • ברבר ישועה ורחמים חיים וחסד
וחמול ורחם עלינו והושיענו בי אליה עינינו בי אל מלך חנון
ורחום אתה:

ואתה ברחמיה הרבים • תחפוצ בנו ותרצנו •
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים:
ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה (ונ) אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם ועד • צורנו צור חיינו
ומגן ישענו אתה הוא • לדר ודר נודה לך וגספר
תהלכת • על חיינו המסורים בידך • ועל נשמותנו
בפקודות לך • ועל נפיה שבת כל יום עמנו • ועל
נפלאותיה וטובותיה שבת כל עת ערב ובקר וצהרים •
בטוב כי לא כלו ברחמיה • המרחם כי לא תמו חסדך
כי מעולם קוינו לך:

על הגסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות. ועל הנפלאות
ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו. בשעמרה עליהם
מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם תורתך ולהעבירם
מחקי רצונך. ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם.
רבת את ריבם. רבית את דינם. נקמת את נקמתם. מסרת גבורים
ביד חלשים. ורבים ביד מעטים. ורשעים ביד צדיקים. וטמאים
ביד טהורים. וזרים ביד עוסקי תורתך. וליך עשית שם גדול
וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום
הזה ואחר כך באו בניך לרביר ביתך ושבנו את היכלך וטהרו את
מקדשיך והדליקו גרות בחצרות קדשך וקבעו שמונה ימים (חנכה)
אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמם נסים ונפלאות וגודה לשמך
הגדול סלה:

**ועל כלם יתברך ויתרום. ויתנשא תמיד שמך
מלכנו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:**

3 עשרת ימי תשובה ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך:

**ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך וליך נאה
להודות:**

**ענים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יהוה
אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים
ברכה ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את
כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום:**

מנחה לשבת

בעשרת ימי תשובה:

ובספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה. וישועה ונחמה.
וגגרות טובות. בזכר וגביתב לפניך אנחנו וכל עמה
ישראל לחיים טובים ושלום:

**ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום
אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגאלי:**

עוז לומר שיר למעלות אשא עיני אל הכרים:
**אלהי גצור לשוני מרע ושפתותי מרבר מרמה
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרהוץ
נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם
וקלקל מחשבותם. יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה
דוהה: עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה
למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען יחלצון
ידיך הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:**

כורע ופוסע ג' פסיעות לאחוריו ועוקר רגל שמאל תחילה וצעודו כרוע
יאמר עושה שלום ושתחיה לך שמאל. וציעשה שלום ושתחיה לימין.
ואח"כ ישתחיה לפניו. ויש מי שאומר תפלה זו:

יהי דלון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא תעלה קנאת אחרים
עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך.
ותלכני מיצר הדע ותן צלצי הכנעה וענוה ויראת חטא. תלכנו ואלהינו
יחד שמך צעולתך צנה ציתך שכלל היכלך וקצץ גליות פדה לאנך ושמת
עדתך צמדה צימיו ותן חלקנו צתודתך אמן:

**עשה שלום במרומינו. הוא ברחמינו יעשה שלום
עלינו. ועל כל ישראל ואמרו אמן:**

מודים דרבנן

**מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר. יולדנו יולד צדאסית. צדכות והודאות לשמך הגדול
והקדוש**

קעא

מנחה לשבת

והקדוש. על שהחייטנו וקיימתנו. כן תחיינו ותחנונו. ותאסוף בליותנו
לחזרות קדשך. לשמור חקיך ולעשות דרכך. ולעצדך כל צד שלם. על
שאלנו מודים לך. צדוך אל ההודאות:

שבת שחל צו יום שאלו היה חול לא היו אומרים צו מנחה נפילת אפים.
אין אומרים לדקתך. חוץ משבת שחל צו ראש השנה ויום הכפורים
שאומרים אותו:

צִדְקָתְךָ כְּהִרְיֵאֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם
וּבְהִמָּה תוֹשִׁיעַ יְהוָה: וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים
עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלּוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ:
צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:

וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶה רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא בְרַעְוִיתָהּ וַיִּמְלִיךָ
מַלְכוּתָהּ. וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ: בְּחַיִּיכוֹן
וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהֵא שְׁמֵה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמֵי עָלְמָא יִתְבָּרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח.
וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵה.
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַבָּתָא. שִׁירָתָא. תְּשַׁבַּחְתָּא.
וְנִתְמַתָּא. דְּאֵמִירָן. בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָהוֹן וּבְרַעְוִיתָהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אָבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵי
וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵי. חַיִּים וְשׁוֹבֵעַ. וַיִּשְׁוּעָה וְנִתְמַתָּא.
וְשִׁיזְבָא. וְרַפּוּאָה. וְגִאּוּלָּה. וְסְלִיחָה. וּבִפְרָה. וְדִינוּחַ
וְהַצָּלָה לְגוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

צִשְׁתַּ תְּשׁוּבָה אֲוֹמְרִים מִזְמוֹר נ"א. וצִשְׁתַּ קוֹדֶם הַדָּגל יֵאֵמַר מִזְמוֹר הַשִּׁינִי
לְאוֹתוֹ הַדָּגל. וצִשְׁתַּר שְׁבָתוֹת הַשָּׁנָה אֲוֹמְרִים:

הַלְלוּיָהּ אֲוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֲדָה:
גְּדֻלִּים מַעֲשֵׂי יְהוָה דְּרוֹשִׁים לְכָל חִפְצֵיהֶם:
הוֹד וְהַדָּר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמִידַת לְעַד: זְכוֹר עֲשֵׂה
לְנַפְלָאֲחֵינוּ

מנחה לשבת

לְנַפְלֵאֲתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְדֹוּהַ: כָּרָךְ נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כִּי בַעֲשֵׂיוֹ הִגִּיד לְעַמּוֹ לָהֵת לָהֶם נַחֲלַת
גּוֹיִם: בַּעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמַשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פְּקוּדָיו:
סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֶמֶת וַיֵּשֶׁר: פְּדוּת
שָׁלַח לְעַמּוֹ צֹרֶה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:
וְאִשִּׁית חֲכָמָה יִרְאַת יְהוָה שֹׁכֵל מִזֶּבֶד לְכָל עֲשִׂיהֶם
הִתְהַלְּתוּ עֲמֻדַת לָעַד:

הִלְלוּהָ אֲשֶׁר־י אֵישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד:
גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יִהְיֶה וְרַעַי דּוֹר יִשְׁרָיִם יְבָרֶךְ: דַּוָּן
וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לָעַד: וְרַחֲבַחֲשֶׁה אֹזֶר לִישְׁרָיִם
חֲנוּן וְרַחוּם וְצַדִּיק: מִזֶּבֶד אֵישׁ חֲנוּן וּמִדְּוָה יִכְלֹל דְּבָרָיו
בַּמַּשְׁפָּט: כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט לְזִכֹּר עוֹלָם יִהְיֶה צַדִּיק:
מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נִכּוֹן לְבוֹ בְּטֶמֶת בִּיהוָה: סְמוּךְ לְבוֹ
לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְּצַרָיו: פֶּזֶר נָתַן לְאַבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ
עֲמֻדַת לָעַד קָרְנוֹ הַרְוֹם בְּבָבוֹד: רָשָׁע יִרְאֶה וְכַעַס שְׁנָיו
יִחַרֵּק וְנָקַם תַּאֲוֹת רָשָׁעִים הֶאֱבֹד:

ואומר החזן קדיש יהא שלמא דצא . אחר כך אומרים יש ארבעה
מזמורים אלה:

למנחה זמירות מזמור שיר אלהים יחננו (ומזמור) יהוה מלך גלות לצא
(ומזמור) שיר המעלות לדוד הנה מה טוב (ומזמור) מזמור לדוד יהוה
דועי וכו' :

לסעודה שלישית

ואחר מנחה לסעודה שלישית לזעיר אנפין ואמר שמנה פרקים אלו:
פרק י' כל הכלים נטלין בשבת. ודלתותיהן עמהן. אף
על פי שנתפרקו בשבת שאינן דומין לדלתות
הבית. לפי שאינן מן המוכן. : נוטל אדם קורנס לפצע
בו את האגוזים. וקורדום לחתוך בו את הדבילה. מגרר
לגרור בה את הגבינה. מגרפה לגרוף בה את הגרוגרות.
את

את הרכות ואת המזלג לתת עליו פת לקטן. את הבוש
 ואת הפרכר. לתחוב בו. מחט של יד לטול בו את
 הקוץ. ושל סקאים לפתוח בו את הדלת: ג קנה של ותיים.
 אם יש קשר בראשו מקבל טומאה. ואם לאו אינו מקבל
 טומאה. בין כף ובין כף נטל בשבת: ד רבי יהודה
 אומר כל הכלים נטלין. חוץ מן המסר הגדול. ויתר
 של מחרישה. כל הכלים נטלין לצורה ושלל לצורה.
 רבי נחמיה אומר אין נטלין אלא לצורה: ה כל הכלים
 הנטלין בשבת. שבריהן נטלין עמהן. ובלבד שיהיו עושין
 מעין מלאכה. שברי עריבה לבסות בהן את פי החבית.
 שברי זכוכית לבסות בהן את פי הפך. רבי יהודה אומר
 ובלבד שיהיו עושין מעין מלאכה. שברי עריבה לצוק
 לתוכן מקפה ושברי זכוכית לצוק לתוכן שמו: ו האבן
 שבקרויה. אם ממלאין בה ואינה נופלת ממקצאין בה.
 ואם לאו אין ממלאין בה. ומוצה שהיא קשורה בטפית.
 ממלאין בה בשבת: ז פקק החלון. רבי אליעזר אומר
 בזמן שהוא קשור ותלוי פוקקין בו. ואם לאו אין פוקקין
 בו. ונחמנים אומרים בין כף ובין כף פוקקין בו: ח כל
 כסויי הכלים שיש להם בית אחיזה. נטלין עמהן בשבת.
 אמר רבי יוסי במה דברים אמורים בכסויי הקרקעיות.
 אבל בכסויי הכלים בין כף ובין כף. נטלין בשבת:

הסזי עיניך. עד סין מספר:

פרק יח מפנין אפילו ארבע וחמש קופות של הבן ושל
 הבואה. מפני האורחים. ומפני בטול בית
 המדרש. אבל לא את האוצר. מפני תרומה טהורה
 ודמאי. ומעשר ראשון שנטלה תרומתו. ומעשר שני
 והקדש שגפדו. והתורמוס היבש. מפני שהוא מאכל
 לעניים. אבל לא את הטבד. ולא את מעשר ראשון
 שלא נטלה תרומתו. ולא את מעשר שני והקדש שלא
 נפדו. ולא את הלוח ולא את החרדל. רבן שמעון בן
 גמליאל

פרקי שבת

במליאל מהיר בלוח מפני שהוא מאכל עורבין : חבילי
 קש. וחבילי עצים. וחבילי זרדים. אם התקינן למאכל
 בהמה מטלטלין אותן. ואם לאו אין מטלטלין אותן.
 כופין את הסל לפני האפרוחים. כדי שיעדו וירדו.
 תרנגולת שברחה. הוחין אותה עד שתבגס. מדדין עגלין
 וסייחין ברשות הרבים. אשה מדדה את בנה. אומר
 רבי יהודה אימתי. בזמן שהוא נוטל אחד ומניח אחד.
 אבל אם היה גורר אסור : אין מילדין את הבהמה ביום
 טוב. אבל מסעדין ומילדין את האשה בשבת. וקורין לה
 חכמה במקום למקום. ומחללין עליה את השבת.
 וקושרין את הטבור. רבי יוסי אומר אף חותכין. וכל
 צרכי מילה עושין בשבת :

לחם היל יונתי. עד מרכזות עמי נדיז :

פרק יט רבי אליעזר אומר אם לא הביא בלי מערב שבת
 מביאו בשבת כגולה. ובספנה מבססהו על
 פי עדים. ועוד אומר רבי אליעזר. בורתים עצים לעשות
 פחמין ולעשות כלי ברזל. כלל אומר רבי עקיבא כל
 מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת. אינה דוחה את
 השבת. ושאי אפשר לעשותה מערב שבת. דוחה את
 השבת : עושין כל צרכי מילה בשבת. מוהלין. ופורעין.
 ומוצצין. ונותנין עליה אספלגירת וכמון. אם לא שחק
 מערב שבת. לועם בשניו וזותן. אם לא טרה יין ושמן
 מערב שבת. ינתן זה בעצמו. וזה בעצמו. ואין עושין
 לה חלוק דכחלה. אבל כורף עליה סמרטוט. אם לא
 התקין מערב שבת. כורף על אצבעו ומביא. ואפידו
 מחצר אחרת : מרחיצין את הקטן. בין לפני המילה.
 ובין לאחר המילה. ומולפין עליו ביד. אבל לא בכלי.
 רבי אלעזר בן עזריה אומר. מרחיצין את הקטן ביום
 השלישי שחר להיות בשבת. שנאמר ויהי ביום
 השלישי

פרקי שבת

קעג

השלישי בהיותם כואבים. ספק ואגדרוגינוס אין מחקלין
עליו ארץ השבת. ורבי יהודה מתיר באגדרוגינוס :
מי שהיה לו שתי תינוקות. אחד למוט אחר השבת
ואחד למוט בשבת. ושכח ומל את של אחר השבת
בשבת. הויב. אחד למוט בערב שבת ואחד למוט בשבת.
ושכח ומל את של ערב שבת בשבת. רבי אליעזר מחיב
חטאת. ורבי יהושע פוטר: ה קטן נמול לעמונה
ולתשעה. ולעשרה. ולאחד עשר. ולשנים עשר. לא
פחות. ולא יותר. הא כיצד. בדרךכו לעמונה. נולד לבין
השמשות נמול לתשעה. בין השמשות של ערב שבת
נמול לעשרה. יום טוב לאחר השבת. נמול לאחד עשר.
שני ימים טובים של ראש השנה. נמול לשנים עשר.
קטן החולה אין מוחלין אורתו עד שיבריא: ה אדון הן
ציצין המעכבין את המילה. בעיר החופה את רוב העמקה.
ואינו אוכל בהרומה. ואם היה בער בשער מהקנו מפני
מראית העין. מל ולא פירע את המילה. כאילו לא מל:

סוסי סוסי. עד תלמי לזים:

מדק כ רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב.
ונותנין לתלוייה בשבת. וחכמים אומרים אין
תולין את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתלוייה
בשבת. אבל נותנין לתלוייה ביום טוב: ה נותנין מים על
גבי שמרים בשביל שיצלו. ומסניין את היין בסודרין
ובקפיפה מצרית. ונותנין ביצה במכנת של חרדל.
ועושין אנומלין בשבת. רבי יהודה אומר בשבת בכוס.
ביום טוב בקגין. ובמועד בחבית. רבי צדוק אומר הכל
לפי האורחין: ג אין שורין את החלתית בפושרין. אבר
נותן לתוף החומץ. ואין שורין את הכרשינין. ולא שפין
אותן. אבל נותן לתוף הכברה. או לתוף הכלכלה. אין
כוברין את התבן בכברה. ולא יתנונו עד גבי מקום

גבוה

פרקי שבת

גבוהה - בשביל שיירד המוין. אבל נוטל הוא בכבדה.
ונתן לתוך האבוס: גורפין מלפני הפטם. ומסלקין
לצדדין מפני הרעי. דברי רבי דוסא. וחכמים אוסרים.
נוטלין מלפני בהמה זו. ונותנין לפני בהמה זו בשבת:
הקש שעל גבי המטה לא ינענענו בידו. אבל מנענענו
בגופו. ואם היה מאכל בהמה. או שהיה עליו כר או
סדין. מנענענו בידו. מכבש של בעלי בתים מתירין.
אבל לא כובשין. ושל כובסים. לא יגע בו. רבי יהודה
אומר אם היה מתר מערב שבת. מתיר את כלו ושומו:

לוארך כנגדל. עד וסדין לאשכלות:

פוק כל נוטל אדם את בנו והאבן בידו וכלכלה והאבן
בתוכה. ומטלטלין תרומה טמאה עם
הטהורה ועם החולין. רבי יהודה אומר אף מעלין את
המקדש באחד ומאה: האבן שעל פי החבית. מטה
עד צדה. והיא נופלת. היתה בין החביות. מגביהה
ומטה על צדה. והיא נופלת. מעורר שעל הכר. נוער
את הכר. והן נופלות. היתה עליו דשלת. מקנחו
בסמרטוט. היתה של עור. נותנין עליה מים עד שתכלה:
בית שמאי אומרים מגביהין מן השלחן עצמות וקליפין.
ובית הלל אומרים נוטל את הטבלה כלה ומנערה.
מעבירין מעל השלחן פירורין פחות מקזית. ושער של
אפונין. ושער עדשים. מפני שהוא מאכל בהמה. ספוג
אם יש לו עור ביר אחיזה מקנחין בו. ואם לאו אין
מקנחין בו. וחכמים אומרים בין כף ובין כף נוטל בשבת.
ואינו מקבל טומאה:

אמרתי לעלה. עד גלינה צנפרים:

פוק נח חבית ששברה. מצילין הימנה מזון שלש
סעודות. ואומר לאחרים בואו והצילו
לבם ובלבד שלא יספוג. אין סוחטין את הפרות להוציא
מהן

מהן משקין. ואם יצאו מעצמן אסורים. רבי יהודה אומר
אם לאוכלים. היוצא מהן מקור. ואם למשקין. היוצא
מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו
מעצמן אסורים. ורבי אליעזר מתיר: כל שבא בחמין
מערב שבת. שורין אותו בחמין בשבת. וכד שלא בא
בחמין מערב שבת מדיחין אותו בחמין בשבת הויזמן
המליח היטן (ג"א ודגים מלוחים קטנים) וקולים
האספנין. שהדחתן זו היא גמר מלאכתן: ג שובר אדם
את החבית. לאכול הימנה גרוגרות. ובלבד שלא יהפנין
לעשות כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית. דברי
רבי יהודה. וחקמים מתירין (ג"א רבי יוסי מתיר). ולא
יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה. לא יהן עליה שעוה.
מפני שהוא ממרח. אמר רבי יהודה. מעשרה בא לפני
רבן יוחנן בן זכאי בערב. ואמר חוששני לו מחטאת:
נותרין תבשיל לתוך הכור בשביל שיהא שמור. ואם
המים היפים ברעים בשביל שיצנו. ואם הצונן בחמין
בשביל שיחמו. מי שגשרו כליו בדרך במים. מהלך
בהן ואינו חושש. הגיע להצר החיצונה. שוטחן בהמה.
אבל לא כנגד העם: ה הרוחץ במי מערה ובמי טבריא
ונסתפג אפילו בעשר אלוטיות. לא יביאם בידו. אבל
עשרה בני אדם. מסתפגין באלוטיות אחת פניהם ידיהם
ורגיהם. ומביאין אותן בידן. סבין וממשמשין בבני
מעים. אבל לא מתעמלין. ולא מתגרדין. אין יורדין
לקורדימה. ואין עושין אפקטוזין. ואין מעצבין את
הקטן. ואין מחזירין את השבר. מי שפרקה ידו או רגלו.
לא יטרפס בצונן. אבל רוחץ הוא כדרכו. ואם נתרפא
נתרפא:

נשניתה לנדרמים. עד מעסים דמני:

מק נג שואל אדם מחבירו כדי יין וכדי שמן ובלבד
שלא יאמר לו הלויני. וכן האשה
מחבירתה

פרקי שבת

מחבירה בפרות. ואם אינו מאמינו. מניח טליתו
אצלו. ועושה עמו חשבון לאחר שבת. וכן ערב פסח
בירושלים שחל להיות בשבת. מניח טליתו אצלו ונוטל
את פסחו. ועושה עמו חשבון לאחר יום טוב. : מונה
אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו. אבר לא מן
הכתב. ומפיה עם בניו. ועם בני ביתו על השלחן.
ובקבר שלא יתבין לעשות מנה גדולה כנגד קטנה.
משום קוביא. ומטילין חלשים על הקדשים ביום טוב.
אבל לא על המנות. : לא ישכור אדם פועלים בשבת.
ולא יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלים. אין מחשיבין
על התחום לשכור פועלים ולהביא פירות. אבל מחשיבין
הוא לשמור. ומביא פירות בידו. כלל אמר אבא שאול
כדי שאני זכאי באמירתו. רשאי אני להחשיב עליי.
מחשיבין על התחום לפקח על עסקי כזה. ועל עסקי
המרת. להביא לו ארון ותבריכין. גוי שהביא חלילין
בשבת. דא יספור בהן ישראל. אלא אם בן באו ממקום
קרוב. עשו לו ארון וחפרו לו קבר יקבר בו ישראל.
ואם בשביל ישראל. לא יקבר בו עולמית. : עושין כל
צרכי המית. סבין ומדיחין אותו ובלבד שלא יזונו בו אבר.
שומטין את הפר מתחתיו ומטילין אותו על החול.
בשביל שימתין. קושרין את הלחי. לא שיעלה אלא
שלא יוסיף. וכן קורה שנשברה. סומכין אותה בספסל.
או בארובות המטה. לא שתעלה. אלא שלא תוסיף.
אין מעמצין את המית בשבת ודא בחול עם יציאת הנפש.
והמעצין עם יציאת הנפש. הרי זה שופך דמים.

שמאלו תחת ראשו. עד שלהבת זה :

פיק נד מי שהחשיב לו בדרך. : נותן כיסו לגברי ואם
אין עמו נקרי. : מניחו על החמור. הגיע
לחצר החיצונה. נוטל את הכלים הנטלין בשבת. ושאינן
נטלין

פרקי שבת

קעה

נָטְלִין בְּשֶׁבֶת . מְתִיר אֶת הַחֲבָדִים . וְהַשְׂקִים נֹפְלִין
מֵאֲלֵיהֶם : מְתִירִין פְּקִיעֵי עֲמִיר לִפְנֵי בְּהֵמָה . וּמִפְּסָסִין
אֶת הַבִּיפִין . אֲבָל לֹא אֶת הַזֵּירִין . אֵין מְרַסְקִין לֹא אֶת
הַשְּׁחַת וְלֹא אֶת הַחֲרוּבִין לִפְנֵי בְּהֵמָה . בֵּין דָּקָה וּבֵין
גְּסָה . רַבִּי יְהוּדָה מְתִיר בַּחֲרוּבִין לְדָקָה : אֵין אוֹבְסִין אֶת
הַגָּמֶל . וְלֹא דוֹרְסִין . אֲבָל מַלְעִיטִין . וְאֵין מְמָרִים אֶת
הָעִגָּלִים . אֲבָל מַלְעִיטִין . וּמַהֲלָקִין לְתַרְנְגוּלִים . וְנוֹתְנִין
מַיִם לְמוֹרְסָן אֲבָר לֹא גוֹבְלִים . וְאֵין נוֹתְנִין מַיִם לִפְנֵי
דְּבוּרִים . וְלִפְנֵי יוֹנִים שְׂבִיבָה . אֲבָל נוֹתְנִין לִפְנֵי אוֹוִיוֹן .
וְתַרְנְגוּלִים . וְלִפְנֵי יוֹנֵי הַרְדִּיסִיּוֹת : מְחַתְּכִין אֶת הַדְּלוּעִין
לִפְנֵי הַבְּהֵמָה . וְאֶת הַנְּבִלָה לִפְנֵי הַכְּלָבִים . רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר אִם לֹא הִיָּתָה נְבִלָה מְעַרְבַּת שֶׁבֶת . אֲסוּרָה . לִפְנֵי
שְׂאִינָה מִן הַמוֹכֵן : מְפִירִין נְדָרִים בְּשֶׁבֶת . וְנִשְׁאָלִין
לְנְדָרִים שֶׁהֵן לְצוּרָה שֶׁבֶת . פּוֹקְקִין אֶת הַמָּאוֹר . וּמוֹדְדִין
אֶת הַמַּטְלֵת . וְאֶת הַמְּקוּחָה . וּמַעֲשֶׂה בִימֵי אָבִיו שֶׁרַבִּי
צְרוּק . וּבִימֵי אָבִא שְׂאוּל בֶּן בְּטָנִית . שֶׁפָּקְקוּ אֶת הַמָּאוֹר
בְּשָׁפִיחַ . וְקָשְׁרוּ אֶת הַמְּקָרָה בְּגָמִי . לֵידַע אִם יֵשׁ בְּגִיגִית
פּוֹתֵחַ טַפַּח אִם לֹא . וּמְדַבְּרִיהֶם לְמַדְּנוּ שֶׁפּוֹקְקִין וּמוֹדְדִין
וְקוֹשְׁרִין בְּשֶׁבֶת :

מִים דְּזִים . עַד כִּדִּי צִמְמִים :

לסעודה שלישית

וְאַחֲרַי כֵּךְ יֵאמַר זֶה הַמֵּאֵמֶר מְזוּהָר הַמְּסוּגָל לְנִשְׁמָה הַמְּדַצֵּר מִכְּנוֹת
סְעוּדָה זוֹ :

הָאֵל חָזִי בְּכָל שִׁיתָא יוֹמֵי דְשֶׁבֶתָא כִּד מְטָא שְׁעָתָא דְצְלוּתָא
דְּמִנְחָה דִּינָא תְּקִיפָא שְׁלֵטָא וְכָל דִּינִין מִתְּעַרִין אֲבָל בְּיוֹמָא
דְשֶׁבֶתָא כִּד מְטָא עֵידֵן דְצְלוּתָא דְמִנְחָה רַעוּוּא דְרַעוּוֹן אֲשַׁתְּכַח
וְעִתִּיקָא קְדִישָׁא גְּלִי דְצוֹן דִּי לִיה וְכָל דִּינִין דִּי לִיה מִתְּכַפִּיין
וְאֲשַׁתְּכַח רַעוּוּתָא וְחָדוּ בְּכוּלָא וּבִהְיָ דְצוֹן אֲסַתְּלַק מִשָּׂה נְבִיָּאָה
מִהִימָנָא קְדִישָׁא בְּגִין לְמַנְדַּע דְלֹא בְּדִינָא אֲסַתְּלַק וְהָאֵי שְׁעָתָא
בְּרַצוֹן דְעִתִּיקָא גַּפִּס נְשִׁמְתִּיהָ מְעֻלְמָא וְאַתְּטַמֵּר בִּיהָ בְּגִין בֶּן וְלֹא
יֵדַע

לסעודה שלישית

ידע איש את קבורתו בתיב. מה עתיקא קדישא טמירא דכל
 טמירין ולא ידעין עילאין ותתאין אוף האי נשמתא דאטמר
 בהאי רצון דאתגלייא בשעתא דצלותא דמנחה בשבתא. בתיב
 ולא ידע וגו' והוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודינא לא שלטא
 ביה זכאה חולקא דמשה. תאנא בהאי יומא דאורייתא מתעטרא
 ביה מתעטרא בכולהו בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין
 בשבעין אנפין דנהורא דנהרין מכל סיטרא וסיטרא מאן חמי
 ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא חמשה קיימין בגו אילנא בולהו
 ענפין בהו אחירין מאן חמי אינון תרעין דמפתחין בקל סטר
 וסטר בולהו מנהרין ונהרין בהאי גהרא דנפיק ולא פסיק קל
 פרוזא נפיק אתערר קדישי עליונין אתעררו עמא קדישא דאתחבר
 לעילא ותתא אתעררו חרוותא לקרמות מאריבון אתעררו בחרוותא
 שלימתא אודמנו בתלת חרוון בתלת אבהן אודמנו לקרמות
 מהימנותא חרווא דכל חרוותא זכאה חולקיבון ישראל קדישין
 בעלמא דין ובעלמא דאתי דא היא דרחים להון מכל עמין עעז
 ועל דא בתיב ביני ובין בני ישראל. אמר רבי יהודה ודאי בתיב
 זכור את יום השבת לקדשו. ובתיב קדושים תהיו פי קדוש אני
 יי. ובתיב וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד. תאנא בהאי
 יומא כל נשמתיהון דצדיקיא מתעדיגי בתפנוקי עתיקא קדישא
 סתימא דכל סתימין ורוחא חדא מענוגא דההוא עתיקא מתפשטין
 בכולהו עלמין וסלקא ונחתא ומתפשטא לכולהו בני קדישין
 לכולהי נטורי דאורייתא ונתיחן בנייחא שלים ומתנשו מכולהו
 כל רוגזין כל דיגין וכל פולחנין קשין הה"ד ביום הניח יי לה
 מעצבד ומרוגז ומן העבודה הקשה. ובגין כן שקולה שבתא
 לקבל אורייתא וכל דגטיר שבתא כאלו גטיר אורייתא כולא.
 ובתיב אשרי אנוש יעשה זאת וגו'. אשתמע דגטיר שבת כמאן
 דגטיר אורייתא כולא ברוך יי לעולם אמן ואמן:

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדותא
 דמלכא קדישא אתקינו סעודתא דמלכא
 קדישא. דא היא סעודתא הזעיר אנפין ועתיקא קדישא
 וחקל תפוחין אתין לסעודא בהרה:

לסעודה שלישיית קעו

בְּנֵי הַיִּכָּלָא דְכִסְיָפִין. לְמַחְזֵי וְיוֹ זְעִיר אֲנָפִין: יְהוֹן
הָכָא. בְּהָאֵי חָכְא. דְּבִיָּה מִדְּכָא בְּגִלּוּפִין: צְבוֹ
לְחָדָא. בְּהָאֵי וְעָדָא. בְּגוֹ עִירִין. וְכָל גִּרְפִּין. הָרוּ
הַשְׁתָּא. בְּהָאֵי שְׁעָתָא. דְּבִיָּה רַעְזָא. וְלִירַת וְעָפִין:
קָרִיבּוֹ לִי. חֲזוֹ חִילִי. דְּלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין לְבַר נְטָלִין.
וְלֹא אֲעֵלִין. הֵנִי פִלְכִין. דְּחָצִיפִין: וְהָא אֲזִמִּין. עֲתִיק
יִזְמִין. לְמִנְחָה עֲדִי. יְהוֹן חֲלָפִין: רַעוּ דִּילִיָּה. הֵגְלִי
לִיָּה. לְבִטְלָה בְּכָל קָלִיפִין: יִשְׁנֵי לֹון. בְּנוֹקְבִירְהוֹן.
וְיִטְמָרוֹן. בְּגוֹ בְּפִין: אָרִי הַשְׁתָּא. בְּמִנְחָתָא. בְּחֶדְוֹתָא.
דְּזְעִיר אֲנָפִין:

ואומר מזמור לדוד ה' רועי וכולי ואחר כך אומרים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶכְלָהוּ הַיּוֹם כִּי שָׁבַת הַיּוֹם לַיהוָה
הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בַשָּׂדֶה: רְאוּ כִּי יְהוָה
נָתַן לָכֶם הַשָּׁבַת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי
לֶחֶם יוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: עַל כֵּן בִּרְךְ
יְהוָה אֶת יוֹם הַשָּׁבַת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

סְבִרִי מִרְנָן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרִי הַגָּפֶן:

וקודם אכילה יאמר:

לִיחֲדָא שְׂמַח דְּקוּדְשָׁא צְדִיק הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ צְדָחִילוּ וּרְחִימוּ לִיחֲדָא שֶׁ
י"ה צו"ה ציחודא שלים צשם כל ישראל הנה אנכי צא לקיים
מלות סעודה שלישית של שצת והיא כנגד יעקב אז של שצעים נפש
וצזכותו כלול ממלחמת גוג ומגוג. ויקויים צנו מקרא שכתוצ והאכלתיך
נחלת יעקב אזיך נחלה צלי מלרים. צכן צכח סבולת שלם סעודות חלה
יתוקן כגמינו צסעודות הדשות ומאכלות אסודות. ויהי כועס ה' אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: וישלים סעודתו
כיד ה' הטובה עליו ויעול ידיו מים אחרונים ויאמר:

יְדִי אֶסְחִי אָנָּה. לְגַבִּי חֵד מְנָא:
לְסִטְרָא חוֹרִינָא. דְּלִית בָּהּ מְמוֹשָׁא:

אזמן

לסעודה שלישית

א זמין בתלתא
לעלות עלהא.

בכסא דברכתא
עתיקא קרישא :

וקודם זרכת המזון יאמר מקראי קדש כמו זלילה ואחכ"א :

מן המזל קראתי יה ענני צמדחצ יה : יהוה לי לא אירא מה יעשה
לי אדם : יהוה לי צעזרי ואני אדאח צגנאי : עוז לחסות ציהוה
מצטוח צאדם : עוז לחסות ציהוה מצטוח צנדיצים : כל גוים סצצוני
צסם יהוה כי אמילם : סצצוני גם סצצוני צסם יהוה כי אמילם : סצצוני
כצצודים דעכו כלש קוליס צסם יהוה כי אמילם : דחה דחיתני לכפול
זה' עזדני : עזי וצמדת יה ויהי לי ליסועה : קול דנה ויסועה צאהלי
לדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין ה' רוממה ימין יהוה עשה חיל :
שיר המעלות לדוד הנה מה עוז ומה נעים שצת אחיס גם יחד :
כשמן העוז על הדאש יורד על הזקן זקן אהרן סיורד על פי
מדותיו : כטל חדמון סיורד על הרדי ליון כי סס לוח יהוה את הצדקה
חיים עד העולם :

מדרך זרכת המזון ואחר הסעודה יאמר :

אשלימו סעודתא דא דמהימנותא שליתא דזרעא
קרישא דישראל :

וסמוך לשקיעת החמה ימהר כל אחד ללכת לצית הנכסת לומר תמניא אפי :

אלפא ביתא

לכו נרננה ליי. נדיעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתורה
בזמרות נריע לו : כי אל גדול יהוה ומלך גדול על
כל אלהים : אשר בידו מחקרי ארץ : ותועפות הרים לו :
אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידי יצרו : באו נשתחווה
ונברכה נברכה לפני יהוה עשנו : כי הוא אלהינו. ואנחנו
עם מרעיתו וצאן ידו. היום אם בקלו תשמעו : אל תקשו
לבבכם כמריבה. כיום מפסה במדבר : אשר נסונו אבותיכם
בחגוני גם ראו פעלי : ארבעים שנה אקיט בדור. ואמר
עם תעי לבב הם. והם לא ידעו דרכי : אשר נשבעתי
באפי אם יבאין אל מנוחתתי :

אנא יהוה הושיעה נא : אנא יהוה הצליחה נא : ברוך
הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : אל יהוה

ויאר

אלפא ביתא

קעו

וַיֵּאָר לָנוּ אֱסָרוּ חַג בְּעֵבְתִּים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵלֵי אַתָּה
וְאוֹדָה אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמָה : הוֹדוּ לִיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדוֹ :

אֲשֶׁרִי תַמִּימֵי דָרְךָ הַחֲלָכִים בְּתוֹרַת יְהוָה : אֲשֶׁרִי נִצְרִי
עֲדַתְּךָ בְּכָל לֵב יִדְרְשׁוּהוּ : אַתָּה לֹא פָעַלְתָּ עוֹלָה
בְּדַרְכֶּיךָ הָלָכּוּ : אַתָּה צוֹיִתָהּ פִּקְדֶּיךָ לְשֹׁמֵר מְאֹד : אֲחֵלִי
יִכְנֹו דַרְכֵי לְשֹׁמֵר חֻקֶּיךָ : אֲנִי לֹא אֲבוֹשׁ בְּהִבִּטִּי אֶל כָּל
מִצְוֹתֶיךָ : אוֹדָה בִּישׁוּר לֵב בְּלִמּוּדֵי מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה : אַתָּה
חֻקֶּיךָ אֲשֶׁמֶר אֶל תַּעֲזֹבֵנִי עַד מְאֹד :

בְּמַה יִּזְכֶּה נַעַר אֶת אֲרֻחוֹ לְשֹׁמֵר כְּדַבְּרֶיךָ : בְּכָר לִבִּי
דִרְשָׁתֶיךָ אֶל תִּשְׁגֵּנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ : בְּלִבִּי צִפְנֵתִי אֲמַרְתָּה
לִמְעַן לֹא אֲחַטָּא לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ :
בִּישְׁפָתִי סִפַּרְתִּי כֹל מִשְׁפָּטֵי פִיךָ : בְּדַרְךָ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי כַּעַל
כָּל חוֹן : בְּפִקְדֶּיךָ אֲשִׁיחָה וְאֲבִיטָה אֲרֻחֹתֶיךָ : בְּחֻקֹּתֶיךָ
אֲשַׁתַּעֲשֶׂה לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶיךָ :

גְּמֹל עַד עֲבֹדָה אַחִיָּה וְאֲשַׁמְרָה דְּבָרֶיךָ : גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה
נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ : גֵּר אֲזִכִּי בְּאֶרֶץ אֶל תִּסְתַּר מִמֶּנִּי
מִצְוֹתֶיךָ : גֵּרָסָה נַפְשִׁי דְתֵאָבָה אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל יְעָרָת :
גְּעִרְתָּ וּדִים אֲרוּרִים הַשֵּׁנִים מִמִּצִּיתֶיךָ : גַּל מִעָלִי חֲרָפָה
וְבוֹז כִּי עֲדוּתֶיךָ נִצְרָתִי : גַּם יֵשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָרוּ עֲבֹדָה
יִשִּׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ : גַּם עֲדוּתֶיךָ שִׁעֲשִׂעִי אֲנִשִּׁי עֲצָתִי :

דְּבַקָה לְעֵפֶר נַפְשִׁי חֲנִנִי כְּדַבְּרָה : דַּרְכֵי סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי
לְמַדְנִי חֻקֶּיךָ : דָּרְךָ פִּקְדֹנֶיךָ הִבִּינִי וְאֲשִׁיחָה
בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ : דִּלְפָּה נַפְשִׁי מִתּוֹנָה קִימֵנִי כְּדַבְּרָה : דָּרְךָ
שִׁקָּר הִסֵּר מִמֶּנִּי וַתּוֹרַתְךָ חֲנֵנִי : דָּרְךָ אֲמוּנָה בְּחֻרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ
שִׁוִּיתִי : דְּבַקָתִי בְּעֲדוּתֶיךָ יְהוָה אֶל תִּבְיָשֵׁנִי : דָּרְךָ מִצְוֹתֶיךָ
אֲרוּץ כִּי תִרְחִיב לִבִּי :

הוֹרֵנִי יְהוָה דָּרְךָ חֻקֶּיךָ וְאֲצַרְנָה עֵקֶב : הִבִּינִי וְאֲצַרְנָה
תּוֹרָתְךָ וְאֲשַׁמְרָנָה בְּכָל לֵב : הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִּיב מִצְוֹתֶיךָ
כִּי בּוֹ חִפְצָתִי : הֵט לִבִּי אֶל עֲדוּתֶיךָ וְאֶל אֶל בָּצַע : הִעֲבֵר

עֵינַי

כג ז

Tephila Sphard.

אלפא ביתא

עֵינֵי מִרְאוֹת שׁוּא בְּדֶרֶךְ חַיִּי: הֵקֵם לְעִבְדֶּךָ אִמְרָתְךָ אֲשֶׁר
לִירְאָתְךָ: הֵעֵבֶר חֲרַפְתִּי אֲשֶׁר יִגְרָתִי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים:
הִנֵּה תֹאבְתִי לְפָקוּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיִּי:

וַיֵּבֹאֵנִי חֲסִדֶיךָ יְהוָה תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתְךָ: וְאֶעֱנֶה חֲרָפִי
דָּבָר כִּי בִטְחָתִי בְּדַבָּרְךָ: וְאֵל תֵּצֵל מִפִּי דָבָר אֱמֶת
עַד מָאֵד כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחְלָתִי: וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶתְהַלְכָּה בְּרַחֲבָה כִּי פָקֻדֶיךָ דִּרְשָׁתִי:
וְאִדְבָּרָה בְּעִדְתֶּיךָ נֶגֶד מְלָכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ: וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע
בְּמִצּוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי: וְאֶשָּׂא כַּפִּי אֶל מִצּוֹרֶיךָ אֲשֶׁר
אֶהְבֵּתִי וְאֶשִׁיחָה בְּחֻקֶּיךָ:

זָכֹר דָּבָר לְעִבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחְלָתֵנִי: וְאֵת נְחֻמָּתִי בְּעֵינַי כִּי
אִמְרָתְךָ חִיתָנִי: זָדִים הֵלִיצְנִי עַד מָאֵד מִתּוֹרָתְךָ לֹא
נָטִיתִי: זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וְאֶתְנַחֵם: וְלִעֲפֹרָה
אֶחְזֹתֵנִי מִרְשָׁעִים עֲזֹבֵי תּוֹרָתְךָ: וּמִירוֹתֶיךָ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית
מִגְוָרִי: זָכַרְתִּי בְּלִיָּדָה שְׁמֶךָ יְהוָה וְאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתְךָ: וְאֵת
הַיְתָה לִי כִּי פָקֻדֶיךָ נִצְרָתִי:

חֲלָקִי יְהוָה אִמְרָתִי לְשֹׁמֵר דְּבָרֶיךָ: חָלִיתִי פָנֶיךָ בְּכָל לֵב
חֲגִנִי כְּאִמְרָתְךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכִי וְאֶשִׁיבָה רַגְלִי אֶל
עִדְתֶּיךָ: חֲשָׁתִי וְלֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי לְשֹׁמֵר מִצּוֹתֶיךָ: חֲבָלִי
רְשָׁעִים עֲזָבִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם
לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֶי צִדְקָתְךָ: חֲבֵר אָנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ
וְלִשְׁמֹרֵי פָקוּדֶיךָ: חֲסִדֶּךָ יְהוָה מְלָאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לְמִדְנִי:
טוֹב עָשִׂיתָ עִם עִבְדֶּךָ יְהוָה כְּדַבָּרְךָ: טוֹב טַעַם וְדַעַת
לְמִדְנִי כִּי בְּמִצּוֹתֶיךָ הִאֲמַנְתִּי: טָרָם אֶעֱנֶה אָנִי שֹׁגֵג
וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שְׁמֹרְתִי: טוֹב אָתָּה וּמִטִּיב לְמִדְנִי חֻקֶּיךָ:
טָפְלוּ עָלַי שָׂקָר זָדִים אָנִי בְּכָל לֵב אֶצֹר פָּקוּדֶיךָ: טָפַשׁ
בְּחִלָּב לֶבָם אָנִי תּוֹרָתְךָ שֶׁעָשָׂתִי: טוֹב לִי כִּי עָנִיתִי לְמַעַן
אֶלְמֵד חֻקֶּיךָ: טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלָפִי זָהָב וּכֶסֶף:

יֵדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכַוְּנוּנִי הִבִּינִנִי וְאֶלְמְדָה מִצּוֹתֶיךָ: יִרְאֶיךָ
יִרְאוּנִי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדַבָּרְךָ יִחְלָתִי: יִדְעָתִי יְהוָה כִּי

אלפא ביתא

קעח

צדק משפטיה ואמונה עניתני: יהי נא חסדה לנחמני
כאמרתה לעבדה: יבאוני רחמיה ואחיה כי תורתה שעשעי:
יבשו זדים כי שקר עונותי אני אשיח בפקדיה: ישובו לי
יראיה וידעי עדתיה: יהי לבי תמים בחקיה למען לא
אבוש:

כלתה לתשועתה נפשי לדברה יחלתי: כלועיני לאמרתה
לאמר מתי תנחמני: כי הייתי כנאד בקיטור חקיה
לא שכחתי: כמה ימי עבדה מתי תעשה ברדפי משפט:
כרו לי זרים שיחות אשר לא כתורתה: כל מצותיה אמונה
שקר רדפוני עונתי: כמעט כלוני בארץ ואני לא עובדתי
פקדיה: כחסדה חגי ואשמרה עדות פיה:

לעולם יהיה דברה נצב בשמים: לדר ודר אמונתה כוננת
ארץ ותעמד: למשפטיה עמדו היום כי הכל
עבדיה: לולי תורתה שעשעי אז אבדתי בעניי: לעולם
לא אשכח פקדיה כי בם חיותני: לה אני חושיעני כי
פקודיה דרשתי: לי קור רשעים לאבדני עדתיה אתבונן:
לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותה מאד:

מה אהבתי תורתה כל היום היא שיחתי: מאיבי תחבמני
מצותיה כי לעולם היא לי: מבד מלמדי השכלתי כי
עדותיה שיחה לי: מוקנים אתבונן כי פקדיה נצרתני: מכל
ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברה: ממשפטיה לא
סרתי כי אהה הורתני: מה נמלצו קחבי אמרתה מדבש
לפי: מפקודיה אתבונן על בן שנאתי כל ארח שקר:
נר לרגלי דברה ואור לנתיבתי: נשבעתי ואקימה לשמור
משפטי צדקה: נענתי עד מאד יהודה חגי כדברה:
גדבורת פי רצה נא יהוה ומשפטיה למדני: נפשי בכפי
תמיד ותורתה לא שכחתי: נתנורשעים פח לי ומפקודיה
לא תעיתי: נחלתי עדותיה לעולם כי ששון לבי חמדה:
נטייתי לבי לעשות חקיה לעולם עקב:

אלפא ביתא

סַעֲפִים שָׁנְאֵתִי וְתוֹרָתָהּ אֲהַבֵּתִי : סִתְּרִי וּמַגִּנִּי אֶתָּה לְדַבָּרָה
יִחְלָתִי : סוּרוּ מִמֶּנִּי מַרְעִים וְאַצְרָה מִצּוֹת אֱלֹהִי :
סִמְכֵנִי בְּאַמְרָתָהּ וְאַחֲיָהּ וְאַתְּ בִּישָׁנִי מִשִּׁבְרִי : סַעֲדֵנִי וְאוֹשְׁעָה
וְאוֹשְׁעָה בְּחֻקֶּיהָ תָּמִיד : סְלִית כָּל שׁוֹגִים מִחֻקֶּיהָ כִּי שֶׁקֶר
תִּרְמִיתָם : סִיגִים הַשְׁבֵּתָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ לָכֵן אֲהַבֵּתִי עֲדוּתֶיהָ :
סִמַּר מִפְּחָדָהּ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיהָ יִרְאֵתִי :

עֲשִׂיתִי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק בִּלְתַּיִּחַנִּי לַעֲשֹׂקִי : עֲרֹב עֲבָדָהּ לְטוֹב
אַל יַעֲשֻׁקֵנִי זָדִים : עֵינֵי כָלוּ לִישׁוּעָתָהּ וּלְאַמְרָתָהּ
צִדְקָה : עֲשֵׂה עִם עֲבָדָהּ כַּחֲסִדָּהּ וְחֻקֶּיהָ לְמַדְנִי : עֲבָדָהּ אֲנִי
הִבֵּינִי וְאַדְעָה עֲדוּתֶיהָ : עֵת לַעֲשׂוֹת לִיחֻזָּה הִפְרוּ תוֹרָתָהּ :
עַל כֵּן אֲהַבֵּתִי מִצּוֹתֶיהָ מְזֻהָב וּמָפוֹ : עַל כֵּן כָּל פְּקוּדֵי כָל
יִשְׁרָתִי כָּל אֲרֻחַ שֶׁקֶר שָׁנְאֵתִי :

פְּלֹאוֹת עֲדוּתֶיהָ עַל כֵּן נִצַּרְתָּם נַפְשֵׁי : פֶּתַח דְּבָרֶיהָ יֵאִיר
מִבֵּין פְּתָיִים : פִּי פָעַרְתִּי וְאַשְׁאֶפֶה כִּי לְמִצּוֹתֶיהָ
יֵאֲבֵתִי : פִּנָּה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּמִּשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שְׁמָהּ : פַּעֲמֵי הַכּוֹן
בְּאַמְרָתָהּ וְאַל תִּשְׁלַט בִּי כָּל אֶנוֹן : פִּדְנִי מֵעֶשֶׂק אָדָם
וְאוֹשְׁמָרָה פְּקוּדֶיהָ : פָּנֶיהָ הָאֵר בְּעֲבָדָהּ וּלְמַדְנִי אֶת חֻקֶּיהָ :
פִּלְגֵי מַיִם יִרְדּוּ עֵינֵי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתָהּ :

צִדִּיק אֶתָּה יְהוָה וְיֵשֶׁר מִשְׁפָּטֶיהָ : צוֹיֵת צֶדֶק עֲדוּתֶיהָ
וְאַמְוָנָה מְאֹד : צִמְתַּתֵּנִי קִנְיָתִי כִּי שִׁכְחוּ דְּבָרֶיהָ
צָרִי : צְרוּפָה אֲמַרְתָּה מְאֹד וְעֲבָדָהּ אֲהַבָהּ : צַעִיר אֲנִי
וְנִבְנָה פְקֻדֶיהָ לֹא שִׁכַּחְתִּי : צִדְקָתָהּ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתָהּ
אֱמֶת : צַר וּמָצוֹק מִצְאוֹנִי מִצּוֹתֶיהָ שֶׁעָשָׂעִי : צֶדֶק עֲדוּתֶיהָ
לְעוֹלָם הִבֵּינִי וְאַחֲיָה :

קָרָאתִי בְּכָל לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיהָ אֶצְוֶה : קָרָאתִיהָ
הוֹשִׁיעֵנִי וְאוֹשְׁמָרָה עֲדוּתֶיהָ : קִדְמָתִי בְּנִשְׁתָּהּ וְאוֹשְׁעָה
לְדַבָּרָה יִחְלָתִי : קִדְמוּ עֵינֵי אֲשִׁמְרוֹת לְשִׁיחַ בְּאַמְרָתָהּ :
קוֹלִי שִׁמְעָה כַּחֲסִדָּהּ יְהוָה כִּמִּשְׁפָּטֶיהָ חֲיִנִּי : קִרְבוּ רַדְפִּי
זָמָה מִתּוֹרָתָהּ דְּחַקּוֹ : קְרוֹב אֶתָּה יְהוָה וְכָל מִצּוֹתֶיהָ אֱמֶת :
קִדְּם יִדְעָתִי מֵעֲדוּתֶיהָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדָּתָם :

רֹאֵה עֵינַי וְחַלְצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: רִיבֵר רִיבִי
וּגְאֹלֵנִי לְאַמְרָתְךָ חַיִּי: רְחוֹק מִדְּשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי
חֻקֶּיךָ לֹא דָרְשׁוּ: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיִּי:
רַבִּים וְדָפִי וְצָרִי מֵעֲדוּתֶיךָ לֹא נָטִיתִי: רָאִיתִי בְּגָדִים
וְאַתְקוּטָטָרָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמְרוּ: רָאִה כִּי פִקּוּדֶיךָ
אֶהְבֵּתִי יְהוָה כְּחִסְדְּךָ חַיִּי: רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל
מִשְׁפָּט צְדָקָה:

שָׁרִים וְדָפִי חָנָם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי: שָׁשׂ אֲלֵכִי עַר
אִמְרָתְךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: שָׁקַר שְׁנֵאתִי וְאַתְעֵבָה
תוֹרָתְךָ אֶהְבֵּתִי: שָׁבַע בַּיּוֹם הַלְלָתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֶי צְדָקָה:
שָׁלוֹם רָב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין לָמוֹ מִבְּשׁוּר: שִׁבְרָתִי
לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: שְׁמָרָה נַפְשִׁי עֲדוּתֶיךָ
וְאַהֲבָם מְאֹד: שְׁמָרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֲדוּתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכֵי נִגְדָה:
תִּקְרַב רַנְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה כְּדְבָרְךָ הִבִּינִי: תָּבוֹא תְּחַנֵּנִי
לְפָנֶיךָ כְּאַמְרָתְךָ הִצִּילֵנִי: תִּבְעֵנָה שִׁפְתֵי תְהִלָּה כִּי
תִלְמַדְנִי חֻקֶּיךָ: תַּעַן לְשׁוֹנֵי אִמְרָתְךָ כִּי כָל מִצְוֹתֶיךָ צָדִיק:
תָּחִי יָדְךָ לְעֹזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בְּחִרְתִּי: תִּאֲבָתִי לִישׁוּעָתְךָ
יְהוָה וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשָׁעִי: תָּחִי נַפְשִׁי וְתִהְלֶלְךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
יַעֲזָרֵנִי: תַּעֲשֵׂיתִי כְּשֶׁרָה אֲבִיר בְּקֶשׁ עֲבֹדָה כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא
שָׁכַחְתִּי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶל יְהוָה בַּצִּרְתָּה לִּי קָרָאתִי וַיַּעֲנֵנִי יְהוָה
הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְּת שָׁקַר מִלְּשׁוֹן רַמְיָה: מִדָּה יִתֵּן
לָהּ וּמִח יוֹסִיף לָהּ לְשׁוֹן רַמְיָה: חֲצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים עִם גִּחְלִי
רַתְמִים: אוֹיֵה לִּי כִּי גִרְתִּי מִשֶּׁשׁ שְׁכַנְתִּי עִם אֶהְלִי קָדָר:
רַבַּת שְׁכֵנָה לָהּ נַפְשִׁי עִם שׁוֹנֵא שְׁלוֹם: אָנִי שְׁלוֹם וְכִי
אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַדְחָמָה:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאִין יָבוֹא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם יְהוָה עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט
רַגְלָהּ אֵל יָנוּם שְׁמָרָה: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שְׁמֵר יִשְׂרָאֵל:
יְהוָה שְׁמָרָה יְהוָה צִלָּהּ עַל יַד יְמִינָה: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא
יִכְבֶּה

אלפא ביתא

יבכה וירח בלילה: יהוה ישמרה מכד רע ישמר את
נפשה: יהוה ישמר צאתה ובואה מעתה ועד עולם:

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה גלגל:
עמדות היו רגלינו בשעריו ירושלים: ירושלים
הבנויה בעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי
יה עדות לישראל להודות לשם יהוה: כי שמרה ישוב
כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושקם
ישליו אהביה: יהי שלום בחילך שלום בארמוניה: למען
אחי ורעי אדברה גא שלום בק: למען בית יהוה אלהינו
אבקשה טוב לך:

שיר המעלות אליה נשאתי את עיני הישבי בשמים:
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל
יד גברתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו: חננו
יהוה חננו כי רב שבענו בו: רבת שבעה לה נפשנו הלעג
השאננים הבו לנאיונים:

שיר המעלות לדוד לולי יהודה שהיה לנו יאמר נא
ישראל: לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם:
אוי חיים בלעונו בחרורת אפם בנו: אוי המים שטפנו
נחלה עבר על נפשנו: אוי עבר על נפשנו המים היידונים:
ברוך יהודה שלא נתנו טרף לשניהם: נפשנו כצפור
נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו: עזרנו
בשם יהוה עשה שמים וארץ:

שיר המעלות הבטחים ביהוה כחר ציון לא ימוט לעולם
ישב: ירושלים הרים סביב לה ויהודה סביב לעמו
מעתה ועד עולם: כי לא ינוח שבט הרשע עד גורל
הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים בעולתה ידיהם:
הטיבה יהוה לטובים ולישרים בלבותם: והמטים
עקלקלותם וליכם יהוה את פעלי האון שלום עלישראל:
שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים:
אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים

הגדיל

הַגִּדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים: הַגִּדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ
 הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְהוָה אֶת שְׁבִיתָנוּ כְּאַפִּיקִים בְּגִבֹּב:
 הוֹדְעִים בְּדַמְעָה בִּרְקָה יִקְצְרוּ: הָלוֹךְ יֵלֶךְ וּבָכָה נִשְׁאֵא מִשָּׁן
 הוֹרֵעַ בָּא יָבֵא בִּרְקָה נִשְׁאֵא אֶל מִתִּיּוֹ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמֹה אִם יְהוָה י לא יִבְנֶה בֵּית שׁוּא
 עָמְלוּ בִּזְיוֹ בּוֹ אִם יְהוָה לֹא יִשְׁמֹר עִיר שׁוּא וְשָׁקַד
 שׁוֹמֵר: שׁוּא לָכֶם מִשְׁפִּימִי קוֹם מֵאַחֲרֵי שֵׁכֶת אֲכָלִי לֶחֶם
 הָעֶצְבִּים כֵּן יִהְיֶה לִידִידוֹ שִׁנְאָה: הִנֵּה נִחַלְתָּ יְהוָה בָּנִים שָׂכָר
 פָּרִי הַבֶּטֶן: כְּחֹצִים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁר־
 הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מָלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֶשׁוּ כִּי יִדְבְּרוּ אֶת
 אוֹיְבֵיהֶם בַּשָּׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־י כָּל יִרְאֵה יְהוָה הִחֲלֶה בְּדַרְפָּיו: יִגִּיעַ
 כַּפִּיָּה כִּי תֹאכַל אֲשֶׁר־יָהּ וְטוֹב לָהּ: אֲשַׁתָּהּ י כְּגִפּוֹן
 פָּרִיָּה בִּירְכָתִי בֵּיתָהּ בְּנִיָּה כְּשִׁתְּלִי זִיתִּים סָבִיב לְשִׁלְחָנָהּ:
 הִנֵּה כִּי כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יִרְאֵה יְהוָה: יִבְרַכְךָ יְהוָה מִצִּיּוֹן וְרֹאֵה
 בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יָמֵי חַיֶּיךָ: וְרֹאֵה בָנִים לְבָנִיָּה שְׁלוֹם
 עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַב־ת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל:
 רַב־ת צָרְרוּנִי מִנְּעוּרֵי גַם לֹא יָכֹלוּ לִי: עַד גִּבֹּב
 חָרָשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יְהוָה צַדִּיק קָצָץ עֲבוֹת
 רָשָׁעִים: יֵבֶשׁוּ וַיִּסָּגוּ אַחֲוֹר כָּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן: יִהְיֶה כְּחֹצִיר
 גִּגּוֹת שְׁקִדְמַת שִׁלְחַת יֵבֶשׁ: שְׁלֹא מָלֵא כַּפּוֹ קוֹצָר וְחֹצֵנוּ
 מַעֲמָר: וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בִּרְכָנוּ
 אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְהוָה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיהּ יְהוָה: אֲדָנִי שְׁמַעֲהָ
 בְּקוֹלִי תִּהְיֶינָה אוֹנִיָּה קְשִׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי: אִם
 עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יְהוָה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד: כִּי עָמָה הַסְּלִיחָה לְמַעַן
 תִּוָּרָא: קִוִּיתִי יְהוָה קִוִּיתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי: נַפְשִׁי
 לְאֲדָנִי מִשְׁמָרִים לְבָקָר שְׁמָרִים לְבָקָר: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי
 יְהוָה

למוצאי שבת

יהוה כי עם יהוה החסד והרחבה עמו פדות: והוא יפדה
את ישראל מכל עונותיו:

שיר המעלות לדוד יהוה לא גבה דבי ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלור ובגפלאות ממני: אם לא
שויתי וידוממתי נפשי כגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי:
יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

שיר המעלות זכור יהוה לדוד את כל עזותו: אשר
נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב: אם אבא באהל
ביתי אם אעלה על ערש יציעי: אם אחן שגרת לעיני
לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליהוה משכנות לאביר
יעקב: הנה שמענוה באשרתה מצאניה בשדי יער: גבואה
לכשבנותיו נשתחווה קהלם רגליו: קימה יהוה למנוחתה
אחה וארון ענה: כהניה ילכשו צדק וחסידיה ירגנו: בעבור
דוד עבדה אל תשב פני משיחה: נשבע יהוה לדוד אמת
לא ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא לה: אם ישמרו
בניה ובריתי ועדתי זו אדמדם גם בניהם עדי עד ישוב
לכסא לה: כי בחר יהוה בציון אנה למושב לו: זאת
מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה: צידה ברה אברה
אביוניה אשביע לחם: וכהניה אלביש ישע וחסידיה רגן
ירגנו: שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: אויביו
אלביש פשת ועליו יציץ נורו:

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים
גם יחד: כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן וקן
אחרון שיורד על פי מותיו: כטל חרמון שיורד על הררי
ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העולם:

שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה
העמדים בבית יהוה בגלילור: שאו ידיכם קדש
וברכו את יהוה: יברכה יהוה מציון עשה שמים וארץ:
לשלמה אלהים משפטיה למלך תן וצדקתה לבן מלך:
ידיו עמה בצדק וענייה במשפט: ישאו הרים

שלום

למוצאי שבת קפא

שְׁלוֹם לָעַם וּגְבוּעוֹת בְּצִדְקָה: יִשְׁפֹּט עֲנִי עִם יוֹשִׁיעַ דְּבָנִי
אֲבִיוֹן וַיִּדְכָּא עוֹשֶׁק: יִירָאוּהוּ עִם שְׁמֵשׁ וּלְפָנֵי יְרַח הַדּוֹר הַזֶּה:
יִרְדּוּ כַּמָּטָר עַל גֵּז כְּרִבִּיבִים וְרוֹזִיף אֶרֶץ: יִפְרַח בְּיָמָיו צָדִיק
וְרַב שְׁלוֹם עַד בְּלִי יָרַח: וַיִּרְדּוּ מַיִם עַד יָם וּמִקְהָר עַד אֲפִסִּי
אֶרֶץ: לְפָנָיו יִכָּרְעוּ צִיִּים וְאֵיבָיו עָפָר יִלְחֲכוּ: מֶלֶכִּי תִרְשִׁישׁ
וְאֵיִים מִנְּחָרָה יִשְׁיבוּ מֶלֶכִּי שָׁבָא וּסְבָא אֶשְׁכֵּר יִקְרִיבוּ:
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל מַלְכִּים כָּל גּוֹיִם יַעֲבֹדוּהוּ: כִּי יֵצֵא אֲבִיוֹן
מִשּׁוּעַ וְעָנִי וְאֵין עוֹזֵר לוֹ: יָחַם עַל כָּל וְאֲבִיוֹן וְנַפְשׁוֹת
אֲבִיוֹנִים יוֹשִׁיעַ: מִתּוֹךְ וּמִחֲמֹם יִגְאָל נַפְשָׁם וַיִּיקָר דָּמָם
בְּעֵינָיו: וַיְחִי וַיִּתֵּן לוֹ מִזֶּהָב שָׁבָא וַיִּתְּפֹלֵל בְּעֶדְוֹ תָמִיד כָּל
הַיּוֹם יִבְרַכְנָהוּ: יְהִי פֶסֶת בָּר בְּאֶרֶץ בְּרָאשׁ הָרִים יִרְעֵשׁ
כָּל־בְּנוֹן פָּרִיז וַיִּצְיֹצוּ מַעִיר כְּעֹשֶׁב הָאֶרֶץ: יְהִי שִׁמּוֹ לְעוֹלָם
לְפָנֵי שְׁמֵשׁ יִזּוֹן שִׁמּוֹ וַיִּתְּבָרְבוּ בּוֹ כָּל גּוֹיִם יִאֲשֻׁרוּהוּ: בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאֶרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: כָּלוּ
תַּפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי:

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֶת טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרִי לִבִּי: וְאֲנִי
כַּמַּעֲט נָטִיף רִגְלִי כִּאֲנִן שִׁפְכוּ אֶשְׁרִי: כִּי קִנְיַתִּי
בַּחוּלָלִים שְׁלוֹם רָשָׁעִים אֶרְאֶה: כִּי אֵין חֲרָצְבוֹת לְמוֹתָם
וּבְרִיא אוֹלָם: בַּעֲמַל אֲנוֹשׁ אֵינִימוֹ וְעִם אָדָם דָּא יִגְעֹעוּ:
לָכֵן עֲנִקְתָּמוֹ גְּאוּרָה יַעֲטָה שִׁירַת חֲמָם לָמוֹ: יֵצֵא מִחֶלֶב
עֵינָיו עֲבָרוּ מִשְׁכִּיּוֹת לִבִּי: יִמִּיקוּ וַיִּדְּבָרוּ בָרַע עֲשָׂק מִמָּרוֹם
יִדְּבָרוּ: שִׁתּוֹ בַּשָּׁמַיִם פִּיהֶם וּלְשׁוֹנָם תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ: לָכֵן
יָשׁוּב עִמּוֹ הַלּוֹם וְיָמִי מָלֵא יִמְצֹא לָמוֹ: וְאָמְרוּ אֵיכָרָה יָדַע
אֵל וַיֵּשׁ דָּעָה בַּעֲלִיוֹן: הִנֵּה אֵלֶּה רָשָׁעִים וְשִׁלּוֹי עוֹלָם הַשָּׁגוֹ
חֵיל: אֶת רִיק זִכְיֹתִי לִבִּי וְאֶרְחֹץ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי: וְאֵהִי נִגְוַע
כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים: אִם אֲמַרְתִּי אֶסְפָּרָה כִּמּוֹ הִנֵּה
דּוֹר בְּנֵיהָ בְּגִדְתִּי: וְאֶחֱשָׁבָה לְדַעַת זֹאת עָמַל הוּא בְּעֵינָי:
עַד אָבוֹא אֶל מִקְדָּשִׁי אֵל אֲבִינָה לְאַחֲרִיתָם: אֶת בַּחֲלָקוֹת
תִּשִׁית לָמוֹ הַפְּלִתָם לְמַשׁוֹאוֹת: אֵיךְ הָיָה לְשִׁמְהָ כְּרָגַע סִפּוֹ

תמו

למוצאי שבת

תמו מן פלחות: כחלום מהקיץ יהוה בעיר צלמם תבוא:
 כי ותהמץ לבבי וכליותי אשתונן: ואני בער ולא אדע
 בהמות היותי עמה: ואני תמיד עמה אחזה ביד ימיני:
 בעצתה תנחני ואחר כבוד תקחני: מי לי בשמים ועמה
 לא חפצתי בארץ: כלה שארי ולבבי צור לבבי וחלקי
 אלהים לעולם: פי הנה רחוקה יאבדו הצמחה כל זמרה
 ממה: ואני קרבת אלהים לי טוב שתי ביהוה אלהים מחסי
 לספר כל מלאכותיה:

משכיל לאסת למה אלהים ונחת לנצח יעשן אפה בצאן
 מרעיתה: וזכר עדתה קנית קדם גאלת שבט
 נחלתה הר ציון זה שכנת בו: הרימה פעמיה למשאורת
 נצח כל הרע אויב בקדש: שאגו צורריה בקרב מועדיה
 שמו אותם אתות: יודע במביא למעלה בסבה עץ
 קרומות: ועתה פתוחיה יחד בבשיל וכלפות יהלמון:
 שלחו באש מקדשיה לארץ חללו משכן שמה: אמרו
 בלבם ניגם יחד שרפו כל מועדי אל בארץ: אתותינו לא
 ראינו אין עוד נביא ודא אתנו יודע עד מה: עד מתי אלהים
 יחרה צר ינאץ אויב שמה לנצח: למה תשיב ידה וימינה
 מקרב חיקה כלה: ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות
 בקרב הארץ: אתה פוררת בעונה ים שברת ראשי תניגים
 על המים: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאבל לעם
 לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן:
 לה יום את לה לילה אתה הכינות מאור ושמש: אתה
 הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחורף אתה יצרחס: וזכר
 זאת אויב חרה יהוה ועם נבל נאצו שמה: אל תתן לחיית
 גפוש תורה חית ענייה אל תשכח לנצח: הבט לברית כי
 מלאו מחשבי ארץ נאור חמס: אל ישב דף נבלם עמי
 ואביון יהללו שמה: קומה אלהים ריבה ריבה זכר חרפתה
 מני נבל כל היום: אל תשכח קור צורריה שאון קמה
 עולה תמיד:

למוצאי שבת

קכב

לְדֹר יְהוָה אֲוִרִי וַיִּשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְהוָה מְעוֹז חַיִּי מִמִּי
אֶפְחָד :

לְדֹר אֵל תִּתְחַר בְּמַרְעִים אֵל תִּקְנֶא בְּעֲשֵׂי עוֹלָה: כִּי
כַחצִיר מִהֲרָה יִמְלֹךְ וּכְיֶרֶק דָּשָׁא יִבּוֹלֹן: בְּטַח בִּיהוֹת
וַעֲשֵׂה טוֹב שָׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה: וְהִתְעַנֵּג עַל יְהוָה וַיִּתֵּן
לָהּ מִשְׁאֵלוֹת לִבָּהּ: גּוֹל עַל יְהוָה דְּרָכָהּ וּבְטַח עָלֶיהָ וְהוּא
יַעֲשֶׂה: וְהוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקָה וּמִשְׁפָּטֶיהָ בַּצְּהָרִים: הוּם
לִיהוָה וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אֵל תִּתְחַר בְּמַצְלַח דְּרָכָהּ בְּאִישׁ עֲשֵׂה
מִזְמוֹת: הִרְף מֵאֶף וַעֲזַב חֲמָה אֵל תִּתְחַר אֶף לְהַרְע: כִּי
מַרְעִים יִכְרֹתִין וְקוֹי יְהוָה חֲמָה יִירָשׁוּ אֶרֶץ: וַעֲזַב מַעַט וְאִין
רָשָׁע וְהִתְבּוֹנֵנָה עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְגּוֹ: וַעֲנִיִּים יִירָשׁוּ אֶרֶץ
וְהִתְעַנֵּגוּ עַל רַב שְׁלוֹם: זִמְס רָשָׁע לְצַדִּיק וְחָרַק עָלָיו שְׁלִי: אֲדָנִי
יִשְׁחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ: חָרַב פֶּתַח רָשָׁעִים
וְדָרְכוֹ קִשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֲבִיוֹן לְטַבּוֹחַ יִשְׂרָאֵל דְּרָה: חָרַב
תָּבֹא בְלִבָּם וּקְשָׁתוֹתָם תִּשְׁבְּרָנָה: טוֹב מַעַט לְצַדִּיק מִהֶמוֹן
רָשָׁעִים רַבִּים: כִּי וְרוּעוֹת רָשָׁעִים תִּשְׁבְּרָנָה וְסוּמָה צַדִּיקִים
יְהוָה: יוֹדַע יְהוָה יָמֵי תְּמִימִם וְנִחַלְתָּם לְעוֹלָם תִּהְיֶה: לֹא
יִבְשׁוּ בְּעֵת רָעָה וּבִימֵי רָעָבֹן יִשְׁבְּעוּ: כִּי רָשָׁעִים יֵאבְדוּ
וְאִבֵּי יְהוָה כִּימָר בָּרִים כָּלוּ בְּעֵשֶׂן כָּלוּ: לוֹה רָשָׁע וְלֹא
יִשְׁלָם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן: כִּי מְבָרְכוֹ יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמִקְלָלֵיהָ
יִכְרֹתוּ: מִיְהוָה מִצְעָדֵי גִבּוֹר כּוֹנֵנוֹ וְדָרְכוֹ יִחַפֵּץ: כִּי יִפּוֹל
לֹא יוֹטֵל כִּי יְהוָה סוּמָה יָדוֹ: גִּיעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא
רָאִיתִי צַדִּיק נִעְזֵב וְזָרְעוֹ מִבֶּקֶשׁ לֶחֶם: כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמְלוֹה
וְזָרְעוֹ לְבִרְבָּה: סוֹר מָרַע וַעֲשֵׂה טוֹב וְשָׁכֵן לְעוֹלָם: כִּי
יְהוָה אֲחֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ וְזָרַע
רָשָׁעִים נִכְרֹת: צַדִּיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ וַיִּשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ:
פִּי צַדִּיק יִהְיֶה חֲכָמָה וּלְשׁוֹנוֹ תִּדְבֵּר מִשְׁפָּט: הוֹרֵת אֱלֹהֵינוּ
בְּלָבוֹ לֹא תִמְעַד אֲשֶׁרֵינוּ: צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבֶּקֶשׁ לְהִמִּיתוֹ:
יְהוָה לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ: קוֹה אֵל
יְהוָה וְשָׁמַר דְּרָכָהּ וַיְרוּמְמָה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ בְּהִכְרֹת רָשָׁעִים

תראה

למוצאי שבת

תראה: ראיתי רשע עריץ ומתערה כאורח רענו: ויעבר
והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: שמר הם וראה ישר כי
אחרית לאיש שלום: ופושעים נשמדו יחדו אחרית רשעים
גברתה: ותשועת צדיקים מיהוה מעולם בעת צרה: ויעזרם
יהוה ויפלטם ויפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

לדוד אודה בכל לבי נגד אלהים אומרך: אשתחוה אל
היכל קדשך ואודה את שמה על חסדך ועל אמתך
כי הגדלת על כד שמה אמרתה: ביום קראתי ותענני
תרחיבני בנפשי עו: יודוה יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו
אמרי פיה: וישירו בדרך יהוה כי גדול כבוד יהוה: כי
הם יהוה ושפל יראה וגבוה ממרחק ידע: אם אלה בקרב
צרה תחייני על אף איבי תשלח ידה ותושיעני מינה: יהוה
יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידוה אל תרה:

למנצח לדוד מזמור יהוה חקרתני וחדע: אהה ידעת
שבתתי וקומי בנתה לרעי מרחוק: ארחי ורבעי
זרית וכל דרכי הסבנתה: כי אין מלה בלשוני הן יהוה
ידעת כלה: אחור וקדם צרתני ותשח עלי כפכה: פליאח
דעת ממני נשנבה לא אוכל לה: אנה אלה מרוחה ואנה
מפניה אברח: אם אפק שמים שם אתה ואציעה שאורי
הנה: אשא בנפי שחר אשכנה באחרית ים: גם שם ידה
תחני ותאחזני מינה: ואמר אף חשך ישופני ולילה אור
בעדני: גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר
כחשיכה כאורה: כי אתה קנית כליתי הסבני בבטן אמי:
אודה על כי נוראות נפלאותי נפלאים מעשיה ונפשי ידעת
מאד: לא נכחר עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי
בתחתיות ארץ: גלמי ראו עיניה ועל ספרה כלם יכתבו
ימים יצרו ולו אחד בהם: ולי מה יקרו רעיה אל מוח
עצמו ראשיהם: אספרם מחול ירבון הקצתי ועודי עמה:
אם תקטל אלוה רשע ואנשי דמים סורו מני: אשר ימרוה
למומדי נשוא לשוא עריה: הלוא משנאיה יהוה אשנא

ובתקוממך

למוצאי שבת קכג

ובתקוממיה אתקוטט: תכלית שנאה שנאתים לאיבים היו
לי: חקרני אל ודע לבבי בחגגי ודע ערעפי: וראה אם
דרך עצב בי ונחני בדרך עולם:

למנצח מזמור לדוד: חלצני יהוה מאדם רע מאיש חמסים
תנצנני: אשר חשבו רעות בלב כל יום וגורו
מלחמור: שנגו לשונם כמו נחש חמרת עכשויב תחרת
עפתימו סלה: שמרני יהוה מידי רשע מאיש חמסים
תנצנני אשר חשבו לדחורת פעמי: טמנו גאים פח לי
וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתו לי סלה:
אמרתי ליהוה אלי אתה האוינה יהוה קול תחנוני: יהוה
אדני עזו וישועתי סבותה לראשי ביום נשק: אל תהן יהוה
מאוי רשע וזמו אל תפק ירמו סדה: ראש מסבי עמל
עפתימו יכסמו: ימוטו עליהם גחלים באש יפילם במהמרות
בל יקומו: איש לשון בל יכון בארץ איש חמסרע יצודנו
למדחפות: ידעתי כי יעשה יהוה דין עמי משפט אביונים:
אף צדיקים יודו לשמה ישובו ישרים את פניה:

למנצח לדוד מזמור: קוה קויתי יהוה ויט אלי וישמע
שוועתי: ויעלני מבור שאון מטיט הינו ויקם על
סלע רגלי כוגן אשרי: ויהן בפי שיר חדש תהקה לאלהינו
יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה: אשרי הגבר אשר שם
יהוה מבטחו ולא פנה אל רהבים ושטי כזב: רבות עשית
אתה יהוה אלהי נפלאותיה ומחשבתיה אלינו אין ערוף
אליה אגידה ואדברה עצמו מספר: ובה ומנחה לא תפצה
אזנים כרית לי עולה וחסאה לא שאלת: אז אמרתי הנה
באתי במגלת ספר כתוב עלי: לעשות רצונה אלהי תפצתי
וחורתה בתוך מעי: בערתי צדק בקהל רב הנה עפתי
לא אכלא יהוה אלהי ידעתי: צדקה לא כסיתי בתוך לבי
אמונתה ותשועתה אמרתי לא כחדתי חסדה ואמתה לקהל
רב: אתה יהוה לא תכלא רחמיה ממני חסדה ואמתה
תמיד יצרוני: כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השיגוני

עונתי

למוצאי שבת

עונתי ולא יכלתי לראות עצמו משערוֹת ראשי ולבי עזבני:
 רצה יהוה להצילני יהוה לעזרתי חושה: יבשו ויחפרו
 יחד מבקשי נפשי לספותה יסגו אֲחֹר ויִכְלְמוּ חֲפָצֵי רַעְתִּי:
 יִשְׁמוּ עַל עֵקֶב בְּשָׁתָם הָאֹמְרִים לִי הָאֵחָ הָאֵחָ: יִשְׁיִשׁוּ
 ויִשְׁמְחוּ בָּהּ כָּל מִבְקְשֶׁיהָ ויאמרו תמיד יגדל יהוה אֲהַבִּי
 תְּשׁוּעָתָה: וְאֲנִי עָנִי וְאֲבִיוֹן יְהוָה יִחְשָׁב לִי עֲזָרָתִי וּמִפְלָטִי
 אֲתָה אֱלֹהֵי אֵל תֹּאחֶר:

מוֹמֹר לְדוֹר יְהוָה שָׁמַע תְּפִלָּתִי הֶאֱזִינָה אֵל תְּחִנּוֹתֵי
 בְּאִמְנָתָה עָנִי בְּצִדְקָתָה: וְאֵל תָּבֹא בְּמִשְׁפָּט אֶת
 עֲבָדָהּ כִּי לֹא יִצְדַּק לִפְנֶיהָ כָּל חַי: כִּי רָדָה אוֹיֵב נַפְשִׁי דָּבָא
 לְאַרְצָן חִיתִּי הוֹשִׁיבֵנִי בְּמִחְשָׁכִים כְּמִתִּי עוֹלָם: וְתַחֲעִיטָהּ
 עָלִי רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתַּוְּמָם לִבִּי: זְכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם הִגִּיתִי
 בְּכָל פְּעֻלָּיהָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיהָ אֲשׁוּחַח: פִּרְשָׁתִּי יָדַי אֵלֶיהָ נַפְשִׁי
 בְּאַרְצָן עִיפָה לָּהּ סֵלָה: מִהֵרָ עָנִי יְהוָה כָּלֹתָהּ רוּחִי אֵל
 תִּסְתַּר פָּנֶיהָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יָרְדֵי בּוֹר: הִשְׁמִיעֵנִי בִּבְקָר
 חֲסִדָּהּ כִּי בָּהּ בָּטַחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דְרָגָהּ זוֹ אֱלֹהֵי כִי אֵלֶיהָ נִשְׁאַתִּי
 נַפְשִׁי: הִצִּילֵנִי מֵאִיְבֵי יְהוָה אֵלֶיהָ כִּסִּיתִי: לְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנָהּ כִּי אֲתָה אֱלֹהֵי רוּחָהּ טוֹבָה תִּנְחֵנִי בְּאַרְצָן מִישׁוֹר:
 לְמַעַן שִׁמָּה יְהוָה תִּחְיֶינִי בְּצִדְקָתָהּ תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי:
 וּבְחֲסִדָּהּ תַּצְמִית אוֹיְבֵי וְהִאֲבֹדָהּ כָּרִי צָרָרִי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי
 עֲבָדָהּ:

לְמַנְצָהּ מוֹמֹר לְדוֹר: אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל בְּיוֹם רָעָה
 יִמְלֹטָהּ יְהוָה: יְהוָה יִשְׁמְרֶהָ וַיַּחֲיֶהָ וְאֲשֶׁר בְּאַרְצָן
 וְאֵל תִּתְּנָהּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו: יְהוָה יִסְעֶדְנָהּ עַל עֶרְשׁ דָּוִי כָּל
 מִשְׁכְּבוֹ הִפְכָּת בְּחִלּוֹ: אֲנִי אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנּוּנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי חָטָאתִי לָהּ: אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע דִּי מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד שְׁמוֹ:
 וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׁוֹא יִדְבֵּר לְבוֹ יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ
 יִדְבֵּר: יַחַד עָלִי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי עָלִי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִּי:
 דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסֶף לָקוּם: גַּם אִישׁ
 שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לֶחֶמִי הִגְדִּיל עָלִי עֵקֶב:

וְאֲתָה

למוצאי שבת קבר

וְאַתָּה יְהוָה חַגִּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם: בּוֹא תִירָעָתִי כִּי
חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אִיבִי עָלַי: וְאַנִּי בְּתִמְיָ הַמִּכְתָּ בִּי
וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמִרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ:

שִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֹדֶשׁ שִׁירוֹ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ:

אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹבֵא . אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹבֵא . אֱלֹהֵינוּ הַנּוֹבֵא . בְּמַהֲרָה
יָבֹא אֱלֵינוּ עִם מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד: אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא
לְשֵׁם הָאֵל . אִישׁ בְּשֵׁר שְׁלוֹם עַל יַד יְקוֹתִיאֵל . אִישׁ גֹּשׁ
וְחִפּוֹר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חֲלִיסוֹ אִישׁ דּוֹרוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר רְאוּ
עֵינָיו . אִישׁ הַנִּקְרָא בְּעַל שַׁעַר בְּסִמְנָיו . אִישׁ וְאוֹזֵר עוֹר
אֲזוּד בְּמַתָּנָיו: חֲלִיסוֹ אִישׁ זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמְנִים . אִישׁ חָשׁ
וְנִשְׁבַּע מִהֵיוֹת גִּשְׁמֵי מַעֲוִנִים . אִישׁ טַל וּמָטָר עָצָר שְׁלֹשׁ
שָׁנִים: חֲלִיסוֹ אִישׁ יָצָא לְמִצָּא לְנַפְשׁוֹ נַחַת . אִישׁ כָּלְכָלוּהוּ
הָעוֹרְבִים וְלֹא מָת לְשַׁחַת . אִישׁ לְמַעַנּוֹ נִתְּבָרְכוּ כֹד וְצַפַּחַת:
חֲלִיסוֹ אִישׁ מוֹסְרֵי הַקְּשִׁיבוּ כְּמַהֲרִים . אִישׁ נִעְנָה בְּאֵשׁ
מְשִׁמֵּי גְבוּהִים . אִישׁ סָחוּ אַחֲרָיו יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: חֲלִיסוֹ
אִישׁ עָתִיד לְהַשְׁתַּלַּח מְשִׁמֵּי עֲרֻבוֹת . אִישׁ פָּקִיד עַל כָּל
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת . אִישׁ צִיר נֶאֱמָן לְהַשִּׁיב לֵב בָּנִים עַל אֲבוֹת:
חֲלִיסוֹ אִישׁ קָרָא קָנָא קָנָא חֲלִיסוֹ לַיהוָה בְּתַפְאֲרָה . אִישׁ רָכַב
עַל סוּסֵי אֵשׁ בְּסַעֲרָה . אִישׁ שָׂדֵא טָעַם . טָעַם מִיתָה
וּקְבוּרָה: חֲלִיסוֹ תִשְׁבִּי תִצְלִינֵנוּ מִפִּי אֲרִיֹת . תִּבְשְׁרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת
טוֹבוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת . תִּשְׁמַחֲנוּ בָּנִים עַל אֲבוֹת: חֲלִיסוֹ
אִישׁ תִּשְׁבִּי עַד שְׁמוֹ נִקְרָא . תִּצְלִיחֵנוּ עַל יְדוֹ בַּחֲזָרָה .
תִּשְׁמִיעֵנוּ מִפִּי בְּשׂוֹרָה טוֹבָה בְּמַהֲרָה תוֹצִיאֵנוּ מֵאֲפֻלָּה
לְאוּרָה: חֲלִיסוֹ אֲשֶׁרִי מִי שְׂרָאָה פָּנָיו בְּחִלּוֹם . אֲשֶׁרִי מִי שְׁנִתָּן
לוֹ שְׁלוֹם . וְחִחֲזִיר לוֹ שְׁלוֹם . יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:
חֲלִיסוֹ בְּכַתוֹב הַגָּה אֲנִכִּי שׁוֹלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנּוֹבֵא לְפָנֵי

בֹּא

למוצאי שבת

בא יום יהיה הגדול והנורא: והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם:

אלהינו ואלהי אבותינו בסימן טוב החל עלינו את ששת
ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום חשכים
מכל חטא ופשע. ומנוקים מכל עון ואשמה ורשע.
ומדבקים בתלמוד תורה. ומעשים טובים וחוננים דעה
ובינה והשכל מאתך ותשמיענו בהם ששון ושמחה. ולא
תעלה קנאתנו על לב אדם. ולא קנאת אדם תעלה על
לבנו מלבנו ואלהינו. שים ברכה רוחה והצלחה בכל
מעשה ידינו. וכל היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה
טובה. ומחשבה טובה אמצו ברכו. גדלו קיומו. קים
עצתו. כדבר שנאמר יתן לה כלבבה וכל עצתה ימלא:
ונאמר ותגור אמר ויקם לה ועל דרכיה נגה אור: וכל
היועץ עלינו ועל עמך ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה
שאינה טובה. אבדו. בטלו. גדעו. תופר עצתו. כדבר
שנאמר יהודה הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים:
ונאמר עצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל:
ופתח לנו יהוה אלהינו בזה השבוע ובכל שבוע ושבוע.
שערי אורה: שערי ברכה. שערי גילה. שערי דיצה.
שערי הוד. שערי ועד טוב. שערי זמרה. שערי חדוה.
שערי חמלה. שערי חיים טובים. שערי מובה. שערי
ישועה. שערי כפרה. שערי כלכלה. שערי למיד. שערי
מזון. שערי מחילה. שערי נחמה. שערי סליחה. שערי
עזרה. שערי פדות. שערי פרנסה. שערי צדקה. שערי
צהלה. שערי קוממיות. שערי רפואה שלימה. שערי
שלום. שערי שלוח. שערי תורה. שערי חפלה. שערי
תשובה. שערי תשועה. כפתוב ותשועת צדיקים מיהוה
מעולם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים
ויושיעם כי חסו בו: ונאמר חשה יהוה את זרוע קדשו
לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו:
ונאמר

למוצאי שבת קפה

וַנֹּאמֶר קוֹל צוֹפִיָּה נִשְׁאֹב קוֹל יִחְדּוּ יִרְגְּנוּ בִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ
בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן: וְקָיִים לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב
מִה נֶאֱוָה עַל הַהָרִים רְגְלֵי מִבְּשָׁר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּשָׁר טוֹב
מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אוֹמֵר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֵיהָ:

טוֹב לֵאמֹר שִׁיהִי לֹו צְצִית נֹר שֶׁל שְׁעוֹת מִיּוֹחֶדֶת לְהַצְדִּלָּה וְנִשְׁדָּלִיקָנָה
יֵאמֶר אֵלֹו הַפְּסוּקִים:

כִּי עָמַךְ מִקּוֹר חַיִּים צֹאדֶךְ כְּרָאָה אֹדֶר: הֵן אֲדָנִי יְהוֹה יַעֲזֹר לִי מִי
הוּא יִרְשִׁיעֵנִי הֵן כּוֹלֵם כְּצֶגֶד יִצְלוּ עִם יֹאכְלֵם: יְהוֹה דָּמָה יָדְךָ צֶל
יַחֲזִיּוֹן יַחֲזוּ וַיִּצְטוּ קִנְאֵת עִם אֵף אֵשׁ לְדִיךְ תֹּאכְלֵם:

וְכַתְּבוּ בּוֹרֵי הָעוֹלָם שֶׁנִּכְוֵן לְהַחֲזִיק בָּהּ הַזְכִּירָה לֹומֵר קוֹדֵם הַצְדִּלָּה עַל
הַכּוֹס:

הַשְׁבַּעְתִּי עָלֶיךָ פּוֹרָה שֶׁר שֶׁל שִׁכְחָה שֶׁתִּסִּיר לִצַּע טַפֵּשׁ מִמֶּנִּי וְתִשְׁלִיךְ
יִתִּיה עַל טוֹרָה דְּמִיתָ צֶסֶס. (אֲדָמִית"ס דְּמִית"ס מִית"ס
יִת"ס מ"ס). וְנִחַ מִלֵּא חֵן צַעֲיָנִי ה': פּוֹרָה דְּרַכְתִּי לְצָדִיק וּמַעֲמִים אֵין
אֵישׁ אֲתִי וְאֲדָרְכֵם צֹאפִי וְאֲדָרְכֵם צֹחֲמִיתִי וַיִּזַּן נִלְחַם עַל צִדִּיק וְכָל מַלְכוּתִי
אֲבִלְתִּי:

רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הַגֵּדָה הַנֶּם וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשָׁר אֶחָן:
לִיהוּדִים הִיְתָה אֹרְהָ וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן וַיִּקָּר:
אֶנָּה יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא: צ"פ אֶנָּה יְהוָה הַצְלִיחָה נָא צ"פ:

וַיִּקַּח אֶת הַכּוֹס צִידוֹ וַיֹּאמֶר:

סְבִירִי מִרְגָּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי
הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא (עֲצֵי
עֲשָׂבִים) מִיָּנִי בְּשָׂמִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מֵאוֹרֵי
הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָרִיל בֵּין
קָדֵשׁ לְחֹל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים

למוצאי שבת

לַעֲמִים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשְּׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמְּבָרִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

אח"כ ישתה הכוס בולו לו רוצו. ויצרך צרכה אחרונה ככתוב צדקת
המזון ואח"כ יאמר פסוקים אלו:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל אֲזִיחָם אִם כֵּן אֲפֹא זֹאת עָשׂוּ קָחוּ מִזְמֶרֶת
הָאָרֶץ צְבָלִיכֶם וְהוֹדִידוּ לֵאמֹס מִנְחָה מַעַט לָרִי וּמַעַט דָּגָם
כִּכְלֹת וְלֹט צִטְמִים וְשִׁקְדִים: (אח"כ יאמר ג"פ) פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן
אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁנִי אֶת חֲמַתִּי מֵעַל צִנִּי יִשְׂרָאֵל צִקְנָאוּ אֶת קִנְאָתִי צִתּוּכֶם
וְלֹא כִלִּיתִי אֶת צִנִּי יִשְׂרָאֵל צִקְנָתִי: לִכֵּן אֲמֹר הִנֵּנִי כֹתֵן לָךְ אֶת
צִדְתִּי שְׁלוֹם:

ואומר קדים יהא שלמא דצה ואחר כך אומרים:

שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֶשָּׂא עֵינֵי וְכו' תַּמְלֵא צִדָּךְ קַע"ט ע"א:

ואומר קדים יהא שלמא דצה וזרכו ועלינו לשבח:

פזמונים למוצאי שבת

יש נוהגים לומר בכל מוצאי שבת צצית פיוטים הרצה קודם הצלה
על כן סדרנו אלו השירים נאים ומפוארים כדי שיצטרף הקודם איתו
שירלה:

בְּמוֹצָאֵי יוֹם מְנוּחָה. הַמָּצִיא לְעַמָּה רוּחָה. שְׁלַח תְּשֻׁבִי
לְנֶאֱנָחָה. וְנָסוּ יָגוֹן וְאֶנְחָה: יֶאֱתָה לָךְ צוּרִי.
לְקַבֵּץ עִם מְפֹאָרִי. מִיַּד גּוֹי אֶכְזָרִי. אֲשֶׁר כָּרוּ לִי שוּחָה:
עַת דּוֹדִים תַּעֲזֹר אֵל. לְמַלֵּט עִם אֲשֶׁר שׁוֹאֵל. רְאוּת טוֹבָה
בְּבֹא גּוֹאֵל. לְשֵׁה פִזְרָה נְדָחָה: קְרֵא יֵשַׁע לְעַם נִדְבָה.
אֵל דָּגוּל מִרְבָּה. יְהִי תִשְׁבּוֹעַ הַבָּאָה. לִישׁוּעָה וְלִרְוּחָה.
בֵּת צִיּוֹן תִּשְׁכּוּלָה. אֲשֶׁר הָיָא הַיּוֹם גְּעוּלָה. מִהֲרָה תִּתְּחִי
בְּעוּלָה. אִם הַבְּנִים שְׂמִיחָה: מַעֲיָנוֹת אֲנִי יוֹבֹן. וּפְדוּיִים
עוֹד יִשׁוּבֹן. וַיְמִי יֵשַׁע יִשְׁאָבוֹן. וְהַצָּרָה נִשְׁפָּחָה: נִחָה
עַמָּה כְּאֵב רַחֲמָן. יִצְפָּצְפוּ עִם לֹא אֶלְמָן. דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר
נֶאֱמָן. בְּהַקִּימָה הַבְּטָחָה: וַיִּדְיִים פְּלִיטֵי חֶרֶץ. נִגְיָתָם
יִפְצְחוּ בְּמֶרֶץ. בְּלִי צוּחָה וּבְלִי פֶרֶץ. אֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוּחָה:
יְהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. כְּנִבְיָאת אָבִי חוּזָה. וַיִּשְׁמַע בְּבֵית זָרָה.
קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִיחָה: חֲזָק יִמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ. אֲמִיץ
יַעֲשֶׂה בְּקִשּׁוֹתֵינוּ. וְהוּא יִשְׁלַח בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדֵינוּ. בְּרָכָה
וְהַצִּלָּה

למוצאי שבת

קמו

והצליחה: במוצאי יום גידרה. שמה נזרא עליה. שלח
תשבי לעם סגלה. רוח ששון והנחה: קול צהדה ורגה.
שפתינו אז תרגנה. אגא יהוה חושיעה נא. אגא יהוה
הצליחה נא:

חדש ששוני. אל נא והביא. את אליהו הנביא. אמין
וחזק רפיון ידי. ברה מלאכתי וכל מעבדי. גואלי
זכור עניי ומרודי. דברה הטוב הקם לעורדי. הרץ ושלח
ושמח לבבי. את אליהו הנביא: ועד והבן די ספוקי. זמן
מוזני ולחם חקי. חלב וכל טוב חיש להניקי. טובה תשבע
עוללי ויניקי. יבא משיחי לעיר מושבי. את אליהו הנביא:
כונן לעם זו צורי צור לחבוש. לחם לאכול ובגד ללבוש.
מקנאי יחזה יראה ויבוש. נזה הר ציון בקרוב תכבוש.
ששוני יגדל בראות סביבי. את אליהו הנביא: עמון ומואב
אוהם תכלה. פדותה לעמה בקרוב תגלה. ציון המלא
מעם אלה. קרית מלך רב אז נעלה. שכן תשכן בתוך עם
צבי. את אליהו הנביא:

אגיל ואשמח בלבבי. בראותי כי בלביא. תריב ריבי.
ולציון גואל תביא. איש צמח הצמיח. אליהו
אליהו אליהו הנביא ומלך המשיח: לכן בלי פחד. תפול
אימה ופחד. כל לב יפחד. בעת יעלה גויאחד. ואורחותיו
יצליח: חליה עוד ממזרח למערב. יעור לעשות צדק רב.
עמים יערב. לערוף מלחמה וקרוב. על אויביו יצריח: חליהו
משביח שאון ימים. נטרה עלינו שלומים. וברכות
ממרומים. כל שבעת הימים: יהי שלום בחילינו.
ושלוח על גבולינו. והצרים קהלינו. ישאף חילם צמים:
ויערוב חין ערכנו. לה יהוה מלכנו. וגם ברה תברכנו.
בזקן בא בימים: אקדמה בשיר רחשי במוצאי יום קדשי.
בשני ובשלישי. אומרה בלמים: ברה היא תוחלתנו.
ישנה עזרתנו. כגאלת את אבותינו. גאלנו מעמים: השיבנו
במראשון. נצרתנו כבת אישון. חיש ביאת גין נחשון.

למוצאי שבת

ומהר קץ הימים: קרא נא שנת רצון. נוהג יוסף כצאן.
ולצים חמרו לצון. יהיו משטח חרמים: טירתי הנשמה.
תכונן כמיום יהוה שמה. יהוה איש מלחמה. יהוה צור
עולמים: נחה עם זו סגולתה. בחר ציון נחלתה. אלהים
אין זולתה. מלכות כל עולמים: חזקנו בתורתה. ולשמור
כל מצותיה. וכל היום ביראתה. יהי לבנו תמים: צור
רב העלייה. השוכן שמי עדיה. שלח לנו אליה. כי
ארכו הימים: אל תעלם אנך. לשועת מאמיניה. בהתחננם
לפניה. משביח שאון ימים:

אלי אליהו הנביא הבא נא: בו ירתום רכבו. נע בשבי
כי בו לא שוב לבו. גם לא ראה שנה. חני רב
מחלי בראות. פחשי ומשנאות. יפות בריאות בשר ותרעינה:
חני השקה צור מי ראש. צר עיניו ולטש. יום עיני לקדוש.
ישראל תשעינה: חני מתי תראה אות. ישע אל קוראות.
לה ולה נושאות. קולן ותבכינה: חני מלאך הגואל. לפני
הל שואל. אגא האל אל. אברהם הקרה נא: חני

אדיר איום ונורא. בצר לי לה אקרא. יהוה לי ולא אירא:
גדור פרצת היכלי. דגול מהר חבלי. יהוה הנה
עוזר לי: הן אפה תקותי. ולישועתה קויתי. יהודה עוז
ישועתי: נה ונקי בפים. חזן פורשי כנפים. יהודה ארף
אפים: טובה תחיש לעמה. יהי עלינו כנאמה. יהוה עשה
למען שמה: כונן בית מבונה. להרבע בו צאנה. יהוה באור
פניה: מפחד להצילי. נהלני לציון קדש גורלי. יהודה
שמע בקולי: סעוד וסמוך לנמהרים. עוזר נא את הנשארים.
יהוה יוצר הרים: פדה עמה מעזים. צאנה מיד גוזזים.
יהוה עשה חזיונים: קרב קץ נחמה. רחם אום לא רוחמה.
יהוה איש מלחמה: שכון במאז באהלנו. תמיד אל מחוללנו.
יהוה מלכנו הוא יושיענו:

צצית מזדיל כלן מעומד ויאמר אליהו הנביא וכו'. ולאחר הצלה חומר
ויתן לך:

וַיִּתֵּן לָהּ חֲאֵלֵהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְלֹב דָּגָן
וּתְיַרְשׁ: יַעֲבֹדוּהָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ לְאֻמִּים הַיּוֹחַ
גִּבּוֹר לְאַחִיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָהּ בְּנֵי אֲמָה אֲרָרִיָּה אֲרוּר וּמִבְּרָכִיָּה
בָּרוּךְ: וְאֵל שַׂדִּי יִבְרַךְ אֶתְּהָ וַיִּפְרֶה וַיִּרְבֶּה וְהָיִיתָ לְקָהָל עַמִּים:
וַיִּתֵּן לָהּ אֶת בִּרְכַּת אֲבִרְהָם לָהּ וּלְזֶרְעָהּ אֶתְּהָ לְרִשְׁתָּהּ אֶת
אֲרֶץ מִגְרִיָּה אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם: מֵאֵל אָבִיהָ וַיַּעֲזֹרָהּ
וְאֵת שַׂדִּי וַיִּבְרַכֶּהּ בִּרְכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בִּרְכַּת תַּחֲוֹם רִבְצַת
תַּחַת בִּרְכַּת שָׁדִים וְרַחֲם: בִּרְכַּת אָבִיהָ גִבּוֹר עַל בִּרְכַּת
הַזֵּרִי עַד תֵּאֲוֹת גִּבְעַת עוֹלָם תִּהְיֶיךָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקֹדֶקֶד
נְזִיר אֲחִיו: וְאַחֲבָהּ וּבִרְבָּהּ וְהִרְבָּהּ וּבִרְבָּהּ פְּרִי בִטְנָהּ וּפְרִי
אֲדָמָתָהּ דִּגְנָהּ וְתִירְשָׁהּ וַיִּצְחָרָהּ שָׁגֵר אֶלְפִּיָּהּ וַעֲשִׂתָּרוֹת צֹאנָהּ
עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהּ: בָּרוּךְ תִּהְיֶיךָ
מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בָּהּ עֶקֶר וְעֶקְרָהּ וּבִבְהֶמְתָּהּ: וְהָסִיר
יְהוָה מִמָּה כָּל חָלִי וְכָל מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָהּ
לֹא יִשְׁיָמָם בָּהּ וּנְתָתָם בְּכָד שִׁנְאִיָּה: בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ
אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶה וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֹאֲתָהּ: בָּרוּךְ
טִנְאָהּ וּמִשְׁאַרְתָּהּ: יֵצֵא יְהוָה אִתָּה אֶת הַבִּרְכָּה בְּאֶסְמִיָּהּ
וּבְכָל מַשְׁלַח יָדָהּ וּבִבְרָכָהּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱדָהֶיךָ נָתַן לָהּ:
יִפְתַּח יְהוָה לָהּ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מִטָּר
אַרְצָהּ בַּעֲתוֹ וּלְבַרְכָּהּ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדָהּ וְהִלּוּיָתָ גּוֹיִם רַבִּים
וְאַתָּה לֹא תִלּוּהָ: אֲשֶׁרִיָּה יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹהָ עִם נוֹשֵׁעַ בִּיהוָה
מִגֵּן עֲזָרָהּ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתָהּ וַיִּכְחָשׁוּ אִיְבֵיהָ לָהּ וְאַתָּה עַל
בְּמוֹתֵימוֹ תִּדְרֹךְ: יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּיהוָה תִּשְׁוַעַת עוֹלָמִים לֹא
תִבָּשׂוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלָמִי עַד: וְאִכְלָתֶם אֱכֹל וְשִׁבֹּעַ
וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא
וְלֹא יִבָּשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וַיִּדְעָתֶם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא יִבָּשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וּפְדוּנִי
יְהוָה יִשְׁבּוֹן וּבֹאוּ צִיּוֹן בִּרְנָה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם
שִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָהּ יִשְׁיִגּוּ וְנָסוּ יִגּוֹן וְאַנְחָהּ: כִּי בְשִׂמְחָהּ תִּצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תִּוָּבְלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל

למוצאי שבת

עצי השדה ימחאו כף: הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד
כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: ושאבתם מים
בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה
קראו בשמו הודיעו בעמים עלי לחיו הוכירו כי נשגב שמו:
זמרו יהוה כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי
ורגי יִשְׁבֹּת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבָּהּ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: ואמר ביום
ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו זה יהוה קוינו לו
גגילה ונשמחה בישועתו: בורא ניב שפתיים שלום שלום
לרחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: ורוח לבשה את עמשי
ראש השלישים לה דוד ועמה בן ישי שלום שלום לה
ושלום לעזריה כי עזרה אלהיה ויקבלם דוד ויתנם בראשי
הגדוד: ואמרתם כה לחי ואחיה שלום וביתה שלום וכל
אשר לה שלום: ברנך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה
מבטחו: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:
המבדיל בין קדש לחול חטאתינו ימחול ורענו וכספנו
ירבה כחור: וככוכבים בלילה: ^{המזמור יום}
פנה כצל הומר: אקרא לאל עלי גומה: יום אשר אמר
שומר: אתא בקר וגם לילה: ^{המזמור} צדקתה כהר תבור
עלי פשעי עבור תעבור: ביום אתמול כי יעבור: ואשמורה
בלילה: ^{המזמור} חלפה עונת מנחת: מי יתן מנוחתה:
יגעתי באנחת: אשחה בכל לילה: ^{המזמור} קולי שמעה
בל יגטל: פתח לי שער המנוח: שראשי נמלא טר:
קוצותי רסיסי לילה: ^{המזמור} העתר נורא ואיום: אשוע
תנה פדיום: בנשף בערב יום באישון לילה: ^{המזמור} קראתיה
יה הושיעני: ארח חיים תודיעני: מדלות תבצעני: מיום
ועד לילה: ^{המזמור} טהר טהור מעשי: פן יאמרו מכעיס:
איה אלוה עשי: תפתן זמירות בלילה: ^{המזמור} נחנו בידה
כחומר: סלה נא על קל וחומר: יום ליום יביע אמרו:
ולילה ללילה: ^{המזמור} אל פודה מכל צר: קראנוה מן
המצר: ידה לא תקצר: לא יום ולא לילה: ^{המזמור} מיבאל

למוצאי שבת קפה

שֶׁר יִשְׂרָאֵל . אֵלֵינוּ וְגִבּוֹרֵינוּ . בָּאוּ נָא עִם הַגּוֹאֵל . קוֹמוּ
בְּחֻצֵי הַקְּלִיָּה : הַמִּדּוּל מִמֵּינוּ מִיכָאֵל . וּמִשְׁמָאֵלֵנוּ גִבּוֹרֵינוּ .
וְעַל רֵאשֵׁנוּ שְׂכִינַת אֵל . בְּכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה : הַמִּדּוּל
יָתֵן לָנוּ שָׂבוּעַ טוֹב . רַעְיוֹן כָּגוֹן רָטוֹב . גַּם יְהוָה יָתֵן הַטּוֹב .
כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה : הַמִּדּוּל הַבּוֹרֵךְ הַבֵּית הַזֶּה . מִפִּי
נְבִיא וְגַם חוֹנָה . כִּי כֵן יֵצֵה אֱלֹהֵינוּ זֶה . לְשׁוֹמְרֵה יוֹמָם
וְלַיְלָה : הַמִּדּוּל הַמְּבָדִיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם . יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמִים .
לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלַיִם . כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה :

א	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	א	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ב	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ב	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ג	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ג	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ד	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ד	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ה	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ה	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ו	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ו	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ז	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ז	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ח	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ח	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ט	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ט	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
י	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	י	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
כ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	כ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ל	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ל	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
מ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	מ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
נ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	נ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ס	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ס	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ע	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ע	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
פ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	פ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
צ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	צ	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ק	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ק	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ר	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ר	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ש	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ש	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
ת	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	ת	אֵל הַיָּרֵא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :

ואחר

למוצאי שבת

ואחר הפזמון הזה יאמר ק"ל פעמים אליהו הנביא זכונה שלמה
 כאשר חסדך לפניך. (מלאתי כתוב כשיאמר אליהו הנביא
 יכוין לשם של א"ל ולשם יהו"ה ושם של ס"ג יו"ד ה"י וא"ו ה"י שעולה
 מספרו כמנין נביא ומספר ג' יודי"ן והא' שצמילוי הו"ו הו"ו כמנין
 א"ל כידוע) ואחר כך יאמר אליהו הנביא זזה האופן כנגד האותיות
 הדי ק"ל. וזזה הדרך יאמר פעם אחד אליהו הנביא כנגד האל"ף תאליהו.
 ואחר כך ל' פעמים כנגד הלמ"ד. ואחר כך עשרה פעמים כנגד היו"ד.
 ואחר כך חמשה פעמים כנגד הה'. ואחר כך ששה פעמים כנגד הו"ו
 תאליהו. וכן צמלת הנביא גם כן עד סוכו. וזה שלימו כל מספר אותיות
 אליהו הנביא שעולים ק"כ יחזור לאמרה י' פעמים כנגד עשרה אותיות
 ונעשה צין הכל ק"ל. ואחר כך כשישלים הק"ל פעמים יכוין לשם צן
 ארבע אותיות העולה צדצוע ק"ל המצואר צדעיה מהימנא צדיש פרשת
 וילא נזה. י' יו"ו יו"ד. ה' ה"י. ו' ו"י ו"ו. ה' ה"י. ואחר כך יאמר
 ה' הו"ה האלהים שעולים ג"פ למספר ק"ל עם הכולל. ויכוין גם כן
 האותיות כמו צאליהו הנביא ככ"ל. וצאמרו יהו"ה הו"ה האלהים יכוון
 צזה הדרך. השם צמילואו יו"ד ה"י ו"ו ה"י עולה ע"צ וי' אותיות
 הדי פ"צ. וארבע אותיות הפשוט ו' עולה למנין אלהים שהיא פ"ו.
 או תאמר כן שמספר הפשוט משם הו"ה עולה כ"ו וכשתאמר כ"ף וי"ו
 צמילואו הדי הנעלם משם צן ד' עולה פ"ו כמנין אלהים לזה יכוין
 צאמרו יהו"ה הו"ה האלהים והכל אחד צלי שום פידוד והכל עולה
 צקנה אחד. ואחר כך יאמר הפסוק יהו"ה רוכב על ע"צ ק"ל וצ"א
 מלרים ויכוין צשם הו"ה העולה ע"צ ושם של ע"צ צדצוע עולה ק"ל
 ככ"ל. וזהו ע"צ ק"ל וד"ל שם של הו"ה שעולה ע"צ גם ק"ל יכניע
 ויכרי' כל הקליפה הגדול הנקרא' ק"ל עם מחנותיה וכל כת דילה
 תחת השם הגדול העולה ק"ל. ומי שהעיר ה' רוחו עליו יכוין צק"ך
 צדופים של אליהו הנביא ועוד עשרה פעמים כפשוטו כנגד כל אות
 ואות תאליהו הנביא העולה כמנין ק"ל וזזה יגרש כל המקטרגים
 והקליפות וזהו טוד הנה ה' רוכב על ע"צ ק"ל. והא' לך הסדר:

אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי
אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי	אֱלֹהֵי

יואלה

קפט

הִנֵּה אָנֹכִי שָׁלַח מִלֵּאָה לְפָנֶיךָ לְשִׁמּוֹרָה בְּדֶרֶךְ וְלִהְיֵאָה
אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכֵּנְתִּי :

ק"ל פעמים אליהו הנביא:

הָיָה יְהוָה רוֹכֵב עַל עֵבֶב קָל וְבָא מִצָּרִים וְנָעוּ אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם מִפָּנָיו וּלְבַב מִצְרַיִם יָמַם בְּקֶרְבּוֹ:

רנזק

למוצאי שבת

ונזק ומזיקין שזעולם דדכירין שמהן ודלא דכירין שמהן וכל מיני קטרוג
וכל מיני סטרא אחרא ומלסטים ומגנזים ומשוללים ומחומסים ושוודדים
צין ציוס וצין צלילה צין ציס וצין ציצסה ותן צרכה והללחה צכל מעשי
ירי ושלח פרנסתי צדיוח ולא צדוחק ולא צלער. ויקוים צי מקרא שכתוב
השלך על ה' יכצך והוא יכלכלך ותן לילצ טהור לצדכך צאמת וצלה צה
וצחצה כדכתיב לצ טהור צדא לי אלהים ודוח נכון חדש צקרציו. ויקוים
צי כל הצרכות הכתוצות צתודתך כדכתיב יצרכך י"י וישמרך: יאל י"י
פניו אליך ויחנך: יאל י"י פניו אליך וישם לך שלום:

ואח"כ יאמר ז"פ תפלת רצי נחוניא צן הקנה אנה צכח תמלא צדך קי"ט ע"א:

ויזרע ילחק צארץ הדיא וימלא צשנה הדיא מאה שערים ויצרכהו י"י:

ואח"כ יאמר פיטום הקטורת שהוא סימן הצלחה וסימן עושר. וטוב
ב"כ לומר כמה פסוקים שזכר צהם אליהו והוא מופלא להללחה ולזכרון
ולפתיחת הלצ כמה שכתב הדוקח. ואלו הן הפסוקים:

ויאמר אליהו התשבי מתשבי גלעד אד אחאב חי יהוה
אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה חשנים
האלה טל ומטר כי אם לפי דברי: ויאמר אליהו אליהו
אל תראי באי עשי כדברהך אף עשי לי משם עגה קטנה
בראשנה והוצאת לי ולך ולבנה תעשי באחרנה: ותלך
ותעשה כדבר אליהו ותאכל היא וחוא וביתה ימים: כד
הקמח לא כלתה וצפחת השמן לא חסר כדבר יהוה אשר
דבר ביד אליהו: ותאמר אל אליהו מה לי ולך איש האלהים
באת אלי להזכיר את עוני ולהמית את בני: וישמע יהוה
בקול אליהו ותשב נפש הגלד על קרבו ויחי: ויגח אליהו
את הגלד ויורהו מן העליה הביתה ויתנהו לאמו ויאמר
אליהו ראי חי בנה: ותאמר האשה אל אליהו עתה זה
ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר יהוה בפיה אמת: ויהי
ימים רבים ודבר יהוה אליה אל אליהו בשנה השלישית
לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה:
וילך אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק בשמרון: ויהי
עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויברהו ויפל על פניו
ויאמר האתה זה אדני אליהו: ויאמר לו אני לך אמור
לאדניך הנה אליהו: ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך

הנה

למוצאי שבת קצ

הָיָה אֵלֵיהֶוּ׃ וַעֲתָה אַתָּה אָמַר לָךְ אָמַר לְאַדְנָהּ הָיָה אֵלֵיהֶוּ
וַחֲרָגְנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ חֵי יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר עֲמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי
הַיּוֹם אֶרְאֶה אֵלָיו׃ וַיִּלֶּךְ עֲבָדֵיהֶוּ לִקְרֹאת אַחָאב וַיַּגִּד לוֹ וַיִּלֶּךְ
אַחָאב לִקְרֹאת אֵלֵיהֶוּ׃ וַיְהִי כִּרְאוֹת אַחָאב אֶת אֵלֵיהֶוּ וַיֹּאמֶר
אַחָאב אֵלָיו הֲאֵתָה זֶה עֲכָר יִשְׂרָאֵל׃ וַיַּגֵּשׁ אֵלֵיהֶוּ אֵל כָּל הָעָם
וַיֹּאמֶר עַד מָתִי אַתֶּם פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים אִם יְהוָה
הַצֹּהִים לָכֹּה אַחֲרָיו וְאִם הַבֶּעַל לָכֹּה אַחֲרָיו וְלֹא עָנֹה הָעָם אֹתוֹ
דָּבָר׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ אֵל הָעָם אֲנִי נֹתֵרְתִי נָבִיא לַיהוָה לְבַדִּי
וְנָבִיאֵי הַבֶּעַל אַרְבַּע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ
לְנָבִיאֵי הַבֶּעַל בַּחֲרוּ לָכֶם הַפֶּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ רֹאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם
הַרְבִּים וְקִרְאוּ בִשְׁם אֱלֹהֵיכֶם וְאֵשׁ לֹא תֵשִׁימוּ׃ וַיְהִי בַצֹּהָרִים
וַיַּהֲתֹל בָּהֶם אֵלֵיהֶוּ וַיֹּאמֶר קִרְאוּ בְקוֹל גָּדוֹל כִּי אֱלֹהִים
הוּא כִּי שִׁיחַ וְכִי שִׁיג רֹדֵן וְכִי דֶרֶךְ רֹדֵן אוֹלִי יִשָּׁן הוּא
וַיִּקְרָץ׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ לְכָל הָעָם גִּשּׁוּ אֵלַי וַיַּגִּשּׁוּ כָל הָעָם
אֵלָיו וַיִּרְפָּא אֶת מַעֲבַח יְהוָה הַחֲרוֹם׃ וַיִּקַּח אֵלֵיהֶוּ שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה אֲבָנִים כַּמֶּכֶפֶר שִׁבְטֵי בְנֵי יִעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה דָּבָר יְהוָה
אֵלָיו לֵאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמָה׃ וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה וַיַּגֵּשׁ
אֵלֵיהֶוּ הַנָּבִיא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל
הַיּוֹם יוֹדַע כִּי אַתָּה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל וְאֲנִי עֹבְדָהּ וּבֹדְבָהּ
עָשִׂיתִי אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ לָהֶם תִּפְשׂוּ
אֶת נְבִיאֵי הַבֶּעַל אִישׁ אֶל יִמְלָט מֵהֶם וַיִּתְּפֹשׂוּם וַיּוֹרְדוּם אֵלֵיהֶוּ
אֶל נַחַל קִישׁוֹן וַיִּשְׁחָטוּם שָׁם׃ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶוּ לְאַחָאב עֲלֵה
אֲכַל וּשְׁתֵּה כִּי קוֹל הַמּוֹן הַגָּשָׁם׃ וַיַּעֲלֶה אַחָאב לֶאֱכֹל
וּלְשִׁתּוֹת וְאֵלֵיהֶוּ עָלָה אֵל רֹאשׁ הַכְּרִמָּל וַיַּגִּהֵר אֶרֶץ וַיֵּשֶׁם
פָּנָיו בֵּין בָּרְקָיו׃ וַיֵּד יְהוָה הִיתָה אֵל אֵלֵיהֶוּ וַיִּשְׁגֹּם מִתְּנִיו וַיִּרְץ
לְפָנָי אַחָאב עַד בְּאֶכָה יוֹרְעָאֵלָה׃ וַיַּגִּד אַחָאב לְאִיזֶבֶל אֶת
כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה אֵלֵיהֶוּ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר הָרַג אֶת כָּל הַנָּבִיאִים
בַּחֲרָב׃ וַחֲשָׁלַח אִיזֶבֶל מִדָּאָף אֵל אֵלֵיהֶוּ לֵאמֹר כֹּה יַעֲשׂוּן
אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסֶפוּן כִּי כָעֵת מָחָר אֲשִׁים אֶת גִּפְשֶׁךָ כַּנֶּפֶשׁ
אֶחָד מֵהֶם׃ וַיָּבֹא שָׁם אֵל הַמַּעֲרָה וַיִּלֵּן שָׁם וַהֲגִה דָּבָר יְהוָה
אֵלָיו

למוצאי שבת

אֱלֹהֵי וַיֹּאמֶר לוֹ מַה לָּךְ פַּח אֱלֹהֵינוּ: וַיְהִי כַשְּׁמַע אֱלֹהֵינוּ וַיִּלְט
 פָּנָיו בְּאַדְרֹתָיו וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֵד פֶּתַח הַמַּעֲרָה וַחֲנִיָּה אֱלֹהֵינוּ קוֹל
 וַיֹּאמֶר מַה לָּךְ פַּח אֱלֹהֵינוּ: וַיִּלְךָ מִשָּׁם וַיִּמָּצֵא אֶת אֱלִישָׁע
 בֶּן שִׁפְטָן וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר צִמְדִּים לְפָנָיו וְהוּא בְּשָׁנִים
 הָעָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁלַךְ אֲדָרֹתָיו אֵלָיו: וַיַּעֲזֹב אֶת הַבָּקָר
 וַיֵּרֶץ אַחֲרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיֹּאמֶר אֲשַׁקֵּחַ נָא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֶלְכָּה
 אַחֲרֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ שׁוּב כִּי מָה עָשִׂיתִי לָךְ: וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו
 וַיִּקַּח אֶת צִמְד הַבָּקָר וַיִּזְבַּחְהוּ וּבִכְלֵי הַבָּקָר בְּשָׁלֹם הַבָּשָׂר
 וַיִּתֵּן לָעַם וַיֵּאֱבֹלוּ וַיִּקָּם וַיִּלְךָ אַחֲרֵי אֱלֹהֵינוּ וַיִּטְרַתְהוּ: וַיְהִי
 דְבַר יְהוָה אֶל אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁבִי לְאָמֶר: וַיֹּאמֶר אַחֲאֵב אֶל
 אֱלֹהֵינוּ הַמַּצְאֲתָנִי אוֹיְבִי וַיֹּאמֶר מַצְאֲתִי יַעֲן הִתְמַכְרָה לַעֲשׂוֹת
 הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֶל אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁבִי לְאָמֶר:
 וּמִלֵּאף יְהוָה דְּבַר אֶל אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁבִי קוֹס עֲלֶיךָ לְקַרְאֵת
 מִלֵּאבִי מִלֵּךְ שִׁמְרוֹן וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים הַמַּבְלִי אֵין אֱלֹהִים בִּישְׁרָאֵל
 אַתֶּם הוֹלְכִים לְדֶרֶשׁ בְּבַעַל זָבוֹב אֱלֹהֵי עֲקֵרוֹן: וּלְכֹן כֹּה
 אָמַר יְהוָה הַמַּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם לֹא תִרְדּ מִמָּנָה כִּי מוֹת
 תָּמוּת וַיִּלְךָ אֱלֹהֵינוּ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִישׁ בַּעַל שַׁעַר וְאֹזֹר עֹזֵר
 אֹזֹר בְּמַתְנָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ הַתְּשִׁבִי הוּא: וַיַּעֲנֶה אֱלֹהֵינוּ וַיְדַבֵּר
 אֶל שֵׁר הַחַמְשִׁים וְאֵם אִישׁ אֱלֹהִים אֲנִי תִרְדּ אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם
 וְתֹאכַל אֹתָהּ וְאֵת הַחַמְשִׁיָּה וְתִרְדּ אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל
 אֹתָהּ וְאֵת הַחַמְשִׁיָּה: וַיַּעַן אֱלֹהֵינוּ וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אִם אִישׁ
 הָאֱלֹהִים אֲנִי תִרְדּ אִשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתָהּ וְאֵת הַחַמְשִׁיָּה
 וְתִרְדּ אִשׁ אֱלֹהִים מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתָהּ וְאֵת הַחַמְשִׁיָּה:
 וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח שֵׁר חַמְשִׁים שְׁלֹשִׁים וַחַמְשִׁיָּה וַיַּעַל וַיָּבֵא שֵׁר
 הַחַמְשִׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל בִּרְכָיו לִנְגַד אֱלֹהֵינוּ וַיִּתְחַנֵּן
 אֵלָיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר נָא נַפְשִׁי וְנַפְשׁ עַבְדִּיָּהּ
 אֵלָה חַמְשִׁים בְּעֵינֶיהָ: וַיְדַבֵּר מִלֵּאף יְהוָה אֶל אֱלֹהֵינוּ וַיִּרְדּ
 אֹתָם אֶל תִּירָא מִפָּנָיו וַיִּקָּם וַיִּרְדּ אֹתָם אֶל הַמִּלָּךְ: וַיָּמָת
 כְּדַבֵּר יְהוָה אֲשֶׁר דְּבַר אֱלֹהֵינוּ וַיִּמְלֹךְ יְהוָהם תַּחֲתָיו בְּשָׁנַת
 שְׁתַּיִם לַיהוָה בֶּן יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה כִּי לֹא הָיָה לוֹ בֶּן:
 וַיְהִי

למוצאי שבת

קצא

וַיְהִי בַּהֲעֲלוֹת יְהוָה אֶת אֱלֹהָיו בַּסֶּעֱרָה הַשָּׁמַיִם וַיִּלָּךְ אֱלֹהָיו
וְאֵלִישָׁע מִן הַגִּלְגָּל׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהָיו אֶל אֵלִישָׁע שֵׁב נָא פֹה
כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי עַד בֵּית אֵל וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע חֵי יְהוָה וְחֵי
נַפְשִׁי אִם אֶעֱזֹבךָ וַיֵּרְדּוּ בֵּית אֵל׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהָיו אֵלִישָׁע
שֵׁב נָא פֹה כִּי יְהוָה שְׁלַחְנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר חֵי יְיָ וְחֵי נַפְשִׁי אִם
אֶעֱזֹבךָ וַיָּבֹאוּ יְרִיחוֹ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהָיו שֵׁב נָא פֹה כִּי יְהוָה
שְׁלַחְנִי הִירְדְּנָה וַיֹּאמֶר חֵי יְהוָה וְחֵי נַפְשִׁי אִם אֶעֱזֹבךָ וַיִּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם׃ וַיִּקַּח אֱלֹהָיו אֶת אֲדָרְתוֹ וַיִּגְלֹם וַיִּכַּח אֶת הַמַּיִם
וַיִּחְצוּ הַנָּהָ וַהֲגָה וַיַּעֲבְרוּ שְׁנֵיהֶם בַּחֲרָבָה׃ וַיְהִי כְּעֶבְרָם
וַאֲלֹהָיו אָמַר אֶל אֵלִישָׁע שְׂאֵל מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ בְּטָרִם אֶלְקַח
מֵעִמָּךְ וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע וַיְהִי נָא פִּי שְׁנַיִם בְּרוּחָהּ אֵלַי׃ וַיְהִי
הִמָּה הַלָּכִים הַלּוֹךְ וְדֹבֵר וַהֲגָה רָקֹב אִשׁ וְכוּסִּי אִשׁ וַיִּפְרְדּוּ
בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל אֱלֹהָיו בַּסֶּעֱרָה הַשָּׁמַיִם׃ וַיֵּרָם אֶת אֲדָרְתוֹ
אֱלֹהָיו אֲשֶׁר נִפְלָה מֵעֲדָיו וַיֵּשֶׁב וַיַּעֲמֹד עַל שַׁפַּת הַיַּרְדֵּן׃
וַיִּקַּח אֶת אֲדָרְתוֹ אֱלֹהָיו אֲשֶׁר נִפְלָה מֵעֲדָיו וַיִּכַּח אֶת הַמַּיִם
וַיֹּאמֶר אֵינִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֱלֹהָיו אֵפֹה הוּא וַיִּכַּח אֶת הַמַּיִם
וַיִּחְצוּ הַנָּהָ וַהֲגָה וַיַּעֲבֹר אֵלִישָׁע׃ וַיֵּרָאָהוּ בְּנֵי הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ מִנְּגִיד וַיֹּאמְרוּ נָחֳדָה רוּחַ אֱלֹהָיו עַל אֵלִישָׁע
וַיָּבֹאוּ לְקִרְאָתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לוֹ אֶרְצָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הֲאִין
פֹּה נָבִיא לַיהוָה וַנִּדְרָשָׁה אֶת יְהוָה מֵאוֹתוֹ וַנַּעַן אֶחָד מֵעַבְדֵי
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר פֹּה אֵלִישָׁע בֶּן שִׁפְטָן אֲשֶׁר יָצַק מַיִם
עַל יְדֵי אֱלֹהָיו׃ וַיָּשֻׁבוּ וַיִּגִּידוּ לוֹ וַיֹּאמֶר דְּבַר יְהוָה הוּא
אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֱלֹהָיו הַתְּשִׁבִי לֵאמֹר בְּחֶלֶק יוֹרְעָאֵל
יֵאָכְלוּ הַכִּלְבִּים אֶת בֶּשֶׂר אֵיזֶבֶל׃ דָּעוּ אַפּוּא כִּי לֹא יִפֹּל
מִדְּבַר יְהוָה אֶרְצָה אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עַל בֵּית אַחָאָב וַיְהוָה
עָשָׂה אֶת אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עַבְדּוֹ אֱלֹהָיו׃ וַיָּבֹא שִׁמְרוֹן וַיִּפֹּךְ
אֶת כָּל הַנְּשֹׂאֲרִים לְאַחָאָב בְּשִׁמְרוֹן עַד הַשְּׁמֶדוֹ כִּדְבַר יְהוָה
אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵל אֱלֹהָיו׃ וַיָּבֹא אֵלָיו מִכְתָּב מֵאֱלֹהָיו הַנְּבִיא
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִיד אָבִיךָ תַּחַת אֲשֶׁר לֹא הִלַּכְתָּ
בְּדַרְכֵי יְהוֹשָׁפָט אָבִיךָ וּבְדַרְכֵי אֲסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ הִנֵּה אֲנִי
שֹׁלַח

למוצאי שבת

שֶׁלַח לָכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל
וְהַנּוֹרָא:

וכשיאמר וישלח יכוין צגיתעריא שלו עולה למנין צמרכר ומקורו מסופי
חמשה פסוקי' של צדאסית והניקוד יולא' מדאסי הפסוקי'
ועולה למנין כ"ח וסגולתו לחן ללא' אללו צסוד וכ"ח פלא ח'ן ויס מנקדי'
אותו מדאסי תיצות שהסס יולא' מהן כזה צמרכר האדן. המיס. אור.
החסך. אחד. ועולי' לענין ס"ח כענין מ"י"ס צ ר
ונקדא שס הכנף וסגולתו צדך שיכוין צוכזה נד"ך
פ"ר על האויזים. יעלו ר"ס נד"ך א"ס

וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב מַלְאָכִים לִפְנֵי אֶל־עֲשׂוֹ אָחִיו אֶרְצָה שִׁעִיר
שִׁדָּה אָדָם: וַיֵּצֵי אוֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן לְאֲדָנִי
לַעֲשׂוֹ כֹּה אָמַר עֲבָדֶיךָ יַעֲקֹב עִם־לִבָּן גִּרְתִּי יֵאָחֵר עַד־עֲתָה:
וַיְהִי־לִי שׁוֹר וַחֲמֹר צֶאֱן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאִשְׁלָחָה לְהַגִּיד
לְאֲדָנִי לְמִצְאָ־חֵן בְּעֵינֶיהָ. וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל־יַעֲקֹב
לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־אָחִיךָ אֶל־עֲשׂוֹ וְגַם הִלֵּךְ לְקִרְאָתָהּ וְאַרְבַּע־
מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ וַיַּחֲזֵן אֶת־הָעַם
אֲשֶׁר־אִתּוֹ וְאֶת־הַצֹּאֵן וְאֶת־הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשְׁנֵי מַחֲנֹת:
וַיֹּאמֶר אִם־יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל־הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהַכָּהוּ וַהֲיָה
הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לְפִלִּיטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אַבְרָהָם
וְאֱלֹהֵי אֲבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֵל אֵלֵי שׁוּב לְאַרְצָה וְלְמוֹדֶדְתָּהּ
וְאִיטִיבָה עִמָּךְ: קִטְּנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל־הָאַמֹּת אֲשֶׁר
עָשִׂיתָ אֶת־עֲבָדֶיךָ כִּי בְּמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה
הֵייתִי לְשְׁנֵי מַחֲנֹת: (ויכוון לאלו ב' שמות הם"ו ויס צניקוד הפסוק הללו
יהוה יהוה יהוה) הַצִּלְנִי בָּא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי־יִרָא
אֶבְרָם אֶת־פָּנָיו וַיָּבוֹא וַהֲכִנִי אִם־עַל־בָּנִים: וְאַתָּה אֲמַרְתָּ
הִיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִּי אֶת זְרַעַךְ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא־
יִסְפָּר מִרְבֹּב:

וַיֵּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ
אָחִיו: עֲנִים מֵאֲתִים וּתְיָשִׁים עֲשָׂרִים רְחֵלִים מֵאֲתִים
וְאֵילִים עֲשָׂרִים: גְּמָלִים מִנִּיקוֹת וּבְגִינָהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת
אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֶתְנֹת עֲשָׂרִים וְעֵירִים עֲשָׂרָה: וַיִּתֵּן

למוצאי שבת

קצב

בִּיד-עֲבָדָיו עֲדָר עֲדָר לְבָדוּ וַיֹּאמֶר אֶל-עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ
הַשָּׁמַיִם בֵּין עֲדָר וּבֵין עֲדָר: וַיֵּצֵאוּ אֶת הָרָאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִכְגְּשֶׁהָ
עֲשׂוּ אִחִי וְשִׁאלָהּ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה וְאַנְּהָ תֵּלֶךְ וּלְמִי אַתָּה
לְפָנֶיהָ: וַאֲמָרָתָּ לְעַבְדָּתָּ לִיעֲקֹב מִנְּחָה הוּא שְׁלוּחָהּ לְאֹדְנִי
לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם--הִוא אַחֲרֵינוּ: וַיֵּצֵאוּ גַם אֶת-הַשְּׁנִי גַם אֶת-
הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת-כָּל-הַחֲלָכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר בְּדָבָר
הַזֶּה תִּבְדְּרוּן אֶל-עֲשׂוֹ בְּמִצְאָכֶם אֹתוֹ: וַאֲמָרָתֶם גַּם הִנֵּה
עַבְדָּתָּ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי-אָמַר אֲכַפְּרָה בְּכִי בְּמִנְחָה תְּחַלֶּכֶת
לִפְנֵי וְאַחֲרֵי-בֶן אֶרְצָה בְּכִי אוֹלִי יִשָּׂא פָנָי: וְהָעֶבֶר הַמִּנְחָה
עַל-פָּנָיו וְהִוא לֹן בְּלִילָה--הִוא בְּמִנְחָה: וְיִקָּם בְּלִילָה
הִוא וַיִּקָּח אֶת-שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת-שְׁתֵּי שִׁפְחָתָיו וְאֶת-אֶחָד עֶשְׂרֵי
יָלְדָיו וַיַּעֲבֵר אֶת מַעְבְּרֵי יָבֶק: וַיִּקָּחֶם וַיַּעֲבֵרֵם אֶת--
הַנְּחֹל וַיַּעֲבֵר אֶת-אֲשֶׁר-לֹן: וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוּ וַיֹּאבֶק
אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לִזְנוֹ
וַיִּגַע בְּכַף-יָרְכּוֹ וַתִּקַּע בְּכַף-יָרְכּוֹ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוֹ עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר
שְׁלַחְנִי כִּי עֲלֶה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחָה כִּי אִם--בִּרְכָּתָנִי:
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-שָּׂמָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
עוֹד שָׂמָה כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׂרִיתָ עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים
וְהוֹבֵל: וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה--נָא שָׂמָה וַיֹּאמֶר לָמָּה
זֶה תִּשְׁאַל לְשִׁמִּי וַיִּבְרָךְ אֹתוֹ שֵׁם: וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם
פְּנִיָּאל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי:
וַיִּזְרַח-לֹן הַשָּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צָלַע עַל-
יָרְכּוֹ: עַל-כֵּן לֹא-יֵאָכְלוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד
הַנֶּשֶׁה אֲשֶׁר עַל-כֹּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף-יָרְכּוֹ
יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׁה: וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה עֲשׂוֹ בֹא
וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיִּחַץ אֶת-הַיָּלְדִים עַל-לֶאָה וְעַל-
רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת: וַיִּשֶׁם אֶת-הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת-יָלְדֵיהֶן
רַאשֵׁינָה וְאֶת-לֶאָה וַיִּלְדֶּיהָ אַחֲרָיִם וְאֶת-רָחֵל וְאֶת-יוֹסֵף
אַחֲרָיִם: וְהוּא עָבַר לְפָנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֹׁבַע פְּעָמִים
עַד-נִשְׁתָּהוּ עַד-אֲחִיו: וַיִּדְרֹךְ עֲשׂוֹ לְקִרְאתוֹ וַיִּחַבְּקֵהוּ וַיִּפְלַע-
צוּאָרוֹ

למוצאי שבת

צוּאֲרֹוּ וַיִּשְׁקֹהוּ וַיִּבְכּוּ: וַיֵּשֶׁא אֶת-עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת-הַנָּשִׁים
וְאֵת הַיָּלְדִים וַיֹּאמֶר מִי-אַלֶּח קָדָה וַיֹּאמֶר הַיָּלְדִים אֲשֶׁר-חָנָן
אֱלֹהִים אֶת-עַבְדָּהּ:

וַתִּגְשֵׁן הַשְּׂפָחוֹת הַזֶּה וַיִּלְדִּיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיֶן: וַתִּגַּשׁ גַּם-לֵאמֹר
וַיִּלְדֶּיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַאֲחֵר נִגַּשׁ יוֹסֵף וַרְחֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּ:
וַיֹּאמֶר מִי לָהּ כָּל-הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לְמַצֵּא--
חֵן בְּעֵינֵי אַדְנִי: וַיֹּאמֶר עָשׂוּ יֵשׁ-לִי רַב אָחִי יְהִי לָהּ אֲשֶׁר--
לָהּ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל-נָא אִם-נָא מַצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיהָ וְלִקְחָתָהּ
מִנְּחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל-כֵּן רָאִיתִי פָנֶיהָ בְּרָאֵת פָּנַי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי:
קָח-נָא אֶת-בְּרִכְתִּי אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לָהּ כִּי--חַנְּנִי אֱלֹהִים וְכִי
יֵשׁ--לִי-כָּל וַיַּפְצֵר-בּוֹ וַיִּקָּח: וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכְּהָ וְאֶלְכָה
לְנִגְדָּהּ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַדְנִי יוֹדֵעַ כִּי--הַיָּלְדִים רַכִּים וְהַצֵּאן
וְהַבָּקָר עֲלֹות עָלַי וְדַפְקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כָּל-הַצֵּאן:
יַעֲבֹר--נָא אַדְנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאַטִּי לְרִגְלִי
הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר--לִפְנֵי וְלִרְגֵל הַיָּלְדִים עַד אֲשֶׁר-אָבֹא אֶל--
אַדְנִי שְׁעִירָה: וַיֹּאמֶר עָשׂוּ אֲצִיגָהּ-נָא עִמָּה מִן-הָעַם אֲשֶׁר
אִתִּי וַיֹּאמֶר לְמָה זֶה אֲמַצֵּא-חֵן בְּעֵינֵי אַדְנִי: וַיֵּשֶׁב בַּיּוֹם
הַהוּא עָשׂוּ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה: וַיַּעֲקֹב נָסַע סָבְתָה וַיָּבֹן לוֹ
בֵּית וּלְמִקְנֵהוּ עֲשָׂה סָבְתָה עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם
סָבְתָה: ׀ וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שָׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
כְּנַעַן בְּבָאוּ מִפְּנֵי אֲדָם וַיִּחַן אֶת-פָּנָיו הָעִיר: וַיִּקֹּן אֶת-חֲלֻקַּת
הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה-שָׁם אֲהֵלוֹ מִיַּד בְּנֵי-חַמּוֹר אָבִי שָׁכֶם
בְּמֵאָה קְשִׁיטָה: וַיַּצֵּב-שָׁם מוֹבָח וַיִּקְרָא--לוֹ אֵל אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל:

גרסינן פרק כל כתבי אמר ר' חנינא לעולם יסדר אדם שלחנו צמולאי
שבת אף על פי שאינו נדיך אלא לכזית כו' ר' אבהו עצדין ליה
צמפוקי שבת עגלה תליתאה היה אכיל מיני' כוליתא כי גדל חצימי
צדיה אמר ליה למה לך כולי האי לאפסודי נשזוק כולייא ממעלי
שבתא שזקוה ואתא אריה אכלה ופידש דש"י ז"ל צמולאי שבת כמי כזור
שבת ללוותו ציזיתו דרך כזור כאדם המלוה את המלך
צזאתו מן העיר ע"כ. ואמרו חכמים אצר אחר כזרז צאדם ונסכו
שמו ואינו כהנה צסום אכילה שיאכל האדם אלא כשיאכל צמולאי שבת
ללוותה

למוצאי שבת

קצב

ללוחה. ואמנם העיקר צוה הוא כי בדרך שצחכנסת שבת ניתוסף
מחול על הקדש וזה מועיל לאדם נתוסף שבת כפס יתרה וכיוצא כך
יהיה צליחה כי מה שהאיש הישראלי עושה מתמיד ומעמיד עליו אותם
האדם המיתוסף צו ציוס השבת וכנגד התוספת הנמלא לאדם צענין
הסעודות כך ימלא לו צסעודה זו לכבוד השבת כי הנה זה צסוד
הצריחה כי שם מן עולמתאן דמטרוניתא והסריסים רואי פני המלך
והוא הגורם להשאר צאדם חלק הנשמה כבודע.

ולכן אסוד להתעסק צמלאכה ואפילו צדיק וגם שלא להסיר צגדי
שבת עד אחר סעודת מולאי שבת והאוכלים אותה עד אחר ד'
שעות צלילה לא עשו ולא כלום וגם היא תועלת כפלא להשאיר צדכה
צכל סעודת החול על ידי אכילה זו ולהאיר צכל סעודת ו' ימי החול
מקדושת שבת שמליחות סעודה זו כנגד אור חוזר דכל סעודות שבת.
והאיש הירא לא יעצור תלעשותה כי מאצד עונה הרבה. ויהא זהיר לסדר
סלחנו צכבוד כסעודת שבת יסדר צה שתי ככרות ויעמד צה ויאמר:

אַתְּקִינִי סְעוּדָתָא דְּמַהֲמֻנָתָא אַתְּקִינִי סְעוּדָתָא דְּאֵי
הִיא סְעוּדָתָא דְּדוֹר מַלְכָּא מְשִׁיחָא דְּאַבְרָהָם
וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב אֲתִיּוֹן לְסַעְדָּא בְּהֻדָּה:

ליחרא סמא דקודשא צריך הוא ושכינתיה צדחילו ורחימו הנה אנכי
צא לסעוד סעודה רציעית של שבת ללוות את המלכה וללוות
מהנפש יתירה צחינת חיה שבה המסתלקת עמה ולהשאיר צדכה צכל
סעודתינו צששת ימי החול מקדושת השבת וצכן צבח סגולתה שמדנו
כאישון צת עין וצכל כנפיד תסתידנו והושיענו מצער חיצוט הקצר
ותשכין את כר"ן צמשכנות. מצטחים ויהי נעם יהוה אלינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ואחר כך יעול ידיו ויצרך ויקח משתי ככרות שלפניו הא' מהם
ויצלע ומודיו צ"ל היה כוהג לצלוע צסעודה זו צפרוסה צצחינת
דוד סוד המלכות לחם עוני כבודע ולא הונח לנו ויהדר צסעודה זו
אחר מין שתאצ עלינו ציושר אף שהוא ציוקר דרצי אצבו עצדין ליה
ענלא תליתאכ לאכול מיניה כוליתא כנ"ל ואשרי העונד את ה' צשמחה:

ראש חדש

כנסין צצית הכנסת ומתחיל השליח ליצור צרכי נפשי תמלא צדק צ"ע ע"א.
ואומר ערצית כשאר הימים ומזכירין צעבודה אלהינו ואם לא הזכירו
אין מחזירין אותו מה שאין כן ציוס. שאם לא סיים חוזר
לעבודה. ואם סיים חוזר לראש:

תפלה לאומרה ארצע פעמים צכל ראש חדש וצפרט צזמן המגפה
הרחמן יצילנו עם כל אחינו. ואחר פעם ראשונה יאמר אנה

צכח

בה B b

Tephila Sphard.

לראש חדש

זכח וכו' כאשר תראה. ויכוין השם ולא יוליאם ח"ו בשפתיו. בדאשונה
אצ"ב ית"ץ. קר"ע שט"ץ. דשניה כג"ד יכ"ס. דשלישית צט"ד לת"ג. חק"צ
טכ"ע. דרביעית יג"ל פז"ק. סקו"לית: עלינו

ביום ראש חדש מתפללים כשאר הימים עד גאל ישראל. ומזכיר אלהינו
בעבודה ואומר הלל גדילוג. והיחיד אינו מצדך בתחילה ולא
צסוף. והשליח לצד מצדך:

הימים שגומדין ההלל סי' בבב"ח ב' ימים ראשונים של פסח ב'
של שזעות ט' של סכות ח' של חנוכה. כ"א יום. סי'
אך לדיקים יודו לשמך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו
לקרוא את ההלל!

(בחנוכה אומר לגמור את ההלל):

הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה: יהי
שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: ממזרח
שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: רם על כל גוים
יהוה על השמים כבודו: מי כיהוה אלהינו המגבהי
לשבת: המשפיל לראות בשמים ובארץ: מקימי
מעבר דל מאשפת ירים אביון: להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה
יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה
יגם הירדן יסב לאחור. ההרים רקרו באלים גבעות
כבגי צאן: מה לה הים כי חנום הירדן תסב לאחור:
ההרים תרקרו באלים גבעות כבגי צאן: מלפני ארון
חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההופכי הצור אגם
מים תלמיש למעינו מים:

בחנוכה מוסיף:

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך:
למה יאמרו הגוים איה בא אלהיהם: ואלהינו בשמים כל
אשר

לראש חדרש

קצר

אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבְיָהֶם בְּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם
וְלֹא יִרְבְּרוּ עֵינִים לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזֻנִּים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם
וְלֹא יִרְיֹחוּ: יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא יִהְגּוּ
בְּגִדוֹנָם: כְּמוֹתֵהֶם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּטִחַת בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בְּטִחַ
בְּיָ עֶזְרָם וּמִגָּם הוּא: בֵּית אֶהְרֹן בְּטָחוֹ בְּיָ עֶזְרָם וּמִגָּם הוּא:
יֵרְאִי יְיָ בְּטָחוֹ בְּיָ עֶזְרָם וּמִגָּם הוּא:

יְהוָה זְכָרְנוּ יְבָרֶךְ יְבָרֶךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ אֶת
בֵּית אֶהְרֹן: יְבָרֶךְ יֵרְאִי יְהוָה הַקְטָנִים עִם
הַגְּדוֹלִים: יִסַּף יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים
אַתֶּם לִיהוָה עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִיהוָה
וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם: לֹא הִמָּתִים יִהְלְלוּהָ וְלֹא כָּל
יֹדְרֵי דוֹמָה: וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַלְלוּהָ:

זחנוכה עוסף:

אֶהְבֶּתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַחֲנוּנֵי. כִּי הִטָּת אָזְנוֹ לִי וּבִימִי
אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבִלִי מִנֹּת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל מִצְאוּנֵי. צָרָה
וְגֹן אֶמְצֵא: וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא. אָנָּה יְהוָה מַלְטָה בַּפֶּשֶׁי: חֲנוּן
יְהוָה וְצָדִיק. וְאַלְהֵינוּ מֵרַחֵם: שִׁמְרֵ פִתְּאִים יְהוָה. בִּלְוֹתִי וְלִי
יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי בַּפֶּשֶׁי לְמִנוּחַיִכִי. כִּי יְהוָה גָּמַל עָלַיִכִּי: כִּי חִלַּצְתָּ
בַּפֶּשֶׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינֵי מִן דְּמָעָה. אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי
יְהוָה. בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֶדְבָּר. אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי
אֶמְרָתִי בַּחֲפוּזִי. כָּל הָאָדָם בֹּזֵב: עַד כֻּחַ

כָּמָה אֲשִׁיב לִיהוָה כָּל תַּגְמוֹדוֹתַי עָלַי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת
אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: נִדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם
נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו:
אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי עֲבָדָךְ אֲנִי עֲבָדָךְ בֶּן אֲמִתָּה פִתְחָת
לְמוֹסְרִי: לָךְ אֲזִכָּח וְזָכַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא:
נִדְרֵי לִיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹת בֵּית
יְהוָה בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ:

הללו

לראש חדש

הַלְלֵנוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִיּוֹת: כִּי
גִבּוֹר עָלֵינוּ חֲסָדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ:
מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יְהוָה לִי לֹא
אֵירָא מִתּוֹ יַעֲשֶׂה לִּי אֲדָם: יְהוָה לִי בְּעֹרִי וְאֲנִי
אֲרָאָה בְּשִׁנְאִי: טוֹב לְתַסּוֹת בִּיהוָה מִכְּטַח בְּאָדָם: טוֹב
לְחַסּוֹת בִּיהוָה מִכְּטַח בְּנִדְיָבִים: כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם
יְהוָה כִּי אֲמִלָּם: סְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי
אֲמִלָּם: סְבוּנִי בְּדַבְרִים דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה
כִּי אֲמִלָּם: דָּחָה דְחִיתֵנִי לִנְפֹל וַיהוָה עֲזָרְנִי: עֲזֹר
וְיִמְרֹת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי
צְדִיקִים יִמִּין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: יִמִּין יְהוָה רוּמָהּ יִמִּין
יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: לֹא אָמוֹת כִּי אֲחִיָּה וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי
יְהוָה: יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתַּנְנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי
צֶדֶק אָבֹא בָם אֲוֹדָה יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים
יָבֹאוּ בוֹ: אֲוֹדָה כִּי עֲנִיתֵנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אֲוֹדָה
מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הִתְדָה לְרֹאשׁ פָּנָה: אֲנִי מֵאֵת יְהוָה
הִתְדָה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עֲשֶׂה
יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בוֹ: זֶה
אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָא: אֲנִי אֲנִי יְהוָה הַצִּלְתִּיחָה נָא: אֲנִי
בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: צִוּוּ
אֵל יְהוָה וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעַבְתִּים עַד
קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֱלֹהֵי אֲתָה וְאֲוֹדָה אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמָה:
אֵלֵי הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: כִּי

יהללוך

לראש חדש קצה
 יתללוק יהוה אלהינו כל מעשיך וחסידיך וצדיקים
 עושי רצונך ועמך בית ישראל כלם. ברנה
 יודו ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך כי לך טוב
 להודות ולשמוך נעים לומר ומעולם ועד עולם אתה
 אל היחיד אינו אומר הצדקה אלא ימתין וישמע מפי ש"ץ הצדקה צימו
 בדילוג ועונה אמן: ברוך אתה יהוה מלך מהלל בתשבחות
 אמן: ועוז לומר פסוק זה אחר ההלל ג"פ:

ואצדקס זקן צא צימים וכו' צדק את הצדקס צכל: (וינוין זכדיהו שמרנו
 וחסיני. בן יחי רלון מלפניך אלהים חיים ומלך עולם אשר צידו נפש
 כל חי אמן בן יחי רלון:

ואומר החזן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא רי ברך ברעיותה וימליך
 מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה: בחיבון וביומיבון
 ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה
 רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך. וישתבח. ויתפאר
 ויחרום. ויתנשא. ויתהדר. ויתעלה. ויתהלל. שמה. דקודשא
 בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא. שירתא. תשבחתא. ונחמתא.
 דאמירן בעלמא ואמרו אמן:

תתקבל צלותהון ובעיותהון דכל בית ישראל קדם אבוהון דבשמיא
 וארעא ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא. חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא
 ודפואה וגאולה וסליחה וכפרת ורינוח והצלה לנו ולכר
 עמו ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום במרומי הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כר
 ישראל ואמרו אמן:

וקודם שיוציא ספר תורה שליו לצור אומר פסוקים אלו:

יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל
 יטשנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך זרעם ונשאים עד
 העולם: (הושע יהוה את עמך את שארית ישראל) בעבוד דוד
 עבדך אל תשב פני משיחה: ומולוין ספר תוככי:

לראש חדש

ונעת הולאת ספר תורה זרע חדש אומר:

יהי רצון מלפניך ה' אלהי אברהם ויחזק אבינו יעקב אלהי
השמים ואלהי ארץ שתהא שעה זו שעת רחמים לקבל
תפלותינו לפניך זרעון להיות מיון בוקצין לעורר אהבת דודים למעלה.
איש יחד פני דעבו ויתד זה השפע בכל העולמות וזכח סגולת תפלותינו
היום האירה פניך במשפט האורים והיו למאורות על כסא דוד ועל מתלכתו
להבין אותה ולסעדה במשפט ולדקה ששון ושמחה ימלא זה עד ילא
כנגה לדקה צלצן ותוליא למחה וכנגה זרועיה תלמיח. ותרום ותנשא
עד היום לזית חן לראש שני מלאכי זכר ה' ומזיו השפע ההוא יושפע
עלינו לנו זני מלאכים זני רחל אמתו שפע ישועה ורחמים על כל נר"ן
לכונן את לצננו לאהבה וליראה את שםך יראת הדוממות ולעצרך באמת
אנחנו וזרענו וזרע זרענו והיה נא ללוד מעוז לשני מלאכיך הקדושים
שרי החסד והגבורה מליצי יושד על עם צחידך כהיום הזה לעמוד כגד
ס"ת הדשע המטעין עלינו ולמלא למים בנוזים ולדס נקיים וצדצ גאונך
תהדס קמייך. תזדס ודוח תשאלס. וירלו נא לפניך שיח שפתותינו
בתפלתנו היום דוגמת קדצן כשעיר להפין עזה המקטרג מעלנו. ויהא
החדש הזה סוף וקץ לכל לדותינו תחלה וראש לפדיון גפסנו. אהבת עולם
תצויל לעמך עדת סגולתך וצדית אצות לצנים תזכור והיה מדי חדש צחדשו
ומדי שנת צשצתו יצא כל צסר להשתחוות מול הדדת כצורך צירושלס ואת
למח דוד עצדך תהדה תלמיח וקדנו תרום ציטותך יראו עינינו ויגלכצודנו
ועלו מושיעים צהר ציון לשפע את הר עשו והיתה לה' המלוכה והיה
ה' למלך על כל הארץ ציוס ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד. עשה למען
שמוך. עשה למען ימייך. עשה למען תורתך. עשה למען קדושתך.
ולמען קדושת י"צ גרופי שמות הוי"ה. וי"צ גרופי שמות אלה המאירים
צי"צ ראשי חדשים יהיו לרצון אמרי פי והביון לצי לפניך יהוה לודי וגאלוי.
ויהיו עס ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.
ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים צדוצ חסדך ענני צאמת ישעך.
ואומר החזן צדוך המקום. וגדלו. ואת התורה כמו צחול. וקורין
צו ארצעה גצרי צפרסה זאת. כהן עד עלת תמיד. לוי חוזר
פסוק ואמרת להם עד רציעית ההין שלישי עד ונסכה. רציעי עד ונסכו:

קריאה של ראש חדש

וידבר יהוה אל משה לאמר: צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני להמי לאשי
ריח ניחח תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה כבשים בני
שנה תמימם שנים ליום עליה תמיד: את הכבש
אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין
הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה
בשמן

לראש חרש קצו

בְּשֵׁמֶן כְּתִירַת רִבִּיעֶת הַהֵיזֵן: עֲלֹת תָּמִיד הַעֲשִׂיהָ
בְּהָרִי סִינִי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְגִסְכּוֹ רִבִּיעֶת
הַהֵיזֵן לַכֹּבֵשׁ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֵּךְ גִּסְךְ שֶׁכֶּר לַיהוָה: וְאֵת
הַכֹּבֵשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר
וְגִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

צמח מתחילין כלן:

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיט שְׁנֵי-כִבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תִּמְיָמִם וְשְׁנֵי
עֲשָׂרִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן וְגִסְכּוֹ:
עֲלֹת שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ עַל-עֲלֹת הַתָּמִיד וְגִסְכָּהּ: פ
וּבְרֵאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בֹקֶר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה
תִּמְיָמִם: וְשִׁלְשָׁה עֲשָׂרִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן
לִפְּרֵי הָאֶחָד וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן
לְאַיִל הָאֶחָד: וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֵלֹת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן
לַכֹּבֵשׁ הָאֶחָד עֹלָה רִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיהוָה: וְגִסְכֵּיהֶם
חֲצִי הַהֵיזֵן יִהְיֶה לֶפָר וְשְׁלִישִׁת הַהֵיזֵן לְאַיִל וּרְבִיעֶת
הַהֵיזֵן לַכֹּבֵשׁ יֵין וְאֵת עֲלֹת חֹדֶשׁ בְּחֹדְשׁוֹ לְחֹדְשֵׁי
הַשָּׁנָה: וְשַׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה עַל-עֲלֹת
הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְגִסְכּוֹ:

ואומד החזן חצי קדים וגוללים ס'ת:

ומחזירין ס'ת לעקומו. ואומדים יהללו וכו'. וחולצין התפילין. אחד
כך אומד חצי קדים ומתפללים מוסף:

סדר העבודה לר"ח ולראש השנה ולמועדים

ובבין וכך היתה עבודת מוסף של ראש חדש צצית אלהינו. הציאו את
המוספין פרים שנים ואיל אחד צני שתי שנים. ושצעה כצנים צני
שנה תמימים וכולם עולות. ושעיר עזים צן שנתו לחטאת. תורה אחת
לראשי חדשים כולם ול' ימי הפסח ולעזרת וליום עוצ האחרון של חג.
אלא שצאותו היום לא היה שם אלא פר אחד צלצד. ועוד שצראש חדש
וראש השנה מי שזכה צפיים שחדית זכה למוספין. וצדגלים אחד להם
התמונה לכהנים כל תשמדות הרוצים לעצור צואו הפיסו מי שוחט מי
זורק מי מעלה אנרי המוספין לכזש. העלם לכזש חזרו והפיסו מי מעלה
סוטה

לראש חדש

אותם מן הכזש למזנח. ועוד שזרש חדש ורש השנה היו האזרים
כתונים על ברכוז המזנח תלמעלה צין קרנות המזנח וכל שנתות השנה
והרגלים היו כתונים מחלי כזש ולמעלה חלו ואלו כלפי מזרח. השקו
את המוספים ונקדום ועקדום שחטם השוחט זלפון וקצל המקצל את
דמם אחד אחד זבלי שרת זלפון נעל דם החטאת עלה זכזש ופנה
לסוזז וזא לו לקרן דרומית מזרחית וטוול אלזעו הימנית דם וסומך
זאמה מכאן וזגודל מכאן ומחטא ויורד על חודה של קרן ומקנח אלזעו
זשפת המזרק וכן ללדזע קרנות. שיירי הדם היה שופך על יסוד דרומי.
נעל דם העולות אחת אחת ונתן צמזרח שתי מתנות שהן לרזע מחלי
המזנח ולמעלה. והשיירים שופכן על יסוד דרומי. הפשיעו את העולות
ונתחום כמשפט ומקדום למי שזכה זהם לאלים ולכזשים. הזשר צחמשה.
הדאשון זרש וזרגל. השני זשתי הידים. השלישי צעוקן וזרגל. הרביעי
זחזה וזגידה. החמישי זשתי הדפנות. הקרצי והסולת והיין לכזשים
אחד אחד. ולאלים שנים שנים. והפרים קריצים צעשדים ולרזעה.
הרש זאחד והרגל זשנים. העוקן זשנים והרגל זשנים. החזה זאחד
והגדה זשלה. שתי הידים זשנים ושתי הדפנות זשנים. הקרצים
והסולת והיין זשלה. שלשה עמדו זשורה והעלה כל אחד מה שזכה
זו מכל אחד מהן לכזש או על ברכוז המזנח ומלחו ויורדו. קרע את
החטאת והולי את האמודין נתנם צמגם והעלה אלל אזרי העולות
ומלחם וירד. עלו מי שזכו והעלו אזרי העולות תחלה ואחר כך אמורי
החטאת על גזי המערכה. נתנו מלח על גזי המנחות וזללום שלשה
עשדונים סלת זחלי ההין שמן לפר ושני עשדונים זשלישית ההין לליל
ועשדון זרזיעית ההין לכזש והקטידום. מוסף ראש השנה ומנחת
העומר ועולתו ציוס ז' של פסח ושתי הלחם וקרזנותיו צעזרת מקדימין
אותם ומנחתן לנסכי היין. הציאו יין לנסך במדת השמן. אם היו שם
מוספים הרזה תדיר קודם. של שזת לשל ר"ח ושל ר"ח לשל ראש השנה
וכן לכל שאר המועדות. תקעו והדיעו ותקעו ודזדו הלויס צשיר כמשפטן.
זשזת כותנים אח"כ לחם פנים לפני ה' והקטירו הצזיכים לחטאת
ראש חדש ושל ראש השנה. כהני צית אז זכו זהם ואין חולקים לעולם
קרזן כנגד קרזן אלל כל הפושט ידו ליעול נוטל מכל אחד ואחד. ושל
רגלים יד כל המשחדות שוב זו. חודה אחת לשיירי מנחת העומר צזמנו
ולשחי הלחם צזמנו ולחטאת ולשלמים הצאים צשזילם אלל שבהן גדול
נוטל חלק א' מן הלחם ואם רזה נוטל מהכל חלק זרש ונאכלים לפנים
מן הקלעים לזכרי כהונה ליום ולילה עד חלות. אשרי העם שככה לו
אשרי העם שה' אלהיו: (ואחר כך יאמר) אלהינו ואלהי אבותינו מלך
רחמן רחם עלינו וכו' ככתוב צמוסף:

מוסף לר"ח בחול ובשבת

כשחל ראש חדש זשזת מתפללים כמו זשזת. ומזכירין יעלה ויזא
זהודאה. וקוראים הכלל. וקדים תתקצל. ואומר אחי
הראת וגו'. ומזליאין שני ספרים זאחד קורין שזעה צפרשת השצוע.
וקדים עד לעילא. זשני המפטיר קורא וציוס השזת וזרשני חדשיכם
עד ונסכו. וקדים לעילא. ומפטירין צישעיהם"ו (חזן מראש חדש אלול
שחל

מוסף לר"ח בחול ובשבת קצו

שחל להיות בשבת שמפטידין עמיה סועדה). ואחר כך מצדד למלך ולקהל. ואומרים אשרי. וצדד ה' אשר נתן ענוה. ויהי ה' אליהם עמנו. ומחזירין הספרים למקומן. ואומר החזן קדיש ומתפללין. ויכוין כל צד שם זה בכל הצרכות. ושתי אותיות מהשם עלמו בכל פעם שהוא כודע כאשר תראה:

ארון הכל. יאהדונהי. היה הוה יהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלהך:

ברוך אתה יהוה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו.

אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב.

האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. גומל חסדים

טובים קנה הכל. וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל

לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יהוה (הר)

מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב

להושיע (צחז מוריד הטל) (וצחז משיב

הרוח ומוריד הגשם) מכלכל חיים בחסד. מחיה

מתים ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים

ומחיה אסורים. ומקים אמונתו לישיגי עפר. מי

במוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך במית ומחיה

ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יהוה

מחיה המתים:

בחזרת שליח לצד אומר:

כְּתוּב יִתְּנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּאֲכִיב הַמוֹנִי מְעַלְלֵה. עִם עֲמִיךָ

יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מִטָּה. יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁ בַּדְּבָר

הָאֶמֶר עַל יַד גְּבִיָּאָךְ. וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ.

קְדוֹשׁ. יְהוָה צְבָאוֹת מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

בחול

מוסף לר"ח בחול ובשבת

בחול

בשבת

לַעֲמַתָּם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים : כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם . וּמִשְׁרָתוֹ
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה . מִמְּקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁהּ כְּתוּב
 לֵאמֹר : יְמִלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם
 אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ : יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ : מִמְּקוֹמוֹ הוּא
 יִפֶּן בְּרַחֲמָיו לַעֲמוֹ . הַמִּיחָדִּים שְׁמוֹ עָרַב וּבִזְקָר בְּכָל יוֹם תָּמִיד
 אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
 הוּא אֱלֹהֵינוּ . הוּא אָבִינוּ . הוּא מֶלֶכֵּנוּ . הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ . הוּא
 יוֹשִׁיעֵנוּ . וַיִּגְאָלֵנוּ שְׁבִית . וַיִּשְׁמָעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל חַי לֵאמֹר .
 הֵן גְּאֻלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם : וּבְדַבְרֵי קִדְשָׁהּ כְּתוּב לֵאמֹר : יְמִלֵּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ
 צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ :

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקִדּוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ
 סְלָה כִּי אֵל מְלֵךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה : בְּרוּךְ
 אַתָּה יְהוָה הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

בחול

בשבת

רֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לַעֲמָה נִתְּתָה . וּמִן פִּכְרָה
 לְכָל תּוֹלְדוֹתָם בְּהַיּוֹתָם מִקְרִיבִים לְפָנֶיהָ וּבַחֲרִיצוֹן
 שְׁעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בְּעֶדְם זָכִיר לְכָלם יְהִיו וְתִשׁוּעַת
 נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאָה . מִזִּבְחָהּ חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן תִּכְיֶן וְעוֹלֹת
 רֹאשׁ חֹדֶשׁ נִעְלָה עָלֵינוּ וְשְׁעֵירֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה בְרִצּוֹן
 וּבַעֲבוּרַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׁמַח
 אַתָּה יְצִרְתָּ עוֹלָמָהּ מִקְדָּם . כְּלִיתָ
 מְלֹאכְתָּהּ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי . בְּחִרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָאֲמוֹת
 וּרְצִיתָ בָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹרֵיךָ
 וְקִרְבָּתָנוּ מִלִּפְנֵי דַעְבוּדְתָּהּ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עָלֵינוּ קָרָאתָ . וְתַחֵן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
 שְׁבָחוֹת דְּמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים

מוסף לר"ח בחול ובשבת קצח
 נשליח פָּלְנוּ וְשִׁירֵי דָּוִד חֲדָשִׁים לְכַפֵּרָה • וְלִפְנֵי
 עֲבָדֶיךָ נִשְׁמַע בְּעִירְךָ שְׁחָטָאנוּ לִפְנֵיךָ יְהוָה
 הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ • אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ •
 אֲהַבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם • הִרְבָּה עֵירָנוּ וְשָׁמַם
 וּבְרִית אֲבוֹת לִבְנִים מִקִּדְשָׁנוּ וְגִלָּה יִקְרָנוּ
 הַזִּכִּיר • וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ •
 וְאִין אָנוּ יְכוּלִין לְהִקְרִיב לִפְנֵיךָ קָרְבָּן וְלֹא כֹהֵן שִׁיכְפֹּר
 בְּעֵדָנוּ •

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ •
 שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצָנוּ • וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלָנוּ •
 וְשִׁם נַעֲשֶׂה לִפְנֵיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת חֻבּוֹתֵינוּ • תִּמְיִדִין
 בְּקִרְרָן • וְכִוּסָּפִין כְּהִלָּכָתָן • אֶת מוֹסֵף (נִשְׁמַע וְלֹא אֶת
 מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה •
 נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לִפְנֵיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רָצוֹנְךָ כְּמוֹ
 שִׁכַּתְבָּת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדֶךָ כְּאָמֹר •

וְאֲחֵרֵינוּ לְאוֹמְרִים וְזִלְזוּלֵינוּ חֲדָשִׁים •	זִמְזַת מוֹסִימִים וְכִוּוֹם הַשָּׁמַיִם •
וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים	וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תִּמְיָמִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד	וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלֶת כִּנְחָה
כִּבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה	בְּלוּלָה בִּשְׁמֶן וְנִסְכּוֹ •
תִּמְיָמִים • וּמִנְחָתָם	עֹלֹת שִׁבְרַת בְּשִׁבְתוֹ עַל
וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבַּר שְׁלֵשָׁה	עֹלֹת הַתִּמְיָד וְנִסְכָּה •
עֶשְׂרֹנִים לֶפָר וּשְׁנֵי	וְזִלְזוּלֵינוּ חֲדָשִׁים •
עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לֶכֶבֶשׂ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ וְשִׁעִיר לְכַפֵּר	
וּשְׁנֵי תִמְיָדִין כְּהִלָּכָתָן •	

אלהינו

מוסף לר"ח בחול ובשבת

אלהינו ואלהי אבותינו . חדש עלינו את החדש
הזה . לטובה ולברכה . לששון ולשמחה
לישועה ולנחמה . לפרנסה ולכלכלה . למחילת
הטא . ולסליחת עון . ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל
צרותינו . תחלה וראש לפדיון נפשנו . כי בעמך ישראל
מפל האמות בחרת . וחקי ראשי חדשים להם קבעת :

צצת מוסיפים קודם הצדקה :

בחול אומרים כלן הצדקה :

ברוך אתה יהוה מקדש ישראל וראשי חדשים :

ישמחו במלכותך
שומרי שבת

וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי . כלם ישבעו

ואמר לזה כ' סלימו וכו' :

ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
ימים אותו קראת :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו . קדשנו
במצותיך . שים חלקנו בתורתך . שבענו

מטובך . שמח נפשנו בישועתך . וטהר לבנו לעבדך
באמת . והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת
קדש . ויגורו בה כל ישראל מקדשי שמך : ברוך
אתה יהוה מקדש השבת וישראל וראשי חדשים :

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה
והשב העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון . ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך :

ואתה ברחמיך הרבים . תחפז בננו ותרצנו .
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יהוה המחזיר שכינתו לציון :
מודים

מוסף לר"ח בחול ובשבת קצט

מודים ודנים:

מודים אנחנו לך	שאתה הוא
יהוה (ונ) אלהינו ואלהי	אבותינו לעולם ועד
צורנו צור חיינו ומגן	ישענו אלה הוא
לדר ודר נודה לך וגם פר	תהלה על חיינו
המסורים בידך ועל	נשמותנו הפקודות לך
ועל נפיק שכל יום	עמנו ועל נפלאותיה
וטובותיה שכל עת	ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיה	המרחם כי לא תמו חסדיו

ההודאות

זמנו לומר:

על הנסים על הפורקן על הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה: בימי מתתיה בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו בשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה על עמך ישראל לשבחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם ונתת את הינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים ורשעים ביד צדיקים וטמאים ביד טהורים וזדים ביד עוסקי תורתך ואלה עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כך באו בגיה לרביר ביתה ופנו את היכלה וטהרו את מקדשיה והדליקו נרות בחצרות קדשה וקבעו שמונה ימים (תנבה) אל

מוסף לר"ח בחול ובשבת

אלו בהלל ובהודאה. ועשית עמכם נסים ונפלאות ונזרה לשמך
הגדול סלה:

ועל כלם יברך ויתרומם. ויתנשא תמיד שמך
מלפנינו לעולם ועד וכל החיים יודוך סלה:
ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם פי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב: ברוך אתה יהוה (הי) הטוב שמך ולך נאה
להודות:

בחדת שליש נזור סומר:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו הכהנים.
עם קדושיה באמור. יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליה
ויחנך: וישא יהוה פניו אליה וישם לה שלום: וישמו את שמי על
בני ישראל ואני אברכם:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
כלנו יחד באור פניך. כי באור פניך גתת לנו יהוה
אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד צדקה ורחמים
ברכה ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את
כל עמך ישראל ברוב עוז ושלום:

ברוך אתה יהוה המברך את עמו ישראל בשלום
אמן: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יהוה צורי וגאלי:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה
ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה. פתח לבי בתורתך. ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי. וכל הקמים עלי לרעה. מהרה הפך עצתם
וקלקל מחשבותם. יהיו כמץ לפני רוח ומלאך יהוה

דוחה

מוסף לר"ח בחול בושבת

ד
רוחה: עשה למען שמך. עשה למען מינה. עשה
למען תורתך. עשה למען קדשך. למען יחלצון
ידיך הושיעה מינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון
לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

כודע ופוסע ב' פסיעות לאחריו ועוקר דגל שמאל תחילה וצעודו כדוע
ימער עושה שלום וישתחוה לנך שמאל. וזיעשה שלום ושתחוה לימין.
ואח"כ ישתחוה לפניו:

עשה שלום בקרוביו. הוא ברחמי עשה שלום
עלינו. ועל כל ישראל ואמרו אמן:

נשעה שהש"ץ אומר זרבת בהנים טוב לומר תפלה זו ויכון השם הגדול
הקדוש בן עשרים ושתיים אותיות היואל מפסוקים של זרבת בהנים ולא
יואל מפיו השמות ח"ו:

אל' נא קדש' תשועת' מלפיד (ר"ת אנהתם).
פחדך' סר' פולחם' ממלסר (ר"ת פסתם).
פרה' סועים' פקח' סומים' ישעך' מלפיד (ר"ת פספסים).
דלה' יוקשים' וקנן' נפולים' סמוך' יי' מפלתינו (ר"ת דיונסים).
צדוך' שס' כצור' מלכותו לעולם ועד:

ואומר החזן קדים תתקבל ואחר כך צדכי נפשי תמלא צדק ל"ט ע"א.
וצחוכה אומרים גם מזמור סיר חנוכת הצית. וקוה. אין כאלהינו.
תנא דצי אליהו כמו צכל יוס:

ונשצת אומרים כל ישראל יש להם חלק. וקדים דרצנן. עלינו. על בן
נקוה לך כמו צכל שצת:

ברכת הלבנה

בורגים צכל גלילות ישראל לצדך על הידח צליל מולאי שצת. כשהוא
מצושס וצגדיו נאים ותולה עיניו ומיישר דגליו ומצדך. ואין
מצדכין עליה עד שיעצרו י' ימים עד ח' מיום המולד. ומדאש חדש
אז עד מולאי ע"צ. ומדאש חדש תשרי עד מולאי יוס כפור אין מקדשין
הלצנה שאין מקצלין פני שכינה אלא מתוך שמחה:

קודם שיתחיל ברכת הלבנה יאמר תפלה זו:

ליחדא שאל דקצ"ה ושכינתיה צדחילו ורחימו ליחד שס י"ה צו"ה
ציחודא שלים צסס כל ישראל: הנה אנכי צא לקדש את החדש
ירח אשר כוננת' לתקן את שדש' צמקום עליון להאיר פני סוכת דוד אהוצה
ולבחזיר

ברכת הלבנה

ולחזיר בעטרה ליושנה ולגרוס שפע בכל העולמו' ולהכרי' עול' כח
הקליפו' שמלופפו' זהם ולהשליכ' על ראש לרי ומשטיני עדת צני ישראל:
מפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאזן: כי עמך מקור
פיוס צאורך גדלה אור: ויהי נעם ה' אלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

כתב הרצ ח"י ז"ל שטוב לומר מזמור קמ"ח עד חק נתן ולא יעצור
קודם צדכת הללכה וז"ל:

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו צמדותים: הללוהו כל
מלאכיו הללוהו כל צבאו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל

כוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו את
שם יי כי הוא נור ונדרשו: ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעצור:

כי אלה שמיך מעשה אלצעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת:

ברוך אתה יהודה אלהינו מלך:

העולם אשר במאמרו ברא

שחקים וברוח פיו כל צבאם. חק

וזמן נתן להם. שלא ישנו את

תפקידם. ששים ושמים לעשות

רצון קונם. פועל אמת. שפעלתו

אמת. וללבנה אמר שתתחדש.

עטרת תפארת לעמוסי בטן. שאף

הם עתידין להתחדש במותה.

ולפאר ליוצרים. על שם כבוד

מלכותו: ברוך אתה יהוה מחדש

חדשים:

ברכת הלבנה

רא

סִימֵן טוֹב תִּהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל:

סִימֵן טוֹב תִּהְיֶה לָנוּ וּלְכָל

יִשְׂרָאֵל: סִימֵן טוֹב תִּהְיֶה לָנוּ וּלְכָל

יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ יוֹצֵר: בָּרוּךְ

עוֹשֶׂה: בָּרוּךְ קוֹנֵן: בָּרוּךְ

בוֹרֵא: ג"פ

והרב ח"י כתב וז"ל ברוך עושה (עשה) ברוך יוצר (יוצר)
(יורה) ברוך בוראך (צדיקה) ברוך קונך (אלילות).

כמו שכתב החכם החסיד ה"ר מנחם עזריה ז"ל וכך הסדרה מוכרחת
להעלות העולמות ממטה למעלה והוא מעין הג' דילוני' שגם הם
ממטה למעלה ליסוד והוד וגלגל וכן הוא הנכון. אכן לא נאמרו כל
השיעורים הללו אלא למאניעיהן לא לתחות ציד האומד נגדסת הספרים
סימן יעקב שרצים מגדולי ישראל קיימו גם הגדסא הדיא:

ומרקדים כנגד הלזנה ואומדים:

בְּשֵׁם יִשְׁאָנוּ מֶרְקָדִים כְּנֶגְדֶיךָ • וְאִין

אָנוּ יְכוּלִין לִיַּע בִּיד • כַּךְ

אִם יִרְקְדוּ אַחֲרֵים כְּנֶגְדֵנוּ לְחֻיָּקֵנוּ •

לֹא יוּכְלוּ לִיַּע בָּנוּ • תִּפְלַעֲלֵהֶם

אִמְתָּה וּפַחַד בְּגִדְל וְרוּעָה יְדָמוּ

כְּאָבֵן: כְּאָבֵן יְדָמוּ וְרוּעָה בְּגִדְל

וּפַחַד אִמְתָּה עֲלֵיהֶם תִּפְלַע: ג"פ

ברכת הלבנה

דוד מלך ישראל חי וקים: דוד
מלך ישראל חי וקים: דוד
מלך ישראל חי וקים: אמן אמן
אמן: סלה סלה סלה: לב טהור
ברא לי אלהים ורוח נכון חדש
בקרבי: ג"פ

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי: וכולי

תנא רבי רבי ישמעאל אלמלא
לא זכו בני ישראל אלא
להקביל פני אביהם שבשמים
פעם אחת בחדש דיימ אמר אבי
הלכך צריך למימרא מעומד:

ואומר קדים דרזנן. ואומרים זה לזה שלום עליכם עליכם שלום ג"פ:
והמנהג לנער אחר כך שולי צגדיהם להצריח החזונים אשר נתהוו
מקטרוג הלצנה ומורי ז"ל כתב לנער שולי כנפיו הליציות כי הוא צגד
המלכות כנודע. ואומר:

כדנא: תאמרון להון אלהיא די שמיא וארעא לא עצדו יאצדו מן
ארעא ומן תחות שמיא אלה: הן עם לצדד ישכון וצנוים
לא יתחשז: ואתה אל תירא עצדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני
מושיעך מדחוק ואת זרעך מארץ מצרים וסצ יעקב וסקט ושאנן ואין
מחריך: אתה אל תירא עצדי יעקב נאס יהוה כי אתך אני כי אעשה
כלה צכל הגוים אשר הדחתין שמה ואותך לא אעשה כלה ויסרתין
למשפט

למשפט ונקמה לא חנקך. האל תמים דרכו אמרת יהוה לרופה מגן הוא לכל החוסים בו:

ויש צפסוק זה האחרון י"א תיבות לאכפיל י"א קליפין וצנן מה שיהיה רחל מאר"ת תהיה מאר"ת ומגן לכל החוסים בה:

תקון חנוכה

ליל כ"ה כסליו נכנסים לצית הכנסת ומתפללים תפלת ערצית כמו צחול. ואחר העמידה אומר שליח לצור קדים תתקצל: ומדליקין נר חנוכה בצית הכנסת כדי לפרסם הנס. וצערצ שצת מדליקין אותה קודם שצת. וצת"ש מדליקין אותה אחר ההצלה:

תפלה לאומרה קודם הדלקת נר חנוכה:

לְשֵׁם יְחִיד קָבִ"ה וְשִׁבְיָנִיתָהּ בְּרַחֲלֹה וְרַחֲמֶיהָ לְיַחֵד שֵׁם יְיָ בּוֹ"ה
בְּיַחְוָדָא שְׁלִים. בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לְקַיֵּם
מִצְוַת הַדְּלָקַת נֵר חֲנוּכָּה לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁהּ בְּמָקוֹם הָעֲלִיּוֹן. וַיְהִי
רָצוֹן מִלְפָּנֶיהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִהְיֶה עִתָּהּ עֵת רָצוֹן
לְפָנֶיהָ לְהִיּוֹת עוֹלָה מִצְוַת הַדְּלָקַת נֵר חֲנוּכָּה בְּאֵלוֹ הַשְּׁגָתִי כָּל
הַסּוּדוֹת הַגְּפִלָּאִים וְהַבּוֹדָאִים אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בָּהּ וְתַעֲלֶה לְפָנֶיהָ
עִם בְּוֹגֶרֶת מַעֲשֵׂה הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַבְּעִשְׂוֹרָה עַל יְדֵי בְנֵי יִדִּידֶיהָ
הַיּוֹדְעִים כָּל בְּוֹגֶרֶת שְׂמוֹתֶיהָ הַקְּדוֹשִׁים הָרְאִיִּים לְבֹא בְּהַדְּלָקָה זוֹ
הַמַּעֲלִים זֶרַע יִיחֻדִּי וְזוּגִי מִדּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת וְלִהְיוֹת
בְּשִׁבְיָנִית עֵזָה הַמְּאֻרּוֹת הַגְּדוֹלִים אֲשֶׁר בָּהּ תִּמְצָא הַיּוֹנָה מְנוּחַ
לְבָבָהּ רַגְלָהּ וְלֹא תִכָּבֵּה בַּלֵּילָה גְדֻלָּתָהּ וְהִיא אֹרֶךְ הַלְבָנָה כְּאוֹר
חֲמָה מִנְחָל בְּבִדְדָהּ יִשְׁתָּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁוֹ. וּמִשָּׁם יוֹשִׁפֶּעַ לִי אָנִי
עֹבְדָהּ לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים כִּי אֶתָּה תֹּאמֶר גְּדֻלָּתִי אֱלֹהֵי יִגִּיָּה חֲשִׁפִּי
שְׁלַח אוֹרָה וְאַמְתָּה הַמָּה יִנְחוּנִי לִירְאָה וְלֶאֱהָבָה אֶת שְׁמֶךָ. וּבִכְתּוּ
סְגוּלַת הַדְּלָקַת מְאֻרּוֹת נֵר חֲנוּכָּה הַתְּחַכְּמֶנּוּ בְּאוֹר תּוֹרַתֶּיהָ אֲנִיחֶנּוּ
וְזִרְעֶנּוּ וְזִרְעוּ כְּדָבָר הָאֲמוֹר מִפִּי כְּבוֹדָהּ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיהָ וּמִפִּי
זִרְעָהּ וּמִפִּי זִרְעוּ זִרְעָהּ אָמֵר יְהוָה וְכוּ' וּבִזְכוּת מִתְתִּיבָה כִּהֵן גְּדוּלָּתָהּ
וּבְנֵיוּ בְּנִצָּחַת הוֹדָהּ הִרְאֵנוּ גְּפִלָּאוֹת וּבְאוֹרָהּ גִּרְאָה אֹרֶךְ וְהָאֵר פָּנֶיהָ
עַל מִקְדָּשָׁהּ הַשָּׁמַיִם וְהִיא לְעֵרַת עֶרֶב וְהִיא אֹרֶךְ וְתַחֲזִיגָהּ עֵינֵינוּ
בְּהַעֲלוֹתָהּ אֶת הַגְּדוּלָּתָהּ אֶל מוֹל פָּנֵינוּ הַמְּנֻדָּה זָהָב כּוֹלָה וְגוֹלָה עַל
רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה גְּדוּלָּתֶיהָ עָלֶיהָ שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוֹצָקוֹת לְגְדוּלָתָהּ אֲשֶׁר
עַל רֹאשָׁהּ וּמִלֵּךְ בְּיוֹסֵף תַּחֲזִיגָהּ עֵינֵינוּ אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. וַיְהִי נֶעֱסוּכּוּ

לחנוכה

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים
לְאֲבוֹתֵינוּ בִּיָּמֵים הָהֵם וּבְזֶמַן הַזֶּה:

צִלֵּל דַּלְשֹׁן אֹמֵד גַּם צִדְכָה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִחַיֵּנוּ
וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמַן הַזֶּה:

הַנִּרְוֹת הַלָּלוּ אָנוּ מִדְּלִיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַפְּרִקִּין.
וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת. וְעַל
הַנִּפְלְאוֹת. וְעַל הַנְּחֻמוֹת. שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בִּיָּמֵים
הָהֵם וּבְזֶמַן הַזֶּה. עַל יְדֵי כֹהֲנִיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׂמוֹנֶת
יָמֵי חֲנֻכָּה הַנִּרְוֹת הַלָּלוּ קִדְּשָׁהּ וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת
לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם. אֲלֵא לִרְאוֹתָן בְּלִבְךָ כִּדִּי לְהוֹדוֹת
לְשִׁמְךָ. עַל נִסֶּיךָ וְעַל יְשׁוּעָתִיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ:

אֲחֵר כֵּךְ יֵאָמֵד אֵלֶּה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ ד"ת שִׁילּוּז יֵאָהֲדוּנָהּ:

יי' צִצְאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: 'אֱלֹהִים צִצְאוֹת שׁוֹב כֹּחַ
הַצֵּעַ מִשְׁמַיִם וְרֹאה וּפֶקֶד בִּפְנֵי זֹאת: 'הוֹדִינוּ לְךָ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ
וְקִדְּשׁ שִׁמְךָ סִפְרוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ: 'דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסֹדְךָ צִדְקָתְךָ הַיִּכָּלְךָ: 'וְאַתָּה
ה' אֱלֹהִים צִצְאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיָּצָה לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲנוּן כָּל
צַדִּיק חֲזוֹן סֵלָה: 'נִהַר פִּלְגִּיו יִשְׁמַחוּ עִיד אֱלֹהִים קָדוֹשׁ מִשְׁכָּנִי עֲלִיוֹן:
'הוֹשִׁיעֵנו ה' אֱלֹהֵינוּ וְקִצְצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לָשֵׁם קֹדֶשׁ לְהַשְׁתַּחֲוֹת
צַתְהִלְתֵּךְ: 'ה' אֱלֹהִים צִצְאוֹת הַשִּׁיבָנוּ הֵאָר פִּנִּיךָ וְנוֹשְׁעָה: 'יְהִיו לְרֹחוֹן
אֲמִרֵי פִי וְהַגִּבּוֹן לְצִי לִפְנֵיךָ ה' לֹדִי וּבֹאֲלִי:

מִזְמֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד:

שְׁחַרִּית מִסְדְּרִין הַזְמִידוֹת וּמִתְפַּלְלִין כַּשֶּׁאֵר הַיָּמִים דַּק שְׁצַעֲמִידָה אֹמֵר
עַל הַנִּסִּים. וְגוֹמְרִין הַהִלָּל. וּקְדִישׁ לְעִילָא. וְקוֹדֶם שִׁיּוּאִים
ס"ת אֹמֵר יְהִי ה' אֱלֹהֵינוּ עֲמָנוּ וְכו'. וְצִדְקָתְךָ הַמְקוֹם. וּגְדָלוֹ עַד עַמּוֹ
צִלּוֹם. כֵּךְ כְּתוּב צִשְׁחֲרִית שֶׁל חוֹל. וְקוֹרִין צוֹ שְׁלֵשָׁה גִזְרֵי צִפְרֶשֶׁת כַּשֶּׁאֵל
כַּפִּי הַסֵּדֶר שֶׁתִּקְנוּ חֲכָמֵי:

לחנוכה

קצט

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אחוזי ואל-בני
לאמר כה תברכו את-בני ישראל אמור
להם: ׀ יברכה יהוה וישמרה: ׀ יאר יהוה ו
פניו אליה ויחנה: ׀ ישא יהוה פניו אליה וישם
לה שלום: ׀ ושמר את שמי על-בני ישראל ואני
אברכם: ׀ ויהי ביום כלות משה להקים את-
המשכן וימשח אותו ויקדש אתו ואת-כל-כליו ואת-
המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אתם: ויקריבו
נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות
הם העמדים על הפקדים: וביאו את קרבנם לפני
יהוה שש-עגלות צב ושני עשר בקר עגלה על-שני
הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן:
ויאמר יהוה אל-משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד
את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אד-הלוים איש
כפי עבדתו: ויקח משה את העגלות ואת-הבקר ויתן
אותם אל הלוים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר
נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת
שמת הבקר נתן לבני מרגי כפי עבדתם ביד איתמר בן-
אהרן: ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם
בכרתם ישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום
המשח אותו ויקריבו הנשאים את-קרבנם לפני המזבח:
ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום
יקריבו את-קרבנם לחנכת המזבח: ׀ ויהי המקריב
ביום הראשון את-קרבנו נחשון בן-עמינדב למטה יהודה:
וקרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלילה בשמן למנחה: כה אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
שעיר-עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים

חמש

לחנוכה

חמשה עתידים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן
בחשון בן עמינדב:

ואומר החזן חלי קדים. ואשרי. וצל לליון. וקדים תתקבל. וחוזרים
ספר תורה למקומו. ואומר יהללו. ומזמור סיד חנוכה הצית. ואין
כאלהינו. וקדים דרצנן עם דרכו. ועלינו לשבח:

יום שני של חנוכה מתפללים כמו אתמול. וגומדין ההלל. וקדים
לעילא. ומוליאין ספר תורה וקורין צו שלשה גזרי צדקה זאת.
כהן קורא מן ציוס השני עד מלאה קטרת. ולוי קורא מן פר אחד
עד סוף הקרצן. שלישי חוזר וקורא מן ציוס השני עד סוף הקרצן.
וכן על זה הסדר צמח הימים:

ביום השני הקריב נתנאל בן-צווער נשיא יששכר:
הקרב את-קרבנו קערת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
הקדש שניהם מלאים סלת בלוילה בשמן למנחה: כהן
אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל
אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתידים חמשה
כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צווער:

קריאה ליום שלישי

ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלן: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלוילה בשמן למנחה: כהן אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתידים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אליאב בן חלן:

קריאה ליום רביעי

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן שדיאור:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלוילה בשמן למנחה: כהן אחת עשרה זהב מלאה
קטרת

קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אליצור בן שדיאור:

קריאה ליום חמישי

ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמיהל בן צורישדי:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלילה בשמן למנחה: כה אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן שלמיהל בן צורישדי:

קריאה ליום שישי

ביום השישי נשיא לבני גר אליסף בן דעואל: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלילה בשמן למנחה: כה אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר
עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילים
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
אליסף בן דעואל:

קריאה ליום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלילה בשמן למנחה: כה אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר
שנים

לחנוכה

שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמע בן עמיהוד: פ

קריאה ליום שמיני

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה
מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם
חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן
גמליאל בן פדהצור: פ

ביום החשיעי נשיא לבני בנימן אביון בן גדעני: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה
בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד
בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים
אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה
עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אביון
בן גדעני: פ

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: קרבנו
קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה:
שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שנים
אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה
קרבן אחיעזר בן עמישדי: פ

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרון:
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק
אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת
בלולה

בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה : בַּף אַחַת עֲשָׂרָה זֶה בְּמִלָּאָה קִטְרֶת :
 פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה :
 שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
 אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
 קָרְבַּן פְּגִיעֵיאל בֶּן עֶכְרֹן :
 פ

בְּיוֹם שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבְנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵע בֶּן עֵינָן :
 קָרְבָּנוֹ קֶעֱרֶת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזֶּרֶק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵינְהֶם מִלֵּאִים
 סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה : בַּף אַחַת עֲשָׂרָה זֶה בְּמִלָּאָה
 קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
 לְעֹלָה : שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶה קָרְבַּן אַחִירֵע בֶּן עֵינָן :
 פ

זֹאת חֲזָכַת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הַמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל
 קֶעֱרֶת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֲשָׂרָה מִזֶּרֶקִי כֶּסֶף שְׁנַיִם עָשָׂר
 כַּפּוֹת זֶה ב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה : שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקֶּעֱרָה הָאַחֶרֶת
 כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזֶּרֶק הָאֶחָד כָּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אֶלְפִים וְאַרְבַּע
 מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ : כַּפּוֹת זֶה ב שְׁתֵּים עֲשָׂרָה מִלֵּאֹת
 קִטְרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכֶּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל זֶה בַּכַּפּוֹת
 עֲשָׂרִים וּמֵאָה : כָּל הַבָּקָר לְעֹלָה שְׁנַיִם עָשָׂר פָּרִים אֵילִם
 שְׁנַיִם עָשָׂר כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנַיִם עָשָׂר וּמִנְחָתָם וְשְׂעִירֵי
 עִזִּים שְׁנַיִם עָשָׂר לַחֲטָאת : וְכָל בָּקָר זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים
 וְאַרְבַּעַת פָּרִים אֵילִם שְׁלֹשִׁים עֶתְדִים כֶּבֶשִׂים בְּנֵי
 שָׁנָה שְׁלֹשִׁים זֹאת חֲזָכַת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמָּשַׁח אֹתוֹ : וּבָבֹא
 מֹשֶׁה אֶל אֱהֹל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר
 אֱלֹהֵי מַעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִּים
 וַיְדַבֵּר אֱלֹהֵי :
 פ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : דַּבֵּר אֶל אֱהֹרֹן וְאֶמְרָתָּ
 אֵלָיו בְּהַעֲלֹתָהּ אֶת הַנִּירוֹת אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּנְחָה
 וְאִירוּ שִׁבְעַת הַנִּירוֹת : וַיַּעַשׂ כֵּן אֱהֹרֹן אֶל מוֹל פְּנֵי הַמִּנְחָה
 הָעֹלָה

לחנוכה

הַעֲלֵה נִרְתִּיָּה בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה
הַמִּנְחָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יִרְכָּה עַד פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא
כַּמְרָאָה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמִּנְחָה:

מגילת אנטיוכוס

וַיְהִי בִּימֵי אֲנְטִיּוֹכוֹס מֶלֶךְ יוֹן מֶלֶךְ גָּדוֹל וְחֹזֶק הָיָה וְתַקִּיף
בְּמַמְשָׁלָתוֹ וְכָל הַמְּלָכִים יִשְׁמְעוּ לוֹ: וְהוּא כָּבֵשׁ
מְדִינֹת רַבּוֹת וּמְלָכִים חֲזָקִים וְהִחָרִיב טִירוֹתָם וְהִיכְלִיָּהֶם
שָׂרָף בְּאֵשׁ אֲנָשִׁיָּהֶם בְּבֵית הָאֲסוּרִים אֲסָר: וְהוּא בָּנָה
מְדִינָה גְדוֹלָה עַל חוּף הַיָּם לְהִיּוֹת לוֹ לְבֵית מַלְכוּת וַיִּקְרָא
לָהּ מְדִינַת אֲנְטִיּוֹכִיָּא עַל שְׁמוֹ: וְגַם בָּגָרִים מִשְׁנֵהוּ בָּנָה
מְדִינָה אַחֶרֶת לְנִגְדָּהּ וַיִּקְרָא לָהּ בָּגָרִים עַל שְׁמוֹ וּבֶן
שְׁמוֹנֶה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: בְּשָׁנַת עֶשְׂרִים וּשְׁלֹשׁ שָׁנִים לְמַלְכוּ
הוּא שָׁנַת מֵאֵתִים וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרִי שָׁנִים לְבִנְיָן בֵּית הָאֱלֹהִים
שָׁכַב פָּנָיו לְעֵלּוֹת לִירוּשָׁלַם: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְשָׂרָיו הֲלֹא
יָדַעְתֶּם כִּי יֵשׁ עִם הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם בִּינָנוּ: לֹא־לֵהִינוּ
אֵינָם מִקְרִיבִין וְדָתֵינוּ אֵינָם עוֹשִׂים וְדָתֵי הַמֶּלֶךְ עוֹזְבִים
לַעֲשׂוֹת דָּתָם: וְגַם הֵם מִיַּחְלִים לְיוֹם שַׁבָּרוֹן הַמְּלָכִים
וְהַשְׁלָטוֹנִים וְאוֹמְרִים מָתִי יִמְלֹךְ עָלֵינוּ מֶלֶכְנוּ וְנִשְׁלֹט
בָּיָם וּבִיבְשָׁה וְכָל הָעוֹלָם יִנָּתֶן בְּיָדֵינוּ: אֵין כְּבוֹד לְמַלְכוּת
דְּהַנִּיחַ אֶקָּה עַל פָּנֵי הָאֲדָמָה: עָתָה בָּאוּ וְנַעֲלָה עָלֵיהֶם
וְנִבְטֹל מֵהֶם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת לָהֶם אֱלֹהֵיהֶם שָׁבַת רֹאשׁ
חֹדֶשׁ וּמִילָה: וַיִּיטֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי שָׂרָיו וּבְעֵינֵי כָּל חֵילוֹ:
בְּאוֹתָהּ שְׁעֵרָה קָם אֲנְטִיּוֹכוֹס הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶת גִּיקְנוֹר
מִשְׁנֵהוּ בַּחֵיל גָּדוֹל וְעַם רַב וַיָּבֹא לְעִיר יְהוּדָה לִירוּשָׁלַם:
וַיַּהֲרוֹג בָּהּ הָרֹג רַב וַיִּבֶן בָּמָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר
אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבָדָיו הַנְּבִיאִים שֵׁם אֲשֶׁכֶן שְׂכִינָתִי
לְעוֹדָם בְּמָקוֹם הַהוּא שְׁחָטוּ אֶת הַחֲזִיר וַיָּבִיאוּ אֶת דָּמּוֹ
לְעֹזֶרֶת הַקֹּדֶשׁ: וּבִהְיוֹת זֶה בְּאֶשֶׁר שָׁמַע יוֹחָנָן בֶּן מַתְתִּיָּה
בֶּחֶן גָּדוֹל כִּי זֶה הַמַּעֲשֶׂה נַעֲשֶׂה נִמְלָא קֶצֶף וְחֲמָה וַיִּזּוּ

כִּנְיֹ

פָּנָיו נִשְׁתַּחֲוָה וַיִּזְעַץ בְּלִבּוֹ מֶה שְׁיֹכַל לַעֲשׂוֹת עַל זֶה׃ וְאִזּוֹ
 יוֹחָנָן בֶּן מַתְתִּיָּה עָשָׂה לוֹ חֶרֶב שְׁתֵּי אֲמוֹת אַרְכָּה וְזָרָת
 אַחַת רַחְבָּה תַּחַת בְּגָדָיו עֲטוּפָה׃ וַיָּבֹא לִירוּשָׁלַם וַיַּעֲמֵד
 בַּשַּׁעַר הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לַשּׁוֹעֲרִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֲנִי יוֹחָנָן בֶּן
 מַתְתִּיָּה בָאתִי לָבוֹא לִפְנֵי נִיקָנוֹר׃ וְאִזּוֹ בָּאוּ הַשּׁוֹעֲרִים
 וְהַשּׁוֹמְרִים וַיֹּאמְרוּ לוֹ הִכְהֵן הַגָּדוֹל מִהַיְיְהוּדִים עוֹמֵד
 בַּפֶּתַח וַיַּעַן נִיקָנוֹר וַיֹּאמֶר לָהֶם בּוֹא יָבוֹא׃ וְאִזּוֹ יוֹחָנָן הוֹבִיֵּא
 לִפְנֵי נִיקָנוֹר וַיַּעַן נִיקָנוֹר וַיֹּאמֶר לְיוֹחָנָן אַתָּה הוּא אֶחָד מִן
 הַמּוֹרְדִים אֲשֶׁר מָרְדּוּ בַּמֶּלֶךְ וְאַיִנָם רוֹצִים לְשָׁלוֹם מִלְכוּתוֹ׃
 וַיַּעַן יוֹחָנָן לִפְנֵי נִיקָנוֹר וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲנִי הוּא עָתָה בָאתִי
 לִפְנֵיךָ אֲשֶׁר תִּרְצֶה אֶעֱשֶׂה׃ וַיַּעַן נִיקָנוֹר וַיֹּאמֶר לְיוֹחָנָן
 אִם כִּרְצוֹנִי אַתָּה עוֹשֶׂה קַח חֲזִיר וְשַׁחֲטֵהוּ עַל הַבִּמְזָה
 וְהִלַּבֵּשׁ בְּגָדֵי מַלְכוּת וְתִרְכַּב עַל סוּס הַמֶּלֶךְ וּבְאֶחָד
 מֵאוֹהֲבֵי חַמְלָה תִּהְיֶה׃ וּבְאֲשֶׁר שָׁמַע יוֹחָנָן הִשְׁיבוּ דָבָר
 אֲדֹנָי יִרְאֵה אֲנִי מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל פֶּן יִשְׁמְעוּ בִּי עֲשִׂיתִי כֵן
 וַיִּסְקְלוּנִי בָאֲבָנִים׃ עָתָה יֵצֵא כָל אִישׁ מִלִּפְנֵיךָ פֶּן יוֹדִיעוּם
 אִזּוֹ נִיקָנוֹר הוֹצִיא כָל אִישׁ מִלִּפְנֵיו׃ גָּשָׂא יוֹחָנָן בֶּן מַתְתִּיָּה
 עֵינָיו לַשָּׁמַיִם וַתִּקֵּן הַכֶּלֶתוֹ לִפְנֵי אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתִי אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב וְכֵן אָמַר אֵל הַתַּנְגְּנִי גָא בִיד
 הָעֶרֶל הַזֶּה כִּי אִם יִהְרַגְנִי יֵלֶךְ וַיִּשְׁתַּבַּח בְּבֵית הַגּוֹן אֱלֹהָיו
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי נִתְּנוּ בְיָדִי׃ בְּאוֹתָהּ שָׁעָה פָסַע עָלָיו שְׁלֹשׁ
 פְּסִיעוֹת וַיִּתְקַע רַחֲבֵי בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁלַךְ אוֹרָתוֹ חָזָל בַּעֲזָרָת
 הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם׃ עָנָה יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי לֹא
 תִשִּׁים עָלַי חֲטָא כִּי הִרְגַּתִּי בַקֹּדֶשׁ עָתָה כֵּן תִּהְיֶן אֶרֶץ כָּל
 הָעַמִּים אֲשֶׁר בָּאוּ עִמּוֹ לְהִיצֵר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם׃ אִזּוֹ יֵצֵא
 יוֹחָנָן בֶּן מַתְתִּיָּה בַיּוֹם הַזֶּה וַיִּלָּחֶם בָּעַמִּים וַיַּהֲרֹג בָּהֶם
 הָרַג רַב׃ מִסְפַּר הַהֲרוּגִים אֲשֶׁר הָרַג בַּיּוֹם הַהוּא שִׁבְעַת
 מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁנַיִם וּשְׁבַעִים אֶלֶף אֲשֶׁר הָיוּ הַזֹּרְגִים אֶלֶף
 לְאַלְפָּה׃ בָּשׁוּבוֹ בָּנָה עֲמוּד עַל שְׁמוֹ וַיִּקְרָא לוֹ מִכְּבִי מִמִּית
 הַחַזְקִים׃ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר שָׁמַע אֲנִיּוֹכּוֹס הַמֶּלֶךְ כִּי נִהְרַג

נִיקָנוֹר

מגילת אנטיוכוס

וַיִּקְנוּ מִשְׁנֵהוּ צָר לוֹ מְאֹד וַיִּשְׁלַח לְהַבִּיאַ לוֹ בְּגָדִים הָרָשָׁע
 הַמְטָעָה אֶת עַמּוֹ: וַיַּעַן אֲנְטִיּוֹכוֹס וַיֹּאמֶר לְבְּגָדִים הָלֹא
 יִדְעָה אִם לֹא שָׂמְעָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָרָגוּ חֵיילִי
 וַיְבַוּוּ מַחֲנוֹתַי וְשָׂרֵי: עָתָה עַל מַמְלִיכָם אֲהֶם בּוֹטָחִים אוֹ
 בְּהִיכָם דָּכָם הֵם בּוֹאוּ נַעֲלָה עֲלֵיהֶם וְנִבְטַל מֵהֶם הַבְּרִית
 אֲשֶׁר כָּרַת לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם שִׁבְתָּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ וּמִילָה:
 אִזּוּ בְּגָדִים הָרָשָׁע וְכָל מַחֲנוֹתָיו בָּא לִירוּשָׁלַם וַיַּהֲרוֹג בָּהֶם
 הָרַג רַב וַיִּגְזֹר בָּהֶם גְּזֵרָה גְּמִירָה עַל שִׁבְתָּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ
 וּמִילָה. בְּהִיּוֹת זֶה כֹּאֲשֶׁר הָיָה דְבַר הַמֶּלֶךְ נִחְפָּזִים מִצְאוּ
 אִישׁ אֲשֶׁר מָל בְּנוֹ הֵבִיאוּ הָאִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וַיַּתְּלוּ אוֹתָם בְּנֶגֶד
 הַיָּלָד: וְגַם אִשָּׁה אֲשֶׁר יָדָה בֶּן אַחֲרֵי מוֹת בַּעֲלָהּ וְהַמֶּלֶךְ
 אוֹתוֹ לְשִׁמְנָה יָמִים וְהַעֲלָה עַל חוֹמַת יְרוּשָׁלַם וּבָנָה מִהוֹל
 בִּידָה: וַתַּעַן וַתֹּאמֶר לָהּ אוֹמְרִים בְּגָדִים הָרָשָׁע בְּרִית
 אֲבוֹתֵינוּ לֹא נִבְטַל מִמֶּנּוּ שִׁבְתָּ רֹאשׁ חֹדֶשׁ וּמִילָה וּמִבְּנֵי
 בְּנֵינוּ לֹא יוֹכֵר: וְהַפִּיל בָּנָה לָאָרֶץ וְהַפּוֹל אֲזָרְיוֹ וַיָּמוּתוּ
 שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד וּרְבִים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיוּ עוֹשִׂים כֹּן
 בְּיָמֵם הָהֵם וְלֹא שָׁנוּ בְּרִית אֲבוֹתָם: בְּזִמְנָה הַהוּא אָמְרוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה לְאֵלֶּה בָּאוּ וְנִגְלָה וְנִשְׁבּוֹת בַּמַּעֲרָה כֹן
 נִחְלָל אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּלְשִׁינוּ אוֹתָם לְפָנֵי בְּגָדִים: אִזּוּ בְּגָדִים
 הָרָשָׁע שָׁלַח אֲנָשִׁים חֲלוּצִים וַיָּבֹאוּ וַיַּשְׁכּוּ עַל פִּי הַמַּעֲרָה
 וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם יְחוּדִים צֵאוּ אֵלֵינוּ וְאִכְלוּ מִלֶּחְמֵנוּ וּשְׁתּוּ
 מִיַּיֵּינוּ וּמִעֲשֵׂינוּ הִתְהִי עֲשִׂים: וַיַּעַן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ
 אֵלֶּה לְאֵלֶּה יְהוָה זֹכְרִים אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר צִוָּנוּ עַל הָרָסִי
 שִׁשֶּׁת יָמִים הַעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּדִי מִלְּאִכְתָּהּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 תִּשְׁבּוֹת עָתָה טוֹב לָנוּ אֲשֶׁר נָמוּת בַּמַּעֲרָה מֵאֲשֶׁר נִחְלָל
 אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת: בְּהִיּוֹת זֶה כֹּאֲשֶׁר לֹא יָצְאוּ אֲלֵיהֶם הֵבִיאוּ
 עֲצִים וַיִּשְׂרְפוּ עַל פִּי הַמַּעֲרָה וַיָּמוּתוּ כֹּאֲלֵה אִישׁ וְאִשָּׁה:
 אַחֲרֵי כֵן יָצְאוּ בְּנֵי מִתְתִּיָה יוֹחָנָן וְאַרְבָּעָה אַחֲיוֹ וַיִּקְחֻם
 בְּעַמִּים וַיַּהֲרֹגוּ בָּהֶם הָרַג רַב כִּי בָטְחוּ בְּאֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם:
 אִזּוּ בְּגָדִים הָרָשָׁע נִקְנָם בְּסָפִינָה אַחַת וַיָּקֶם אֶל אֲנְטִיּוֹכוֹס

המלך

הַמֶּלֶךְ וְעַמּוֹ אֲנָשִׁים פְּלִיטֵי חֶרֶב׃ וַיַּעַן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְאַנְטִיּוֹכוֹס הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמֶּלֶךְ שִׁמְעוֹן צוּרִי לְבִטָּר מִן
הַיְּהוּדִים שֶׁבֶת רֹאשׁ חֹדֶשׁ וּמִיָּלָה מִרְמָה גְּדוּלָּה וּמִרְד
בְּתוֹכָהּ׃ אֲשֶׁר אִם יֵלְכוּ כָּל הָעַמִּים וְהָאֲמֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת לֹא
יֻכְּלוּ לַחֲמֹשֶׁה בְּנֵי מַתְתִּיָּה מֵאֲרִיּוֹת הֵם חֲזָקִים וּמִנְּשָׁרִים
הֵם קָלִים וּמִדּוּבִים הֵם מְמַהֲרִים׃ עַתָּה הַמֶּלֶךְ עֲצִיתִי יִיטֵב
עָלֶיהָ וְלֹא תִלָּחֶם בְּאֲנָשִׁים מְעַט כִּי אִם תִּלָּחֶם בָּהֶם וְתִבּוֹשׁ
בְּעֵינַי כָּל הַמְּלָכִים׃ לָכֵן כָּתוּב וְשִׁלַּח סְפָרִים בְּכָל מְדִינוֹת
מִלְכוּתָהּ וַיָּבֹאוּ שָׂרֵי הַחֵילוֹת וְלֹא יָשָׁא מֵהֶם אֶחָד וְגַם
פָּלִים מְלָבָשִׁים שָׂרִיוֹנִים יָהִיו בָּהֶם׃ וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינַי
אֲנְטִיּוֹכוֹס הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּכָל מְדִינוֹת מִלְכוּתוֹ
וַיָּבֹאוּ שָׂרֵי עַם וְעַם וּמִלְכוֹת מִמְּלָכוֹת וּפָלִים מְלָבָשִׁים
שָׂרִיוֹנִים עִמָּהֶם בָּאוּ׃ שְׁנֵית קָם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הָרָשָׁע וַיָּבֹאוּ
לִירוּשָׁלַם בְּקַע הַחוּמָה וַיִּנָּתֶק הַמָּבוֹא וַיִּשְׁבּוּר בְּמִקְדָּשׁ שֶׁלֹּשׁ
עֶשְׂרֵה פָּרָצוֹת וְגַם מִן הָאֲבָנִים שֶׁבַר עַד אֲשֶׁר חָיו בְּעֶפְרַיִם
וַיַּחֲשׁוּב בְּלָבוֹ וַיֹּאמֶר הַפֶּעַם הַזֶּה לֹא יֻכְּלוּ לִי כִּי רַב
חֵילִי וְעוֹזִי וְאֵלֵהִי הַשָּׁמַיִם לֹא חָשַׁב כֵּן׃ וּכְשָׁמְעוּ חֲמִשָּׁה
בְּנֵי מַתְתִּיָּה קָמוּ וַיָּבֹאוּ לְמַצְפָּה גִלְעָד אֲשֶׁר הָיָה שֵׁם פְּלִיטָה
לְבֵית יִשְׂרָאֵל בְּיָמֵי שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא׃ צוּם גָּזְרוּ וַיֵּשְׁבוּ עַד־
הָאֶפֶר לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם׃ אִזּוֹ נָפַל בְּלָבָם
עֲצָה טוֹבָה יְהוּדָה הַבְּכוֹר שָׁמְעוֹן הַשֵּׁנִי הַשְּׁלִישִׁי יוֹחָנָן
הָרְבִיעִי יוֹנָתָן הַחֲמִישִׁי אֶלְעָזָר׃ בָּרַךְ אוֹתָם אֲבִיהֶם וְכֵן
אָמַר יְהוּדָה בְּנֵי אוֹדָה מִמָּה כִּי־יְהוּדָה בֶּן יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָיָה
נִמְשָׁל כְּאַרְיֵה׃ שָׁמְעוֹן בְּנֵי אוֹדָה מִמָּה כְּשָׁמְעוֹן בֶּן יַעֲקֹב
אֲשֶׁר הָרַג יוֹשִׁבֵי שֶׁכֶם׃ יוֹחָנָן בְּנֵי אוֹדָה מִמָּה כְּאַבְנֵר בֶּן נֶר
שֶׁר צָבָא יִשְׂרָאֵל׃ יוֹנָתָן בְּנֵי אוֹדָה מִמָּה כִּי־יֹנָתָן בֶּן שְׁאוּל
אֲשֶׁר הָרַג עִם פְּלִשְׁתִּים׃ אֶלְעָזָר בְּנֵי אוֹדָה מִמָּה כְּפִנְחָס בֶּן
אֶלְעָזָר אֲשֶׁר קָנָא לַאֲלֹהֵיוֹ וְהִצִּיל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ עַל זֶה
יָצְאוּ חֲמִשָּׁה בְּנֵי מַתְתִּיָּה בְּיוֹם הַזֶּה וַיִּלָּחֲמוּ בָּעַמִּים וַיַּהֲרֹגוּ
בָּהֶם הָרַג רַב וַיַּהֲרֹג מֵהֶם יְהוּדָה׃ בְּאוֹתָהּ שָׁעָה כְּאֲשֶׁר

מגילת אנטיוכוס

ראו בני מפתיה כי נהרג יהודה: שבו ויבאו אל אביהם
 ויאמר להם למה שבתם: ויענו ויאמרו אשר נהרג יהודה
 אחינו אשר היה חשוב בקלנו: ויען מפתיה אביהם
 ויאמר אליהם אני אצא עמכם ואלחם בעמים פן יאבדו
 בית ישראל ואתם נבחרתם על אחיכם: ויצא מפתיה
 ביום ההוא עם בניו ויגלחמו בעמים: ואלהי השמים נתן
 כל גבורי העמים בידם ויהרגו בהם הרג רב כל אוהיו
 חרב וכל מושבי קשת שרי החיל והסגנים לא נותר בהם
 שריד ויגפו שאר העמים למדינות הים: ואלעזר היה
 מתעסק להמית הפילים ויטבע בפירש הפילים ובאשר
 שבו בקשוהו ואחר כן מצאוהו אשר טבע בפירש הפילים:
 וישמחו בני ישראל כי נתנו בידם שונאיהם מהם שרפו
 באש ומהם דקרו בחרב ומהם תלו על העץ: ובגרים
 הרשע המטעה את עמו שרפו אותו בית ישראל באש:
 ואז אנטיוכוס המלך באשר שמע אשר נהרגו בגרים
 הרשע וכל שרי החיל אשר עמו נכנס בספינה ויגם
 למדינות הים ויהי כל מקום אשר היה בא שמה מורדין
 בו וקוראין אותו הברח: אחרי כן באו בני חשמונאי לבית
 המקדש ויבנו השערים הנשברים ויסגרו הפרצה ויטהרו
 את העזרה מן התרומים ומן הטומאות: ויבקשו שמן וית
 נה להדליק המנורה ולא מצאו כי אם צלוחית אחת אשר
 היתה חתומה בטבעת הכהן הגדול וידעו כי היתה טהור:
 כשיעור הדלקת יום אחד היתה בה ואלהי השמים אשר
 שכן שמו שם נתן בה ברכה והדליק ממנה שמונה ימים:
 על כן קימו בני חשמונאי קיום וחזקו אסר בני ישראל
 עמם באחד: לעשות שמונה ימים האלה ימי משתה
 ושמחה בימי מועדים הכתובים בתורה ולחדליק בהם
 גרות להודיע אשר עשה להם אלהי השמים נצוחים:
 ובהם אין לספור ולא לגזור צום ותענית וולתי אשר יש
 עליו מלבני זה ויתפלל לפני אלהיו: אף חשמונאי ובניו
 ואחיהם

וְאֶחֱיָהֶם לֹא גָזְרוּ בָהֶם לְבַטֵּל עֲבוֹדַת מְלָאכָה וּמִן הָעֵרָת
הָהִיא לֹא הָיָה שֵׁם לְמַלְכוּת יוֹן. וַיִּסְבְּלוּ הַמְּלָכוֹת בְּנֵי
חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנֵי בְנֵיהֶם מִהָעֵרָת הַזֹּאת וְעַד חֲרָבֹן בֵּית
הָאֱלֹהִים מֵאֲתָיִם וְשֵׁשׁ שָׁנִים: עַד כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַיּוֹם
הַהוּא בָּקְדוּ גְלוּתָם שׁוֹמְרִים הַיָּמִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרְאוּ לָהֶם יָמֵי
שְׁמֻחָה בְּעֵשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ כְּסֻדּוֹ: וְעַד הָעוֹלָם לֹא יִסּוּרוּ
מֵהֶם אֲשֶׁר הָיוּ בְּבֵית מִקְדָּשָׁם הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם וַחֲכָמֵיהֶם
אֲשֶׁר קִיַּיְמוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם: הָאֵל אֲשֶׁר
עָשָׂה עִמָּהֶם גַּם וּפָלָא הוּא יַעֲשֶׂה עִמָּנוּ נִסִּים וּנְפִלְאוֹת
וַיִּקְרֵם בָּנוּ מִקְרָא שְׂכָתוֹב כִּימֵי צִאֲתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
נְפִלְאוֹת:

ראש חדש טבת שחל בחול

מִתְּפַלְלִין כַּשָּׁל הַיּוֹמִים. וּמַזְכִּירִין יַעֲלֶה וַיֵּצֵא צַעֲזוּדָה. וְעַל הַנִּיסִּים
צְהוּדָא. וּגּוֹמְדִין הַלֵּל. וְאוֹמְרֵי הַחֲזֹן קִדִּישׁ תַּתְקַצֵּל. וּמוֹלִיאִין
צו' צ' סְפָרִים צְרָאֶשׁוֹן קוֹרִין שְׁלֹשָׁה גִזְרֵי צַפְרֶשֶׁת רָאשׁ חֹדֶשׁ וְלֹא יֵאמַר
קִדִּישׁ. וְצִסְפֵּר שְׁנֵי קוֹרֵא הַרְצִיעֵי צַחְנוּכַת הַנְּשִׁיאִים מַעֲיִן הַיּוֹם. וְקִדִּישׁ
לַעֲיִלָּא. וְאוֹמְרִים אֲשֶׁרֵי וַיֵּצֵא לְלִיּוֹן. וּמַחֲזִירִין הַסְּפָרִים לַמְּקוֹמָן. וְאוֹמְרֵי
קִדִּישׁ לַעֲיִלָּא וּמִתְּפַלְלִין מוֹסֵף לְרָאשׁ חֹדֶשׁ. וְאוֹמְרִים עַל הַנִּיסִּים. וְאַחֲרֵי
כֵן אוֹמְרֵי הַחֲזֹן קִדִּישׁ תַּתְקַצֵּל. וְצִדְכֵי נַפְשֵׁי אֶת ה'. וּמַזְמוֹר שִׁיר חֲנוּכַת
הַצִּית. וְקִדִּישׁ יֵהֵא שְׁלֵמָא. וְקוֹה אֵל ה'. וְתִנָּא דְצִי אֱלִיהוֹ. וְקִדִּישׁ
דְּרַצְנָן. וְצִדְכּוֹ. וְעֲלִינוּ לַשַּׁח:

ערב שבת ראש חדש וחנוכה

מִתְּפַלְלִין תְּפִלַּת מַנְחָה. וּמַדְלִיקִין נֵר חֲנוּכָּה. וְאַחֲרַי כֵךְ נֵר שַׁצַּת
וּמִתְּפַלְלִין עֲרֻצִּית כְּמוֹ צַצַּת. וּמַזְכִּירִין יַעֲלֶה וַיֵּצֵא צַעֲזוּדָה.
וְעַל הַנִּיסִּים צְהוּדָא. וּגּוֹמְדִין תְּפִלַּתִּים כְּמוֹ צַצַּת שַׁצַּת:

שחרית שבת ראש חדש וחנוכה

מִסְדְּרִין הַזְמִירוֹת כַּשָּׁל שַׁצַּת וְאוֹמְרֵי יַעֲלֶה וַיֵּצֵא צַעֲזוּדָה. וְעַל הַנִּיסִּים
צְהוּדָא. וּגּוֹמְדִין הַלֵּל. וְקִדִּישׁ תַּתְקַצֵּל. וּמוֹלִיאִין שְׁלֹשָׁה סְפָרִים.
וְקוֹרִין צִסְפֵּר רָאֶשׁוֹן שֵׁשׁ גִּזְרֵי צַפְרֶשֶׁת הַשַּׁצּוֹעַ. וְלֹא יֵאמַר קִדִּישׁ. וְהַצִּינִי
קוֹרֵא צִסְפֵּר שְׁנֵי צַפְרֶשֶׁת שַׁצַּת וְרָאשׁ חֹדֶשׁ. וְאוֹמְרֵי קִדִּישׁ לַעֲיִלָּא. וְהַמְּפִטִּיר
קוֹרֵא צִסְפֵּר שְׁלִישִׁי צַחְנוּכַת הַנְּשִׁיאִים מַעֲיִן הַיּוֹם. וְקִדִּישׁ לַעֲיִלָּא. וּמַפְטִירִין
דְּכִי וְשִׁמְחִי. וּמַצְדִּיק לְאַלְךָ וּלְקַהֵל. וְאוֹמְרֵי אֲשֶׁרֵי. וּמַחֲזִירִין הַסְּפָרִים לַמְּקוֹמָן.
וְאוֹמְרֵי

שחרית שבת ראש חדש וחנוכה

ושומר קדיש לעילא. ומתפללין תפלת מוסף שבת וראש חדש. ואומרים
על הניסים שהולאה וגומדין כמו בשאר שבתות:

לשבת וחנוכה

מתפללין בשאר שבתות וגומדין ההלל. וקדיש תתקבל. ומוליכין שני
ספרי זרזאון קורין שזעה בצרי צפרשת השזוע. וקדיש
לעילא. והמפטיד קורא צספר שני צחנוכת הנסיאים מעין היום. וקדיש
לעילא. ומפטיד דני ושמחי. וגומר התפלה בשאר שבתות. ואס חל שני
שבתות צחנוכה עושין כסדר הזה וזרזאון מפטיד דני ושמחי. וצצנת
שנייה צנדות שלמה ויעש חידוש והיא כתוצה צחומסים צהפערות צסדר
אלה פקודי:

לשבת זכור

שבת שלפני פורים מסדרין כל הזמירות עד ה' מי כמוך. וקודם שיאמר
מזיל עני יאמר זה. ויש נוהגים לשומרו אחר תתקבל צשחרית:

מי כמוך. ואין כמוך. מי דומה לך. ואין דומה לך. אדון
חסדך בל יחדל. אמתך מבצר עז ומגדל. כי הייך
מחסה לך. ומעוז לאביון בצר לו: בימי חרפי מקדמוני.
בי דבר רוח יחנה. והיום אם גרשוני עוני. דודי לי ואני
לו: גמלני מאז טובות. גלויות ידועות ללבבות. גם אם
יהיו הצרות קרובות. אשרי כל חוכי לו: דמי מתקוממי
אנה. ודגלי ארים כדבר כל חונה. הנה אליהנו זה. קוינו
לו: היום אביעה חידות. הוימני קדם עתידות. נפלא בם
המבין צפוני סודות. יצרי מבטן לעבד לו: ויהי בימי
אחשורוש. מלך הוקם על בברוש. נשא ורם על כל קצין
וראש. ויי הניח לו: זמן בשנת שלש למלכותו. להראות
לכל עבדיו תבונתו. ואבני נזר מתנוססות על אדמתו.
ועפרורת זהב לו: חלק לכל בני שושן נתן. והקדיש
קרואי כחתן. בחצר גנת ביתן. אנה למושב לו: טעם
עשות רצון כל איש ויצרו. ואין אונם לאיש יין עברו.
ולתת לקד שואל די מחסורו. אשר יחסר לו: יחד אוספו
כל הנדרשים. גם נשתי המלכה עשתה משתה נשים.
ומשתה הנשים באנשים. שבעת ימים יספרו לו: כטוב
לב

לשבת זכור

רט

לב המלך ביין. אמר להביא לפניו את יפת העין. ותמאן
בדברו לאמר אין. הענה פניה ותאמר לו: לקרובים אלי
היושבים עלי כן. שאר ונעצהו ממוכן. הוא הקן
לפועננות מוכן. לבו יקבץ און לו: מועצותיו בדת
נתונות. היו לעמי רפואות צפונות. כי לולי אגרות
ראשונות. גם פליטה לא היתה לו: נועץ לקרוא לקר
המוניו. להביא כל יפת תואר לפניו. והנערה אשר תיטב
בעיניו. מהור ומהרצה לה: סנסן ליאיר האיר וזרח. ישיש
כגבור לרוץ ארח. קדם מקרה ציץ רפואה פרח. כי
הפקה יהיה חסיד לו: עמו נאמנה הדסה תמה. היא
אסתר בת דודו ברה כחמה. ובמות אביה ואמה. לקחה
מרהבי לו: פנעה חן ותלה והלום. ותלקח אסתר אל
בית המלך גוברת יהלום. ומרהבי צוה לה לבי לשלום. כי
הוא אדניו והשתחוי לו: צדק לבשה בממלכתה. לא
הנידה אסתר עמה ומולדתה. והמלך אהבה וירב תפארתה.
כי מי היתה לו: קשב רב קשב צרור המור. מקריסי
המלך הקבועים לשמור. והם חושבים על המלך לאמר.
הבה נתחכמה לו: רחשה אסתר למלך באמרי שפר.
בשם מרהבי ונכתב בספר. בוקש ונמצא לפני צבי עופר.
כי בול הרים ישאו לו: שניהם נתלו עד העץ: כי שמע
מרהבי לשונם בהועץ. גשקה למלך סם המות רועץ.
אולי יפתה ונוכלה לו: תשועה זאת צפונה לדור אחרון.
נקתבה על ספר הזכרון. להיות לו מן המלך תגמול
ויתרון. כי פועל אדם ישלם לו:

אחר כל אלה הדברים. אחשוורוש את הקמן הרים.
וינשאהו מעד כל השנים. ותועפות הרים לו:
נמנע מרהבי מסגור לרשע. נין עמלק אשר מבטן פשע.
וזה הוסיף על חטאתו פשע. לא יאבה יי סלוח לו. יום
קרעו לו כל עבדי המלך. ומרהבי בתום הולך בקש
לחרחר ריב על עם כל והלך. עובר ומתעבר על ריב לא

לשבת זכור

לו: יעץ תחבולות בשמים בצדו. ויבז בעיניו בגאון חמדו
 לשלוח יד במרדכי לבדו. כו לדבר יחבל לו: הרבה כסף
 וזהב לבלי חוק. ויאמר בלבו זה עת לשחוק ויבא עצות
 מרחוק. לרשת משכנות לא לו: ויפל פור וידו בגורל
 חדה. וירא כי באדר מת אבי התעודה. ולא זכר כי היא
 עת הדידה. חבלי יולדה יבאו לו. דוב אורב יעצורו
 רעיוניו. וישאל שאלה מאדוניו. וגם הוא שני אריות שניו.
 ומתלעות לביא לו: הן עם אחור גזורו. ודתייהם שונות
 ודתה כל יקצורו. רוח יזרעו וסופתה יקצורו. קמה אין
 לו: הבינותי כסף לגנויה יעל. לאבד זה הגוי הנגער.
 כל הברכים אשר לא פרעו לבעל. וכל הפה אשר לא
 נשק לו: להביא אל גנוי המלך אוסף. עשרת אלפים
 ככרי כסף. ונפש אכה לכל בית יוסף. פעם אחת ולא
 אשנה לו: ויאמר לו המלך יהי לה קנינה. וזאת טבעתי
 על יד ימינה. והעם לעשות בו כטוב בעיניה. ובא עד
 קצו ואין עוזר לו: יצא וסופרי המלך נקראו. ויקתבו בכל
 אשר הוראו. בכל עם ועם רצים יצאו. שרי הרקב אשר
 לו: היתה דברו נחוש דאמר. כרם חמר ביום אחד לזמור.
 בשלשה עשר באדר החל וגמור. לא אוסיה עוד עבור
 לו: קרע מרדכי בגדיו לפני אל. ויצעק מר על גולת
 אריאל. הבנים אין לישראל. אם יורש אין לו: טרוף
 טורף שאר המוני. מי נתן דמיסה יעקב למוני. וישראל
 לבוזזים הלא יהיה. זו חטאנו לו: גערות אסתר הגדוה
 דבר. שמענו צעקה כיענים במדבר. ומרדכי בלבוש שק
 עבר. לא ידענו מה היה לו: בגדים שלחה להלבישו. ולא
 קבל ממרירות נפשו. ותשלח להתה לחקרו ולדרשו.
 לדעה מה יעשה לו: רוחו הוציא להתה וחיה. ופרשת
 הכסף לפניו שיה. והפת שגן שלח ועל אסתר צוה. לבא
 אל המלך להתחנן לו: בתשובתה אמרה להשיבו. דע כי
 בן מות אשר לא יקרא ויבא: לבד מאשר ישיט לו המלך

לשבת זכור רי

את שרביט זכורו . בקרב איש להשתחוות לו : שיקיר
 כשמועו דברי הדסה . ועק אהה כי אין מנוסה . ועף יי
 אשא . כי חטאתי לו : שלח לה לאמר אל תדמי . להמלט
 בית המלך מכל לאומי . כי את תאבדי ואולי עמי . אחרי
 נמכר גאולה תהיה לו : ממקום אחר ישלח שלומיו .
 עושה שלום במרומו . כי לא כדו רחמיו . על כן אוחיל
 לו : ותענהו לה כנים כל חוכי פדיום . וצומו עלי שדשת
 ימים לילה ויום . ורחמים בקשו מאל נורא ואיום . אל
 תתנו דמי לו : אל נדרש בכל לב ידרשנו . כי נכמרו
 רחמיו לעם יקראנו . ויאמר עוד זכור אזכרנו . עד כן המו
 מעי לו : לבשה הן ביום השלישי ותלה . ותיקר עד מאד
 בעיני המלך . ויבז בכל אשר הוא מודה . ועל כל אשר
 יש לו : היפה בנשים נטע נעמן . מה שאלתו כי הכל
 מוזמן . ותאמר יבא המלך והמן . אל המשתה אשר עשיתי
 לו : למחר קראתם לסוד נכמם . ויצא המן ביום ההוא
 שמים ונעלם . והוא במלכים יתקלם . ורוזנים משחק לו :
 ויבא אהביו וזרש אשתו . ויספר להם כבודו וממשלתו .
 גזרה עומדת לעומתו . הוי המרבה לא לו : יעצוהו עשות
 עץ גבוה חמשים . לתלות עליו קדש קדשים . ולהבינו
 כחפצו מכל חרשים . חרש חכם יבקש לו :

אלהים עדר צאנו בקר . ותבד שנת המלך עד יהי חזקר .
 בספר הזכרונות והיה בקר . ויודע יהנה את אשר
 לו : כמוצאו דבר מרדכי מפורש . מה נעשה יקר וגדולה
 דרש . ויאמרו כי לא פורש . מה יעשה לו : גלה אוזן המן
 בדברו . מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו . ויען
 ויגקש במאמרו . פי כסיל מחתה לו : דבר לעדותו בעדי
 מלכים . וללכת לפניו אחד מהגסיבים . ולבו במחשבו
 הולך חשכים . ואין נגה לו : השיבו המלך כן דברת . עשה
 למרדכי היהודי ככל אשר אמרת . כן משפטיה אחר
 חרצת . כמשפט הזה יעשה לו : וישב מרדכי אל

לשבת זכור

מְשַׁמְרֵתוּ . וְהָמָן נִדְחָה אֶל בֵּיתוֹ . וַיַּעֲדוּ אֶהְבִּיּוּ וְזָרַשׁ
אֶשְׁחֹו . לָבֹא לָנוּד לוֹ : זָרַע יִשְׁרוּן זָכְרוּ נְבוּנִיו . אִם יֵשׁ מִרְדְּכִי
אֶחָד מִבְּנָיו . אֲשֶׁר הִחִילוֹת לְכַפּוֹל לְפָנָיו . לֹא תוּבַל לוֹ :
חֲכָמָיו עוֹדִם מִדְּבָרִים עִמוֹ . וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִבְהִילוּהוּ
לְהַקִּימוֹ . וְלֹא רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ . יֵי יִשְׁחַק לוֹ : טָרָם כָּלוֹת
מִשְׁפָּתָה הַיּוֹן . אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל יִפְתָּה הָעֵין . שְׂאֵדִי כִּי הַבֵּל
לְגִגְהָ כְּאֵין . וְהַבֶּךְ וְהַתַּחֲנֵן לוֹ : יִנָּתֵן לִי נַפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי .
וְעָמִי אֲדָנִי הַמֶּלֶךְ בְּבִקְשָׁתִי . כִּי נִמְכַּרְנוּ לְצוּרָר וְרֹא
מִבְּרִיתִי . תַּאֲוֹת לְבוֹ נִתְּתָלוֹ : כִּי מִחַ חֲפָצִי אַחֵר זֶה הַצַּעַר .
וּכְלִי הַקָּרֵב שׁוֹת שְׁתּוֹ הַשֶּׁעַר . הִישָׁאג אֲרִיָּה בַּיַּעַר . וְטָרַף
אֵין לוֹ : לָהּ אָמַר מִי הוּא זֶה מְכָל אֲנָשִׁי . וְאִי זֶה הוּא מְכָל
מִגְרָשִׁי אִזּוֹ מִי מְנוּשִׁי . אֲשֶׁר מְכַרְתִּי אֶתְכֶם לוֹ : מִחֲרָה
לְעֲנוּתוֹ הָמָן זֶה הָרַע . אֲשֶׁר פָּרַעוֹת בְּגוֹי צַדִּיק פָּרַע . אוֹי
לְרָשָׁע רָע . כִּי גִמּוּל יָדָיו יַעֲשֶׂה לוֹ : נִמְלָא חֲמָה וְקָם אֶל
גִּזּוֹ . וּבְשׁוּבוֹ רָאָהוּ נוֹפֵל עַל כִּנּוֹ . יִגְלוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ . וְאֲרָץ
מִתְקוֹמָמָה לוֹ : סָרִיס אֶחָד גָּלָה חֲטָאתוֹ . הֵן עֵץ עֲשׂוּהָ
לְמִרְדְּכִי בְּבֵיתוֹ . וַיִּצּוּ הַמֶּלֶךְ לְתַלּוֹתוֹ . עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין
לוֹ : עֲמֻדָה אֶסְתֵּר לְבִקְשׁ עַל עַמָּה . לְהַשִּׁיב סִפְרֵי הָאֵת
וְהַחֲמָה . כִּי נַחֵם יְהוָה עַל מַכָּה עֲצוּמָה . וְשֵׁב וּרְפֹא לוֹ :
פִּתְשֵׁן הַכֶּתֵב לְהִיּוֹת הַיְּהוּדִים . לְהַרוֹג בְּשׁוֹנְאֵיהֶם עֲתִידִים .
כִּי נִפְל פַּחַד מִרְדְּכִי עַל הַמּוֹרְדִים . וְשָׁלוֹם הָיָה לוֹ : צִוְּהָ
מִרְדְּכִי עַל עַם לֹא אֱלָמָן . מוֹשִׁיעַ וְרַב נֶגִיד וְנֶאֱמָן . וְהַפְקֵד
עַל בֵּית הָמָן . וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ : קִדְשָׁתִי דְּצוּרָרִי
מִזִּבְחִי . וְאֶכִּין לְפָנָיו מִטְבַּח . בָּעוֹן אֲבִיהֶם הַמִּרְצַח . וְאֵלֶּה
שְׁמוֹת הַיְּלֹודִים לוֹ : רַצְצָתִי פֶרֶשְׁנֶדְתָּא . וְלָפוֹן אֶסְפָּתָא .
פּוֹרְתָא אֲבָלִיא . אֲרִידָתָא פֶּרֶמְשָׁתָא . אֲרִיסֵי אֲרִידֵי וַיּוֹתָא .
גַּם הַבּוֹרָה לֹא הָיְתָה לוֹ : שׁוֹלָלָהּ שׁוֹלָלִי וְאֲרִיעַ רִיעִי . כִּי
עָדָה מִשְׁאוֹל אֶבְיוֹן גּוֹעַ . וַיִּמְלֹט עָנִי מִשְׁוֹעַ . וַיָּתוֹם וַאֲיִן עוֹזֵר
לוֹ : הִפְתֵּב וְאֵת לְדוֹר אַחֲרוֹן . וְלִבְנֵי בָנִים תִּהְיֶה לְזִכְרוֹן .
וְכָל הַמּוֹפִיר אוֹתָהּ יָרוֹן . אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ :

אכלו

אכלו רעים שתו ושכרו. וימי הפורים בשמחה שמרו.
ועם שמחתכם האביונים זכרו. ושלחו מנות לאין
גבול לו: גסי אל מאז נשאני. ובגבבי הים העבירני. ולבן
כליותי יסרוני. דום ליהוה והתחולל לו: יום צאת פרעה
אחרי. לטרוף בארץ עדרי נצבו כחומה מימי משברי.
ויתגעשו כי חרה לו: יצא צר אחרי עם קדושו. וישלח
צור עגנו להפרישו. להיות צל על ראשו. להציל לו:
העבירו בנפשה וצרו החריד. בינו ובין רודפיו הפריד.
ולתחתיות מצילה הוריד. חוקקי סלע משכן לו. ובשוב
הים לאיתנו. טבע פרעה וכל המונו. כי הים הכביר.
מרכבות גאוו. וירא כי לא יכול לו: דהרות אבירים
באדירים נפלו. ובעופרת במים רבים צללו. ודורשי יהוה
שמו יהללו. בגבל עשור זמרו לו: הראנו ידו הנפלאה.
על שפת הים נוראה. אשירה ליי כי גאה גאה. בזמירות
נריע לו: רגלים עברו בנפשה. ולפניהם אל נערץ
בקדשה. אז שוררו שירה חדשה. מי כמכה באלים יי:
ואומר תליל עני כמו שנתוצ צננת. והנוהגים לאמרו אחר קדיש תתקבל
אומרים קדיש יהא שלמא דנא:

ליל פורים

ליל י"ד צאדר נכנסים לצ"ה וואמר החזן פזמון זה ס' יוסף שלום:
פורים פורים פורים לנו. ברוך אשר בחר בנו: יתרום
שם אלהינו. הניקם את נקמתנו. מעמלק ראש
צרינו. כי ברפידים נלחם בנו: פורים
ואת גם זאת בהיותנו. גולים בארץ אויבנו. לא עזבנו
אלהינו. להפר בריתו איתנו: פורים
סתר היתה לראש. אל מלך גדול וקדוש. בימי המלך
אחשורוש. יהוה הוא משגב לנו: פורים
פתשון הנשתנו. להברית את עם לא אלמן. בעצרת
הצורר הקן. אזי חיים בלעוננו: פורים
שלח רצים דחופים. את שבע מאה ועשרים. להשמיד
כל היהודים. לולי יהוה שהיה לנו: פורים

לפורים

לְבַשׁ נָקִים וְלִי חֶסֶד . עַל יַד יְמִינִי וְהִדָּסָהּ . וְאָמַר חֲדָשׁ אֵלָיו
אֵשָׁא . עַד הִנֵּה יִהְיֶה עֲזָרָנוּ :
פורים

וְיִוָּצִיאוּ לְרוּחָהּ . וּמִגִּזֹּן וְאִנְחָהּ . לִיהוּדִים הִיטָה שְׂמִיחָהּ .
וְאֹר יִקָּר זָרַח לָנוּ :
פורים

מִלֵּאוֹ גְּבִיעֶכֶם יֵין : וְשִׁלְחוּ מְנוּת לְאֵין . וְנִרְאָה עֵין בְּעֵין .
בְּשׁוּב יִחְזֶה אֶתָּנוּ :
פורים

זליל שני יש נוהגים לומר פזמון זה :

יִקְרְבוּנוּ יִהְיֶה לְעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ . לְמַעַן זְכוּת אֲבוֹתֵינוּ :
אָב רַחֲמָן . קָרֵב זְמַן . קָרֵב זְמַן . אֵל גִּלְיָם :

אֵין כְּמוֹהָ יִהְיֶה . מִהֵרָ יִבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ . נַעֲשֶׂה אֶת
עוֹלוֹתֵינוּ :
חזן רחמן

וְהִצִּילָנוּ יִהְיֶה . מִיָּדִים עוֹשֵׂי רָשָׁעָה . עַל יַד דָּוִד מְשִׁיחֵנוּ :
חזן רחמן

שְׂמִיחָנוּ יִהְיֶה . עִם מְשִׁיחַ דָּוִד בֶּן יוֹסֵף . וְקִבֵּץ גְּלִילֹתֵינוּ :
חזן רחמן

עַתָּה לַעֲשׂוֹת לִיהְיֶה . בְּעֶמְלֶק נִקְמָה . בְּאִשֶּׁר עָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ :
חזן רחמן

וְלֹאמַר הַחֲזֹן קִדִּישׁ לַעֲיִלָּה עִם וְהוּא רַחוּם וְזָכוּ . מִתְּפִלָּין עֲרֻזִּית וְלֹאמַר
עַל הַנִּסִּים זְכוּלָהּ וְלֹאמַר שְׁלִיחַ לְזֹרֵק קִדִּישׁ לַעֲיִלָּה . וְקוֹדֶם קְרִיאַת
הַמְּגִלָּה יֵאמַר .

קוֹרְאֵי מְגִלָּה . הֵם יִרְנְנוּ אֵל אֵל . כִּי מְקוֹם תְּהִלָּה . הִיטָה
לְיִשְׂרָאֵל : אַחֲרֵי בָלוֹתֵי . וְאֲנִי בְּעִיר בְּבֶדֶד . נִמְשָׁלָה

עֲדָתִי . כְּאֲנִי בְּלִי חֹבֶל . בָּא זְמַן פְּדוּתִי . עַל יְדֵי זֶרְבָבֶל .
נִבְהָלָה קְהֵלָה . מִעֲוִיל וּמִתְגָּאֵל . וְתָהִי סִגְלָה . עִם שְׁתִּיל

שְׂאֵלֵתֵי אֵל : קוֹרְאֵי בָּא דְבַר אֲגָגִי . הַחֲזִיק בַּפּוֹר יָדוֹ . בְּאֶדְר
לְהִרְגִי . נִהַפֵּף לְהַשְׁמִידוֹ . אֶתְנָה הַגָּגִי בּוֹ וְאֶזְכְּרָה אִידוֹ .

וְאֶמֶת נִקְלָה . זֹאת לֵאמֹר וְכֵן יוֹאֵל . לַעֲשׂוֹת וְכָלָה . עֲזָבִי
וְשׁוּבִי אֵל : קוֹרְאֵי רוֹעֲצִים כְּעֶשֶׂן . נִמְשָׁלוּ בְּתוֹךְ כְּבִשָּׁן .

בֶּן אֲגָג בְּכִישָׁן . קָם וְשָׁב כְּבֹן בָּשָׁן . מִרְדֵּכִי בְּשׁוֹשָׁן . מֶרֶס
דְּרֹר עָלֵי שׁוֹשָׁן . כֵּן שָׁנַת גְּאֻלָּהּ . אֵל יִצְוֹ לְדַל שׁוֹאֵל . עַד

לְבֵית תְּפִלָּה . יַעֲלוּ לְהַהֲרֹאֵל : קוֹרְאֵי מַעֲשִׂים וְנִסִּים . שִׁיר
בְּרַ

בַּהּ לְעַד נֶאֱמַן • גַּם בַּחֲכָה שִׁים • צוֹף דְּבַשׁ דְּבַר הַמֶּן • לֶה
שְׁתֵּה עֲסִיסִים • אַחֲרֵי אֲכֹל מִשְׁמָן • אֵל זְכוֹר הַחֲלָה • גַּם
שְׁנֵה בְּמִיכָאֵל • תַּחֲזוֹר חֲלִילָה • קֵץ פְּדוּת וּבֹא גּוֹאֵל : קוּרְחִי

וּקוּרִין הַמְּגִילָה • וְחִיּוּז כָּל אֶדָם לַקְדוּתָהּ זְלִילָה וּלְשִׁנוֹתָהּ צִיּוּם • וְאִם
אֵין לוֹ מְגִילָה כְּשֶׁדָּה • חִיּוּז לְשִׁמוֹעַ חוֹתָהּ מִפִּי הַחֲזָן מִדְּאִשָּׁה
וְעַד סוּפָה • אִו עַמִּי שֶׁהוּא כֶּסֶר לְהוֹלִיא אַחֲרֵים יְדֵי חוּצָתָן • וּמִצְטָלִין
תַּלְמוּד תּוֹרָה כְּדֵי לְשִׁמוֹעַ מִקְדָּשׁ מְגִילָה • קַל וְחוֹמֶר לְשֹׂאֵר מִנּוֹת • וְאֵין
לָךְ דָּזָר שְׂנֵדָה מִקְדָּשׁ מְגִילָה מִפְּנֵיו • חוּץ מִמֶּת מִנּוֹת • וְקוּדָם קְרִיאָתָהּ מִצְדָּךְ :

בְּרוּךְ צִינָה אֶתָּה חֶסֶד יְהוָה ת"ת אֱלֹהֵינוּ גְּזוּרָה מֶלֶךְ
הָעוֹלָם צִינָה אֲשֶׁר יִסּוּד קִדְּשָׁנוּ ת"ת בְּמִצְוֹתָיו נֶלֶח
הוּד וְצוּנוּ עַל עַל יְדֵי הַיִּסּוּד מִקְרָא מְגִילָה : מַלְכוּת

בְּרוּךְ צִינָה אֶתָּה חֶסֶד יְהוָה ת"ת אֱלֹהֵינוּ גְּזוּרָה מֶלֶךְ
הָעוֹלָם צִינָה שְׁעֵשְׂרָה אֲלֶף לַמֶּלֶךְ נְסִים אֲלֶף לַמֶּלֶךְ
לְאַבְוֹתֵינוּ נֶלֶח הוּד בְּיָמֵים הָהֵם גְּזוּרָה אֲזָל וּבְזִמָּן הַזֶּה :
הַמַּתְגַּלְגָּלִים זְמַלְכוּת הַנִּקְדָּשׁ זִמָּן :

יְכוּיִן צְדָכָה שֶׁהַחִיּוּנוּ זֶה לַפֶּטוּר סְעוּדָה פּוּדִים וּמַשְׁלֹחַ מִנּוֹת • צִיּוּם אֵין
אֲוֹמְדִים שֶׁהַחִיּוּנוּ וּפּוּשְׁטָה כְּאֵגֶרֶת וְקוּדָה :

בְּרוּךְ צִינָה אֶתָּה חֶסֶד יְהוָה ת"ת אֱלֹהֵינוּ גְּזוּרָה מֶלֶךְ הָעוֹלָם
צִינָה שְׁהַחֲיֵינוּ יִסּוּד וְקִיּוּמָנוּ נֶלֶח הוּד וְהַגִּיעָנוּ לְזִמָּן
הַזֶּה : מַלְכוּת

וְאַחֲרֵי קְרִיאָתָהּ עוֹדָה פְּשׁוּטָה מִצְדָּךְ :

בְּרוּךְ צִינָה אֶתָּה חֶסֶד יְהוָה ת"ת אֱלֹהֵינוּ גְּזוּרָה מֶלֶךְ הָעוֹלָם
צִינָה הָרַב אֶת רִיבָנוּ גְּזוּרָה אֲזָל • וְהַדִּין אֶת דִּינָנוּ
גְּזוּרָה אִימָא • וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתָנוּ גְּזוּרָה ז"א • וְהַמְּשַׁלֵּם
גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ גְּזוּרָה לֹאֵהָ • וְהַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ גְּזוּרָה דַּחֲלָה : בְּרוּךְ אֶתָּה יְהוָה הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ : (אֲח"כ יִשְׁמַע ג"פ) אֲרֹר
הַמֶּן • (יְכוּיִן הַתְּלַצּוֹת ס"ת בְּרוּךְ מְרַדְּבִי • יְכוּיִן הַתְּלַצּוֹת יִסּוּד אֲזָל
מִיֹּד דְּכִיָּא) אֲרֹרָה זֶרֶשׁ • (יְכוּיִן הַתְּלַצּוֹת לִילִית בְּרוּכָה אֶסְתֵּר •
(יְכוּיִן)

לפורים

(ינוון התלצות יסוד דתזונה) אָרוּרִים כָּל הָרָשָׁעִים • (ינוון
התלצות כל הקליפות זהם) בְּרוּכִים כָּל יִשְׂרָאֵל • וגם חֲרָבוֹנָה
(מספרו פינח"ס והוא אליהו זכור קטוב מספרו סנדלפון:

אס חל פורים צמולאי שצת אומרים:

שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ וְנו':

יָשֹׁב בְּסֹתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנָן וְנו':

ואס חל צסאר ימי השצוע מתחילין כאן:

וְאַתָּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל וְנו':

בשחרית מסדין התפלה כסאר היתים ומתפללין שמנה עשרה כמו
צליה. ואומר קדיש לעילא. ומוליאין ספר תורה וקורין
צו שלשה גזרי צפדסת צסלח. וזו היא הקריאה:

וַיָּבֹא עֲמֹלֶק וַיִּקָּחֵם עִם--יִשְׂרָאֵל בְּרַפְיָדָם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל--יְהוֹשֻׁעַ בַּחֲר--לָנוּ אַנְשִׁים וַיָּצֵא הַקָּלָחִם
בְּעֲמֹלֶק מֹחֶר אֲנָכִי נִצֵּב עַד--רֹאשׁ הַגְּבֻעָה וּמִטָּה
הָאֲדָמָה בְּיָדִי: וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר--לוֹ מֹשֶׁה
לְהִלָּחֵם בְּעֲמֹלֶק וּמֹשֶׁה אָהֳרֹן וְחֹזֶר עָלָיו רֹאשׁ הַגְּבֻעָה:
וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יִרְיֶם מִשָּׁה יָדוֹ וְגִבּוֹר יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יִגִּיחַ
יָדוֹ וְגִבּוֹר עֲמֹלֶק: וַיְדִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְחוּ--אֲבָן וַיִּשְׁלִימוּ
תַּחֲתָיו וַיָּשֹׁב עָלֶיהָ וְאָהֳרֹן וְחֹזֶר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּדֶה אַחַד
וּמִזֶּדֶה אַחֵד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד-בֹּא הַשָּׁמֶשׁ: וַיַּחֲלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ
אֶת-עֲמֹלֶק וְאֶת-עַמּוֹ לְפִי-חֶרֶב:

פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה כָּתֹב זֶכְרוֹן בְּסֵפֶר וְשִׁים בְּאוֹזְנִי
יְהוֹשֻׁעַ כִּי--מָחָה אֲמַחֶה אֶת-זִכְרֵךְ עֲמֹלֶק מִבְּחַת
הַשָּׁמַיִם: וַיִּגֹּן מֹשֶׁה מִזִּבְחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה וְגָסִי: וַיֹּאמֶר
כִּי-יָד עַל-כֶּם יְהִי מִלְחָמָה לְיְהוָה בְּעֲמֹלֶק מִדֶּרֶךְ דָּר:

וַיֹּאמֶר כִּי-יָד עַל-כֶּם יְהִי מִלְחָמָה לְיְהוָה בְּעֲמֹלֶק מִדֶּרֶךְ דָּר:

לפורים ריג

ודאזי ללצור לומר צ' פסוקים אלו זקול דס (ד"ת וס"ת הוידר)
ימלך ה' לעולם אלהיך ליון לדוד ודוד הללויה'
ועלו מושיעים זהר ליון לשפוט את הד עשו והיתה לה' המלונה'
ואחר כך אלו ד"ת וס"ת אדני:
אתה תקום תרחם ליון כי עת לחנה כי צא מועד'
נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות ה' לצי ונשדי ידנו אל אל חי'
ושוז יאמר שלוציהן:

יתן לך כלצנך וכל עלתך ימלא'
המה' כרעו ונפלו ואנחנו יקתנו ונתעודד'
וייראו יושבי קלות מאותתיך מולאי זוקר וערצ תדנין'
הוליה תמסגר נפשי להודות את שמך צי יכתירו לדיקים כי תגמול עלי'
ואומר החזן קדים לעילא. ואחר כך אומרים אשרי. וקורין ומצדך
לפניה שלי שהחינו. ואחר המגילה אומרים הרצ את ריצנו
כמו צערצית. ואומרים וצא לליון. והחזן אומר קדים תתקבל.
ואומרים יהללו. וחוזרין ספר תורה לתקומו. ואומרים למנח על
אילת השחר כמו שכתוב צליל פורים. וקדים יהא שלמא דצא. וקוה
אל ה'. ותנא דצי אליהו. וקדים דרצנן. וזרכו. ועלינו לשבח:

ונותנין מעות פורים לכל מי שבושט ידו ליטול
למנחה מתפללים כשאר הימים אלא שמוסיפין על הנסים צהודאה.
וצמקום למנח צנגינות אומרים שיר המעלות לולי ה':
יום ט"ו צאדר צמקומות שאינם מוקפים חומה אין אומרים על הנסים.
ואין קורין המגילה. ואין מוליאין ספר תורה אס לא שהיה
חמישי ושני. ואז קורין צפרשת השצוע. ואין נופלין על פניהם. ואין
אומרים תחנה. וצמקום תפלה לדוד אומרים למנח על אילת השחר.
זה הוא הסדר של מקום שאינו מוקף חומה. אצל מקומות שהם מוקפים
חומה מימות יהושע צן נון עליו השלום קורין המגילה צצרכותיה.
ואומר על הנסים. ומוליאין ספר תורה וקורין צפרשת עמלק.
והמקומות שהם מוקפים חומה ואין יודעין צצירור אס הם מוקפים
מימות יהושע עליו השלום אס לא מספק קורין המגילה צט"ו ואין
מצדנין עליה ואין אומרים על הנסים ומוליאין ספר תורה וקורין
שלשה גצדי צפרשת ויצא עמלק כסדר יום י"ד אדר. וחני ימים אלו
אסורים צהספר וצתענית וצמקום שנהגו שלא לעשות מלאכה אין
עושים והעושה אינו רואה סימן צרכה מאותה מלאכה לעולם:

לשלש רגלים

אומרים ערצית כמו שכתוב צחול עד ירושלם חמן. ואס חל צצצת
אומרים ויכולו ואחר כך אומרים זה:

אלה

לש לש רגלים

אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים:

ואחר כך לצות וגזרות וקדושת השם. ואחר כך אומרים:

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורממתנו מכל הלשונות וקדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמה הגדול
והקדוש עלינו קראת:

כשחל יום טוב במוצאי שבת אומרים זה:

ותודיענו יהוה אלהינו את משפטי צדקה ותלמידנו לעשות
בהם חקי רצונה ותתן לנו יהוה אלהינו משפטים
ישרים ותורת אמת חקים ומצות טובים ותגדילנו ומגי
ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת
וכבוד מועד וחגיגת הרגל. בין קדשת שבת לקדשת יום
טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה
קדשת הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

עד כאן

ותתן לנו יהוה אלהינו באהבה (שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה. חגים וזמנים לששון את יום:

לשבת	השבת הזה.	ואת יום
בפסח	חג המצות הזה.	את יום טוב
	מקרא קדש הזה.	זמן חרותנו:
בשבועות	חג השבועות הזה.	את יום טוב
	מקרא קדש הזה.	זמן מתן התורה:
בסוכות	חג הסוכות הזה.	את יום טוב
	מקרא קדש הזה.	זמן שמחתנו:
בשמיני עצרת	שמיני חג עצרת הזה.	את יום טוב
	מקרא קדש הזה.	זמן שמחתנו.
באהבה	מקרא קדש.	זכר ליציאת מצרים:

אלהינו

לשלוש רגלים

ריד

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא יְגִיעַ וְיִרְאָה
וְיִרְצָה וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר • זְכוּרֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירָהּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
עֲבֹדָהּ וְזִכְרוֹן כָּל עַמָּהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיהָ • לְפִלְטָה
לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּיוֹם

השבת הזה • וביום

חג המצות •

חג השבועות •

חג הסוכות •

שמיני חג עצרת הזה •

לשבת

לפסח

לשבועות

לסוכות

לשמיני עצרת

בְּיוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה • לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ
וְהַיְשִׁיעֵנוּ וְזָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה •
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה וְהַיְשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים וּבְדָבָר
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים • חַיִּים וְחַנּוּן וְחֶמֶל וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהַיְשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם
אַתָּה •

וְהַיְשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
בְּשִׂמְחָה וּבְשָׁלוֹם כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאַמְרַת
לְבָרְכֵנוּ כֵּן תִּבְרַכֵּנוּ סֵלָה • קֹדֶשׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ שִׁים
חֲלִיקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ • שְׂבַעֵנוּ מִטוֹבָה • שְׂמַחַת נַפְשֵׁנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ • וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעֲבֹדָהּ בְּאֵמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ זָלֶזֶל וְזִלְזוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן שָׁנָה וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ •
וְיִשְׂמְחוּ בָּךְ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ שְׁמָךְ • בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה מִקֹּדֶשׁ הַשָּׁנָה וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים •

למחר כך מוודים לזה ומודים ושים שלום וכו' :

מוסף

מוסף לשלש רגלים

לומדים שלש צרכות לאסונות ולסתה צחרתנו עד ליציאת מצרים ולחור
כך לומדים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ מִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרֶצְנוּ
וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אָנוּ יְכוּלִין
לַעֲלוֹת וּלְרַאֲתָךְ וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ •
בְּנוֹה הַדֶּרֶךְ • בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ
מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחַהּ בְּמִקְדָּשְׁךָ • יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתִּשׁוּב
וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ
מִחֲדָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ • אָכִינוּ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ גָּלַה כְּבוֹד
מִלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
כָּל חַי • וְקָרַב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם • וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ כִּנָּם
מִיִּרְכַּת אֶרֶץ • וְהִבִּיאֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרִנָּה
וּלְיִרוּשָׁלַם עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם • אָנָּה אֱלֹהֵינוּ
וְשֵׁם גַּעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ • תְּמִידִין
כְּסִדְרָן וּמוֹסָפִין כְּהִלְכָתָן אֶת מוֹסֵף

בשבת	מוסף יום השבת הזה ואת
בפסח	יום חג המצות •
בשבועות	יום חג השבועות •
בשמיני עצרת	יום שמיני חג העצרת

הַזֶּה • אֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה • גַּעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ • כִּמּוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ •

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמִטֵּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ • שׁוּבָה עָלֵינוּ
בְּהִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנְךָ בְּגִלְלֵי
בֵּיתְךָ

כיוסף לשלש רגלים רטו

בִּירְתָּהּ כְּבִתְחִלָּה • כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל כִּיּוֹנוֹ •
הִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ • שִׁמְחָנוּ בְּתִקּוּנוֹ • וְהָשִׁב שְׂכִינְתָּךְ
לְתוֹכוֹ וְהָשִׁב כְּהָנִים לְעִבְדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם •
וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגֻוִיהֶם וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה
לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פְּעָמִי רְגֵלֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּכַתּוּב
בְּתוֹרָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרָךְ
אֶת פָּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג
הַמִּצּוֹת וּבְחַג הַשְּׁבוּעוֹת וּבְחַג הַסִּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה
אֶת פָּנֵי יְהוָה רִיקָם: אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

ואחר כך אומדים והשיאנו. דלה ומודים וסים שלום:

סליחות

נוהגים לומר צערצית אחר העמידה סליחות אלו מדאש חדש אלול עד
יום כפור חוץ משנת ודאש השנה:

לָכֵן וְנָשׁוּבָה אֵל יְהוָה כִּי הוּא טָרַף וִירָפְאֵנוּ יְהוָה וַיַּחֲבֹשׁנוּ:
יִחַיֵּנוּ מִיּוֹמִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִימֵנוּ וְנַחֲמֵהּ לְפָנָיו:
כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנִיגֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדָנִי שְׂמַעַה. אֲדָנִי סִלְּחָה. אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה.
וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֶר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל
עִירָךְ וְעַל עַמָּךְ: הִשְׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ וְנָשׁוּבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ
כְּקֶדֶם:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת. מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מַרְבֵּה מַחֲלָה
לְחַטָּאִים. וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֲנֵה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר
וְרוּחַ. דֹּא כְרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הוֹרְתָנוּ לִזְמַר מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ
יְהוֹדְעָה לְעֵנִי מִקֶּדֶם. וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיֵּרֶד יְהוָה
בְּעָנָן וַיִּתְּצֵב עַמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה. וְשֵׁם נֶאֱמַר:

צער

סליחות

צעוד שסליח לצור אומר ויעזור נוהגים לומר:

אל רחום שמך. אל חנון שמך. אל ארך אפים שמך. אל לא רחמים שמך. צנו נקרא שמך. צעזור שמך. צקראי ענני אלהי נדקי צלר הרחצת לי חנני ושמע תפלתי: ואני תפלתי לך יהוה עת ולון אלהים צד צד חסדך ענני צאמת ישעך: ענני צעת וצעונה הזאת:

ויעבור יהוה על פניו ויקרא. יהוה. יהוה. אל רחום וחמון ארך אפים. ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה:

וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

רחמנא ר' אדבר לן קיימיה דאברהם רחמא בדיל ויעבור:

ב"ו:	ר"ח אל"ק דיצחק עקידא
ב"ו:	ר"ח אל"ק דיעקב שלימא
ב"ו:	ר"ח אל"ק דיוסף צדיקא
ב"ו:	ר"ח אל"ק דמשה נביאה
ב"ו:	ר"ח אל"ק דאהרן כהנא
ב"ו:	ר"ח אל"ק דפנחס קנאה
ב"ו:	ר"ח אל"ק דדוד משיחא
ב"ו:	ר"ח אל"ק צלותא דשלמה מלכא

בעשרת ימי תשובה מוסיפין זה:

ב"ו:	רחמנא כתבין בספרא דחיי
ב"ו:	רחמנא כתבין בספרא דרחמי
ב"ו:	רחמנא כתבין בספרא דצדיקי
ב"ו:	רחמנא כתבין בספרא דישרי ותמימי
ב"ו:	רחמנא כתבין בספרא דפרנסתא טבתא ומזוני

עד כאן

ב"ו:	ר"ח פתח שמיא לצלותין
ב"ו:	ר"ח צלותנא קבל ברעוא
ב"ו:	ר"ח קבל צלותין ובעותין בעידן עקתין

סליחות

רטו

ב"ו:

ב"ו:

ב"ו:

ב"ו:

ר"ח רחם על נשמתו

ר"ח שפא טבתא אייתי עלו

ר"ח תוב מרוגה

ר"ח ולא נהדר ריקם מן קמך

ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל א רחום ב

וחנון ג ארך ד אפים ה ורב חסד ו ואמת ז

נצר חסד ח לאלפים ט נשא עון י ופשע יא וחטאה יב

ונקה יג: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם

מתחנתנו שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך

יהוה אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל

חטאנו אנחנו ואבותינו: אשמונו בגדנו גולגו דברנו דופי

העונו והרשענו זרנו חמסנו טפלנו שקר יעצנו עצור

רעות כזבנו לצנו מרדנו באצנו נשבענו לשוא ולשקר

סרדנו עוינו פשענו צרדנו קשינו ערף רשענו שחתנו

תעבנו תעינו ותעתענו וסרנו ממצותיה וממשפטיה הטובים

ולא שנה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמרת עשית

ואנחנו הרשענו:

צערת ימי תשובה מוסיפים:

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

יהוה הוא האלהים יהוה הוא האלהים: פ"ג

יהוה מלך יהוה מלך יהוה מלך לעולם ועד: פ"ג

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל ברחמים וברחון את תפלתנו:

א"ש בריתה זכור ואל תשכחנו:

א"ש כתבנו בספר חיים טובים

א"ש

סליחות

אֵלֹהֵינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים
 אֵלֹהֵינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וְתַמִּימִים
 אֵלֹהֵינוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְזֻנּוֹת וּפְרָנָה טוֹבָה
 אֵלֹהֵינוּ הֵן לֶחֶם לְפִי הִטָּף

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים עָשָׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה עָשָׂה עִמָּנוּ
 אוֹת לְיִשׁוּעָה עָשָׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים יִרְאוּ
 שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבֹשׁוּ יִחְזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלְמוּ כִּי אִתָּהּ יְהוָה עֲזָרְתָנוּ
 וְנִחַמְתָּנוּ :

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת צָרָה
 עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת רַחֲמִים
 עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ
 רַחֲמִים וְחַנוּן עֲנֵנוּ :

יְהוָה חֲנֵנוּ וְהִקְיֵמנוּ וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכָרְנוּ וְכָתְבְנוּ :
 יְהוָה בְּיוֹם יִשׁוּעָתָה בְּשִׁרְנוּ וּרְחֵמְנוּ וְחַזְּנוּ :
 יְהוָה כַּחוֹתֶם עַל לֵב הַיָּם שִׁימְנוּ וְחַזְּנוּ :
 יְהוָה רִיבָה רִיבְנוּ וּלְחֵם לֹחֲמֵנוּ וְחַזְּנוּ :
 יְהוָה בָּרַךְ אֶת לַחֲמֵנוּ וְאֶת מִימֵינוּ וְחַזְּנוּ :

יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָהּ וְחִוְסָהּ עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָהּ :
 יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן אֲזַרַח תַּמִּימִיהָ וְעִי"ע :
 יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן גִּיעַד בְּאוֹלָמֶיהָ וְעִי"ע :
 יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן נַעֲנָה בְּסוֹלָם מַמְרוֹמָהּ וְעִי"ע :
 יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן הַרְוִגִים וּשְׂרוּפִים עַל יְחִוֵּד
 קִדְשָׁת שְׁמָהּ וְעִי"ע :

יְהוָה עָשָׂה לְמַעַן שְׁמָהּ וְחִוְסָהּ עַל יִשְׂרָאֵל עֲמָהּ :
 דְּעֵנִי לְעֵנִי עֲנִינוּ : דְּעֵנִי לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמִּזְרִיחַ
 עֲנִינוּ : דְּעֵנִי לְיִצְחָק עַל גְּבִי מִדְּבָרָא עֲנִינוּ : דְּעֵנִי
 לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל עֲנִינוּ : דְּעֵנִי לְצַדִּיקִי וְחַסִּידִי וְתַמִּימִי דִּי
 בְּכָל דֵּר וְדֵר עֲנִינוּ : רַחֲמָנָא עֲנִינוּ רַחֲמָנָא שְׂוִיב רַחֲמָנָא
 פְּרוּק

סליחות

רין

פָּרוּק רַחֲמֶיךָ דִּיתְמָלִי רַחֲמִין רַחֵם עָלָא וְעַל כָּל אַנְשֵׁי
בְּיַתָּא וּמַחְשׁוּבָא לְהוֹרָא אֶפְקִינן בְּדִיל שְׁמֵךְ רַבָּא :
אֵל אֲרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים . גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ
וְחַסְדֶּיךָ . הוֹדַעְתָּ לְעֵינֵי מַקְדֵּם וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ :
וַיֵּרֶד יְהוָה בָּעָנָן וַיִּתְּצַב עָמוּ שֵׁם . וַיִּקְרָא בְּיָמָם יְהוָה וּשְׁם
נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא . יְהוָה . יְהוָה אֵל . ח . רַחֲוִים .
וְחַנּוּן . ג . אֲרֶךְ . ד . אַפִּים . ה . וְרַב חַסֵּד . ו . וְאַמֶּת : נֶצֶר
חֶסֶד . ח . לְאַלְפִים . ט . נֶטָא עוֹן . י . וּפְשַׁע . יא . וְחַטָּא . יב .
וְנִקָּה . יג : וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטֹּאתֵינוּ וְנַחֲלִתֵנוּ :

ואחר כך אומר החזן :

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵךְ רַבָּא . בְּעֵלְמָא רִי בְּרָא בִרְעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
מַלְכוּתָהּ וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ : בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמֵךְ
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ . וַיִּשְׁתַּבַּח . וַיִּתְפָּאֵר
וַיַּחְדּוּמָם . וַיִּתְנַשֵּׂא . וַיִּתְהַדָּר . וַיִּתְעַלֶּה . וַיִּתְהַלָּל . שְׁמֵךְ . דְּקוֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא . לְעָלְמָא מִן כָּל בִּרְכָתָא . שִׁירָתָא . תְּשַׁבַּחְתָּא . וְנַחֲמָתָא .
דְּאֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוּתֵהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דְּבִשְׁמֵי
וְאֲרַעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵי . חַיִּים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיבָא
וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה וּבִפְרָה וְרִינוּחַ וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל
עָמוּ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵי הוּא בְּרַחֲמֵי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יש אומרים קודם תתקבל. שומר ישראל שמור שאלית ישראל כמו
צדקסות. ואחר כך יש נוהגים לומר שיר למעלות אשא עיני אל
הכרים. ויש מוסיפין בכל חדש אלול וזמני התשובה ממעמקים
קדחתין וכו' :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יְהוָה וְגו' :

ואומר

כח Ec

Tephila Sphard.

סליחות

ואומר קדים יהא שלמא דזה וזכרו. ועלינו לשמח. על כן נקום
לך וכו' והולכים לצתיכם לשלום לעסוק צמודה. וכייתר
נכון לקום צלשמות לומר הסליחות כי צעלות השחר הוא עת רצון
להודות כידוע:

תענית יחיד

הרנ"ל להתענות לדרך שיקצל התענית ציוס שלפניו מצעוד יום צעט
המנחה ומתפלל שמונה עשרה וקודם שיעקור דגליו יאמר:

רבון העולמים הרי אני לפניך בתענית נדבה למחר יהי
רצון מקדשך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתקבלני
באהבה וברחמים ובחיים לפניך תפילתי ותענה עתירתי
ותרפאני ברחמיך הרבים כי אתה שומע תפלת כל פה יהיו
לרצון אמרי פי ותגיון דבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

ציוס התענית צמנחה כשמגיע לשמע קולנו יאמר:

שמע קולנו יהוה אלהינו חיים ורחמים עלינו וקבל ברחמים
וברחמים את תפלתנו. זכור רחמיך וכבוש את
פערך והסר ממנו דבר וחרב ורעב ורעה ושבי ובזה ויצר
רע וחולאים רעים ונאמנים ומאורעות קשות ורעות ותגזור
עלי גזרות טובות ועל כל אנשי ביתי ויגדלו רחמיך על
מדותיה ותתנהג עמנו יהוה אלהינו במדת החסד ובמדת
רחמים ותכנס לנו לפניך משורת הדין ותאזין תפלתנו
ותחנונו ושועתנו כי אתה שומע תפלת כל פה: ענני
יהוה ענני ביום צום התענית הזה כי בצרה גדולה אני
עד כל מרה שחטאתי ושעויתי ושפעתתי לפניך מיום
היותי עד האדמה עד היום הזה. מקלם אני מפשעי
ומתבייש ונחפר מעונותי ומחטאתי אבד עמתי רחמיך
דגדג עיני. כי דרכך להאריך אפה. ומנהיך לרחם על
בריותיה כי אתה יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיה.
וברחמיך הרבים ענני בעת ובפונה הזאת ויהא מעוט
חלבי ודמי המתמעט בתענית היום חשוב ומקבל ומרצה
לפניך כחלב מונח על גבי מזבחך לבפר עד כל מרה
שחטאתי

תענית יחיד

ריח

שחטאתי. וטעויותי ושפשעתי לפניך בין באונם בין ברצון
בין בשוגג. בין במזיד. בין בידיעה. בין שלא בידיעה.
ותרצני ברחמי הרבים ואר חפץ לרשעי ואל תתעלם
מתחנותי. הנה נא קרוב לשועי. ושוער אנשי ביתי.
טרם אקרא אליך אתה תענה אדבר ואתה תשמע
באמור והנה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים
ואני אשמע כי אתה יהוה פודה ומציל. ועונה ומרחם.
בכל עת צרה וצוקה. וישומע תפלת כל פה. ברוך אתה
י' שומע תפלה :

ולומר לנכ ומודים וטים שלום. וקודם עשה שלום יאמר :

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים בעל
הסליחות והרחמים לה יהוה הצדקה ולי בשרת
הפנים. על כל הטובות והחסדים אשר עשית עמדי מיום
היותי עד היום הזה. ולא כגמול ירה השיבתי לך אבד
חטאתי לפניך והרע בעיניך עשיתי והרביתי לפשוע
ולחבויסה. היתה בנותי. ועתה מה אתאונן ומה אומר.
ומה אדבר. ומה אצטדק אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה.
אשמתי בתורתך. בגדתי בראתך. גערתי במצותיך.
דברתי דופי. העויותי והרשעותי. נדתי חמסתי. טפלותי
שקר. יעצתי רע. כזבתי. לצתי לוצצתי. מרדתי. מריתי.
מאסתי. גאצתי. גאפתי. גשבעתי לשוא ולשקר. סררתי.
עויתי. פשעתי לפניך. ועורה הקשיתי. צררתי. קשיתי
עורה. קלקלתי דרכי. רשעתי. שחתתי. העבתי. העייתי.
תעלעתי. וסרתי ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא
שנה לי ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני
הרשעתי :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתמחול
ותסלח לי על כל פשעי ותבפר כי על כל עונותי.
ותעביר לי על כל חטאתי. שחטאתי. וטעויותי. ושפשעתי
לפניך

תענית יחיד

לפניך בין באונם . בין ברצון . בין בשוגג . בין במזיד . בין
בסתור . בין בגלוי . בין במתכונן . בין שלא במתכונן . בין
בהרהור . בין במחשבה . מיום היותי עד האדמה עד
היום הזה . וכשיגיע קצי להפטר מן העולם הזה ולשוב
אליה . יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתקבל
נשמותי בחמלה כאשר תקחנה ממני ותושיבנה תחת כנפי
כבודך אשר משם נטעתה . וכשאמות תהיה מיתתי כפרה
על כל עונותי . אגא יהוה אלהי ואלהי אבותי . שעה אל
שועתי . וענה את עתירתי . ושמע תפילתי . הרב בפסני
מעוני ומחטאתי טהרני . ונבני משגיאות . ומגססות נקני .
ואהיה מבני אדם אשר בצל כנפיה יחסיון . ירוץ מדשן
ביתך ומנחל עדניה תשקם : תודיעני ארח חיים שבע
שמחות את פניה נעמות בימינה נצח :

יהיו לרצון וכו' :

ואומר נפילת אפים ואחר כך אומר :

תפלה לעני כי יעטה . ולפני יהוה ישפוך שיחו : יהוה
שמעה תפילתי . ושועתי אליה תבוא : אל תסתור
פניה ממני ביום צר לי הטה אלי אונה ביום אקרא מחר
ענני : כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו : הופה
בעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי : מקול אהתי
דבקה עצמי לבשרי : דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס
חרבורת : שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג : קר היום
חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו : כי אפר כקחם אכלתי .
ושקני בבכי מסבתי : מפני ועמה וקצפה כי נשאתני
ותשליכני : ימי בצל נטוי ואני כעשב איבש : ואתה יהוה
לעולם תשב וזכרה לדור ודור : אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחנה כי בא מועד : כי רצו עבדיה את אבניה
ואת עפרה יחננו : וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי
הארץ את כבודה : כי בגרה יהוה ציון נרארה בכבודו :

פנה

כָּנָה אֶל הַתְּפִלָּה הָעֲרֵעַר וְלֹא בָּנָה אֶת הַתְּפִלָּה : הַכָּתָב זֹאת
לְדֹר אַחֲרָיו וְעַם נִבְרָא יִהְיֶה זֶה : כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קִדְשׁוֹ
יְהוָה מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הַבְּיָט : לִשְׁמוֹעַ אֲנִקְתָּ אִסִּיר לְפָתַח
בְּנֵי תְמוֹתָהּ : לְשַׁפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה וּתְהַלְתּוּ בִירוּשָׁלַם :
בְּהַקְבִּיז עַמִּים יִחָדּוּ וּמַמְלָכוֹת לַעֲבוֹד אֶת יְהוָה : עֲנֵה בְּדֶרֶךְ
כַּחַי קֶצֶר יָמַי : אֲמַר אֵלַי אֵל תַּעֲלֵנִי בַחֲצֵי יָמַי בְּדוֹר דּוֹרִים
שְׁנוֹתֶיהָ : לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדֶּת וּמַעֲשֶׂהָ יִדֶּה שָׁמַיִם : הַמָּוֶה
יִאֲבֹדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכָלֶם כְּכֹדֶר יִבְלֹו בְּלִבוֹשׁ תַּחְלִיפָם
וַיִּחַלְפוּ : וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיהָ לֹא יִתְמוּ : בְּנֵי עַבְדֶּיךָ
יִשְׁבֹּנוּ וְיִזְרְעוּ לְפָנֶיךָ יִבּוֹן :

בתפלת ערבית קודם שעוקר רגליו יאמר :

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים כָּבֹד הַתַּעֲנִיתִי בַתַּעֲנִית יְחִיד הַיּוֹם לְפָנֶיךָ
בָּלֹוי וַיְדוּעַ לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדָה שְׂבֻמָּן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ
קָיִים אָדָם חוּטָא וּמִבִּיא לְפָנֶיךָ קֶרְבָּן וְאֵין מִקְרִיבִין מִמֶּנּוּ
בִּק חֲלָבוֹ וְדָמּוֹ וּמִתְכַּפֵּר עֲבָשׁוֹ בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים אֵין לָנוּ
לֹא מִקְדָּשׁ . וְלֹא מִזְבֵּחַ . וְלֹא כֹהֵן שִׁיכֹפֵר בַּעֲדֵנוּ :
יְהִי רַצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיְהֶא מִיעוֹט
חֲלָבִי וְדָמִי שֶׁנִּתְמַעַט הַיּוֹם לְפָנֶיךָ בַתַּעֲנִיתִי חָשׁוּב
וּמִקְדָּל לְפָנַי כִּסֵּא כְבוֹדָה כְּאֵלּוֹ הַקֶּרְבָּתִי עַל גְּבִי מִזְבְּחָה
וְתִרְצֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבֵּים :

ספר תולדות אדם

כולל כל הזכרות והתפלות על שם קודמות ותולדותיו הנקראים עד
יום מותו :

פזמונים לברית מילה

יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָנוּ . וְשְׁלוֹה בְּיִשְׂרָאֵל . בְּכִימָן טוֹב בֶּן בָּא
לָנוּ . בְּיָמָיו יִבָּא גּוֹאֵל . הַיָּלָד יְהִי רַעֲנָן . בְּצֵל שְׂדֵי
יִתְלוֹנָן . וּבַתּוֹרָה יִתְבּוֹנָן . יִאֲלֹף דַּת לְכָל שׂוֹאֵל :
וּמִקּוֹרוֹ יְהִי בָרוּךְ . וּמִן חַיֵּיו יְהִי אָרוּךְ . וְשְׁלָחָנוּ יְהִי עָרוּךְ .
וְזִבְחוֹ עוֹד לֹא יִתְגָּאֵל :

לברית מילה

שִׁמוּ יֵצֵא בְּכָל עֶבֶר. אֲשֶׁר נִגְדַל יְהִי גִבֹּר. לִירְאֵי אֵל יְהִי
חֵבֶר. יְהִי בְּדוּרוֹ כְּשִׁמוּאֵל:

עֲדֵי זְקֵנָה וְעַד שִׁיבָה. יְהִי דָשֵׁן בְּכָל טוֹבָה. וְשָׁלוֹם לוֹ וְרַב
אֲהָבָה. כִּי בֶן יֹאמַר לוֹ גַּם הָאֵל:

חַי וְכַאֲשֶׁר קָדוֹשׁ שְׁמֹךְ. בְּיַד יְמִינְךָ יְהִי מְסֻמָּךְ. לְבַקֵּר לַחְוֹת
בְּנוֹעָמָךְ. בְּקָרֵב עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

פזמון אחר:

תּוֹדוֹת אֵתֶּן שֵׁם נוֹרָא. בְּלִשׁוֹן פֶּה וְהִלּוּלָה: תּוֹדוֹת
מֵאֲבִרְהֵם אֲבִינוּ. זָקֵן בֶּן מֵאָה שָׁנָה. נוֹלַד לוֹ

יִצְחָק מִשְׁרָה. וְנִמּוֹל לְיָמִים שְׁמוֹנָה: תּוֹדוֹת יְהִי בְּרַחֲמֶיךָ.

לִילָד תֵּן טוֹב אַחֲרִית. גַּם לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ. שְׁהַכְּנִיסוּהוּ

לְבְרִית: תּוֹדוֹת אֵל חַי יְחִיד קַדְמוֹן. אוֹדָה לוֹ כִּי יְחִיד.

בָּרָא כָּל בְּרִיָּה. וּמֵרְאֵהוּ אֵשׁ נוֹבָה. וּמִמְצִיא כָּל

מְצִיָּאָה: תּוֹדוֹת

פזמון אחר:

יְרוּשָׁה נִחְלָה. לְשֵׁם טוֹב וְתִהְלָה. בְּבִרְכַּת הַמֶּלֶךְ

אֱמֵן עוֹנִים: יְרוּשָׁה הַנִּמּוֹל לְשְׁמוֹנָה. יוֹכָה לְתַבּוּנָה.

וּלְעֲדוּת נְאֻמָּה. וּלְבִרְכַּת וּלְשִׁמְחַת שׁוֹשְׁבָנִים. לְשְׁמוֹנֵת

הַיָּמִים. בְּבְרִית אֵל חַתּוּמִּים. בְּבָנִים נְאֻמִּים. חֲכָמִים

וְנְבוֹנִים: יְרוּשָׁה עֲנִינּוֹ עֲנִין טוֹב. סִימָנוֹ סִימָן טוֹב. הַגִּיוֹנוֹ

הַגִּיוֹן טוֹב. בְּמוֹשֵׁב זְקֵנִים: יְרוּשָׁה וְשָׁלוֹם וְשִׁלּוּהָ. אַחֲרִית

וְתִקְוָה. תּוֹרָה וּמִצְוָה. וּבְרִית רַאשׁוֹנִים: יְרוּשָׁה

פזמון אחר:

יְהִי דָם הַנִּמּוֹל בְּקַהֲל אֲמוּנִי. לְרִיחַ נִיחּוֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה:

חֲתָם בְּבִשְׁרָנוּ חוֹתָם לְאוֹת וּלְעֵד. לָנוּ וּלְבָנֵינוּ לְעוֹלָם

וָעֵד. יִכִּירוּ אוֹיְבֵינוּ יַחְזוּ מוֹנֵי: כִּי אֲנִיחָנוּ זָרַע בְּרָכוֹ יְהוָה.

לְרִיחַ נִיחּוֹחַ אֲשֶׁה לַיהוָה:

פזמון אחר:

זכור ברית אבותינו. צור שוכן בשמי עליה. ושלח לנו
את אליה: יוצר הכל בתחלה. סודו לאברהם
גלה. וצונו על מצות מילה. להיות לנו תעלה. הנה
אשימה תהלה. וגם גפן פוריה. ושלח לנו את אליה: זכור
צונו צור להמול את בשר ערלתנו. ליום שמונת ימים.
יהיה לדורותינו. בשבר זאת אל חי חלקנו. העלנו מבור
תחתיה: זכור חלק יהודה עמו. מכל אומות בחרת. לעמוד
לשרת בשמו. בבשרו ברית ברית. כליל בראשו גתת.
כי יעקב בחר לו יה: זכור קדשנו במצותיה. אל מלך
נאמן לטהר מאשנאיה. כי בנה דל ואלמן. גלה לנו
קץ נטמן. לו עת כי יד על כס יה: זכור

פזמון אחר:

ברוכים אתם קהל אמוני. וברוך הבא בשם יהודה: ילד
היולד יהיה בסימן טוב. יגדל ויהיה כמו גן
רטוב. יעלה ויצליח וינצל מקטוב. אמן כן יעשה יהודה:
ברוכים חלק יתן לנו בנעימים. ובקמיו נעלה לשלש רגלים.
גדולים וקטנים לבית יהודה: וברוך הבא בשם יהודה: ברוכים
זכור רחמיה ודם הברית. ופקוד את צאנה צאן השארית.
על יד משיחה משיח בן דוד. ושלח את אליהו נביא יהודה:
ברוכים הילד הזה זכרה לבריתו. אביו ואמו יראו חפתו
המלאה הגואל יברך אותו. ויזכה לחזות בנועם יהודה: ברוכים
ברוכים העומדים והיושבים. ברוך הבא בשם יהודה:
ברוכים אתם קהל אמוני. וברוך הבא בשם
יהודה: יברך אתכם שוכן מעונים. ויארץ לכם ימים
ושנים. ויברכנוכם מבית יהודה: זכור ילד הנולד יהיה בסימן
טוב. יגדל כמו גן רטוב. ינצל מכל רע. כן יעשה יהודה:
ברוכים חלק יתן לנו האל בנעימים. ובקמיו נעלה בשלש
רגלים. גדולים וקטנים לבית יהודה: זכור יצליח ורביכם
שוכן

לברית מילה

שוכן ערבות. ויברך אתכם בנים ואבות. תזכו לחזור
בנועם יהוה: וזרד.

פזמון לברית מילה מיוסד על כמה מאמרי רז"ל ותוכו דלוק חכמה למן
מי זה בקדים לכמו"הר דוד פארו:

אל חי נזרא על כל געלם. בחר ישראל דסגולה. ברוך
הוא מלך העולם. שצונו על המילה. דבר כובב
האזרחי. אחד עשר דורות שוחי. ולכל בהן חיי רוחי.
קבל שזכר עדה כלה:

ברוך הוא מלך העולם. שצונו על המילה:

ויהי אברם בא עד זקנה. תשעה מקץ תשעים שנה.
נראה אליו דר במעונה. שבי עולם די לערלה: ז"ס
יתהלך בו יהיה תמים. נפל נבהל איתן ימים. השבי
רוחו צור עולמים. כי חביבה היא המילה: ז"ס דרש זכר
מצא אחרית. עבר על פשע לשארית. האל כרת עמו
הברית. בזמן עצם היום נפלא: ז"ס פרע אב אה כי לא
צוה. מרוב חשקו חבוב מצוה. ולכל ביתו חותם שנה.
גבעת ערלות סרחון עלה: ז"ס אדיר קבל לכליל אישים.
ריח ניחוח קדשים. לכן אכן הושע רשים. וברוגז רחם
עם חמלה: ז"ס רצה עליון קדש עמו. בברית ליסוד כל
עולמו. כלם צדיקים אות בשמו. נפשם בל תרד לשאולה:
ז"ס דורות עולם עוד לא נגרע. ברות ערלה בין טוב ורע.
דבר שנה גם למצורע. מל בין חי חסד בו נגלה: ז"ס
ותיק זריו גם בפריעה. אם לא פרע לא מל תעה. יוסף
מסביר וגדול דעה. על קץ יה יגלה לתהלה: ז"ס הדר
צדיק בא לשמיני. אם לא ירוק או אדמוני. כי בן צוה
צור לאדוני. יבלע דם כחו בתהלה: ז"ס קרבו רעים באו
אחים. למילה ששים ושמיחים. מי שבתות הם נדחים.
שם עונתה בם לא תכלא: ז"ס טהור צוה לאיש הנא.
יבא פה כי בסאו חונה. ותכמץ כל אויב שונא. בזכות
תשבי לרום עלה: ז"ס נדבות פיננו תרצה ורפא. ילד זרה

לברית מילה

וכא

מדם לתרופה. יונה אביו לראות חפה. רב בתורה ומאד
נעלה: זה חזק יונה קונה אליה: בזכות וברית מילה דליה.
ובנה ציון עיר היכלה. ותרומם קרן בגאולה: זה

אחר למילה לחן שבת ומילה לכמוהר'ר דוד פארדו:

אשיר זמר ערוך	גם מזמור לתודה
כי נולד בין ברוך	הוא טור אדם פטרה
סימן טוב אל הזריו	גמול ירו הדה
לא תמעד אשוריו	לתורה דתעודה
יונה גין זה יהיה	רב על כל העדה
יגבר וקמו אריה	יקר בכלי חמדה
יפרח וקנן רטוב	כלול מכל מדה
פאשר ילדה טוב	אז תמר ליהודה
דור נושע תוף ימיו	ופדות אל גלמודה
יבנה חי אולמיו	בת גלמוד כל סודה

זאת חומרים זה:

שבת ומילה. שם דר מעונה. חלק לשבעה. וגם
לשמנה: אותיות שבת מצות שלשה. נכתב בהם
אות לאומה קדושה. שבת ראשונה וברית חדשה. והיי
תפילין. לראש אמה: שבת שתי מצות הם פעמונים
שניהם. אשר חבית נכון עליהם. מאירים מזהירים פזוהר
פניהם. זאת החמה וזאת הלבנה: שבת

תפלה לאומה קודם המילה

לשם יחוד קצ"ה ושכינתיה צדחילו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה צו"ה
ציחודא שלים צסם כל ישראל. הנה אנכי צא למול תינוק זה
לקיים מ"ע כח"ש זאת צדיתי אשר תשמרו ציני וציניכם וצין זרעך אחרך
המול לכם כל זכר (ואציו אומר למול את צני) להכניסו צדיתו של אצרהם
אציו ולהכניסו צחולקא עזא דקצ"ה דכתיב ולדיוק יסוד עולם יהא דעולא
דקצ"ה צהאי קדצנא ויתרעי ציה ויזכה לעשר חפות דומין שעתיד קצ"ה
למעצד ללדיקיא לעלמא דאתי כדכתיב אשדי תצמד ותקדצ יטכין חלדיך
כשצעה צטוצ ציתך קדוש היכלך ועתה צעונותינו חרצה עירנו ושומ' צית
תקדשנו חין לנו קדצנות שיכפרו צעדנו. יהי דלון סיהא נחשצ דס צדית
הזה

לברית מילה

הזה באילו צניתי מזנחה עליתי עליו עולות וזנחים יהיו ללזון אמרימי
והגיון לצי לפניך ה' לורי וגואלי ויהי נעם וכו' :

ויאמר פסוקים אלו צפרשת יתרו :

מזבח אדמה תעשה לי וזנחת עליו את עולותך ואת שלמיך את לאנך
ואת בקריך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אצל אליך וזרכתך :
ואם מזנח אצנים תעשה לי לא תזנה אתהן גזית כי חרצך הנפת עליה
ותחלליה : ולא תעלה צמעלת על מזנחי אשר לא תגלה עדותך עליו :

אח"כ נביאים ירמיה סימן ל"ג :

כה אמר יהוה אם לא צריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי . גם
זרע יעקב ודוד עזדי אמאם מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם
ינחק ויעקב בי אשיז את שנותם ורחמתיים :

אח"כ בתובים תהלים סימן י"ב :

למנצח על השמינית מזמור לדוד : הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו
אמונים מצני אדם : שוא ידצרו איש את דעהו שפת חלקות כל
ולצ ידצרו : יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדצרת גדולות : אשר אמרו
ללשננו נגציר שפתינו אתנו מי אדון לנו : משור עניים מאנקת אציונים
ענתה אקום יאמר יהוה אשית ציסע יפיח לו : אמרות יהוה אמרות טהורות
בסוף לרוף צעליל לארץ מזקק שצעתים : אתה יהוה תשמרם תלרנו מן הדור
זו לעולם : סציז רשעים יתהלכון כדם זלות לצני אדם :

ואח"כ יקרא הזוהר פרשת לך לך מאמר דף צ"ה ע"א :

פתח אידך ואמר מזנח אדמה תעשה לי וזנחת עליו וגו' תאנא כל מאן
דקריז צרי לקרנא דא באלו אקריז כל קרצנין עלמא לקמי דקצ"ה
וכאלו צני מדצחא שלימתא קמיה צנין כך צעי לסדרא מדצחא צמנא חר
מלייח ארעא למבזר עליה האי קיימא קדישא ואתחשיז קמיה קצ"ה באלו
מדצח עליה עלוון וקרצנין ענא ותורי . וניחא ליה יתיר מכלהו כדכתיב
וזנחת עליו את עולתיך ואת שלמיך וגו' . בכל המקום אשר אזכיר את שמי .
אבו אזכיר את שמי . דא את מילה דכתיב צה סוד ה' ליראיו וצריתו להודיעם .
האי מזנח אדמה ודאי כמה דאמינא . צתדיה מה כתיב ואם מזנח אצנים
תעשה . דמו לגיורא כד אתגייר דאיהו מעם קסי קדל וקסי ליצא איהו אקרי
מזנח אצנים . לא תזנה אתהן גזית מאן הוא דצעי לאעלא ליה צפולחנא
דקצ"ה צנין דינסי פולחנא אחרא דעצד עד הכא ויעדי מיניה ההוא קסיו
דליצא . ואי אתבזר ולא אעדי מניה ההוא קסיו דלצא למיעל צפולחנא קדישא
דקצ"ה הדי הוא צהאי פסולא דאצנא דבזרי ליה מהאי גיסא ומהאי גיסא
ואשתאר אצנא כדצקדמיתא צב"כ לא תזנה אתהן גזית דאשתאר צקשיותא .
כי חרצך הנפת עליה ותחלליה כלומר ההוא בזיר דאחבזר לא מהנייח ליה
צב"כ זכה חולקיה דמאן דאקריז האי קרצנא צחרותא צרעוא קמיה קצ"ה
וצעי למיחדיו צהאי חולקא כל ההוא יומא דכתיב וישמחו כל חוסי צך לעולם
ורכנו ותסך עלימו ויעללו צך אוהצי שמך :

ואח"כ

לברית מילה רכב

(ולאח"כ יאמר פתיחת אליהו וכו' ככתוב לעיל צד"ט הספר):

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על המילה: (למול את הבן)

ולומר לצי הצן

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו להבנינו בבריתו של אברהם אבינו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגענו לזמן הזה: וענין

כישם שהבנינו לברית בן תבניסחו להורה ולמצות
לחפה ולמעשים טובים וכן יהי רצון ונאמר אמן:

ולומר יהי דם הנמול בקהל אמוני. פריח נוח אשה ליהוה.
ובירושלם כסא יהוה. נקריב זבחים עלות ליהוה: חתם
בבשרנו לאות מופת ולעד לנו ולבנינו לעולם ועד. יכירו
רואינו וידעו מוני. כי אנחנו זרע ברך יהוה: יהי דם הנמול

ומזגין כוס של יין ומזרח המוהל:

סברי מרנן ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיו
מבטן וחוק בשארו שם וצאצאיו חתם באור
ברית קדש. על כן בשבר זואל חי חלקנו צורנו צוה להציל
ידירות זרע קדש שארנו משחת. למען בריתו אשר שם
בבשרנו: ברוך אתה יהוה כורת הברית:

אלהינו ואלהי אבותינו קים את הגלד (צני) הנה לאביו
(לי) ולאמו ויקרא שמו בישראל פלוגי ישימח האיש

וכט"ז הוא מוהל במקום ישימח האיש יאמר (יהי רצון שחשמה ציונא חללי)
ביוצא הגלדיו. והגל האשה בפרי בטנה כאמור ישימח אביו
ואמה והגל יולדה: ונאמר ואעבר עליה וארא מה מתבוססת
בדמיה ואמר לה בדמיה חיי. ואמר לה בדמיה חיי:
ונאמר ובר לעולם בריתו דבר צוה לאלה דור: אשר פרת

את

לברית מילה

את אברהם ושבועתו ליִשְׁחָק : ויַעֲמִידָהּ לַיעֲקֹב לְחוֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ :
פְּלוּי הַקָּטָן אֱלֹהִים יִגְדִּלְהוּ כַּשֵּׁם שְׁנֵכֶנֶם לְבְרִית בֶּהּ יִכְנֹס
לְהוֹרָה וּלְמִצּוֹת לְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר
אָמֵן :

סיד המעלות אשרי ה' וכו'. וקדים יהא שלמא דזא. וגודרין נדצה
לעניו ארץ ישראל תוצ"צ. ולפדיון שזויס:

סדר פדיון הבן

חייב כל ישראל כשנולד לו בן צד צבור לפדותו מן הכהן חמשה סלעים
לאחר שלשים יום דכתיב ופדיוו מצן חדש תפדה כלצד שיהיה פטר
דחם אצל אם ילדה תהלה מאיס אחר או שהפילה לאחר ארבעים יום אינו
חייב פדיון דכתיב כל פטר דחם וגו'. וכן מי שיש לו ארבעה או חמשה
בנים מארבע או חמשה נשים צתולות חייב לפדות את כלם לפדיון הצן הולך
אחר האם. ואם היתה אמו כהנת או לוייה הצן פטור מחמם סלעים דכתיב
קדש לי כל צבור פטר כל דחם צצני ישראל. מת הצן קודם שלשים יום פטור
מן הפדיון לאחר שלשים יום נתחייב צפדיונו ולדריך ליתן. והיכי עמיד מציא
אותו לפני הכהן ומציא עמו שמחה אנשים מאוהביו וקרוביו וזידו חמשה
סקלים ומצדך :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על פדיון הבן :

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שיהי לנו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

ומציא כסף או זהב שזה חמשה סלעים. וכהן שואל לאם הילד ואמר לה
שמה הפלת צן או ילדת צן אחר אם אמרה לא. מניח לפניו אותן החפנים
צבלי. וכהן אומר :

זה הבן בכור הוא והקדוש ברוך הוא צנה לפדותו ששאר
ופדיוו מבן חדש תפדה בערבה כסף חמשת שקלים
בשקל הקדש עשרים גרה הוא : בשתיית במעי אמה היית
ברשות אביה שבשמים וברשות אביה ואמה עבשיו אמה
ברשותי שאני כהן ואביה ואמה מבקשים לפדותה שאמה
בכור מקדש שכן כתוב וידבר יהוה אל משה לאמר :
קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה

סדר כדיון הבן

ל' הוא: ויקבל הכהן ואומר קבלתי ממך המש סלעים אלו
בכדיון בנה זה ויהרי הוא פדוי בהן כדת משה וישראל:
ואומר הכהן לאזי הצן:

יהי רצון מלפני אלהינו שבשמים במו שזכות לפדיון הבן
כך תזכה לקיים כל מצות שבתורה:

ולאחר שקבל הכהן חמטה סלעים אס דלה להחזירם לאזי הצן הרשות צידו:

ברכות קדושין ואירוסין

לוקח המזדך כוס של יין צידו ומזדך:

סברי מרזן ברוך אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן:

ברוך אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על העריות. ואסר לנו את הארוסות. והחזיר
לנו את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין: ברוך אלהינו
יהוה מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

ושומה המזדך והחתן והכלה ואלו מקדש את האשה ואומר:

יהי את מקדשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל:
שבעה ברכות לנשואין

לוקח כוס אחר ואומר:

סברי מרזן ברוך אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן:

ברוך אלהינו מלך העולם שחבל ברא לקבורו:
ברוך אלהינו מלך העולם אשר יצר את
האדם בצלמו. בצלם דמות תבניתו והתקין לו
ממנו בנין עדי עד: ברוך אלהינו יוצר האדם: שוש
השיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה במהרה בעמחה:
ברוך אלהינו מלך העולם: שישם תשמיש רעים
אהובים. בעמחה יצירה בגן עדן מקדם: ברוך אלהינו
מלך העולם וכלה: ברוך אלהינו מלך העולם
אשר

ברכות קרושין ואירוסין

אשר ברא ששון ושמחה חתן וכלה אהבה. אחוה גילה.
דיצה. שלום ורעות. מהרה יהיה אליהנו ישמע בערי
יהודה ובחוצות ירושלם. קול ששין וקול שמחה קול חתן
וקול כלה קול מצהלות חתנים מחפתם ונערים ממשתה
נגינתם: ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

וטועם המזדך ונותן לחתן ולכלה:

וסוגר את הבום ולומר. אם אשבחך ירושלים תשבח ימיני:
הודו ליי פי טוב פי לעולם חסדו ירבו שמחות בישראל
ויגוסי אגחות:

ולומדים צסוף צדכת המזון שצעה צדכות הנסואין אם יש פנים חדשות:

החתן הרואה דם בתולים מברך בלי שם ומלכות:
ברוך אשר צג אגוז בגן עדן שושנת העמקים. בל ימשול
זר במעין חתום. על בן אילת אהבים ורע קדש
שמרה בטחנה וחוק לא הפרה: ברוך הבוחר באברהם
ובזרעו אחריו:

תפלת הדרך

קודם שילא אדם מפתח ציתו יקרא שלשה אנשים מאוהביו ויאמר לפניו
סיד למעלות אשא עיני וכו' עד עושה שמים וארץ. והם עולים
אחריו עד סוף המזמור. וכן יעשה ששה פעמים כנגד ששה קלות וכסידלה
לרכוז יאמר מגדל עוז שם ה' מצפץ צו ידון יוהך מטטרון שרי
צדיק ונשוב שצעה פעמים ונשילא מן העיר אומר אלו עשרה פסוקים:
בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ולכל
היך החזקה ודכל המורא הגדול אשר עשה
משה לעיני כל ישראל: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו
מלאכי אלהים: ויאמר יעקב באשר ראם מחנה אלהים
זה ויקרא שם המקום ההוא מחננים: האזינו השמים
ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יעלה במטר לקחי תול
פטל אמרתי בשעירים עלי דשא וברביבים עלי עשב:
ויהי

תפלת הדרך רכר

וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְהוָה וַיִּפְצוּ אֹיְבֶיהָ וַיִּנָּסוּ
מִשִּׁנְאֶיהָ מִפְּנֵיהָ: וּבִגְחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְהוָה רַבְבוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: וַצָּבָאוּ וּפְקֻדֵיהֶם חֲמֹשָׁה וּשְׁלֹשִׁים אֱלֹהִים וְאַרְבַּע
מֵאוֹת: כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְגָּה אֲפָרִים מֵאֵת אֱלֹהִים וּשְׁמֹנֶת
אֲלָפִים וּמֵאָה דָּצְבָאֲתָם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתוּלֵיכֶנִי
לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנִי מִכָּפֶל כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ וּמִכָּל
מִקְרָה וּפֶגַע רָע וְחֲגִיעֵנִי לְמַחֲזוֹ חֲפָצִי לְשָׁלוֹם וְתִגְנֵנִי לְחַן
וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיהָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי וְכָל דֹּפְגֵעִין בִּי
יְהוֹן מְשַׁבְּעִין בְּשֵׁם אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה דֹאֲהָא אֲנָא חֲמִי יְתָהוֹן
וְאֲנֹן דֹּא יְהִמֹּן יְתִי לֹאבְאֲשָׁא יְתִי וְיִתְאַפְּרוֹן פּוֹמִידֵהוּ
בְּאַפְּרִין דְּנַחֲשָׁא וּבְשִׁלְשָׁלִין דְּפִרְזוּלָא וְיִסְתַּחֲמוֹן עֵינֵיהוֹן
בְּעֻקְתֵּיהָ דֹאֵל שְׂדֵי: הַאֲלֵמָנָה שְׁפִתוֹתֵיהֶם מִדְּבַר הַחֲשִׁכָּה
עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמִתְגִּיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד: חֲרָבִים תָּבֵא בְּלִבָּם
וּקְשָׁתוֹתָם תִּשְׁבְּרָנָה: וְשִׁמְעַתְּ הַפְּלָתִי כִּי אֶתָּה שׁוֹמֵעַ הַפְּלָת
כָּל פֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ הַפְּלָה:

ואם רואה אדם זא ומתירא ממנו יעשה שדי צידו הימנית יכוף גודל
כמו דל"ת ושלשה אלצעותיו כמו שי"ן וזרת שהוא הקטן יכוף כמו יו"ד
וישימם על פניו ויאמר:

לֹא יִתְצַב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פַּחַדְכֶם וּמִזְרָאְכֶם יִהְיוּ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ בָּהּ כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם:

ואומר שלשה פעמים:

יְהוָה יִשְׁמְרֵנִי: יְהוָה יַצִּילֵנִי: יְהוָה יַעֲזָרֵנִי:

סדר לוויה

שלשים פעמים יאמר האיש הנותן לדרך פעמיו פסוק זה:

לִישׁוּעָתָה קוֹיֵתִי יְהוָה:

ואמר כך על זה הסדר:

ל"ק"י ל"ק קי"ל ל"ק ק"ל ל"ק קי"ל ל"ק קי"ל

תפלת הדרך

ששה פעמים יאמרו האנשים הנלוים אליו פסוקים:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב
כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מחנים:

עשרה פעמים יאמרו עוד כלם פסוקים:

יברכה יהוה וישמרה: יאר יהוה פניו אליה ויחנה: ישא
יהוה פניו אליה וישים לה שלום:

חמשה פעמים יאמרו עוד כלם פסוק:

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרך ולהביאך אל
המקום אשר הביתותי:

שלושים פעמים. ששה פעמים. עשרה פעמים. חמשה פעמים. ראשי
תיבות לוי"ה. וכן אלו ארבעה פסוקים ראשי תיבות לוי"ה:

אל האחרו אותי ויהוה הצליח דרכי:

סופי תיבות לוי"ה

תפלת הים

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי אברהם יצחק
ויעקב האל הגדול הגבור והנורא המקביל בכבוד
האמונה למען קדשת שלש עשרה מדותיה של רחמים
ולמען קדשת שיערי הרחמים ולמען זכות ימי חסדך
אברהם יצחק ויעקב אהוביה ותמימיה למען זכות עקדתו
של יצחק יחידה שנעקד על גבי המזבח והיה עולה תמימה
קדושה וטהורה ולמען זכותם וקדשם ונבואתם של
שמואל הנביא ושר אליהו הנביא ושל אלישע הנביא
נביאיה נביאי אמת ולמען זכות כל הצדיקים והחסידים
שהיו בכל דור מגינים על ישראל שתעמיד הים מועדו
ויחשו גליו ותעשה רצון לבנו ותוליכנו מהרה אל מחוז
חפצנו לטובה כאשר בידך לעשות ותשמע תפלתנו ותאזין
תחנתנו ועננו בשערי הזאת שאנו מתפללים ומתחננים
לפניך

תפלת הים רכה

לִפְנֵיהֶם וְתוֹלִיכֵנוּ בְּנִיחַת רוּחַ טוֹב כְּפִי הַצֹּרֶף וְתִשְׁמְרֵנוּ מִהַמּוֹן
 גְּלִים וּמִשְׁאוֹן וּמִשְׁבְּרֵי יָם מִרוּחַ סוּעָה מִסַּעַר וּמִצַּעַר
 וּמִכִּלְבוּל עֵתִים וּמִחֲלוּף זְמַנִּים וּמִהַבְרִיזוֹת הָרָעוֹת הַגְּדֹלוֹת
 בָּיָם וּבִבְשָׁר וּמִכָּל צַעַר וּמִכָּל הַפֶּסֶד וְאַל יַעֲכֹבֵנוּ לֹא
 מִשְׁבִּיעַ וְלֹא מִבְּרִיחַ וְלֹא מִשְׁטִין וְלֹא מִצִּיר וְלֹא מִזִּיק וְלֹא
 מִכִּלְכֵּל וְלֹא מִפֶּחֶד וְלֹא מִחֲרִים וְלֹא מֵאֵיִם וְתוֹצִיא רוּחַ טוֹב
 מֵאוֹצְרוֹתֶיהָ לְהַנְהִיג הַסְּפִינָה וְכָל תּוֹפְשֵׁי מָשׁוּט וּמִנְהִיגֶיהָ
 וּמִלְחִיָּה וְחֹבְלֵיהָ וְאוֹמְנֶיהָ שִׁינְהֵגוּ אוֹתָהּ כְּרֹאֵי בָלֹא עֲצָלוֹת
 וּבִלֹּא חֲשׂוֹל וּבִלֹּא תַשׁוּת כַּח וְהַגִּיעֵנוּ אֶל מַחֲוֹ חֶפְצֵנוּ בְּלִי
 שׁוּם הַזֶּקֶב וּבְלִי שׁוּם צַעַר וּבְלִי שׁוּם הַפֶּסֶד כְּמוֹ שְׁאֲחֵרָה
 מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם וְשׂוֹא גְלִיו אֶתְחָה תִּשְׁבַּחֶם: יְקֻם סֶעֱרָה
 לְדַמָּמָה וַיִּחַשׁוּ גְלִיָּהֶם: שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ
 כִּי חֲסִיתִי בָךְ: וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יְהִי מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם הַדְּלוּיָהּ:

הנכנס להקיץ דם אומר:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיהֶם יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שִׁיחָא עֶסֶק זָה
 לִי לְרַפּוּאָה וְתִרְפָּאֵנִי רַפּוּאָה שְׁלָמָה רַפּוּאָה חַיִּים כִּי
 אֵל רוֹפֵא חַיִּים וְנֶאֱמָן אֶתְרָה: וְלִחֲתֵי שְׁבַחֵי אֱמוּנָה בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה רוֹפֵא חַיִּים:

ברכת הגומל

אֲרַצְעָה הִם שְׁלֵיכִים לַהֲדוֹת. יוֹדֵי כִּסִּים. וְהוֹלְכֵי מַדְדוֹת. וְהַיּוֹלָא
 מַצִּית הַחֲסוּדִים. וְהַי שְׁחָלָה וְנִתְרַפָּא. וְנִכְלַס בְּמִצַּי וְהוֹלֵךְ לֵה' חֲסִדוֹ
 וְיִרְוּמוֹתָיו צָקָה לַעַם. מַכְלֵן שְׁלֵיךְ לַהֲדוֹת צָקָה לַעַם. וְהַי מַצְרִיכִין:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים
 טוֹבוֹת שְׁגָמָלְנִי כָּל טוֹב:

ועונין לו אמן. ואומר:

הָאֵל אֲשֶׁר גָּמָלָךְ כָּל טוֹב וְחֵן וְחֶסֶד וְחֶמְלָה. יְתַבְרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם
 עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה. הוּא בְּרַחֲמָיו יִשְׁמְרָךְ וַיִּגְמָלָךְ
 לְעַד כָּל טוֹב גָּצַח סִלָּה:

וידוי לשכיב מרע

קבלנוהו מהחסידים ואנשי מעשה. ועוז לאסוף י' אנשים צצית החולה:
חניא מישחלה ונטה למות אומדים לו התודה שכן דרך כל המומתים
מתודים שכן דרשו דו"ל דכתיב ואשמה הנפש הכיח והתודו זה
צנין אז לכל המומתים שטעונין וידוי וכדי שלא לשכח לצו אומדים לו
צדדים רכים חזק ואמץ אל תדאג מזה כי הדצה התודו ולא מתו
הדצה לא התודו ומתו וצטבר זה שאתה מתודה לפניו יתצרך אתה
מי וכל המתודה ומת יש לו חלק לעולם הבא כדכתיב ועודה ועוז
ידוהם. ומוליכין הנשים והילדים מן הצית ואומר:

רבון העולמים בעד הסליחות והרחמים. יהי רצון מלפניה
יהוה אלהי ואלהי אבותי שיעלה זכרוני לפני כסא
כבודך לטובה ויראה בעניי פי אין מתום בבשרי מפני ועמה
אין שלום בעצמי מפני חטאתי. ועתה אלוה סליחות
הטה אלי חסדיך ואל תבא במשפט את עבדך. ואם קרבה
עת פקודתי למות. אחדותך לעד מפי לא תמוש פכתוב
בתורתך. שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ברוך
שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

מוודה אני לפניה יהוה אלהי ואלהי אבותי אל אלהי
הרוחות לכל בשר שרפואתי בידך ומיתתי בידך.
יהי רצון מלפניה שתרפאני רפואה שלמה ויעלה זכרוני
ותפילתי לפניה בתפלת חזקתו בחלותו. ואם קרבה עת
פקודתי למות הנהא מיתתי בפרה לכל חטאתי ולכל עונותי
ולכל פשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניה מיום
היותי עד האדמה עד השעה הזאת והן חזקי בגן עדן
ונבני לעולם הבא הצפון לצדיקים ותודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניה געימות בימינה נצח: ברוך אתה
יהוה שומע תפלה:

ואומרים אנו זכנו וכו' ואחר כך ויהי נעם וכו':

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך
הגולה על נהר כפר נפתחו השמים ואראה מראות
אלהים: בשנת מות המלך עזיהו ואראה את אדני יושב
על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את ההיכל: שרפים
עומדים

וודוי לשכיב מרע רכו

עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחר בשמים
 יבסה פניו ובשמים יבסה רגליו ובשמים יעופה: וקרא זה
 אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כבוד
 הארץ כבודו: שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 יהוה הוא האלהים. יהוה הוא האלהים: יהוה מלך יהוה
 מלך יהוה ימלך לעלם ועד: משה אמת ותורתו אמת:
 לישועתה קייתי יחורה: שמח נפש עבדך כי אליה יהוה
 נפשי אשא: בידך אתקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אלהי
 אמת: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי
 וגואלי:

תפלה לחולים

המנהג לסמך קודם קדים תתקבל, והסליח לצור אומר הפסוק והקהל
 חוזר אותו:

בקרואי עניי אלהי צדקי בצר הרחבת לי חניני ושמע
 תפילתי: בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע
 ישמע מהיכלו קולי וישועתי לפניו תבוא באזניו: ואני תפילתי
 לך יהוה עת רצון אלהים ברב חסדך עניי באמת ישעה
 תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה
 תפילתי בלא שפתי מרמה: תפלה לעני כי יעטף ולפני
 יהוה ישפך שיחו: שמעה תפילתי יהוה וישועתי האזינה
 אל דמעתי אל תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי:
 כי לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממני
 ובשועו אליו שמע: יהוה שמעתי שמעה יראתי יהוה פעלתי
 בקרב שנים חייהו: בקרב שנים תודיע בלגור רחם תזכור: כי
 שומע אל אביונים יהוה ואת אסיריו לא בזה: יחיינה
 מיומים ביום השלישי יקימו וינחילו לפניו: אני אמרת
 יהוה חני רפאה נפשי כי חטאתי לך: שמע קול תחנוני
 בשועי אליה בנשאי ידי אל דביר קדשה: יהוה יסעדה על
 ערש דודי כל משכבו הפכת בחליו: מן המצר קראתי יהוה

תפלה לחולים

עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב יְהוָה: כִּי עֲמָהּ מִקּוֹר חַיִּים בְּאוֹרָהּ נִרְאָה אֹזֶר:
 כִּי אֵין בְּמִנְרַת זְכָרָהּ בְּשֹׂאוֹל מִי יוֹדֶה לָּהּ: לֹא הַמֵּתִים
 יִהְלְלוּהָ וְלֹא כָל יְרֵדֵי דוֹמָח: לֹא אָמוּת כִּי אֶחָיָה וְאַסְפֵּר
 מַעֲשֵׂי יְהוָה: אֲנִי קִרְאתִיהָ כִּי תִעֲנֵנִי אֶל הַט אֹזְנָהּ לִי שִׁמְעֵ
 אִמְרָתִי: פְּסוּקִים לְחַסֵּה (הַסֵּלַח לְכָרֵךְ עֲוֹנֵיכִי הוֹפֵא לְכָרֵךְ
 תַּחֲלוּאֵיכִי: הַגּוֹאֵל מִשִּׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲטִיר כִּי חֶסֶד וְרַחֲמִים:
 הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדִיף הַתַּחַדְשׁ כְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי): יְהוָה יִשְׁמַע
 בְּקִרְאִי אֱלֹהֵי: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ
 לְפָנֶיהָ כִּי עַל רַחֲמֶיהָ הַרְבִּים: יְהוָה שְׁמַעְהָ. יְהוָה סִלְּחָהּ.
 יְהוָה הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֹר לְמַעַנָּה אֱלֹהֵי כִי שְׁמָהּ נִקְרָא
 עַד עִירָה וְעַל עֲמָהּ: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ
 יִמֵּינוּ בְּקָרָם: עַד בַּחֲ

ולאחר כך השליח לזכור סומך צדמעה וצתחנומים :

מִצְלָאֵין אֲנַחְנָא וְתַבְעִין רַחֲמֵי מִן קָדָם אֱלֹהֵנָא מְאֹרֵי
 שְׁמִיָּא וְאַרְעָא בְּתִלְת עָשָׂר מְכִילֵן דְּרַחֲמֵי דְכִתְיָבִין
 בְּסִפְרָא דְּאוֹרִיתָא דְּמִשָּׁה נְבִיאָה כְּדִכְתִּיב וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל
 פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד
 וְאַמֶּרֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאת
 וְגִקְרָה. יִגְקָה לְשָׁבִים אֶרֶץ אֲפִים לְשׁוֹבָבִים. הַשׁוֹכֵן בֵּין
 חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ וּכְרוּבִים: הָעוֹנָה בְּעֵת צָרוֹת. הָאֵל הַפּוֹעֵל
 גְּבוּרוֹת. הָעוֹנָה לְחֹלְכֵי מִדְּבָרוֹת: הָאֵל הַפּוֹדֶה וּמַצִּיל.
 הַמַּפְלִיא חֶסְדּוֹ לְהוֹעִיל: הָאֵל אֶחָד וְאֵין זּוּלָתוֹ. וּמוֹשִׁיעַ
 אֵין בְּלָתּוֹ: הָאֵל הַקְּרוֹב לְקִרְאָיו. הָעוֹנָה בַּצָּרָה אֵל יִרְיָאוֹ:
 הוּא יְהִמְלֵא רַחֲמִין טָבִין וְקָרְבִין עֲלֵנָא וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 אֲחֵנָא וְעַל כָּל מִי שֶׁהוּא שְׂרָוִי בַּצָּעַר וּבִשְׁבִיָּה בֵּין בָּיִם בֵּין
 בִּיבְשָׁה. וְעַל כָּל מִי שֶׁהוּא חָבוּשׁ בְּבֵית הָאֲסוּרִים בְּאִימַת
 מֶלֶךְ וְשָׂרִים. וְעַל כָּל מִי שֶׁהוּא חוֹלָה. וּבְכָל לָם יַעֲלֶה
 רְפוּאוֹת תַּעֲלֶה אֵל תַּחֲלוּאֵי מַנּוּי הַמוֹטֵל עַל עָרֵשׁ דְּרִי:

תפלה לחולים רבו

ואחר כך אומר מלך מלני המלכים . ואם עושים שנוי השם אומר :
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל פְּלוֹנִי כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְלֹא יִקְרָא עוֹד אֶת
שְׁמֹה אֲבָרָם וְהָיָה שְׁמֹה אֲבָרָהָם כִּי אֵב הָמוֹן
גוֹיִם נִתְחַיֶּה : יִשְׁמַח הוּא בְּשְׁמוֹ . וַיִּתְקַיֵּם שְׁמוֹ בּוֹ כְּדִכְתִּיב
וַאֲגַדְלָה שְׁמֹה וְהָיָה בְּרָכָה : יְחִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֶא שְׁנוֹי שְׁמוֹ זֶה לְבָטֵל מֵעַלְיוֹ כָּל גְּזֵרוֹת
קָשׁוֹת וָרָעוֹת . וְלִקְרוֹעַ מֵעַלְיוֹ כָּל רוֹעַ גְּזֵר דִּין . וְאִם נִקְנְסָה
מִיָּתָה עַל פְּלוֹנִי עַל פְּלוֹנִי זֶה לֹא נִקְנְסָה . וְאִם נִגְזְרָה גְּזֵרָה
עַל פְּלוֹנִי עַל פְּלוֹנִי זֶה לֹא נִגְזְרָה . הֲרִי הוּא כְּאִישׁ אַחֵר
וְכִבְרִיָּה חֲדָשָׁה . וּבִקְטָן שְׂנוּלָד לְחַיִּים טוֹבִים וְלֹאֲרִיכוֹת
שָׁנִים . וְלִמְלוֹאֵי יָמִים . וְנֹאמַר שְׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ רִאֲיִתִּי
אֶת דְּמַעְתְּךָ הַגָּנִי רוֹפֵא לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית
יְהוָה : כְּדִכְתִּיב יַחֲיֶינוּ מִיּוֹמִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמְנוּ
וְנִחְיֶה לְפָנֶיךָ :

ואחר כך אומר מלך מלני המלכים וכו' :

שנוי השם לאשה

וְתִקְרָא שְׁמָהּ בְּיִשְׂרָאֵל פְּלוֹנִית כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב שְׂרִי אֲשִׁתְּךָ לֹא
תִקְרָא אֶת שְׁמָהּ שְׂרִי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ : יְחִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֶא שְׁנוֹי שְׁמָהּ
זֶה לְבָטֵל מֵעַלְיָה כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וָרָעוֹת . וְלִקְרוֹעַ מֵעַלְיָה
כָּל רוֹעַ גְּזֵר דִּין . וְאִם נִקְנְסָה מִיָּתָה עַל פְּלוֹנִית עַל פְּלוֹנִית זֶה
לֹא נִקְנְסָה . וְאִם נִגְזְרָה גְּזֵרָה עַל פְּלוֹנִית עַל פְּלוֹנִית זֶה לֹא
נִגְזְרָה . וְהֲרִי הִיא כְּאִשָּׁה אַחֶרֶת וְכִבְרִיָּה חֲדָשָׁה . וּבִקְטָנָה
שְׂנוּלָדָה לְחַיִּים טוֹבִים וְלֹאֲרִיכוֹת שָׁנִים . וְלִמְלוֹאֵי יָמִים .
וְנֹאמַר שְׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ רִאֲיִתִּי אֶת דְּמַעְתְּךָ הַגָּנִי רוֹפֵא
לָךְ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי תַעֲלֶה בֵּית יְהוָה : כְּדִכְתִּיב יַחֲיֶינוּ
מִיּוֹמִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקְמְנוּ וְנִחְיֶה לְפָנֶיךָ :

שנוי השם לאשה

ואחר כך אומר:

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יִרְפָּאָהוּ רְפוּאָה שְׁלָמָה.
וַיְקָיִים בּוֹ קָרָא בְּכַתִּיב רְפָאֲנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֲנִי
וְאַשְׁעָה כִּי תִהְלָתִי אִתָּה: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי
יְחַלִּימָהוּ וַיְחַיֶּיהוּ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים יִשְׁלַח לוֹ מְרֹזְמֵי
מִרְפָּא וְאַרְוֵקָה. מִרְפָּא בְּרָבָה. מִרְפָּא רְצוֹן וְנִדְבָה.
מִרְפָּא חֶסֶד וְאַהֲבָה. מִרְפָּא תַעֲלָה וְתַרְוִפָּה. מִרְפָּא
חֲנִינָה וְחֻמְלָה. מִרְפָּא רַחֲמִים יְבוּעִים וְגִלּוּיִם. מִרְפָּא
שְׁלוֹם וְחַיִּים: מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יַעֲנֶהוּ בְּעֵת
צָרָה בְּכַתִּיב יַעֲנֶה יְהוָה בְּיוֹם צָרָה וְגו' הַמְזֻמָּר:

ונווד לדקה לצית הכנסת. ולעניי ארץ ישראל תוצ"צ. ולפדיון שנוים.
ויתן לדקה לעניי פירו:

סדר אבלים

ברכת קריעה

ברוך אתה אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם דִּין הָאֵמֶת:

הקפות שעושין למת קודם שיקבר לאיש ולל לאשה:

א רַחֵם נָא עָלֵינוּ אֱלֹהִים חַיִּים. וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כִּי עָמָּה
מְקוֹר חַיִּים. וְתַמִּיד יִתְהַלֵּךְ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. וְתַנּוּחַ
נַפְשׁוֹ בְּצָרוֹר הַחַיִּים:

ב' חֲנוּן בְּרֹב רַחֲמֵי יִבְכֶּר אֶת עוֹנֵינוּ. וּמַעֲשֵׂי הַטּוֹבִים יִהְיוּ
לְנֶגֶד עֵינֵינוּ. וַיְהִי לְעֻמַּתוֹ עִם כָּל גְּאֻמָּנוּ.
וַיִּתְהַלֵּךְ לִפְנֵינוּ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים:

ג זָכְרוֹן טוֹב יִהְיֶה לוֹ לְפָנֵינוּ צוּרוֹ. לְהַנְחִיל חֵיל יוֹצְרוֹ לְהַגִּיד
אוֹרוֹ. לְקָיִים חַיּוֹנוֹ וְהַגִּיוֹן מֵאֲמָרוֹ. כִּי בְרִיתִי
הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְׁלוֹם. וְתַנּוּחַ נַפְשׁוֹ בְּצָרוֹר
הַחַיִּים

ד שְׁעָרֵי שָׁמַיִם תִּמְצָא נִפְתָּחִים. וְעִיר שְׁלוֹם תִּחַוֶּה וּמִשְׁכְּנוֹת
מִבְטָחִים. וּמִלֵּאכֵי הַשְׁלוֹם לְקַרְאָתָהּ שְׁמֵחִים.

וכהן

רכה

הקפות

וּכְהֵן הַגְדוֹל לְקַבֵּלָהּ יַעֲמֹד . וְאַחֶהּ לָהּ לִקְץ וְתַנּוּחַ
וְתַעֲמֹד :

ה נִשְׁמָתָהּ תִּלָּךְ לַמַּעֲרַת הַמִּכְפָּלָה . וּמִשָּׁם לְכַרְוָבִים . שָׁם
אֶל יִרְעָה לָהּ . וְשָׁם פִּנְקָס תִּקְבֵּל לִגְן עֵדֶן שְׁבִילָתָהּ

וְשָׁם תִּחְנֶנָּה עַמּוּד מְשׁוּף מִלְמַעְלָה . וְשָׁם תַּעֲלֶה מָרוֹם וְלֹא
בַּחוּץ תַּעֲמֹד . וְאַחֶהּ לָהּ לִקְץ וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֹד :

ו שַׁעֲרֵי הַמִּקְדָּשׁ יִפְתָּח מִיבְּאֵר . וַיִּקְרִיב נִשְׁמָתָהּ לְקִרְבֹּן
לִפְנֵי אֵל . וַיִּתְחַבֵּר עִמָּה הַמַּלְאָךְ הַגָּאֵל . עַד

שַׁעֲרֵי עֲרֵבוֹת אֲשֶׁר שָׁם יִשְׂרָאֵל . בְּנוּעַם מְקוֹם זֶה תִּהְיֶיזוּכָה
לַעֲמֹד . וְאַחֶהּ לָהּ לִקְץ וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֹד :

ז תִּהְיֶי גִפְשָׁךְ צְרוּרָה בְּצִרּוֹר הַחַיִּים . עִם רָאשֵׁי יִשְׂבֹּרֶת
וְרָאשֵׁי גְלִיּוֹת . עִם יִשְׂרָאֵלִים וְכַהֲנִים וְלִוִּים . וְעִם

שִׁבְעַת כְּתוּבֹת שֶׁל צְדִיקִים וְחַסִּידִים . וּבְגֵן עֵדֶן תַּנּוּחַ וְתַעֲמֹד .
וְאַחֶהּ לָהּ לִקְץ וְתַנּוּחַ וְתַעֲמֹד :

צדוק הדין

צְדִיק אַחֶהּ יְהוָה וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטֶיהָ : צְדִיק יְהוָה בְּכָל דִּרְכָיו
וְחַסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו : צְדָקָתָהּ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתָהּ

אֱמֶת : מִשְׁפָּטֵי יְהוָה אֱמֶת צְדָקוֹ יִחָדּוּ : בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֶלֶךְ
שְׁלֵטוֹן וְגַם יֹאמַר לוֹ מֶה תַּעֲשֶׂה : וְהוּא בְּאַחַד וְגַם יִשְׁיבְנוּ

וְנִפְשׁוּ אֹתָהּ וַיַּעַשׂ : הַצּוֹר תָּמִיד פָּעֵלוֹ כִּי כָל דִּרְכָיו
מִשְׁפָּט : אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹד צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא : דִּין אֱמֶת

שִׁפְט צֶדֶק וְאֱמֶת . בָּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת . כִּי כָל מִשְׁפָּטֵי צֶדֶק
וְאֱמֶת :

השכבה לאיש

לְאִדָּם גָּדוֹל לוֹמְדִים קוֹם הַשְׁנָזָה פְּסוּקִים אֵלָיו :

וְהַחֲכָמָה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵי זֶה מְקוֹם בִּינָה : אֲשֶׁר־אָדָם מִצָּא
חֲכָמָה וְאָדָם יִפְּיֵק תְּבוּנָה : מָה רַב טוֹבָהּ אֲשֶׁר

צִפְנָתָה לִירְאִיהָ פָּעִלָתָה לְחוֹסִים בָּהּ נִגְדַּת בְּנֵי אָדָם : מֶה יִקְרַח
חֲסִידָךְ

השכבה

חסדה אלהים ובני אדם בצל כנפיהם יחסיין: ירוין מדשן
ביתה ונחל עדניה תשקם:

טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: סוף דבר
הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה
כל האדם: יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם:

השכבה

מנוחה נכונה. בישיבה עליונה. תחת כנפי השכינה.
במעלות קדושים וטהורים. כוונה הרקיע מאירים
ומזהירים. וחלוי עצמים. ובפרת אשמים. והרחקת
פשע. והקרבת ישע. וחמלה וחנינה. מלפני שוכן
מעונה. וחולקא טבא. לחיי העולם הבא. שם תהא מנת
ומחיצת ישיבת נפש השם הטוב (פלוני). רוח יהוה תניחנו
בנו עין דאתפטר מן עלמא הדין ברעורא אלהא מריה
שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ירחם עליו.
ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי יסתירהו
בצל כנפיו ובסתר אהלו. לחזות בנעם יהוה ולבקר
בהיכלו. ולקץ הימין יעמידהו. ומנחל עדניו ישקרהו.
ויצור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יהוה
הוא נחלתו. וילוה אליו השלום. ועל משכבו יהיה שלום.
בדכתיב בוא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. הוא
וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות
נכו יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה

ללשת חיל קודם השכבה יאמר פסוקים ללו:

אשת חיל מי ומצא ורחוק מפנינים מכרה: תנו לה מפרי
ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

רחמנא ורחמנותא הילה היא ובמימריה אתבריא עלמא
עלמא הדין ועלמא דאתי וגנו ביה צדקניות

וחסדניות

השכבה

רכט

וְחִסְדֵּינִי וְרַעוּתִי וְיִמְרִיה וְבִיקְרָהּ וּבְתוֹקֶפִי יֹאמַר לְמִי עַל
קָדְמוֹתַי דּוֹכְרָן הָאֵשׁ הַכְּבוֹדָה וְהַצְנוּעָה וְהַגְבּוּרָה מִרַחֲמֵי
(פְּלוֹנִית) רוּחַ יְהוָה תִּנְחַנֶּה בְּגִן עֵדֶן דְּאֶחָפְטָרַת מִן עֲלָמָא
הָדִין בְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְרִיה שְׁמִיא וְאַרְעָא . הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי
יָחוּס וְיַחְמוּל עָלֶיהָ . וְיִקְוָה אֵלֶיהָ הַשְּׁלוֹם . וְעַל מַשְׁכָּבָהּ
יְהִי שְׁלוֹם . כְּדֹכְתִּיב יָבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מַשְׁכְּבוֹתָם
הוֹלֶךְ נְכוּחוֹ . הֵיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשְׁכְּבוֹת עִמָּה בְּכָל
הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

וזפני האנלים אומדים אלו הפסוקים אשר ההשכבה :

בְּלֵע הַמִּנּוֹת לְנֶצַח וּמַחַה יְהוָה אֱלֹהִים דְּמַעָה מַעַל כָּל
פָּנִים וְיַחְרַפֶּת עִמּוֹ יִסִּיר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְהוָה דִּבֶּר :
יְחִי מַתִּיָּה נְבִלָתִי יְקוֹמוּן הַקִּיצוֹ וְרִנְנוּ שְׁכֵנֵי עֵפֶר כִּי טַרְטַר
אוֹרוֹת טָלִיה וְאַרְץ רַפָּאִים תִּפִּיל : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן
וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ : (יְהוָה
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ) :

ציוס אלתו מהאנלות אומדים לו :

דֹּא יָבֵא עוֹד שְׁמִינֵךְ וִירְחֶךָ לֹא יֵאָסֶף כִּי יְהוָה יְהִי לָךְ
לְאוֹר עוֹלָם וְשִׁדְמוֹ יָמֵי אֲבִלָּךְ : וּכְתִיב כֹּאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר
תִּנְחַמְנוּ כֵּן אֲנִי אֲנַחֲמָכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמְנוּ :

וְיִתְגַּדַּד וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיה רַבָּא . דְּהוּא עֲתִיד לְחַדְתָּא עֲלָמָא . וְלֹא חָתָא
מִתָּיָא . וְלִשְׁכַּלְלָא הֵיכְלָא . וְלִמְפָּרַק חַיָּיא . וְלִמְבַּנֵּי קִרְתָּא
דִּירוּשָׁלַם . וְלִמְעַקֵּר פּוֹלְחָנָא דְּאֵלִילִיָּא מֵאַרְעָא וְלֹא חָתָא פּוֹלְחָנָא
זְקִידָא דְּשְׁמִיא לְהִדְרִיה וְזוּיָהּ וְיִקְרִיה בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן : יְהֵא שְׁמָה
דְּבָא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא יְתְּבָרַךְ . וְיִשְׁתַּבַּח . וְיִתְפָּאֵר .
וְיִתְרוֹמֵם . וְיִתְנַשֵּׂא . וְיִתְהַדָּר . וְיִתְעַלָּה . וְיִתְהַלָּל . שְׁמָה דְּקוֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא . לְעֵלָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא . שִׁירָתָא . תְּשַׁבַּחְתָּא . וְנַחֲמָתָא .
דְּאִמְרוּן בְּעֲלָמָא וְאִמְרוּ אָמֵן : תְּתַפְּלִי חֲרָבָא וּבִפְנָא . וּמוֹתָנָא . וּמִרְעִין
בְּיִשִּׁין . יַעֲדִי מִנָּגָא וּמִנְכוֹן וּמַעַל עֲמִיה . יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יהא

השכבה

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. תַּיִם וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשׁוּבָא
וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה וְדִינוּחַ וְהַצָּלָה לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ברכת המזון לאבלים

סִין לֹאֻמְדִים זִימֹן צַדִּיקַת הַמִּזֹּן. וְאִם הֵם שְׁלֹשׁ לֹאֻמְדִים
נִכְרַךְ מִנְחָם אֲבָדִים: וְעוֹיִן בָּרוּךְ לִמְנַחֵם אֲבָלִים שְׂאֵבֵלָנוּ
מִשָּׁלוּ וּבִטּוּבוֹ הַגָּדוֹל חַיֵּינוּ:

וְלֹאֻמְדֵי צַדִּיקַת הַמִּזֹּן עַד תַּחֲזִירָנָה לַמַּקּוֹמָה צַמְחָה צִימִינוּ. וְאַחֵר כֵּךְ לֹאֻמְדֵי:
נַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבָלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבָלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת
הָאֲבָלִים הַמִּתְאַבְּלִים בְּאֲבָל־הַיְּהוָה נַחֲמֵם מֵאֲבָלָם
וְשִׂמְחֵם מִיגֻנָם כְּאִמּוֹר כְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ בֵּן אֲבִי
אֲנַחְמֵכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמְנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מִנְחָם אֲבָלִים
וּבֹנֵה יְרוּשָׁלַם בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ אָמֵן: בְּחַיֵּינוּ תִּתְּבֶנָה עִיר צִיּוֹן
וְתִכּוֹן הָעֲבוּדָה בִּירוּשָׁלַם: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הָאֵל אֲבֵינוּ מֶלֶכְנוּ אֲדִירָנוּ גִּאֲלָנוּ קְדוֹשֵׁינוּ קְדוֹשׁ
יַעֲקֹב. הַמֶּלֶךְ הַחַי הַטּוֹב וְהַמְּטִיב אֵל אֱמֶת שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק
לֹקַח נַפְשׁוֹת שְׂדֵיט בְּעוֹלָמוֹ לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנוֹ וְאֲנַחְנוּ עִמּוֹ
וְעֹבְדָיו וְעַד הַכֹּל אָנוּ חַיִּיבִין לְהוֹדוֹת לוֹ וּלְבָרְכוֹ גּוֹדֵר פְּרָצוֹת
הוּא יְגַדֹּר אֶת הַפְּרָצָה הַזֹּאת מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּרַחֲמִים: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

מִזְמוֹר שְׁלֹמֹה צִדִּיק הַלֵּל. קוֹדֶם עֲרִצִּית וְצַחֲרִית אֶחָד וְצֹל לְצִיּוֹן:
לְמִנְצַחַת לְבָנֵי קֶרֶחַ מִזְמוֹר: שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הָאֵלֹהִינוּ
כָּל יֹשְׁבֵי חֶלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד
עֲשִׂיר וְאַבְיּוֹן: פִּי יִדְבֹר חֲכָמוֹת וְהַגִּית לִבִּי תְבוּנוֹת: אָטָה
לְמִשְׁלַל אֲזִנִּי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לְמָה אֵירָא בִימֵי רָע עוֹן
עַקְבִּי יִסְבְּגִי: הַבְּטָחִים עַל חֵילָם וּבִרְבַּע עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ:

ברכת המזון לאבלים

רל
אֵח לֹא פָדָה יִפְדֶּה אִישׁוּלֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּקְרַפְדִּיוֹן
בְּפֶשֶׁם וְחָדַל לְעוֹלָם: וַיְחִי עוֹד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת:
כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וְבַעַר יֵאָבְדוּ וְעֹזְבוֹ לְאַחֲרִים
חִילָם: קֶרֶבָם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וָדוֹר קָרְאוּ
בְּשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בֶּל יִלִּין גִּמְשָׁל בְּבִהֲמוֹת
גִּדְמוֹ: זֶה דֶּרֶכָם כָּסָל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיָּהֶם יִרְצוּ סֵלָה:
כִּצְאוֹן לְשֹׁאֹל שֶׁתּוֹ מוֹרֵת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׁרִים לְבִקָּר
וְצוֹרֵם דְּבִלּוֹת שְׂאוּלֵי מוֹבּוֹל לוֹ: אֵךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה גִפְשֵׁי
מִיַּד שְׂאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה: אֵל הַיָּרֵא כִּי יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי
יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְּמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יִרְדּוּ אַחֲרָיו
כְּבוֹדוֹ: כִּי נִפְשׁוֹ בְּחַיּוֹ יִבְרַךְ וַיּוֹדֶה כִּי תִיטִיב לָךְ: הִבֵּא
עַד דוֹר אָבוֹתָיו עַד גִּצַּח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא
יָבִין גִּמְשָׁל בְּבִהֲמוֹת גִּדְמוֹ:

וְתִשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מַעֲוֹזִים בְּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזֹרֵם יְהוָה
וַיַּפְלִטֵם יִפְלִטֵם מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:
חֲזִקוּ וַיֵּאֱמָן לְבַבְכֶּם כֹּד הַמִּיחָלִים לִיְהוָה:

ברכת הנהנין

חֲנּוּ רַצְנוֹן חֲסוֹד לֹאֲדָם לִיְהוָה מִן הָעוֹלָם הַזֶּה זָלָל צָרָה וְהִנֵּה מִן
הָעוֹלָם הַזֶּה זָלָל צָרָה מַעַל: וְלִכְךָ תִּקְנוּ צָרָה עַל כָּל דָּצָר וְדָצָר:
הָאוֹכֵל פֶּת מֵאֲחַת מֵחֲמֵשֶׁת הַמִּינִים שְׁחִיזַת צִחְלָה (וְאִלּוּ הֵן חֲטָה וְשַׁעֲוָה
וְכּוֹסֶמֶת וְשִׁזְלוּת שׁוֹעַל וְשִׁיפוֹן) מִצֶּדֶק תִּחְלָה הַמוֹלִיף לֶחֶם מִן
הַחוּץ וְלִצְסוֹף מִצֶּדֶק צָרָה הַמִּזוֹן כִּנְתוּז צִלִּיל שִׁצַּת:

הָאוֹכֵל תִּצְטִיל מֵאֲחַת מֵחֲמֵשֶׁת הַמִּינִים שְׁחִיזַת צִחְלָה מִצֶּדֶק:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי מִוִּזְנוֹת:
וְלִצְסוֹף מִצֶּדֶק:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הַמִּחְיָה וְעַל
הַכִּלְפָּלָה וְעַל הַתְּנוּבָה הַשְּׂדָה וְעַל אֶרֶץ הַמִּדְּבָר טוֹבָה
וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחָלָה לְאַבוֹתֵינוּ: רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְעַל הָרַ צִיּוֹן
מִשְׁכַּן

ברכת הנהנין

מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ • וּבֵנָה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ • וְנַחֲמֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
הַזֶּה • לְרַחֵם חֲדָשׁ חֲדָשׁ וְנִזְכְּרֵנוּ לְטוֹבָה בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה •
כִּי אַתָּה טוֹב וְיָמִיב לְכָל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה עַל הָאָרֶץ וְעַל
הַמַּחֲיָה וְעַל הַכֹּלְכָלָה:

הדואה לילנות כשמוציאין פרחים אומר:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹא חָסַר בְּעוֹלָמוֹ
כָּלֹם וּבָרָא בּוֹ אֵילָנוֹת טוֹבוֹת לְהַנּוֹת בָּהֶן בְּנֵי אָדָם:

הלוכל מחמשת המינים שנשתצחה צהן ארץ ישראל. מזדך תחלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרֵי הָעֵץ:
וּלְצִסּוֹף מִזֶּדֶךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הָעֵץ וְעַל פְּרֵי
הָעֵץ וְעַל הַטּוֹבוֹת הַשְׂדָּה וְכוּלֵּי: וְחוּתִם

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הָאָרֶץ וְעַל הַפִּירוֹת:

הלוכל דצרים שאין גדוליהן מן הארץ כגון צמר צהמה חיה ועוף וגזניה
ודגים סלצ חמלה ודצס והסותה סכר. מים. וסלר מסקין חוץ ען היין
מזדך תחלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיָה בְּדַבָּרוֹ:
וּלְצִסּוֹף מִזֶּדֶךְ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּשׁוֹת רַבּוֹת
וְחִסְרוֹנָן עַל כָּל מַה שֶּׁבָרָא לְהַחֲיֹת בָּהֶם נֶפֶשׁ כָּרָא
חַי. בְּרוּךְ חַי הָעוֹלָמִים:

הלוכל מחמשת המינים צלל אפיה וצלל ציסול מזדך תחלה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרֵי הָאֲדָמָה:
וּלְצִסּוֹף מִזֶּדֶךְ צוּרֵם נַפְשׁוֹת:

על ריח פירות כגון סתדוג ותפוח מזדך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן רִיחַ טוֹב בַּפִּירוֹת:

על ריח עץ או מין עץ מזדך:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא עֵצִי בְּיָמֵי:

על ריח עשז לו מין עשז מצרך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא עשבי בשמים:

על המוסקיד ועל האנדר ועל כל מיני צושם מצרך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

על מיני משחים כגון שמן מרסמון מצרך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב:

הדואה צמי כנסיות ציסונן מצרך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם מצייב גבול אלקמה:

ונחורצנן מצרך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם דין האמת:

הדואה מקום שנעשו צו נסים לאבותינו מצרך:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו

במקום בזה:

הדואה הקטת אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם זוכר הברית נאמן

בבריתו וקיים במאמרו:

הדואה מלכי ישראל אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחלק מלכותו ליראיו:

הדואה מלכי אומות העולם אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן מלכותו

לבשר ודם:

הדואה חכמי ישראל אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שחלק מחכמתו ליראיו:

הדואה חכמי אומות העולם אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו

לבשר ודם:

הדואה את חזירו לאחר שלשים יום ואמר שהחיונו. ואחר י"ז חדש אומר:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם מחיה המתים:

ברכת הנהנין

לחולה שנתדפא מחליו אומר חזירו:

קרוך אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם לְעִפְרָא:

הרואה את הכושי והגיחור הפיסס והננס וכיוצא בהם מצד:

קרוך אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְשַׁנָּה אֶת הַבְּרִיּוֹת:

הרואה צדיות טויות ואלונות טויות מצד:

קרוך אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁבָּכָה לֹו בְּעוֹלָמוֹ:

על הזיקים וזועות ורומות וצדקים מצד:

קרוך אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכָּחוּ וַגְּבוּרָתוֹ

מִלֵּא עוֹלָם:

הרואה את היס הגדול אומר:

קרוך אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה אֶת הַיָּם הַגְּדוֹלִים:

הרואה הרים וגבעות הגדולים אומר:

קרוך אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

על שמועות דעות מצד:

קרוך אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בֵּין הָאֲמִתִּים:

על הגשמים ועל צמדות טויות אומר:

קרוך אֱתָהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמְּטִיב:

לזכר הבת

יוֹנָתִי בְּחֻגֵי הַסֵּלַע בְּסִתְרֵי הַמְּדִרְגָּה הִרְאֵנִי אֶת מְרֹאֶיךָ

הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֹאֶיךָ נְאוּחַ:

ואם היא צת דאשונא יאמר:

אֲחָת הִיא יוֹנָתִי חֲמִתִּי אֲחָת הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלָדָתָהּ

רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפְלִגְשִׁים וַיַּהֲלִלוּהָ: ע"פ

כִּי שִׁבְרָהּ אֲמוֹתֵינוּ שָׂרָה וּרְבֵקָה רָחֵל וְלֵאָה וּמְרִים הַנְּבִיאָה

וְאַבְיִגַּיִל וְאַסְתָּר הַמַּלְכָּה בֵּת אֲבִיחֵיל. הוּא יְבָרַךְ אֶת

הַיָּלָדָה הַנְּעִימָה הַזֹּאת וַיִּקְרָא שְׁמָהּ (סלווית) בְּמִזְלָה טוֹב

ובשעת

רלב

לזכר הבת

ובשעת ברכה ויגדלה בבריאות שלום מנוחה ויונה לאביה
ולאמה לראות בשמחה ובחפזה בבנים זכרים עושר
וקבוד בשנים ורעננים וגובין בשיבה ובן יהי רצון וגומר
אמן:

סדר ספירת העומר

תפלה פשוטה לספירת העומר לדגל המלאכה אשר לפני לזכות ליראוי ה'
וחושגי שמו וזה נוסחתה:

לשם יחוד קודשא צדיק הוא ושכנתיה צדחילו ורחימו ודחילו ליחד שם
י"ה צו"ה ציחודא שלים צסם כל ישראל. הנני צא לקיים מצות
ספירת העומר לתקן את שורשי צמקום עליון. ויהי רצון מלפניך יהוה
אלהינו ואלהי אבותינו שיהא עתה עת רצון לפניך להיות עולה ספירת
העומר כאלו השגנו כל הסודות הנפלאים והנודאים אשר הם חתומים זה.
ותעלה לפניך עם כוונת בני ידיך היודעים והמכונים כל כוונות שמותיך
הקדושים הראוין לצא צספירה הזאת ואשר עדומים יכתירו דע"ת. ועתה
יגדל נא כח יהוה. צכח סגולת הספירה הזאת צשני המאורות הגדולים עם
הקטנים וצדעת חדרים ימלאו ויתצוננו חסדי יהוה. ותדצח הדעת לעזרת
יהוה צגדורים. וגם יהוה יתן הע"ז וצ' ואלהינו תתן יצולה.

ויהי רצון מלפניך שיתוקן צספירה זו זאת את אשר פגמנו צמדות העליונות
הגדו"לה והצו"רה והת"פארת והכ"לח והה"וד כי כ"ל צשמים וצאריך
לך יהוה הממלכה. אחת לאחת צשצעה שצועות תמימות אלה על אצן אחת
שצעה עינים ותמחול ותסלח את כל עונותינו ופשעינו וחטאתינו אשר
פגמנו מנעורינו עד היום הזה. וכשם שטיהרת נפשות עמך צית ישראל
מזהמת הנחש טומאת מלרים צכח מצות ספירת העומר צלאת ישראל
ממלרים. כן צדחמין וחסדיך הרצים תטהר את נפשותינו מכל טומאה ולחש
סנדצק צה. ונטהר ונחקדש צקדושה של מעלה. וכשם שעמד להם לישראל
מצות העומר למגן ולנה צימי גדעון. וימי חזקיהו. וימי יחזקאל. וצימי
מדכי ואסתר. להכניע את אויביהם ותנופה כלחם צס. כך יעמוד לנו
להכניע את כל אויצי נפשנו ומצקסי דעתינו הפלה חסדיך מושיע חוסים
מתקוממים צימינך. עוררה את גבורתיך ולכה לישועתה לנו אמן כן יהי
רצון. ואעצור עליך ואראך מתצוססת צדמין ואומר לך צדמין חיי ואומר
לך צדמין חיי. צדכי נפשי את ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לצסת. עטה
אור בשלמה נוטה שמים כיריעה. ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על ספירת העומר: היום

ויכוין צכל יוכ אות מפסוק ישמחו וירננו. וגם תיצה א' מאנא צכח. וציוס

ספירת העומר

ז' השם כאשר תדלח. וגם תיזה א' מאלהים יחננו. וגם יכוין גימטריא
 סל יו"ם עולים כ"ז עם כנולל כמנין (אל יהוה):

- א יום אחד לעומר: * אנא. חסד שצחסד אלהים.
 ב שני ימים לעומר: ש בכח. גבורה שצחסד יחננו.
 ג שלשה ימים לעומר: מ גדולת. ת"ת שצחסד ויברכנו.
 ד ארבעה ימים לעומר: ח ימינך. נלח שצחסד יאר.
 ה חמשה ימים לעומר: ו תתיר. הוד שצחסד פניו.
 ו ששה ימים לעומר: ו צרורה. יסוד שצחסד אתנו.
 ז שבועה ימים לעומר שהם שבוע אחד: *
 אבגית"ן. מלכות שצחסד סלה.
 ח שמונה ימים לעומר שהם שבוע אחד ויום אחד: ר
 קבל. חסד שצגצורה לדעת.
 ט תשעה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושני ימים: נ
 רנת. גבורה שצגצורה בארץ.
 י עשרה ימים לעומר שהם שבוע אחד ושלשה ימים: כ
 עמר. ת"ת שצגצורה דרך.
 יא אחד עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וארבעה ימים: ו
 שגבנו. נלח שצגצורה בכל.
 יב שנים עשר יום לעומר שהם שבוע אחד וחמשה ימים: ל
 טהרנו. הוד שצגצורה גוים.
 יג שלשה עשר יום לעומר שהם שבוע אחד ושלשה ימים: א
 נורא. יסוד שצגצורה ישועתיך.
 יד ארבעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות: מ
 קר"ע שט"ן. מלכות שצגצורה יודוך.
 טו חמשה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ויום אחד: י
 נא. חסד שצתפחרת עמים.
 טז ששה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושני ימים: ס
 גבור. גבורה שצת"ת אלהים.
 יז שבועה עשר יום לעומר שהם שני שבועות ושלשה ימים: כ
 דורשי. ת"ת שצת"ת ידוך.

שמונה

ספירת העומר רלג

יח שמונה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וארבעה ימים: י יחודך. נלח סצת"ת עמים.

יט תשעה עשר יום לעומר שהם שני שבועות וחמשה ימים: ת כבבת. סוד סצת"ת כלם.

כ עשרים יום לעומר שהם שני שבועות וששה ימים: ש שמרם. יסוד סצת"ת ישמחו.

כא אחד ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות: פ נגיד יכ"ש. תלכות סצת"ת וירננו.

כב שנים ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ויום אחד: ו ברכם. חסד סצנלח לאמים.

כג שלשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושני ימים: ט טהרם. גבורה סצנלח כי.

כד ארבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות ושלשה ימים: ע רחמי. ת"ת סצנלח תשפוט.

כה חמשה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וארבעה ימים: מ צדקתך. נלח סצנלח עמים.

כו ששה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וחמשה ימים: י תמיד. סוד סצנלח מישור.

כז שבעה ועשרים יום לעומר שהם שלשה שבועות וששה ימים: ס גומלם. יסוד סצנלח ולאמים.

כח שמונה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות: מ בטר צת"ג. תלכות סצנלח בארץ.

כט תשעה ועשרים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ויום אחד: י חסין. חסד סצנלח תנחם.

ל שלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושני ימים: ש קדוש. גבורה סצנלח סלה.

לא אחד ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים: ו ברב. ת"ת סצנלח יודוך.

לב שנים ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים: ר טובך. נלח סצנלח עמים.

ספירת העומר

לג שלשה ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות
 וחמשה ימים: ו נהל. סוד סצסוד אלהים.
 לד ארבעה ושלשים יום לעומר שהם ארבעה שבועות
 וששה ימים: ל עדתיך. יסוד סצסוד יודוך.
 לה חמשה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות: א
 חק"ב טג"ע. מלכות סצסוד עמים.
 לו ששה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ויום
 אחד: מ יחיד. חסד סצסוד כלם.
 לז שבעה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות ושני
 ימים: י גאה. גבורה סצסוד ארץ.
 לח שמונה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות
 וששה ימים: ם לעמך. ת"ת סצסוד נתנה.
 לט תשעה ושלשים יום לעומר שהם חמשה שבועות
 וארבעה ימים: ב פנה. נלח סצסוד יבולה.
 מ ארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות וחמשה
 ימים: א זוכרי. סוד סצסוד יברכנו.
 מא אחד וארבעים יום לעומר שהם חמשה שבועות וששה
 ימים: ר קדושתך יסוד סצסוד אלהים.
 מב שנים וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות: ן
 יג"ל פז"ק. מלכות סצסוד אלהינו.
 מג שלשה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות ויום
 אחד: ת שועתינו. חסד סצמלכות יברכנו.
 מד ארבעה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות ושני
 ימים: נ קבל. גבורה סצמלכות אלהים.
 מה חמשה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וששה ימים: ח ושמע. ת"ת סצמלכות ויראו.
 מו ששה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות וארבעה
 ימים: ם צעקתינו. נלח סצמלכות אותו.
 מז שבעה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וחמשה ימים: ם יודע. סוד סצמלכות כל.

כמונה

מח שמונה וארבעים יום לעומר שהם ששה שבועות
 וששה ימים: ל תעלות - יסוד שמלכות אפסי.
 מט הששה וארבעים יום לעומר שהם שבועה שבועות: ה
 שק"ו צי"ת - מלכות שמלכות ארץ.
 קרחמן יחזיר עבודת בית המקדש במקומה. במהרה
 בימינו:

אח"כ יאמר אלו פסוקים ר"ת יאהדונהי

: יהוה צהמים חסדך אמונתך עד שחקים
 : אנא בגבורות יהוה אלהים אביך לדקתך לדך
 : הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו
 : דוד לדוד ישנח מעשיך וגבורתיך יבדו
 : צחסדך תלמית אויבי והאזנת כל נורתי נפשי כי אני עזרך
 : נוראות צדק תענו אלהי ישענו מצטח כל קנאי ארץ ויס לחוקים
 : האירה פניך על עזרך הושיעני צחסדך
 : יהוה אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ
 למנצח בגינת מוזמר שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר
 פקיו אהנו קלה: וגו'

מנחה לערב ראש חדש

במנחה של ערב ראש חדש צהולאת ספר תורה אחר שאמר י"ב מדות יאמר:
 אנא אלהי אברהם ופחד יצחק אבי יעקב אלהי דשמים ואלהי דארץ
 היה נא לצור מעוז ותן עז ותעזומות לשני תלמיך הקדושים
 שרי החסד והגבורה תלמי יוסף ומלתי זכות על עם צחידך. הנה
 התלמידים נועדו חזרו יחדיו לעתות כאל לעמוד נגד האויז המטטין
 סת"ל נא למים גנוזים ולדס נקיים ואתה צעוזך הגזירם צחך
 הגדול וצדועך הנטויה חללם והחליטם להחליטו וידלה נא לפניך ענות
 כפשינו היום דוגמת קרנן השעיר להפיש דעת ולהפיש דחמים ולהפיש
 עזוז המקטרג סת"ע סת"ל ל"ר אכ"ף צדע חיליו כל יחילו לשון
 הללחה אצל יחילו ויחולו עונו' עמך על ראשיהם מלמעלה. ויהי חסדך
 ב' עלינו כאשר יחלנו לך. וחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולצדקה.
 לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. למחילת חטא
 ולסליחת עון ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל נרותינו תחילה וראש לפדיון
 נפשונו. וגאולה תהרה תלמיה שלח נא ציד תשלח עזרנו אלהי ישענו
 על דצד כבוד שמך והלילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: ואני תפילתי
 לך ה' עת רצון אלהים צד צחך עכני צחמת ישעך: (ואומר ואכ
 תפילתי): ג"פ

לערב ראש חדש

ויקראו צדקת ויחל שלשה בני אדם המתענים ואחר כך יחזרו הספר
תורה למקומם ויגמרו להתפלל באימה וצירא וקדושה צנונה
שמונה עשרה צלחם ויאמר היחיד כוסח ענינו זה בקינור:

עננו אצינו ענינו ציוס לוס תעניתנו הזה כי צלח גדולה אכחנו כי צד
אולחנו שגינו אל תפן לדשענו ואל תתעלם מלבי מצקשתי הציעה
עני ה' אלהי כי יחיד ועני אני ואל תצזה ענותי אשר צדכי כשלו מלוס
וצדרי כחש משמן. ותמלא רחמים על העני הנצזה דל ורזה צזוי ושסוי
תולעת ולא אים הדופק על שערי חמלתך כדל שואל מצקש סליחתך. כי
עונותי עצרו ראשי כמשא כצד יכצדו ממני. הרצ כצסני מעוני ומחשאתי
טהרני למען שמך ה' תחיינו צדקתך תוליא מלרה נפשי. ותקבל תפלותי
ותחינותי עם כל תפלות דליך וענייך ואציוניך. ועד כל תפלו' לדיוקך
וחסידיך אוהבי שמך. ועם כל תפלות שמך צית ישראל הנקדצות ונכנסו'
לפניך על ידי סגדלפון המקצלים וקושדס כתר צדאשך חי העולמי. ומלפניך
מלכנו דיקס אל תשיצנו. היה נא קדוצ לשועתנו טרס נקרא אתה תענה
טרס כדצד אתה תשמע. כדצד שנאמר והיה טרס יקראו ואני אענה עוד
הם מדצדים ואני אשמע כי אתה ה' פודה ומליל עונה ומרחם ככל עת
לרה ולוקה ושומע תפלת כל פה: צדוך אתה ה' שומע תפלה:

צחצח התפלה כשיגיע השליח לצור לשמע קולנו יעתר צנוסח זה:

שמע קולנו ה' אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל צדחמים וצדלון את
תפלתנו וזכור רחמיך וכצוס את כעסך והסד ממנו ומצתינו
ומצתי כל עמך ישראל דצד וחדצ ודעצ ושצוי וצזה ומשחית ומגפה ושטן
ויצר הרע וחולאים דעים ומיתות משונות ומכות חללים וקטצ מדירי עם
חמת צוחלי עמר וליניס ופחים צדרכי עקלקלים. ועצז המעוצרות האמן
והצדא וכל פתחיהם סגור לצל יפילו פרי צטנס וצעקת יושצות על משצד
אתה תשמע מהרה וילדיהן יצאו לשלומי וחלצ המניקו' תצדך וסער יונקיהן
אל יחסר עד יהיו גמולים: ושרוד וגרש אסכרה ואצעצועות ונפיה ועין
הרע מעל ילדי עמך צית ישראל. ונאור עמך ולא תהיה משכלה ועקרה
צארצנו. ויהמו רחמיך על החולי' וחלשים וכשלי' לתת להם מרפא ועוז
וצריאה לעצודתיך. ותגזור עלינו ועל כל ישראל עמך גזירות טוצות. ויגולו
רחמיך על מדותיך העליונו'. ותתנהג עמנו צמדת החסד וצמדת הרחמי'.
ותכנס לנו לפנים משורת הדין. ותאזין תפלותינו ותחנונינו ושועתינו:

עננו אצינו ענינו ציוס לוס תעניתנו הזה כי צלח גדולה אכחנו על
מה שחטאנו ושעוינו ושפשענו לפניך מיום היותנו על האדמה עד
היום הזה מוכלמי' אנו מפשענו ונחפדים מעונותינו ומתצייסי' מחטאתינו
ואין לנו פה להשיצ ולא מלח להתדאות לפניכסא כצודך. אצל שמנו רחמיך
לכגד עינינו כי דרכך להאריך אפך ומנהגך לרחם על צדיותיך כי אתה אדני
טוצ וסלח ורצ חסד לכל קוראיך. וצדחמיך הדצים נוראות צדק תענו
אלהי ישענו צעת וצעונה הזאת. ויהא מיעוט חלצנו המתמעט היום
צתעניתנו חסוצ ומקוצל ומרוצ' לפניך כאלו הקדצונוהי על גצי מוצחך לרלון
לכפר על כל מה שחטאנו ועוינו ופשענו לפניך ובחלצ חטאות ואשמות
שנתחייצנו צהם. ודמינו הנחסר כאלו כדק על קרנות המוצ' לכפר פשעינו

וכדס חטאות ואשמות שהיינו חייבים להביא על קדושת מוצחך. והצל פינו
 העולה צתעניתנו כדח ניחח העולה מן הקרצן וכדח הקטורת הנקטר
 על מוצחך. ועדך שולחנו אשר לא ערכנו היום כעדרכת שלחן העהוד עם
 לחם הפנים. ותפלותינו ותחינותינו כשדי הלויס. ואנחתינו וגנוחותינו
 בהדעות השופרות. ומימי דתענותינו כשהס יודות כניסוך המיס וכניסוך
 היין. ואס הקודש צקרצנו צתעניתנו תכזה אס חרונך אשר קדחנו צאפך
 צעון פשעינו. וצקריעת לצננו צאנחותינו יקרעו כל שטרי חוצותינו.
 וירלה נא לפניך בקרצן השעיר ותקרע כל המסכים אשר הס מצד'לי צינך
 וצין צני ידיך. וחמוס פי שטן ואל ישטין עלינו ונשא השעיר עליו את
 כל עונותס. ולמען שמך ה' תמחנו ותכהלנו ותתוך צימיתנו. אל יתשול
 צנו קלף כילך ה' הישועה. וצנו לקצל ראשי חדשי מתוך דוב שמחה ומתוך
 מיעוט עומת ומתוך צשודות טוצות ישועות ונחמות מאדצע כנפות הארץ
 ותחדשהו עלינו ועל כל ישראל אחינו לששון ולשמח' לישועה ולנחמה
 לפרנס' ולכלכלה לשמועות טוצות ולגשמים וטללים צעתס ולרפואה שלמה
 ולגאול' קרוצה ותחזיקה עינינו דציר קדשך צנוי ומשוכלל וישראל עמך
 שתולים צצית ה' צחצרות אלהינו יפריחו סס יצחו וצחי לדק ותמידים
 ומוספי ראשי קדשים. וליס בצור תשיח לרקנו תרוס הודו ותנשא מלכותו
 להשצי' כל פיגולים וגילולים והצלים יפוח היום ונסו הצללי' ויתוקן עולם
 צמלכות שדי ותשליך צמלולו' יס כל חטאתינו ואל תפן לרשענו ואל תסתד
 פניך מתנו הים נא קרוצ לשועתנו טרס נקרא אליך אתה תענה כדצר ואתה
 תשמע כדצר שנאמר והיה טרס יקראו ואני אענה עוד הס מדצרים ואני
 אשמע כי אתה ה' עונה צעת לרה' וסומע תפלת כל פה: צרוך אתה יי

צו צו צו

סומע תפלה:

נוסח כפור קטן

כמו שסיד' הדצ החסיד המפואר והעניו כמבר'ד שמואל אביחב זלוק'ל
 לצמר על כל לרה' שלא תצא על הצצור וצפרט על חולי לצעצועות צ"מ:
 בשחרית אומדים עננו צסומע תפלה. אצינו מלכנו צלי כתצנו.
 ואל מלך. אנשי אמונה. תמחנו מדעות כשאר שני וחמישי.
 והוא רחוס צקול דס. ונפילת אפים. ויוליא ספר תורה וקורא צפרשת
 השצוע. ואשרי. ויענך ה' ציוס לרה' צקול דס. וצא לציון גואל. ואומר
 תפלת לצעצועות. ואס יש מגפה ח' ואומר קודס התפלה פטוס הקטורת
 כשס שנכתצה למקומה. וגו' התפלה כשאר הימים:

במנחה שמע קולי וענה עני צקול דס. למנח על הגתית כשאר
 הימים. ופטוס הקטורת. ואשרי. וחלי קדיס. ויס שנוהגים
 להוליא ס"ת וקורין צפרשה ויחל משה. ואחר כך מתפללין שמנה עשרה
 צלחס. וחוזר התפלה צקול. ואומר עננו צסומע תפלה. ויס שסוצרים
 לאומרו צין גואל לרופא צחתימה. וכמו כן אלהינו ואלהי אצותינו צדכנו
 צצדכה צמקוס נשיאות כפיס. ואח"כ אצינו מלכנו. יה שמע אציוניך
 שהוא צמנחת יוס הכפורים. ורחמנא ארפד לן צלי כתצין. אנשי אמונה.
 תמחנו

נוסח כפור קטן

תתחנו מדעות. וכשחטאנו. דניאל איש חמודות. אלהינו אל תעש עמנו
כלה. אלהינו תצא לפניך תפלתינו. והוידוי אשחנו מכל עם. אשחנו
צאמר וצפועל. לעינינו עסקו עלינו. והוידוי צלחם. אל מלך. ויעזור.
חטאנו לורכו. אשחנו לחלות פניך. אשחנו לצקש ממך כפרה. מנח
דשמיא. מתרלה דרחמים. מחי ומסי. חיים אשחנו ממך דרחמים צקשו
ממך אצינו אצ הרחמן. לקדושת שמך עשה ולא לנו. אלהינו שצמים
צלי כתצנו. צדוג דחס תזכור. עננו כולו. עשה למען שמך. דעני לעני
כולו. וכשמגיע לעל כל ישראל אשחא יאמר ולכל מי שהוא חולה מעמך
ישראל דפסחו דפואה שלימה ומחשוב לכהורא וגו'. עורדה בצורתך.
ויעזור. כפילת אפים. קדיש תתקבל. וקוד' תתקבל יאמר תענו ותעמרו
כמו שכתוב הכל צמחזור של ימים נוראי צמחסת כפור. ומזמור תפלה
לעני כי יעטוף. קדיש יהא שלמא דצא ועלינו:

תפלה על אבובות

לאומרה קודם תקבל צפתיחת הארון או עם ספר תורה על הדוכן:
השליח לצור אומר מזמור יושב צמח עלינו וכו' ואחר כך יאמר:
מִצְלָאִין אֲנַחְנָא וְחַבְעִין רַחֲמִין מִן קֳדָם אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא בְּתִלְתָּ עֶשְׂרִי מִכִּילִין דְּרַחֲמֵי דְּכִתְיָבִין בְּסִפְרָא
דְּאוּרִיתָא דְּמִשְׁרָה נְבִיאָה כְּדִכְתִּיב וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל פָּנָיו
וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֹךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד
וְאֶמֶת: נִצֵּר חֶסֶד לְאֲלֹפִים נִשָּׂא עוֹן וּפָשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה.
אֵל מֶלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג עִם בְּרוּאֵינוּ
בְּמִדַּת רַחֲמִים וְלוֹ הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים. הוּא יְחַמֵּל רַחֲמִין
טָבִין וְקָרִיבִין עֲלֵנָּא וְעַל כָּל עַמִּיָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל הַקְּרוֹבִים
וְהַרְחוּקִים. חֲנֻנִים וְהַנֶּאֱנָקִים וְהַשְׁדּוּדִים וְהַנְּדוּדִים
הָאֲבוּדִים מֵאֵין הַקּוֹה וְשֹׁבֵר. וְהַנִּפְזָרִים בְּכָל פְּנֵה וְעֹבֵר.
וְכָל מִי שֶׁהוּא בְּבֵית הָאֲסוּרִים. וְכָל מִי שֶׁשְׂרָוִי בְּצַעַר
וּבְצָרָה תַּחַת יַד מֶלֶךְ וְשָׂרִים. הוּא יִשְׁלַח מַלְאָךְ פָּנָיו
לְהוֹשִׁיעַם. וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרוֹתָם וַיַּפְּדֵם וַיַּגְאֵלֵם. וְכָל מִי
שֶׁהוּא חוֹלָה אֲרוּכָה מִהֲרָה תִּצְמַח וְתִעָלֶה. וּמִן קֳדָמוּהִי
יִשְׁתַּלַּח מַלְאָךְ אֲסִיתָא דְּרַחֲמֵי לְאֶסְפָּא לְכָל קִצְרֵי וּמְרַעֵי
דְּאִתְמַרְעוּ בְּגוֹ עַמִּיָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבְתוֹכָם יֵשִׁים וַיִּרְגִיעַ
וַיִּשְׁקִיט

תבלת הבעבועות רלו

וַיִּשְׁקִיט וַיּוֹשִׁיעַ וַיִּרְפָּא וַיַּעֲוֹד כָּל הַחֹלִים מִהַקְהֵל הַקָּדוֹשׁ
 יִצְחָק. וּמִכָּל קְהָלוֹת הַקָּדָשׁ הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים יָסִיר יְהוָה
 מִכָּלם כָּל חוֹלֵי וּמַחֲלָה וּבִפְרֹט מִבֵּית אֲבֵעֲבוּעוֹת שְׁנֵת פִּשְׁטָה
 יִסְלַקְנָהּ וַיַּעֲבִירָנָה מִכָּל וְכָל. הָרֹפֵא לְכָל בָּשָׂר חָכָם חֲפִיץ
 וַיָּכֹל. כָּמָה דְּאִיתִּי סִיאוֹ מִי מָרָה עַל יְדֵי מִשָּׁה וּכְמָה דְּאִיתִּי סִי
 חוֹקִיָּה מִמַּרְעִיָּה כִּי יִתְסִיאוּ הַקְּטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים מִהַקְהֵל
 הַקָּדוֹשׁ יִצְחָק עִם כָּל קְהָלוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת מִמִּבֵּית אֲבֵעֲבוּעוֹת
 וּמִכָּל מַרְעִין בִּישׁוֹן. וַיִּתְרַחֲקוּ וַיִּתְעַרְקוּ מִעֲרֻקֵיהֶן
 מִגִּידֵיהֶן וּרְמֵיחַ אֲבָרֵיהֶן. קוֹרְאִים אֶל יְהוָה וַיַּעֲגִם. יִשְׁלַח
 דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם יִצְפָּיִם בְּסִכָּה וַיִּגֹן בְּעֶדֶם כִּי יִפְלוּ לֹא יוֹטְלוּ
 כִּי יַחֲוֶה סוּמָה יָדָם. וַיִּקְרִיבוּ בָהֶם מִקְרָא דְכִתִּיב וַעֲבַדְתֶּם
 אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיְבָרֶךְ אֶת לַחֲמָה וְאֶת מִימָה וַהֲסִירָתִי
 מִחֲלָה מִקְרָבָהּ. וַעֲוֹד כְּתִיב וַהֲסִיר יְהוָה מִמָּה כָּל חוֹלֵי וְכָל
 מַדּוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר יִדְעָתָ לֹא יִשְׁימָם כִּי וַיִּתְּנָם בְּכָל
 שְׁנֵאִיָּה. וַעֲוֹד כְּתִיב וַיֹּאמֶר אִם שָׁמַעַתְּ שָׁמַע לְקוֹל יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וַהֲיִשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲוִנָּה לְמַצּוֹתָיו וְשָׁמְרָתָ כָּל
 חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שָׁמְתִי בַּמִּצָּרִים לֹא אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי
 אֲנִי יְהוָה רַבָּאָה. וַעֲוֹד כְּתִיב וַיִּרְחַח לָכֶם יִרְאֵי שָׁמַי שְׁמִי שְׁמִשׁ
 צִדְקָה וּמִרְפָּא בְּבִנְפִיָּה וַיִּצְאָתֶם וּפְשָׁתֶם בְּעֵגְלֵי מִרְבֵּק. וַעֲוֹד
 כְּתִיב וַיִּנְחֶה יְהוָה תָּמִיד וַהֲשִׁבִיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשָׁה וַעֲצָמוֹתֶיהָ
 יִחְלִיץ וַהֲיִיתָ כְּגֹן רֹחַ וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יִכּוּבוּ מִימָיו.
 וַעֲוֹד כְּתִיב אֲנִי יִבְקַע כְּשֹׁחַר אוֹרָה וְאַרְבָּתָה מִהֲרָה תִּצְמַח
 וְהִלָּה לְפָנֶיהָ צִדְקָה כְּבוֹד יְהוָה יִאֲסֹפָה. יְהוָה יִסְעֶדֶם עַל
 עֲרֹשׁ דָּוִי יִאֲרִיף יְמִינָם בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵיהֶם בְּגַעֲיָמִים. יְהוָה
 יִשְׁמְרֵם וַיַּחֲיִים וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ חֶלְקָם. הָרֹפֵא לְשִׁבּוּרֵי לֵב
 וּמַחֲבֵשׁ לַעֲצָבוֹתָם. הוּא יִרְפָּאֵם וַיַּעֲצִימָם וְכָל חוֹלֵי עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְּכָלֵל הַבְּרָכָה. יַעֲלֹזוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד יִרְנְנוּ עַל
 מִשְׁכָּבוֹתָם. יוֹדוּ לִי הוָה חֲסִידוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבָנֵי אָדָם. רַבָּאָה
 יְהוָה יִגְרַפָּא הוֹשִׁיעֵנו וְנַשְׁעָה כִּי תִהְלָחֵנו אֲתָחָּה.

אֲרוּמָה יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא שִׁמְחָתָ אֲבִי לִי.

סדר תפלה לרבי גשמים

כמו שסידר הדג הגדול והכולל הדיין המלויין מרנא ורננא נמהר'ר
שמח' קאלימני זלוק"ל. לאומרה צצתי כנסיות כמנהג ק"ק
הפרדים יל"ן ציוס שני ע"ו לחדש אייר סנת התקל"ב שעשו יום נפור
קטן צעיר הזאת יען וציען גזרו הנהדות על האדן לטטף מים רנים
וימחו תלמי שדי מרוב הגשמים והאל צדד חסדיו שמע קול שועתינו
ותפלתנו וצשעת המנחה נתפזרו העצים וזרחה החמה שמש לדקה ומרפא
והיתה רוחה צעולם והודו ואמרו גם צעמס כי אין כאלהי ישראל
פודה ומליל כי לא צזה את תפלתנו:

על זה אמרתי תכתב זאת לדור אחרון ועם נצחא יהלל יה וישלח לנו
את אליהו אמן כן יהי רצון:

צשחרית ס"ל אומר צשומע תפלה כמו שתקנו רז"ל:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו
רחמיך את בעסה ויגדלו רחמיך על מדותיה וחתנהג
עם בניה במדת רחמים ותכנס להם לפנים משורת הדין
ובטובה הגדול רחם עליהם שאין פורענות באה לעולם
אלא בשביל ישראל והם עמה ונחלה אשר הוצאת
מארץ מצרים ואינם יכולים לקבל רוב רעה. ולא רוב
טובה. בעסה עליהם. אינם יכולים לקבל. השפעה
עליהם. אינם יכולים לקבל. יהי רצון שיהא ריוח בעולם
וזכור רחמיך:

ואחר והעמידה אומרים אצינו מלכנו צנוסס הנכתב אצנוסס התפלות:

ואחר כך מתחיל הפזמון למענך אלהי הנחל צשחרית ליום נפור.
ואל מלך. ויעצור רחמנא עלי כתצין. ויעצור. אנשי אמונה
אצדו. ואל מלך. תמכנו מרעות. אל מלך. וכשחטאו ישראל צמדדו.
דמיאל איש חמדות. אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו. אלהינו
ואלהי אבותינו תצא לפניך כאשר כתוב צנוסס גדליה עד כי אל טוצ
וסלח אתה. ואל ארך אפים אתה וגו'. ויעצור. וסלחת לעוננו וכו'.
והוא רחום בקול דס. ונפילת אפים. ומוליאין ס"ת וקודין שלשה גזרו
צפרשת ויחל משה. וקדים לעילא. ואח"כ אשרי. ומזמור יענך ה' ציוס
לרה. וצא לציון גואל וקדים תתקבל. ומחזירים ס"ת למקומו. ואומרים
מזמור ס"ט. למנלח על שושנים לדוד. הושיענו אלהים וגו'. וקדים.
ואחר כך קוה אל ה'. וגומרים התפלה כשאר הימים:

ונשארו כל היום צצית הכנסת של ק"ק ת"ת הספרדים כל העם למקטן
ועד גדול האנשים וכשים וטף להבות צתורת ה'. וזה סדר הלמוד:

בראשית

תורה

בראשית עד לעשות. פרשת לך לך. וידא ויהי אחר הדברים האלה.
 פרשת וישלח יעקב מלאכים עד אל אלהי ישראל. שמות
 וילך אים מצות לוי עד סוף הפרשה. צשלח הנני ממטיר לכם לחם מן
 השמים עד סימן ט"ז. יתרו וצחדש השלישי עד סוף הפרשה משפטים
 הנה אנכי שולח מלאך לפניך עד סוף הפרשה. ויחל פרשת תענית.
 ויקרא מראש הפרשה עד סופה. ופרשת לו עד את קרצניהם לה'
 צמדצר סיני. פרשת אחרי מות עד אשר לזה ה' אל משה. פרשת צהר
 סיני כולה. צחוקותי עד קוממיות. פנחס עד וינכר על בני ישראל.
 עקב עד על הארץ הטובה אשר נתן לך. תצא עד כאשר דבר ומדלגין
 ומתחילין והיה אם שמע תשמע עד לעצדם. פרשת וזאת הצרכה כולה.
 ואחר כך שומר קדים:

נביאים

שכנאל א' צ' ותתפלל חנה. שמואל צ' ו' ויוסף עוד דוד עד סימן
 ח' יצורך צית עצדך לעולם. שמואל צ' כ' וידבר דוד עד
 לדוד ולזרעו עד עולם. מלכים א' א' אז אמר שלמה עד ולישראל עמו
 סימן ט' י' ישעיה מ"צ כה אמר האל ה' עד עם זו יצאתי לי. ישעיה
 כ"ט הן לא קצרה יד ה' מהוסיע עד סימן ס"ד. ירמיה ל' א צעת ההיא
 נאם ה' עד ולא יהרס עוד לעולם. יחזקאל ל"ו עד סימן ל"ז. יואל
 צ' תקעו שופר צלילן קדשו לזם עד סימן ג'. עמוס ט' הלא כצני כשנים
 עד סופו. ואחר כך קדים תהלים כולו עם יהי דלון. קדים:

משניות

ברכות. תענית. ואם יהיה פנאי זכחים. פנחות. תמיד. פדות.
 ומשנה אחרונה של עוקלין:

במנחה

שמוע קולי. ולמנח על הגתית. וידבר. פעוס הקטורת. ואשרי
 וחלי קדים. ומוליאין ס"ת וקורין ויחל ואומר מזמור יענך
 ויהללו ומחזירין ס"ת למקומו. וקדים לעילא. ומתפללים כמו צשחרית
 וצעננו ואמר התפל' צשחרית. ואחר חזרת י"ח אצינו מלכנו האמור
 צשחרית. ומתחילין הסליחות. יה שמע אציוכך. דחמנא צלי כתציון
 וכל הסליחות האמורות צשחרית עד כי אל עוצ וסלח אתה. ואמרו
 כאן התחינה שחצר הרצ הנ"ל:

ובכן יהי רצון מקפני' יהוה אלהינו ואלהי אבותינו לשמוע
 תפלתנו ולעשות בקשתנו. הטה נא אונה ושמע.

פקח

תפלות לרבו גשמים

פקח עיניו וראה בצרתינו. ובצרת כל אחינו הנאנחים
והנאנקים. ומתחננים אליה בלב נשבר ונדבדב. בעין
חמלתה פנה אליהם. וראה בדוחק השעה אשר החרה
עומדים. ולבם כל עמם מפחדם אשר יפחדו. צוה את
העבים מהמטיר על הארץ וימנעו רביבים ממנה. יען
ארבות השמים נפתחו. ויהי הגשם גשם מטר וגשם
מטרות ענף. פרץ נחל מעם גר. ויגברו המים על הארץ.
ונהרות אשר מלאו כל גדוהיהם ישטפוה. ולשטף מים
רבים השדות יחרסון וימחו תלמיה. אין אדם שליט ברוח
לכלוא את חרוח. כי מן החדר לא תביא סופה הנותנת
מטר על פני ארץ ושולחת מים על פני חוצות. בוששה
החמה וחפדה מהאיר אורה כמאז. ואם יום או יומים
תעמוד. וביום השלישי אף יצא יצאה על הארץ. והשמים
התקדשו בעבים. והגה גשם מטר סוחף ואין להם. על זה
נמס כל לב ורפו כל ידים. תפל עליהם אימתה ופחד
כי הארץ לא תוציא עוד צמחה וזרעיה לא תצמיח.
ועמקים לא יעטפו בר. ועל מי יש לנו להשען. כי אם
לאבינו שבשמים. אגא יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי
קטן הוא. שוב מחרון אפה. והנחם על הרעה לעמה.
קבע רוע גור דינה. ואם פקדה הארץ ותשקקה. ותלמיה
רויח בשופע. לא יהיה עוד מטר. ותאמר למשחית הרק
ידה. ולא תהיה הכרכה לקללה. והשובע לרוון. הלא
מאז הבטחתנו על ידי משה עבדך ונתת גשמיכם בעתם
ונתתה הארץ את יבולה ועץ השדה יתן פריו. ועוד כתיב
ונתת מטר ארצכם בעתו יורד ומלקוש ואספת דגנה
ותירשה ויצהרה. ועתה יראים אנו פן חצי הרעב ישולחו
בנו וחסד ובפן יסובבנו. אבל יודעים אנו. כי אשמים
אנחנו ומוזדים לפניך כי עונותינו הטו אלה וחסאתינו
סנעו הטוב ממנו. ואתה ברחמיה הרבים תביט את ענינו
ואל עונינו כי רחום וחנון אתה אלה אפים ורב חסד.

עשה

תפלות לרבו גשמים רלח

עשה למען שמך הגדול ולמען חסדיך המרבים. עשה
 למען עוללים ויונקים שגא חטאו. ולא יהיו עטופים ברעב:
 למענך ולמענם שמע קול צעקתנו ותושיענו מצרותינו
 כי כן ברכה אלהינו מעולם בכתוב בדברי קדשך ויצעקו
 אל יהוה בצר להם ומצוקותיהם יצילים: הושיענו אלהים
 כי באו מים עד נפש: אר תשטפנו שבלת מים ואר
 תבלענו מצולה ואר האטר עלינו באר פיה: וקיים
 פנו מקראי דכתיבין. אל תירא כי עמה אני אל תשתע
 כי אני אלהיה מחזיק ימינה האמר לה אר תירא אני
 עזרתיה: כי תעבור במים אתה אני ונהרות לא ישטפוה:
 ונאמר וזרחו לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה
 ויצאתם ופשתם כעגלי מרבק: ונאמר עיני כל אליה
 ישברו ואמה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידיה
 ומשביע לכל חי רצון: ונאמר ובני יחודה גילו ושמחו
 בני אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם
 גשם יורה ומלקוש בראשון: ומלאו הגרנות בר והשיקו
 היקבים תירוש ויצהר: וכתוב יצו יהוה את הברכה
 באסמיה ובכל משלח ידה וברכה בארץ: עיני יהוה ברוב
 חסדה ברוב רחמיה פנה אלינו: יהוה צבאות יגן עלינו
 ועל כל עמו ישראל: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו
 לפניך יהוה צורנו וגאלנו:

ואחר כך אל מלך ויעזור. לה' אלהינו הדחמים והסליחות. חטאנו
 לזדנו. אטחנו לחלות. מחי ומסי. חיים שאלנו ממך. אצינו
 אצ הדחמן. לקדושת שמך. אלהינו שצמחים צלי כתצנו. צדונו רחם
 תזכור. ענינו כולו. עשה למען שמך. דעני לעניי. זכרון לפניך לשחק.
 אל מלך וכו'. ויעזור. וסלחת לעוננו. נפילת אפים. וקדים תתקבל
 עם תענו ותעתדו כמו מנחה זדאש הסנה. ומזמור תפלה לעני כי
 יעטוף. וקדים יהא שלמא דזא. ועלינו.

תפלה שאמרו ק"ק ספרדים

יום ה' ו' לחדש אייר שנת ה'תקכ"ב לדנאי חולאים ועליזת גשמים.
 צמחית אמרו הזמירות כשאל הימים וצמקום שאומדים צמחית דננו אמרו
 המזמורים הנגדים למטה:
 בקראי

לעצירת גשמים

בקראי ענוי מזמור ד'. תפלה למשה ז'. יושב צמח עליון ז"א
תפלה לדוד שמעיה ה' נדק י"ז. אליה ה' נפשי אשא כ"ה.
לדוד משכיל אשרי נשוי פסע ל"ז. צווא אליו נתן הנביא כ"א. לך דומיה
ס"ה. דלית ה' ארלך פ"ה. תפלה לעני כי יעטף ק"ז:

וגומרים הזמירות ועומד השליח לצוד ולומדים יולד וענו צומע תפלה
ושליח לצוד לומדו צין גואל לדופא ואחר החזרה לומדים לצינו מלכנו:

ואחר כך אמרו:

אלהי עז תהלתי רפאני ואדפא. צדקשות. למענך אלהי דלה עם לך.
חדש צמחית כפור. אל מלך יושב. ואחר כל יעצור אמרו פסוקים אלו:

אלהים אלי אהרה אשחרך צמאה לך גפשי כמה לך
בשרי בארץ ציה ועיה בלי מים: באיל תערוג
על אפיקי מים בן גפשי תערג אלהים: מה יקר חסדה
אלהים ובני אדם בצל כנפיה יחסיון ירוין מדשן ביתה
ונחל עדנה תשקם: תערה לפני שדחן נגד צורי השנה
בשמן ראשי כוסי רגיה: יהי פסת בר בארץ בראש הרים
ירעש כלבנון פריו ויציצו מעיר כעשב הארץ: וימלאו
אסמינו שבע ותירוש יקבינו יפרוצו: יפוצו מעינותיה חוצה
ברחובות פלגי מים:

רחמנא עלי כתצין וכו'. ויעצור. אנשי אמונה אצרו. אל מלך
צמחית כפור. ויעצור. תמהנן מדעות. אל מלך. ויעצור.
אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש עמנו כלה. תצא לפניך וגו'. לומדים
הוידוי ה' עשה למען שמך. לקדושת שמך. אלהינו שצמחים ומדלגין
בתנו. ענו. ואח"כ דעני לעניי וכו'. אל ארץ אפים. ויעצור. ואחר
כך אומר ס"ז.

אָנָּה אֵל נָא הוֹשִׁיעָנָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אל נא אוצרה הטוב פתח מבולא. והארץ תהן עבולה.
הושענא והושיעה נא: אל נא גטפי נדבות ירוי דשאי
חציר. והשיג לקם בישאת בציר. הושענא והושיעה נא:
אל נא יבול הארץ לגרה העתר. אכול ושבוע והותר.
הושענא והושיעה נא: אל נא יום זה חתום נא חותמת.
וברה חטה ושעורה ובסמת. הושענא והושיעה נא: אל

נא

לעצירת גשמים רלט

נָא וְגַשְׁמִים נְדָבוֹת תְּחַלֵּל רוּחַ צְפוּן. וּבִרְךָ שְׂבוּלָה שׁוֹעֵר
וְשִׁישׁוֹן. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא סַפֵּק בְּכָל חֹדֶשׁ
וְחֹדֶשׁ. וּבִרְךָ אוֹרֵז וְרוּחַן וּפּוֹל וְעֹדֶשׁ. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה
נָא: אֵל נָא פִצָּה שָׁנָה זוֹ מִשְׁמִיר וְשִׁית. וּבִרְךָ עֵץ שֶׁמֶן
וְזֵית. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא בְּמָטָר רַגֵּחַ חֲרָבוּנִי
יְשִׁימוֹן. וּבִרְךָ גִּפֶּן וְתֵאנָה וְרִמּוֹן. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא:
אֵל נָא רוּמִם עֲצָרֶת עוֹלָמִי טְפוּחִים. וּבִרְךָ אֶגְזוֹ וְתָמָר
וְתְּפוּחִים. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא יָדָה הַרְחֵב וְרִבֵּה
חַיֵּי מְעוּזִים. וּבִרְךָ בִּטְנִים וְשִׁקְדִים וְרִמּוֹנִים. הוֹשַׁעְנָא
וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא צִדְקָה מַעֲמָה בֵּל יַפְסֵק. וּבִרְךָ הָרֹב
וְקָרוֹס טָל וְאַפְרִסֵּק. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא חֶלֶץ
קִהְלָה אֲשֶׁר סָבִיבָה תַּעְרוּג. וּבִרְךָ הַתּוֹת וְהָאֶגְזוֹ וְהָאֶתְרוּג.
הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא: אֵל נָא קָרָא נָא שׁוֹבֵעַ בְּמִטְרוֹת
רְקִיעִים. וּבִרְךָ כָּל מִינֵי יִרְקוֹת וְזֵרְעִים. הוֹשַׁעְנָא וְהוֹשִׁיעָה
נָא:

ולאחר כך אומר:

מְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים וּמְלַבֵּשֵׁם. וּמַחֲלִיף זִמְנִים עָלֵי חוֹק
וְרָשָׁם: אוֹצֵרָה הַטּוֹב פֶּתַח נָא לְהַחְיֹת בּוֹ כָּל
נְפוּחֵי נֶשֶׁם. מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם: אֵלֶּיךָ יִשְׁבְּרוּ
מִקְצוֹת הָאָרֶץ וְעַד קְצוֹת. אָדָם וּבְהֵמָה וְכָל יְצוּרֵי אֲרָצוֹת.
מְשִׁיב הָרוּחַ לְעִתּוֹת קְצוֹצוֹת. וְשׁוֹלֵחַ מַיִם עַל פְּנֵי חוּצוֹת:
אוֹצֵרָה הַטּוֹב פֶּתַח נָא לְהַחְיֹת בּוֹ כָּל נְפוּחֵי נֶשֶׁם. מְשִׁיב
הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם: צִמְאֹן וְשֵׁרֵב וְכָל חֲרָבוֹת קְטָנוֹת.
תְּשַׁלַּח רוּחָהּ וִיִּהְיֶה כִּנֵּן רָטוֹב. אָדָם וּבְהֵמָה אֲשֶׁר הִחְיֵהוּ
מִטּוֹב. תִּפְתַּח יָדָהּ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: אוֹצֵרָה הַטּוֹב פֶּתַח נָא
לְהַחְיֹת בּוֹ כָּל נְפוּחֵי נֶשֶׁם. מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:
תִּלְמִי צִיָּה אֲשֶׁר נִזְתָּרָה עֲרוּמָה. מִתְּנוּבַת דָּשָׁא חֲצִיר וְקִמָּה.
תִּפְרִיחַ נִצְגִיָּה וְתִלְבִּישָׁה רִקְמָה. וְתַחֲדָשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: אוֹצֵרָה
הַטּוֹב פֶּתַח נָא לְהַחְיֹת בּוֹ כָּל נְפוּחֵי נֶשֶׁם. מְשִׁיב הָרוּחַ
וּמוֹרִיד

לעצירת גשמים

ומוריד הגשם: אב רחמן נושא חובת לב עקוש. פדה
נפש תורה מיד יקוש. השלימה נא דבריה ואם אין בנו
מתקושש וקוש. ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש:
אוצרה הטוב פתח נא להחיות בו כל נפוחי גשם. משיב
הרוח ומוריד הגשם:

ולמד כך לומר:

אל חי יפתח אוצרות שמים. ישוב רוחו יולו מים:
בגשמי רצון תברך עדה. בפחי יגון כצפור לבודה.
בצדקת אב המון. הכין סעודה: ואמר יוקח נא מעט
מים. ישוב רוחו יולו מים: גשם נדבות משמי עליה.
תוריד בציה רב עליה. בצדקת נעקד. בחר המורה:
ושב וחקר בארות המים. ישוב רוחו יולו מים: וילח
ממהומה עמה והצל. ורוח קדשה עליו האצל. בצדקת
איש תם מקלות פצל: ברהמים בשקתות המים. ישוב
רוחו יולו מים: האר פנים על דל בשועו. נלכד ועל כן
אחר ישעו. בצדקת עני נם מפרעה: וישב על באר המים.
ישוב רוחו יולו מים. חשרת מים על יבשה. תויל ותוציא
אבן הראשה. בצדקת לקח צלוחית חדשה: ועל ידו
נרפאו המים. ישוב רוחו יולו מים: טרפי צמח אדמה
המציא. הפק רצוני חוקי ואמצי. בגשמי נדבות: למען
מוציא מחלמיש למעינו מים. ישוב רוחו יולו מים:

אלהינו ואלהי אבותינו בגשמי אורה. תאיר אדמה:
בגשמי ברכה. תברך אדמה: בגשמי גילה.
תגיל אדמה: בגשמי דיצה. תדשן אדמה: בגשמי חוד.
תחדר אדמה: בגשמי ועד טוב. תועד אדמה: בגשמי
ומרה. תומר אדמה: בגשמי חיים. תחיה אדמה: בגשמי
טובה. תטיב אדמה: בגשמי ישועה. תושיע אדמה:
בגשמי כלכלה. תכלכל אדמה: אגא הורידם לאורה:
לברכה

לְעִצְרַת נִשְׁמִים רַמ
 לְבָרְכָהּ. לְגִילָהּ. לְרִיצָהּ. לְהוֹד. לְוַעַד טוֹב. לְזִמְרָה.
 לְחַיִּים טוֹבִים. לְטוֹבָה. לִישׁוּעָה. לְפִרְנָסָה. לְכֻלְּקָלָה :

וְאוֹמֵר הַשְׁלִיחַ לְזוֹר וְהוּל רְחוּם נִקּוּל רַם נִנְחַת וְנִכּוּנָה וּמוֹלִיאִין
 סֵפֶר תּוֹרָה וְקוּדִין פִּרְשֵׁת וִיחַל מַשֶּׁה. וְאוֹמֵר אֲשֶׁרִי וִיעֲנֵךְ. וְאַחֵר
 כֵּךְ אֹמְרִים פִּיטוּס הַקְטוֹרֶת צֹאדִיכוֹת כֹּאשֶׁר נִדְפָס. וְאוֹמֵר וְצֹא לְלִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְכו'. וְקָדִישׁ תִּתְקַצֵּל עִם תַּעֲנוּוֹת עֲתֵדוֹ וּמַחֲזִירֵין סֵפֶר תּוֹרָה לְמַקּוֹמוֹ וְגוֹמְרִין
 הַתְּפִלָּה כֹּשֶׁל הַיּוֹמִים. מְזֻמּוֹר וְעֲלִינוֹ וְתִקְצֵל צִדְלוֹן:
 אַחֵר הַתְּפִלָּה אִישׁ אִישׁ צִמְקוֹס קָרוֹם יֵהֶלֶךְ. וִיקְרָא פִּרְשֵׁת וִיקְרָא וְלוֹ עַד
 צִמְדָּנִר סִינִי וְצִירְמִיָּה י'ד עַד ע'וֹ וְתַהֲלִים כֻּלּוֹ וְאַחֲרָיו מַשְׁנֵה מַסְבֵּת
 תַּעֲנִית. זְנָחִים. וּמִנְחוֹת :

מִנְחָה לְעִצְרַת נִשְׁמִים

מִנְיָחִין עֲלִית וְתַפִּילִין וְאוֹמְרִים שְׁמַע קוֹלִי צְנוּעִים. לְמִנְחָה עַל הַגִּתִּית
 וּפִרְשֵׁת הַתְּמִיד וּפִטוּס הַקְטוֹרֶת כְּמוֹ צִשְׁחָרִית וְאַשְׁדִּי וְחֲלִי קָדִישׁ
 וּמוֹלִיאִין סֵפֶר תּוֹרָה וְקוּדִין פִּרְשֵׁת וִיחַל וּמַפְטִירִין שׁוֹבָה וְאוֹמְרִים שְׁמָנֵה
 עֶשְׂרֵה כְּמוֹ צִשְׁחָרִית וְקוּדִס הַחֲזוּרָה יֵאמֵר הַש"ץ אֶתְחַזֵּר לַחֲלוֹת פִּנִּיךְ כְּמוֹ
 צִכְפּוֹר. וְחוֹזֵר הַעֲמִידָה וְאוֹמְרִים אֲצִינּוּ מִלְכְּנוּ כְּמוֹ צִשְׁחָרִית וְאַח"כְּ אֹמְרִים :
 יְהִי אִיוֹם זְכוֹר הַיּוֹם צִמְנַחַת כְּפוֹר. עַתָּה שְׁעָרֵי דַלּוֹן לִהְפָּתַח. צִרְאֵם
 הַשָּׂבָה. יְהִי שְׁמַע אֲצִינּוֹךְ. אֵל מֶלֶךְ וִיעֲצוֹר וְאַח"כְּ אֹמְרִים. אֱלֹהִים
 כְּמוֹ צִשְׁחָרִית רַחֲמָנָא הַכֹּל עַד אֵל אֶרֶךְ אֲפִים וִיעֲצוֹר צִכְלָל. מִדֶּן דְּצִשְׁמִיא.
 מַחֲי וּמַסִּי. חַיִּים שְׁאֵלְנוּ מִמֶּךָ עַד וְלֹד מִעֲמֶךָ. רְחוּם. וְאוֹמֵר הַחֲזֵן קָדִישׁ
 תִּתְקַצֵּל. תַּעֲנוּ וְתַעֲתֵדוּ. תְּפִלָּה לַעֲנִי כִי יַעֲטוּף. וְקָדִישׁ וְעֲלִינוֹ לִשְׁצַח :
 אֲצִינּוּ מִלְכְּנוּ תַמְלֹא צִדָּף ע"א ע"צ :

תְּפִלָּה לְזִמְן מִגְפָּה חֵם וְשִׁלּוּם

בִּקְשָׁה

רַפְּאֵלִי וְאַרְבָּא.	אֱלֹהֵי עֲזוֹ תְּהַלֵּתִי.
לְבַל אֲמוֹת וְאַסְפָּה :	וְהֵן מִרְפָּא לְמַחְלָתִי.
בְּתוֹף רַעֲי וְגַם אַחִי.	לֵךְ אוֹרָה בְּעוֹדֵי חַי.
בְּקוֹל עָרֵב וְגִיב יָפָה :	וְאַרְבָּה מִהֲלֵל שִׁיחִי.
וְעַל רַגְלֵי תְּקִימָנִי.	יִשְׁוּעָתְךָ תִּבְוֹאֵנִי.
לְטוֹבָתְךָ אֲנִי צוֹפָה :	בְּשׁוֹבֵי עוֹד עָלֵי כְּנִי.
כִּאֲשֶׁר בּוֹעֵר בְּתוֹף קִרְבִּי.	קָשׁוֹב כִּי רַב כָּאֵב לִבִּי.
וְכוֹחִי הוּא מְאֹד רַבָּה :	וְלֹא נוֹתְרָה נְשָׁמָה בִּי.
יְהִי	

תפלה לזמן מגפה ח'ו

יְהִי נָא חֲסִדָּה עָלַי .
וְכָל יָמַי וְגַם לַיְלִי .
מִחַה פֶּשַׁעַי כְּמוֹ עֵנָן .
וְאַרְאֶה וְאַחְבוּנָן :
לְסוּמְכֵנִי בַמַּעֲגָלִי .
אֶחְלָלֶה בְּנוֹעַם פִּי :
וְיֹשֵׁב בְּסִתְרִי יִתְלוּנִי .
מִקּוֹר סִפִּיר וְגַם יִשְׁפָּח :
חלמי

וכשיגיע לשמע קולנו יאמר זה :

שִׁמְעֵ קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אָב הַרְחֵמֵן חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה : עָנֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ עָנֵנוּ בְּיוֹם צוּם תַּפְעָנִית
הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנִיחָנוּ וּמִדֶּרֶת הַדִּין מִתּוֹחָדָה עָלֵינוּ
בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ חֲרָבָה עִירָנוּ וּבֵית תַּפְאֲרֵתֵנוּ
וְאֵין לָנוּ כֹּהֵן וְלֹא מַחֲתָה לֹא מוֹבֵחַ וְלֹא קְטוֹרֶת הַסַּמִּים
לַעֲצוֹר הַמַּגָּפָה מֵעָלֵינוּ לֹא נִשְׁאַר לְפָנֵינוּ בְּלֹתִי תְּפִלָּתֵנוּ
וְשִׁיחַ שְׁפִתּוֹתֵינוּ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי הוֹשָׁע חֲזוֹן כְּאֹמֹר
קַחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֵלַי יְהוָה אֲמָרוּ אֵלָיו כָּל הַיּוֹם
עוֹן וְקַח טוֹב וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפִתֵינוּ :

לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיחִיָּה
זְכָרוֹן פִּינוּ חָשׁוּב וּמִקְבֵּל וּמְרוֹצֶה לְפָנֶי כִּסֵּא כְבוֹדָךָ
כְּאֵלֹהֵי הַקְּרָבָנוּ לְפָנֶיךָ קָרְבָן וְהַקְטָרָנוּ קְטוֹרֶת הַסַּמִּים לְפָנֶיךָ
וְחוּס וְחֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל כָּל בֵּירַת יִשְׂרָאֵל וְהַצִּילָנוּ מִזַּעֲמָךָ
וְהַסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמַּגָּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה וְאֵל תִּתֵּן הַמִּשְׁחִירָה
לָבוֹא אֵל בְּתֵינוּ לְגִגּוֹת וּשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמָּךָ
וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְמִיחָלִים רַחֲמִיךָ כִּי רַחוּם אַתָּה אֵל
תִּתֵּן לְרַשְׁעֵנוּ הַיֵּה נָא קָרוֹב לְשׁוֹעֲנוּ טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ אַתָּה
תַּעֲנֶה נִדְבָר וְאַתָּה תִּשְׁמַע כְּדָבָר שֶׁאֲמָר וְהָיָה טָרָם יִקְרָאוּ
נֶאֱמָי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מִדְּבָרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע כִּי אַתָּה יְהוָה
פוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה וְשׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּת כָּל פֶּה בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

ואחר העמידה יאמר :

רַפְּאֵינוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִגְשִׁיעָה כִּי תִהְלָתֵנוּ אַתָּה :
והוא

תפלה לזמן מגפה ח"ו

רמא

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא
יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: וַיֹּאמֶר וְאֶתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה וְאָמַר
יְהוָה אֱלֹהִים אֵל תַּשְׁחִת עִמָּךְ וְנִחַלְתָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּגִדְלָךְ
אֲשֶׁר הוֹצֵאת מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם
עַל הָרָעָה לְעַמָּךְ: וַיֹּאמֶר וַיֹּאמֶר דָּוִד אֵל גֹּד צַר לִי מְאֹד
נִפְלָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אֵל אֶפְלָה:
וַיֹּאמֶר וְלֹא אָבָה יְהוָה לְהִשְׁחִית אֶת יְהוּדָה לְמַעַן דָּוִד עַבְדּוֹ
בְּאֲשֶׁר אָמַר לָתֵת לוֹ יֵיר לְבָנָיו כָּל הַיָּמִים: שׁוּבָנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל וְהִפֵּר כַּעֲסָךְ עִמָּנוּ: קוּלִי אֵל יְהוָה אֶקְרָא קוּלִי אֵל
יְהוָה אֶתְחַנֵּן: קְרוֹב יְהוָה לְכָל קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאַמָּת: קְרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבָּרֵי לֵב וְאֶת דֹּכָאֵי רוּחַ יוֹשִׁיעַ:
צַעֲקוּ וַיְהוָה שָׁמַע וּמָכַל צָרוֹתָיו הִצִּילָם: וַיִּצַּעֲקוּ אֵל יְהוָה
בְּצַר לָהֶם מִמִּצְוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם
וַיִּמְלֹט מִיַּד מֹשְׁחִיתוֹתָם: הִרְפָּא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֹשׁ לַעֲצֻבוֹתָם:
וַיִּרְא בְּצַר לָהֶם בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם: וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ
וַיִּנָּחֵם כְּרוֹב חֲסִדָּיו: כִּי שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים יי וְאֶת אֲסִירָיו
לֹא בָזָה: סוֹמֵךְ יְהוָה לְכָל הַנִּפְלִיִּם וְזוֹקֵף לְכָל הַכַּפּוּפִּים:
וַיִּקַּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַיַּחֲדֵל לְעוֹלָם: דְּהַצִּיר מִמָּוֶת נַפְשָׁם
וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעַב: יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סִלָּה: יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּהּ: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאָנוּ: רַפָּאֵנוּ יְהוָה וַיִּרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ
וַיַּנְשֵׁעָה כִּי תִהְלָתָנוּ אִתָּה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: פִּינָחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרֹן
הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת חַמָּתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּקָּנָאוֹ אֶת
קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כָלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּקָּנָאוֹתִי: לָכֵן
אֲמַר הַנָּנִי נֹחֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵל
מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֹדֵיהֶם
וְנָתַנוּ אִישׁ כּוֹפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם
נֶגֶף בַּפֶּקֶד אֹתָם:

וַיֹּאמֶר

לא Hh

Tephila Sphard.

תפלה לזמן מגפה ח"ו

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וישחלת ויחלבנה
 סמים וילבנה ופה בד בבר יהיה: ג' פעמים ועשית
 אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ג' פעמים
 ושחקה ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד
 אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ג' פעמים
 ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
 בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ג' פעמים ובהעלות אהרן את
 הנרות בין הערבים יקטירנה קטורת תמיד לפני יהוה
 לדלתיכם: והקטרת אשר תעשה במתכנתה לא תעשו
 לכם קדש תהיה לכם: ג' פעמים ויאמר משה אל אהרן קח
 את המחתה ותז עליה אש מעל המזבח ושים קטורת והולך
 מהרה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף מלפני יהוה
 החל הנגף: ג' פעמים ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ
 אל תוף הקהל והנה החל הנגף בעם ויתן את הקטרת
 וכפר על העם: ג' פעמים ויעמד בין המתים ובין החיים
 ותעצר המגפה: ג' פעמים וישב אהרן אל משה אל פתח
 אהל מועד והמגפה נעצרה: ג' פעמים ויעמוד פינחס ויפלל
 ותעצר המגפה: ג' פעמים ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
 עולות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל
 ישראל: ג' פעמים ונאמר ואחתנה את הלויים נתנים לאהרן
 ולבניו מתוף בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל
 באהל מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל
 נגף בגשת בני ישראל אל הקדש: ג' פעמים ונאמר יורו
 משפטיה ליעקב ותורתה לישראל ישימו קטורה באפה
 וכליל על מזבחה: ונאמר ושחט אתו על ירף המזבח
 צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על
 המזבח סביב: שובה ישראל עד יהוה אלהיה כי בשלת
 בעוניה: קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל
 השא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: רחמיה רבים
 יהוה כמשפטיה חייני: רחום וחנון יהוה ארף אפים ורב

תפלה לזמן מגפה ח'ו רמב

חסד: רחמים בקשנו ממך כי רבים רחמים עמך צדקה
עשה עמנו למען שמך אנא הדר ממנו ומבתינו ומבתי
כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם דבר וחרב ורעב
ורעה ושבי ובה ומשחית ומגפה ושטן ויצר הרע וחולאים
רעים וצר מעמך:

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אלהי:
ויאמר אלהים ישראל אביהם אם בן אפוא זאת עשו קחו
מזמרת הארץ בכליכם וחורידו לאיש מנחה מעט
צרי ומעט דבש נבאת ולוט בטנים ושקדים: ונאמר ויחל
משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למך יהוה יחרה אפה
בעמך אשר חוצאת מארץ מצרים בלח גדול ובזר חזקה:
זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם
בה וחדבר אלהים אברהם את נרעכם כבוכבי השמים וכל
הארץ הזאת אשר אמרת אתו לנרעכם ונחלו לעולם:
וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ויזכור
להם בריתו וינחם כרוב חסדיו: ונאמר יהוה אלהים חנן
נא מי יקום יעקב כי קטן הוא: נחם יהוה על זאת גם
היא לא תהיה אמר יהוה: ונאמר וירא אלהים את
מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה
אשר דבר לעשות להם ולא עשה: שובה יהוה עד מתי
והנחם עד עבדיך: השם נפשונו בחיים ולא נתן למוט
רגלנו: הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ילמחו בה: הודיענו
ארח חיים שבע שמחות את פניה נעמות בימינה נצח:
חיים שאלנו ממך כי מקור חיים עמך צדקה עשה עמנו
למען שמך אנא הדר ממנו ומבתינו ומבתי כל עמך בית
ישראל במקום שהם דבר וחרב ורעב ורעה ושבי ומשחית
ומגפה ושטן ויצר רע וחולאים רעים וצר מעמך:

רפאנו יהוה ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אלהי:

תפלה לזמן מגפה ח"ו

וְעַתָּה יְגַדֵּל נָא כֹחַ אֱלֹהֵי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: יְהוָה אֱרֹךְ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד נִשְׂא עֵז וּפֶשַׁע וְנָקָה לֹא יִנָּקָה
פֶּקֶד עֵז אֲבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל רַבְעִים: סֶלַח נָא
לְעֵז הָעַם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסְדְּךָ וּכְאֲשֶׁר נִשְׂאָתָה לָעַם הַזֶּה
מִמִּצְרִים וְעַד הַנֵּה: וַיֹּאמֶר יְהוָה סֶלַחְתִּי בְּדַבָּרְךָ: וְהֵם עֲמָה
וְנִחַלְתָּה אֲשֶׁר פָּדִיתָ בְּכֹחַ הַגְּדוֹל וּבְזִרְעָה הַנְּטוּיָה: וַנֹּאמֶר
וַיֹּאמֶר אִם נָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלֵּךְ נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ
כִּי עִם קָשָׁה עָרַף חוּא וְסֶלַחְתָּ לְעֹנֵינוּ וְלִחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:
וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יְהוָה
לְפָנֶיךָ וְחַלֵּתִי אֶת אֲשֶׁר אֲחֵן וְרַחֲמֹתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:
וַנֹּאמֶר כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּה וְלֹא יִשְׁחִיתָה
וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: וַנֹּאמֶר
וְהִסִּיר יְהוָה מִמֶּה כָּל חֲלִי וְכָל מַדּוּי מִצְרִים חֲרָעִים אֲשֶׁר
יִדְעָתָ לֹא יִשְׁימָם בָּךְ וְנִתְּנָם בְּכָל שְׁנֵאִיָּה: וַנֹּאמֶר וְעַבְדְּכֶם
אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶיךָ וְהִסִּירְתִּי
מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ: וַנֹּאמֶר אֲרַפָּא מְשׁוֹבְתָם אֲהַבֵּם נִדְבָה כִּי
שָׁב אֲפִי מִמֶּנּוּ: כִּי אֶעֱלֶה אֲרַכָּה לָךְ וּמִמְכוֹתֶיךָ אֲרַפָּא
נָאִם יְהוָה: וַנֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה רָם וְנִשְׂא שִׁכְן עַד וְקָדוֹשׁ
שָׁמוּ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשִׁכּוֹן וְאֶת דְּכָא וְשִׁפְלָה רוּחַ לְהַחֲיוֹת
רוּחַ שְׁפָלִים וְלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים: כִּי לֹא לְעוֹדֶם אָרִיב
וְלֹא לְנֶצַח אֶקְצוֹף כִּי רוּחַ מִלְּפָנֶי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עֹשִׂיתִי:
בְּעֵז בְּצֵעוֹ קִצְפֹתִי וְאַכְהוּ הַסֶּהַר וְאֶקְצוֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבֵב בְּדֶרֶךְ
לְבוֹ: דְּרָכֵי רְאִיתִי וְאַרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וְאַשְׁלֵם נַחֲמִים לוֹ
וְלֹאֲבָלָיו: בּוֹרָא נִיב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב
אָמַר יְהוָה וְרַפָּאתֵי:

רַפָּאֵנוּ יְהוָה וְנִרְפָּא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִגְשָׁעָה כִּי תִחַלְתָּנוּ אָתָּה:
רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם בּוֹשָׁנוּ וְנִכְלָמְנוּ לְהָרִים אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ וְלִפְרוֹשׁ
אֵלֶיךָ כַּפִּים כִּי אֲשַׁמְחֵינוּ גְּדֻלָּה עַד לַשָּׁמַיִם. דְּמַעָּה
יֵלֵךְ עֵינֵינוּ כִּי עַל רוֹב עֹנֵינוּ וּפֶשַׁעֵנוּ עָלָה מוֹת בְּחִלּוֹנֵנוּ.
עַל וְאֶת כִּסֵּיתָה פְּגִינוֹ חֲרָפָה וּבּוֹשָׁה. כִּי מוֹת הָדִין עָלֵינוּ
קָשָׁה

תפלה לזמן מגפת ח"ו

רמג

קָשָׁה וְהִנָּגַע פָּשָׁה . שִׁבְתָּ מְשׁוֹשׁ לִבֵּנוּ וְנִהַפָּה לְאֵכָל . כִּי
 חִדְּבָר הוֹלָה וְגִדְּלָה . הִקְצַף יָצָא מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי נִגְף הַחֵדָּל .
 עַל זֹאת נִשְׁכַּח בְּבִשְׁתָּנוּ וְתַכְסָּנוּ כְּלִימָתָנוּ . כִּי חָטָאנוּ
 לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ . נִקְרַע לִבֵּנוּ בִּידָנוּ עַד כִּי
 הָיִיל דָּם מֵעֵינֵינוּ . כִּי חֲמַרְתָּ הָאֵל נִתְּכָה עָלֵינוּ . נִהְמַרְתָּ
 בְּדוֹבִים עַל מַכּוֹתֵינוּ . כִּי אַתָּה אֱלֹהִים חָרָה עָלֵינוּ . וְתַמְגְּגָנוּ
 בְּיַד עֹיְנֵינוּ . מַח נִתְּאוּנָן וּמַח נֶאֱמַר . נִצַּעַק יַחַד בְּקוֹל מַר
 הוֹשִׁיעָה יְהוָה כִּי חָסִיד גָּמַר . חוֹסֶה יְהוָה עַל שְׂאֵרֵי עַמָּה .
 וְהַצִּילָנוּ מוֹעֶמָה . וְאֶמּוֹר לְמַלְאָךְ הַמְּשַׁחֵת הַרְרָה יָדָךְ . שׁוּב
 מִחֲרוֹן אַפֶּךָ . וְהִנָּחֵם עַל חֲרָעַח לְעַמָּה . אַחֲרָה יְהוָה לֹא
 תִכְלָא בְּחַמִּיהָ . צִוָּה לְמַלְאָךְ אֲשֶׁר חָרְבוּ שְׁלוֹפָה הַשְׁבָּה אֶל
 גִּדְּנָה . וְהַעֲלָה לְעַמָּה חֲרוּפָה . וְתַעֲצֹר הַמִּגָּפָה . קִבֵּל שׁוֹעֵת
 מְכִים וּמְעֻנִּים . בְּרִיחַ קְטוֹרֶת הַסַּמִּים . עַל יְדֵי אֲהָרֹן וּבָנָיו
 הַכֹּהֲנִים . תִּתְמַלֵּא עֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים . וְחֲמוּל עַל מְכִים וּמְעֻנִּים .
 הַמִּתְנַדִּים לְפָנֶיךָ וְאוֹמְרִים : חֲשַׁמְנוּ צַנְדָּנוּ וְכוּ'

וַיֹּאמֶר חֵין כֹּלֵהֵינוּ וְכָל סֹדֶר פִּטּוֹם הַקְטָרֶת וּמִזְמוֹר וַיְהִי נֹעֵם כְּמוֹ
 סִכְתוֹצ לַמַּעֲלָה . וְאַחֵר כֵּךְ יֹאמֶר :

מִזְמוֹר לְדָוִד לְהַזְכִּיר : יְהוָה אֵל בְּקִצְפָּה תוֹבִיחֵנִי וּבְחַמְתָּה
 תִּיַּסְרֵנִי : כִּי חֲצִיָּה נִחַתִּי בִי וְהִנָּחַת עָלַי יָדָךְ : אֵין
 מָתָם בְּבִשְׁרֵי מִפְּנֵי זַעַמָּה אֵין שְׁלוֹם בְּעֵצָמִי מִפְּנֵי חָטָאתִי :
 כִּי עֹלָתִי עָבְרוּ רֹאשֵׁי כַּמֶּשֶׂא כְּבֹד יִכְבְּדוּ מִפְּנֵי : הִבֵּאִישׁוּ
 גִּמְקוֹ חֲבוּרָתִי מִפְּנֵי אֲוִלָּתִי : נִעֲוִיתִי שִׁחוֹתִי עַד מְאֹד כָּדָל
 הַיּוֹם קִדֵּר חֲלָבָתִי : כִּי כֶסֶלִי מָלְאוּ נִקְלָרָה וְאֵין מָתָם
 בְּבִשְׁרֵי : נְפוּגָתִי וְנִדְּבִיתִי עַד מְאֹד שְׂאֵגָתִי מִנִּהְמַת לִבִּי :
 אֲדֹנִי נִגְדָה כָּדָל תִּאֲוֹתִי וְאֲנַחְתִּי מִמָּה לֹא נִסְתָּרְדָה : לִבִּי
 סִחַרְחַר עֹזְבֵנִי כַחֵי וְאוֹר עֵינֵי גַם חֵם אֵין אֵתִי : אֲהַבִּי וְרַעִי
 מִנְּגִד נִגְעֵי יַעֲמָדוּ וּקְרָבִי מִרְחָק עָמְדוּ : וַיִּנָּקְשׁוּ מִבְּקָשֵׁי
 נַפְשִׁי וְדִרְשֵׁי רַעְתִּי דִּבְרוּ הַזֹּרֶת וּמִרְמוֹת פֶּד הַיּוֹם יִהְיֶה :
 וְאֵנִי כְּחֶרֶשׁ לֹא אֲשָׁמַע וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח פִּיו : וְאַתִּי כְּאִישׁ
 אֲשֶׁר לֹא שָׁמַע וְאֵין בְּפִיו תּוֹכְחוֹת : כִּי לָהּ יְהוָה הוֹחֵלָתִי

אתה

תפלה לזמן מגפה ח"ו

אֶתְּחַתֵּעֲנָה יְהוָה אֱלֹהֵי: כִּי אָמַרְתִּי פֶן יִשְׁמְחוּ לִי בְּמוֹט רַגְלִי
עָלֵי הַגְּדִילֹ: כִּי אֲנִי לְצַלַּע נָכוֹן וּמִכְאוּבֵי נֶגְדֵי תָמִיד: כִּי
עֹנִי אֶגִּיד אֲדַאֵג מִחֻטְאֵתִי: וְאֵיבֵי חַיִּים עֲצָמוּ וְרַבּוֹ שִׁנְאִי
שָׁקֵר: וּמִשְׁלָמִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה יִשְׁטַנּוּנִי תַּחַת רִדְפִי טוֹב:
אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֵל הַרְחֵק מִמֶּנִּי: חוֹשָׁה לְעֹזְרֹתִי
אֲדָנִי תִשׁוּעָתִי:

לְדֹר יְהוָה אֲוִרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מַעֲזוֹ תִּי מִמִּי
אֶפְתָּד:

יְהוָה אֵל שְׂדֵי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה:
ג' פעמים יְהוָה אֵל שְׂדֵי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטֵחַ בָּהּ:
ג' פעמים יְהוָה אֵל שְׂדֵי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ:
ג' פעמים אֶתְּחַ סֵתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רִנִּי פֶלֶט תִּסּוּבֵּבֵנִי סֵלָה:
ג' פעמים סֵלָה תִּסּוּבֵּבֵנִי פֶלֶט רִנִּי תִצְרֵנִי מִצָּר לִי סֵתֶר אֶתְּחַ:
ג' פעמים בְּטַחוֹ בִּי עָדִי עַד כִּי בִּיהַ יְהוָה צוּר עֹזֶדְמִים: ג' פעמים
יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יְהוָה יִתֵּן יְהוָה יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: ג' פעמים
קִוֵּה אֵל יְהוָה חֲזֹק וַיֹּאמֶן לָבָה וְקִוֵּה אֵל יְהוָה: ג' פעמים
כִּי אֶתְּחַ תִּקְוֹתֵי יְהוָה אֱלֹהִים מִבְּטָחִי מִנְּעוּרֵי: ג' פעמים
קִוֵּה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעָתִי: ג' פעמים קִוִּיתִי
יְהוָה קִוִּיתִי נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלֵתִי: ג' פעמים לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּיתִי יְהוָה: ג' פעמים . וישלים תפלתו:

יהי לנו מלפני אלהי השמים שיפדנו עלינו סבת שלומנו . ושלל כל ערך
לזעוק וללעוק כי אס נישז כל ימינו זנחת ונשלוה . אמן כן יהי לנו:

סדר מסירת מודעא

כתוב צספר של"ה כי השטן צסעת יליאת נשמת האדם עומד ימינו
לשטנו ואומר לו כפור זאלהי ישראל על כן ערס שיצואו ימי
הדעה ימסור מודעאזו לפני עשרה או שלשה זהכנעה ונשזרון לז צלימה
ונרעדה . ונכון לעשות כן זכל ערז דאש חדש . ויפדיש כפי מתנת ידו
ללדקה . ואחד כך לפני ה' ישפוך שיחו:

יהי רצון מלפניך יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי . האל הגדול
הגבור והנורא . אֲשֶׁר בִּידוֹ נַפֵּשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר
אִישׁ . שִׁכְשָׁאֲנִיעַ לְאַחַר אֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים בַּעֲבֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ

שמו

שמו עת פקודתי ברצון הטוב ברחמי וחסדיו וחמלתו
 לטול ממני נשמתי שיהיה בעת הזאת בדעת צלילה
 ומיושבת עלי ובשכלי כמאז וקדם להיותי דבוק בו
 ובאחדותו ברוך הוא שלא לזון מיראתו ומאהבתו עדיציאת
 נשמתי עד ועד בכלל. ומקבל עול מלכותו עלי יהודה
 אחד ושמו אחד. ויהי גם כן דעתי מיושבת עלי להצדיק
 דינו ברוך הוא אמת וגזרותיו אמת. והכל בחסד
 וברחמים עלי. ואעשה רצונו ברוך הוא ביראה ובאהבה
 כי הוא רב ושלט. ובאם שיהיה רצון הבורא ברוך הוא
 הפשוט לאחר אריכות ימים ושנים בעבודתו יתברך שמו.
 כשיגיע עת הזאת ליסירני בים ורים קשים. ושיהיה לי בלבול
 וטירוף הדעת חס ושלום הריני מצדיק את דינו הקדוש
 והטהור של חסד ורחמים עלי. ואתה צדיק על כל הבא
 עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי. ובאם שיבא חס ושלום
 בעת ההיא המסית והמדיח המקטרג הגדול להסית ולהדיח
 ולפתות אותי חס ושלום חלילה וחלילה לכפור בעושי
 יוצרי ובוראי מלך מלבי המלכים. או בתורתו הקדושה.
 או באחת ממצותיו. הן מצות דאורייתא. או מדברי קבלה.
 או מדרבנן. או מאיזה סייג וגדר ומשמרת למשמרת חס
 ושלום. הריני מוסר מודעה בצירוף קדשא בריך הוא
 ושכנתיה לפניכם עדה קדושה במודעא גמורה בכל מיני
 מסירות מודעא שתקנו חז"ל שיהיה הפיתוי וההסתה תהיה
 כאפס וכאין ובחרם הנשבר. ובאם חס ושלום אודה לו
 חלילה וחלילה מתוך צער ובלבול וטירוף דעת ושכל.
 ההודאה תהיה תהיה מעתה ומעכשיו בטלה ומבוטלת
 לא שרירא ולא קיימת והיתה כאילו לא היתה מעולם כי
 אין אדם נתפס על צערו. אבל באמת מודה אני לפניכם
 בהודאה גמורה שאני מאמין באלהי הבורא יתברך שמו
 שחוא אחד יחיד ומיוחד יהוה אחד ושמו אחד. ואני מקבל
 עלי עול מלכותו שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

סדר ניסירת מודעא

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ויהוה אלהים אמת.
 משה עבדו נאמן ביתו אמת. ותורתו שבכתב ושבעד
 פה אמת. וכל מצות דאורייתא ודברי קבלה ודרבנן אמת.
 וכל דקדוקי המצות אמת. ואני מאמין בהם באמונה שלימה
 תהלה לאל בלב שלם ובנפש חפצה אל אחד אדון כל
 המעשים ברוך הוא אמת. ואינני כופר חלילה וחלילה
 בשום מצוה מהמצות קטנה או גדולה דאורייתא ודברי
 קבלה ודרבנן רק את האלהים אני ירא ואני אוהב את
 הבורא יתברך שמו ותורתיו ומצותיו. ואני מאמין בשלש
 עשרה עיקרים בכלל ובפרט. ושהבורא יתברך שמו
 הוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים. ושיש שכר
 טוב לצדיקים לעולם הבא ועונש רע וקור לרשעים.
 ושהיה תחיית המתים בעת שיצאה רצון הבורא יתברך
 שמו. ובידו להמית ולהחיות. ובביאת משיח. ושהבורא
 יתברך שמו אינו גוף. ודא דמות הגוף. והוא אור גדול
 ונורא מאד. אור קדוש וטהור. אור קדמון. אור צח. אור
 מצחצח. אור נק. ונקי. אור טמיר ונעלם. אור פשוט. אין
 סוף ברוך הוא. והוא חי וקיים מקור מים חיים יי וממנו
 תוצאות החיים. ויקיים בי מקרא שכתוב ואחס הדבקים
 ביי אלהיכם חיים כלכם היום: ונאמר כי בי ירבו ימיו
 ויוסיפו לה שנות חיים: לחיים ולשלום יכתבני אלהים
 חיים אמן כן יהי רצון: יהי רצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניה יהוה צורי וגאלי:

אני מאמין באמונה שלימה צמיחות יתצדך שמו ומיוחד. אשר אינו
 גוף. וקדמון לכל. ודאוי הוא לעצדו. ונתן כנאה לצני אדם.
 ומשה רבינו ע"ה היה אדון הנביאים. ומן השמים נתן לנו את התורה
 על ידו. ולא תחלף צדק זמן. יודע כל המעשים. גומל חסד ללדיקים
 ורע לרשעים. ושישלח לנו משיחנו. ושיחיה המתים לקץ הימין. וכן אני
 מאמין כל אשר הודו וכוו לנו כל החכמים צתודה שזעל פה המקוצלת אלל
 כל ישראל. ואם עלה צדעתי איזה כדור כגד עיקר הדת ותודה שזעל
 פה. אני מתחרט וחוזר צי. ואני שואל מחילה מה' אלבי ישראל
 ומתודתו כס"ו:

דיקלאראציון

דיקלאראציון

דילום אורדינעס קיס איזירון אין איסט איזירון
די תפלה:

פרימא קחא קאנטה איס קיס מיטייו די נואיצו אין איל
פרינקיפיו לוק אורדיניס די קריש וברכו:

סיגונדה קחא קאנטה איס קי אין לאס בקשות די שבת
אזיאן קומו איסטוס פיזמוניס קיס מיטייו אין
איל תקון שבת:

טריסירה קחא קאנטה איס קיס ציראן קוזאס קון ליטראס
גראנדיס בוס ראזוניס יאה איסטאן. איסטאנפאדאס
אין איל זון קירה אין לאדינו איטאנציין לה ברבת לבנה פור
ראזון קיפואידאן מילדארלה טודוס לוק קינוסידיירון פינא
פור אנציזאר אדיזיה דיקאזיקה:

קוארטינה קחא קאנטה איס קיס מיטייו לאס זמירות די
שבת אינערי לאס זמירות די סימאנה: אין
איל שבת קי אינפיקה די נשמת כל חי:

קינטינה קחא קאנטה איס קילוס סאלמוס קיציראן קון
ליטרה מינודה קון פור ראזון קי איסטאן קון לה
א"ב

דיקלאראציען

א"ב פורקי סיפאן לאס קריאטוראס ה': לאדיפירינקייאה:
אי אנקי מאס קוזאס קיאיקטאן קון לה ליטרה דילה א"ב:

סיזינה קוזה קאנטה אים קי אין לה טנחה דילה קימאנה
איכטה מיטידו ובא לציון די שבת פורקי נון
טינגאן מונג"ו קיצוטקאר:

סיטינה קוזה קאנטה קי אין איל ערבית דילה קימאנה
קיטופאן טודוס לוס קאלמוס מיניקטירוזוס קיכי
אוזאן אדיזיר אין אנטיס די ערצית:

אונג"נה קוזה קאנטה: דיכפואים דילה עמידה די איל ערצית
דילה קימאנה איכטה מיטידו טודו לוקי קידיזי אין
נוג"י דיכאלידורה די שבת: אי איקטו פור ראזון קינאן צוטקין
מונג"ו אינדימאס לאס קריאטוראס ה': אילוס קינוקאצין
מונג"ו צוטקאר:

נובינה קוזה קאנטה קימיטייו אין לה תפלה די שבת אונה
אוראסיין קיכי אונה אדיזיר דיכפואים די
שנים מקרא ואחד תרגום: פור קאמאנדו די איל קינייר
ט"ז או: לדיק כתמר יפרח כארץ זלזנון: אברהם ב'
משה נר"ו: דיריקטו איקפירו קיטודוס איקטאראן מוייציין
קונטינטיק קון איכטי אורדין די תפלה קיינדו טופאראן
קאדה קוזה אינקו לוגאר קין מיניקטייר די צוטקאר מונג"ו:
איפור איקטו איקפירו קיטודוס פורפיאראן דיטומארקי
אלומינוס אונקס דוק די איליזק פור פודי איקטאנפאר אי
אומרוק ליצרוס מיניקטירוזוס קונו איקטוק:

יו איל טריזלאדור קו ייאמאדו בכור :
 אי פור פֿיטו אים מי נומצרי צירדאדירן ישראל :
 טודוק מים דיאק פֿואי פריקוראנדו די אפיגארמי אינלאק אינקו-
 נוינדאנקאק די איל קריאדור :
 מונגאק אוקאקיינים מי פֿואירון אינפוטאנדו פור פודיר
 אלקאנקאל לוצואינו די ישראל .
 קון לאפאקינאיה אילה צואינה איקפיראנקה ציני אאינטינדיג
 קילו מיזור די טודו אים איל טימור :
 טודו איקטה ציין דיקלאראדו אידימוקטראדו אין מואיקטרה
 ליי אקיגון קילי קונצייני אה ישראל :
 טודוק לום גודייוק קומום ייאמאדוק דיאיל דיין צ"ה צכר :
 אקיגון מולו דיזי איל פקוק צני צכרי ישראל :
 פור מאק נויזור אים מי אלקוניאיה חיים :
 אי פור איליין אינצילוגטי אין איקטי עראצאזו כאנטו אטיגון
 איל פקוק דיזי וצחרת צחיים :
 איטודו ישראל אים חיים אקיגון מוס דיזין מונגוק פסוקים אי
 איקטי (אשר אתם חיים על האדמה) אגודה נואים קיציני
 אדיזיר אלגו די נואיצו :
 ניקימיוק ציני אדיזיר אלגונה אללאצאקייין פורמי :
 קינו אפוסטאדה מיינטי אמוקטראד קי טודו ישראל קומום אין
 און אוצליגו אטאדוק :

דיקלאראציע

יין פורמל טומיריסקו אה אצל אה טאנטו :

סיינדו פורמל אינטאנטו פורלוק פיקאדוק אי ריזילייוס :

קיטינגו איגו קונטרה איל פאטרון דיאיל מונדו ציצי מונגו :

אינפירו פור אזיר טודו לוקי סיקונטיינטי מי קוראסון ציבו

פוקו :

פור איסטאר אין איידה דימיס אירמאנוס :

לום ציסייוס די איסטי מונדו קון פאלסום :

אסיגון איל איספירו קי אמסטרה אלוטודו ציין קלאדו :

אינקואנדו צאמוס אפאלפאר נו איי נאדה אין מאנוס :

איל דוצי די קאדה אונדו אים די אינטינדיר לודיריגו איקלאדו

סיינדו לודיריגו אילו צואינו אים אינטודאס לאס צאנדאס

איסטימאדו :

צוצאייגאש פירדירדו דיטראס דילו פירדירדו :

עירה לוקי טינוס דילאנטרי דיקונטינו סיינדו טודו לודי איסטי

מונדו אים פאלקיאור טודאס מואיקטראס איגאס טיינין

קיסיר קון אינטינדיר איקונוקיר אאיל פאטרון צירדאדיר :

אי אזיר קום אינקומינדאנסאס אסיגון קו צילונטאד איקו

סינדירדו :

סיינדו איל אים איל פרימירו איפאדה קיינפרי איל פרוקטיר :

אי איל אים איל קי קומאדה פור טודו איל מונדו פור אינטיר :

לאמואירטי אים פארה קאדה אונדו ציין ציידה :

זאכטע קיסי ייִצוּ לה אלמה דילאס אינקומינדאנקאס די איל

דיין ציין קונפלידה :

אלייאי אונדי צאה לה אלמה טינימוס קי דאר פור קאדה-

איקוזה קואינטה :

אילוקי צינימוס אקי אים פור אפירמאר לה ליי די דייאה אידי-

נוגי איםין קואינטה :

אין איסטו סומוס טודוס אוצליגאדוס :

טאנטו גיקוס קומו גראנדיס דיקיטינטה :

אי אפילו די אוגינטה אי נוצינטה :

קון לה ליי סאנטה סי אלקאנסה טודו מודו די סינסייאה :

אי נוקירי דיגו קי לה סינסייאה :

אים אינטודו מודו דיקוזה לאמאיסטרה :

קואנטאס אי קואנטאס סורטיס די איגאס קי איי פור איל מונדו

אי טודאס אילייאט איסטאן אטאדאס אי קונקוגדאדאס

קון איסטע מאיסטרה .

דילה מאס גיקה אסטע לאמאס גראנדי קוזה אים אילייאה לה

פרינקיפאלה :

זיאטע אקיל קילה צוטקה אילה איסקואדדונייאה פור פודירלע

מאס אי מאס אלקאנסארלה :

טודאס לאס קחאס נו סון אונאס :

דיקלאראציען

סולאמינטי קילם אלמה סיצה סולא אסו לוגאר קי איסטאן קוס

קונפאנייראס אאונאס אאונאס :

זיין אזינטוראדו איל קי קומי אין פאן פור פאן :

איטאנטו מאס דיזינטורה אים אאיל קי קומי איל פאן פור

פאזה :

אינו סאזי לה סאצור דיאיל פאן :

איסטו מונדו נומולו דייו איל דייו אינצאלדיס :

אינפירו איל קי אים אונצרי אינטיינדי לואאינו איקי אפארטה

דילאס זאנידאדיס :

טאנטו קי איי די זונדאדיס קומו דיין טאנטוס איי די אינגאנייוס

אי זאנידאדיס :

אונה גוייאה איי מויי פריסיאה אי קאדה אינו לאטייני :

אינפירו מויי פוקוס אינטיינדין טודו לוקי ליקונזייני :

טאנטו אין צידה קומו אין מאירטי איסטא גוייאה אים מויי

זאליינטי :

זיין אזינטוראדו איל קי אזי אסיגון ליקונזייני :

פאדרי אי מאדרי אים סיגורו איסטא גוייאה פריסיאה :

ציאטה אה אקיל קילוס אונדה איקי אינגונטוס גוזה :

מונגו איי אין איסטו קי דיזיר איל קי לו אינטיינדי נוקירי סאזיר

דימונגו דיזיר :

אי אאיל קי נו אינטיינדי פוקו לו אייודס איל דיזיר :

פאדרי

פאדרי אי וואדרי איט צואינו די אונדאר :

פורקי אים כייטעו דייאק אלדאגאר :

אי איל קי נו קריאי אין איקטי גאנאר :

וויי פריקטעו צייני אקאציר איל קורטאר :

פאדרי אי וואדרי אים פור אונה צים :

איל קילוק איקטימה גוזה לאונקיצים אי טאנציין לאצזים :

איקטאק פאלאצראק ייאקון דיגאק פארה איל קי לאק אינטיינדי

קון וויי צינדיגאק :

איכין אילייאק פודיאה קיר אינפירו אילקי אים אונצרי סיגורן

קינולאק טייני דיוניקטייר :

קאדה אונד פור כי פואידי טומאר קופארטי :

אקיגון גומיזור קיבי ריפארטי :

טודוס אלדנה דוטרינו טינינוס קיוניקטייר :

אקטה קיצינינוס אאיל מונדו אקונוקיר :

קואנטוס אי קואנטוס קידיפיידין קון אין אציר :

פורקו דורמה דיקוראקון נולו דיטו אציר :

או אינטינדייר :

איקטה פוקה פינא קיונידי פור טריזלאדאר איקטאק

פאלאצראק :

פואי פור קיריר אינטראר אין לוק קוראקוניס איקטאק דיגאק

אצלאק :

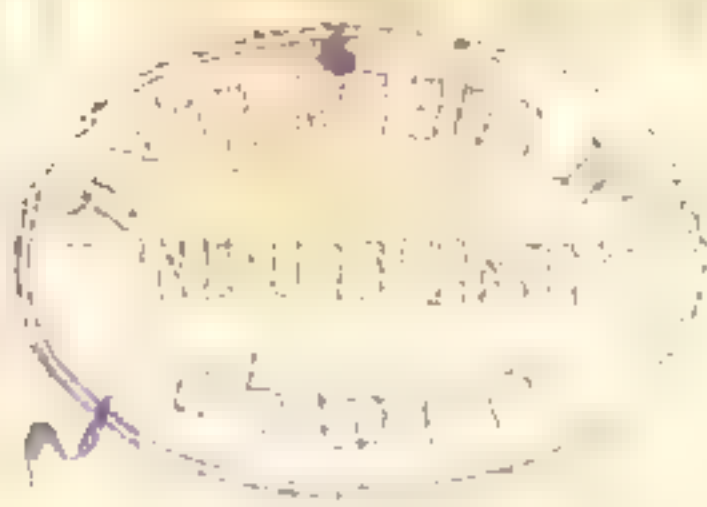

דיקלאראציען

מאס נוקירו אללאגאר פורקי נוקירו אינפאקטיאר :
קומוצירי קילוס אגראדארה קון אוטרוס מידארי מיזור פינה
פור טריזלאדאר :

לוח הימים אשר בהם מתחילין לומר ברך עלינו
בעמידה בחול עד הפסח. לששה שנים בחוצה
לארץ :

תקצט	ב	בסליו	יו	תרב	נדחה	א	בסליו	כב
תר	ה	כה		תרג		א	עצת	ג
תרא	ו	ט		תדר		ב	בסליו	יב

הספריה הלאומית
S 42 A 167

סדר תפלה מכל השנה כמנה
C.2

1755312-10

OFR

